

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมนทิพย์ จิตสว่าง
อาจารย์ ดร.นันทิ จิตสว่าง

หัวหน้าโครงการวิจัย
นักวิจัย

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กันยายน 2560

สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

คำนำ

รายงานวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

คณะผู้วิจัยต้องขอขอบคุณสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมที่ได้เห็นความสำคัญของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และได้ให้ทุนแก่คณะผู้วิจัยในการศึกษาวิจัย รวมทั้งขอกราบขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนสำคัญทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ ประกอบด้วยเทศบาลเมือง เทศบาลนคร เทศบาลตำบล เขตปกครองพิเศษ (พัทยา และ กรุงเทพมหานคร) องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งต้องกราบขอขอบคุณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเชิงคุณภาพทั้งหมดที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น รวมทั้งการเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อแนวทางในการส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

สุดท้ายนี้ คณะผู้วิจัยขอเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้บริหาร บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกท่านที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนและการพัฒนาสังคมในพื้นที่รับผิดชอบ อันเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคมไทย รวมทั้งหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานวิจัยฉบับนี้จะมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบอันเป็นแนวทางที่สำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อย การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาสังคมไทยให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น และหากรายวิจยฉบับนี้มีความผิดพลาดประการใด คณะผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

คณะผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมนทิพย์ จิตสว่าง
อาจารย์ ดร.นที จิตสว่าง

15 กันยายน 2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาท ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจังหวัดละ 1 แห่ง ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล 76 แห่ง เทศบาลตำบลและเทศบาลเมือง 76 แห่ง เทศบาลนคร 30 แห่ง และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 แห่ง และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพได้คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมจำนวน 19 แห่ง การวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทและความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในกรอบการป้องกันอาชญากรรม 6 แนวทางสูงมาก ประกอบด้วย 1. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการจัดทำธรรมนูญตำบล ตำบลจัดการตนเอง ธนาкарความดี เมืองปลอดเหล้าเบียร์ ชุมชนซ่อมทุกข์สร้างสุขด้วยยุทธธรรมชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน จัดการสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันปัญหาอาชญากรรม 2.บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดโดยการเฝ้าระวังและช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงผู้ด้อยโอกาส การพัฒนาอาชีพ จัดสวัสดิการชุมชน รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ การบำบัดรักษากลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชน อาทิ การดูแลพัฒนาการเจริญพันธุ์เด็กให้มีคุณภาพในทุกช่วงวัย ส่งเสริมสภาเด็ก จักแนกเด็กในชุมชน และเฝ้าระวังร่วมกับการช่วยเหลือและปฏิบัติที่เหมาะสม และการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง 3.บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ประกอบด้วยการร่วมมือด้านคุมประพฤติ ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง การช่วยเหลือผู้พ้นโทษด้วยการสร้างงาน สร้างการยอมรับ และลดการตีตราแก่ผู้ที่เคยต้องโทษในเรือนจำ 4. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี ด้วยการวางผังเมือง การใช้กล้องวงจรปิด CCTV การติดไฟสว่าง การปรับภูมิสถาปัตย์ไม่ให้เป็นพื้นที่เสี่ยง และการใช้สายตรวจลาดตระเวน 5. บทบาทป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อโดยใช้อาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือการใช้ความรุนแรง หรือ อาชญากรรมในครอบครัวต่อเด็กเยาวชนและสตรี สร้างเครือข่ายในชุมชนในการเฝ้าระวังและช่วยเหลือการตกเป็นเหยื่อ การอบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ป้องกันการตกเป็นเหยื่อ และ6.บทบาทการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสร้างจิตสำนึก ฝึกอบรม และการจัดสวัสดิการและสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อการป้องกันอาชญากรรมเพราะเข้าใจว่าหมายถึงการปราบปราม จึงเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักและกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังมีปัญหาการถูกการตีตราจากสังคม ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ และปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบไม่เอื้อต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ควรส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม การปรับแก้กฎหมายที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ต่อการป้องกันอาชญากรรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบควรมีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม และการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

ABSTRACT

The research titled "Role of Local Government Organizations in Crime Prevention" aims to study the role, problem, obstacle and guideline or appropriate form of local government organization to prevent crime. It is the combination of quantitative and qualitative research. The Sampling group is randomly selected one from each province; consisting of 76 provincial administrative organizations, 76 sub-district administrative organizations, 76 municipalities and municipalities, 30 municipalities and special local government organizations (Bangkok Metropolitan and Pattaya City), thus there are 260 samples in total. For the qualitative samples, 19 local organizations with the Good Practices of crime prevention practices are selected. In terms of research methodology, the quantitative research uses Percentage, Mean and Standard Deviation, whereas the qualitative research used Content Analysis.

The results of the study show that the local government organizations have the role and importance to crime prevention under the 6 crime prevention frameworks as follows; 1 . the role of crime prevention by public participation under the sub-district charter, self-governed sub-district, merit bank, beer-free city, sorrow-fixing and happiness-generating community by community justice to reduce conflict and create community harmony as well as manage sustainable environment to prevent environmental crime and encourage people to volunteering in crime prevention 2 . the role in crime prevention by monitoring risky groups that may cause crime especially by monitoring and assisting vulnerable groups in the underprivileged, career development, community welfare, educational training, treatment of drug-related group, and prevention of children and youth e.g. care of children development at all ages, promote the Children Council, classify children in the community and monitor with appropriate support and action, and provide rehabilitation and improvement of the quality of life for the marginalized youth in urban society 3 . the role of crime prevention through recidivism prevention consisted of probation cooperation, vocational training for inmates, job provision for released prisoners, social acceptance, stigmatization for those who have been imprisoned in prison reduction 4 . the role of crime prevention led by environment and technology factors e.g. urban planning, CCTV usage, electric light installation, landscape design that reduce risky area, patrolling 5 . The role of crime prevention by reducing victimization by using Community Crime Volunteers, establishment of a center for domestic violence or crime against children, youth and women, build a community network to monitor and help victims, training Public Relation for Prevention of victimization and 6. the role in the development and enhancement of personnel in crime prevention by creating awareness, training, welfare and morale among officers.

Crucial problems and obstacles of crime prevention i.e. misunderstanding of crime prevention because it is understood the meaning is similar to crime repression. It is therefore seen that roles in crime prevention are not primary and the law does not provide authority to prevent crime. There is also the problem of being stigmatized by society, political issues at the national level, and the inspection organization is not conducive to the role in crime prevention. The important suggestion is to promote the role of local government organizations in crime prevention. The knowledge about crime prevention to local administrative organizations should instead be provided. The agency responsible for monitoring should be flexible and facilitative in its role in crime prevention, and given incentives for workers in local government organizations related to crime prevention.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง	:	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม		
ผู้วิจัย	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมนทิพย์ จิตสว่าง	หัวหน้าโครงการวิจัย	
		อาจารย์ ดร.นัทธี จิตสว่าง	นักวิจัย	
ปีที่พิมพ์	:	2560		
แหล่งทุน	:	สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม		

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และเพื่อศึกษาถึงแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

วิธีการดำเนินวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยการใช้กรณีศึกษา (case study) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม (best practice) โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบกับการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัย เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง สำหรับเทศบาล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากจากเทศบาล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง เทศบาลนคร 30 แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพได้ใช้เกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 แนวทาง คือ

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

การคัดเลือกเริ่มจากการแจกแบบสอบถามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจเบื้องต้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในเกณฑ์ของการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 แนวทาง โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีคะแนนสูงสุดในแต่ละแนวทางลำดับที่ 1-3 จะได้รับการคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในเบื้องต้น หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยจะดำเนินการเข้าไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสูงสุด หรือ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัด หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบของแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 แห่ง ได้แก่

องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 แห่ง คือ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

เทศบาลนคร 3 แห่ง คือ

เทศบาลนครขอนแก่น เทศบาลนครเชียงราย และ เทศบาลนครยะลา

เทศบาลเมือง 2 แห่ง คือ

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ และ เทศบาลเมืองน่าน

เทศบาลตำบล 3 แห่ง คือ

เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

เทศบาลตำบลหลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

และเทศบาลตำบลแสงฝน อ.วังม่วง จ.สระบุรี

และองค์การบริหารส่วนตำบล 9 แห่ง คือ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนาค อ.เมือง จ.พัทลุง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม อ.พาน จ.เชียงราย

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรธานี

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดประชุมสัมมนา ประกอบด้วย บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วน จังหวัด ร้อยละ 25.2 องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลซึ่งประกอบด้วย เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลนคร ร้อยละ 11.6 และเขตปกครองพิเศษ ร้อยละ 0.8

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ ได้แก่ ปัญหาการกระทำ ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 46.1 รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 19.2 และปัญหาเด็กและ เยาวชนกระทำผิด ร้อยละ 13.5 และคดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 3.4

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสมาชิกในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง ร้อยละ 55.9 นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับการป้องกัน อาชญากรรมปานกลาง ร้อยละ 43.9 โดยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน อาชญากรรม ประกอบด้วย ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 46.1 สนับสนุนงบประมาณร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 44.2 และบทบาทการ ป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ร้อยละ 31.9 ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด ประกอบด้วย คดีเกี่ยวกับยา เสพติด ร้อยละ 53.8 รองลงมา ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 22.7 ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด ร้อยละ 19.6

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม 6 แนวทาง ประกอบด้วย

1.บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืน และมีการจัด ภูมิสถาปัตย์ให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรม ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุมเสี่ยงต่อการประกอบ อาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้านเฉลี่ยในระดับมาก

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อ บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

เทศบาลตำบลแสงพันธ์ อ.วังม่วง จ.สระบุรี ที่มีการติดตั้งกล้อง CCTV ในบริเวณจุดเสี่ยงของพื้นที่ รับผิดชอบ ซึ่งทำให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องปรามผู้ที่ต้องการกระทำผิด รวมทั้งการเก็บรวบรวม พยานหลักฐานจากกล้องวงจรปิด CCTV เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดจุดตรวจ ตู้แดงบริเวณจุดเสี่ยง และจัดสายตรวจลาดตระเวนเวลากลางคืนตามจุดเสี่ยง รวมทั้งการดำเนินการป้องกัน

อาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้สามารถป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ในบริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมทั้งการจัดทำโครงการ CCTV ภาคประชาชน ที่สนับสนุนให้ประชาชนส่วนหนึ่งในการติดตั้งกล้อง CCTV เพื่อให้ประชาชนได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ในพื้นที่เสี่ยงและสร้างการมีส่วนร่วมต่อประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ รวมทั้งโครงการสายตรวจจักรยาน อปพร. ซึ่งมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมมาก โดยทำหน้าที่ในการลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เพื่อเป็นการสร้างความอุ่นใจให้แก่ประชาชน รวมทั้งสามารถป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทศบาลนครยะลา มีความโดดเด่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมด้วยการวางผังเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การติดตั้งกล้องวงจรปิด (ระบบ CCTV) เพื่อเฝ้าระวังดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง “ไซเรนราตรี” โดยอาศัยความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลผู้ที่มีรถไซเรน โดยนำรถไซเรนเข้าตรวจตราพื้นที่ในเวลากลางคืน การดำเนินการนี้เป็นเพียงการเปิดไฟไซเรนแต่ไม่ได้เปิดเสียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนอบอุ่นใจและป้องปรามให้ผู้ก่อความไม่สงบเกิดความหวาดกลัว รวมทั้งยุทธการหึ่งห้อย ที่มีชุดปฏิบัติการชุมชนดูแลเหตุและดูแลความสงบในพื้นที่ รวมทั้งเครือข่ายอาสาสมัครที่มีประชาชนในพื้นที่ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายในการดูแลแจ้งเหตุความปลอดภัยในพื้นที่เทศบาลนครยะลา

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลานั้นเป็นหน่วยงานที่มีความโดดเด่นมากในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยมีการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม มีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับการตรวจภูธรจังหวัดสงขลา ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา โดยเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดเกิดขึ้นในพื้นที่ การป้องปรามผู้กระทำความผิด รวมทั้งการนำพยานหลักฐานที่ได้จากกล้องวงจรปิด CCTV มาใช้ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ซึ่งหากผู้กระทำความผิดแล้วถูกจับดำเนินคดี จะไม่มีผู้ที่กล้ากระทำความผิด อันนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ปรากฏว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะหากเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นเมืองจะมีการป้องกันอาชญากรรมโดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่มีการติดไฟฟ้สว่างรอบพื้นที่รับผิดชอบในยามค่ำคืน หรือ การจัดภูมิสถาปัตย์ให้ง่ายต่อการป้องกันอาชญากรรม ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจําหมู่บ้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

2. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากผลการศึกษาเชิงปริมาณในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะบทบาทในการสร้างอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม มีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดตั้งธรรมนูญตำบลเพื่อเป็นกติการ่วมกันในตำบล กำหนดกติกาห้ามกระทำความผิดในชุมชน การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม การตั้งเตือนผู้กระทำความผิดในตำบลด้วยตนเอง

เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร ที่มีการสร้างการมีส่วนร่วมแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยการกำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล การจัดตั้งธรรมนูญตำบลและการดำเนินการพัฒนาตำบลในรูปแบบของตำบลจัดการตนเอง การดำเนินการในปัญหาที่ยากแก่...ความดีที่อยากทำ โดยการกำหนดให้มาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา เป็นวาระที่สำคัญในการพัฒนาตำบลลำประดา การสร้างกฎกติกาในตำบลซึ่งรวมทั้งความประพฤติที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรืออาชญากรรม อันนำไปสู่ตำบลต้นแบบแห่งคุณธรรม

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม การให้สมาชิกในชุมชนแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด การบูรณาการป้องกันอาชญากรรม ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน และการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน ด้วยการใช้การไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการ ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ มีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชนในรูปแบบของโครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข การระงับข้อพิพาท ขจัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน การให้ความรู้ สร้างทัศนคติ ค้นหาปัญหาความขัดแย้ง แสวงหาเครือข่าย การอำนวยความสะดวกยุติธรรม และการขยายผลสู่เยาวชน (ยุวยุติธรรมชุมชน)

ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้อ อ.พาน จ.เชียงราย สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยการนำหลักศีลห้า และการทำความดีมีเป็นพลังสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมและการทำความดีของประชาชนในพื้นที่ โดยมีการดำเนินงานที่มีความโดดเด่น คือ การจัดตั้งธนาคารความดี : ความดีที่จับต้องได้ รวมทั้งการขับเคลื่อนความดีตามหลักศีล 5 หลักธรรมของพุทธศาสนา และการส่งเสริมให้คนทำความดี ละอายต่อการกระทำความผิดอันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุของปัญหาได้อย่างแท้จริง

รวมทั้งเทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จ.น่าน มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีจิตสำนึกที่สำคัญต่อการงดเว้นอบายมุขที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมโดยมีความโดดเด่นในประเด็นของ “เมืองน่าน ปลอดภัยไร้ เบียร์” อันเป็นการแก้ปัญหาอบายมุข ที่เป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรม ด้วยการสร้างจิตสำนึก สร้างเครือข่าย เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษาส่งต่อการ ลด ละ เลิก ควบคู่กับการบำบัดและติดตามหลังการบำบัด รวมทั้ง “การสร้างกระแสข่าวสาธารณะ” และสร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทางกฎหมายเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับเทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งที่เป็นการป้องกันอาชญากรรมในครอบครัว อาชญากรรมพื้นฐาน และอาชญากรรมขั้นสูง (high crime) คือ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม โดยสร้างการมีส่วนร่วมผ่าน “เวทีช่วงผลึกเวที สอสมก้ากิด” การค้นหาภัยในชุมชน รวมทั้งการค้นหาทุนทางสังคม การสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกคนในพื้นที่สู่การจัดการที่ยั่งยืน นำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมในชุมชนรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชนด้วยการสร้างเมืองน่าอยู่ด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

และเทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา ที่มีความโดดเด่นในบทบาทของการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อต่อสู้กับปัญหาการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดน ด้วยการดำเนินโครงการยะลาเข้มแข็ง (People’s Network Yalacity) ซึ่งมีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการสร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึก หวงแหวนถิ่นเกิด การสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน จัดตั้งเครือข่ายตาสะปะรด ยุทธการหิงห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ ถักทอสายใย โครงการชุมชนเข้มแข็งสู่ความยั่งยืน อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษเฉลี่ยในระดับน้อย

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำด้วยการสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษโดยการให้ผู้พ้นโทษร่วมเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งลดการตีตราให้แก่ผู้พ้นโทษ ด้วยการให้ทำงานกับบุคคลทั่วไปในชุมชน โดยไม่แยกแยะว่าเป็นผู้เคยต้องโทษ เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.หาดพยอม จ.นครพนม ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในตำบล ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษจะมีการสร้างการยอมรับแก่ผู้พ้นโทษ และการสร้างความไว้วางใจของผู้พ้นโทษต่อชุมชนด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากนี้ยังมีการสอบถามปัญหาความต้องการของผู้พ้นโทษและการสร้างงานให้แก่ผู้พ้นโทษเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้พ้นโทษ

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ด้วยการร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายยังมีบทบาทในประสานความร่วมมือในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำและการหางานให้แก่ผู้ต้องขังทำภายหลังพ้นโทษ

4. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำผิดในชุมชนที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด รองลงมา คือ เด็กและเยาวชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การมั่วสุม เฉลี่ยในระดับมาก

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดพบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา ป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน นำไปสู่การทำให้สมาชิกในตำบลมีรายได้เพื่อตัดมูลเหตุในการประกอบอาชญากรรม ด้วยการดำเนินการในรูปแบบของ “ทับน้ำโมเดล” ทำให้ชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องน้ำสามารถเป็นแหล่งในการทำเกษตรกรรมอย่างแท้จริง รวมทั้งการรักษาวัฒนธรรมสิ่งที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้วยการไม่รับกระแสด่านนิคมจากภายนอกชุมชนเข้ามา นอกจากนี้ ยังมีการสร้างกฎกติกาของชุมชนจากผู้นำที่ได้รับการยอมรับและเคารพ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการแก้ปัญหายาเสพติด และการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์ ด้วยการร่วมสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ในการใช้มาตรการตั้งด่านสกัดเพื่อป้องกันการกระทำความผิด

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ สมาชิกของชุมชนที่ขาดโอกาส ขาดรายได้ ด้วยการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน การสร้างรายได้ เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เพื่อการลดช่องว่างให้แก่ชุมชน รวมทั้งมีความโดดเด่นในการจัดสวัสดิการชุมชนเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน ด้วยการจัดตั้งกองทุนของชุมชน อันนำไปสู่การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิก และการบูรณาการความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรม

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ เด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้แก่กลุ่มเสี่ยงไม่ให้อยู่เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด หรือ การกระทำความผิด รวมทั้งการใช้โรงเรียน องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเป็นสถานที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนและการปลูกจิตสำนึกที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการร่วมมือกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะกิจกรรมในการเยี่ยมสถานพินิจเพื่อเป็นการป้องปรามเด็กและเยาวชนให้เกิดความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำความผิด

ในขณะที่เทศบาลตำบลวงแหวน อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีการทำงานในเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำความผิด ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน การจัดฝึกอบรม การจัดกิจกรรมได้ร่วมกับครอบครัว การจัดอบรมเครือข่ายเด็ก การอบรมเด็กรู้เท่าทันเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้หันหลังให้บ้าน โครงการเด็กดี ศรีสังคม และหากเด็กและเยาวชนในพื้นที่กระทำความผิดจะมีการหลีกเลี่ยงกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนที่เป็นมาตรการอย่างเป็นทางการ แต่จะสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบและให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีการสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชนเทศบาลตำบลเกาะคา การจำแนกเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงเป็น 3 ระดับ และ

กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในช่วยเหลือรวมทั้งการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรดิตถ์ ที่ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของเด็กและเยาวชนโดยการดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแตอยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งเติบโตเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อม ปั่นจักรยานเก็บขยะเพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสำนึกรักและผูกพันต่อบ้านเกิด นอกจากนี้ บทบาทของสภาเด็กที่เข้มแข็ง โดยสภาเด็กเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนพูดคุยถึงปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชนในตำบลหาดสองแคว เด็กและเยาวชนผู้นำแต่ละหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้านจะรับทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านของตน และนำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ของตนเอง อันเป็นแนวทางในการป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และเทศบาลนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น ซึ่งมีโครงการอบรมฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ด้วยดำเนินการ 5 c คือ Core person : หากกลุ่มคนที่ใช่ และสร้างเครือข่ายคนที่ชอบ Connect : ติดต่อ เกาะเกี่ยว เชื่อมสัมพันธ์เชิงลึก Control : ควบคุม กำหนดทิศทาง Continue : ติดตาม ต่อเนื่องยั่งยืน และ Complete : บรรลุความสำเร็จ ซึ่งความน่าสนใจของโครงการ คือ สามารถเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาเด็กเยาวชนกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวได้ เป็นการดึงความดีออกจากใจ โดยพยายามดึงเด็กเยาวชนเหล่านี้ออกจากพื้นที่มืดในสังคม ฟื้นฟูเยียวยาจิตใจ ส่งเสริมให้มีชีวิตใหม่ ให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และสร้างอาชีพให้สามารถทำมาหากิน และพึ่งพาตนเองได้จนไม่หันกลับไปบนเส้นทางมืดอีก

5. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 54.6 รองลงมา ได้แก่ สตรี ร้อยละ 34.6 และผู้สูงอายุ ร้อยละ 23.1

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และมีการปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ พบว่า

เทศบาลตำบลวงแหวน อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือ ที่ต้องตกเป็นเหยื่อ การสำรวจถึงปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเด็ก และการจัดตั้งสภาเด็กเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน

ในขณะที่เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและสตรี โดยจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี การให้ความรู้ด้านกฎหมาย รวมทั้งการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การสร้าง

ความเป็นผู้นำในกลุ่มสตรี และโครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการค้ำมนุษย์ เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ดำเนินการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่ผู้สูงอายุ ด้วยวิเคราะห์หว่านเป็นเมืองที่มีผู้สูงอายุมาก จึงมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้วยการ สอดแทรกเนื้อหาป้องกันการตกเป็นเหยื่อและการเตือนภัยผู้สูงอายุด้วยเสียงตามสาย

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ มีการดำเนินการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่ประชาชนในพื้นที่ด้วยการใช้สายตรวจจักรยาน อปพร. ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากประชาชนโดยใช้ความ เจริญตรวจตราจุดเสี่ยงเพื่อเป็นการป้องกัน ป้องปราม และช่วยเหลือประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อ ซึ่ง สามารถช่วยเหลือประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อในคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน และเทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา โครงการยะลาเข้มแข็ง ยุทธการหิงห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ เพื่อป้องกันประชาชนทุกคนในพื้นที่ ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการก่อความไม่สงบในพื้นที่

6. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการ ป้องกันอาชญากรรม

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาและ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการ ป้องกันอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกัน อาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบล นาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีการเชิญชวนสมาชิก ชุมชนให้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้ เสียสละช่วยเหลือตำบลนาหมอบุญ การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชน นอกจากนี้ ยังมีการจัดสวัสดิการ การจัดตั้งกองทุนอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ การมีศูนย์ปฏิบัติงานที่ สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว อันนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมและการช่วยเหลือ ประชาชนในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างทันที่

เช่นเดียวกับเทศบาลนครเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย ดำเนินการการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การฝึกอบรมและพัฒนา อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็น คุณค่าในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือประชาชน และการจัดตั้งกองทุนของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร.) รวมทั้งเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ ที่มีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ และการจัดสวัสดิการ รวมทั้งการฝึกอบรมการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร.) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเทศบาล นครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา ที่มีอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวนมากกว่าพันคน มีการ อบรมและฝึกซ้อม ประมาณ 90 ครั้งต่อปี และการฝึกอบรมเพื่อเป็นฝ่ายรุกในการป้องกันอาชญากรรม

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ปัญหาความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อความหมายของการป้องกันอาชญากรรม โดยเข้าใจว่าการปราบปรามจึงมองว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติมีการกำหนดที่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับบางพื้นที่ ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาก โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ตำบลได้ ปัญหาการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาการขาดผู้นำทางธรรมชาติ บุคคลภายนอกชุมชน ปัญหาการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากสังคม ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ ปัญหาฐานเสียงการเลือกตั้งในท้องถิ่น ปัญหาความไม่เข้าใจจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปัญหาการควรวรรณองค์กรการบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

ส่วนที่ 4 : แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าแนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ที่ไม่ใช่บทบาทโดยตรงในการปราบปรามอาชญากรรม การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม การกำหนดกฎหมายหรือ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายสำหรับการป้องกันอาชญากรรมได้ การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ รวมทั้งการวิเคราะห์สาเหตุในการป้องกันอาชญากรรมทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อที่จะได้แสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและมีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ เหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและสาเหตุของอาชญากรรม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ

การตัดมูลเหตุจูงใจ

ซึ่งประกอบด้วยบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังดูแลกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด

ประกอบด้วยบทบาทที่สำคัญ คือ บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับบทบาทที่มีความสำคัญในการบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการดึงประชาชนและทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทที่สำคัญร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องประเมินผลการป้องกันอาชญากรรม และการพัฒนารูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ให้มีความทันสมัยเพื่อตอบสนองต่อปัญหาอาชญากรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

ข้อเสนอแนะของการศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะงานวิจัย ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม การกำหนดให้บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทและภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น และการควมบรมมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลควรพิจารณาตามความเหมาะสมของพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมชุมชน การประชาสัมพันธ์บทบาทที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อลดการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม การสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ง
สารบัญตาราง	ด
สารบัญแผนภาพ	ถ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์ในการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิด	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	12
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม	28
แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	32
บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ	41
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม	67
กรอบแนวคิดในการศึกษา	72
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	73
รูปแบบการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	73
กลุ่มเป้าหมายและวิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย	73
การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	81
จริยธรรมของการวิจัยในคน	81
ระยะเวลาทำการวิจัย	81
สรุปวิธีการศึกษาวิจัย	83
บทที่ 4 ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา	84
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง	85
ส่วนที่ 2 : บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม...	86
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม...	110

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหา อาชญากรรมให้แก่ชุมชน.....	298
ส่วนที่ 4 : ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม.....	307
ส่วนที่ 5 : การอภิปรายผลการศึกษา.....	314
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	342
สรุปผลการศึกษา	342
ปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา.....	362
ข้อเสนอแนะของการศึกษา	363
บรรณานุกรม.....	368
ภาคผนวก	375

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1.1	สถิติการรับแจ้งกลุ่มกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ จำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้งทั่วราชอาณาจักรระหว่าง พ.ศ.2550 – 2558	1
ตารางที่ 1.2	สถิติการจับกุมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ จำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้งทั่วราชอาณาจักรระหว่าง พ.ศ.2550 – 2558	2
ตารางที่ 4.1	ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง.....	85
ตารางที่ 4.2	ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง.....	85
ตารางที่ 4.3	ทัศนคติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อการตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของสมาชิกในชุมชน	86
ตารางที่ 4.4	การให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ	86
ตารางที่ 4.5	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม.....	87
ตารางที่ 4.6	ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด	88
ตารางที่ 4.7	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม.....	89
ตารางที่ 4.8	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	92
ตารางที่ 4.9	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	95
ตารางที่ 4.10	กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำความผิดในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ	98
ตารางที่ 4.11	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด.....	99
ตารางที่ 4.12	กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ	102
ตารางที่ 4.13	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ.....	102
ตารางที่ 4.14	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม	106
ตารางที่ 4.15	ผลผลิตกลุ่มเป้าหมายเยาวชนชายขอบที่เข้าร่วมโครงการ.....	285
ตารางที่ 4.16	ผลลัพธ์กลุ่มเป้าหมายของเยาวชนชายขอบที่เข้าร่วมโครงการ.....	286
ตารางที่ 4.17	ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน	298

	หน้า
ตารางที่ 5.1 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม.....	347
ตารางที่ 5.2 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	348
ตารางที่ 5.3 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	350
ตารางที่ 5.4 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ ความผิด.....	351
ตารางที่ 5.5 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ.....	354
ตารางที่ 5.6 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการ ป้องกันอาชญากรรม	355
ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหา อาชญากรรม.....	356

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 องค์ประกอบของการกระทำผิดตามทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน	11
แผนภาพที่ 2 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม	25
แผนภาพที่ 3 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวคิดของ Cohen และ Uphoff.....	29
แผนภาพที่ 4 ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและ อำนาจความเป็นธรรมให้สังคมสงบสุข กรมการปกครอง พ.ศ. 2560-2564.....	39
แผนภาพที่ 5 แนวทางในการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนทำงาน	141
แผนภาพที่ 6 การพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนทำงาน.....	144
แผนภาพที่ 7 กรอบแนวคิดของเทศบาลด้านด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน.....	256
แผนภาพที่ 8 เกาะคาโมเดล เมืองแห่งความสุขอย่างสมดุลในการป้องกันอาชญากรรม.....	264

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมยังคงเป็นปัญหาสำคัญในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมพื้นฐาน (street crime) ที่เกี่ยวข้องกับการฉกชิง ชิงวิ่งราว ทรัพย์ การข่มขืน หรือ การฆาตกรรม ที่ยังคงเกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อสังคมมีความเจริญเติบโต อาชญากรรมพื้นฐานดังกล่าวหาได้หมดไปจากสังคมไม่ หากแต่ยังคงเติบโตควบคู่กับความเจริญเติบโตของสังคมเมืองอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสถิติการรับแจ้งและการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอาชญากรรมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้งทั่วราชอาณาจักร ระหว่าง พ.ศ.2550 – 2558 ที่ได้แสดงให้เห็นถึงการเผชิญกับอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในตารางที่ 1.1 และตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.1 สถิติการรับแจ้งกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้งทั่วราชอาณาจักร ระหว่าง พ.ศ.2550 – 2558

พ.ศ. คดี	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
ฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา	4,436	3,974	3,703	3,654	3,178	3,217	2,927	2,648	2,228
ปล้น ทรัพย์	932	711	579	471	283	383	345	371	364
ชิงทรัพย์	932	711	579	471	283	383	345	371	364
ลักพา เรียกค่าไถ่	21	16	5	7	9	9	12	19	7
วางเพลิง	574	204	225	231	297	200	278	191	232
รวม	7,997	6,637	5,927	5,530	4,557	4,760	4,744	4,148	3,875

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 1.2 สถิติการการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอาชญากรรมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญทั่วประเทศจำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้งที่วราชาอาณาจักร ระหว่าง พ.ศ.2550 - 2558

คดี พ.ศ.	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
ฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา	1,911	1,920	1,811	1,765	1,476	1,742	1,806	1,634	1,570
ปล้นทรัพย์	561	408	386	335	186	271	259	283	281
ชิงทรัพย์	1,029	951	892	811	512	631	835	640	756
ลักพาเรียก ค่าไถ่	15	13	3	3	7	7	11	15	6
วาง เพลิง	181	118	122	132	162	116	149	122	161
รวม	3,697	3,410	3,214	3,046	2,342	2,767	3,060	2,694	2,774

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากสถิติดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทยมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งหากไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพชีวิตของประชาชนในประเทศเป็นสำคัญ สำหรับหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ตาม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการดำเนินงานจำนวนมาก อันอาจส่งผลต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ที่อาจไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาอาชญากรรมที่มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ของประเทศอย่างแท้จริง

หน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหากองค์กรดังกล่าวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น จะทำให้เข้าใจปัญหาอาชญากรรมของแต่ละท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีอันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการรวมกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกลุ่มทางสังคมต่างๆ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมด้วยการสร้างความเข้มแข็งในการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับประชาชนในแต่ละพื้นที่

ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมที่ควรได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างเป็นระบบและจริงจังโดยเร่งด่วน โดยตระหนักถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อมุ่งเสนอแนะแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันจะทำให้การเสริมการปฏิบัติงานของกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และทำให้การป้องกันอาชญากรรมของประเทศไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
- 1.2.2 เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
- 1.2.3 เพื่อศึกษาถึงแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตของการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1) ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตด้านประชากรของการศึกษาวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ประกอบด้วย

1. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด	76	แห่ง
2. เทศบาล	2,441	แห่ง
○ เทศบาลนคร	30	แห่ง
○ เทศบาลเมือง	178	แห่ง
○ เทศบาลตำบล	2,233	แห่ง
3. องค์กรบริหารส่วนตำบล	5,334	แห่ง
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ(กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2		แห่ง
รวม	7,853	แห่ง

2) ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 260 แห่ง ประกอบด้วย

1. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด	76	แห่ง
2. องค์กรบริหารส่วนตำบล		
ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Sample Random Sampling)ด้วยวิธีการจับสลาก		
องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม	76	แห่ง
3. เทศบาล		
ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก		
จากเทศบาล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม	76	แห่ง
4. เทศบาลนคร	30	แห่ง
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2		แห่ง

1.3.2 ขอบเขตของการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยขอบเขตของการศึกษา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ด้วยมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 รูปแบบ คือ

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

- การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

โดยศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จากการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมทั้งหมด 6 รูปแบบข้างต้น ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดแนวทางปฏิบัติที่ดีจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2-3 องค์กรต่อ 1 รูปแบบการป้องกันอาชญากรรม รวมศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมทั่วประเทศจำนวน 12 – 18 แห่ง

1) ขอบเขตด้านแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

- แนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องสาเหตุในการกระทำผิด
- แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม
- แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม
- ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ขอบเขตด้านการศึกษาศึกษาแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 ด้าน ได้แก่

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม
2. การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
4. การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
5. การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
6. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา 9 เดือน

1.4 นิยามศัพท์ในการศึกษา

นิยามศัพท์ในการศึกษา ประกอบด้วย

อาชญากรรม หมายถึงการกระทำผิดที่ละเมิดต่อกฎหมายและมีโทษทางอาญา

การป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การดำเนินการใช้มาตรการในการทำให้ปัญหาอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นและการทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้บรรเทาหรือหมดไป

ระดับของการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

น้อยที่สุด หมายถึง ไม่มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรม

น้อย หมายถึง การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมบ้างเล็กน้อย อาทิ การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมน้อยกว่า 6 เดือนต่อครั้ง

ปานกลาง หมายถึง การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมพอสมควร อาทิ การวางแผนและการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในทางปฏิบัติ โดยมีการดำเนินการในมาตรการดังกล่าวอย่างน้อย 1 ครั้งต่อเดือน

มาก หมายถึง การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมตามที่กำหนดทั้งที่เป็น การวางแผน การดำเนินการในทางปฏิบัติ โดยมีความหลากหลายของกิจกรรม โดยมีการดำเนินการตาม มาตรการดังกล่าวสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

มากที่สุด หมายถึง การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมตามที่กำหนดทั้งที่เป็น การวางแผน การดำเนินการในทางปฏิบัติ โดยมีความหลากหลายของกิจกรรมและสามารถทำให้ อาชญากรรมลดลงไปจากชุมชน โดยมีการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ขึ้นไป

ประสิทธิภาพของการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีการ ใช้ทรัพยากรในการดำเนินการอย่างคุ้มค่า ทั้งที่เป็นกำลังคน งบประมาณ เทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทำให้ปัญหา อาชญากรรมลดน้อยลง หรือ หดไปจากชุมชน

บทบาท หมายถึง ลักษณะของการป้องกันปัญหาอาชญากรรมประกอบด้วย

การดำเนินการ หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อป้องกัน ปัญหาอาชญากรรมให้หมดไปจากชุมชน

การส่งเสริม หมายถึง การให้หรือเพิ่มเติมในด้านความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกและ ความตระหนัก การมีส่วนร่วม และความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ ดำเนินงานในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม

การประสานงาน หมายถึง การสื่อสารหรือการดำเนินการใดๆ ให้เกิดความร่วมมือ หรือเกิดการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่น รวมทั้งให้เกิดบูรณา การในการบริหารจัดการในพื้นที่ด้านการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อลดความซ้ำซ้อน สนับสนุนงานซึ่ง กันและกัน ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ ประชาชนในท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

การสนับสนุน หมายถึง การให้หรือให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกล แรงงาน ข้อมูล และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปัญหา อาชญากรรม

การมีส่วนร่วม หมายถึง การรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการร่วมมือเพื่อ ป้องกันปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นของตนเอง

ระดับการมีส่วนร่วม หมายถึง ระดับของการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ร่วมมือเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นของตนเองซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมด้านตัดสินใจการ มีส่วนร่วมด้านปฏิบัติงานการมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์การมีส่วนร่วมด้านประเมินผลซึ่งแบ่งระดับของการ มีส่วนร่วม 3 ระดับ ได้แก่

การมีส่วนร่วมระดับต่ำ หมายถึง การไม่ตระหนักรับรู้ หรือ ไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหา อาชญากรรมในท้องถิ่น ไม่มีส่วนร่วมในด้านตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมระดับปานกลาง หมายถึง การตระหนักรับรู้ถึงปัญหาอาชญากรรมใน ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หากแต่ไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในกิจกรรมของท้องถิ่นสำหรับการ ป้องกันปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมระดับสูง หมายถึง การตระหนักรับรู้ถึงปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น และมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติงานในกิจกรรมของท้องถิ่นสำหรับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมด้านประเมินผลต่ออาชญากรรมในท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองโดยเป็นหน่วยงานราชการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมีหน้าที่ความรับผิดชอบ

บุคคลกลุ่มเสี่ยง ประกอบด้วย

เด็กและเยาวชน	หมายถึง	ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี
เด็ก	คือ	ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี
เยาวชน	คือ	ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 ปี – 18 ปี
คนว่างงาน	หมายถึง	ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ
ผู้สูงอายุ	หมายถึง	ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
หัวหน้าครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่มีการใช้กำลังทำร้ายสมาชิกในครอบครัวที่ดูแล		
ผู้ติดยาเสพติด	หมายถึง	ผู้ที่เสพยาเสพติดจนกระทั่งติดและไม่สามารถเลิกได้ หากไม่ได้รับการบำบัดรักษา
ผู้ที่ติดสุรา	หมายถึง	ผู้ที่ดื่มสุราอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งไม่สามารถเลิกได้ หากไม่ได้รับการบำบัดรักษา
บุคคลแปลกหน้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน โดยสมาชิกของชุมชนไม่รู้จักบุคคลดังกล่าว		

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ประกอบด้วย

1.5.1 รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ทำให้ทราบถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม การรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม อันจะนำไปสู่แนวทางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาการปฏิบัติงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและจะนำไปสู่แนวทางในการเสนอแนะต่อการพัฒนาของกระบวนการยุติธรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.5.2 แนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเพื่อทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีบทบาทที่สำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นแนวทางในการสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทยได้อย่างแท้จริง

1.5.3 การเผยแพร่งานวิจัยด้วยการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ TCI ระดับ 1 หรือวารสารกระบวนการยุติธรรมหรือ การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ เพื่อกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมที่สำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

1.5.4 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประกอบการสอนให้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ซึ่งคณะผู้ทำวิจัยเป็นผู้สอน ในวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในสังคมร่วมสมัย เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและเป็นพลังสำคัญในการร่วมป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชนและมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

1.5.5 การนำผลงานวิจัยที่ได้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญต่อการเสนอแนะรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยเฉพาะแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมโดยการสร้างความร่วมมือของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระบวนการยุติธรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งการนำผลการวิจัยเสนอแนะต่อกระทรวงมหาดไทย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ได้เข้ามาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสร้างความร่วมมือกับประชาชนในท้องถิ่นในการตระหนักและให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในแต่ละท้องถิ่นของประเทศไทย

1.5.6 การนำเสนอผลงานวิจัยผ่านสื่อมวลชน อาทิ หนังสือพิมพ์ เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนในท้องถิ่นในการร่วมกับกระบวนการยุติธรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยอาจประสานงานกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัญหาอาชญากรรม อาทิ การผลักดันในการสร้างมาตรการในการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม อันจะนำไปสู่แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมโดยภาคประชาชน ด้วยการสร้างพลังชุมชนอันเป็นบรรลุปเป้าหมายหลักของงานกระบวนการยุติธรรมในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ประชาชนและเป็นการสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทยได้อย่างแท้จริง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” มีดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิด
 2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม
 - 2.1 ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory)
 - 2.2 ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design)
 - 2.3 ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing)
 - 2.4 ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory)
 - 2.5 ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing Theory)
 - 2.6 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)
 3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม
 4. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 5. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ
 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 7. กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม
 8. กรอบแนวคิดในการศึกษา
- ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิด

1.1 ความหมายของอาชญากรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ให้ความหมายของ “อาชญากรรม” ไว้ว่าหมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “crime” โดยมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “crimen” แปลว่า การกล่าวหา หรือการกระทำความผิดโดยบุคคลหนึ่งต่อบุคคลอื่น

Reckless (1967: 17) กล่าวว่า อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานความประพฤติ ซึ่งจะมีบทลงโทษทั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาหรือในกฎระเบียบทางสังคมในส่วนอื่นๆ และถือว่าอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง

Bonger (1969: 25) ได้ให้คำจำกัดความว่า อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมและเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในกลุ่มของบุคคลที่รวมตัวกันเป็นสังคม เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ซึ่งผู้ประกอบอาชญากรรมต้องถูกลงโทษด้วยมาตรการที่รุนแรงกว่ามาตรการทางศีลธรรม

อรรถ สุวรรณบุปผา (2515) ได้นิยามว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งของสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษ

เสรีน ปุณณะหิตานนท์ (2515) กล่าวว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำที่เป็นเรื่องที่ไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดเสียหายแก่บุคคล เป็นการกระทำที่ผิดไปจากข้อตกลงของชุมชน อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการกระทำที่ล่วงละเมิดหรือกระทำการเกินเลยไปก็ถือว่าเป็นความผิด แม้ว่าการกระทำบางอย่างจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น การเล่นเกมพนัน การเสพยาเสพติด การค้าประเวณี เป็นต้น เพราะเรื่องดังกล่าวจะเป็นต้นเหตุที่จะนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมในอนาคต

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า “อาชญากรรม” เป็นการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานความประพฤติที่สังคมนั้นๆ กำหนดไว้ และเมื่อกระทำความผิดแล้ว ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับการลงโทษ ซึ่งบทลงโทษมีทั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาหรือในกฎระเบียบทางสังคมในส่วนอื่นๆ

1.2 แนวคิดและทฤษฎีอาชญาวิทยา

แนวคิดและทฤษฎีทางอาชญาวิทยา สามารถแบ่งตามสำนักต่างๆ ได้เป็น 3 สำนัก ได้แก่ แนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม สำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม และสำนักอาชญาวิทยาป้องกันสังคม รวมถึงผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีกิจกรรมประจำวันไว้ เพื่อนำไปอธิบายถึงสาเหตุการกระทำความผิดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 แนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม (Classical School of Criminology)

แนวคิดนี้มีความเชื่อว่า มนุษย์มีอิสรภาพในทางความคิด มีเสรีภาพในการเลือก มีการคิดคำนึงถึงผลดีและผลเสียในการกระทำ มนุษย์จึงต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง กล่าวคือ มนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free will) ในการตัดสินใจเลือกการกระทำสิ่งใดก็ได้ โดยเลือกทำสิ่งที่ตนเองพอใจและได้รับประโยชน์ มนุษย์จึงต้องรับผิดชอบต่อกระทำของตนเอง ดังนั้นบุคคลที่กระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรม จึงเป็นบุคคลที่เลือกการกระทำนั้นเอง เนื่องจากเห็นว่าก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าโทษที่ได้รับ จึงกล้าเสี่ยงที่จะกระทำความผิด และไม่เกรงกลัวบทลงโทษ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะบทลงโทษไม่มีความรุนแรงเพียงพอ (มีกฎหมายที่ไม่เข้มงวด) หรือเห็นว่าสามารถที่จะหลบเลี่ยงบทลงโทษนั้นได้

จะเห็นได้ว่าแนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิมเป็นแนวคิดที่สนใจการกระทำที่แสดงออกมา (อาชญากรรม) มากกว่าการสนใจผู้แสดงพฤติกรรมออกมา (อาชญากร) และเน้นการป้องกันอาชญากรรมโดยการบัญญัติกฎหมายและใช้การลงโทษเป็นเครื่องมือในการป้องกันอาชญากรรมหรือข่มขวัญยับยั้งไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีก

แนวคิดของสำนักนี้มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ เนื่องจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยส่วนหนึ่งผู้กระทำผิดอาจไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย หรือบทลงโทษในประเทศไทย รวมทั้งอาจเห็นว่าสามารถหลบหลีกการถูกจับกุมจากตำรวจและไม่ถูกลงโทษจากกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากบางครั้งลักษณะการกระทำผิดของอาชญากรมีการกระทำความผิดในลักษณะของอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย (Victimless Crime) อันส่งผลต่อการระบุนาย หรือ ผู้เสียหายที่มีความชัดเจน ทำให้ผู้เสียหายไม่ได้เข้าแจ้งความต่อกระบวนการยุติธรรมเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นดังกล่าว และทำให้ผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษ เพราะเห็นว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการประกอบอาชญากรรมมีความคุ้มค่ามากกว่าโทษที่จะได้รับ

1.2.2 แนวคิดของสำนักปฏิฐานนิยม (Positive School of Criminology)

แนวความคิดของสำนักนี้มีความเชื่อว่า การกระทำของมนุษย์ถูกกำหนดและหล่อหลอมขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยทางชีวภาพและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ มนุษย์จึง

ไม่สามารถเลือกกระทำใดๆ ได้อย่างอิสระ จนทำให้มีบุคลิกภาพที่บกพร่องและหันเหไปสู่การกระทำ ความผิด ดังนั้น การกระทำผิดจึงเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยร่วมกัน ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ นักอาชญาวิทยาจากสำนักนี้ได้พยายามชี้ให้เห็นว่าผู้กระทำผิดนั้นคือผู้ป่วยที่ต้องการความช่วยเหลือและการเอาใจใส่จากสังคม และควรจะเปลี่ยนการลงโทษไปเป็นการบำบัดรักษาและฟื้นฟู บุคลิกภาพ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าผู้ที่ประกอบอาชญากรรม คือ ผู้ที่ถูกละเลยและปัจจัยต่างๆ บีบบังคับ (Determinism) โดยอาชญากรรมเปรียบเสมือน ผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

แนวคิดนี้ใช้สำหรับการอธิบายถึงสาเหตุในการกระทำผิดของอาชญากรได้ว่า อาชญากรบางคน ที่ได้กระทำผิด อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวหล่อหลอมให้กระทำผิด โดยอาจเกิดจากสภาวะ เศรษฐกิจ ความต้องการร้ายแรง ตลอดจนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้อาชญากรขาด ความตระหนักรู้ต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และขาดความยับยั้งชั่งใจต่อพฤติกรรมการกระทำผิด จนกระทั่งมีการกระทำผิดขึ้น

1.2.3 แนวคิดของสำนักป้องกันสังคม (Social Defense of Criminology)

แนวความคิดของสำนักนี้มีลักษณะเป็นองค์รวม (synthesis) โดยมีได้เน้นไปที่การป้องกัน สังคมโดยการปราบปรามผู้กระทำผิดหรืออาชญากรด้วยวิธีการลงโทษอย่างรุนแรงเพียงอย่างเดียว แต่มี ขอบเขตกว้างขวางและยึดหลักมนุษยธรรมเป็นปัจจัยสำคัญ กล่าวคือ ระบบการป้องกันสังคมเป็นการปฏิบัติ ต่อผู้กระทำผิดโดยมีวัตถุประสงค์ที่คุ้มครองให้ชุมชนปลอดภัยจากอาชญากรรมด้วยการวางระบบควบคุม วางเงื่อนไข และกำหนดบทลงโทษเพื่อคุ้มครองสังคม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการปฏิรูปสังคม เพื่อให้ผู้กระทำผิด กลับตัวเป็นพลเมืองดี (อริญ สุวรรณบุปผา, 2519: 44)

แนวคิดนี้ยังมีความเชื่อว่าการป้องกันทางสังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดมาตรการควบคุมทาง สังคม จึงจะใช้สำหรับอธิบายและเสนอแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการกำหนดมาตรการควบคุมทางสังคม

1.2.4 ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine Activities Theory)

นักวิชาการที่ถือว่าเป็นผู้พัฒนาทฤษฎีนี้คือ Cohen & Felson ได้ให้ความหมายของกิจวัตร ประจำวัน (Routine Activity) ไว้ว่า “กิจวัตรหรือการกระทำใดของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งเป็นประจำ เช่น การออกไปทำงาน ปลอมให้บ้านไม่มีคนเฝ้า การสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพง และหมายรวมถึง ลักษณะของบุคคลที่อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย เช่น เพศหญิงอายุน้อย หรืออายุมาก ฯลฯ”

ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันเปรียบเสมือนทฤษฎีตอบรับกับทฤษฎีการเลือก ซึ่งทั้งสองทฤษฎีเสนอ แนวคิดที่ว่า สถิติอาชญากรรมเป็นผลผลิตของโอกาสอาชญากรรม ถ้ามีการเพิ่มการดูแล (Guardian) มากขึ้น จะลดเป้าประสงค์หรือเป้าหมายของการก่ออาชญากรรมได้ ในขณะที่เดียวกันจะลดสถิติของผู้กระทำผิดลง ด้วย ในทางกลับกันถ้าลดจำนวนคนดูแล สถิติอาชญากรรมจะสูงขึ้น ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันเสนอแนวคิดว่าการมีกิจกรรมประจำวันของคนเราที่ทำอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่เช้าออกจากบ้าน ไปทำงาน/ ไปโรงเรียนจนถึง กลับบ้าน ทุกวันธรรมดาจะปฏิบัติเช่นนี้ วัตถุประสงค์สัปดาห์จะมีกิจวัตรประจำวันเช่นเดียวกันทุกสัปดาห์ กระทำเช่นนี้เหมือนกันโดยไม่เปลี่ยน ทำให้อาชญากรสังเกตและวางแผนได้ว่าคนคนนี้จะทำอะไรต่อไป (สุตสวง สุธีสร, 2545: 64)

ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine Activity Theory) เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายสาเหตุของการก่อ อาชญากรรมหรือการกระทำผิด โดยกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (Lilly, 2007: 267) ได้แก่

- 1) เหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม (Single Target)

เงื่อนไขประการแรกของการเกิดอาชญากรรม คือเหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม โดยเหยื่อหรือเป้าหมายสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ คน สิ่งของ และสถานที่ ซึ่งอะไรก็ตามที่เคยเป็นเหยื่อหรือเป้าหมายแล้วก็สามารถกลับไปเป็นเหยื่อหรือเป้าหมายได้อีก

2) การขาดผู้ดูแลสถานที่นั้นๆ (Absence of a Capable Guardian)

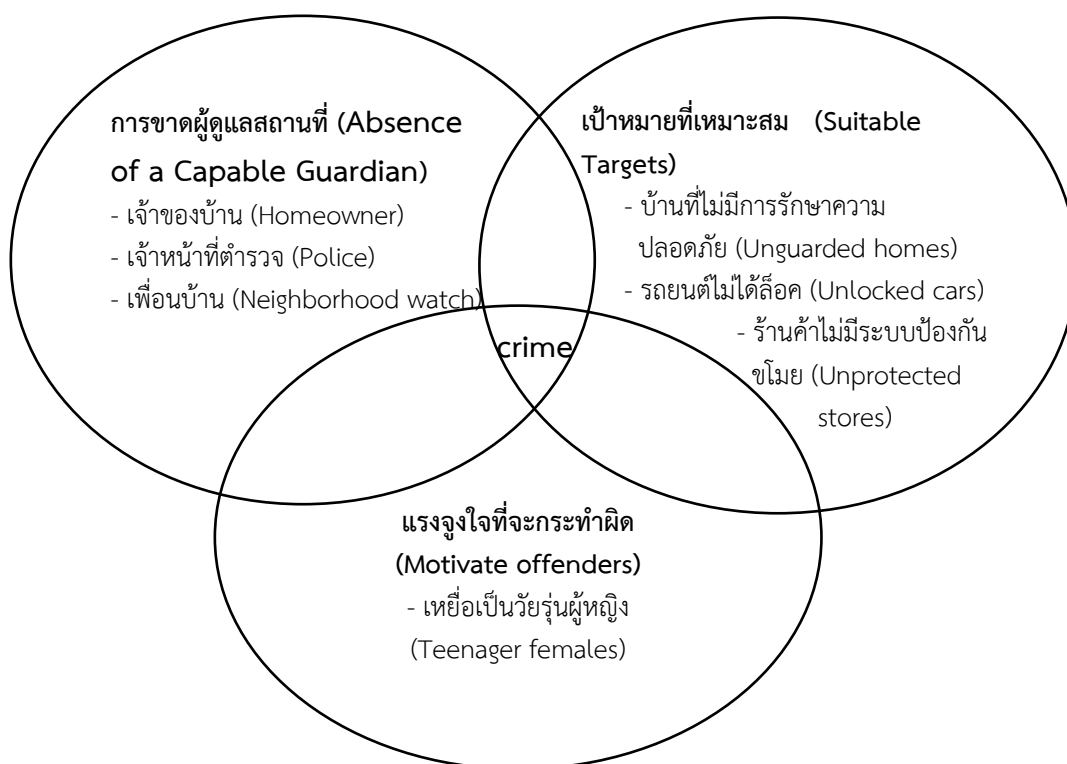
เงื่อนไขประการที่สอง คือ ผู้ดูแลไม่อยู่ หรือมีอยู่แต่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ดูแลก็คืออะไรก็ได้ที่สามารถยับยั้งไม่ให้เกิดอาชญากรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคน แต่อาจจะเป็นอุปกรณ์ต่างๆ ก็ได้ เช่น ตำรวจลาดตระเวน พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อนบ้าน คนเฝ้าประตู กล้องวงจรปิด

3) บุคคลที่มีแนวโน้มหรือแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการกระทำความผิด (Likely and Motivated offenders)

เงื่อนไขประการที่สาม คือ ตัวผู้กระทำความผิดซึ่งคิดว่าเหยื่อหรือเป้าหมายมีความเหมาะสม และขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง จึงตัดสินใจที่จะกระทำความผิด ซึ่งตัวผู้กระทำความผิดมีเหตุผลหลายประการที่จะกระทำการไปเช่นนั้น เช่น ความยากจน ติดยาเสพติด เป็นเด็กหรือเยาวชนที่ขาดการดูแลเอาใจใส่

ทั้งนี้ องค์ประกอบดังกล่าว สามารถแสดงดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของการกระทำความผิดตามทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน

นอกจากองค์ประกอบแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การประกอบอาชญากรรมแล้ว สิ่งที่สำคัญสิ่งหนึ่งคือ ความต้องการและสภาพจิตใจของผู้กระทำความผิดที่มีความประสงค์จะประกอบอาชญากรรม เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรมขึ้น หากสภาพจิตใจหรือความคิดไม่ได้มีความประสงค์ที่จะกระทำความผิด พฤติกรรมอาชญากรรมก็จะไม่เกิดขึ้น

ทฤษฎีนี้สามารถนำไปอธิบายสาเหตุการกระทำผิดของอาชญากรได้ โดยเชื่อว่าการที่อาชญากรกระทำผิดมาจากการกระทำซ้ำๆ หรือการดำเนินชีวิตประจำวันที่เป็นรูปแบบเดิมๆ ของเหยื่ออาชญากรรมจนอาชญากรสามารถนำไปเป็นช่องทางในการประกอบอาชญากรรมได้ ซึ่งการศึกษาทฤษฎีนี้เพื่อจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

ทุกสังคมต้องมีอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่อาจแตกต่างกันในด้านความรุนแรงหรือประเภทของอาชญากรรม ซึ่งหากกล่าวถึงความหมายของ “การป้องกันอาชญากรรม” Allen, Friday, Roebuck and Edward (1981: 217) กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรม คือ ความพยายามที่จะขวางกั้นอาชญากรรมก่อนจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ดังภารกิจที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานต่างๆ ดำเนินงานอยู่ เช่น งานตำรวจตรวจตราป้องกัน การส่งเสริมด้านวิชาชีพ และการอบรมให้ความรู้ต่างๆ ซึ่งสภาพความเป็นจริง ต้องยอมรับว่าเราไม่สามารถที่จะป้องกันไม่ให้เกิดเหตุอาชญากรรมได้ทั้งหมด แต่ในทุกสังคมควรจะควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่สังคมยอมรับได้ เพราะเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้นแล้วจะมีความสูญเสียทั้งชีวิตทรัพย์สิน สภาพจิตใจ ซึ่งความเสียหายเหล่านี้ยากที่จะฟื้นฟูเยียวยาแก้ไขได้ ด้วยเหตุนี้เองนักวิชาการจึงเห็นพ้องต้องกันว่าหากสามารถป้องกันไม่ให้อาชญากรรมก่อให้เกิดความเสียหายแก่คนทั่วไปย่อมเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ดังที่เซอร์ โรเบิร์ต พิล (Sir Robert Peel) บิดาแห่งตำรวจอาชีพของอังกฤษได้กล่าวว่า หากสามารถป้องกันมิให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำผิดได้ ย่อมดีกว่าการที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดถึง 40 คน มาดำเนินคดี (Donald Shannahan, 1975: 317)

ทั้งนี้ จอห์นสัน (Johnson, 1978: 497) ได้เสนอแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมไว้ 2 ทางด้วยกัน คือ

1. การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อบุคคล โดยบังคับใช้กฎหมายให้ปฏิบัติตามด้วยการยับยั้งผู้ที่จะประกอบอาชญากรรมหรือจับกุมผู้กระทำผิดไปฟ้องลงโทษ และการแก้ไขสภาวะสังคมชั้นพื้นฐานหรือการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของแต่ละบุคคล

2. การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อสิ่งแวดล้อม โดยรวมเอาความสัมพันธ์ทุกอย่างที่มีอยู่ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมภายนอก ตลอดจนอิทธิพลต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมได้มาวิเคราะห์แล้วหาหนทางป้องกัน ด้วยการเปลี่ยนแปลงชุมชนให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการป้องกันอาชญากรรม

อย่างไรก็ตาม อาชญากรรมเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุซึ่งมีความสลับซับซ้อน ส่งผลให้การวางแผนและกำหนดแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมนั้นจำเป็นต้องมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการนำแนวคิดทฤษฎีที่มีความหลากหลายมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมทั้งที่มุ่งเน้นในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดควบคู่กับการการสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชน รวมถึงการจัดระเบียบชุมชนโดยการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งแต่ละทฤษฎีมีความแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และสภาพของปัญหาอาชญากรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory)

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเกิดขึ้นตามความเชื่อของสำนักดั้งเดิม (Classical School) มีความเชื่อว่า อาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากมนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ตัดตัวมาตั้งแต่กำเนิด มนุษย์มักจะทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์กับตัวเองมากกว่าโทษที่ได้รับ หากเห็นว่าการกระทำใด

มีโทษมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับมนุษย์ก็จะเสี่ยงไม่กระทำในสิ่งดังกล่าว และการที่เกิดอาชญากรรมขึ้นเนื่องจากมนุษย์พิจารณาแล้วว่าการประกอบอาชญากรรมเกิดประโยชน์มากกว่าโทษที่จะได้รับต่อไป ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือบทลงโทษรวมทั้งบทลงโทษที่ได้รับไม่มีความรุนแรงจึงไม่มีความเกรงกลัว

ดังนั้นแนวทางการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้ จึงมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อเป็นการป้องปรามอาชญากรรมทำให้คนในสังคมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษเป็นสำคัญ ทำให้ตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

การป้องกันอาชญากรรม เป็นเป้าหมายของงานตำรวจ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2525: 8) ซึ่งเซอร์ โรเบิร์ต ฟิล บิดาตำรวจยุคใหม่ เน้นว่าการป้องกันอาชญากรรมคืองานของตำรวจ มีความสำคัญยิ่งกว่าการสืบสวนจับกุมและลงโทษผู้กระทำผิด แนวคิดนี้เป็นพื้นฐานของทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งสรุปได้ว่าการปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลของการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรม เพราะเกรงกลัวการจับกุม ดังนั้นสายตรวจจึงต้องแต่งเครื่องแบบและรถวิทยุสายตรวจจึงควรมีลักษณะเด่นชัด เห็นได้ง่าย เพื่อข่มขวัญยับยั้งอาชญากรรม การตรวจท้องที่อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สมาชิกชุมชนมีความรู้สึกว่าการตำรวจมีอยู่ทั่วไป ด้วยเหตุนี้ตามแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย การปรากฏตัวของตำรวจและการกระจายกำลังตำรวจให้ครอบคลุมทั่วชุมชนจะช่วยป้องกันอาชญากรรม โดยลดช่องว่างสำหรับผู้ตั้งใจจะละเมิดกฎหมาย สำหรับประเทศไทย ได้ใช้สายตรวจจรดยนต์และสายตรวจจักรยานยนต์ รวมทั้งสายตรวจเดินเท้าในย่านชุมชน

ทฤษฎีนี้สามารถนำไปอธิบายและเสนอแนะแนวทางการป้องกันอาชญากรรมได้ โดยจะมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเป็นการป้องปรามอาชญากรรม ทำให้คนในสังคมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษ จึงตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

2.2 ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design)

แนวคิดนี้เป็นแนวคิดรวม (Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแนวคิดรวม (Thesis) และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Antithesis) ทฤษฎีนี้เสนอว่า แนวทฤษฎีทั้งสองคือทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายและทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ต่างมีประโยชน์ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ แต่ในสถานการณ์และสภาพพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงควรที่จะนำกรอบทฤษฎีและมาตรการภายใต้แนวทฤษฎีทั้งสองนี้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลกัน แทนที่จะห้ำหั่นหรือโจมตีกัน (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2525: 11)

ข้อกำหนดเบื้องต้นของทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มีดังนี้

1. มุ่งลดช่องโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อม แต่ไม่ได้ละเลยความสำคัญของตัวบุคคล มีแนวโน้มหรือสำนึกที่ละเมิดหรือไม่
 2. มีความพอเพียงในการควบคุมอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ให้อยู่ในขอบเขตเหมาะสมหรือยอมรับได้
 3. มีคุณค่าทางปฏิบัติในระดับสูง รวมทั้งส่งเสริมหลักศีลธรรมและมนุษยธรรม
 4. มุ่งสนับสนุนรวมตัวและสัมพันธ์ระหว่างสุจริตชนในสังคม เพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชน ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยภายใต้กรอบกฎหมาย
 5. คำว่า “กฎหมาย” หมายถึง กฎหมายซึ่งตราขึ้น เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวม
- สาระสำคัญของทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม สามารถแยกพิจารณาเป็น 4 บททฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีบทที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักละเมิดกฎหมาย (O+) กับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย (E+) ก่อให้เกิดพฤติกรรมพยายามละเมิดกฎหมาย (B+)

2. ทฤษฎีบทที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักละเมิดกฎหมาย (O-) กับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย (E+) ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแฝง (B+)

3. ทฤษฎีบทที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักไม่ละเมิดกฎหมาย (O+) กับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย (E-) ก่อให้เกิดพฤติกรรมละเมิดกฎหมายแฝง (E+)

4. ทฤษฎีบทที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักละเมิดกฎหมาย (O-) กับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย (E-) ก่อให้เกิดพฤติกรรมละเมิดกฎหมาย (B-)

เมื่อ O คือ สำนักของบุคคลในการที่จะละเมิดกฎหมายหรือไม่ละเมิดกฎหมาย

E คือ สภาพแวดล้อมรอบบุคคลในทางเอื้ออำนวยหรือขัดขวางต่อแนวโน้มละเมิดหรือไม่ละเมิดกฎหมาย

B- คือ พฤติกรรมพยายามจะละเมิดกฎหมาย กล่าวคือ บุคคลมีสำนึกที่จะละเมิดกฎหมายในช่วงเวลาหนึ่ง แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมขัดขวางหรือไม่เอื้ออำนวย จึงทำให้การกระทำนั้นเป็นเพียงการพยายามกระทำผิด กรณีเช่นนี้แสดงถึงความแข็งแกร่งของสภาพแวดล้อม ซึ่งทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มุ่งส่งเสริมสำหรับควบคุมอาชญากรรมตามแผนเร่งด่วน

B+ คือ พฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแฝง กล่าวคือ ในสภาวะปกติ บุคคลประเภทย่อมจะมีสำนึกไม่ละเมิดกฎหมาย ทั้งๆ ที่สภาพแวดล้อมเปิดโอกาสให้ แต่เมื่อใดที่บุคคลประเภทย่อมมีความจำเป็นต้องกระทำผิด ก็เปลี่ยนพฤติกรรมจาก B+ มาเป็น B- อย่างรวดเร็ว

ตามหลักทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม การกล่อมเกลาและปลูกฝังมีแนวโน้มทำให้คนไม่ละเมิดกฎหมาย ซึ่งจัดเป็นแผนระยะยาวและเกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ศาสนา และการเมือง และจำเป็นต้องใช้ระยะเวลายาวนานต่อเนื่องตลอดชั่วอายุของบุคคลแต่ละคน สำหรับการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อขัดขวางการละเมิดกฎหมาย ถือเป็นแผนเร่งด่วนและต่อเนื่อง ซึ่งสามารถพิจารณาได้เป็น 2 มิติ ได้แก่

มิติที่ 1 สภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับชุมชน

การจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมในระดับชุมชน Ray Jeffen กล่าวว่า วิธีที่เราออกแบบสภาพแวดล้อมในชุมชนเมืองย่อมเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราการเกิดของอาชญากรรมและประเภทอาชญากรรมอย่างมาก แต่เรายังไม่เคยพิจารณาการป้องกันอาชญากรรมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการวางผังเมืองและชุมชนก่อน การจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรมจะเป็นหัวข้อซึ่งถูกละเลยมานาน จึงไม่น่าแปลกในที่สามารถพบเห็นสภาพแวดล้อมรูปธรรมซึ่งเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมายของอาชญากรปรากฏทั่วไป เช่น สวนสาธารณะที่เต็มไปด้วยบริเวณอับสายตา ซึ่งยากต่อการสังเกตตรวจตราอาคารร้านค้าซึ่งปลูกสร้างในซอยย่านที่อยู่อาศัยจนไม่สามารถควบคุมการใช้พื้นที่ สถานีตำรวจซึ่งตั้งอยู่ในชอกซอย ซึ่งยากแก่การเข้าออก รถประจำทางซึ่งจัดช่องทางเดินคับแคบแออัดจนง่ายต่อการฉวยโอกาสประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ตลอดจนลิฟท์ขึ้นลงตามอาคารสูงๆ ซึ่งปิดกั้นด้วยประตูเหล็กที่บจนไม่อาจทราบได้จากภายนอกว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายอะไรขึ้นภายในลิฟท์

ดังนั้น ขอบเขตการศึกษาจึงเป็นการศึกษาพิจารณามาตรการบางประการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชนโดยครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

ก. การวางแผนผังเมืองและชุมชน

ข. การให้แสงสว่างตามท้องถนน

ค. การออกแบบอาคาร

การวางผังเมืองและชุมชน

การขยายตัวของเมืองและชุมชนโดยปราศจากการวางแผนอย่างรอบคอบย่อมมีผลกระทบต่อ การเพิ่มของอาชญากรรม เพราะสภาพเมืองที่ขาดการวางผังอย่างมีระบบ มีการก่อสร้างและใช้พื้นที่อย่างไร เป้าประสงค์ที่แน่นอน

การขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มจำนวนของประชากรในลักษณะขาดระบบ ย่อมมีอิทธิพลใน การกร่อนทำลายพื้นที่ทุติยภูมิของย่านที่อยู่อาศัย ให้มีสภาพเป็นพื้นที่สาธารณะไปในที่สุด สภาพชุมชนซึ่ง เคยมีการติดต่อสัมพันธ์ในลักษณะใกล้ชิดเป็นกันเองค่อยๆ เปลี่ยนจนกระทั่งอาจไม่มีการติดต่อสัมพันธ์ใดๆ ต่อกัน

การเปลี่ยนแปลงของชุมชนทั้งขนาดและลักษณะย่อมทำให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของชุมชนค่อยๆ คลาย ความสามารถในการควบคุมและการสังเกตติดตามบุคคลแปลกหน้า ตลอดจนลดความรู้สึกครอบครองพื้นที่ ทุติยภูมิลง การสัญจรไปมาโดยอิสระของบุคคลทั้งไปในย่านที่อยู่อาศัย ไม่เพียงแต่รบกวนความสงบสุขของ สมาชิกในละแวกบ้าน ก่อให้เกิดการแก่งแย่งใช้พื้นที่ถนนรวมทั้งบริการสาธารณะต่างๆ ที่มีอยู่จำกัดสำหรับ แต่ละย่านที่อาศัยเท่านั้น แต่การสัญจรโดยอิสระในพื้นที่ซึ่งไม่ได้วางแผนไว้เพื่อการนี้ ยังช่วยเพิ่มช่องโอกาส ในการประกอบอาชญากรรมสำหรับสุจริตชนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง พื้นที่ทุติยภูมิถูกทอดทิ้งให้ เปลี่ยนสภาพเป็นพื้นที่สาธารณะ ซึ่งตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสุจริตชน นักฉวยโอกาสที่มีแนวโน้มจะ ประกอบอาชญากรรม ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมคนร้ายมักทราบช่วงเวลาที่บ้านปลอดคนอยู่อาศัย หรือรู้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้อยู่อาศัยได้อย่างละเอียด ซึ่งตามแผนประทุษกรรม อาชญากรรมเหล่านี้ สามารถฉวยโอกาสเข้าครอบครองและใช้ประโยชน์ เช่น ถนน ซอย ทางเท้า และร้านค้าแพ เป็นต้น เพราะ การเพิ่มจำนวนของบุคคลที่สัญจรไปมาแต่ละวัน ยิ่งอาณาบริเวณที่สะดวกแก่การสัญจรไปมาโดยอิสระมีเนื้อ ที่เพิ่มสุจริตชนเหล่านี้จะยิ่งมีโอกาสสอดส่องหาช่องทาง และเลือกเวลาเข้าประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือต่อ บุคคลได้มากขึ้นและง่ายขึ้น

Ley and Cybrisky (1974) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการลักขโมยอุปกรณ์รถยนต์ที่จอดไว้ริมถนน โดย ใช้การสังเกตตามบริเวณพื้นที่ที่มักเกิดคดีอาญาประเภทดังกล่าว ผู้วิจัยได้พบว่า การถอดและลักขโมย อุปกรณ์รถยนต์มักเกิดขึ้นในบริเวณพื้นที่ซึ่งไม่มีผู้อยู่อาศัย เช่น ที่จอดรถสาธารณะ บ้านร้าง โรงงาน และ โรงเรียน เป็นต้น ผลการวิจัยได้ให้ข้อสรุปว่าการขาดการสังเกตติดตาม ขาดการควบคุมพื้นที่และขาดสิทธิ ความเป็นเจ้าของพื้นที่ และขาดสิทธิความเป็นเจ้าของพื้นที่ เป็นการเปิดช่องโอกาสสำหรับอาชญากร ซึ่งมี เจตนาลักขโมยหรือทำลายรถยนต์ที่จอดไว้ในขณะที่เจ้าของไปประกอบธุรกิจ ในหลักการควบคุม อาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม การประกอบอาชญากรรมแม้แต่ประเภทฉวยโอกาสนี้ย่อมไม่ได้เกิดขึ้นโดย ปราศจากหลักเกณฑ์ ในทางตรงกันข้ามปัจจัยต่างๆ ในสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับช่องโอกาสในการ ตัดสินใจละเมิดกฎหมาย ซึ่ง Newman (1972) สนับสนุนว่าความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลนี้สามารถให้ คำตอบได้ว่า ทำไมบางพื้นที่จึงตกเป็นเป้าหมายของอาชญากรรมบ่อยครั้ง จนกลายเป็นทำเลหาเงินของ อาชญากร นอกจากนี้ Gardiner (1978) ได้กล่าวเสริมว่า ลักษณะการจัดสภาพชุมชนมีผลกระทบต่อ การเพิ่มหรือลดของอาชญากรรม ส่วนทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ได้บัญญัติชี้ชัดว่า การ วางผังเมืองและชุมชนจำเป็นต้องพิจารณาถึงการจัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนตามลักษณะการใช้ประโยชน์

การสงวนรักษา พื้นที่ทุติยภูมิก็ย่อมผูกพันกับการวางผังเมืองอย่างยิ่ง เพราะถ้าการจัด สภาพแวดล้อมในเมืองและในชุมชนเป็นไปอย่างมีระเบียบและเป็นระบบก็ย่อมส่งเสริมให้การรักษาพื้นที่

ทุติยภูมิกระทำได้ง่าย อย่างไรก็ตาม อุปสรรคที่เกิดขึ้นในเมืองและในชุมชนต่างๆ ของสังคมไทยในปัจจุบัน ก็คือการมองข้ามอาชญากรรมในฐานะที่เป็นปัญหาหนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบจากการวางผังเมืองและชุมชน ตัวอย่างในกรณีกรุงเทพฯ

Gardineer (1978: 80-81) ยังได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ คือ

ก. ควรพิจารณาทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการวางผังเมือง รวมทั้งการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม เพราะแนวทางที่กำลังดำเนินอยู่อาจเอื้ออำนวยหรือเพิ่มช่องโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรม โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ข. ควรมีการประเมินสนับสนุนเกี่ยวกับที่ตั้ง ขนาด ความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ตลอดจนวิเคราะห์การที่ระบบดังกล่าวก่อมลพิษหรือขัดแย้งกันละแวกบ้าน (Neighborhood) อย่างไร

ค. ควรตระหนักต่อไปว่าในบริเวณพื้นที่ใดก็ตาม ต้องมีจุดมุ่งหมายด้านการใช้พื้นที่โดยหน่วยย่อยอื่นๆ มีลักษณะเพียงส่วนสนับสนุน

ง. ควรตระหนักว่าละแวกบ้านคือหน่วยหลักของเมือง ซึ่งการวางผังเมืองจะต้องพยายามสงวนรักษาการรวมตัวของละแวกบ้านไว้

สภาพชุมชนย่านธุรกิจการค้า ซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยสมบูรณ์ควรมีการส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์จากถนน ทางเท้า อาคารร้านค้า และบริเวณที่จัดเป็นสาธารณสถานต่างๆ ให้มากที่สุดเพื่อกำจัดความโดดเดี่ยว และแยกตัวของชุมชนซึ่งจะตกเป็นเป้าหมายของอาชญากรรมได้ง่าย การใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะอย่างต่อเนื่องโดยสาธารณชนจำนวนมากทำให้เกิดสภาวะซึ่ง Jeffery (1971) ใช้คำว่า “ถนนมีดวงตาเฝ้ามอง” ซึ่งก็ได้แก่สายตาและบุคคลผู้สัญจรผ่านไปมาบนถนนเอง พื้นที่สาธารณะ ซึ่งมีลักษณะโดดเดี่ยว และมีผู้ใช้ประโยชน์จำนวนน้อยมักกลายเป็นพื้นที่เป้าหมายของอาชญากร

การลดช่องโอกาสของการประกอบอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยในพื้นที่สาธารณะ เช่น การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดไว้ การใช้กระจกโค้งติดตั้งไว้ตามมุมทางเดินที่อับสายตาของสาธารณะชน ในประการสุดท้ายพื้นที่สาธารณะควรจัดให้มีลักษณะโปร่งและลดพื้นที่อับสายตามากที่สุด

โดยสรุป ปัจจัยควรพิจารณาในการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนผังชุมชน เพื่อป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมก็คือ

- การจัดโครงสร้างและการวางผังเมือง ตลอดจนผังชุมชนควรให้มีลักษณะเป็นสัดส่วนสอดประสานซึ่งกันและกันและเพื่อเพิ่มอำนาจการสอดส่องตรวจตรา

- การจัดสภาพแวดล้อมในละแวกย่านที่อยู่อาศัย ควรมีลักษณะเพื่อเสริมให้ผู้อยู่อาศัยในย่านนั้นได้ใช้ประโยชน์ ได้ควบคุม และได้พัฒนาความเป็นเจ้าของชุมชนหรือละแวกบ้าน กล่าวคือ เป็นการมุ่งรักษาพื้นที่

- การจัดสภาพแวดล้อมพื้นที่สาธารณะควรมีการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับระบบสนับสนุนต่างๆ การรักษาความปลอดภัยและการขยายตัวของสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้สาธารณชนจำนวนมากที่สุดได้ใช้ประโยชน์สูงสุดจากพื้นที่สาธารณะอย่างต่อเนื่องตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งลดความโดดเดี่ยวและการแยกตัวอันจะทำให้ย่านพื้นที่สาธารณะต่างๆ ตกเป็นเป้าหมายของอาชญากรได้ง่าย

การให้แสงสว่างตามท้องถนนและบริเวณสาธารณะ

Hemphill กล่าวว่า แสงสว่างในเวลากลางคืนไม่ว่าภายในหรือภายนอกอาคารสถานที่จัดเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งได้ผลดีที่สุดในการยับยั้งการลักขโมย การบุกรุก หรือแม้แต่การปล้นทรัพย์

ห้องที่หนึ่งของกรุง Washington D.C. ได้มีการติดตั้งโคมไฟฟาส่งสว่างแบบไอโซเดียม ซึ่งให้แสงสว่างกระจายครอบคลุมพื้นที่ จากการประเมินผลปรากฏว่า ภายในระยะเวลา 3 เดือน คติปล้นทรัพย์ในห้องที่ดังกล่าวลดลง

New York และ Detroit ต่างก็รายงานสรุปผลวิจัยในทำนองเดียวกัน กล่าวโดยย่อ คือ การติดตั้งไฟฟาส่งสว่างตามถนนมีส่วนช่วยลดสถิติอาชญากรรม อีกนัยหนึ่งแสงสว่างตามท้องถนนและพื้นที่สาธารณะอื่นๆ มีผลยับยั้งการประกอบอาชญากรรม เพราะแสงสว่างนอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสที่จะพบเห็นและจดจำตำหนิรูปพรรณของคนร้ายและพฤติกรรมของอาชญากรได้ชัดเจน ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการลดอาชญากรรมรุนแรง

คณะกรรมการการศึกษาปัญหาอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกาบางคณะ เช่น Nation Advisory Commission (1973) แนะนำให้ทุกเมืองศึกษารวบรวมข้อมูลต่อไปนี้

- ทศนคติของสาธารณชนที่มีต่อมาตรการการติดตั้งโคมไฟฟาส่งสว่างหรือเพิ่มแสงสว่าง
- พื้นที่ที่มีอาชญากรรมระดับสูง
- เส้นทางจราจร ซึ่งสาธารณชนอาจใช้บริการในเวลากลางคืน
- เส้นทางจราจร

สิ่งที่ควรพิจารณาอีกประการหนึ่ง ตำรวจท้องที่ควรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยใช้สถิติข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในห้องที่เป็นหลักในการเสนอแนะและพิจารณาแก้ไขปรับปรุง ตำรวจท้องที่มีสมรรถภาพสูงในการควบคุมอาชญากรรมย่อมเป็นหน่วยงานหลักที่มีข้อมูลในห้องที่มากที่สุดและทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

การออกแบบอาคาร

Newman (1972) ยังพบว่าการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอาคารที่เหมาะสมย่อมช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและเพิ่มความรับผิดชอบแต่ชุมชน โดยออกแบบลักษณะอาคารสถานที่ให้โปร่งมีแสงสว่างเพียงพอและไม่อับสายตา สมมติฐานของ Newman ก็คือ การเปิดโอกาสให้มีการเฝ้าติดตาม หรือการเพิ่มขีดความสามารถของสาธารณชนในการสังเกตสอดส่องบริเวณและตัวอาคารสถานที่ได้ทั้งจากภายนอกและภายในจะสามารถลดความหวาดกลัวและความกังวลใจ รวมทั้งสามารถเพิ่มพูนความรู้สึกมั่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้มากยิ่งขึ้น การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผนังด้านข้างเป็นกระจกใสและติดตั้งโคมไฟฟาส่งสว่างชัดเจนได้มีผลในการกำจัดอาชญากรรมให้หมดไป

การออกแบบอาคารสถานที่และบริเวณให้สามารถเฝ้าสังเกตติดตามได้ตามเป้าหมายของการป้องกันอาชญากรรมยังได้แก่

- ควรออกแบบให้มีลักษณะโปร่ง และมีแสงสว่างเพียงพอที่บุคคลภายนอกจะสามารถมองเห็นกิจกรรมภายในได้
- ควรมีลักษณะไม่อับสายตาและมองเห็นได้ชัดเจน
- ถ้าจำเป็นต้องกั้นรั้ว ควรให้มีลักษณะโปร่ง ซึ่งมองเห็นได้จากภายนอก โดยควรหลีกเลี่ยงรั้วที่สูงและทึบ
- ต้นไม้และพุ่มไม้ประดับ ควรตัดตกแต่งอยู่เสมอและไม่ควรปล่อยให้รกทึบในลักษณะที่คนร้ายสามารถแอบซ่อนอยู่ได้

มิติที่ 2 การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมนามธรรม

การมุ่งความสนใจไปยังสภาพแวดล้อมรูปธรรมเพียงอย่างเดียว อาจทำให้การป้องกันอาชญากรรมในชุมชนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร และมักมีประสิทธิภาพต่ำในแง่ที่ว่าชุมชนหรือบุคคลอาจต้องสิ้นเปลือง

ค่าใช้จ่ายในด้านวัสดุอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยเป็นมูลค่ามากมาย แต่กลับทำให้ผลในทางสถิติอาชญากรรมได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ Gans (1962) และ Gardiner (1978) ได้ยืนยันว่า การมุ่งเสริมอาคารวัสดุอุปกรณ์เพื่อรักษาความปลอดภัยมากเกินไปได้หมายความว่าบุคคลจะปลอดภัยจากภัยอาชญากรรมอย่างสิ้นเชิง ในทางตรงกันข้ามการแยกตัวจากชุมชนมากเกินไปอาจก่อให้เกิดผลสะท้อนกลับ กล่าวคือ แทนที่บุคคลจะรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน กลับเกิดความรู้สึกว่าหวาดระแวงภัยและขาดการติดต่อสัมพันธ์กับสมาชิกทั่วไปในชุมชนมากยิ่งขึ้น เมื่อสมาชิกในชุมชนต่างปล่อยปละละเลยและต่างหาทางตัดช่องน้อยแต่พอตัว ไม่หัวหน้าเข้าร่วมมือซึ่งกันและกันในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ในที่สุดผลที่ตามมาจึงเป็นไปตามปรากฏการณ์ที่พบทั่วไปในสังคมเมืองยุคปัจจุบัน กล่าวคือ ปัญหาอาชญากรรมได้กลายเป็นความรับผิดชอบของตำรวจของตำรวจเพียงฝ่ายเดียวไปโดยปริยาย ย่อมหมายความว่าสมาชิกทุกคนในสังคมนั้น ต่างรอคอยเวลาที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยต่างแต่เพียงว่าช้าหรือเร็วกว่ากันเท่านั้น ความสำคัญและความจำเป็นที่ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคติประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ซึ่งเป็นความผิดที่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวคือนัยหนึ่ง ความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนทุกคนในการช่วยสอดส่องดูแลความปลอดภัยตลอดจนแจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ หัวใจของการป้องกันอาชญากรรม

ความสัมพันธ์ในชุมชนหรือสภาพแวดล้อมนามธรรมจัดเป็นมิติหนึ่งของการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม และต้องพัฒนาควบคู่สอดประสานไปกับสภาพแวดล้อมรูปธรรมในลักษณะที่มีแนวโน้มไปสู่เป้าประสงค์ของการสร้างชุมชนที่เป็นระเบียบ อบอุ่น น่าอยู่อาศัย และปลอดภัยจากอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมภายใต้มิติของสภาพแวดล้อมนามธรรมสามารถใช้ได้ในสังคมได้แก่ 1) เพื่อนบ้านเตือนภัย 2) สายตรวจประชาชน

ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ซึ่งเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรม ดังนั้นในการป้องกันอาชญากรรมต้องมุ่งเน้นการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และที่สำคัญประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อลดและควบคุมอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น จึงสามารถนำทฤษฎีนี้ไปเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

2.3 ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing)

หลังจากที่วงการตำรวจได้รู้จักและนำหลักการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปใช้อย่างแพร่หลาย ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจและประชาชนได้รับการพัฒนาดีขึ้น แต่ปัญหาอาชญากรรมยังไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร อาชญากรรมยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเพิ่มสูงขึ้น ผู้บริหาร นักวิชาการ ตำรวจต่างศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้ดีขึ้น ในช่วงปลายทศวรรษที่ 60 วงการตำรวจได้เรียนรู้หลักการใหม่ ที่มีแนวคิดและวิธีทำงานแตกต่างออกไปจากแนวทางเดิมๆ (เป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม) นั่นคือ ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) ซึ่งคิดค้นและพัฒนาโดยศาสตราจารย์ โบเบิร์ต โทจาโนวิช และคณะ

2.3.1 ทฤษฎีพื้นฐานของงานตำรวจผู้รับใช้ชุมชน

ศาสตราจารย์โอบีร์ต โทจาโนวิช อธิบายว่า ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชนนั้นตั้งอยู่บนทฤษฎีสังคมวิทยา 2 ทฤษฎีด้วยกัน ได้แก่ทฤษฎี Normative และ ทฤษฎี Critical Social

ทฤษฎี Normative มีสมมติฐานว่า คนเราทุกคนมีจิตใจดีและยินดีที่จะร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อช่วยทำประโยชน์ต่อสังคม (Shover, 1953) ยิ่งกลุ่มต่างๆ มีคุณค่า ความเชื่อและเป้าหมายที่ตรงกันมากเพียงใด โอกาสที่กลุ่มเหล่านั้นจะตกลงตั้งเป้าหมายร่วมกันเพื่อประโยชน์ในการยกระดับชุมชนก็จะมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎี Critical Social ทฤษฎีนี้มุ่งสนใจว่าทำไมผู้คนจึงรวมตัวกันเพื่อแก้ไขและเอาชนะอุปสรรคในเชิงสังคม เศรษฐกิจ หรือเชิงการเมือง ที่ขัดขวางไม่ให้ได้รับสิ่งที่ตนต้องการ และเขาหรือกลุ่มดำเนินการอย่างไร

2.3.2 ความหมายของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน

สมาคมตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Consortium) ให้คำนิยามทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชนว่า หมายถึง การสร้างความร่วมมือ (Collaboration) ระหว่างตำรวจและชุมชน ในการบ่งชี้และแก้ไขปัญหาของชุมชน ซึ่งตำรวจจะไม่เป็นเพียงผู้รักษากฎหมายและความเรียบร้อยของสังคมฝ่ายเดียว แต่สมาชิกจากภาคส่วนต่างๆ ของชุมชนและจะเป็นพันธมิตรที่สำคัญกับฝ่ายตำรวจในการยกระดับความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของชุมชน

เซอร์ โรเบิร์ต ฟิล ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งตำรวจมหานครลอนดอน ได้กล่าวว่าที่จริงแล้วทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไม่ใช่หลักการใหม่ แต่มีมาตั้งแต่สองร้อยปีที่แล้ว เซอร์ โรเบิร์ต ฟิลเจ้าของ ได้กล่าวถึงหลักการตำรวจอาชีพ 9 ประการไว้ดังนี้ (Melville, 1901)

- 1) การป้องกันอาชญากรรมถือเป็นภารกิจพื้นฐานของตำรวจควบคู่กับการปราบปรามอาชญากรรมและจับกุมคนร้ายมาลงโทษตามกฎหมาย
- 2) ชีตความสามารถของตำรวจขึ้นอยู่กับได้รับการยอมรับจากประชาชนต่อตำรวจจากการปฏิบัติงาน พฤติกรรมเจ้าหน้าที่ และการสร้างความเคารพจากประชาชน
- 3) ตำรวจต้องรักษาไว้ซึ่งความร่วมมือจากประชาชนในการรักษาความสงบสุขของสังคม
- 4) ความร่วมมือจากสาธารณชนจะลดน้อยลงเป็นสัดส่วน หากตำรวจปฏิบัติหน้าที่เชิงบังคับขู่เข็ญเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
- 5) ตำรวจต้องสร้างและรักษาความชื่นชมที่ประชาชนมีต่อตำรวจ ซึ่งไม่ใช่เกิดจากการชักจูง แต่เกิดจากการให้บริการอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม
- 6) ตำรวจพึงใช้กำลังในกรณีจำเป็นสุดวิสัย ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และเมื่อมีวิธีอื่น เช่น การโน้มน้าว การตักเตือน ไม่เป็นผล การใช้กำลังจึงต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นและน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 7) ตำรวจและประชาชนต้องสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เพราะตำรวจก็คือประชาชนที่เป็นสมาชิกในสังคมที่ได้ค่าจ้างให้ทำหน้าที่รักษาความสงบสุขจากสังคม
- 8) ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเคร่งครัด ไม่ก้าวล่วงนอกกรอบหน้าที่ ไม่รังแกผู้อื่น ไม่ตัดสินความผิดหรือลงโทษคนร้ายเอง
- 9) สังคมที่ปลอดจากอาชญากรรมและความยุ่งเหยิง คือ บททดสอบตำรวจ มิใช่วัดจากการใช้กำลังของตำรวจ

แนวคิดทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน คือหลักการทำงานใหม่ของตำรวจที่เพิ่มเติมจากการทำงานของตำรวจแบบเดิมที่มุ่งเพียงมีสายตรวจป้องกัน แก้ไขเหตุร้าย และสืบสวนจับกุมคนร้าย แต่ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนต้องมุ่งเข้าหาประชาชนและต้องทำงานร่วมกันเพื่อรักษาความสงบสุขของสังคม ซึ่งนำไปประยุกต์ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยอาจจะกำหนดนโยบายหรือความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินงานร่วมกับภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

2.4 ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory)

ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) เกิดขึ้นใน ค.ศ.1982 (พ.ศ. 2525) โดย วิลสัน และเคลลิง (James G. Willson และ George L. Kelling) นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน เคลลิง (Kelling) กล่าวถึงทฤษฎีหน้าต่างแตกว่า “เป็นความคิดที่เจาะลึกไปถึงสิ่งที่ตำรวจสามารถปฏิบัติได้เพื่อลดความหวาดระแวงของประชาชนลดอาชญากรรมธรรมดา และรวมทั้งลดอาชญากรรมที่รุนแรงด้วย ซึ่งอาจดูไม่มีเหตุผลในเชิงอาชญาวิทยาที่มุ่งศึกษาโดยการนำมาเทียบเคียงกัน แต่มีความหมายมากต่อผู้ปฏิบัติงานตำรวจ ซึ่งแต่เดิมข้าพเจ้าเคยเชื่อ และคณะตำรวจที่ทำงานด้านการวางแผน (Planing Staff) เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เห็นด้วยกับข้าพเจ้าในเรื่องที่ว่า เอ็นไอเจ(NIJ) ต้องการทดลองความคิดในเรื่อง “หน้าต่างแตก” ให้มากกว่านี้ และปฏิบัติให้มากขึ้น ข้าพเจ้าขอเรียกว่าเกี่ยวกับมานุษยวิทยา (Anthropolgical) บนท้องถนนระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ฝ่าฝืนกติกาของกฎหมาย (Offenders) เพื่อพยายามค้นหาว่าวิธีไหนจะได้ผล”

หลักการของทฤษฎีนี้อาจอธิบายได้จากสถานการณ์ตัวอย่างดังต่อไปนี้ กล่าวคือ เมื่อตำรวจผู้ปฏิบัติพบเห็นอาคารที่กระจกหน้าต่าง ประตู ฝาบ้าน รั้ว ฯลฯ ต้องแตกหรือเสียหายจากการขว้าง/ปา ทุบตี พ่นสี สเปรย์สี ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่ง หากอาคารนั้นมีผู้อยู่อาศัยอยู่ ตำรวจควรสอบถามถึงสาเหตุความเป็นมา ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ก็ต้องจัดการตามขั้นตอนของกฎหมาย หากไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ก็ควรแนะนำให้ทำการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพปกติ แต่ถ้ากรณีอาคารที่เสียหายเป็นอาคารไร้ผู้อยู่อาศัย ก็ควรติดต่อเจ้าของหรือผู้เกี่ยวข้องให้มาจัดการแก้ไข ทั้งนี้ด้วยเจตนาที่ไม่ต้องการปล่อยให้สิ่งเสียหายเบื้องต้นนั้น เป็นเหตุเชิญชวนให้มีการกระทำความผิดซ้ำ (เช่น บุกรุกเข้าไปก่ออาชญากรรมในอาคาร) การปฏิบัติลักษณะนี้อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงที่ว่า ถ้าปล่อยให้มีการละเมิดกฎหมายโดยไม่จัดการ ก็ต้องละเมิดเพิ่มครั้งขึ้นเรื่อยๆ (เพราะเห็นว่าเป็นไร) แม้คนที่ไม่เคยคิดจะละเมิดมาก่อน ก็เกิดความรู้สึกคล้อยตามการละเมิดบ้าง โดยมักคิดให้เหตุผลผิดๆ แก่ตนเองว่า การกระทำความผิดอย่างนั้นเป็นความท้าทาย ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อทำการละเมิดเรื่องเล็กๆ แล้วไม่เป็นไร ต่อไปก็จะหันไปทำการละเมิดเรื่องใหญ่ๆ ที่ให้ผลเป็นความเสียหายมากกว่า นอกจากนี้ ความเสียหายและความเสื่อมโทรมที่เกิดจากฝีมือของนักทำลายที่ไร้เหตุผล ยังมีส่วนทำให้ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎระเบียบ และ กฎหมายในสังคมเสื่อมถอยลงอีกด้วย เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เมื่อปล่อยให้ความเสียหายเพิ่มมากขึ้นกระทั่งมีสภาพเป็นแหล่งเสื่อมโทรม สุจริตชนคนดีก็มักหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปใกล้หรือเกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นๆ ในที่สุดพื้นที่ดังกล่าวก็ถูกยึดครองโดยกลุ่มมิจฉาชีพหรือกลุ่มคนผู้ชอบทำตัวว่างสังคม เหตุนี้ หลักปฏิบัติสำคัญอีกประการหนึ่งของทฤษฎี จึงกำหนดการดำเนินการของตำรวจ ด้วยการพยายามเปิดโอกาสให้ประชาชนคนดีเข้าครอบครองพื้นที่ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการยึดครองของคนทุจริตไปในตัวด้วย (แนวทางของทฤษฎีนี้คล้ายกับคำพังเพยของไทยที่ว่า “ตัดไฟเสียแต่ต้นลม”)

การดำเนินการตามแนวทางของทฤษฎีหน้าต่างแตก เป็นการปฏิบัติที่มุ่งขจัดความไร้ระเบียบ ซึ่ง “ความไร้ระเบียบ” ในทางสังคมศาสตร์หมายถึง ความไม่สุภาพ เกะกะ และแสดงอาการคุกคามหรือรบกวน การดำรงชีวิตโดยเฉพาะชีวิตคนในสังคมเมือง ซึ่งมีลักษณะต้องอยู่ต่อหน้าคนแปลกหน้ามากมาย และอยู่ในสถานการณ์ที่ประชาชนต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อยในระดับต่ำ (Minimum Levels of Order) ไม่ว่าการใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยเพื่อเปิดร้านค้า เพื่อให้บริการ เพื่อการจัดงานชื่นชมยินดีในโอกาสต่างๆ ทางวัฒนธรรม หรือทำพื้นที่ไว้ให้ลูกๆ หลานๆ วิ่งเล่น ตามความต้องการของประชาชน นักนครวิทยา (Urbanologist) ชื่อเจน จาคอบส์ (Jane Jacobs) เรียกว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ ของชีวิตคนเมืองเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้คนแปลกหน้าสามารถอาศัยอยู่ด้วยกันได้อย่างสงบสุข ด้วยความเจริญ มีอารยธรรมส่งาภูมิฐาน แต่ก็เป็เงื่อนไขที่สำคัญและมีข้อจำกัด

จากประสบการณ์ของตำรวจผู้ปฏิบัติ ต่างยอมรับทั่วกันว่า ปัญหาอาชญากรรมส่วนใหญ่ ผู้กระทำผิดมักไม่ได้เริ่มต้นสร้างพฤติกรรมทางอาชญากรรมที่ร้ายแรง หรือ คดีอุกฉกรรจ์โดยทันที แต่มักเริ่มต้นจากไม่ยึดถือระเบียบแบบแผนไม่เคารพกติกาและไม่รักษาวินัยก่อน แล้วจึงจะขยายไปสู่การประกอบอาชญากรรมที่ร้ายแรงมากขึ้น นอกจากนี้ มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า คนร้ายหรือคนที่กระทำผิดโดยสันดานเหล่านี้จะไม่จำกัดการทำความผิดเฉพาะเรื่องอาชญากรรมร้ายแรงเท่านั้น โดยมากคนเหล่านี้มักจะคิดในทางไม่รับผิดชอบต่อสังคม ลักษณะที่ว่าเรื่องใหญ่ยังทำได้แล้วเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แค่นี้จะต้องไปสนใจทำไมกัน ดังนั้น จึงอาจขักรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร ส่งเสียงเอะอะโวยวายตามตรอกซอกซอย เมาสุราและเดินเกะกะระรานชาวบ้าน ประเด็นเหล่านี้ตำรวจหวั่นเกรงอาจเห็นเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ไม่น่ามีผลอะไรแต่ในความเป็นจริง ประชาชนที่มีประสบการณ์โดยตรง เห็นเป็นเรื่องใหญ่ที่น่ากลัว และต้องการให้ตำรวจจัดการกับการกระทำดังกล่าวด้วยเช่นกัน หากตำรวจไม่จัดการ เมื่อเกิดความไร้ระเบียบไม่เคารพกฎเกณฑ์กติกาของสังคมขึ้นมากๆ จะทำให้ประชาชนเกิดความหวาดระแวง กลัวภัยจะมาถึงตน นำไปสู่การเปิดช่องโอกาสให้เกิดการกระทำผิด พื้นที่ใดไร้ระเบียบมาก ถึงขนาดประชาชนคนดีไม่อาจครอบครองพื้นที่ได้ พื้นที่นั้นตำรวจก็ได้ชื่อว่าไม่สามารถครอบครองได้เช่นกัน (พื้นที่ดังกล่าวย่อมอยู่ในครอบครองของคนร้าย) เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ตำรวจจะต้องจัดความไร้ระเบียบและการไม่เคารพกติกาของสังคม ด้วยวิธีคิดง่ายๆ ว่า ทำอย่างไรก็ได้เพื่อให้ประชาชนคนดีรู้สึกปลอดภัยในการใช้พื้นที่ (ขณะเดียวกันก็จะทำให้คนร้ายรู้สึกหวาดระแวงในพื้นที่ดังกล่าวโดยปริยาย) ซึ่งจะมีผลด้านการลดการเกิดอาชญากรรมที่นับเป็นคดีๆ หรือ Index Crime เช่น ลักทรัพย์ชิงทรัพย์ฆ่าคนที่ตำรวจส่วนใหญ่ในมุมมองเดิมมักจะกังวล

แม้ว่าทฤษฎีหน้าตาแตกต่างกันจะเป็นคนละหลักการกับงานตำรวจพัฒนาและแก้ปัญหาตามแนวทางของชุมชน (C.O.P.P.S.) ก็จริง แต่แนวทางของทฤษฎีมีส่วนเสริมกันทั้งน่าจะจำเป็นต้องใช้ควบคู่กันไปโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดผลสำเร็จมากขึ้น ควรต้องใช้ร่วมกันกับการเป็นผู้นำตำรวจที่มีคุณภาพทั้งระบบ ด้วยจึงจะทำให้การแก้ปัญหามีประสิทธิภาพและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนแน่นนอนมากขึ้น

แบรทตัน (William Bratton) อดีตผู้บัญชาการตำรวจนิวยอร์ก ซึ่งวงการตำรวจทั่วไปยกย่องว่าเป็นหนึ่งในสุดยอดผู้จัดการตำรวจในศตวรรษที่ 20 เป็นผู้นำหลักการของทฤษฎีหน้าตาแตกต่างมาใช้อย่างจริงจังใน ค.ศ.1989 (พ.ศ. 2532) ภายใต้การสนับสนุนของลูเลียนี่ (Rudolph G. Luliani) นายกเทศมนตรีของนิวยอร์ก เริ่มแรกที่น่ามาใช้แบรทตันประกาศว่าจะลดอาชญากรรมในนิวยอร์กคลงให้ได้ซึ่งไม่มีใครเชื่อและเห็นเป็นเรื่องน่าขบขันด้วยซ้ำไป (ตำรวจคนใดหรือหน่วยงานใดก็ตาม ที่บอกว่าสามารถลดอาชญากรรมได้ในช่วงนั้น จะถือเป็นเรื่องน่าขบขันเพราะเป็นที่รู้กันทั่วไปว่ายังไม่มีตำรวจในยุโรปและอเมริกาหรือในเอเชียเคยทำได้มาก่อน) โดยเฉพาะตำรวจนิวยอร์กเองก็ให้ความเห็นว่าไม่มีอำนาจจัดการเพียงพอกับงานลักษณะที่แบรทตันกำลังจะทำ นอกจากนี้ยังเห็นว่าเป็นงานสังคม เป็นปัญหาสังคม ไม่ใช่งานหลักของตำรวจและตำรวจไม่มีกำลังเพียงพอ (ตำรวจนิวยอร์กแจ้งว่า ขาดกำลังตำรวจอยู่ถึง 6,000 นาย) ตำรวจเองก็เคยระดมกำลังกวาดล้างมาก่อน (เช่นปิดทางเข้าออกรถไฟใต้ดินแล้วตรวจค้นผู้ต้องสงสัย) แบรทตันกล่าวว่า “ที่เคยระดมกวาดล้างปิดล้อมตรวจค้นกันมาแล้วปัญหายังคงมีอยู่ ประชาชนยังคงได้รับความเดือดร้อนตำรวจก็ต้องทำงานหนัก แก้ปัญหาแบบเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าถามถูกตำหนิวิจารณ์อยู่เช่นนี้แล้วจะยังคงทำเช่นเดิมต่อไปหรืออย่างไร เหตุใดจึงไม่เปลี่ยนวิธีการ ใหม่ๆ ดูบ้าง” ในที่สุดตำรวจนิวยอร์กก็เสนอหลักการงานตำรวจพัฒนาและแก้ปัญหาที่พลิกผันตามแนวทางของชุมชนเมื่อเริ่มดำเนินการ แบรทตัน ได้แนะนำให้เอาหลักการของทฤษฎีหน้าตาแตกต่างเข้ามาผสมผสาน ตำรวจนิวยอร์กจึงได้หันมาใช้หลักการของทฤษฎีหน้าตาแตกต่างตามคำแนะนำของแบรทตัน (แบรทตันไม่ได้สั่งหรือบังคับ) ต่อมาเมื่อถึง ค.ศ.1992 (พ.ศ. 2535) ได้มีการสำรวจสถิติอาชญากรรมในนิวยอร์ก อย่างจริงจังปรากฏว่าอาชญากรรมโดยเฉลี่ยลดลงถึงร้อยละ 42

และแม้ว่าแบรทตันจะลาออกจากตำรวจไปแล้วแต่ผู้บัญชาการตำรวจนิวยอร์ก คนต่อๆ มา ก็ยังคงใช้หลักการของทฤษฎีหน้าต่างแตกอยู่และอาชญากรรมก็ไม่สูงขึ้น ปัจจุบันนิวยอร์กได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองหนึ่งที่มีความปลอดภัยสูง ต่างจากในอดีตแบบพลิกฝ่ามือ

ทฤษฎีต่างๆ ย่อมมีทั้งจุดเด่นและจุดด้อย จุดเด่นของทฤษฎีหน้าต่างแตกคือจะได้ผลดีในพื้นที่ที่มีการควบคุมได้ง่ายเช่นพื้นที่สถานีรถไฟใต้ดิน สถานีขนส่ง หรือพื้นที่ชุมชนที่มีขอบเขตแน่นอน ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่สอดคล้องกับความคุ้นเคยในการปฏิบัติงานของตำรวจ คือเป็นทฤษฎีจากบนลงล่าง (Top Down) และการดำเนินการตามหลักการของทฤษฎีนี้จะมีผลให้เห็นเป็นรูปธรรม เพราะอาชญากรรมร้ายแรงจะลดลงมากโดยอัตโนมัติ ส่วนจุดด้อยของการดำเนินการตามหลักการของทฤษฎีนี้ก็มียุทธศาสตร์หลายประการ เช่น จะมีปัญหากับความรู้สึกของประชาชน เพราะต้องเข้มงวดมากขึ้น จนอาจดูเหมือนว่าไม่ใส่ใจกับคนยากไร้กับคนด้อยโอกาสทางสังคม เป็นหลักการที่ล่อแหลมต่อสิทธิมนุษยชนและมีมุมมองค่อนข้างแตกต่างจากนักอาชญาวิทยาโดยทั่วไปที่มองว่า อาชญากรรมเกิดจากความยากจน ความขัดแย้งทางความคิดหรือวัฒนธรรม และความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม ฉะนั้นการจัดการและการดำเนินการจึงต้องใช้เทคนิคสูงโดยผู้ปฏิบัติต้องเป็นตำรวจมืออาชีพที่มีทักษะมีประสบการณ์ดี อย่างไรก็ตาม เมื่อใช้การวิเคราะห์ภูมิศาสตร์งานตำรวจ (Geographic Policing) เข้าช่วย ก็ทำให้มีข้อโต้แย้งกับทฤษฎีนี้อยู่ว่ากรณีที่เคยนำหลักการตามทฤษฎีนี้มาใช้แล้วทำให้อาชญากรรมลดลงอาจเป็นเพราะเหตุผลอื่นเช่นคนวัยรุ่นลดลง คนมีงานทำมากขึ้นหรือคนในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่นิยมความรุนแรง เป็นต้น

การปฏิบัติตามหลักการของทฤษฎีหน้าต่างแตก ตำรวจต้องปฏิบัติงานร่วมกับประชาชน ดังนั้นก่อนลงมือดำเนินการ จำเป็นต้องศึกษาสาเหตุของปัญหาต่างๆ เช่น ศึกษาปัญหาอาชญากรรม ศึกษาระเบียบกฎเกณฑ์หรือกติกาสังคม และศึกษาข้อกฎหมาย จากนั้นก็ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับประชาชน ซึ่งนำไปวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม และนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ซึ่งจะเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการเกิดอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชน ทำให้การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

2.5 ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing Theory)

2.5.1 ที่มาของทฤษฎี

ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีต้นกำเนิดจากประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงก่อนทศวรรษที่ 20 ซึ่งแต่เดิมนั้น การพัฒนาองค์กรตำรวจจะเป็นไปในทางปิด (Closed System) เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริต โดยพยายามให้ตำรวจสามารถทำหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ตามลำพัง โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอความช่วยเหลือจากชุมชนและประชาชน แต่เน้นการให้ยุทธวิธีตำรวจแบบจารีตประเพณี ได้แก่ การตรวจท้องที่ การตั้งจัดตรวจ การระดมกำลังออกปราบปรามอาชญากรรม หรือที่เรียกว่า วิธีการทำงานแบบดั้งเดิม (Traditional Policing)

จากการใช้ระบบปิดการใช้ยุทธวิธีตำรวจแบบจารีตประเพณีดังกล่าว ปรากฏว่าการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมยังไม่เป็นผล กล่าวคืออัตราการเกิดอาชญากรรมยังคงเพิ่มสูงขึ้นประชาชนยังมีความหวาดหวั่นที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และยังส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน ตำรวจไม่ได้รับการเคารพยำเกรง ไม่ได้รับความร่วมมือ หรือหากมีก็น้อยมากทั้งตำรวจและประชาชนต่างมีทัศนคติไม่สู้ดีนักต่อกัน ความสัมพันธ์เห็นห่างออกจากการ (ฮาร์ริงตัน, 1981) เรียกความสัมพันธ์แบบนี้ว่า “แบ่งเขาแบ่งเรา” (Us versus them) หลักการทำงานแบบนี้ถูกตั้งคำถามถึงความเหมาะสมที่ไม่สามารถ

ยับยั้งการเกิดเหตุร้ายได้และส่งผลต่อทัศนคติที่ไม่ดีระหว่างตำรวจและประชาชน จึงเป็นที่มาของทฤษฎีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531)

2.5.2 ความหมายของตำรวจชุมชนสัมพันธ์

เนื่องจากต้นกำเนิดของทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาจากต่างประเทศ ดังนั้นจึงขอนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในทัศนะของชาวต่างประเทศและความหมายของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในทัศนะของนักวิชาการไทย ดังนี้

คณะกรรมการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรมของประธานาธิบดีอเมริกันกล่าวถึงความหมายของทฤษฎีและงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไว้ว่า “...คือ กระบวนการที่กำหนดทิศทางให้บุคลากรตำรวจทั้งหมดในแต่ละองค์กร หันเหพฤติกรรมไปสู่การมีสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม เพื่อที่จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกองค์กร ในลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์หลักของตำรวจ”

นอกจากนี้ ศูนย์ความสัมพันธ์ของตำรวจและชุมชนแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The National Center of Policies and Community Relations) ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน สเตท ให้ความหมายของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ว่า “หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรตำรวจและชุมชน รวมถึงความสัมพันธ์เฉพาะบุคคลกับทั้งความสัมพันธ์ของกลุ่ม” (พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์, 2540)

ในส่วนของทัศนคติของนักวิชาการไทย ศาสตราจารย์ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ กล่าวถึงทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ไว้ว่า เป็นการจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้าน ในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุม สังเกต ตรวจตรา โดยไม่ล่วงสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและของบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม แนวทฤษฎีนี้ไม่ได้มองข้ามบทบาทของตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม แต่ได้เสนอให้มีการปรับบทบาทใหม่สำหรับตำรวจท้องที่ทั้งหมดตามแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ กล่าวคือ ตำรวจจะมีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า ตำรวจตามแนวทฤษฎีนี้ จะมีมีสภาพเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันอาชญากรรมอีกต่อไป

ตำรวจไทยเริ่มรู้จักหลักการตำรวจชุมชนสัมพันธ์อย่างเป็นทางการตั้งแต่ พ.ศ.2531 กรมตำรวจสมัยนั้นได้กำหนดนิยามงานชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ตำรวจว่า “...หมายถึงงานที่ตำรวจได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคม หรือชุมชนต่างๆ เกิดการรวมตัวกัน มีความสัมพันธ์ ผูกพันเกี่ยวข้องต่อกัน ร่วมมือประสานการปฏิบัติ หรือช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจ และเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นกระบวนการเพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม เพื่อให้เกิดความสงบสุขเรียบร้อยในชุมชน หรือสังคมนั้นๆ...”

สรุปได้จากความหมายของทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์จากแหล่งกำเนิดประเทศสหรัฐอเมริกา หรือจากทัศนคตินักวิชาการไทย รวมทั้งนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจแตกต่างกันในรายละเอียดของเนื้อหา แต่ในที่สุดก็มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ “สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างตำรวจและประชาชน”

2.5.3 แนวคิดสำคัญของทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์

1) ในการจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชนหรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุม สังเกต ตรวจตรา โดยไม่ล่วงสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

2) เน้นการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนให้ความร่วมมือแจ้งข่าวหรือเบาะแสอาชญากรรมมากขึ้น

3) แนวทฤษฎีนี้ไม่ได้มองข้ามบทบาทของตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม แต่ได้เสนอแนะให้มีการปรับบทบาทใหม่สำหรับตำรวจท้องที่ทั้งหมดตามแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ กล่าวคือ ตำรวจจะมีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม

4) อาจกล่าวได้ว่า ตำรวจตามแนวทฤษฎีนี้จะไม่มีสภาพเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันอาชญากรรมอีกต่อไป

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าชุมชนมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยิ่ง หากชุมชนให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแล แจ้งข่าวอาชญากรรม โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้วางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษา ก็จะทำให้การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” หากทำความเข้าใจทฤษฎีนี้ก็จะทำให้มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่ได้ผลดีมากยิ่งขึ้น

2.6 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

สถานการณ์ของโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาหลายประการ เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาแรงงาน ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น การทำงานของตำรวจในยุคปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในสภาวะขาดแคลน ด้านกำลังพลและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ จึงต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างมีอาชีพ โดยมุ่งเน้น ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

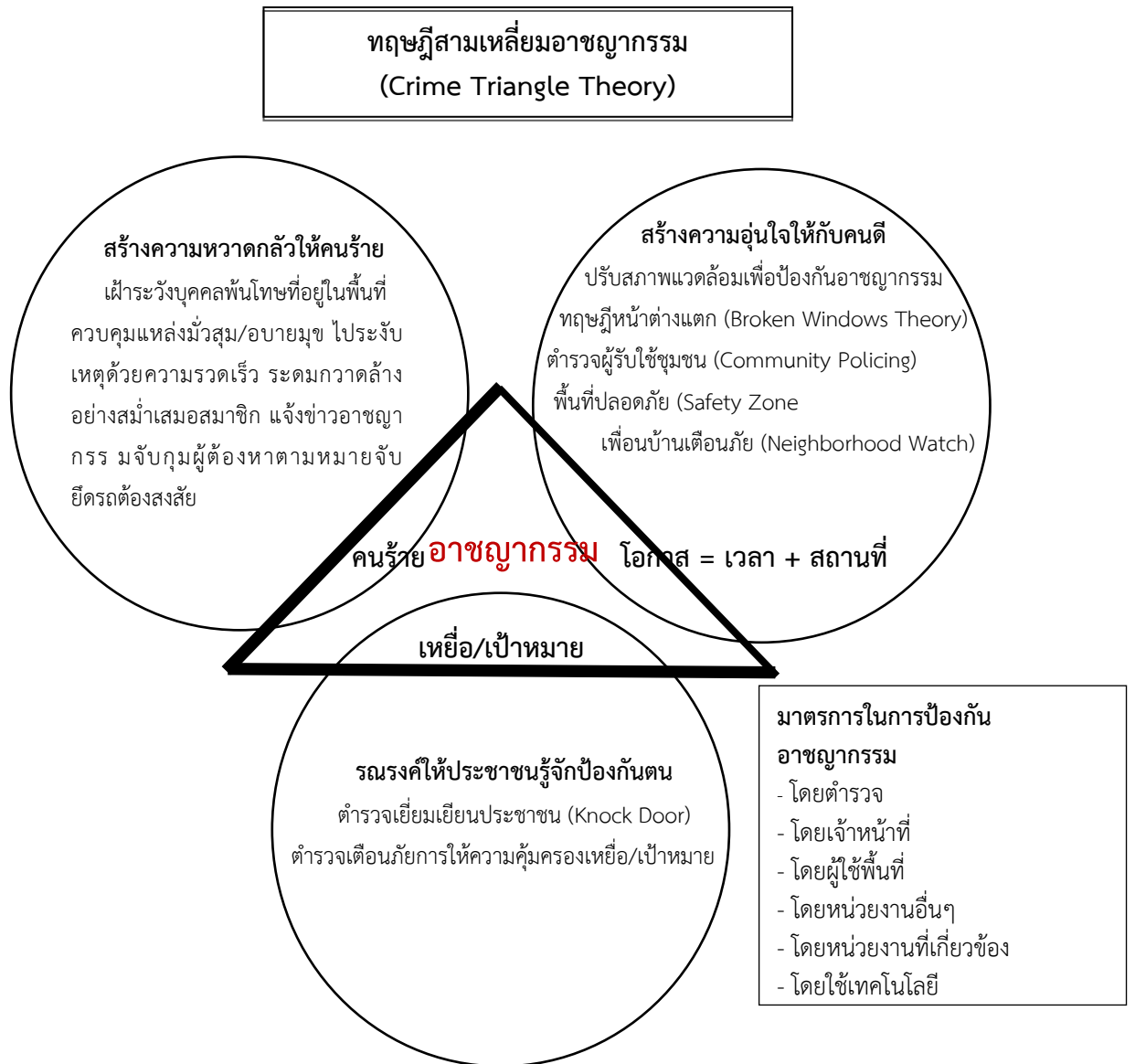
การแก้ปัญหาอาชญากรรมที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายหรือผลสำเร็จได้นั้น ตำรวจจะต้องรู้จักการกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาให้ “ถูกจุดและตรงประเด็น” เพื่อให้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้การทำงานจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการที่ดี มีการบูรณาการทั้งด้านกำลังพล เครื่องมือเครื่องใช้ มีการประสานงานกับเครือข่ายต่างๆ ทุกภาคส่วนในแต่ละพื้นที่ จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“การจับผู้ร้ายนั้นไม่ถือเป็นความรับผิดชอบ เป็นแต่นับว่าผู้นั้นได้กระทำการครบถ้วนแก่หน้าที่นั้น แต่จะถือเป็นความรับผิดชอบต่อเมื่อได้ปกครองป้องกันเหตุร้ายให้ชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของข้าแผ่นดินในท้องที่นั้นอยู่เป็นสุขพอสมควร”

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ดังกล่าวข้างต้น ถือได้ว่าเป็นการวางรากฐานหรือหลักการทำงานด้านการป้องกันอาชญากรรม

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับสามารถนำเอาแนวคิดจากทฤษฎีดังกล่าวไปกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ การแก้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ทั้งด้านการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรม เหมาะกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง (วิสูตร ฉัตรชัยเดช, 2554)

ภาพที่ 2 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

ที่มา: วิสูตร ฉัตรชัยเดช, 2554

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ได้อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วยด้านต่างๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน

1. ผู้กระทำความผิด/คนร้าย (Criminals) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุลงมือกระทำความผิด
2. เหยื่อ (Victims) เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มุ่งหมาย กระทำต่อ หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ
3. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งหายไป ก็จะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น ดังนั้น ในการปฏิบัติงานของตำรวจในแต่ละพื้นที่ควรนำแนวคิดของทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวคือ ต้องพยายามทำให้องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งของสามเหลี่ยมหายไป โดยมีวิธีในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้กระทำผิดหรือคนร้าย (Criminals) ต้องพยายามลดหรือควบคุมจำนวนผู้กระทำผิดหรือคนร้ายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นใช้ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforce Theory) เช่น การเฝ้าระวังบุคคลพันโทที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ การกำหนดมาตรการควบคุมแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการที่จะเป็นแหล่งเพาะอาชญากรรม การระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ การจับกุมผู้กระทำผิดตามหมายจับ การสอบสวนหาข่าวเกี่ยวกับแหล่งซ่อนสมของผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายได้อย่างทันทั่วทั้งรวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดให้โทษ และปัญหาการว่างงาน เป็นต้น

2. เหยื่อ (Victims) เป้าหมาย (Target) ผู้เสียหายหรือเหยื่อหรือประชาชนทั่วไป ต้องรู้จักการป้องกันตนเอง ครอบครัวยุ และชุมชนหรือสังคม ตำรวจจะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น การแต่งตัว การใส่เครื่องประดับหรือของมีค่า การหลอกลวงของคนร้ายในลักษณะต่างๆ โดยอาจจะจัดในโครงการตำรวจเตือนภัย โครงการเยี่ยมประชาชน (Knock Door)

3. ด้านโอกาส (Opportunity) โอกาสที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายจะลงมือก่ออาชญากรรมนั้นจะต้องอาศัยเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อเหตุ ตำรวจต้องพยายามหาวิธีการเพื่อจะตัดช่องโอกาสของคนร้ายดังกล่าว โดยแยกออกเป็น

3.1 เวลา ต้องพยายามตัดช่องโอกาสในเรื่องเวลาที่จะเกิดเหตุ โดยมุ่งเน้นการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ (Show off Force) การตั้งจัดตรวจค้น เป็นต้น

3.2 สถานที่ สำหรับเรื่องการตัดช่องโอกาสในเรื่องสถานที่นั้น สามารถกระทำได้หลายวิธีและมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากมาย เช่น ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) เป็นวิธีการปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมในการลดโอกาสก่ออาชญากรรม เช่น การสร้างรั้วหรือสิ่งกีดขวางมิให้ผู้กระทำผิดเข้าถึงบริเวณสิ่งของหรือบุคคล โดยเพิ่มความเสี่ยงคนร้ายจะถูกตรวจพบหรือถูกจับกุมมากยิ่งขึ้น หรือการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยง) ตามหลักทฤษฎีหน้าต่างแตก โดยจะต้องรีบเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนจะเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว

ทั้งนี้ หากทำความเข้าใจทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมนี้แล้ว จะทำให้สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมได้รอบด้านขึ้น ทั้งด้านผู้กระทำผิด เหยื่อ และโอกาสในการกระทำความผิด ส่งผลให้เสนอแนวทางการป้องกันอาชญากรรมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ครอบคลุมและสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมได้จริง

ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมสามารถสรุปแนวทางที่สำคัญ ได้ดังนี้

อาชญากรรมเกิดขึ้นจากมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด หรือการเปิดช่องโอกาสในการกระทำความผิดให้กับอาชญากร การป้องกันอาชญากรรมจึงประกอบด้วย การตัดมูลเหตุจูงใจของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดผู้กระทำความผิดขึ้น และในขณะเดียวกันก็มีการป้องกันบุคคลทั่วไปไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยการตัดช่องโอกาสในการกระทำความผิดของอาชญากร

สำหรับวิธีในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วย 4 วิธี ได้แก่

1. การบังคับใช้กฎหมาย

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเกิดขึ้นตามความเชื่อของสำนักดั้งเดิม (Classical School) ที่มีความเชื่อว่า อาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากมนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด มนุษย์มักจะทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์กับตัวเองมากกว่าโทษที่ได้รับ หากเห็นว่าการกระทำใดมีโทษมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับมนุษย์ก็จะเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งดังกล่าว และการที่เกิดอาชญากรรมขึ้นเนื่องจากมนุษย์พิจารณาแล้วว่าการประกอบอาชญากรรมเกิดประโยชน์มากกว่าโทษที่จะได้รับต่อไป ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือบทลงโทษ รวมทั้งบทลงโทษที่ได้รับไม่มีความรุนแรงจึงไม่มีความเกรงกลัว

ดังนั้นแนวทางการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้ จึงมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเป็นการป้องปรามอาชญากรรมทำให้คนในสังคมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษเป็นสำคัญ ทำให้ตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด

สำหรับการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยแนวทาง ความแน่นอน รวดเร็ว เสมอภาคและบทลงโทษที่เหมาะสม

2. การปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจเกิดขึ้นตามความเชื่อของสำนักปฏิฐานนิยม (Positive School) ที่มีความเชื่อว่า ผู้ที่ประกอบอาชญากรรม คือ ผู้ที่ถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆบีบบังคับ (Determinism) และหล่อหลอมให้ต้องประกอบอาชญากรรม

“อาชญากร เปรียบเสมือน ผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา” โดยการแก้ไขผู้มีบุคลิกภาพที่เสียให้กลับสู่สังคม เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ทนทานต่อสิ่งยั่วยุให้ประกอบอาชญากรรม

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ จึงมีวิธีในการป้องกันอาชญากรรม 2 รูปแบบ คือ การป้องกันไม่ให้ผู้ที่อยู่ในสังคมต้องกลายเป็นอาชญากรด้วยการปรับสภาพแวดล้อมทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาคให้มีความเหมาะสม และการป้องกันผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เสียไปหรือเป็นอาชญากรไม่ให้มีการถลำลึก หรือการประกอบอาชญากรรมซ้ำ ด้วยการใช้นโยบายการปรับสภาพแวดล้อมในสถานที่ควบคุมแก้ไขให้มีความเหมาะสม

3. การลดช่องโอกาสการกระทำความผิด

การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดสามารถทำได้โดยการตัดช่องโอกาสโดยใช้เทคโนโลยี หรือ การลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดทั้งในระดับเมือง ระดับอาคาร บ้านเรือน และระดับบุคคล โดยแนวทางการป้องกันอาชญากรรม อาจมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทั้งในระดับเมือง ระดับอาคารบ้านเรือน และระดับบุคคล

4. การป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

เป็นการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีของสมาชิกในชุมชน ให้สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบสังคมและการป้องกันอาชญากรรมอย่างแท้จริง ซึ่งแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วย

แนวทางนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยการให้สมาชิกของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของสมาชิกชุมชนโดยตรง อันเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นชุมชนที่อาศัยและเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพหากสมาชิกของชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการร่วมมือป้องกันปัญหาอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นต้องบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 4 แนวทางเข้าด้วยกัน เนื่องจากแต่ละวิธีจะมีจุดแข็งและจุดอ่อนในการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้นการบูรณาการด้วยการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 4 แนวทางจะทำให้การป้องกันอาชญากรรมสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

ปธาน สุวรรณมงคล (2527) ได้อธิบายถึง ปรัชญาของการพัฒนาชนบทแนวใหม่ที่เป็นการพัฒนาคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจนในชนบท โดยยึดหลักสำคัญคือ การให้ชาวชนบทได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของตนเองโดยตนเอง การพัฒนาชนบทแนวใหม่นี้ จึงเป็นการทำให้ชาวชนบทรู้จักวิเคราะห์ถึงสภาพการณ์ที่ตนเองเป็นอยู่ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเมื่อจำเป็น เมื่อคนเกิดความสำนึกและมีความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงแล้ว ขบวนการพัฒนาก็จะเกิดจากความสมัครใจและมีความเป็นตัวของตัวเอง การมีส่วนร่วมของชุมชนจะเป็นเครื่องค้ำประกันว่าผลแห่งการพัฒนาจะตกอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่ และการมีส่วนร่วมของชุมชนยังเป็นการสร้างประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้ ยังได้เสนอขอบเขตการมีส่วนร่วมของชุมชนในงานพัฒนาชนบทซึ่งสอดคล้องกับ John M. Cohen และ Norman T. Uphoff (1977) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงาน
3. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการได้รับผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผล

นอกจากนี้ Norman T. Uphoff ยังได้เสนอกรอบแนวคิดเบื้องต้น ในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทว่ามี 3 มิติ และ 2 บริบท ดังต่อไปนี้

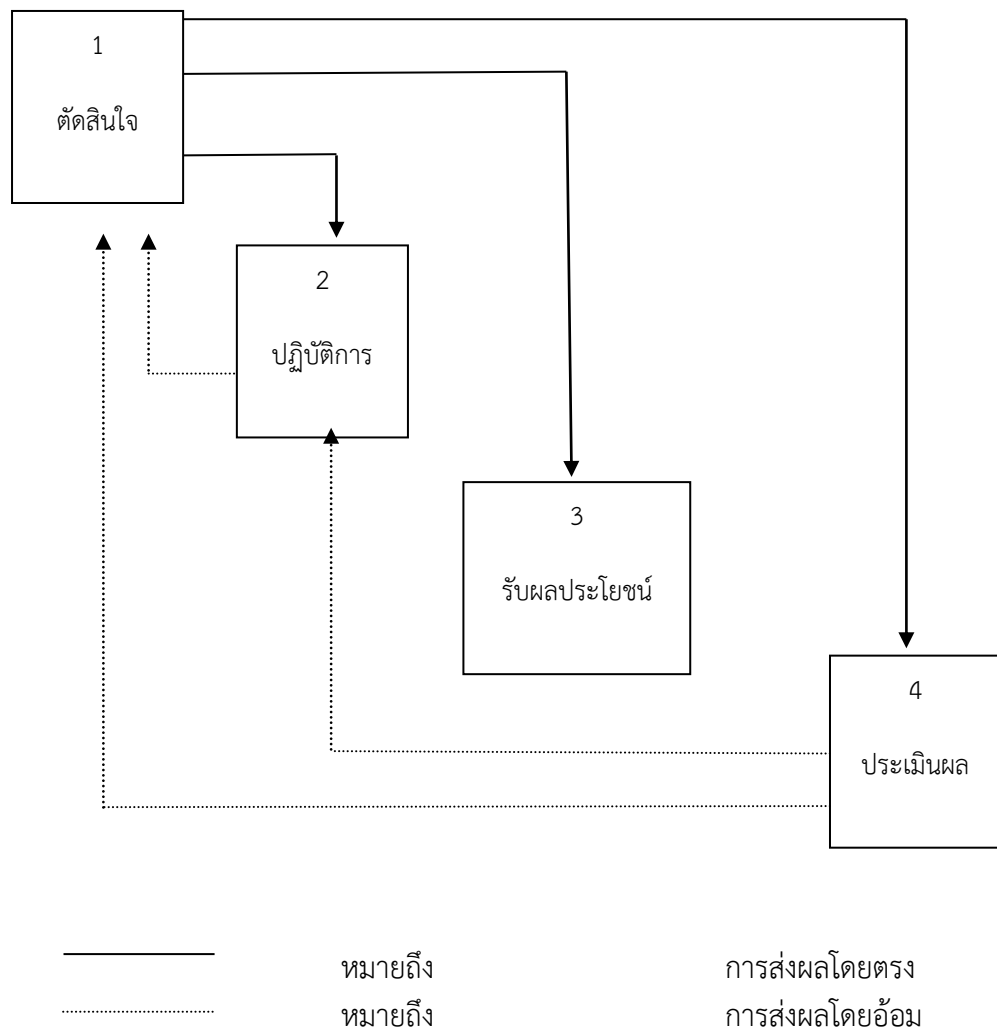
มิติ (Dimension) ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท มี 3 มิติ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในเรื่องอะไรบ้าง ซึ่งแบ่งเป็นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยทางใดทางหนึ่ง (เช่น สนับสนุนทรัพยากรต่างๆ การบริหารจัดการ หรือการประสานงาน) การมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและดำเนินงาน
2. มีส่วนร่วมกับใครบ้าง ได้แก่ มีส่วนร่วมกับชาวบ้าน ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ทางราชการ นักพัฒนาเอกชน ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงคุณลักษณะของผู้เข้ามีส่วนร่วม ในเรื่องของเพศสถานภาพ ครอบครัวยุค และรายได้
3. มีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง ได้แก่ มีส่วนร่วมโดยสมัครใจหรือถูกบังคับ ลักษณะรูปแบบของการมีส่วนร่วม โดยผ่านองค์กรประชาชนหรือโดยตรง ขนาดของการมีส่วนร่วม ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมนั้น ช่วยเพิ่มพลังของประชาชน หรือเป็นเพียงการได้ติดต่อสัมพันธ์กับนักพัฒนาเท่านั้น

บริบท (Contexts) ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทนั้นมี 2 บริบท ดังนี้

1. ลักษณะของโครงการ โดยพิจารณาลักษณะของสิ่งนำเข้า ว่ามีความซับซ้อนของเทคโนโลยีเพียงใด ลักษณะของประโยชน์ที่ได้รับ (ได้รับประโยชน์เร็วหรือช้า) และเงื่อนไขที่ต้องกำหนด เช่น การเข้าถึงการบริหารโครงการ ความยืดหยุ่นของโครงการ เป็นต้น
2. สภาพแวดล้อมของกิจกรรมตามโครงการ ได้แก่ ปัจจัยทางประวัติศาสตร์ ปัจจัยทางกายภาพ และธรรมชาติปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น

ภาพที่ 3 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวคิดของ Cohen และ Uphoff

3.1 ระดับการมีส่วนร่วม

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) ได้กล่าวถึงระดับของการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไปว่าแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
2. การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้ส่วนเสีย โดย แบ่งเป็น 3 กรณีแล้วแต่กิจกรรมในตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี
 - เป็นผู้มีส่วนนำหน้าการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ
 - เป็นผู้มีส่วนนำหน้าการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ
 - เป็นผู้มีส่วนนำหน้าการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ
4. การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด
5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมเป็นระดับของการมีส่วนร่วม ตามแนวทางพัฒนาชุมชน เป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยแบ่งไว้ดังนี้

1. ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา
2. ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร
 - 2.1 ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหา เพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง
 - 2.2 วางแผนแก้ไขปัญหานั้นเป็นเรื่องๆ
 - 2.3 ร่วมระดมความคิด ถึงทางเลือกต่างๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหานั้น
 - 2.4 ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้
 - 2.5 ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นๆ
 - 2.6 ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน
 - 2.7 ร่วมรับผลประโยชน์/ หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

ทั้งนี้ ระดับการมีส่วนร่วมมีหลายระดับตั้งแต่ร่วมให้ข้อมูล ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล และร่วมรับประโยชน์ ซึ่งการมีส่วนร่วมในแต่ละระดับนั้นมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้งสิ้น

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2533) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

1. การศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การลงแขก เป็นต้น
2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือ การมีเกียรติยศ ตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วย ทั้งๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำ เช่น ผู้ใหญ่ออกปากขอแรงผู้น้อยก็ช่วยออกแรง
3. อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคล ที่มีอำนาจเหนือกว่าทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆ เช่น บังคับให้ทำงานเยี่ยงทาส

กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530) ได้กล่าวว่าปัจจัยของการมีส่วนร่วมของประชาชนขึ้นอยู่กับ

1. ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง ว่าสามารถจะช่วยเหลือตัวเองพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นได้ และจะต้องแสดงศักยภาพจะเข้าร่วมต่อการพัฒนา

2. โครงสร้างเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีเงื่อนไขแบบเศรษฐกิจ เป็นข้อเรียกร้องเบื้องต้น ที่ทำให้คนจนไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้

3. หน่วยครอบครัวมีความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วม จะมีผลต่อการมีส่วนร่วมและการควบคุมจากเบื้องล่าง (Control From Below) มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน อย่างต่อเนื่อง ซึ่งก็คือ พลังทางสังคม ได้แก่ มาตรการทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา

4. การให้อิสระแก่กลุ่มชาวบ้านที่จะตัดสินใจด้วยกันในกิจกรรมต่างๆ จะสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพ ที่มีอยู่ในตัวเองให้เกิดขึ้นในหมู่ชาวบ้าน

5. การตัดสินใจร่วมกลุ่ม ไม่ได้เป็นหลักการตามเหตุผลของการเก็บกำไรผลประโยชน์สูงสุดทางวัตถุ หากแต่ตัดสินใจเข้าร่วมบนพื้นฐานคุณค่าอย่างอื่นผลประโยชน์ทางวัตถุเป็นสิ่งที่ตามมา

พงศ์พันธ์ เจริญฤทธิ์ (2539) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับการเข้ามีส่วนร่วม ซึ่งเกิดจากการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้เข้าร่วมด้วยกันหรือจากการได้รับความช่วยเหลือจากผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ดังนั้น ปัจจัยที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมและไม่เข้าร่วมสามารถจำแนก ได้ดังนี้

1. บุคคลจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานทัศนคติและค่านิยมของตนเอง

2. บุคคลและกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นมีคุณค่าสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง

3. บุคคลจะเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่บุคคลคาดหวังหรือถ้าเคยได้รับประสบการณ์ที่เป็นคติต่อกิจกรรมนั้นมาแล้ว

4. การมีส่วนร่วมของคนเป็นไปอย่างเสรี บุคคลจะเข้าร่วมตามความพอใจของตนและจะไม่เข้าร่วมเมื่อถูกบีบบังคับ

5. การมีส่วนร่วมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความสามารถและโอกาส

6. บุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุน กระตุ้นและจูงใจ

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือชุมชนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลหรือชุมชนนั้นๆ ได้รู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับการมีส่วนร่วม ซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติของตนเอง ความสามารถและโอกาส การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ

3.3 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม

สมนึก ปัญญาสิงห์ (2532) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมว่า

1. ต้องยึดหลักปัญหาและความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นเริ่มต้นของกิจกรรมหากกิจกรรมนั้นเป็นเรื่องใหม่ก็ต้องใช้เวลากระตุ้น เร่งเร้าสร้างความสนใจ จนเป็นที่ยอมรับต่อกิจกรรมนั้น

2. กิจกรรมต้องดำเนินการตามลักษณะกลุ่ม เพื่อสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิก ปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมที่เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ตัว

3. แนวทางการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในชุมชน ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถที่หลีกเลี่ยงการพึ่งพาจากภายนอกให้มากที่สุด โดยเฉพาะในขั้นการเริ่มต้น ต้องทำให้ประชาชนรู้สึกแสดงความเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น และการเน้นการช่วยเหลือตนเองและสมาชิกในสังคมด้วยกัน

4. กิจกรรมการพัฒนาที่เข้าไปต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับสภาพของชุมชน รวมถึงศักยภาพของทรัพยากรในชุมชน และสอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

5. การเริ่มต้นกิจกรรมต้องอาศัยผู้นำในชุมชน ได้แก่ ผู้นำตามธรรมชาติที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งจากทางราชการ

6. ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นกล่าวคือ ร่วมหาข้อมูล หาสาเหตุของปัญหา ร่วมปรึกษาหารือและแนวทางการแก้ไข ตัดสินปัญหาร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมติดตามประเมินผล

สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขหรือจัดการปัญหาอาชญากรรมในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการเริ่มแรก คือ การเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหา การวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหา การแก้ไขปัญหา รวมถึงการประเมินผล ซึ่งจะทำให้ประชาชนเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงและมีวิธีการแก้ไขปัญหาที่เป็นของตนเอง ทำให้การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมนั้นยั่งยืน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืนได้

จากแนวคิดและทฤษฎีของการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้นมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” เนื่องจากแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมควรนำแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อจะได้ตระหนักถึงปัญหาและสร้างความร่วมมือในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

4. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1 ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

เดเนียล วิท (Daniel Wit, 1967 : 101-103) ได้ให้คำนิยามต่อการปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตอำนาจตน

วิลเลียม วี. ฮอลโลเวย์ (William V. Holloway, 1959: 101-103) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

อุทัย หิรัญโต (2523: 2) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กร มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่างๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

วิลเลียม เอ. ร็อบสัน (William A. Robson, 1953: 574) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

สรุปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การกระจายอำนาจของรัฐบาลไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการบำบัดความต้องการของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ และเกิดการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด

4.2 ที่มาและพัฒนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย

การปกครองท้องถิ่นของไทย เริ่มต้นจากการปฏิรูประบบราชการไทย ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่เริ่มมีการตรากฎหมายเป็นพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ รศ. 116 (พ.ศ. 2440) โดยกำหนดให้สุขาภิบาลกรุงเทพฯ มีหน้าที่ในการดำเนินการรักษาความสะอาด และป้องกันโรค ทำลายขยะมูลฝอย จัดสถานที่ถ่ายอุจจาระปัสสาวะ สำหรับราษฎรทั่วไป ห้ามการปลูกสร้าง หรือซ่อมแซมโรงเรือน ที่จะเกิดเหตุให้เกิดโรค รวมทั้งการขนย้ายสิ่งโสโครก ที่ทำความรำคาญให้กับราษฎรไปทิ้ง เป็นต้น (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2551) และในวันที่ 18 มีนาคม 2448 (ร.ศ. 124) ได้จัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม เป็นสุขาภิบาลแห่งแรก ซึ่งปัจจุบันคือ เทศบาลนครสมุทรสาคร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของสุขาภิบาลท่าฉลอมในการปฏิบัติ คือ (1) ซ่อมแซมรักษาถนนทางให้เดินไปมาได้ตลอดสะดวกทุกฤดูกาล (2) รักษาความสะอาด เช่น กวาดเททิ้งขยะมูลฝอย (3) จุดโคมไฟตามถนนให้คนเดินไปมาในเวลาค่ำคืนได้สะดวก และ (4) การอย่างอื่นอันเป็นประโยชน์ในการบำรุงความสุขให้แก่พสกนิกรในเขตสุขาภิบาล ซึ่งจะได้นำมาดัดแปลงภายหลัง อนึ่ง ได้มีกฎกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 4 มีนาคม 2450 (ร.ศ. 126) ให้อำนาจหน้าที่สุขาภิบาลและกำหนดหน้าที่ราษฎรในเขตสุขาภิบาล โดยมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมในสุขาภิบาลหนึ่งข้อ คือ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานเปิดปิดโคมไฟ หรือดับโคมไฟด้วยประการใดๆ และได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในด้านการป้องกันอาชญากรรมนั้นยังมุ่งเน้นเรื่องการจัดโคมไฟให้แสงสว่างในถนนหนทางและความสะดวกในการไปมาของประชาชนในเวลามืดค่ำ (ตระกูล มีชัย, 2560) ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 เริ่มโครงการเมืองทดลอง และจัดตั้งดุสิตธานีขึ้นในปี พ.ศ. 2461 อย่างไรก็ตามธรรมนูญลักษณะปกครองคณะนคราภิบาล (ดุสิตธานี) พ.ศ. 2416 ปรากฏสาระสำคัญใน 4 หมวด อันได้แก่ หมวดว่าด้วยกำหนดและการเลือกตั้งนคราภิบาล หมวดว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของนคราภิบาล หมวดว่าด้วยการบำรุงรักษาความสะอาดและป้องกันโรคภัย หมวดว่าด้วยทุนและการเงินของคณะนคราภิบาล (ชัยอนันต์ สมุทวณิช อ้างถึงใน ตระกูล มีชัย, 2560) ไม่พบว่ามีอำนาจหน้าที่หลักในการป้องกันอาชญากรรม

เมื่อปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการ บริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 แต่ปรากฏว่าการดำเนินงานของเทศบาลไม่ได้ผลเต็มที่ จึงไม่มีการขยายการตั้งเทศบาลไปทุกท้องที่ทั่วประเทศ หากแต่ได้มีการความพยายามดำเนินการในการกระจายอำนาจการปกครองเรื่อยมา และเพื่อแก้ความเหลื่อมล้ำในการปกครองท้องถิ่น จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการส่วนจังหวัดภายในเขตพื้นที่จังหวัดนอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2551) นับแต่นั้นมา การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงครอบคลุมทั่วราชอาณาจักรไทย

จวบจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการปรับปรุงการบริหารส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการบริหารส่วนตำบลขึ้น เป็น **องค์การบริหารส่วนตำบล** (อบต.) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดประชาชน และเป็นองค์กรรูปแบบใหม่ที่เล็ก จากนั้นได้มีการปรับปรุง พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 โดยกำหนดให้มีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบของ อบต. ด้วย แต่ให้อำนาจมีหน้าที่ดำเนินการในกิจการ ที่ อบต. ดำเนินการไม่ได้ หรือต้องประสานงานร่วมกัน ระหว่าง อบต. หลายแห่ง เป็นต้น และปัจจุบันประเทศไทยมีรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ทั้งหมด 5 รูปแบบ คือ

1. กรุงเทพมหานคร
2. เมืองพัทยา
3. เทศบาล (แยกเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล)
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)
5. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

4.3 โครงสร้างการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 285 กำหนดให้ "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น" ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไป จึงจะแบ่งโครงสร้างการบริหารจัดการออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) สภาท้องถิ่น มีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ ในระดับท้องถิ่นนั้น ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการงบประมาณประจำปี ที่ฝ่ายบริหารเสนอ และเรื่องอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือพระราชบัญญัติอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป็น กฎ/ ระเบียบ/ ข้อบังคับที่ให้ชุมชนในท้องถิ่นนั้น ได้ยึดถือปฏิบัติหรือเป็นกติกาของสังคม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข

2) คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการต่างๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการให้เกิดการบังคับใช้ตามกฎหมายท้องถิ่น ที่สภาท้องถิ่นได้ตราขึ้น เพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข และคุ้มครองประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ

นอกจากนั้น สภาท้องถิ่นยังมีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารจัดการของคณะกรรมการบริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพิจารณาอนุมัติงบประมาณแผนงาน โครงการ และการตั้งกระทู้ถามกรณีที่สงสัย หรือให้ความเห็นข้อแนะนำแก่คณะกรรมการบริหารฯ ได้

ทั้งนี้ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณาดังนี้

1. เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

2. เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง

3. เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น

4. เป็นงานที่เกี่ยวกับพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้
รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงจมน้ำ การจัดตลาดและงานต่างๆ ที่มีรายได้โดยสามารถเรียกค่าบริการ
จากประชาชน

4.4 หลักการและความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับหลักการที่สำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. รูปแบบของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีหลายรูปแบบตามความแตกต่างของความ
เจริญ ประชากร หรือขนาดพื้นที่
2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม
ความเหมาะสม
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเองโดยสิทธิ
ดังกล่าวได้แบ่งเป็น 2 ประการ คือ
 - สิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น
 - สิทธิในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่
4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและปกครองตนเอง คือ มี
องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ
5. ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น
ทั้งนี้ การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะเป็น
สถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่
พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย
2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล
3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้
ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชน
จะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน
4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมี
ประสิทธิภาพ
5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต
6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง

4.5 วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

- 4.5.1 ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งทางด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการ
ดำเนินการ
- 4.5.2 เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
- 4.5.3 เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษากการปกครองระบบ
ประชาธิปไตยแก่ประชาชน

4.6 องค์ประกอบในการปกครองท้องถิ่น

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญนั้น อุทัย หิรัญโต (2523) ได้กล่าวถึงระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่าหากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการเช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองของตนเองของประชาชนจึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่ต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคลจัดตั้งโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทะนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นเพราะมีฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตยไป (อนันต์ อนันตกุล อ้างในชูวงศ์ ฉายบุตร, 2539: 31) รัฐต้องสงวนอำนาจในการควบคุม ดูแลอยู่

4.7 การมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชาชนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการผลักดันให้กลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินภารกิจการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชน

ในท้องถิ่นต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ ดังนี้คือ

1. การใช้สิทธิในการเลือกสรร หรือเลือกตั้งผู้แทนของตนเอง เข้าไปเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อเป็นตัวแทนในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ และกำหนดทิศทางการพัฒนา ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตนเอง และชุมชน ทั้งนี้ หากผู้แทนข้างต้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ประชาชนในท้องถิ่นก็มีสิทธิที่จะไม่เลือกตั้ง ให้เป็นผู้แทนในสมัยต่อไปได้

2. การเสนอความต้องการ ต่อผู้แทนของตน เพื่อนำเข้าสู่การพิจารณากำหนดเป็นนโยบาย แผนงาน/ โครงการ ในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

3. การตรวจสอบ การดำเนินงานของสภาฯ และคณะกรรมการบริหารองค์การปกครองท้องถิ่น ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ โดยการเฝ้ามอง และติดตามการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตน แล้วเสนอความคิดเห็นต่อสาธารณะ โดยเสนอในนามของกลุ่ม/ ชุมรม หรือองค์กรชุมชนในท้องถิ่น โดยอาจผ่านสื่อของชุมชน เช่น หอกระจายข่าว สื่อมวลชนท้องถิ่น หรือโดยวิธีการตั้งข้อสังเกต โดยผ่านปากต่อปากของชุมชนเอง หรือผ่านผู้แทนของตนที่ได้เลือกไป รวมทั้งการร้องเรียนผ่านผู้บริหารของหน่วยงาน ที่กำกับดูแลองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นก็ได้

4. การร้องเรียน หรือร้องทุกข์ ต่อองค์กรปกครองท้องถิ่น ในกรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จากการประกอบกิจการใดๆ ในท้องถิ่นนั้น ซึ่งเป็นสิทธิที่ประชาชนสามารถร้องเรียนได้ และขณะเดียวกันเป็นหน้าที่ขององค์กร ปกครองท้องถิ่น ในฐานะเจ้าพนักงานฯ ที่ต้องดำเนินการแก้ไขเรื่องดังกล่าว ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

5. การให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่งถือว่า เป็น "กติกา" หรือ "หลักปฏิบัติ" ที่สภาท้องถิ่นได้ตราขึ้น เพื่อให้ใช้บังคับในเขตท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง แล้วแต่กรณี รวมทั้งต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม เรื่องต่างๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่นด้วย

จากบทบาทและสิทธิหน้าที่ของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองท้องถิ่นดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่า ประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นองค์กรที่เป็นที่พึงของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้ สมดังเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย และการกระจายอำนาจสู่ประชาชนอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม องค์การปกครองท้องถิ่นจะเข้มแข็งได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับประชาชนได้ อย่างยั่งยืน ประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการดำเนินงานในลักษณะ "ประชาสังคม" กล่าวคือ มีการรวมตัวของชุมชน เป็นองค์กร หรือชมรม หรือกลุ่มต่างๆ อย่างหลากหลาย ตามความต้องการของชุมชน เพื่อให้ทุกส่วนของชุมชนได้มีส่วนร่วม ทั้งในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผน การดำเนินการ และติดตามกำกับ การ โดยองค์การปกครองท้องถิ่นจะเป็นองค์ภาคีหนึ่งที่สำคัญ และมีบทบาทร่วมกับองค์กรต่างๆ ของชุมชนนั้น ในการดำเนินการพัฒนา

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งใน การพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในการดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมต่อการตระหนัก

ถึงปัญหาและอุปสรรคที่ท้องถิ่นได้เผชิญกับปัญหา เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแสวงหาการแก้ไขปัญหาที่ท้องถิ่นได้ประสบปัญหาดังกล่าวร่วมกัน อันจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งต่อแนวทางในการพัฒนาองค์กรส่วนท้องถิ่น รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยได้ส่งผลกระทบต่องานวิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงควรมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความตระหนักต่อปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมโดยพลังของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

4.8 ยุทธศาสตร์ภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในการป้องกันอาชญากรรมในปัจจุบัน

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2551 กำหนดให้ภารกิจให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ดำเนินการพัฒนาและให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และการบริหารจัดการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ

ขณะเดียวกันกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2559 กำหนดภารกิจให้กรมการปกครองมีภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ การอำนวยความสะดวก การปกครองท้องที่ การอาสารักษาดินแดน และการทะเบียน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย การสืบสวนสอบสวนคดีอาญาในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ซึ่งมีพันธกิจสำคัญในข้อที่ 7) การส่งเสริมบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการประสานงาน สนับสนุน และการตรวจสอบ กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการระดับภูมิภาค

กรมการปกครองกำหนดแผนยุทธศาสตร์กรมการปกครอง พ.ศ. 2560 – 2564 ข้อ 2) **การรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกให้สังคมสงบสุข** ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2560)

2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจติดตามการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

2.2 จัดระเบียบสังคม/ชุมชนให้เกิดความสงบเรียบร้อย โดยร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายฝ่ายปกครอง

2.3 สร้างพลังสังคมและเครือข่ายชุมชนในการป้องกันและปราบปรามด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน/หมู่บ้าน แบบมีส่วนร่วม

2.4 สร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็งเพื่อเอาชนะยาเสพติดในระดับพื้นที่อย่างยั่งยืน

2.5 เสริมสร้างความตระหนักรู้และปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operation) เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ

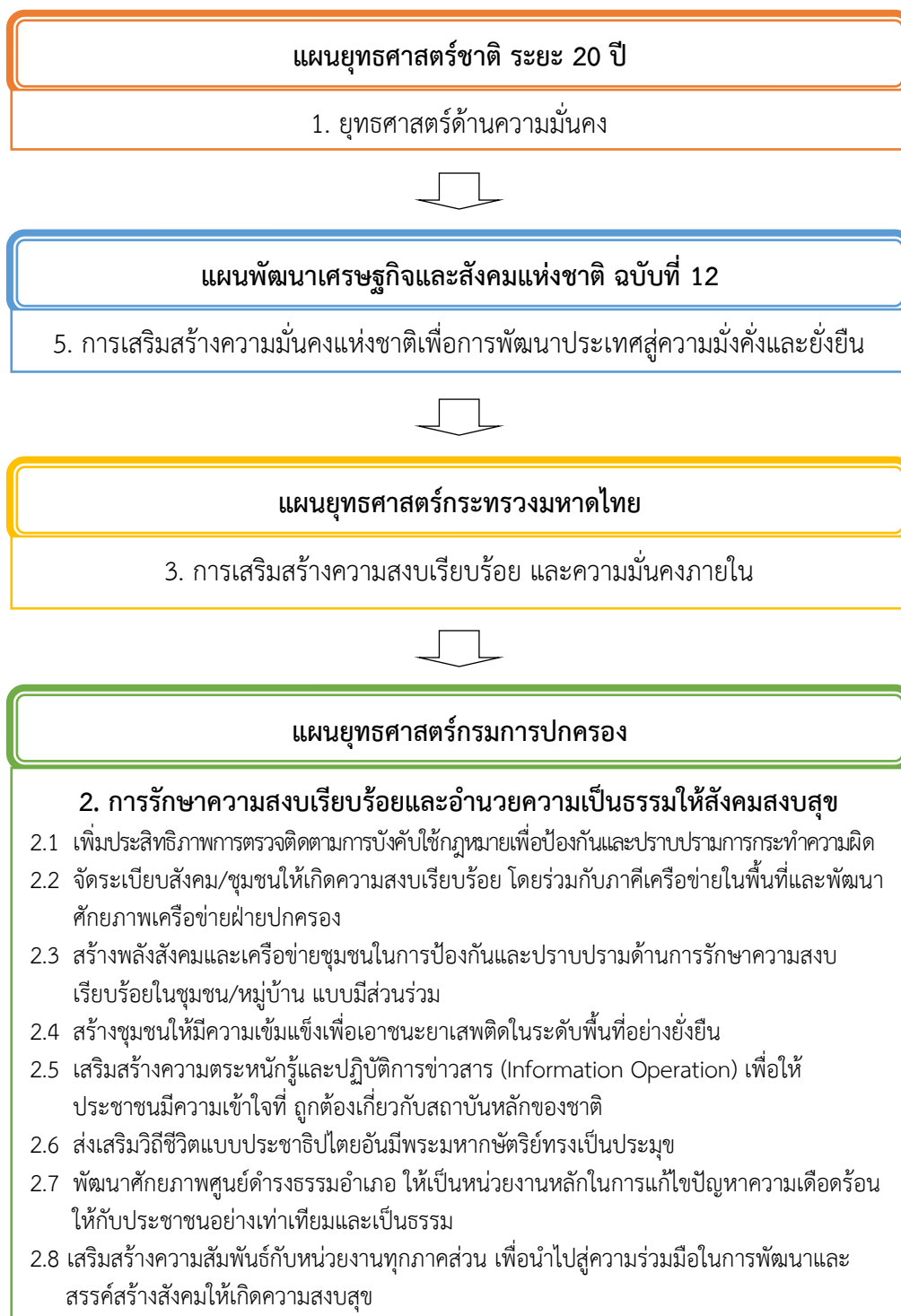
2.6 ส่งเสริมวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.7 พัฒนาศักยภาพศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ให้เป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

2.8 เสริมสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนา และสรรค์สร้างสังคมให้เกิดความสงบสุข

ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ข้างต้นมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนวยความเป็นธรรมให้สังคมสงบสุข กรมการปกครอง พ.ศ. 2560 – 2564

ขณะเดียวกัน กระทรวงยุติธรรม ได้มีคำสั่งกระทรวงยุติธรรมที่ 317/2559 เรื่อง การขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงยุติธรรมด้านยุติธรรมชุมชน ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2559 ให้สำนักงานยุติธรรมจังหวัดที่ ปลัดกระทรวงยุติธรรมได้แต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมไปปฏิบัติหน้าที่แล้ว จำนวน 19 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครปฐม จังหวัด เพชรบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสงขลา จังหวัดชลบุรี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัด พิษณุโลก จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดปัตตานี ทำหน้าที่ในการประสานงานและติดตามผลการ ดำเนินงานของสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชนในสำนักงานหรืออาคารขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครบทุกแห่ง ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร องค์กร บริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง) และคำสั่งกระทรวงยุติธรรมที่ 322/2559 เรื่องการบริหารงานศูนย์ยุติธรรมชุมชน ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2559 กำหนดบทบาทหน้าที่ของศูนย์ ยุติธรรมชุมชน ดังนี้

1) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการดำเนินงานของส่วนราชการ หน่วยงาน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการเสริมสร้างการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน

2) **เฝ้าระวังและป้องกันปัญหาอาชญากรรม การทุจริตและประพฤตินิคมของเจ้าหน้าที่รัฐ และการกระทำผิดกฎหมายต่างๆ**

3) พิจารณาเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ปัญหาความไม่เป็นธรรมของประชาชน และรับแจ้ง เบาะแส ข้อมูลการกระทำผิดกฎหมายต่างๆ ตลอดจนการช่วยเหลือ ดูแล ให้คำแนะนำ และแก้ไขปัญหาแก่ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือผู้ที่ต้องการคำแนะนำทางด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

4) ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทตามที่คู่กรณีร้องขอเกี่ยวกับความแพ่งหรือความอาญาที่ เป็นความผิดอันยอมความได้ โดยให้ดำเนินการตามกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรือจัดการความ ขัดแย้งในชุมชน ทั้งนี้ การไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและ ประนอมข้อพิพาทในชุมชน

5) ให้ความช่วยเหลือ ดูแล ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือได้รับผลกระทบจากการทำความผิด และอาชญากรรม และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

6) **ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและผู้พ้นโทษ รวมทั้งผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวให้ กลับตนเป็นพลเมืองดี และไม่หวนกลับไปกระทำความผิดอีก**

7) เผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านยุติธรรมชุมชนแก่ประชาชน

8) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าหน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน การป้องกันอาชญากรรม โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ที่มีบทบาทในการ ให้การสนับสนุนงานดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่กรมการปกครองกำหนดยุทธศาสตร์ หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนวยความเป็นธรรมให้สังคมสงบสุข ซึ่งสอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ด้านความมั่นคง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในการ เสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน และแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงมหาดไทย ในการเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายใน ประกอบกระทรวง

ยุติธรรมที่มีคำสั่งในการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน และการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่มีส่วนสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาอาชญากรรม การทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ และการกระทำผิดกฎหมายต่างๆ และให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและผู้พ้นโทษ รวมทั้งผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และไม่หวนกลับไปกระทำผิดอีก

5. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของต่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

5.1 ประเทศออสเตรเลีย

ปัจจุบันประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่จัดเป็นประเทศที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

5.1.1 มลรัฐวิกตอเรีย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมลรัฐวิกตอเรีย ในประเทศออสเตรเลียนับว่ามีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ดังนี้

1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรีย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการวางแผน การบริหารจัดการ และการดำเนินการในการจัดทำนโยบายและการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในทุกมลรัฐของประเทศออสเตรเลีย รวมทั้งมลรัฐวิกตอเรีย โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณจำนวนมากให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมอันนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากอาชญากรรมเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชนโดยตรง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเข้าไปดำเนินการป้องกันอาชญากรรม โดยประเทศออสเตรเลียได้ใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมเช่นเดียวกับประสบการณ์ในการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศตะวันตก ซึ่งได้มีการใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในประเทศตะวันตกหลายประเทศรวมทั้งประเทศสหราชอาณาจักร แคนาดา นิวซีแลนด์

โดยนานาประเทศดังกล่าวได้กำหนดแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการกำหนดหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง การกำหนดนโยบาย กรอบและแนวทางในการดำเนินงานต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยมีพื้นฐานจากการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการป้องกันอาชญากรรม คือ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบของรัฐบาลและหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรในท้องถิ่นในการวางแผนและดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อตอบสนองต่อนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมของประเทศ

การมุ่งเน้นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมได้ใช้แนวทางของ Gilbert Bonnemaison ซึ่งเคยเป็นรองประธานรัฐสภาในประเทศฝรั่งเศส และเคยเป็นนายกเทศมนตรีในเมืองหนึ่งใกล้กับกรุงปารีส ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยรูปแบบของ Bonnemaison Model คือ การป้องกันอาชญากรรมจะต้องเน้นไปยังสมาชิกของชุมชนที่มีปัญหา อาชญากรรมที่ก่อตัวเข้ามาในชุมชน บุคคลว่างงาน เป็นต้น โดยการนำให้บุคคลดังกล่าวรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและลดปัจจัยเสี่ยงที่จะนำบุคคลดังกล่าวไปสู่การประกอบอาชญากรรม โดยการตั้งสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชุมชนทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียน บ้าน และการ

จ้างงาน และหน่วยงานในการจัดสวัสดิการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการป้องกันอาชญากรรมได้รับงบประมาณจากรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น Bonnemaison model จึงเป็นต้นแบบที่นำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยมีการพัฒนาแนวทางในนำไปใช้กับการป้องกันอาชญากรรมที่เป็นการเฉพาะในทศวรรษถัดไปในประเทศแคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และบางส่วนของยุโรป อาทิ ประเทศเยอรมนี ไอร์แลนด์ เป็นต้น โดยแนวทางการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าวได้มีการนำไปใช้ในการประชุมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลในประเทศสหรัฐอเมริกา และในสหราชอาณาจักร ซึ่งปัจจุบันแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าวได้มีการนำไปใช้ในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาและประเทศอื่นๆ โดยการป้องกันอาชญากรรมที่ประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศออสเตรเลียได้นำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **โดยมีความเชื่อมั่นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับทราบถึงปัญหาของชุมชนดังนั้นจึงสามารถทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น** ซึ่งการใช้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมได้รับการสนับสนุนจากองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) UN-Habitat's Safer Cities Programme และ the World Health Organisation (WHO) โดยผ่านโปรแกรมในการสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคม โดยมีหลักการที่สำคัญพื้นฐาน 3 ประการ ได้แก่

- การใช้แนวทางในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประกอบอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม และสถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้อง

- การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อเครือข่ายทางสังคมที่เกี่ยวข้อง

- การให้ความรู้ถึงความสำคัญ ความชัดเจนและความสอดคล้องในการป้องกันอาชญากรรมแก่ผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับบทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ประกอบด้วยกรอบพื้นฐานในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญ ดังนี้

ในปี ค.ศ.2002 องค์การสหประชาชาติได้ให้กรอบพื้นฐานในการป้องกันอาชญากรรม 8 แนวทาง ซึ่งประเทศออสเตรเลียได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วย

- ผู้นำรัฐบาล จะต้องกำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

- การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ

- การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ความยั่งยืนและความรับผิดชอบ โดยการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการ

ดำเนินงาน

- การใช้ความรู้เป็นพื้นฐานในการป้องกันอาชญากรรม

- การคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน หลักนิติธรรม วัฒนธรรมในการเคารพกฎเกณฑ์

ทางกฎหมาย

- การพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างปัญหาภายในท้องถิ่นและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

- ความแตกต่าง โดยการเคารพความต้องการที่แตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ระหว่างอาสาสมัครที่แตกต่าง

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การสหประชาชาติดังกล่าวเป็นการกำหนดกรอบแนวทางที่กว้างในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการปรับให้เข้ากับเหมาะสมของแต่ละสังคมเป็นสำคัญ

2) โครงการ หรือ กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการ หรือ กิจกรรมที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ประกอบด้วย

การวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรมที่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

แนวทางหนึ่งที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมลรัฐวิกตอเรียประเทศออสเตรเลีย เริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรียที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ เพื่อจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพซึ่งปัญหาอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรีย ประกอบด้วย

- การเสพยาและปัญหาที่เกิดจากการเสพยา ร้อยละ 85
- การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 85
- ความปลอดภัยทางท้องถนน ร้อยละ 70
- ปัญหาหาบเร่แผงลอย ร้อยละ 70
- การขโมยในร้านค้าหรือที่พักอาศัย ร้อยละ 50
- การใช้สารเสพติด ร้อยละ 46
- การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 45
- การทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 42
- พฤติกรรมการกระทำผิด ร้อยละ 40

โปรแกรมในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- ความปลอดภัยของชุมชน ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วม ร้อยละ 41

โดยโปรแกรมนี้ประกอบด้วยแนวทางในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน การจัดตั้งคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งโครงการอาทิ การเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาชญากรรมบนท้องถนน การแจ้งข้อมูลข่าวสารความปลอดภัยของชุมชน การปรับปรุงความปลอดภัยด้วยแสงสว่างภายในชุมชน

- ความปลอดภัยบนท้องถนน
- โปรแกรมสำหรับเยาวชน
- โปรแกรมสำหรับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือ ความรุนแรงทางเพศ
- การป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับหาบเร่ แผงลอย

- โปรแกรมเกี่ยวกับสุรยาเสพติด
- โปรแกรมการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติในการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำมาใช้ ประกอบด้วย

- การพัฒนาการเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 37 อาทิ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในการให้คำปรึกษาสำหรับผู้ที่ต้องประสบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

การจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ชุมชน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เป็นต้น เพื่อนำหน้าที่ในการประเมินอาชญากรรมและแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน เป็นต้น

การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชนในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่เยาวชนต่อปัญหาการเสพยาและยาเสพติด อาทิ การร่วมมือกับโรงเรียน คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยของชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพ และภาคธุรกิจ ในการสร้างความร่วมมือต่อการสอนเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุรา

- การให้การศึกษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 22

- การประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 20 เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านใบปลิว แผ่นพับที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นต้น

- การให้ข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 15 อาทิ การให้ความรู้และการสร้างความตระหนักต่อการป้องกันการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัวโดยใช้แผ่นพับในการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และการสร้างความตระหนัก รวมทั้งการสอนทักษะและวิธีในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

- การสำรวจ วิจัย ร้อยละ 14
- การประเมินการรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชนในแต่ละเดือน ร้อยละ 13
- ความสัมพันธ์กับชุมชนโดยการให้คำปรึกษา เคลื่อนย้ายใช้อำนาจ ร้อยละ 12

การประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

ประเทศออสเตรเลียเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้นำแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทั่วประเทศรวมทั้งในมลรัฐวิกตอเรีย โดยมีแนวทางที่สำคัญในการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ

- ขนาดของกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความสัมพันธ์ขององค์กร โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเพื่อนบ้าน

- แนวทางในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมและแนวทางปฏิบัติ

- ขอบเขตของความสัมพันธ์ขององค์กรของท้องถิ่นและรัฐในการพัฒนานโยบาย

- ขอบเขตของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและอุปสรรคของการสร้างความสัมพันธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแนวทางการสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคม

นอกจากนี้ได้มีการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมลรัฐวิกตอเรีย ของประเทศออสเตรเลีย โดยมีคำถามที่เกี่ยวข้อง 5 ประการ ได้แก่

- อาชญากรรมและความปลอดภัยที่สมาชิกในชุมชนอาศัยอยู่
- แผนการและกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- แนวทางการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนที่ดำเนินการล่วงหน้าในชุมชนแต่ละแห่ง
- การประเมินความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันหรือในอดีตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ การประเมินที่เป็นทางการของสิ่งที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- คำถามเกี่ยวกับขอบเขตและธรรมชาติของโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชนที่ไม่ได้รับการรายงาน

การสำรวจใช้ระยะเวลามากกว่า 4 สัปดาห์ ในระหว่างเดือนกันยายน ถึงตุลาคม ค.ศ. 2011 โดยศึกษาจากประชากรในมลรัฐวิกตอเรีย ร้อยละ 93 โดย ร้อยละ 32 อาศัยอยู่ในเมือง ร้อยละ 56 อาศัยอยู่ในชนบท และร้อยละ 12 อาศัยอยู่บริเวณชานเมือง

สำหรับการประเมินการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้น พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชน อาทิ งบประมาณ กำลังคน และระยะเวลาในการดำเนินการ ร้อยละ 42
- ปัญหาอาสาสมัคร หรือ หุ่นส่วนในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 18
- การมีกรณีศึกษาตัวอย่างของแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 16
- ปัญหาในการรับรู้และสิ่งที่จริง ร้อยละ 8
- ปัญหาความสัมพันธ์ในชุมชน ร้อยละ 8
- จำนวนของรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8
- ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แยกโดดเดี่ยว ร้อยละ 8
- การจัดลำดับความสำคัญของรัฐบาล โดยอาจไม่เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 4
- ปัญหาทางด้านกฎหมาย ร้อยละ 2

3) สรุปบทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งหน่วยงานระหว่างประเทศได้เสนอแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การพัฒนาแผนในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำแผนดังกล่าวไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ให้แก่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติงานร่วมกันในการการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นในมลรัฐวิกตอเรียส่วนใหญ่ได้มีบทบาทในการพัฒนานโยบาย การกำหนดนโยบายในการสร้างความร่วมมือ และนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนน้อยที่มีบทบาทในการกำหนดกลยุทธ์เฉพาะในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่นๆ ในการป้องกันอาชญากรรม ในการกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการและสุขภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากกว่าครึ่ง หรือ ร้อยละ 54 ไม่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนที่เป็นทางการ เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นในการป้องกันอาชญากรรม และการที่มีทัศนคติว่าปัญหาอาชญากรรมไม่ใช่เป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชน

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศออสเตรเลียเป็นองค์กรที่ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ เนื่องจากแม้จะเป็นหน่วยงานที่มีขนาดเล็กที่สุดในการปกครอง แต่มีศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรม โดยเริ่มจากการป้องกันอาชญากรรมจากระดับล่าง ซึ่งจะมีประสิทธิภาพกว่าการป้องกันอาชญากรรมจากระดับบนที่มีการกำหนดนโยบายและอาจไม่ทราบถึงปัญหาและความต้องการในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งแม้ว่าประเทศออสเตรเลียจะมีลักษณะความเป็นสังคมเมือง จากการสำรวจในค.ศ.2011 พบว่าประชากรมากกว่าร้อยละ 89 ได้อาศัยอยู่ในสังคมเมือง หากแต่มีความจำเป็นต้องได้รับการป้องกันอาชญากรรมจากใจกลางเมืองที่มีความเชื่อมโยงไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

ประเทศออสเตรเลียได้มีการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิ เครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐวิกตอเรีย เครือข่ายป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ เครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐอื่นๆ ซึ่งแม้จะมีการรวมตัวของเครือข่ายป้องกันอาชญากรรมในแต่ละมลรัฐและเครือข่ายอื่นๆ หากแต่แท้จริงแล้วประเทศออสเตรเลียยังคงต้องการการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมของหน่วยงานอื่นๆ และระหว่างมลรัฐเพื่อร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดแผนการ การพัฒนากลยุทธ์ และการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เพื่อให้ชุมชนประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง (Peter Homel & Georgina Fuller, 2016)

5.1.2 มลรัฐนิวเซาท์เวลส์

Australian Institute of Criminology (2011) ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพของการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรในทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุแนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่แนวทางการจัดลำดับของการป้องกันอาชญากรรม สำหรับแนวทางศึกษาประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐในนิวเซาท์เวลส์ ของประเทศออสเตรเลีย เพื่อศึกษาถึงแนวทางที่มีประสิทธิภาพที่นำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งอาชญากรรมประเภทใดที่ควรได้รับการจัดลำดับให้มีความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ คือ การศึกษาจากสถิติของการเกิดอาชญากรรมก่อนและภายหลังการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งการศึกษาแนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมเป็นสำคัญ ซึ่ง

นำไปสู่แนวทางในการสร้างคู่มือเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน
อาชญากรรมในทางปฏิบัติให้แก่ชุมชน

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในมลรัฐ

นิวเซาท์เวลส์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการใช้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน
ปัญหาอาชญากรรม โดยคณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อขอบเขตของการให้บริการในการป้องกันปัญหา
อาชญากรรม ซึ่งรวมทั้งการบริหารจัดการด้านพื้นที่สภาพแวดล้อมของชุมชน การจัดการบริการของชุมชน และ
การพัฒนานโยบายที่มีผลต่อธุรกิจชุมชน และในปัจจุบันได้รับการกดดันในการสร้างบริการทางสังคมที่มี
ความหลากหลายและการถูกระดมให้มีการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับสังคม

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทริเริ่มในการป้องกัน
อาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น รวมทั้งยังมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม
ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ หรือ องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นยังเป็นหน่วยงานผู้นำในการพัฒนาแผนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นโดยการระบุและ
จัดลำดับที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความปลอดภัยและการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนในพื้นที่ที่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ รวมทั้งการกำหนดกิจกรรมที่สำคัญที่จะต้องปฏิบัติและรับผิดชอบต่อ
กิจกรรมที่ต้องดำเนินการต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน สำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรมที่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รับผิดชอบ

แนวทางเริ่มต้นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์รับผิดชอบ คือ การวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรมที่ควรได้รับการป้องกัน
ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญได้ ดังนี้

- การทำร้ายร่างกายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
- การบุกรุกเข้าไปในเคหสถาน
- การขโมยของจากเคหสถาน
- การขโมยรถจักรยานยนต์
- การขโมยยานพาหนะ
- การทำให้เสียทรัพย์
- การลักขโมยจากตัวบุคคล
- การลักขโมยจากร้านค้าปลีก

นอกจากนี้ ยังพบปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน รวมทั้งอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้
ความรุนแรง ดังต่อไปนี้

- การใช้ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายหากแต่ไม่เกี่ยวข้องกับการ
ใช้ความรุนแรงในครอบครัว

อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงในการทำร้ายร่างกายได้เกิดขึ้นใน
บริบทที่มีความหลากหลาย ซึ่งมีความแตกต่างทั้งระดับของความรุนแรง สถานที่และบุคคลที่ได้รับ
ผลกระทบ โดยกลุ่มผู้ที่กระทำผิด ประกอบด้วย

- การใช้ความรุนแรงในสถานบันเทิงหรือร้านค้าที่อนุญาตให้จำหน่ายสุรา
- กลุ่มแก๊งที่ใช้ความรุนแรง
- การใช้ความรุนแรงของกลุ่มเยาวชน
- การใช้ความรุนแรงของชุมชนพื้นเมือง
- การใช้ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ หรือ สถานที่เฉพาะ
- การใช้ความรุนแรงของเพื่อนบ้าน

2) โครงการ หรือ กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการ หรือ กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย

- อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับอาชญากรรมใน

ครอบครัว

แนวทางในการวางกลยุทธ์สำหรับการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่า มีรายงานวิจัยจำนวน 41 เรื่องที่ได้ศึกษา และได้สรุปแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับอาชญากรรมในครอบครัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- การกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความหลากหลายโดยใช้ชุมชนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันการใช้ความรุนแรงที่มีความเกี่ยวข้องกับการเสพยาในสถานบันเทิง

- การกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมสำหรับกลุ่มแก๊งที่ใช้ความรุนแรง โดยการใช้สายตรวจในชุมชนลาดตระเวน การรณรงค์ให้เกิดจิตสำนึก การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ อาทิจำหน้าที่ตำรวจ กรมราชทัณฑ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม

- การลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มที่มีปัญหาใช้ความรุนแรงในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ความรุนแรงระหว่างกลุ่มแก๊ง

- การปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงสูง โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีบ้านเรือนหนาแน่น

- การสรุปแนวทางการป้องกันอาชญากรรมสำหรับกลุ่มเยาวชนที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ความรุนแรง

การกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งประกอบด้วยแนวทางที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้นำในการป้องกันอาชญากรรม หรือ การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และองค์กรในชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนร่วมที่มีความหลากหลายในการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- การขโมยของจากเคหสถาน

สำหรับกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการขโมยของจากเคหสถานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ประกอบด้วย

- การควบคุมการเข้าออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณรอบๆ ชุมชน
- การรณรงค์ให้ตระหนักถึงการป้องกันการตกเหยื่ออาชญากรรม การแสดงจุดพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรม รวมทั้งมาตรการในการใช้โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย และการแจ้งเตือนแก่บ้านเรือนที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
- การดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนตัว โดยการให้เจ้าของบ้านเรือนบันทึกทรัพย์สินมีค่าส่วนตัว
- การตรวจตราดูแลความปลอดภัยในชุมชน รวมทั้งการรณรงค์เพื่อให้เกิดการศึกษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
- การกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันระหว่างมาตรการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การใช้มาตรการลาดตระเวนตรวจตรารักษาความปลอดภัยของชุมชน อาทิ การใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การให้ผู้ที่ทำงานในชุมชนได้ทำหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน และการให้เพื่อนบ้านทำหน้าที่ในการดูแลตรวจตรารักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- การจัดกิจกรรมนันทนาการ อาทิ การจัดกิจกรรมนันทนาการในชุมชน ภายหลังโรงเรียน หรือ สถาบันการศึกษาเล็กเรียน หรือ ในระหว่างวันหยุด ให้แก่เยาวชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน
- **การขโมยทรัพย์สินจากรถยนต์**
สำหรับมาตรการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการขโมยทรัพย์สินจากรถยนต์ ประกอบด้วย
 - การป้องกันการขโมยรถจักรยานยนต์และรถยนต์ด้วยการกำหนดการเข้าออกพื้นที่จอดรถซึ่งรวมทั้งพื้นที่ใกล้เคียงสถานที่จอดรถ ซึ่งรวมทั้งมาตรการในการติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย อาทิ โรงจอดรถ ประตูที่มีระบบรักษาความปลอดภัย หรือ การแสดงตัวในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในระหว่างช่วงระยะเวลาที่มีความเสี่ยงต่อการขโมยทรัพย์สินจากรถยนต์
 - การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณสถานที่จอดรถ
 - การติดตั้งและปรับปรุงแสงไฟในบริเวณสถานที่จอดรถ
 - การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงการมีโทรทัศน์วงจรปิดในบริเวณสถานที่จอดรถเพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบถึงโอกาสน้อยในการกระทำผิดรวมทั้งเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการขโมยทรัพย์สินจากรถยนต์
- **การกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์**
กลยุทธ์ในการป้องกันการกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการดำเนินการร่วมกับกลยุทธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย
 - การลาดตระเวนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือ การใช้มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะการใช้บุคคลในชุมชนในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูง อาทิ พื้นที่ที่ถูกปล่อยปละละเลย หรือ มีประชากรอาศัยอยู่น้อย เป็นต้น โดยการใช้อาสาสมัคร หรือ การ

ว่าจ้างเจ้าหน้าที่ในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งการใช้มาตรการในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มีความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม

- การกำหนดมาตรการในการเข้าออกสถานที่อยู่อาศัย รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีในการป้องกันความปลอดภัยที่ประตู รั้ว เป็นต้น

- การติดตั้งหรือปรับปรุงแสงไฟให้ส่องสว่างบนถนนหรือในพื้นที่ที่มีการประกอบอาชญากรรม

- การให้การศึกษาเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้มีความตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ รวมทั้งตระหนักถึงมาตรการที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เสียทรัพย์

- ความผิดเกี่ยวกับการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากบุคคล

มาตรการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดเกี่ยวกับการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากบุคคล ประกอบด้วย

- การจัดทำโครงการรณรงค์เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากบุคคล

- โครงการรณรงค์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ต่อชุมชน รวมทั้งการแจ้งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในการป้องกันตนจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดเกี่ยวกับการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากบุคคล

- การใช้โทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

- การออกแบบและปรับปรุงพื้นที่ในชุมชนให้สามารถสอดส่องพฤติกรรมการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากบุคคลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การลักขโมยทรัพย์สินจากร้านค้าปลีกย่อย

มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการลักขโมยทรัพย์สินจากร้านค้า ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- การจัดโครงการรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกต่อเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่จำหน่ายสินค้า รวมทั้งลูกค้าในร้านค้าปลีกย่อย ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม และทักษะในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งการแจ้งข้อมูลให้ลูกค้าได้รับทราบถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในร้านค้าปลีกย่อย และการแจ้งให้ชุมชนได้รับทราบถึงลักษณะของร้านค้าที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ หรือ การดำเนินการรักษาความปลอดภัยในการตรวจสอบธุรกิจเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการถูกขโมยทรัพย์สินจากร้านค้า

- การกำหนดมาตรการในการเข้าออกร้านค้า อาทิ การกำหนดระบบการร้องเตือนเมื่อสินค้าที่ยังไม่ได้ชำระได้ผ่านทางเข้าออกดังกล่าว รวมทั้งมาตรการในการนับสินค้าของเจ้าหน้าที่ในร้านค้าปลีกย่อย

- การให้ความรู้ต่อเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ในการจำหน่ายสินค้าถึงแนวทางในการเฝ้าระวังและการดำเนินการต่อผู้ต้องสงสัยที่อาจเข้าไปกระทำความผิดในการลักขโมยทรัพย์สินจากร้านค้าปลีกย่อย

3) สรุปแนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี

ประสิทธิภาพ

สำหรับมาตรการในการแทรกแซงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- การกำหนดมาตรการ หรือ กลยุทธ์ในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนทั้งที่เป็นการดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้นำ หรือ การดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ และมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- การได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินงาน โดยเฉพาะการได้รับเงินการสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งรัฐบาลกลางของนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรมโดยตรงจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานในพื้นที่ที่มีปัญหาอาชญากรรมมาก การป้องกันอาชญากรรมโดยการกำหนดมาตรการจากหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐบาลจะกำหนดมาตรการแทรกแซงที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่นๆที่มีความเสี่ยง โดยเป็นงบประมาณที่รับผิดชอบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐบาล

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนและเข้าใจถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรมในท้องถิ่น
- การสร้างข้อตกลงกับชุมชนและการประชุมปรึกษาหารือเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม (รวมทั้งการไม่จำกัดบุคคลที่อยู่อาศัยในชุมชน การดำเนินการทางธุรกิจและการจัดหาบริการในชุมชน)
- การสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติ
- การจัดหาบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยีและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม (Anthony Morgan, Hayley Boxall, Kym Lindeman and Jessica Anderson, 2011)

5.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าจากการศึกษาของกระทรวงยุติธรรม ประเทศสหรัฐอเมริกา (2001) ศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน” เนื่องจากผู้บริหารและหน่วยงานท้องถิ่นของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประสบกับปัญหาความไม่ปลอดภัยของชุมชน โดยผลกระทบของความไม่ปลอดภัยของชุมชนส่งผลกระทบไปยังสังคมเมือง เมืองขนาดเล็ก และเทศบาลที่มีความเป็นชนบท โดยหลายประเทศ

ได้เผชิญกับปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น และรัฐบาลของหลายประเทศได้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมที่มีความเข้มงวด มีการกำหนดนโยบายและมีบทลงโทษที่มีความรุนแรง อันนำไปสู่ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมมูลค่ามหาศาล เนื่องจาก

- ค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่เกิดจากการบริหารงานของกระบวนการยุติธรรม
- การตัดสินคดีอาชญากรรมจะต้องมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น
- จำนวนผู้กระทำความผิดที่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและจำนวนผู้ต้องขังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ขึ้น

- การป้องกันอาชญากรรมของบุคคลทั่วไปสามารถกระทำได้ดีกว่าการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม
- การสร้างความปลอดภัยของชุมชนจากการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนบ้าน
- อาชญากรรมนำไปสู่การที่ลดลงในการนำไปสู่การขับเคลื่อนในการพัฒนาที่เป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นหรือธุรกิจ

ในอดีตแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมมักเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือศาลยุติธรรมเป็นต้น หากแต่ปัจจุบันแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญกับการใช้ชุมชนเป็นฐานในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่น ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้นี้จึงมีขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับ

- ความเปลี่ยนแปลงในการป้องกันอาชญากรรมจึงมีความจำเป็น
- ความปลอดภัยของสังคมจึงไม่ใช่เป็นหน้าที่ของกระบวนการยุติธรรมในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคมเท่านั้น
- สมาชิกของชุมชนจะต้องมีความรู้ในการแทรกแซงการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น
- ผู้นำ กลยุทธ์ในการดำเนินงานและเครื่องมือในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรม
- จะต้องมิตัวอย่างโครงการที่เป็นโครงการนำร่อง
- ศึกษาบทเรียนจากอดีตที่ผ่านมา

สำหรับเทศบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีบทบาทหลักในการเปลี่ยนแปลงต่อการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนมาเป็นระยะเวลามากกว่า 20 ปี ทั้งในยุโรป อเมริกาเหนือ แอฟริกา และประเทศออสเตรเลีย ซึ่งได้ดำเนินมาตรการต่อกลุ่มเป้าหมายของอาชญากรรม เหี่ยวอาชญากรรม บุคคลที่ถูกกีดกันออกจากสังคม ชนกลุ่มน้อย และเพื่อนบ้าน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมโดยได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความยากจน ผลเสียที่เกิดขึ้นต่อสังคม อาชญากรรมและเหี่ยวเป็นสำคัญ

โดยเทศบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาถึงความปลอดภัยของชุมชนเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคุณภาพชีวิตของสมาชิกของชุมชนเป็นสำคัญ มีการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานในชุมชน และสมาชิกผู้อาศัยในชุมชน เพื่อพัฒนาความมั่นคงปลอดภัย และการติดต่อสื่อสารทั้งที่เป็นสังคมเมืองและสังคมชนบท โดยเป็นการสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

- การกำหนดแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่แคบได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้แก่สังคมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น

- การสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนด้วยการแก้ไขปัญหามลพิษและสังคมซึ่งเป็นสาเหตุที่สำคัญของปัญหาอาชญากรรม

- การทำให้ประชาชนทั่วไปได้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของตำรวจแต่เพียงลำพัง เป็นการตระหนักว่าการป้องกันอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

- มาตรการการแทรกแซงในการป้องกันอาชญากรรมจากปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมอื่นๆ

2) โครงการ หรือ กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยของสังคมซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของบุคคลในชุมชน

- การดำเนินการในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนนอกเหนือจากขอบเขตของกระบวนการยุติธรรมทั้งที่เป็นแนวทางตั้งและแนวทางตัดขวาง

- การตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของผู้นำในการปกครองในท้องถิ่น
- การพัฒนาแนวทางหรือกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนเพื่อนำไปสู่แนวทางในการวิเคราะห์และการวางแผนการดำเนินงานสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน

- การพัฒนาขีดความสามารถในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- การพัฒนาเครื่องมือและมาตรการที่นำไปสู่ความสำเร็จของการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน

แนวทางที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน รวมทั้งการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ หรือ ล้มเหลวจากในอดีตที่ผ่านมา ความเข้าใจถึงปัญหาของการดำเนินการที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของชุมชน การวิเคราะห์และการวางแผนการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมหรือการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน เป็นสำคัญ โดยจะต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการสร้างความปลอดภัยให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละชุมชน

กลยุทธ์ในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน

สำหรับกลยุทธ์ที่สำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศสหรัฐอเมริกาได้นำมาใช้ในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ

- โครงการในการตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชน อาทิ การใช้พื้นที่สาธารณะของชุมชนในการทำกิจกรรมนันทนาการของเยาวชน

- การรวมกลุ่มระหว่างเมืองที่มีขนาดเล็กในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากเพื่อนบ้าน
- การกำหนดพื้นที่สีแดงหรือพื้นที่ที่มีอาชญากรรมจำนวนมาก เพื่อจัดสรรงบประมาณในการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษได้อย่างเหมาะสม

- การรวมกลุ่มเป้าหมายในการใช้ความรุนแรงต่อสตรี
- การรวมกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษและการเหยียดสีผิว

- การดำเนินการป้องกันความปลอดภัยให้แก่ชุมชนด้วยการให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชุมชนได้วิเคราะห์ปัญหา เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่จะต้องได้รับความปลอดภัย และนำไปสู่การวางแผนในการปฏิบัติต่อการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนต่อไป

3) สรุปแนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ ผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยนายกเทศมนตรี หรือ ผู้นำท้องถิ่นได้มีการกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนที่มีความแตกต่างกัน โดยการใช้ความเป็นผู้นำในการระบุพื้นที่เกี่ยวข้องและขับเคลื่อน แผนนโยบายดังกล่าว การดำเนินการตามแผนระยะสั้น ระยะยาว และการตรวจสอบประเมินผลแผนการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้ และการจัดการความรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชนร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง (John Ashcroft, 2001)

5.3 ประเทศแอฟริกาใต้

ประเทศแอฟริกาใต้เป็นหนึ่งในประเทศที่มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพประเทศหนึ่ง เนื่องจากได้มีการศึกษาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศพัฒนาแล้วและมีการประยุกต์แนวทางการบังคับใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับชุมชนของประเทศและมีการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากสถาบันเพื่อการศึกษาด้านความปลอดภัย ประเทศแอฟริกาใต้ (1998) ศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในประเทศแอฟริกาใต้” เนื่องจากประเทศแอฟริกาใต้ได้ประสบกับปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะใน ค.ศ.1996 โดยรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหอาชญากรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหสาเหตุและลดต้นทุนที่เกิดจากการกระทำผิดกฎหมาย

1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในประเทศแอฟริกาใต้

บทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของประเทศแอฟริกาใต้ คือ การดำเนินการเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม หรือทำให้ปัญหาอาชญากรรมไม่เกิดขึ้น ซึ่งรวมทั้งปัญหาความกลัวอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเป็นการป้องกันไม่ให้ปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้น และการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยการให้คำแนะนำหรือให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมต่อเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพแนวทางหนึ่ง คือ การป้องกันแก้ไขปัญหอาชญากรรมในท้องถิ่น หรือ ชุมชนที่อาชญากรรมเกิดขึ้น มากกว่าการป้องกันอาชญากรรมในระดับประเทศแต่เพียงประการเดียว โดยจะมีกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่เน้นอาชญากรรมเพียงประเภทเดียว โดยเฉพาะผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเทศแอฟริกาใต้ได้มีการพัฒนาแนวทางที่สำคัญด้วยการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามา มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมภายหลังจากที่อาชญากรรมได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นใน ค.ศ.1996 ดังกล่าวข้างต้น โดยมีเอกสารที่ยืนยันจากเขตพื้นที่เมืองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยรัฐบาลของประเทศได้มีการโต้แย้งต่อแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเป็นหน่วยงานแรกที่ควรดำเนินการป้องกันอาชญากรรมนั้นอาจเป็นแนวทางที่ไม่มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยกลยุทธ์สำหรับการป้องกันอาชญากรรมได้เน้นไปยังตัวเหยื่ออาชญากรรม ผู้กระทำความผิด และการสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีการกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมนอกเหนือจากการกำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังเช่นที่เคยปฏิบัติกันมา หากแต่ได้กำหนดให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ด้วยการประสานงานและสนับสนุนการทำงานร่วมกับองค์กรภายในท้องถิ่น โดยการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรม

ใน ค.ศ.1998 ประเทศแอฟริกาใต้ได้กำหนดร่างแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการกำหนดความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำแนวทางที่กำหนดไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของรัฐบาลที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงเป็นหน่วยงานเริ่มต้นที่เป็นหนึ่งเดียวในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนและเป็นหน่วยงานตรงที่สามารถดำเนินการจัดหาบริการหรือทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชน และดำเนินการที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

- การเป็นผู้ริเริ่ม นำนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมโดยเป็นมาตรการแทรกแซงการป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติให้แก่ชุมชนร่วมกับประเทศและจังหวัด
- การพัฒนามาตรการในการแทรกแซงการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการช่วยเหลือผู้กระทำความผิด
- การเป็นผู้นำและประสานงานในการกำหนดกลยุทธ์และมาตรการแทรกแซงในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน
- การดำเนินการในการแนะนำบริการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน
- สร้างความมั่นใจต่อโครงการที่พัฒนาเพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่ออาชญากรรมให้แก่ชุมชน

สำหรับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้การป้องกันอาชญากรรมประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง ซึ่งรวมทั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาด้านเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนกับหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชน ทั้งที่เป็นองค์กรพื้นฐานของชุมชน องค์กรที่แสวงหากำไร (NGO) โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในประเทศแอฟริกาใต้ ประกอบด้วย

บทบาทในการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

ประกอบด้วย

- นโยบายที่เกี่ยวกับท้องถิ่นจากที่กฎหมายกำหนด
- การบังคับใช้กฎหมายจราจร
- การป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะผ่านนโยบายที่สามารถมองเห็นได้

แนวทางการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในด้านการบริการที่เกี่ยวข้องกับงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณจากท้องถิ่นหรือภายในจังหวัด โดยไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงจากรัฐบาลกลางของประเทศ

บทบาทการสร้างความปลอดภัยในเมือง

นโยบายความปลอดภัยในเมืองได้มีการริเริ่มนำโครงการดังกล่าวมาใช้ในชุมชนที่มีสภาพเป็นเมืองของประเทศแอฟริกาใต้ โดยการกำหนดให้มีการกำหนดมาตรการและดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานปกครองระดับท้องถิ่น โดยโปรแกรมความปลอดภัยในเมืองได้เริ่มพัฒนาในเคปทาวน์ โจฮันเนสเบิร์ก และพริทอเรีย ซึ่งเดอริแบนได้มีการริเริ่มนำโครงการนี้มาใช้ด้วยเช่นกัน

เหตุผลของการใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

การมุ่งเน้นการป้องกันอาชญากรรมในเขตเมืองเป็นแนวทางหลักที่สำคัญของการพัฒนา ระหว่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากมีการบันทึกพฤติกรรมการกระทำผิดของอาชญากรที่มีความหลากหลายในเมือง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม อาทิ การกำหนดมาตรการในการสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม โดยการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความหลากหลายจำนวนมากจะเป็นแนวทางที่สร้างการประสบความสำเร็จและการสร้างความยั่งยืนต่อการป้องกันอาชญากรรมรวมทั้งการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน โดยการสร้างมาตรการมุ่งใจให้แก่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม โดยการเพิ่มงบประมาณในการดำเนินการเป็นแนวทางที่สำคัญ สำหรับการสร้างความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างแรงจูงใจหรือการกระตุ้นให้แก่ภาคธุรกิจ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจได้รับความกดดันจากรัฐบาลมากขึ้นในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งอาชญากรรมจำนวนมากไม่ก็ประเภทที่อาจได้รับการแก้ไขจากนโยบายของรัฐบาลในภาพรวม แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ และจะต้องมีการวางแผนและมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความแตกต่างกัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนในทันที โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติในการป้องกันอาชญากรรม และการสร้างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมทั่วประเทศ ซึ่งประเทศแอฟริกาใต้ได้มีการเรียนรู้ในการป้องกันอาชญากรรมจากประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ซึ่งประเทศที่เป็นต้นแบบในการใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย

- การป้องกันอาชญากรรมโดยคณะกรรมการเทศบาลในประเทศฝรั่งเศสที่สามารถลดอาชญากรรมในพื้นที่ได้ร้อยละ 15 ด้วยการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน หน่วยงานที่ให้บริการทางสังคม โรงเรียน และตำรวจ

- สหราชอาณาจักรได้จัดทำโปรแกรมการสร้างความปลอดภัยให้แก่เมือง โดยมีการสร้างความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้

ปฏิบัติงานร่วมกันในการวิเคราะห์สาเหตุของการลักทรัพย์ในเคสสถานของกลุ่มผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตยากจน โดยในปีแรกได้ลดจำนวนอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ ร้อยละ 50 และในปีต่อมาสามารถลดปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวได้ร้อยละ 75

อย่างไรก็ตาม แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองดังกล่าวข้างต้นได้รับการโต้แย้งว่ามีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในขอบเขตที่กว้างสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้น จึงมีการศึกษาถึงกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเมือง โดยได้ข้อสรุปว่าการป้องกันอาชญากรรมในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนามีความแตกต่างในโครงสร้างพื้นฐานกับประเทศที่พัฒนาแล้ว อาทิ การป้องกันอาชญากรรมในเขตเมืองของประเทศที่พัฒนาแล้วไม่สามารถแยกจากขอบเขตกว้างพัฒนาการปกครองและการบริหารจัดการของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับเมือง ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินงานที่เอื้อต่อกัน โดยการก่อให้เกิดการบูรณาการในการวางแผนจัดการและการบริหารจัดการต่อการป้องกันอาชญากรรม

ดังนั้น เหตุผลสำคัญของการนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นตามโครงการโปรแกรมความปลอดภัยในเมือง เนื่องจาก

- ปัญหาอาชญากรรมมีความหลากหลายในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีความจำเป็นในการป้องกันแก้ไขอาชญากรรมด้วยการใช้มาตรการที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ในขณะที่รัฐบาลได้กำหนดขอบเขตและกำหนดแนวทางในการสนับสนุนและกระตุ้นสำหรับการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้น การนโยบายนในการป้องกันอาชญากรรมไปสู่การปฏิบัติจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องถิ่น

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นหน่วยงานที่ได้แสดงให้เห็นว่าแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมใดควรเป็นแนวทางในการดำเนินการก่อนเป็นอันดับแรกสำหรับชุมชนนั้น

- ความสำคัญของการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จในระยะยาว คือ การพัฒนาวัฒนธรรมของนวัตกรรมและการทดลอง

- การโต้เถียงระหว่างการป้องกันอาชญากรรมในประเทศกำลังพัฒนาไม่สามารถแยกกันระหว่างรัฐบาลของเมืองและการบริหารจัดการป้องกันอาชญากรรม

2) โครงการ หรือ กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศแอฟริกาใต้ประกอบด้วยแนวทางในการร่วมมือกับหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกท้องถิ่น โดยการจัดอันดับถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งแนวทางที่ใช้งบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมน้อยที่สุดจะได้รับการพิจารณา สำหรับแนวทางการป้องกันอาชญากรรมสามารถจำแนกได้ 9 ประเภท ดังนี้

2.1 การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่

ตำรวจ

แนวทางที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม อันนำไปสู่แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อย่างไรก็ตาม งานด้านการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่เป็นการแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากแต่เป็นแนวทางในการทำให้การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเป็นการปฏิบัติงานที่ทำให้ชุมชนสงบสุขอันเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกแนวทางหนึ่งอาทิ เช่น

- การให้สมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นตัวแทนของตำรวจชุมชน
- การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ตำรวจในให้บริการด้านการป้องกันอาชญากรรม
- การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และการทำข้อตกลงในการกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมซึ่งนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติ

2.2 ความสมดุลระหว่างทรัพยากรและวัตถุประสงค์ของกรอบในการป้องกันอาชญากรรม

อาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมควรเป็นแผนงานกลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะต้องกำหนดวาระของการป้องกันอาชญากรรมและความปลอดภัยของสังคมเป็นประเด็นที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน หากแต่การดำเนินงานอื่นๆ อาจเป็นสิ่งที่กระทบต่องบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้น จะต้องมีการสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินการใช้งบประมาณในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง เพื่อการทำให้การใช้จ่ายงบประมาณในการโครงการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ อาทิ การติดตั้งไฟฟ้าให้มีความสว่างในพื้นที่จอดรถ หรือ สนามกีฬา จะต้องพิจารณาว่าพื้นที่ดังกล่าวก่อให้เกิดความปลอดภัยแก่สมาชิกส่วนใหญ่ของชุมชน เป็นต้น ซึ่งในพื้นที่แต่ละแห่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละที่รับผิดชอบจะมีความแตกต่างของแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรม

2.3 การสร้างความมั่นใจต่อโครงการที่รับผิดชอบต่อการป้องกันอาชญากรรม

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่มีกฎที่แน่นอนต่อการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามแนวทางนโยบายของประเทศ หากแต่แนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรมจะเป็นแนวทางที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมให้มีความเหมาะสมกับสภาพของชุมชนที่รับผิดชอบ อาทิ การสร้างความร่วมมือในการวางแผน สถาปนิกตัวแทนของชุมชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อวางแผน วางมาตรการ และดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมสำหรับชุมชน

2.4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นหน่วยงานหลักในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน อย่างไรก็ตาม แนวทางที่สำคัญในการระดมงบประมาณและทำให้การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพ คือ การสร้างเครือข่ายหรือความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม โดยจะต้องมีแนวทางที่สำคัญ คือ

- การสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม โดยจะต้องไม่มีการสร้างบทบาทซ้ำซ้อนในการป้องกันอาชญากรรม อาทิ บทบาทที่ซ้ำซ้อนระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น
- การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมจากแนวทางปฏิบัติที่ดีในชุมชนที่เคยปฏิบัติ หรือ ตัวอย่างที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมจากเมืองอื่นๆ เป็นแนวทางสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเรียนรู้ในการป้องกันอาชญากรรม

- การให้การช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ทั้งที่เป็นการสนับสนุนงบประมาณอย่างเป็นทางการจากภาครัฐ และการใช้งบประมาณร่วมกันระหว่างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชน

- การจัดหาสิ่งสนับสนุนในการป้องกันอาชญากรรม เช่น สาธารณูปโภคของชุมชนเพื่อนำไปใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และจะต้องมีความมั่นใจว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าถึงสาธารณูปโภค หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

2.5 การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

กฎหมายได้กำหนดซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการจอตรก บุกรุกในที่สาธารณะ มาตรฐานด้านสุขอนามัยในร้านอาหาร หาบเร่ การส่งเสียงดัง และการอนุญาตในการจำหน่ายแอลกอฮอล์ ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อทำให้สังคมมีความเป็นระเบียบและปลอดภัย การละเมิดกฎหมายดังกล่าวข้างต้นจะนำไปสู่ความไม่เป็นระเบียบของสังคม อาทิ การขายริมทางเท้า การทิ้งขยะเกลื่อนกลาด การจำหน่ายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยเฉพาะในพื้นที่เมืองจะนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการปล้นและการลักขโมย ซึ่งจากการสำรวจจากเหยื่ออาชญากรรมในเมืองหลักในประเทศแอฟริกาใต้พบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรมภายใต้สภาวะแวดล้อมดังกล่าว

2.6 การบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มีประสิทธิภาพ

นโยบายทางด้านจราจรที่ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับเทศบาลรับผิดชอบได้ถูกกำหนดในระหว่างทศวรรษที่ 1930 – 1940 เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจประสบปัญหาในการแก้ไขปัญหาจราจร โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามาดำเนินการด้านการจราจร นโยบายในการแก้ไขปัญหาจราจรจึงเป็นแนวนโยบายที่ส่งผลต่อการปฏิบัติที่มีความเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรเป็นผู้ที่รับผิดชอบทางด้านจราจรควบคู่กับปัญหาอาชญากรรมในเมืองต่างๆ เป็นสิ่งที่ได้ปฏิบัติกันมาเป็นระยะเวลานาน อย่างไรก็ตาม แนวทางในการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำให้ผู้ใช้รถได้รับความยุติธรรม โดยการแก้ไขวัฒนธรรมที่ผู้กระทำผิดส่วนหนึ่งได้รับการลดโทษที่พบเห็นได้ทั่วไปออกไปจากชุมชน

2.7 การให้ความช่วยเหลือต่อเหยื่ออาชญากรรม

ประเทศแอฟริกาใต้ได้มีการเปลี่ยนแปลงในการป้องกันอาชญากรรมจากการจับกุมตัวผู้กระทำผิดและการพิสูจน์ว่ากระทำผิดจริงเป็นการการบำบัดรักษาและการให้การช่วยเหลือแก่เหยื่ออาชญากรรม ซึ่งมาตรการที่สำคัญในการปฏิบัติต่อเหยื่ออาชญากรรม คือ

- การให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของอาชญากรรม
- การให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่มีให้แก่เหยื่อและผลประโยชน์ชดเชยที่เหยื่ออาชญากรรมจะได้รับ

- การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมและการให้การช่วยเหลือและชดเชยแก่เหยื่ออาชญากรรมโดยจะต้องให้ความตระหนักต่อความต้องการของเหยื่ออาชญากรรม การสร้างความเชื่อมั่นต่อเหยื่อในการให้ความช่วยเหลือจากกระบวนการยุติธรรมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลจากการสำรวจเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้กลับไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้การช่วยเหลือ โดยไม่ทราบหรือไม่ได้ตระหนักถึงการให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมนอกเหนือจากที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายได้ให้ความช่วยเหลือ ดังนั้นในการให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรทำหน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงาน

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งการให้ข้อมูลที่เพียงพอต่อเหยื่ออาชญากรรมควรประกอบด้วย

- การจัดทำสารบบ หรือ รายนามของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

- เผยแพร่ข้อมูล หรือ แผ่นพับในสถานีตำรวจ คลินิกพยาบาล โรงพยาบาล โบสถ์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และอธิบายกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่หรือของเหยื่ออาชญากรรมจากเหยื่อที่เคยได้รับแจ้งเหตุ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ในการให้รายละเอียดที่สำคัญในการดำเนินการภายหลังจากที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เพื่อเป็นช่วยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อเหยื่ออาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้ามาเป็นฐานในการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม โดยการกำหนดแนวทางในการให้การช่วยเหลือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งการกระตุ้นในการสร้างเครือข่ายในชุมชนเพื่อช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมจากโบสถ์ในชุมชนและกลุ่มในชุมชนเป็นสำคัญ

2.8 การเริ่มต้นกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการดำเนินงานที่ใช้งบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ทั้งที่เป็นงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นำไปใช้ในมาตรการแทรกแซงในโครงการระยะสั้นและระยะยาว โดยโครงการของการป้องกันอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- การระบุปัญหา

ประกอบด้วยขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล การปรึกษาหารือในกลุ่มผู้ที่ทำหน้าที่หลักในการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งการทบทวนนโยบายและแนวทางปฏิบัติในชุมชนอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- การเลือกมาตรการในการแทรกแซงการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสม กระบวนการในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของปัญหาอาชญากรรม การพัฒนานโยบายและแนวทางในการดำเนินการ รวมทั้งการประเมินปัญหาและการเตรียมการป้องกันอาชญากรรม

- การนำนโยบายไปสู่แนวทางในการปฏิบัติการนำนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมไปสู่แนวทางในการปฏิบัติจะต้องให้ความสำคัญกับทรัพยากรในการดำเนินงาน รวมทั้งทักษะ ความชำนาญในการดำเนินงาน รวมทั้งความสามารถในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามโครงการป้องกันอาชญากรรม

- การประเมินผลการดำเนินงานจะต้องมีการติดตามประเมินผลโครงการป้องกันอาชญากรรมที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดและทบทวนแนวทางในการประสบความสำเร็จดังกล่าว

2.9 ปัญหาและข้อจำกัด

สำหรับการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศแอฟริกาใต้ในช่วงแรกได้ประสบปัญหาในการดำเนินงาน โดยโครงการป้องกันอาชญากรรมหลายโครงการในประเทศแอฟริกาใต้ได้ประสบกับการดำเนินงานที่เป็นอันตรายและประสบข้อจำกัดในช่วงแรกซึ่งประกอบด้วย

2.9.1) งบประมาณ

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ งบประมาณ ซึ่งความสำคัญของการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมไม่เพียงแต่จะเป็นโครงการป้องกันอาชญากรรมที่นำไปสู่แนวทางการปฏิบัติ หากแต่แนวทางที่สำคัญ คือ การมีบทบาทหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ซึ่งแนวทางที่สำคัญเกี่ยวกับงบประมาณ คือ

- งบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศแอฟริกาใต้ หรือประเทศอื่นๆ มักมาจากหน่วยงานภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ ผ่านการบริจาคหรือสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการประสบกับข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าวจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

- อันตรายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน หากแต่ไม่ได้รับการสนับสนุนในงบประมาณดำเนินการ จึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่ทำให้การป้องกันอาชญากรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

- การป้องกันอาชญากรรมมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชน ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่มีความเหมาะสม จะนำไปสู่ปัญหาในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลในชุมชน รวมทั้งการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม เพราะหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่มีความเหมาะสมจะนำไปสู่ปัญหาการพัฒนาประเทศตามนโยบายของรัฐบาลเช่นกัน

2.9.2) ความสามารถ

สิ่งที่มีความสัมพันธ์กับงบประมาณ คือ ความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม โดยเน้นการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ จะไม่เพิ่มทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกันอาชญากรรม อาทิ งบประมาณ หรือ กำลังคน อันอาจเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.9.3) การสนับสนุนทางการเมือง

การได้รับการสนับสนุนทางการเมืองในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ชุมชนอาจเป็นเสมือนดาบสองคม เนื่องจากการได้รับสนับสนุนจากนักการเมืองเป็นสิ่งที่สร้างความมั่นใจว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมจะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่ได้รับการกดดันจากการเมืองในด้านการป้องกันอาชญากรรม อาจทำให้การป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการแก้ไขในระยะเวลานั้นๆ การจัดโปรแกรมการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากได้รับการกดดันจากรัฐบาลเพื่อให้เร่งรีบในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

2.9.4) การเรียนรู้ในการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ การเรียนรู้จากการปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นบทเรียนและแนวทางที่ดีในการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งการเรียนรู้จากชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.9.5) การแก้ไขนโยบาย

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ คือ การลดสาเหตุในการเกิดอาชญากรรม ดังนั้น แนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การกำหนดนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมที่เป็นการลดสาเหตุในการเกิดอาชญากรรม อาทิ การกำหนดกฎหมายในการจัดตั้งตำรวจท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมากขึ้น อันนำไปสู่การป้องปรามปัญหาอาชญากรรมและส่งผลกระทบต่อความเกรงกลัวเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าว

3) สรุปแนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศแอฟริกาใต้ ประกอบด้วย

- จะต้องให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน
 - ผู้บริหารที่ได้รับการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม
 - หน้าที่โดยปกติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาถึงการป้องกันอาชญากรรมที่รับผิดชอบ
 - การพัฒนาโครงการป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องถิ่นจะต้องมีการวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมด้วยความเต็มใจ
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชนซึ่งจะเป็นบทบาทหลักที่สำคัญในการสร้างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น
 - ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายซึ่งดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปสู่การป้องปรามในการประกอบอาชญากรรม ทั้งที่เป็นการลดพฤติกรรมในการกระทำความผิดและทำให้เกิดความเกรงกลัวต่อการประกอบอาชญากรรม
 - การบังคับใช้กฎหมายจราจรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรม หากมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือและชดเชยแก่เหยื่ออาชญากรรม โดยการดำเนินการระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ทรัพยากรในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่นๆ ในการป้องกันอาชญากรรม โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรม (Mark Shaw, Institute for Security Studies, 1998)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” ประกอบด้วย

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (2551) ศึกษาเรื่อง “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ” ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษามาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 พบว่ามาตรการดังกล่าวครอบคลุมและเพียงพอต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม และสามารถนำบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมาปรับใช้ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษได้ แต่ยังพบว่าปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษขาดประสิทธิภาพ อันส่งผลให้อาชญากรรมสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยอยู่ตลอดมา

ประสิทธิ์ อินทโชติ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ จังหวัดชลบุรี และเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดชลบุรี จ านวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน t – test และ One - Way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า การมีบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการป้องกันยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีบทบาทในเรื่องการเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากจังหวัด/ อำเภอ ส่วนด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีบทบาทในเรื่องการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน ส่วนผู้ใหญ่บ้านที่มีเพศ อายุ วาระการดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และขนาดของหมู่บ้านที่ปกครองต่างกัน และบทบาทในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ปรีชา สวมม่วง (2553) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอนาทม จังหวัดน่าน” ศึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอนาทม จังหวัดน่าน โดยศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการปราบปรามอาชญากรรม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 182 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าเมื่อพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่ โดยคิดว่าเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งที่จะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสพภัยจากโจรผู้ร้าย การให้ความร่วมมือของ

ผู้นำชุมชนเพื่อเป็นการป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย ส่วนใหญ่ระบุว่าได้มีการปฏิบัติในจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ การจัดเวรยาม การตั้งกฎกติกาของหมู่บ้าน การไล่เกลี้ยประณีประนอมข้อพิพาท การควบคุมบุคคลกลุ่มเสี่ยง และการแจ้งเบาะแสของคนร้าย สำหรับประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสบภัยจากโจรผู้ร้าย ผู้นำชุมชนมีความวิตกกังวลบ้างเล็กน้อยเกี่ยวกับการประสบภัยจากโจรผู้ร้ายของประชาชนที่อาศัยในหมู่บ้าน

ทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ผู้นำชุมชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมและการป้องกันปราบปราม และมีความมั่นใจบ้างต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่จะมีความมั่นใจเป็นอย่างมากถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับผู้นำชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และพบว่าผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ได้ร่วมกับประชาชนจัดตั้งเวรยามป้องกันโจรผู้ร้ายในชุมชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือของผู้นำชุมชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน ศาสนา จำนวนสมาชิกใน ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน การมีประสบการณ์ในการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ กับความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม และปัญหาอุปสรรค ในด้านความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ผู้นำชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับภาคราชการในกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมน้อยกว่าเท่าที่ควร เช่น การให้ความร่วมมือในการตรวจค้นหรือตรวจยึด การอบรมให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม การช่วยระงับเหตุหรือจับกุม และการแจ้งเหตุคนร้ายกำลังทำความผิด เหตุผลเพราะการปฏิบัติดังกล่าวมีความเสี่ยงต่ออันตรายสูงหรือเป็นการปฏิบัติที่มีความยุ่งยาก

ณรงค์ กุลนิตะ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการความรู้ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงาน ค้นหาถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งสร้างคู่มือในการจัดการความรู้ทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาระบบงานทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และการก่อความไม่สงบในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ทหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานทางด้านชุมชนมวลชนสัมพันธ์ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มผู้พิพากษาและอัยการ กลุ่มผู้นำทางศาสนา กลุ่มเอ็นจีโอ กลุ่มสื่อมวลชน รวมทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Storytelling) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เพื่อสกัดเอาความรู้โดยใช้กระบวนการ “การจัดการความรู้” โดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล และเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการดำเนินงานทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องคำนึงถึง

ประเด็นสำคัญๆ 4 ประเด็นหลักๆ ได้แก่ 1) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ ต้องยึดถือรูปแบบสันติวิธี โดยสร้างความเชื่อถือ ลดเงื่อนไข ปรับทัศนคติและพฤติกรรม ไม่ทำการปราบปรามที่รุนแรงจนเกินไป 2) มีการ บูรณาการทุกหน่วยงานทั้ง ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำงานโดยความร่วมมือทุกฝ่าย การประสานงานกันอย่างดี เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทำให้ประชาชนมีความศรัทธา แล้วให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี 3) เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรักษาความลับและความปลอดภัยของประชาชนผู้ให้ความร่วมมือ แจ้งเบาะแสของคนร้ายที่ประกอบอาชญากรรม รวมทั้งดูแลความปลอดภัยของคนในครอบครัวของประชาชนที่แจ้งเบาะแส จะทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนได้มากขึ้น 4) แก้ไขปัญหาทางด้านศาสนา การศึกษา การให้ความรู้เพื่อให้ชาวพุทธและมุสลิมเดินไปในแนวทางเดียวกัน

2. ปัญหาและอุปสรรคทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สรุปได้ว่ามีปัญหาทางด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม กฎหมายบางฉบับ ประชาชนมักมองว่าไม่ได้เอื้ออะไรให้กับประชาชนทำให้ประชาชนขาดความศรัทธา ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาก็จะทำให้คนในพื้นที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างโอกาสให้คนที่ยากจนจริงๆ มีอาชีพและรายได้ ปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากร เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทางด้านรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในหมู่บ้าน ปัญหาทางด้านงบประมาณ การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดในบางพื้นที่ของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เงินเดือนที่ให้กับตำรวจอาสาไม่เพียงพอ รวมทั้งความจริงจังของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อประชาชน การปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความถูกต้องยุติธรรม ไม่กลั่นแกล้งหรือรังแกประชาชน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม คือ รัฐต้องให้ความสำคัญทางการศึกษา เพื่อให้ประชาชนมีการศึกษาที่สูงพอ ให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ให้กว้างและมากขึ้น นโยบายของรัฐบาลต้องใช้หลักที่ว่าความจริง ความศรัทธา ความเชื่อมั่น หากให้ใจเขาเขาจะให้ใจเรา หากหลอกเขา เขาจะหลอกเรา หลักการมีส่วนร่วม คือ หัวหน้าส่วนราชการต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา เช่น ผู้กำกับการสถานีตำรวจต้องร่วมมือกับนายอำเภอเข้าไปมีส่วนร่วมกับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งองค์กรในระดับนโยบาย และระดับหัวหน้าหมู่บ้าน ต้องให้การสนับสนุนการมีส่วนร่วม และต้องสร้างการมีส่วนร่วมในระดับรากหญ้าและครอบครัว จะทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนอย่างแท้จริง

สำหรับข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายมีดังนี้

1) รัฐบาลควรกำหนดยุทธศาสตร์เพิ่มเติมในเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบในประเด็นต่างๆ ในส่วนของการมีส่วนร่วม เช่น การให้โอกาสผู้กระทำผิดกลับคืนสู่สังคม การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น การให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ การเยียวยาและช่วยเหลือผู้กระทำผิด

2) ส่งเสริมให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในหน่วยงานของรัฐ เช่น มีส่วนร่วมในความคิดเห็น เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือร่วมทำกิจกรรมให้กับประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับสื่อมวลชน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเข้าถึงชุมชนในด้านต่างๆ

3) ควรจัดทำคู่มือการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ เช่น ความรู้ทางด้านกฎหมาย ภารกิจทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของหน่วยงานของรัฐ

4) สร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้กับประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การป้องกันอาชญากรรม กระบวนการยุติธรรมทางเลือก คุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยจัดให้มีเวทีชาวบ้าน ฝึกอบรมวิทยากรต้นแบบ เพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาชน

5) รัฐควรทำการศึกษาวิจัยทางด้านการศึกษา โดยสำรวจมาตรฐานทางด้านการศึกษาในตำบลและหมู่บ้านอย่างจริงจัง เพราะจากการศึกษาปัญหาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในครั้งนี้ พบว่า มีปัญหาระหว่างโรงเรียนสอนศาสนาและโรงเรียนสามัญ แก่นนำของผู้ก่อความไม่สงบ ต้องการที่จะให้เด็กในชุมชนเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศาสนา มากกว่าโรงเรียนสามัญของรัฐ จึงพบว่า เมื่อโรงเรียนเปิดเทอมครูในโรงเรียนสามัญจะถูกยิง เมื่อโรงเรียนปิดเทอม โรงเรียนสามัญจะถูกเผา ปัญหาทางด้านการศึกษาจึงเป็นปัญหาที่ควรรีบแก้ไขโดยเร่งด่วน

ทศพัทธ์ ใบปอด (2557) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 383 คน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ ด้านการประเมินผลและด้านการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง สำหรับผลการศึกษามีข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มากขึ้น ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลด้านสิ่งแวดล้อม และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามาปฏิบัติงานในกิจกรรมที่ดำเนินงานในหมู่บ้าน

บุญเรือง กาพนตร (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำความผิด ของสำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดศรีสะเกษ” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด เปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดจากผลการศึกษาผลการดำเนินงานของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และศึกษาปัญหา แนวทางการพัฒนาบทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่ผ่านการอบรมสมาชิกเครือข่ายยุติธรรมชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ ที่ลงนามพันธะสัญญาความร่วมมือกับสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 204 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า

1) บทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำความผิดในชุมชน อยู่ในระดับดีโดยที่ปฏิบัติงานด้านการติดตาม สอดส่องดูแลผู้กระทำความผิดมากที่สุด

2) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด อยู่ในระดับดี โดยที่ชุมชนเกิดความสงบสุขชุมชนมีจำนวนผู้กระทำความผิดลดลง และผู้กระทำความผิดอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างปกติสุข

3) ชุมชนมีบทบาทในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด มากกว่า อปท. เนื่องจากมีความใกล้ชิดผูกพันในชุมชน

4) แนวทางการพัฒนาบทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด ในด้านบุคลากรที่ปฏิบัติงาน คือ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดศรีสะเกษเปิดโอกาสให้ชุมชน/อปท.ได้เสนอแนะข้อคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และด้านการส่งเสริมกิจกรรม

คือ การได้ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด ศรีสะเกษ

กิตติพงศ์ ไพเมือง (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้กระบวนการ AIC” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาผลจากการนำเอากระบวนการ AIC มาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัย ได้แก่ สมาชิกชุดรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน (ชรบ.) ในชุมชนบ้านทับสี่ทองหมู่ที่ ๖ ต.บ้านเสด็จ จำนวน ๔๘ คน โดยใช้กระบวนการ AIC ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้และซาบซึ้งคุณค่า คือการวิเคราะห์สถานการณ์ โดยทำให้ทุกคนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีมุมมองที่กว้างว่าจะให้ชุมชนของตนมีเป้าหมายไปในทิศทางใด ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการสร้างความรู้ความผูกพัน คือ เป็นการนำความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมุมมองที่กว้างว่าจะให้หมู่บ้านไปในทิศทางใด ในความคิดของชาวบ้านแต่ละบุคคล ให้มาเป็นวิธีกำหนดเครื่องการค้นหายุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหรืออุดมการณ์ ขั้นตอนที่ 3 การควบคุมไปสู่การปฏิบัติคือการนำเอาวิธีการที่สำคัญมากำหนดแผนปฏิบัติ ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หลังการประชุม 1 เดือน ด้วยการสัมภาษณ์ตัวแทนสมาชิกชุดรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน (ชรบ.) จำนวน 4 คน และบุคคลสำคัญในพื้นที่อีกจำนวน 5 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่าภายหลังสมาชิกชุดรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน (ชรบ.) ที่ได้รับความรู้จากกระบวนการ AIC เข้าใจในการคิด การแสดงออก ส่งผลให้นำเอาวิธีการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนบ้านทับสี่ทอง และจากการประเมินผลการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนบ้านทับสี่ทอง หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านเสด็จ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้กระบวนการ AIC พบว่าสมาชิกมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น จึงควรนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่อื่นๆ รวมทั้งนำเสนอให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อกำหนดนโยบายต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ ทำให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงทำให้สามารถทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม นำไปสู่แนวทางในการวางแผนและการกำหนดมาตรการในการป้องกันอาชญากรรม การนำนโยบายไปสู่แนวทางในการปฏิบัติในการป้องกันอาชญากรรมโดยจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนในท้องถิ่นและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างคุ้มค่า รวมทั้งทักษะความชำนาญของบุคลากรในการดำเนินงาน และความสามารถในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามโครงการป้องกันอาชญากรรม อันจะทำให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง

7. กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับกรอบในการป้องกันอาชญากรรมในงานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และความสอดคล้องกับการบริหารงานของกระทรวงยุติธรรม ดังนี้

- ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/นโยบาย คือ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558 – 2561

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

- เรื่องที่สอดคล้อง คือ พัฒนางานด้านการป้องกันอาชญากรรมและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

รวมถึงข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นจากการประชุมคณะกรรมการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน และการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม เป็น 6 ด้าน ดังนี้

กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม

กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้านนี้คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 ด้วยแล้ว ซึ่งมีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

1.การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดการกับพื้นที่ต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ได้แก่ การจัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ การติดป้ายสัญลักษณ์ การป้องกันพื้นที่อันตราย (พื้นที่เปลี่ยว พื้นที่ล่อแหลม) การจัดวางผังเมือง การออกแบบที่อยู่อาศัยและการจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐาน เพื่อเป็นการปิดกั้นโอกาสที่ผู้กระทำความผิดจะเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สิน รวมถึงการสร้างความสะดวกในการเฝ้าระวังและการติดตามผู้กระทำความผิดเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้น ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

1.1 สำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม คือ พื้นที่ที่เคยเกิดเหตุอาชญากรรม พื้นที่เสี่ยง เส้นทางเปลี่ยว และพื้นที่ที่ประชาชนรู้สึกหวาดกลัวหรือหวาดระแวงหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย

1.2 การวางนโยบายด้านการวางผังเมืองและการออกแบบอาคาร ควรให้การควบคุมมาตรฐานทางด้านประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม

1.3 การเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยง และจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม

1.4 การควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและให้มีคนดูแลเฝ้าระวัง

1.5 การเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่างๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม

1.6 ติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดป้ายสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน รวมทั้งเป็นการข่มขู่ยับยั้งคนร้ายให้รู้สึกหวาดกลัว

1.7 เชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงานราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่ เพื่ออำนวยความสะดวก การสังเกตการณ์ และประเมินสถานการณ์ในการเข้าตรวจสอบพื้นที่ หากเห็นว่ามีความเสี่ยงในการก่อเหตุอาชญากรรมขึ้น

2.การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงการส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้

2.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

2.2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

2.3 สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

2.4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

2.5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

3.การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดที่อยู่ระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน และผู้พ้นโทษทุกกลุ่ม (ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ผู้พ้นโทษจากคุก ผู้พ้นการคุมความประพฤติ ผู้ผ่านการฟื้นฟูฯ เด็กและเยาวชนที่พ้นการฝึกอบรม) กลับมากระทำผิดซ้ำอีกหลังจากพ้นโทษ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

3.1 จัดให้มีระบบติดตามผล ระบบการส่งต่อและการดูแลหลังพ้นโทษ พ้นการฝึกอบรม พ้นการคุมประพฤติ รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือผู้พ้นโทษ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรมการฟื้นฟูผู้กระทำผิดต่อไป

3.2 การพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมและการมีงานทำให้กับผู้พ้นโทษ ผู้ถูกคุมประพฤติ ผู้พ้นการคุมประพฤติ ผู้พ้นการฝึกอบรม (เด็กและเยาวชน) ให้สามารถประกอบอาชีพและสามารถเลี้ยงชีพได้จริงในสังคม โดยการฝึกวิชาชีพ จัดหาแหล่งเงินทุน จัดหาตำแหน่งงานจากภาคเอกชน โดยรัฐจะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้จ้างงาน ผู้พ้นโทษ ทั้งนี้ ภาครัฐอาจให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นพิเศษกับภาคเอกชนที่มีการจ้างงาน/รับผู้พ้นโทษเข้าทำงาน เพื่อเป็นการ จูงใจให้เกิดการจ้างงานครอบคลุมทุกพื้นที่

3.3 จัดกิจกรรม/โครงการเพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ทักษะคติ พฤติกรรมและสร้างกำลังใจ ให้กับผู้พ้นโทษ ฯ เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะต่อสู้ ยืนหยัดในสังคมด้วยอาชีพที่สุจริต ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้ กลับมากระทำผิดซ้ำ

3.4 ผนวกให้สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องขัง ผู้พ้นโทษ ผู้พ้นการฝึกอบรม ผู้พ้นการคุมประพฤติให้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตปกติในสังคม เพื่อแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำ

4. การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำความผิด

การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำความผิด หมายถึง การเฝ้าระวังกลุ่มบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ผู้ประพฤติดนในลักษณะอันธพาล คนวิกลจริต เด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยง ที่อาจจะกระทำความผิดได้ ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

4.1 จัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรมเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร

4.2 จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด

4.3 สร้างกลไกหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนเพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุม รวมทั้งเพิ่มมาตรการเชิงรุกเพื่อลดโอกาสในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงก่อนที่จะกระทำความผิด เช่น การเปิดพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

5. การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ หมายถึง การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้รู้จักการป้องกันและระวังภัยด้วยตนเอง รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ถึงรูปแบบ วิธีการของภัยอาชญากรรม แนวทางป้องกันเพื่อระมัดระวังภัยอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

5.1 จัดให้มีระบบเตือนภัยอาชญากรรมสำหรับประชาชนในรูปแบบต่างๆ

5.2 การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้กับประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเป็นเป้าหมายของอาชญากร อาทิ เด็ก สตรี คนชรา ในลักษณะหลากหลายรูปแบบให้มีความเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความรู้ในเรื่องของรูปแบบ/ลักษณะ/วิธีการ ในการก่ออาชญากรรม วิธีการระวังป้องกันตนเองและการช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบเหตุ

5.3 พัฒนาระบบศูนย์รับแจ้งเหตุ รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่หรือชุดปฏิบัติการที่มีความพร้อมสามารถตอบสนองการรับแจ้งเหตุเข้าไปช่วยเหลือและแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์

5.4 จัดให้มีระบบในการป้องกันอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ได้รับความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงทันเหตุการณ์

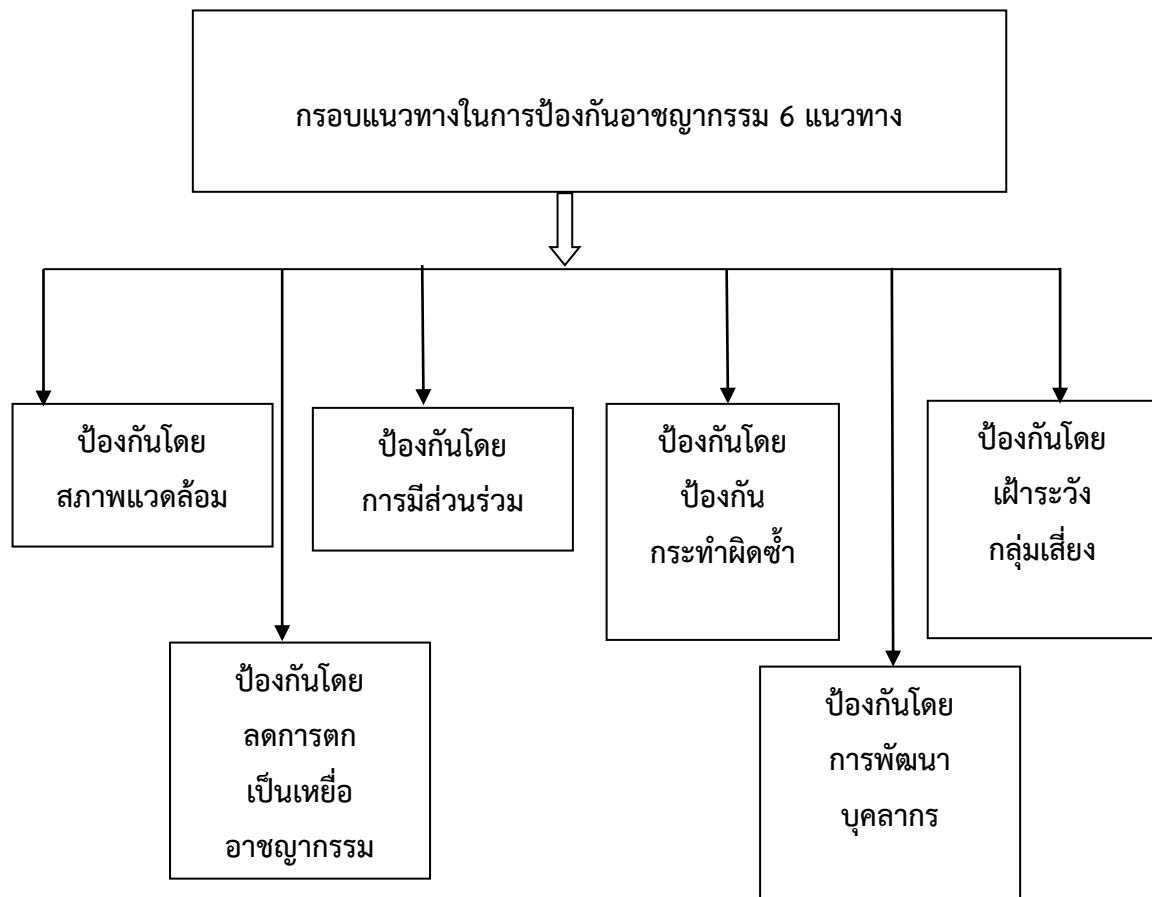
6.การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การพัฒนา องค์ความรู้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมให้รู้เท่าทันผู้กระทำความผิด รวมถึงการพัฒนาและส่งเสริมให้มีระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

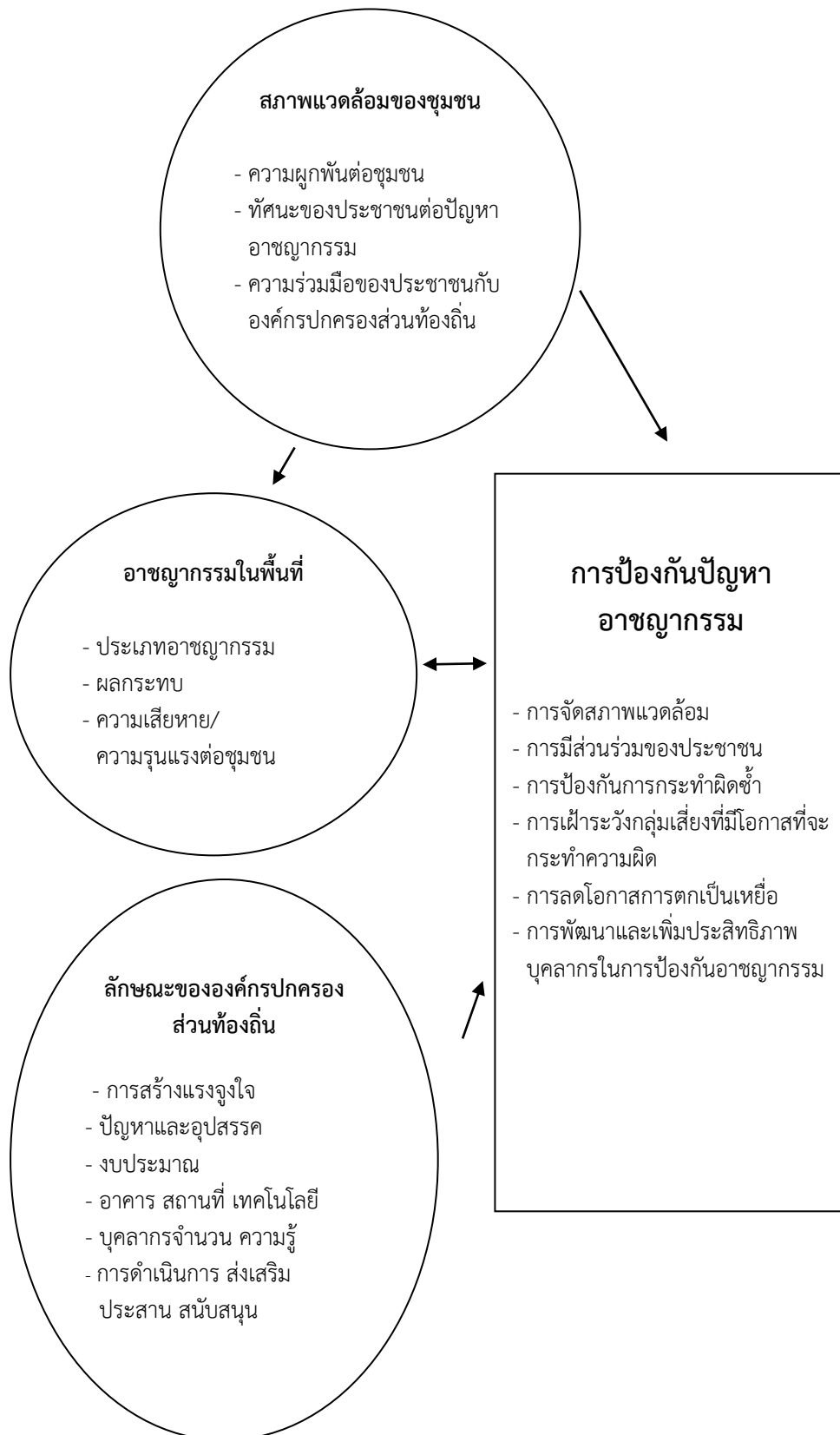
6.1 การพัฒนาบุคลากรให้มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับตำแหน่งและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดความรู้และความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 จัดให้มีระบบต่างๆ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดทำฐานข้อมูลสถิติและข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการป้องกันอาชญากรรม เป็นต้น

6.3 บุคลากรและเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมโดยให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทักษะในการปฏิบัติงานและรู้ช่องทางในการติดต่อประสานงานที่เกี่ยวข้องและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

8. กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” มีวิธีการดำเนินการวิจัย คือ

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” เป็น การวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการใช้กรณีศึกษา (case study) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม (best practice) ด้วยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบกับการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัย เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

คณะผู้วิจัยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) โดยการศึกษาจากหนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศรวมทั้งศึกษาจากงานวิจัย และ วิทยานิพนธ์ ต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในแต่ละท้องถิ่น และแนวทางของการนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

2) การศึกษาภาคสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3) การจัดการประชุมสัมมนา

การจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัย เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

3. กลุ่มเป้าหมายและวิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย

3.1 กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มประชากรเป้าหมายในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ประกอบด้วย

1. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด	76	แห่ง
2. เทศบาล	2,441	แห่ง
○ เทศบาลนคร	30	แห่ง
○ เทศบาลเมือง	178	แห่ง
○ เทศบาลตำบล	2,233	แห่ง
3. องค์กรบริหารส่วนตำบล	5,334	แห่ง
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง		
รวม	7,853	แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง
2. องค์กรบริหารส่วนตำบล

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง

3. เทศบาล

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก จากเทศบาล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง

4. เทศบาลนคร 30 แห่ง
 5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง
- รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 แห่ง

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วยการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 แนวทาง คือ

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

โดยศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในกรอบของการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ประเด็น ซึ่งคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในแนวทางป้องกันอาชญากรรมแต่ละประเด็น

เกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice)

สำหรับเกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ประกอบด้วย

การแจกแบบสอบถามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจเบื้องต้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในเกณฑ์ของการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 แนวทาง โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีคะแนนในแต่ละแนวทางลำดับที่ 1-3 จะได้รับการคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในเบื้องต้น หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยจะดำเนินการเข้าไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

แนวทางการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ตามกรอบในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีด้านการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม มีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 65 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จำนวน 2-3 แห่ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีด้านการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 12 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 60 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมด้านการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี จำนวน 2-3 แห่ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ มีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 75 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จำนวน 2-3 แห่ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด โดยมีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 50 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี จำนวน 2-3 แห่ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ โดยมีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 65 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3

โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จำนวน 2-3 แห่ง

- และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีเกณฑ์การวัดด้วยแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 65 ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 โดยคณะผู้วิจัยจะมีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จำนวน 2-3 แห่ง

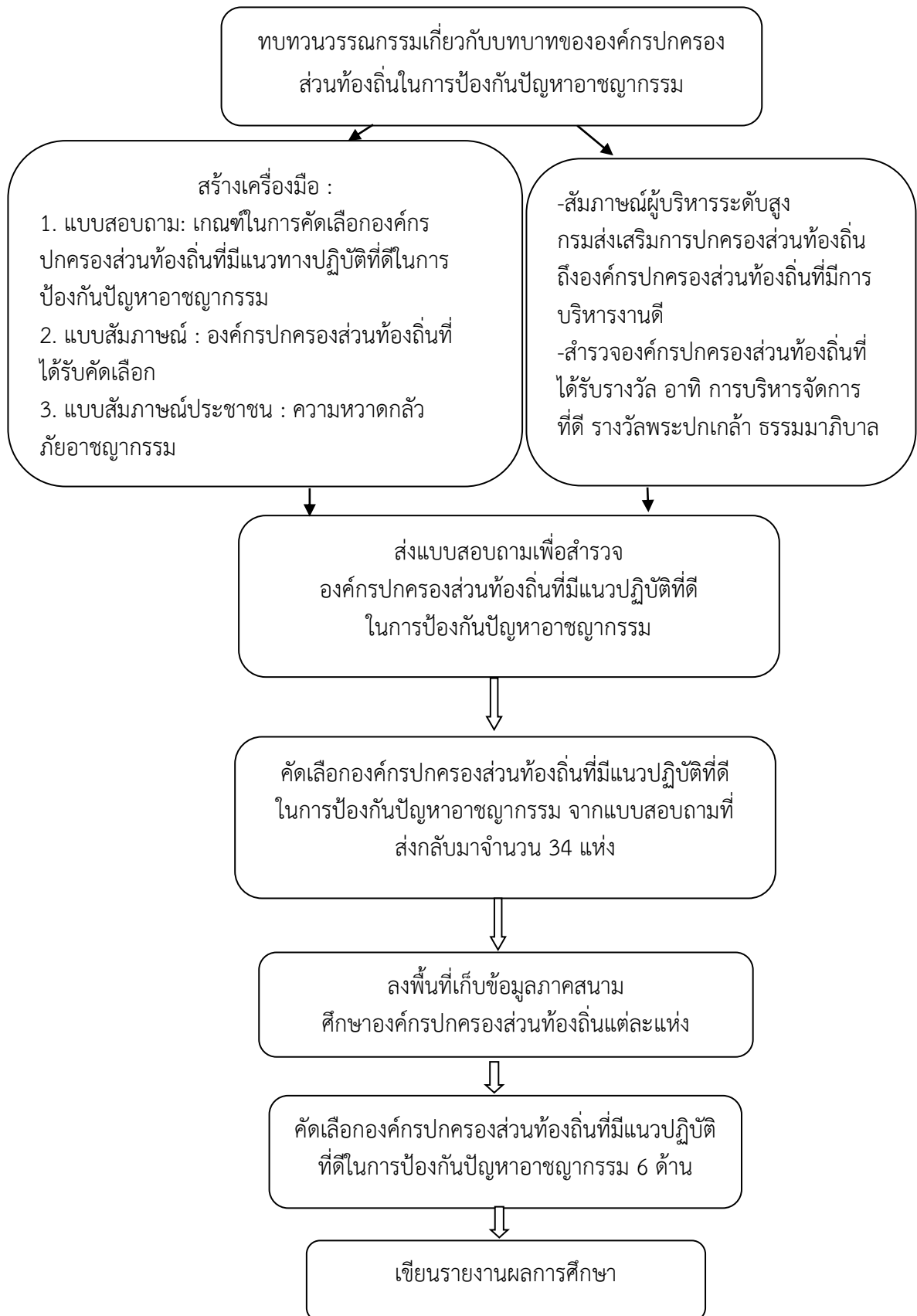
นอกจากนี้ ยังมีการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารระดับสูงของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลในการบริหารจัดการที่ดี รางวัลพระปกเกล้า รางวัลธรรมมาภิบาล รางวัลอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ดีเด่น เพื่อส่งแบบสอบถามและนำมาพิจารณาถึงคะแนนของการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้าน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นโดยได้คะแนนในลำดับ 1-3 ในเบื้องต้นจำนวน 34 แห่ง เพื่อลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสูงสุด หรือ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัด หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และทำการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน โดยได้คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบของแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่างซึ่งนำมาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบในการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 19 แห่ง

สำหรับกระบวนการในการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นต้นแบบโดยมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินงานได้ดังนี้

คณะผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม นำไปสู่การสร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม จัดทำเกณฑ์ในการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเบื้องต้น รวมทั้งได้สัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งการแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีการบริหารจัดการที่ดี มีการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่ดี นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังได้สำรวจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัล อาทิ การบริหารจัดการที่ดี รางวัลพระปกเกล้า ธรรมมาภิบาล เพื่อพิจารณาถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น

หลังจากนั้นจึงได้มีส่งแบบสอบถามเพื่อสำรวจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยส่งแบบสอบถามไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ และคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม จากแบบสอบถามที่ส่งกลับมาจำนวน 34 แห่ง และลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 ด้าน รวม 19 แห่ง เพื่อนำไปสู่การเขียนรายงานผลการศึกษา

กระบวนการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice)

3.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดการประชุมสัมมนา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดประชุมสัมมนา ประกอบด้วย บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเข้าร่วมการสัมมนาการนำเสนอร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และการรับฟังข้อเสนอแนะต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการและบุคคลทั่วไปต่อข้อเสนอแนะในการจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

4. การจัดทำเครื่องมือในการวิจัย

การจัดทำเครื่องมือในการวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” คณะผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่แนวทางในการจัดทำเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

4.1 เครื่องมือในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่

4.1.1 แบบสอบถาม

เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยเกณฑ์ในการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเบื้องต้น สำหรับการสร้างเครื่องมือการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ และตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมในเชิงปริมาณ

โดยแบบสอบถามของงานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

ส่วนที่ 3 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

- บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม
- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ

ความผิด

- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ส่วนที่ 4 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

ส่วนที่ 5 : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

4.1.2 แบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่สำคัญอีกประการหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” ประกอบด้วย

- แบบสัมภาษณ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายหลังจากที่ได้มีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) จากแบบสอบถามที่สำรวจเบื้องต้น ซึ่งจะต้องได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลำดับ 1 – 3 ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน จำนวน 34 แห่ง หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสัมภาษณ์ผู้บริหารสูงสุด หรือ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยนายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัดสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และทำการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน

สำหรับแบบสัมภาษณ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้าน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านรับผิดชอบ

ส่วนที่ 3 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

- บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม
 - บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม
 - บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
 - บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ

ความผิด

- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการ

ป้องกันอาชญากรรม

- ปัจจัยที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านประสบความสำเร็จในการป้องกัน

อาชญากรรม

ส่วนที่ 4 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน และแนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

ส่วนที่ 5 : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- แบบสัมภาษณ์ประชาชน

คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกว่ามีแนวทางปฏิบัติที่ดีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้านเพื่อศึกษาถึงความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งจะสามารถสะท้อนให้เห็นว่าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมจะส่งผลให้ความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าวมีจำนวนน้อย

สำหรับแบบสัมภาษณ์ประชาชน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ประสพการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบเกี่ยวกับอาชญากรรมในชุมชน

ส่วนที่ 3 ความกลัวอาชญากรรมในชุมชน

ส่วนที่ 4 ทักษะต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

4.2 การแปลค่าความหมายของแบบสอบถาม

สำหรับการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามที่ได้จากการเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในรูปแบบทัศนคติ (Likert Scale) สเกลคำตอบ 5 ระดับ คือ 5 = (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) 4 = (เห็นด้วย) 3 = (ปานกลาง) 2 = (ไม่เห็นด้วย) 1 = (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยจะใช้วิธีการคำนวณหาช่วงกว้างระหว่างชั้นตามหลักการค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2542 : 82) ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

โดยเกณฑ์ในการแปลความหมาย ได้แก่

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายความว่า	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายความว่า	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายความว่า	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายความว่า	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายความว่า	ระดับมากที่สุด

4.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

- การตรวจสอบความตรง (validity)

คณะผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความชำนาญในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

- การตรวจสอบความเที่ยง (reliability)

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 10 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 28 ชุด แล้วจึงหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) โดยใช้หลักเกณฑ์ความสอดคล้องภายใน (cronbach's alpha consistency) ซึ่งแบบสอบถามที่ความน่าเที่ยงหรือความน่าเชื่อถือจะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามาตรวัดที่สร้างมีความน่าเชื่อถือมาก

จากหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) โดยใช้หลักเกณฑ์ความสอดคล้องภายใน (cronbach's alpha consistency) ด้วยโปรแกรม SPSS ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.965 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงหรือความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สถิติที่ใช้ คือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย

6. จริยธรรมของการวิจัยในคน

การศึกษาได้ให้ความสำคัญกับจริยธรรมของการวิจัยในคน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลจะต้องได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่าง
2. การเผยแพร่ข้อมูลจะไม่ระบุชื่อนามสกุลที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง หากแต่จะนำเสนอในภาพรวม

7. ระยะเวลาทำการวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัย 9 เดือนโดยมีแนวทางในการดำเนินงานประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การทบทวนวรรณกรรม
2. การเขียนเค้าโครงการวิจัย เขียนบทที่1-3
3. การออกแบบสอบถามและโครงร่างแบบสัมภาษณ์ และการ pre-test แบบสอบถาม
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

5. การประมวลผลข้อมูล
6. การวิเคราะห์ผลการศึกษาและการเขียนรายงานการวิจัย การเขียนรายงานวิจัยฉบับร่าง
7. การเขียนรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
8. การปรับปรุงรายงานวิจัยและการส่งรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สรุปแนวทางการดำเนินงาน

ระยะเวลา(เดือน) การดำเนินงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.ทบทวนวรรณกรรม	→								
2.จัดทำรายงานบทที่ 1-3	→	→							
3.การออกแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์		→							
4.pre-testแบบสอบถาม			→						
5.การเก็บข้อมูล				→	→	→			
6.ประมวลผลข้อมูล							→		
7.การวิเคราะห์ผล การศึกษาและการเขียน รายงานวิจัย								→	
8.การเขียนปรับปรุง รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์								→	
9.ปรับปรุงงานวิจัยและ การส่งรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์									→

8. สรุปวิธีการศึกษาวิจัย

สำหรับวิธีการศึกษาวิจัย สรุปได้ดังนี้

การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ :

โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศในการป้องกันอาชญากรรมเบื้องต้น จำนวน 260 แห่ง

องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง

องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง

เทศบาล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง

เทศบาลนคร 30 แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง

การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ : ด้วยการใช้กรณีศึกษา (case study)

โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาจาก กลุ่มตัวอย่าง : นายกเทศมนตรี นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัด หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการป้องกันอาชญากรรม (best practice)

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมและการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างถึงความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรม

การจัดสมมนาเพื่อนำเสนอรายงานวิจัยและการวิพากษ์งานวิจัย :

เพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัยและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

งานวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” ประกอบด้วยผลการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 : บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

ส่วนที่ 4 : แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ส่วนที่ 5 : การอภิปรายผลการศึกษา

โดยมีผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับผลการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ผลการศึกษาพบว่า

ตารางที่ 4.1 ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงาน		
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	76	29.2
องค์การบริหารส่วนตำบล	76	29.2
เทศบาล	76	29.2
เทศบาลนคร	30	11.6
เขตปกครองพิเศษ	2	0.8
รวม	260	100.0

จากผลการศึกษาข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 29.2 องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลซึ่งประกอบด้วย เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลนคร ร้อยละ 11.6 และเขตปกครองพิเศษ ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.2 ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง (n = 260)

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	130	46.1
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	60	19.2
ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด	45	13.5
คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต	30	7.7
คดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ	22	4.6
คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	19	3.4
ปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ	24	5.3

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 46.1 คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 19.2 ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 13.5 คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต ร้อยละ 7.7 คดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 4.6 คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 3.4 และปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 5.3

ตารางที่ 4.3 ทักษะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อการตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของสมาชิกในชุมชน

การตระหนักถึงความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกของชุมชนไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม	40	15.3
สมาชิกของชุมชนให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง	145	55.9
สมาชิกของชุมชนได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันกับผู้นำชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	75	28.8
รวม	260	100.0

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสมาชิกในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 15.3 ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง ร้อยละ 55.9 และได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันกับผู้นำชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 28.8

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.4 การให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ

การให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	52	20.0
ปานกลาง	114	43.9
มาก	94	36.1
รวม	260	100.0

จากผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมน้อย (ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมเลย) ร้อยละ 20.0 ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมปานกลาง (ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมกับการป้องกันอาชญากรรมบ้าง โดยมีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง แต่มีจำนวนไม่มากนัก) ร้อยละ 43.9 และให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมมาก (ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรม โดยการวางแผน การจัดกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง) ร้อยละ 36.1

ตารางที่ 4.5 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม (n=260)

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้นำในการป้องกันอาชญากรรม	38	14.6
ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม	120	46.1
สนับสนุนงบประมาณร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม	115	44.2
บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อม	75	28.8
บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน	83	31.9
บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	10	3.8
บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	24	9.2
บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	22	8.4
บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ บุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม	28	10.7
ไม่มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม	52	20.0

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย การเป็นผู้นำในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 14.6 ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 46.1 สนับสนุนงบประมาณร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 44.2 บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อม ร้อยละ 28.8 บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ร้อยละ 31.9 บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 3.8 บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด ร้อยละ 9.2 บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ ร้อยละ 8.4 และบทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 10.7 และไม่มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.6 ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด (n = 260)

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญในการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	140	53.8
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	59	22.7
ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด	51	19.6
คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต	44	16.9
คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	31	11.2
คดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ	25	9.6
ปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ	10	3.8

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด ประกอบด้วย คดีเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 53.8 คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 22.7 ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 19.6 คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต ร้อยละ 16.9 คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 11.2 คดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ ร้อยละ 9.6 และปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ประกอบด้วย ปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ปัญหาการค้ามนุษย์ และอาชญากรรมเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ ร้อยละ 3.8

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยสภาพแวดล้อม	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1. การสำรวจ และ ซ่อมแซมความมั่นคง แข็งแรงของบ้านเรือน สมาชิกเป็นประจำ อาทิ มีหน้าต่าง ประตู ที่ชำรุด	15 (5.8)	32 (12.3)	98 (37.7)	64 (24.6)	35 (13.5)	2.70	1.0	ปาน กลาง
2.การติดตั้งสัญญาณกัน ขโมยให้แก่ในชุมชน	10 (3.8)	3 (1.2)	63 (24.2)	82 (31.5)	74 (28.5)	2.32	2.1	น้อย
3. การ ติด ตั้ง ป้าย สัญลักษณ์เตือนภัย อาชญากรรมให้แก่ สมาชิกในชุมชน	13 (5.0)	25 (9.6)	90 (34.6)	56 (21.5)	54 (20.8)	2.52	1.1	น้อย
4.การติดตั้งสัญญาณแจ้ง เหตุ ตู้สัญญาณเตือนภัย และ/หรือโทรศัพท์ฉุกเฉิน ในบริเวณพื้นที่เสี่ยงต่อ อาชญากรรม	14 (5.4)	38 (14.6)	71 (27.3)	65 (25.0)	54 (20.8)	2.62	1.2	ปาน กลาง
5.ติดไฟฟาสว่างรอบ หมู่บ้านในยามค่ำคืน	70 (26.9)	83 (31.9)	68 (26.2)	23 (8.8)	12 (4.6)	3.75	1.1	มาก
6.การใช้กระจกสะท้อน บริเวณหัวมุมเพื่อป้องกัน ภัยอาชญากรรม	21 (8.1)	64 (24.6)	84 (32.3)	44 (6.9)	32 (12.3)	3.02	1.1	ปาน กลาง
7.การจัดภูมิสถาปัตย์ให้ ง่ายต่อการป้องกัน อาชญากรรม ปรับเปลี่ยน พื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่ ลุ่มเสี่ยงต่อการประกอบ อาชญากรรม อาทิ ตัด ต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รก ประจำหมู่บ้าน	29 (11.2)	54 (20.8)	108 (41.5)	33 (12.7)	17 (6.5)	3.42	2.2	มาก

ตารางที่ 4.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยสภาพแวดล้อม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
8.การจัดการกับปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในชุมชนให้มีสภาพดีขึ้น	27 (10.4)	73 (28.1)	94 (36.2)	34 (13.1)	16 (6.2)	3.34	1.0	ปานกลาง
9.มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม	37 (14.2)	78 (30.0)	70 (26.9)	20 (7.7)	42 (16.2)	3.23	1.3	ปานกลาง
10.มีการควบคุมพื้นที่การเข้าออกชุมชนเพื่อให้ง่ายต่อการป้องกันอาชญากรรม	16 (6.2)	36 (13.8)	104 (40.0)	48 (18.5)	38 (14.6)	2.81	1.1	ปานกลาง
11.การแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สาธารณะหรือสถานบันเทิงอย่างชัดเจน	22 (8.5)	41 (15.8)	99 (38.1)	41 (15.8)	37 (14.2)	2.91	1.1	ปานกลาง
12.การจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตามจุดต่าง ๆ	18 (6.9)	36 (13.8)	95 (36.5)	52 (20.0)	39 (15.0)	2.81	1.1	ปานกลาง
13.ห้ามไม่ให้มีการพกพาหรือ ค้าอาวุธในชุมชน	27 (10.4)	48 (18.5)	74 (28.5)	49 (18.8)	46 (17.7)	2.81	1.2	ปานกลาง

จากผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการสำรวจและซ่อมแซมความมั่นคงแข็งแรงของบ้านเรือนสมาชิกเป็นประจำ อาทิ มีหน้าต่าง ประตู ที่ชำรุดระดับปานกลาง ร้อยละ 33.7 ระดับน้อย ร้อยละ 24.6 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการสำรวจและซ่อมแซมความมั่นคงแข็งแรงของบ้านเรือนสมาชิกเป็นประจำ อาทิ มีหน้าต่าง ประตู ที่ชำรุดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่ในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 24.2 ระดับน้อย ร้อยละ 31.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่ในชุมชนเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งป้ายสัญญาณลักษณะเตือนภัยอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 34.6 ระดับน้อย ร้อยละ 21.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 20.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่ในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุ ตู้สัญญาณเตือนภัยและ/หรือ โทรศัพท์ฉุกเฉินในบริเวณพื้นที่เสี่ยงต่ออาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 27.3 ระดับน้อย ร้อยละ 25.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 20.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุ ตู้สัญญาณเตือนภัยและ/หรือ โทรศัพท์ฉุกเฉินในบริเวณพื้นที่เสี่ยงต่ออาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืนระดับปานกลาง ร้อยละ 26.2 ระดับมาก ร้อยละ 31.9 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.9 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืนเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้กระจกสะท้อนบริเวณหัวมุมเพื่อป้องกันภัยอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 32.3 ระดับน้อย ร้อยละ 6.9 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.3 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้กระจกสะท้อนบริเวณหัวมุมเพื่อป้องกันภัยอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดภูมิสถาปัตย์ให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรมปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุมเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้านระดับปานกลาง ร้อยละ 41.5 ระดับมาก ร้อยละ 20.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดภูมิสถาปัตย์ให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรมปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุมเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้านเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดการกับปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในชุมชนให้มีสภาพดีขึ้นระดับปานกลาง ร้อยละ 36.2 ระดับน้อย ร้อยละ 13.1 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดการกับปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในชุมชนให้มีสภาพดีขึ้นเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 26.9 ระดับน้อย ร้อยละ 7.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมพื้นที่การเข้าออกชุมชนเพื่อให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรม ระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 ระดับน้อย ร้อยละ 18.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมพื้นที่การเข้าออกชุมชน เพื่อให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สาธารณะหรือ สถาบันเชิงอย่างชัดเจนระดับปานกลาง ร้อยละ 38.1 ระดับน้อย ร้อยละ 15.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สาธารณะหรือ สถาบันเชิงอย่างชัดเจนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตามจุดต่าง ๆ ระดับปานกลาง ร้อยละ 36.5 ระดับน้อย ร้อยละ 20.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตามจุดต่าง ๆ เฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างห้ามไม่ให้มีการพกพา หรือ ค้าอาวุธในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 28.5 ระดับน้อย ร้อยละ 18.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างห้ามไม่ให้มีการพกพา หรือ ค้าอาวุธในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตารางที่ 4.8 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1.มีอาสาสมัครป้องกัน อาชญากรรมในชุมชน	51 (19.6)	79 (30.4)	86 (33.1)	16 (6.2)	16 (6.2)	3.54	1.1	มาก
2.มีโครงการเพื่อนบ้าน เตือนภัยในชุมชน	16 (6.2)	27 (10.4)	92 (35.4)	49 (18.8)	58 (22.3)	2.56	1.2	ปาน กลาง
3.มีอาสาสมัคร ลาดตระเวนในยามค่ำคืน หรือในช่วงเทศกาล	46 (17.7)	58 (22.3)	77 (29.6)	26 (10.0)	38 (14.6)	3.20	1.3	ปาน กลาง
4.มีส่วนร่วมในการจัด สายตรวจร่วมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการ ออกพื้นที่ตรวจ	49 (18.8)	59 (22.7)	57 (21.9)	39 (15.0)	41 (15.8)	3.14	1.4	ปาน กลาง
5. สมาชิกในชุมชน ช่วยกันสอดส่อง พฤติกรรมของคนแปลก หน้า หรือ ยานพาหนะที่ น่าสงสัยที่เข้ามาในชุมชน	30 (11.5)	67 (25.8)	97 (37.3)	24 (9.2)	23 (8.8)	3.24	1.1	ปาน กลาง
6. มีอาสาสมัครแจ้ง ปัญหาอาชญากรรมให้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ	38 (14.6)	52 (20.0)	85 (32.7)	41 (15.8)	30 (11.5)	3.10	1.2	ปาน กลาง
7. สมาชิกในชุมชนให้ ข้อมูลข่าวสารที่เป็น ประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ ตำรวจเกี่ยวกับผู้กระทำ ผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่า กระทำผิด	42 (16.2)	63 (24.2)	95 (36.5)	20 (7.7)	23 (8.8)	3.33	1.1	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.8 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
8. การจัดให้มีสายตรวจ ในชุมชนในพื้นที่ที่เสี่ยง ต่อการเกิดอาชญากรรม	42 (16.2)	45 (17.3)	85 (32.7)	33 (12.7)	40 (15.4)	3.10	1.3	ปาน กลาง
9. กระตุ้นประชาชนให้มี จิตสำนึกในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม	44 (16.9)	47 (18.1)	85 (32.7)	31 (11.9)	39 (15.0)	3.10	1.3	ปาน กลาง
10.การให้ความรู้ความ เข้าใจด้านการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่ ประชาชนในชุมชน	14 (5.4)	11 (4.2)	75 (28.8)	88 (33.8)	72 (27.7)	2.42	2.1	น้อย
11.ผู้นำชุมชน หรือ ตัวแทนได้มีการ ประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนตระหนักถึง การป้องกันอาชญากรรม	42 (16.2)	45 (17.3)	85 (32.7)	33 (12.7)	40 (15.4)	3.10	1.3	ปาน กลาง
12.การเผยแพร่ข้อมูล ป้องกันอาชญากรรมผ่าน ทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ สมาชิกในชุมชนได้รับ ทราบ	34 (13.1)	50 (19.2)	107 (41.2)	29 (11.2)	21 (8.1)	3.20	1.1	ปาน กลาง

จากผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 33.1 ระดับมาก ร้อยละ 30.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 35.4 ระดับน้อย ร้อยละ 18.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 22.3 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครลาดตระเวนในยามค่ำคืน หรือในช่วงเทศกาลระดับปานกลาง ร้อยละ 29.6 ระดับน้อย ร้อยละ 10.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครลาดตระเวนในยามค่ำคืน หรือในช่วงเทศกาลเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการจัดสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการออกพื้นที่ตรวจระดับปานกลาง ร้อยละ 21.9 ระดับน้อย ร้อยละ 15.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการจัดสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการออกพื้นที่ตรวจเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในชุมชนช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้า หรือ ยานพาหนะที่น่าสงสัยที่เข้ามาในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 37.3 ระดับน้อย ร้อยละ 9.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในชุมชนช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้า หรือ ยานพาหนะที่น่าสงสัยที่เข้ามาในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครแจ้งปัญหาอาชญากรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปานกลาง ร้อยละ 32.7 ระดับน้อย ร้อยละ 15.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 11.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครแจ้งปัญหาอาชญากรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในชุมชนให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดระดับปานกลาง ร้อยละ 36.5 ระดับน้อย ร้อยละ 7.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในชุมชนให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดให้มีสายตรวจในชุมชนในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 32.7 ระดับน้อย ร้อยละ 12.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.4 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดให้มีสายตรวจในชุมชนในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการกระตุ้นประชาชนให้มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 32.7 ระดับมาก ร้อยละ 18.1 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.9 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการกระตุ้นประชาชนให้มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการให้ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 28.8 ระดับน้อย ร้อยละ 33.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการให้ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชนเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีผู้นำชุมชน หรือ ตัวแทนได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 32.7 ระดับมาก ร้อยละ 17.3 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีผู้นำชุมชน หรือ ตัวแทนได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการเผยแพร่ข้อมูลป้องกันอาชญากรรมผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบระดับปานกลาง ร้อยละ 41.2 ระดับน้อย ร้อยละ 11.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.1 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการเผยแพร่ข้อมูลป้องกันอาชญากรรมผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบเฉลี่ยในระดับน้อย

**บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการ
ป้องกันการกระทำผิดซ้ำ**

ตารางที่ 4.9 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการ
ป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม ด้วยการป้องกันการ กระทำผิดซ้ำ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1.มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ผู้กระทำผิดในชุมชน	8 (3.1)	31 (11.9)	112 (43.1)	44 (16.9)	48 (18.5)	2.61	1.0	ปาน กลาง
2.มีการจัดกิจกรรม ร่วมกับทางเรือนจำใน การบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ให้แก่ผู้ต้องขัง	18 (6.9)	27 (10.4)	90 (34.6)	37 (14.2)	73 (28.1)	2.51	1.2	น้อย
3.ได้มีส่วนให้ผู้ต้องขังได้ ทำงานสาธารณะให้แก่ ชุมชน	15 (5.8)	19 (7.3)	94 (36.2)	47 (18.1)	57 (21.9)	2.86	3.9	ปาน กลาง
4.มีการจ้างงานรองรับ ให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษ และกลับมาอาศัยอยู่ใน ชุมชน	5 (1.9)	17 (6.5)	73 (28.1)	63 (24.2)	76 (29.2)	2.19	1.0	น้อย
5.ได้จัดการศึกษาให้แก่ ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและ กลับอาศัยอยู่ในชุมชน	5 (1.9)	23 (8.8)	69 (26.5)	61 (23.5)	78 (30.0)	2.22	1.1	น้อย
6. มีการให้ความรู้ความ เข้าใจที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาเสพติดให้แก่ สมาชิกในชุมชนและผู้ ที่พ้นโทษจากเรือนจำ	16 (6.2)	62 (23.8)	76 (29.2)	54 (20.8)	32 (12.3)	2.90	1.1	ปาน กลาง
7.ได้ให้ความช่วยเหลือต่อ สมาชิกของชุมชน หรือ ครอบครัวของผู้ต้องขังที่ พ้นโทษที่เป็นสมาชิกของ ชุมชน	8 (3.1)	41 (15.8)	67 (25.8)	62 (23.8)	56 (21.5)	2.50	1.1	น้อย

ตารางที่ 4.9 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม ด้วยการป้องกันการ กระทำผิดซ้ำ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
8.ได้สร้างการยอมรับ ให้แก่ผู้ต้องขังที่เป็น สมาชิกของชุมชนที่พ้น โทษออกมา	8 (3.1)	41 (15.8)	80 (30.8)	65 (25.0)	47 (18.1)	2.58	1.1	น้อย
9.มีการจัดอบรมพัฒนา ทางจิตใจให้แก่ผู้ต้องขัง ภายหลังพ้นโทษ	6 (2.3)	29 (11.2)	66 (25.4)	69 (26.5)	65 (25.0)	2.57	1.8	น้อย
10.ได้จัดกิจกรรมการ บรรเทา/อุปสมบทให้กับ ผู้กระทำผิด	3 (1.2)	29 (11.3)	58 (22.7)	59 (22.7)	83 (31.9)	2.18	1.1	น้อย
11.การว่ากล่าวตักเตือน ผู้กระทำผิด หรือ ครอบครัวผู้กระทำผิดใน ชุมชนไม่ให้มีการกระทำ ผิดซ้ำ	8 (3.1)	35 (13.5)	88 (33.8)	43 (16.5)	59 (22.7)	2.52	1.1	น้อย
12. ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้กระทำผิดและ ครอบครัวและเสนอแนะ วิธีแก้ไขปัญหาการดำเนิน ชีวิตให้แก่ผู้พ้นโทษ	8 (3.1)	40 (15.4)	82 (31.5)	55 (21.2)	45 (17.3)	2.61	1.1	ปาน กลาง
13.ได้มีการจัดทำ ข้อตกลง (MOU) ร่วมกับ กรมราชทัณฑ์ในการดูแล ผู้พ้นโทษ	6 (2.3)	10 (3.8)	82 (31.5)	65 (25.0)	89 (34.2)	2.13	1.2	น้อย
14.การปฏิบัติงานร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม หรือ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการส่งต่อเพื่อ สงเคราะห์ช่วยเหลือ ผู้กระทำผิด	14 (5.4)	40 (15.4)	82 (31.5)	44 (16.9)	50 (19.2)	2.67	1.2	ปาน กลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึงผู้กระทำผิด หรือ ครอบครัวผู้กระทำผิดในชุมชนไม่ให้มีการกระทำผิดซ้ำระดับปานกลาง ร้อยละ 33.8 ระดับน้อย ร้อยละ 16.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 22.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึงผู้กระทำผิด หรือ ครอบครัวผู้กระทำผิดในชุมชนไม่ให้มีการกระทำผิดซ้ำเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้กระทำผิดและครอบครัวและเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตให้แก่ผู้พ้นโทษระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับน้อย ร้อยละ 21.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.3 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้กระทำผิดและครอบครัวและเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตให้แก่ผู้พ้นโทษเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับกรมราชทัณฑ์ในการดูแลผู้พ้นโทษระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับน้อย ร้อยละ 25.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับกรมราชทัณฑ์ในการดูแลผู้พ้นโทษเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อเพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้กระทำผิดระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับมาก ร้อยละ 15.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.4 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อเพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้กระทำผิดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

ตารางที่ 4.10 กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำผิดในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ (n = 260)

กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ติดยาเสพติด	182	70.0
เด็กและเยาวชน	122	46.9
ผู้ที่ติดสุรา	75	28.8
ผู้เล่นการพนัน	58	22.3
คนว่างงาน	45	17.3
บุคคลแปลกหน้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน	30	11.5
หัวหน้าครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	20	7.7
ผู้สูงอายุ	6	2.3

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำผิดในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 70 เด็กและเยาวชน ร้อยละ 46.9 ผู้ที่ติดสุรา ร้อยละ 28.8 ผู้เล่นการพนัน ร้อยละ 22.3 คนว่างงาน ร้อยละ

17.3 บุคคลแปลกหน้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน ร้อยละ 11.5 หัวหน้าครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 7.7 และผู้สูงอายุ ร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.11 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1. ได้มีการจัดกิจกรรม ให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่น เพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	51 (19.6)	85 (32.7)	76 (29.2)	26 (10.0)	13 (5.0)	3.54	1.1	มาก
2. ได้มีการช่วยเหลือแก่ผู้ ที่ว่างงาน อาทิ ฝึก วิชาชีพ การจ้างงาน	30 (11.5)	46 (17.7)	109 (41.9)	30 (11.5)	24 (9.2)	3.11	1.1	ปาน กลาง
3. ได้มีการสร้างงาน ให้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อ การค้ายาเสพติด	28 (10.8)	36 (13.8)	97 (37.3)	42 (16.2)	36 (13.8)	2.90	1.0	ปาน กลาง
4. ได้มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้า ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	54 (20.7)	88 (33.8)	79 (30.4)	26 (10.0)	13 (5.0)	3.65	1.1	มาก
5. ได้มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับ ปัญ หา อาชญากรรมแก่กลุ่มที่ เสี่ยงต่อการประกอบ อาชญากรรม	38 (14.6)	51 (19.6)	87 (33.5)	38 (14.6)	25 (9.6)	3.16	1.2	ปาน กลาง
6. มี ก า ร ป รั บ สภาพแวดล้อมในชุมชน ให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อ ป้องกันไม่ให้เด็กและ เยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยา เสพติด หรือ การมั่วสุม	48 (18.5)	73 (28.1)	91 (35.0)	19 (7.3)	13 (5.0)	3.51	1.1	มาก

ตารางที่ 4.11 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
7.การจัดกิจกรรมเรียนรู้ ภายในชุมชนให้แก่ สมาชิกในชุมชนที่มีความ เสี่ยงต่อการกระทำผิด เพื่อให้ชุมชนตระหนักถึง การไม่กระทำผิด	38 (14.6)	61 (23.5)	82 (31.5)	33 (12.7)	25 (9.6)	3.23	1.2	ปาน กลาง
8.โครงการเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่จะตกเป็นผู้กระทำ ผิด อาทิ การดูแลเป็น พิเศษ	28 (10.8)	49 (18.8)	86 (33.3)	36 (13.8)	38 (14.6)	2.98	1.2	ปาน กลาง
9.มีการกำหนดสัญญา ข้อตกลงกับชุมชนในการ กำหนดบทลงโทษสำหรับ ผู้ที่กระทำผิดในชุมชน	22 (8.5)	45 (17.3)	55 (21.2)	63 (24.2)	52 (20.0)	2.67	1.3	ปาน กลาง
10.การว่ากล่าวตักเตือน ครอบครัว หรือ ผู้ที่มี ความเสี่ยงต่อการกระทำ ผิดไม่ให้เกิดการกระทำผิด	27 (10.4)	45 (17.3)	62 (23.8)	59 (22.7)	46 (17.7)	2.78	1.2	ปาน กลาง

จากผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดระดับปานกลาง ร้อยละ 29.2 ระดับมาก ร้อยละ 32.7 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการช่วยเหลือแก่ผู้ที่ว่างงาน อาทิ ฝึกวิชาชีพ การจ้างงานระดับปานกลาง ร้อยละ 41.9 ระดับมาก ร้อยละ 17.7 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการช่วยเหลือแก่ผู้ที่ว่างงาน อาทิ ฝึกวิชาชีพ การจ้างงานเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างงานให้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ายาเสพติดระดับปานกลาง ร้อยละ 37.3 ระดับน้อย ร้อยละ 16.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างงานให้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ายาเสพติด เฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดระดับปานกลาง ร้อยละ 30.4 ระดับมาก ร้อยละ 33.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมแก่กลุ่มที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 33.5 ระดับน้อย ร้อยละ 14.6 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมแก่กลุ่มที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การมั่วสุมระดับปานกลาง ร้อยละ 35.0 ระดับมาก ร้อยละ 28.1 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การมั่วสุม เฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมโครงการเรียนรู้ภายในชุมชนให้แก่สมาชิกในชุมชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด เพื่อให้ชุมชนตระหนักถึงการไม่กระทำผิดระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับน้อย ร้อยละ 12.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมโครงการเรียนรู้ภายในชุมชนให้แก่สมาชิกในชุมชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด เพื่อให้ชุมชนตระหนักถึงการไม่กระทำผิดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้กระทำผิด อาทิ การดูแลเป็นพิเศษระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 ระดับน้อย ร้อยละ 13.8 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้กระทำผิด อาทิ การดูแลเป็นพิเศษเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดสัญญาข้อตกลงกับชุมชนในการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 21.2 ระดับน้อย ร้อยละ 24.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 20.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดสัญญาข้อตกลงกับชุมชนในการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวตักเตือนครอบครัว หรือ ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดไม่ให้มีการกระทำผิดระดับปานกลาง ร้อยละ 23.8 ระดับน้อย ร้อยละ 22.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวตักเตือนครอบครัว หรือ ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดไม่ให้มีการกระทำผิดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

ตารางที่ 4.12 กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบ (n = 260)

กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการเป็นเหยื่อ	จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชน	142	54.6
สตรี	60	34.6
ผู้สูงอายุ	90	23.1
กลุ่มเสี่ยงอื่น ๆ	10	3.8

จากผลการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 54.6 สตรี ร้อยละ 34.6 ผู้สูงอายุ ร้อยละ 23.1 และกลุ่มเสี่ยงอื่น ๆ อาทิ แรงงานต่างด้าว สมาชิกในชุมชนทุกคนที่ไม่ได้ป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.13 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1.มีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน	51 (19.6)	79 (30.4)	86 (33.1)	16 (6.2)	16 (6.2)	3.54	1.1	มาก
2.มีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชน	16 (6.2)	27 (10.4)	92 (35.4)	49 (18.8)	58 (22.3)	2.56	1.2	ปานกลาง
3. มีโครงการเสียงตามสาย หรือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยของปัญหาอาชญากรรม	39 (15.0)	54 (20.8)	86 (33.1)	30 (11.5)	26 (10.0)	3.22	1.2	ปานกลาง
4.โครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อ	15 (5.8)	69 (26.5)	69 (26.5)	44 (16.9)	36 (13.8)	2.93	1.2	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการลดโอกาสการตก เป็นเหยื่อ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
5. การปรับปรุงแสงไฟ บนท้องถนนให้มีความ สว่างในพื้นที่ที่มีการเกิด อาชญากรรม	57 (21.9)	82 (31.5)	69 (26.5)	13 (5.0)	28 (10.8)	3.51	1.2	มาก
6.การติดตั้งโทรทัศน์วงจร ปิด (CCTV) ในบริเวณ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิด อาชญากรรม	44 (15.4)	66 (25.4)	64 (24.6)	30 (11.5)	39 (15.0)	3.16	1.3	ปาน กลาง
7.การควบคุมการเข้า ออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการ รักษาความปลอดภัย ให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความ ปลอดภัยบริเวณรอบ ๆ ชุมชน	20 (7.7)	35 (13.5)	86 (33.1)	58 (22.3)	36 (13.8)	2.77	1.4	ปาน กลาง
8.การแสดงจุดพื้นที่ที่เกิด อาชญากรรมเพื่อให้ ประชาชนได้ระมัดระวัง ตนจากการเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	12 (4.6)	31 (11.9)	73 (28.1)	69 (26.5)	50 (19.2)	2.52	1.1	ปาน กลาง
9.การจ้างเตือนแก่ บ้านเรือน ร้านค้า หรือ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการตก เป็นเหยื่ออาชญากรรม	17 (6.5)	42 (16.2)	81 (31.2)	55 (21.2)	40 (15.4)	2.78	1.2	ปาน กลาง
10.การใช้บุคคลในชุมชน ในการลาดตระเวนดูแล รักษาความปลอดภัยใน บริเวณพื้นที่ที่มีสถิติ อาชญากรรมสูง	20 (7.7)	41 (15.8)	91 (35.0)	43 (16.5)	40 (15.4)	2.83	1.2	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.13 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการลดโอกาสการตก เป็นเหยื่อ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
11. การให้ความรู้ต่อ ทักษะในการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้ ที่เสี่ยงต่อการตกเป็น เหยื่ออาชญากรรม	15 (5.8)	38 (14.6)	84 (32.3)	59 (22.7)	39 (15.0)	2.71	1.2	ปาน กลาง
12. มีการร่วมมือกับ หน่วยงานอื่น ๆ ในการ ป้องกันการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมให้แก่ สมาชิกของชุมชน	30 (11.5)	51 (19.6)	86 (33.1)	50 (19.2)	26 (10.0)	3.01	1.2	ปาน กลาง
13. การให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับ การ ช่วยเหลือในกรณีที่เกิด เป็นเหยื่อ	17 (6.5)	55 (21.2)	70 (26.9)	56 (21.5)	38 (14.6)	2.82	1.1	ปาน กลาง

จากผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 33.1 ระดับมาก ร้อยละ 30.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 35.4 ระดับมาก ร้อยละ 10.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเสียงตามสาย หรือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยของปัญหาอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 33.1 ระดับมาก ร้อยละ 20.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเสียงตามสาย หรือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยของปัญหาอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อระดับปานกลาง ร้อยละ 26.5 ระดับมาก ร้อยละ 26.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 26.5 ระดับมาก ร้อยละ 31.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.9 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 24.6 ระดับมาก ร้อยละ 25.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.4 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมการเข้าออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณรอบ ๆ ชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 33.1 ระดับมาก ร้อยละ 13.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมการเข้าออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณรอบ ๆ ชุมชนเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงจุดพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนได้ระมัดระวังตนจากการเป็นเหยื่ออาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 28.1 ระดับมาก ร้อยละ 11.9 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงจุดพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนได้ระมัดระวังตนจากการเป็นเหยื่ออาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจ้างเตือนแก่บ้านเรือน ร้านค้า หรือ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 31.2 ระดับน้อย ร้อยละ 21.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.4 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจ้างเตือนแก่บ้านเรือน ร้านค้า หรือ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างใช้บุคคลในชุมชนในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูงระดับปานกลาง ร้อยละ 35.0 ระดับน้อย ร้อยละ 16.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.4 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างใช้บุคคลในชุมชนในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูงเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ความรู้ต่อทักษะในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 32.3 ระดับน้อย ร้อยละ 22.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ความรู้ต่อทักษะในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 33.1 ระดับน้อย ร้อยละ 19.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในกรณีที่เกิดตกเป็นเหยื่อระดับปานกลาง ร้อยละ 26.9 ระดับน้อย ร้อยละ 21.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในกรณีที่ตกเป็นเหยื่อเฉลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ตารางที่ 4.14 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพบุคลากรใน การป้องกันอาชญากรรม	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1. บุคลากรในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมี จิตสำนึกในการป้องกัน อาชญากรรม	49 (18.8)	79 (30.4)	77 (29.6)	22 (8.5)	18 (6.9)	3.49	1.2	มาก
2. มีการสร้างจิตสำนึกให้ ผู้ปฏิบัติงานเห็น ความสำคัญของการ ป้องกันอาชญากรรม	36 (13.8)	91 (35.0)	78 (30.0)	16 (6.2)	24 (9.2)	3.41	1.1	มาก
3. มีการวางแผนในการ พัฒนาบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับการป้องกัน อาชญากรรม	26 (3.0)	69 (26.5)	95 (36.5)	29 (11.2)	23 (8.8)	3.19	1.1	ปาน กลาง
4. มีงบประมาณที่ เพียงพอในการจัดสรร ป้องกันอาชญากรรม ให้แก่ท้องถิ่น	6 (2.3)	10 (3.8)	82 (31.5)	65 (25.0)	89 (34.2)	2.13	1.2	น้อย
5. มีบุคลากรที่เพียงพอ ต่อการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่ชุมชน	14 (5.4)	35 (13.5)	112 (43.1)	46 (17.7)	32 (12.3)	2.80	1.0	ปาน กลาง
6. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเพียงพอต่อการ ป้องกันอาชญากรรม ให้แก่ชุมชน	14 (5.4)	46 (17.7)	102 (39.2)	39 (15.0)	38 (14.6)	2.83	1.1	ปาน กลาง
7. อบรมอาสาสมัครใน การป้องกันอาชญากรรม ในชุมชนก่อนและขณะ ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	24 (9.2)	35 (13.5)	92 (35.4)	44 (16.9)	44 (16.9)	2.80	1.2	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.14 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพบุคลากรใน การป้องกันอาชญากรรม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
8.มีการร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การพัฒนาทักษะความรู้ ความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ที่ ทำหน้าที่ป้องกัน อาชญากรรมให้แก่ชุมชน	20 (7.7)	50 (19.2)	87 (33.5)	47 (18.1)	36 (13.8)	2.88	1.2	ปาน กลาง
9.มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทักษะหรือแนวทางใน การป้องกันอาชญากรรม ระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ ประสบความสำเร็จใน การป้องกันอาชญากรรม เช่น การศึกษาดูงาน การ ประชุมแลกเปลี่ยน	17 (6.5)	45 (17.3)	91 (35.0)	44 (16.9)	38 (14.6)	2.83	1.1	ปาน กลาง
10.การสร้างแรงจูงใจที่ เหมาะสมให้แก่ อาสาสมัคร หรือ เจ้าหน้าที่รักษาความ ปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ รางวัล	18 (6.9)	37 (14.2)	78 (30.0)	53 (20.4)	49 (18.8)	2.67	1.2	ปาน กลาง
11.มีการประเมินผลการ ผู้ปฏิบัติงานและนำไป ปรับปรุงแก้ไขการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม	12 (4.6)	34 (13.1)	94 (36.2)	55 (21.2)	40 (15.4)	2.67	1.1	ปาน กลาง
12.มีการจัดการความรู้ ด้านการป้องกัน อาชญากรรมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใน ชุมชน	10 (3.8)	48 (18.5)	97 (37.3)	41 (15.8)	39 (15.0)	2.78	1.1	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.14 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม (n = 260)

การป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพบุคลากรใน การป้องกันอาชญากรรม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
13. มีการถ่ายทอด ความรู้ที่ได้จากการ ป้องกันอาชญากรรมที่ ประสบความสำเร็จจาก คนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่	14 (5.4)	52 (20.0)	69 (26.5)	57 (21.9)	43 (16.5)	2.73	1.2	ปาน กลาง

บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 29.6 ระดับมาก ร้อยละ 30.4 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.8 โดยบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 30.0 ระดับมาก ร้อยละ 35.0 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 36.5 ระดับมาก ร้อยละ 26.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.0 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีงบประมาณที่เพียงพอในการจัดสรรด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับมาก ร้อยละ 3.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.3 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีงบประมาณที่เพียงพอในการจัดสรรด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบุคลากรที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 43.1 ระดับมาก ร้อยละ 13.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.4 โดยกลุ่มตัวอย่างมีบุคลากรที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ระดับมาก ร้อยละ 17.7 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.4 โดยกลุ่มตัวอย่างมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างอบรมอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนก่อนและขณะปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องระดับมาก ร้อยละ 13.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.2 โดยกลุ่มตัวอย่างอบรมอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนก่อนและขณะปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ

33.5 ระดับมาก ร้อยละ 19.2 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะหรือแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การศึกษาดูงาน การประชุมแลกเปลี่ยนระดับปานกลาง ร้อยละ 35.0 ระดับมาก ร้อยละ 17.3 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.5 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะหรือแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การศึกษาดูงาน การประชุมแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้แก่อาสาสมัคร หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ รางวัล ระดับปานกลาง ร้อยละ 30.0 ระดับมาก ร้อยละ 14.2 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.9 โดยกลุ่มตัวอย่างสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้แก่อาสาสมัคร หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ รางวัลเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมของผู้ปฏิบัติงาน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ระดับปานกลาง ร้อยละ 36.2 ระดับมาก ร้อยละ 13.1 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.6 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมของผู้ปฏิบัติงานและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดการความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 37.3 ระดับมาก ร้อยละ 18.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.8 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดการความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการป้องกันอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่ ระดับมาก ร้อยละ 20.0 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.4 โดยกลุ่มตัวอย่างมีการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการป้องกันอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่เฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม

กรณีศึกษาที่ 1

เทศบาลตำบลแสงพัน อ.วังม่วง จังหวัดสระบุรี

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

“ป้องกันอาชญากรรมโดยกล้องวงจรปิด ตู้แดง และการลาดตระเวนในยามค่ำคืน”

สำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมของกรณีศึกษาที่ 1 ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลแสงพัน อ.วังม่วง จังหวัดสระบุรี

เทศบาลตำบลแสงพัน จังหวัดสระบุรี เป็นเทศบาลตำบลที่ยกระดับจากองค์การบริหารส่วนตำบล แสงพันเมื่อประมาณ 5 ปี ที่ผ่านมา โดยมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,134 ครัวเรือน มีสมาชิกจำนวน 3,164 คน สำหรับลักษณะของชุมชนพบว่ามีลักษณะเป็นสังคมเกษตรกรรมที่สมาชิกในชุมชนรู้จักกันเกือบทั้งหมด โดยสมาชิกในชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวน ทำนา และทำไร่ทานตะวันทั้งที่เป็นสถานที่ในการท่องเที่ยวและเป็นสถานที่ในการประกอบอาชีพสำหรับเลี้ยงชีพ นอกจากนี้ ลักษณะของชุมชนยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีสถานที่ที่รีสอร์ทที่พัก ดังนั้น จึงมีบุคคลภายนอกเข้ามาในพื้นที่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว คือ ช่วงฤดูหนาว หากแต่คนนอกฤดูกาลอาจจะไม่มีบุคคลภายนอกเข้ามาในพื้นที่มากนัก นอกจากนี้ ในชุมชนยังมีแรงงานต่างด้าวที่ได้เข้ามาประกอบอาชีพในชุมชน เนื่องจากในชุมชนได้มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 6 โรงงานที่ตั้งอยู่ หากแต่แรงงานต่างด้าวไม่มีจำนวนมากนัก

ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่เทศบาลตำบลแสงพันรับผิดชอบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนที่ท้องถิ่นรับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด รวมทั้งคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งเกิดจากวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดได้ประกอบ อาชญากรรมขโมยทรัพย์สิน หรือ ฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สิน เพื่อนำเงินที่ได้ไปใช้ในการซื้อยาเสพติด เพื่อเสพ

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยคดีอาชญากรรมในครอบครัว คือ สามีทำร้ายภรรยา ซึ่งได้มีการทำร้าย ภรรยาบ่อยจนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าไปให้ความสำคัญต่อการดำเนินคดีและการแก้ไขปัญหา

โดยสมาชิกในชุมชนได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในระดับบุคคล เนื่องจาก เป็นสังคมเกษตรกรรมที่อาชญากรรมมีจำนวนไม่มากนัก สมาชิกในชุมชนจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการ ป้องกันอาชญากรรม โดยสมาชิกของชุมชนได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคล หากแต่ไม่ได้ให้ความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเทศบาลตำบลแสงพันแต่ประการใด

บทบาทของเทศบาลตำบลแสงพันในการป้องกันอาชญากรรม

เทศบาลตำบลแสงพันได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมในระดับมาก โดยมี กระบวนการในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมทั้งจากหน่วยงาน เทศบาลและการประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชน

สำหรับบทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ การเป็นผู้นำในการป้องกันอาชญากรรม โดยการคิดริเริ่มในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

การปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานของกรมการปกครอง ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในเขตของกรมการปกครองในการป้องกันอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ชุมชน

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลแสงพัฒนายังมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งได้แก่การจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของกรมการปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่สมาชิกในชุมชน

- การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานกรมการปกครองในการร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจด้านยาเสพติดให้แก่เยาวชน ผู้ติดยาเสพติดในชุมชน ตามโครงการศูนย์ (DARE)

Drug	=	ยาเสพติด
Abuse	=	การใช้ในทางที่ผิด
Resistance	=	การต่อต้าน
Education	=	การศึกษา

การอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่ติดยาเสพติด ร่วมกับกรมการปกครอง โดยจัดอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูรุ่นละ ประมาณ 30 – 40 คน ซึ่งมีการดำเนินการปีละไม่เกิน 100 คน

เป็นการส่งเสริมสนับสนุนร่วมระหว่างเทศบาลตำบลแสงพัฒนาและหน่วยงานของกรมการปกครอง ซึ่งงบประมาณที่ได้ให้การสนับสนุน คือ ให้เงินสนับสนุนผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด คนละ 3,500 บาท ซึ่งจะรวมค่าใช้จ่ายในการให้การสนับสนุนต่อโครงการประมาณ 140,000 บาท

- การสนับสนุนงบประมาณค่าอุปกรณ์การตรวจสารเสพติด หัวละ 50 บาท โดยการสนับสนุนฝ่ายปกครองในการตั้งด่านตรวจผู้ที่เสพยาเสพติด

สำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลแสงพัฒนาในการป้องกันอาชญากรรมนั้น อาจไม่ใช่เป็นบทบาทหลักที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติงานดังเช่นบทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีบทบาทในการทำหน้าที่สนับสนุนหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะหน่วยงานตำรวจและกรมการปกครองในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเทศบาลตำบลแสงพัฒนาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน ดังนั้น จึงเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมได้ตรงตามความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งเทศบาลตำบลแสงพัฒนาได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินซึ่งผู้กระทำผิดได้กระทำความผิดเนื่องจากการเสพยาเสพติด โดยเทศบาลตำบลแสงพัฒนาได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมทุกประเภทที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อเป็นการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชนเป็นสำคัญ

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลแสงพัฒนาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

โครงการหรือกิจกรรมสำคัญของเทศบาลตำบลแสงพัฒนาในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วย

1. การติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ในบริเวณจุดที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

เทศบาลตำบลแสงพันได้ให้ความสำคัญกับการติดตั้งกล้องวงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรม และใช้ในการตรวจสอบในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุรถยนต์ทางท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลแสงพันมีกล้องวงจรปิดในการติดตั้งบริเวณรอบพื้นที่ที่เทศบาลรับผิดชอบจำนวนประมาณ 50 กล้อง ซึ่งจะเน้นการติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณพื้นที่ที่เป็นรอยต่อระหว่างตำบล รวมทั้งรอยต่อระหว่างพื้นที่ที่ติดต่อกับชุมชนภายนอกตำบลแสงพัน รวมทั้งบริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ที่เปลี่ยว หรือ พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมบ่อย สำหรับแนวทางการติดกล้องวงจรปิด (CCTV) พบว่าเทศบาลตำบลแสงพันได้ริเริ่มในการติดตั้งกล้องวงจรปิดด้วยงบประมาณของตนเอง โดยเริ่มจากการติดตั้งกล้องวงจรปิดปีละประมาณ 5 – 6 ตัว รวมทั้งต่อมาได้ใช้งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จนกระทั่งสามารถติดตั้งกล้องวงจรปิดได้ทั่วทั้งพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลแสงพัน จำนวน 55 กล้อง โดยครอบคลุมพื้นที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม รอบต่อระหว่างตำบล ถนนสายหลัก บริเวณแต่ละหมู่บ้าน หน้าวัดในบริเวณที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม ในชุมชน และบริเวณร้านค้า เป็นต้น และจะต้องมีการรายงานต่อนายกเทศมนตรีทุกวันว่ามีกล้องตัวใดเสียและจะต้องดำเนินการในการซ่อมแซมให้สามารถดำเนินงานได้

นอกจากนี้ ยังมีการประชาสัมพันธ์ในการใช้กล้องวงจรปิดผ่านทางจดหมายข่าวแสงพันนิว ซึ่งจะมีการแจกไปยังทุกหมู่บ้าน ทุกหลังคาเรือน รวมทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ถึงการใช้กล้องวงจรปิดด้วยการใช้ป้ายไว้นิลแจ้งว่าพื้นที่ดังกล่าวถูกควบคุมด้วยกล้องวงจรปิด เพื่อเป็นการป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิด และเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการรวบรวมพยานหลักฐานของผู้กระทำผิด

ซึ่งผลจากการติดตั้งกล้องวงจรปิดของเทศบาลตำบลแสงพันพบว่า เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสมาชิกในชุมชนทราบว่ากล้องวงจรปิดจะไม่ประกอบอาชญากรรมในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว เพราะเห็นว่ามีกล้องที่คอยบันทึกพฤติกรรมการกระทำผิด นอกจากนี้ เมื่อมีคดีที่เกิดขึ้น อาทิ คดีลักทรัพย์ในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลแสงพันปรากฏว่า สามารถจับกุมคนร้ายที่กระทำผิดได้

การติดตั้งกล้องวงจรปิดของเทศบาลตำบลแสงพันจึงมีส่วนที่สำคัญในการช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในท้องที่ได้เป็นอย่างดี โดยมีศูนย์ควบคุมกลางที่มีเจ้าหน้าที่คอยอยู่ประจำห้อง คอยสอดส่องดูแลกล้องวงจรปิด และหากพบว่ากล้องวงจรปิดกล้องใดประสบปัญหาจะรีบดำเนินการแก้ไข เพื่อให้กล้องวงจรปิดสามารถทำงานได้ทุกตัว

ซึ่งหากมีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะขอพยานหลักฐานในการกระทำความผิดจากกล้องวงจรปิดที่เทศบาลตำบลแสงพัน ทำให้สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สมาชิกในชุมชนที่คิดจะกระทำความผิดมีความเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด เพราะอาจถูกจับกุมได้

นอกจากนี้ ทางเทศบาลตำบลแสงพันยังได้มีการปรับภูมิทัศน์รอบ ๆ บริเวณชุมชนพื้นที่ ที่รับผิดชอบให้เป็นพื้นที่ที่ไม่เปลี่ยว ไม่ให้เป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นการปรับแต่งต้นไม้ไม่ให้ปกคลุมบางพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ที่เปลี่ยว การติดตั้งเสาไฟฟ้า รวมทั้งการตรวจสอบเสาไฟฟ้าที่หลอดไฟดับ เพื่อให้ไฟฟ้ามีความสว่างไสว ไม่ให้เป็นพื้นที่อับที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

โดยในการติดตั้งกล้องวงจรปิดส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถติดตามจับกุมผู้กระทำผิดได้ และเนื่องจากเทศบาลตำบลแสงพันรับผิดชอบตำบลที่มีลักษณะเป็นเกษตรกรรม ซึ่งประชาชนในพื้นที่รู้จักกันเกือบหมด ทำให้ผู้ที่กระทำความผิดถูกกดดันและไม่สามารถอาศัยอยู่ในพื้นที่ได้ อันแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้กล้องวงจรปิดที่ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามคนร้าย และเมื่อคนร้ายถูกกดดันจนกระทั่งต้องออกจากพื้นที่จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้กล้อง

วงจรปิด อันเป็นการลดภาระในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีการขอข้อมูลจากกล้องวงจรปิดที่เทศบาลตำบลแสงพันธ์รับผิดชอบอยู่เสมอ

ดังนั้น แนวทางที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลแสงพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรม คือ การใช้มาตรการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยแนวทางที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การใช้กล้องวงจรปิดควบคู่กับการปรับสภาพภูมิทัศน์รอบ ๆ เทศบาลตำบลแสงพันธ์ให้มีสภาพที่โล่งไม่เอื้อต่อการประกอบอาชญากรรม สำหรับแนวทางในการติดตั้งกล้องวงจรปิดของเทศบาลตำบลแสงพันธ์ ดังจะเห็นได้จากแผนผัง ดังนี้

2. การกำหนดจุดตรวจตู้แดงในการป้องกันอาชญากรรม

เทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้กำหนดจุดตรวจตู้แดงในพื้นที่กระจายทั้งชุมชนรวม 20 จุด เพื่อเป็นจุดสำคัญในการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจตราพื้นที่และลงเวลารวมทั้งลงลายมือชื่อไว้ อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจตราพื้นที่และลงเวลารวมทั้งลงชื่อที่ตู้แดงประจำพื้นที่มีจำนวนเพียง 2 คน หากแต่มีการสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนในการตรวจตราตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับการตรวจตราจุดพื้นที่และลงชื่อในตู้แดงเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่เทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้นำมาใช้ เนื่องจากสามารถป้องปรามการกระทำผิดของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการตรวจตราพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครของตำบลร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ผู้ที่คิดจะกระทำผิดในชุมชนเกิดความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำผิด เพราะเห็นว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครมีการตรวจตราเพื่อรักษาความปลอดภัยให้แก่พื้นที่ของชุมชน

สำหรับแนวทางของการกำหนดจุดตรวจตู้แดงทางเทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้มีการวางแผนในการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อพิจารณาว่าพื้นที่ใดมีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมรวมทั้งพื้นที่ใดที่มีความเป็นชุมชน หรือ มีความต้องการได้รับการสอดส่องตรวจตราเป็นกรณีพิเศษจะมีการดำเนินการติดตั้งตู้แดง สำหรับจุดที่สำคัญในการติดตั้งตู้แดงนั้นพบว่า ทางเทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้มีการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสำรวจพื้นที่ในการติดตั้งตู้แดง โดยมีการติดตั้งตู้แดงในพื้นที่สำคัญ อาทิ พื้นที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม พื้นที่ที่มีการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น บริเวณสามแยก หรือ ศาลาพักผู้โดยสาร รวมประมาณ 20 จุด และจะมีการสลับสับเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครในการตรวจตราพื้นที่และการลงชื่อในตู้แดง ซึ่งทางเทศบาลตำบลแสงพันธ์เห็นว่าการใช้มาตรการตู้แดงก่อให้เกิดการประสบความสำเร็จในการลดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดในพื้นที่เนื่องจากประชาชนในพื้นที่เห็นถึงการตรวจตราที่สม่ำเสมอของเจ้าหน้าที่ ทำให้เกรงกลัวที่จะประกอบอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากสถิติการประกอบอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีการติดตั้งตู้แดงจะไม่มี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จของเทศบาลตำบลแสงพันธ์

แนวทางในการใช้จุดตรวจตู้แดงจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลแสงพันธ์ สลับสับเปลี่ยนในการตรวจพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำผิดให้มีความเกรงกลัวในการกระทำผิด เพราะจะมีเจ้าหน้าที่สลับผลัดเปลี่ยนในการตรวจตู้แดง ทำให้ประชาชนในพื้นที่รู้สึกมีความปลอดภัย และส่งผลทำให้อาชญากรรมมีจำนวนลดลง ซึ่งจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ของเทศบาลตำบลแสงพันธ์ที่ได้กล่าวว่า

“จากการใช้ตู้แดงในพื้นที่เสี่ยงภัยส่งผลให้อาชญากรรมในพื้นที่ของเทศบาลตำบลแสง
พินลดน้อยลง โดยปัจจุบันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลแสงพินมีจำนวนไม่ก่
คดีต่อเดือน จะมีเพียงคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดจากผู้กระทำผิด
เพราะติดยาเสพติด ซึ่งผู้กระทำผิดเป็นคนนอกพื้นที่เข้ามากระทำความผิด รวมทั้งคดีการใช้ความรุนแรง
ในครอบครัว ที่ผู้กระทำผิดเป็นคนในพื้นที่ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงร่วมกับ
เจ้าหน้าที่จากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูหัวหน้า
ครอบครัว และให้การช่วยเหลือสมาชิกของครอบครัวที่ถูกทำร้าย”

3. การใช้สายตรวจในการลาดตระเวนพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการประกอบอาชญากรรม

สำหรับแนวทางที่เทศบาลตำบลแสงพินประสบความสำเร็จในการป้องกันปัญหา
อาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การใช้สายตรวจในการลาดตระเวนพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการประกอบอาชญากรรม
เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อพื้นที่ของตำบลแสงพินมีจำนวน 2 คน ซึ่งอาจไม่
เพียงพอต่อการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งสองคนต้องสลับสับเปลี่ยน
หมุนเวียนในการปฏิบัติหน้าที่ ทางเทศบาลตำบลแสงพินจึงได้จัดสายตรวจสำหรับลาดตระเวนในบริเวณ
ตำบลแสงพิน ซึ่งการลาดตระเวนจะดำเนินการในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 18.00 นาฬิกา เป็นต้นไป
โดยเฉพาะการลาดตระเวนในช่วงเวลาค่ำคืนหลังเที่ยงคืนเป็นต้นไป โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล
แสงพินทำงานเป็นผลัด ผลัดละ 3 คน รวม 12 คน ทำหน้าที่ในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัย
ให้แก่สมาชิกในชุมชนทั้งที่เป็นการป้องกันและช่วยเหลืออุบัติเหตุทางรถยนต์ ป้องกันไฟไหม้ และป้องกัน
ปัญหาอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่

ซึ่งการลาดตระเวนในพื้นที่พบว่า เจ้าหน้าที่จะขับรถยนต์ที่มีสัญญาณไซเรนติด หากแต่จะ
เปิดแค่สัญญาณไฟเท่านั้น ไม่ได้มีการเปิดเสียงแต่ประการใด โดยจะมีการลาดตระเวนเป็นปกติทุกวันใน
เวลากลางคืน ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้ โดยพบว่าได้เจอกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเข้าไปลักขโมยของ
ในบ้านเรือน เมื่อพบเห็นรถยนต์ลาดตระเวนได้วิ่งหนี ทำให้อาสาสมัครที่ขับรถตรวจตราทราบ และสามารถ
จับกุมผู้กระทำผิดได้ เจ้าหน้าที่จึงได้ขับรถยนต์ในการลาดตระเวนในยามค่ำคืนตลอดทุกคืน ซึ่งส่งผลทำให้อ
อาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบมีจำนวนลดน้อยลง หรือ แทบไม่มีปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ดังนั้น การใช้สายตรวจในการลาดตระเวนพื้นที่ในชุมชนของตำบลแสงพินจึงเป็นแนวทาง
หนึ่งที่สำคัญที่ช่วยลดและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ได้ประสบความสำเร็จแนวทางหนึ่ง ซึ่งเป็น
แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่สามารถช่วยลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องรับผิดชอบพื้นที่นี้
ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อย ทำให้ไม่สามารถดูแลพื้นที่ของตำบลแสงพินได้
อย่างทั่วถึง หากแต่การมีเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนในยามค่ำคืนทำให้เป็นการประสานความร่วมมือระหว่าง
เจ้าหน้าที่ตำรวจและเทศบาลตำบลแสงพินในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างประสบความสำเร็จ

4. การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญที่เทศบาลตำบลแสงพินได้นำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่
ตำบลแสงพินได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การสร้างความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อป้องกัน
อาชญากรรม ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่มีจำนวนเพียง 2 คน ทางเทศบาลตำบลจึงได้ลาดตระเวนในเวลา
กลางคืนแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ เทศบาลตำบลแสงพินจะมีการประสานแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับอาชญากรรมในพื้นที่ให้แก่เจ้าหน้าที่ได้รับทราบ ทำให้สามารถวางแผนและดำเนินการในการป้องกัน
อาชญากรรมร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การตั้งด่านตรวจในช่วงเทศกาล

เทศบาลตำบลแสงพันได้มีการตั้งด่านตรวจในช่วงเทศกาลสำคัญ อาทิ เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ผู้ที่เมาแล้วขับ รวมทั้งการตั้งด่านเพื่อตรวจค้นผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและกระทำความผิดอื่น ๆ โดยมีการตั้งด่านตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ซึ่งผลจากการตั้งด่านตรวจทำให้เทศบาลตำบลแสงพันสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ โดยนายกเทศบาลตำบลแสงพันได้กล่าวว่าการตั้งด่านร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเป็นบทบาทที่เทศบาลตำบลแสงพันได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลานาน โดยเป็นบทบาทในการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ผู้มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งการตั้งด่านตรวจในช่วงเทศกาลและในช่วงระยะเวลาสำคัญต่าง ๆ ได้ช่วยให้ชุมชนที่เทศบาลตำบลแสงพันรับผิดชอบมีความสงบสุขมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ กล่าวคือ

“ทางเทศบาลตำบลแสงพันได้เคยตั้งด่านร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ทำให้สามารถจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ โดยส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งเป็นการค้ายาเสพติด หรือ การเสพยาเสพติด ซึ่งผู้กระทำความผิดมักไม่ใช่คนในชุมชน หากแต่ใช้พื้นที่ของชุมชนตำบลแสงพันเป็นเขตทางผ่าน รวมทั้งการตั้งด่านตรวจสารเสพติดหรือแอลกอฮอล์สำหรับผู้ขับขี่ยานพาหนะ อันเป็นการช่วยลดและป้องกันอุบัติเหตุให้แก่ชุมชน”

6. การประชาสัมพันธ์ข้อมูล

สำหรับแนวทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแสงพันที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านทางจดหมายข่าวประจำเดือน

เทศบาลตำบลแสงพันมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้สมาชิกของเทศบาลตำบลได้รับทราบข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวผ่านทางจดหมายข่าว แสงพันนิวส์ ซึ่งเป็นจดหมายข่าวที่ออกเป็นรายเดือนและได้มีการส่งให้แก่สมาชิกในชุมชนทุกเดือน ซึ่งในจดหมายข่าวแสงพันนิวส์ จะแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหว กิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกในชุมชนได้รับทราบ ซึ่งรวมทั้งการนำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมและแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชนได้รับทราบ

สำหรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ที่เคยประชาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การแจ้งข่าวของการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบ เพื่อให้สมาชิกของชุมชนได้รับทราบถึงข่าวสารความเคลื่อนไหวของการติดตั้งกล้องวงจรปิด การซ่อมแซมกล้องวงจรปิดที่เสีย เพื่อให้สมาชิกของชุมชนได้รับทราบถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาชุมชน และมีความเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม คือ เป็นการป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิดให้รับทราบว่าทางชุมชนได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด หากมีการกระทำความผิดจะมีการบันทึกภาพของผู้กระทำความผิดและสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้โดยผ่านทางกล้องวงจรปิด อันส่งผลต่อการป้องปรามทำให้ผู้กระทำความผิดในชุมชนไม่ต้องการกระทำความผิด

- การแจ้งข่าวของการป้องกันตนจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

เทศบาลตำบลแสงพันได้มีการแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมผ่านทางจดหมายข่าว แสงพันนิวส์ โดยเฉพาะการแจ้งข่าวสารของภัยในการตกเป็นเหยื่อแก่ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชน ดังจะเห็นได้จากเคยมีคนจากภายนอกชุมชนเข้าไปหลอกล่อผู้สูงอายุในชุมชน ซึ่งทางเทศบาลตำบลเมื่อทราบข่าวจึงได้มีการแจ้งเตือนผู้สูงอายุและลูกหลานผ่านทางจดหมายข่าว แสงพันนิวส์ เพื่อให้ผู้สูงอายุป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งทำให้สามารถป้องกันภัยให้แก่ผู้สูงอายุจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้

- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านทางไลน์กลุ่มของเทศบาลตำบลแสงพัน

สำหรับการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านทางไลน์กลุ่มของเทศบาลตำบลแสงพัน ประกอบด้วยการแจ้งข้อมูลระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีจำนวนประมาณ 60 คน เพื่อให้ทราบถึงข่าวสารในการปฏิบัติงาน เพื่อความสะดวกรวดเร็วเมื่อได้รับการแจ้งให้มีการดำเนินงานช่วยเหลือประชาชน ทั้งที่เป็นการพัฒนาชุมชน หรือ การรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ เทศบาลตำบลแสงพัน ยังได้แจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางไลน์ไปยังประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อให้สมาชิกได้รับทราบข้อมูลปัจจุบันที่จำเป็น อาทิ การรายงานการปรับปรุง ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา รวมทั้งการแจ้งเตือนภัยให้แก่สมาชิกของชุมชนในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือ การกระทำผิดของคนในชุมชน

7. โครงการหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลแสงพันได้จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานกรมการปกครองในการร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจด้านยาเสพติดให้แก่เยาวชน ผู้ติดยาเสพติดในชุมชน โครงการครูแด่

การอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่ติดยาเสพติด ร่วมกับกรมการปกครอง โดยจัดอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูรุ่นละ ประมาณ 30 – 40 คน ซึ่งมีการดำเนินการปีละไม่เกิน 100 คน

เป็นการส่งเสริมสนับสนุนร่วมระหว่างเทศบาลตำบลแสงพันและหน่วยงานของกรมการปกครอง ซึ่งงบประมาณที่ได้ให้การสนับสนุน คือ ให้เงินสนับสนุนผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด คนละ 3,500 บาท ซึ่งจะรวมค่าใช้จ่ายในการให้การสนับสนุนต่อโครงการประมาณ 140,000 บาท ซึ่งจะมีการอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติด ซึ่งจะมีการอบรมที่วัด ค่ายลูกเสือ

- การสนับสนุนงบประมาณค่าอุปกรณ์การตรวจสารเสพติด หัวละ 50 บาท โดยการสนับสนุนฝ่ายปกครองในการตั้งด่านตรวจผู้ที่เสพยาเสพติด

สำหรับโครงการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ได้ใช้งบประมาณในการดำเนินการ ประกอบด้วย

- การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
- การจัดฝึกอบรมให้แก่ชุดรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน โดยได้รับเงินจากงบประมาณของ

รัฐบาล โดยเทศบาลตำบลแสงพันจะมีการจัดการอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน ทั้งที่เป็นการอบรมเทคนิคในการป้องกันตัว เทคนิคในการป้องกันรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของหมู่บ้าน

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในชุมชน

ผลการศึกษาพบว่า อาชญากรรมในเทศบาลตำบลแสงพันมีจำนวนไม่มากนัก อันทำให้ประชาชนในชุมชนมีความรู้สึกปลอดภัยและไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรม โดยการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลตำบลแสงพันได้ทำให้ประชาชนในชุมชนไม่เกรงกลัวต่ออาชญากรรม เนื่องจาก

เมื่อมีผู้กระทำความผิดจะถูกจับและดำเนินคดี ซึ่งระยะเวลาที่ผ่านมามีวัยรุ่นในหมู่บ้านยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและ
ขโมยของจากชาวบ้าน หากแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้จับกุม
ผู้กระทำความผิดได้ โดยนำพยานหลักฐานจากกล้องวงจรปิดมาใช้ในการดำเนินคดี ทำให้ผู้กระทำความผิดถูกจับกุม
ดำเนินคดี และถูกดำเนินจากสมาชิกในชุมชน ซึ่งเป็นการถูกกดดันจากสมาชิกของชุมชนจนกระทั่งผู้กระทำความ
ผิดไม่สามารถอาศัยอยู่ในชุมชนได้ ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 45
ปี ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เดือนละ 20,000 กว่าบาท จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
เป็นคนในท้องถิ่น ไม่เคยมีประสบการณ์ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ได้กล่าวว่า

“รู้สึกว่าการที่อาชญากรรมมีความปลอดภัย ไม่มีการป้องกันตัวเองเป็นพิเศษอะไร เป็น
ชุมชนที่ได้อาศัยมาตั้งแต่เกิด ไม่มีอาชญากรรมที่มีความรุนแรงอะไร จะมีบ้างก็คดีเล็กน้อยน้อย
แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็จับกุมได้

ผมคิดว่าเทศบาลตำบลแสงพันธ์มีบทบาทที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจ โดยเฉพาะการลาดตระเวนในเวลากลางคืน ทำให้ผมและทุกคนรู้สึกปลอดภัย ”

นอกจากนี้ จากการป้องปรามปัญหาอาชญากรรมของเทศบาลตำบลแสงพันธ์โดยการใช้กล้อง
วงจรปิด การใช้ตู้แดง และมาตรการในการลาดตระเวนหลังเที่ยงคืน อันส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่รู้สึก
ปลอดภัยและไม่เกรงกลัวต่อภัยอาชญากรรม และจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบดูแลพื้นที่
ของเทศบาลตำบลแสงพันธ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้กล่าวว่า

“เทศบาลตำบลแสงพันธ์ได้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมได้ดีมาก
เพราะลำพังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงสองคน อาจไม่สามารถดูแลพื้นที่รับผิดชอบได้มาก เพราะต้อง
สลับสับเปลี่ยนในการปฏิบัติหน้าที่ หากแต่ได้กำลังเจ้าหน้าที่จากเทศบาลตำบลแสงพันธ์ในการ
ป้องกันอาชญากรรม นับเป็นกำลังที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ทุกวันนี้ปัญหาอาชญากรรมใน
ท้องที่นี้ไม่มีมาก มีเพียงคดียาเสพติดเล็กๆ น้อย ๆ ซึ่งคนกระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่ใช่คนในพื้นที่
หากแต่ใช้พื้นที่เทศบาลตำบลแสงพันธ์เป็นเขตทางผ่าน นอกจากนี้ ก็มีอาชญากรรมใน
ครอบครัว ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ เทศบาลตำบลแสงพันธ์ และเจ้าหน้าที่กระทรวงพัฒนาความ
มั่นคงของมนุษย์ได้ทำหน้าที่ในการดูแลและส่งไปบำบัดแก้ไขแล้ว เทศบาลตำบลแสงพันธ์ จึงมี
บทบาทที่สำคัญในการช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้มาก”

กรณีศึกษาที่ 2

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“การมีธรรมนูญเพื่อกำหนดกฎกติกาของชุมชน”

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนโดยการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีอาณาเขตพื้นที่ 27.63 ตร.กม. ครอบคลุมพื้นที่ 14 หมู่บ้าน ประชากรจำนวนประมาณ 2,288 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 8,759 คน โดยเป็นประชากรชายทั้งสิ้น 4,357 คนและเป็นประชากรหญิงทั้งสิ้น 4,402 คน

ลักษณะของสมาชิกในครัวเรือน

สมาชิกของชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนมีลักษณะเป็นคนในท้องถิ่นอาศัยอยู่เกือบทั้งหมด ซึ่งเป็นลักษณะเป็นเมืองชนบทที่คนในท้องถิ่นมีความผูกพันกันเกือบทั้งหมด โดยมีประวัติความเป็นมาของตำบลนาถ่อน คือ โดยชาวบ้านนาถ่อนทุ่ง มีเชื้อสายมาจาก “เผ่าไทยกวน” เดิมอยู่ที่เมืองป่ง (ปุงลิ่ง) ทางตอนบนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวปัจจุบัน เมื่อประมาณ 250 ปีมาแล้ว ได้อพยพมาตามลำน้ำเซบั้งไฟ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ (ลาว) อีกพวกหนึ่งได้อพยพข้ามลำแม่น้ำโขงมายังฝั่งไทยโดยการนำของท้าวไชย ทรงยศ มาตั้งถิ่นฐานบริเวณปากน้ำลำห้วยบังฮวก ตั้งเป็นเมืองมรุกขนคร ต่อมาอพยพไปทางทิศเหนือ ลำห้วยบังฮวก มีทำเลเหมาะสม มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่ราบลุ่มมีไม้ถ่อนปกคลุม ร่มเย็น และมีทุ่งกว้างใหญ่ จึงได้ตั้งถิ่นฐานสร้างหมู่บ้าน เพื่อเป็นมงคลนามตามสัญญาลักษณ์ทุ่งนา บวกกับไม้ถ่อน จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านนาถ่อนทุ่ง” จนถึงปัจจุบัน

อาชีพหลักของประชากรในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน คือ ทำนา ทำสวนทำไร่ โดยมีอาชีพเสริม ตีเหล็ก ค้าขาย รับจ้าง จักสาน สำหรับอาชีพที่มีความสำคัญโดดเด่นของสมาชิกในตำบลนาถ่อนที่มีความแตกต่างจากที่อื่น ๆ คือ อาชีพตีเหล็ก ผลิตมีดพร้า ขวาน รวมทั้งการจักสานตระกร้า กระติบข้าวเหนียว เป็นต้น

ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนประสบได้แก่ ปัญหายาเสพติด โดยเป็นเขตทางผ่านของผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศลาว จึงเป็นเขตพื้นที่ในการเป็นจุดพักยาเสพติดเพื่อกระจายไปยังพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้สมาชิกในชุมชนส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาเสพยาเสพติด

อย่างไรก็ตาม สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดร่วมกัน โดยสร้างความร่วมมือกับผู้นำชุมชนรวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนในการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดให้แก่ชุมชน

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ให้ความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันในชุมชน โดยได้มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมร่วมกับสมาชิกของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะของการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับประเภทของอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด คือ อาชญากรรมทุกประเภทที่อาจเกิดขึ้นได้ในชุมชนไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด การทำร้ายร่างกาย พุติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งปัญหายาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในชุมชน

บทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนให้ได้มากที่สุด โดยผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ร่วมกับผู้นำของตำบลในการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่ชุมชน โดยการให้หมู่บ้านทั้งหมดสามารถเป็นอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ตำบลนาถ่อน โดยสมาชิกของแต่ละหมู่บ้านได้สมัครเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 170 คน ซึ่งมีการกำหนดหน้าที่ในการเป็นหัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จึงส่งผลทำให้กำนันสามารถสร้างความร่วมมือให้แต่ละหมู่บ้านสมัครเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อทำหน้าที่ในการช่วยเหลือดูแลความสงบเรียบร้อยของตำบลนาถ่อนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการที่กำนันได้เป็นหัวหน้าของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ส่งผลดีต่อการสร้างการมีส่วนร่วมให้สมาชิกในแต่ละหมู่บ้านได้เป็นอาสาสมัครในการดูแลรักษาความเรียบร้อยให้แก่สมาชิก รวมทั้งการเอื้อต่อการประสานความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่แต่ละหมู่บ้าน จึงส่งผลทำให้การป้องกันอาชญากรรมในแต่ละหมู่บ้านสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จะสามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมให้ตำบลนาถ่อนได้รับทราบเพื่อนำไปสู่การวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันต่อไป

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

1. การสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน

แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน คือ

- การทำให้สมาชิกของชุมชนได้มีจิตสำนึกต่อการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้สร้างจิตสำนึกให้แก่สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและเข้าร่วมในกิจกรรมของการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ การที่ผู้นำชุมชนซึ่งเป็นกำนันได้เป็นหัวหน้าของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อันส่งผลให้สมาชิกในแต่ละหมู่บ้านได้ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และได้เข้าร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยมีจำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจำนวนทั้งหมด 170 คน ซึ่งเมื่อเกิดเหตุร้ายในชุมชนรวมทั้งปัญหาอาชญากรรม กำนันจึงสามารถขอกำลังจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการระงับเหตุได้อย่างรวดเร็วทันทั่วทั้งที่

รวมทั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนสามารถแจ้งข่าวปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ให้หัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนได้รับทราบ อันส่งผลให้มีการแจ้งข่าวไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลในการประสานงานวางแผนและการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนต่อไป

- หากมีการกระทำผิดในหมู่บ้านจะให้สมาชิกในหมู่บ้านได้มีการตักเตือนผู้ที่กระทำผิดด้วยตนเอง

แนวทางที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน คือ การให้สมาชิกของชุมชนได้มีการตักเตือนผู้ที่กระทำผิดด้วยตนเอง ซึ่งหลังจากที่ได้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนได้มีการแจ้งข่าวการกระทำผิดให้หัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนซึ่งเป็นกำนันของตำบลได้รับทราบ หัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนซึ่งเป็นกำนันของตำบลจะเข้าพบปะพูดคุยกับสมาชิกของชุมชน เพื่อให้ทราบว่าประสบปัญหาอย่างไร เหตุใดจึงมีการกระทำผิด หลังจากนั้นจึงให้สมาชิกของชุมชนที่ใกล้ชิดกับผู้ที่ถูกกระทำผิดได้มีการว่ากล่าวตักเตือน

- การกำหนดข้อตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกของชุมชนในลักษณะของธรรมนูญตำบล

การกำหนดข้อตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกของชุมชนเป็นบทบาทที่มีความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยชุมชนของตำบลนาถ่อนทั้ง 14 หมู่บ้านได้มีการร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการกำหนดข้อตกลงที่เป็นกฎกติกาประจำตำบลให้แก่สมาชิกของชุมชนได้มีการปฏิบัติร่วมกัน โดยการกำหนดข้อตกลงร่วมกันในลักษณะของธรรมนูญประกอบด้วย

1. ธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อน ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557

ธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อน ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2557 นับเป็นธรรมนูญต้นแบบด้านสุขภาพแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยเป็นธรรมนูญที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งได้อ้างถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 66 มาตรา 78 มาตรา 78 (3) มาตรา 281 รวมทั้งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550 หมวด 5 มาตรา 46 มาตรา 47 และ มาตรา 48

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อำเภอ ธาตุพนม จังหวัดนครพนมได้ร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนร่วมกันจัดทำธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อน ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557 ขึ้น ด้วยปรัชญาที่ว่า “ประชาชนสุขภาพดี มีบ้านเมืองน่าอยู่ ครอบครัวอบอุ่น หลีกเว้นอบายมุข สังคมอยู่เย็นเป็นสุข ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง”

สำหรับขั้นตอนในการจัดทำสุขภาพนาถ่อน ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนเป็นสำคัญ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน ประกาศให้นโยบายแก่นำนานาในการจัดทำธรรมนูญสุขภาพ และส่งตัวแทนแกนนำศึกษาดูงานพื้นที่ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการจัดทำธรรมนูญสุขภาพ

ขั้นตอนที่ 2 แกนนำในการจัดทำธรรมนูญสุขภาพประชุมและจัดตั้งคณะสมัชชาสุขภาพ/ปฏิรูปนาถ่อนเพื่อจัดทำธรรมนูญสุขภาพนาถ่อน

ขั้นตอนที่ 3 สำรวจความต้องการของประชาชน (4 มิติ กาย จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อมและปัญญา) โดยให้หมู่บ้านทั้ง 14 หมู่บ้านทำประชาคมหมู่บ้านและกำหนดวิสัยทัศน์ของหมู่บ้าน

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดวิสัยทัศน์ภาพรวมของตำบลโดยนำข้อมูลทั้ง 14 หมู่บ้านมาประกอบ

ขั้นตอนที่ 5 ยกร่างธรรมนูญสุขภาพนาถ่อนโดยคณะกรรมการยกร่าง

ขั้นตอนที่ 6 นำร่างธรรมนูญสุขภาพนาถ่อน จัดเวทีประชาคมทุกหมู่บ้าน (14 หมู่บ้าน) เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างธรรมนูญสุขภาพ

ขั้นตอนที่ 7 คณะกรรมการยกร่างปรับปรุงแก้ไขธรรมนูญสุขภาพตามที่ประชาชนให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำกลับไปทำเวทีประชาคมหมู่บ้านอีกครั้ง (14 หมู่บ้าน) เพื่อให้ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 8 คณะกรรมการยกร่างปรับปรุงแก้ไขธรรมนูญสุขภาพและจัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อทำประชาพิจารณ์ร่างธรรมนูญสุขภาพและลงประชามติ

ขั้นตอนที่ 9 นำร่างธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อนที่ผ่านการลงมติของชาวบ้าน เสนอต่อสภาองค์การบริหารตำบลนาถ่อน เพื่อรับรองและประกาศใช้

ขั้นตอนที่ 10 ประกาศใช้ จัดพิมพ์เผยแพร่และประชาสัมพันธ์

มอบธรรมนูญสุขภาพตำบล ให้ผู้นำชุมชนประชาสัมพันธ์ ทางหอกระจายข่าว และการประชุมประชาคม

โดยธรรมนูญสุขภาพนาถ่อน เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความสุขมวลรวมของคนตำบลนาถ่อน เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาตำบลนาถ่อนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของธรรมนูญสุขภาพได้ดังนี้

หมวดที่ 1 ปรัชญาและแนวคิดของระบบสุขภาพนาถ่อน

“ประชาชนสุขภาพดี มีบ้านเมืองน่าอยู่ ครอบครัวยั่งยืน หลีกเว้นอบายมุข สังคมอยู่เย็นเป็นสุข ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง”

หมวดที่ 2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพนาถ่อน

มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับคนตำบลนาถ่อนมีคุณธรรม จริยธรรมประจำใจโดยการรักษาศีล มีจิตสำนึกสาธารณะและมีสุขภาพจิตที่ดี มีจิตใจงดงาม

รวมทั้งคนตำบลนาถ่อนร่วมสร้างสุขภาพ โดยการส่งเสริมสุขภาพของตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ เอื้อต่อสุขภาพที่ดี มีการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายสุขภาพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสุขภาพประชาชนเข้าถึงระบบประกันสุขภาพ ตลอดจนอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อให้คนตำบลนาถ่อนมีสุขภาพอย่างยั่งยืน

หมวดที่ 3 ตำบลนาถ่อนเมืองน่าอยู่

มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

รวมทั้งข้อกำหนดต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน

การดูแลรักษาสุขภาพแวดล้อม

หมวดที่ 4 ครอบครัวยั่งยืน

ข้อกำหนดให้คนตำบลนาถ่อนมีครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกทุกคนในครอบครัวมีน้ำใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เคารพผู้อาวุโส สืบทอดระบบเครือญาติอย่างต่อเนื่อง

การกำหนดให้สมาชิกในครอบครัวงดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ การพนัน และสิ่งเสพติดอื่น

การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อชุมชนอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

คนนาถ่อนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการร่วมกันดูแล ปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพกลุ่มเด็กและเยาวชนบ้านนาถ่อน

การส่งเสริมให้มีการพัฒนาจิตใจโดยการปฏิบัติธรรมตามหลักพุทธศาสนา

หมวดที่ 5 การควบคุม ป้องกันปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ สุขภาวะ

การกำหนดการควบคุมกลิ่น ขยะสิ่งแวดล้อม สภาพอากาศ การควบคุมความเร็วรถ
การควบคุมพาหนะนำโรคมารู้ชุมชน การควบคุมอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติ
การควบคุมสิ่งเสพติดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพทุกประเภทให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและลดลง
อย่างต่อเนื่อง

การเฝ้าระวังป้องกันภัยพิบัติและโรคติดต่อในชุมชน

หมวดที่ 6 หลีกเลี่ยงอบายมุข

การกำหนดกิจกรรมและมาตรการทางสังคมเพื่อให้คนตำบลนาถ่อนปลอดอบายมุขทุกชนิด รวมทั้ง
ปลอดอบายมุข ดังต่อไปนี้

ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้าในเทศกาลเข้าพรรษา

ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้างานศพ

ส่งเสริมให้งดเล่นการพนันในงานศพ

ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้างานบุญประเพณี งานกฐิน งานบวช และงานอุทิศส่วนกุศล

การเฝ้าระวังการจำหน่ายบุหรี่และสุรา

รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ และเฝ้าระวังแนะนำผู้เสพ
คือ ผู้ป่วย เพื่อคืนคนดีสู่ชุมชน การแนะนำผู้ค้ายาเสพติด หรือ เกี้ยวช่องให้ลด ละ เลิก ร่วมกันทำพื้นที่
ตำบลนาถ่อนให้ปลอดยาเสพติด

หมวดที่ 7 สังคมอยู่เย็นเป็นสุขตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การกำหนดให้คนตำบลนาถ่อนได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เป็นแนวทางในการ
พัฒนาสุขภาพ โดยยึดหลัก

สุขภาพดีมาจากสังคมดี คือ สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข

โดยถือว่าสุขภาพดีของทุกคนเป็นศีลธรรมขั้นพื้นฐานของสังคม ยึดทางสายกลาง มีความสมดุล
พอดี รู้จักพอประมาณ การมีเหตุมีผล มีระบบคุ้มกันรู้เท่าทันโลก มีคุณธรรมและจริยธรรม

การกำหนดเพื่อสร้างความปลอดภัยทางการจราจร เพื่อให้คนนาถ่อนได้รับความสะดวกและ
ปลอดภัยยิ่งขึ้น

คนตำบลนาถ่อนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยชุมชนได้มีการกำหนดมาตรการในการ
ป้องกันปัญหาดังกล่าว อาทิ คนตำบลนาถ่อนมีความปลอดภัย เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงการเล่น
หรือ มีมหรสพสมโภช บุคคลที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งปวง

หมวดที่ 8 สืบค้นภูมิปัญญา

มีข้อกำหนดต่อการร่วมกันอนุรักษ์ สืบค้น เรียนรู้ประวัติศาสตร์ สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ท้องถิ่น รวมทั้งจัดเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของชุมชน

การค้นหาคูภูมิปัญญาและปราชญ์ชาวบ้านในสาขาต่าง ๆ

การส่งเสริมให้ปลูกและใช้พืชสมุนไพร

การร่วมกันอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นตามฮีตสิบสองคองสิบสี่

หมวดที่ 9 การเงินและการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตำบลนาถ่อน

การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามธรรมนูญสุขภาพตำบลผ่านกองทุน
หลักประกันสุขภาพตำบลนาถ่อน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของเงินงบประมาณที่ได้รับโอนจาก สปสช.

ให้หน่วยงาน องค์กร กลุ่มชุมชนและประชาชนในพื้นที่ร่วมกันสนับสนุนด้านการเงินเพื่อดำเนินการ
สร้างเสริมสุขภาวะตามธรรมนูญสุขภาพ รวมทั้งให้มีการสนับสนุนทรัพยากรที่เกี่ยวข้องจากแต่ละหน่วยงาน
องค์กร กลุ่มชุมชนและเครือข่ายภาคีสุขภาพเพื่อให้การดำเนินการตามธรรมนูญสุขภาพ

หมวดที่ 10 สำนักธรรมนูญสุขภาพ

ให้สำนักธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อน ซึ่งเป็นองค์กรชุมชนกำกับดูแลและขับเคลื่อนให้เป็นไปตาม
ธรรมนูญสุขภาพและให้เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดตั้งองค์กรและคณะกรรมการอิสระตามธรรมนูญสุขภาพ
และการจัดทำตัวชี้วัดสุขภาพ ครั้วเรือน เกณฑ์การประเมินสุขภาวะ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจาก
ชุมชน

กรณีที่มีการละเมิดธรรมนูญสุขภาพให้สำนักธรรมนูญสุขภาพนำประเด็นดังกล่าวเข้าปรึกษาหารือ
ในสมัชชาสุขภาพตำบลนาถ่อนประจำปีและเสนอให้ใช้มาตรการทางสังคมดำเนินการตามความเหมาะสม
ต่อไป

ความสัมพันธ์ของธรรมนูญสุขภาพต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อน ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557 เป็นกรอบกติกาข้อตกลงร่วมกันของชุมชน
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพที่ดี ซึ่งสุขภาพของคนนาถ่อนจะดีได้ สภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่
จะต้องเป็นสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งรวมทั้งจะต้องปลอดจากปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นดังจะเห็นจาก
ข้อกำหนดของธรรมนูญสุขภาพที่ได้กำหนดไว้ว่า

สุขภาพดีมาจากสังคมดี คือ สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข

อันส่งผลต่อการกำหนดกิจกรรมและมาตรการทางสังคมเพื่อให้คนตำบลนาถ่อนปลอดอบายมุขทุก
ชนิด รวมทั้งปลอดอบายมุข ดังต่อไปนี้ ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้าในเทศกาลเข้าพรรษา

ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้างานศพ

ส่งเสริมให้งดเล่นการพนันในงานศพ

ส่งเสริมกิจกรรมงดเหล้างานบุญประเพณี งานกฐิน งานบวช และงานอุทิศส่วนกุศล

การเฝ้าระวังการจำหน่ายบุหรี่และสุรา

รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ และเฝ้าระวังแนะนำผู้เสพ
คือ ผู้ป่วย เพื่อคืนคนดีสู่ชุมชน การแนะนำผู้ค้ายาเสพติด หรือ เกี่ยวข้องให้ลด ละ เลิก ร่วมกันทำพื้นที่
ตำบลนาถ่อนให้ปลอดยาเสพติด

รวมทั้งการกำหนดให้คนตำบลนาถ่อนได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เป็นแนวทางใน
การพัฒนาสุขภาพ โดยยึดหลักสุขภาพดีมาจากสังคมดี คือ สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข จึงได้มีการวางกฎกติกาใน
การสร้างสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นกำหนดเพื่อสร้างความปลอดภัยทางการจราจร
เพื่อให้คนนาถ่อนได้รับความสะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น

การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยชุมชนได้มีการกำหนดมาตรการในการป้องกัน
ปัญหาดังกล่าว อาทิ คนตำบลนาถ่อนมีความปลอดภัย เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงการเล่น หรือ มี
มหรสพสมโภช บุคคลที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งปวง

2. ธรรมนูญตำบลนาถ่อน

ภายหลังจากที่ธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อนประสบความสำเร็จในการนำมาใช้ เนื่องจาก
ได้เป็นธรรมนูญสุขภาพต้นแบบของประเทศ รวมทั้งได้สร้างสุขภาพที่ดีให้แก่สมาชิกชาวนาถ่อน รวมทั้งได้
สร้างความสงบสุขด้วยการเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิก

ตำบลนาถ่อน ปัจจุบันจึงได้มีการจัดทำธรรมนูญตำบลนาถ่อน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดกติกาในการดำเนินชีวิตของสมาชิกตำบลนาถ่อน เพื่อต้องการยุติความรุนแรง และสร้างสังคมให้มีความสงบสุขอย่างแท้จริง

โดยการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน เป็นกฎของแต่ละหมู่บ้านที่ได้กำหนดและนำเข้าสู่การประชุมในระดับตำบลเพื่อพิจารณาเป็นการสร้างข้อตกลงร่วมกัน อาทิ

- งานศพจะต้องปลอดเหล้า
- การกำหนดเขตอภัยทาน
- จะต้องไม่มีการทะเลาะวิวาทในชุมชน
- การขับรถปลอดภัย
- การไม่เสพ หรือ ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

โดยการเชิญผู้นำหมู่บ้านทั้ง 14 หมู่บ้านมาสร้างกฎกติการ่วมกัน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านแต่ละแห่งจะนำกฎกติกาที่มีความเหมาะสมกับแต่ละหมู่บ้านมาร่วมประชุม และสร้างกฎกติการ่วมกันในระดับตำบล และให้ผู้ใหญ่บ้านนำกฎกติกาดังกล่าวกลับไปคุยกับสมาชิกของหมู่บ้านว่ามีการยอมรับในข้อตกลงดังกล่าวหรือไม่ ต้องการให้มีการปรับเปลี่ยนกฎข้อตกลงดังกล่าวหรือไม่ หากเห็นว่ากฎกติกาดังกล่าวมีความเหมาะสมจะมีการประกาศใช้ โดยให้นายอำเภอรับรู้และลงนามร่วมกัน

สำหรับข้อตกลงร่วมกันในการร่างธรรมนูญตำบล จะเป็นส่วนหนึ่งที่มีการขยายเพิ่มเติมจากมาตรา 6 เป็นสำคัญ

อาทิ หากประสบปัญหาการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายในตำบล

ธรรมนูญตำบลจะกำหนดให้มีการตั้งเตือนผู้ที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทก่อน หากไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ จะมีการประชุมร่วมกันถึงแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว และหากไม่สามารถแก้ไขได้จะมีการส่งผู้ที่กระทำผิดไปให้ตำรวจดำเนินคดี

การจัดทำธรรมนูญตำบล เพื่อเป็นการสร้างกฎกติกาในการอาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งหากมีผู้กระทำผิดจะมีการว่ากล่าวตักเตือน การใช้มาตรการทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิด แต่หากไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้กระทำผิดได้จะมีการประชุมร่วมกันของผู้นำชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณามาตรการในการลงโทษ และการส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

อย่างไรก็ตาม การจัดทำธรรมนูญตำบลซึ่งเปรียบเสมือนกฎหมายแม่ได้มีการจัดขึ้นภายหลังจากที่ได้มีการจัดทำธรรมนูญสุขภาพ เนื่องจากข้อกำหนดในธรรมนูญสุขภาพตำบลนาถ่อนได้ครอบคลุมถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ดังที่ได้มีข้อกำหนดว่า

“สุขภาพดีมาจากสังคมดี คือ สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข”

ซึ่งธรรมนูญสุขภาพได้มีข้อกำหนดแนวทางในการทำให้สังคมนาถ่อนเป็นสังคมที่ดี สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข จึงมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม การป้องกันการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการหลีกเลียงอบายมุข และการป้องกันการกระทำผิดด้วยการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีความเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยการสร้างชุมชนให้มีความสงบสุข

ขณะนี้อำนาจการบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้มีการจัดทำธรรมนูญตำบลเพื่อให้มีความคลุมกฎกติกาของตำบลทั้งหมด โดยเฉพาะการป้องกันการกระทำผิดของสมาชิกในชุมชน การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้นในชุมชน และแนวทางในการหั่นคดีในการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการนำคดีที่กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมจะเป็นทางเลือกสุดท้าย ดังจะเห็นได้จากการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งชุมชนตำบลนาถ่อนมีกฎกติกา ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ทำให้คนในชุมชนไม่มีปัญหา

ต่อกัน หากมีบ้างก็เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน ปัญหามรดก ความขัดแย้ง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากไม่สามารถตกลงในเรื่องที่ดินมรดกได้ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้เข้าไปช่วยเหลือแก้ไขความขัดแย้ง ด้วยการเข้าไปไกล่เกลี่ยร่วมกับผู้นำชุมชนและคูกรณี หากไม่สามารถแก้ไขได้จะส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการ แต่เท่าที่ผ่านมาก็ไม่ได้มีปัญหาความขัดแย้งในชุมชนมากนัก ซึ่งสามารถแก้ไขความขัดแย้งในระดับชุมชนได้

3. การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยมีแนวทางในการดำเนินงานสำหรับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนี้

- ร่วมกับทหารในการป้องกันปัญหายาเสพติดให้แก่สมาชิกของชุมชน ในโครงการทหารมวลชนสัมพันธ์ในการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งกลุ่มเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด หรือ ค้ายาเสพติด โดยโรงเรียนที่สังกัดตำบลนาถ่อนได้ให้ความร่วมมือกับทหารในการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในแต่ละโรงเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนต้องไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- การบำบัดผู้ติดยาเสพติดร่วมกับกรมการปกครอง โดยส่งผู้ที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษาร่วมกับอำเภอ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ร่วมกับกรมการปกครองในการส่งผู้ที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษาร่วมกับกิจกรรมที่ทางอำเภอได้จัดกิจกรรมในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยการส่งผู้ที่ติดยาเสพติดเข้าร่วมกระบวนการรักษา รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งร่วมกับกิจกรรมของกรมการปกครองการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ซึ่งทางตำบลนาถ่อนจะใช้วิธีการแจ้งเบาะแสของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และประสานไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้รับทราบในการส่งไปบำบัดร่วมกับอำเภอต่อไป

บทบาทในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนมีบทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ กล่าวคือ การป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับมาอาศัยในชุมชนต้องกระทำผิดซ้ำ โดยโครงการหรือกิจกรรมที่สำคัญในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

- การมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนเป็นชุมชนที่สมาชิกของชุมชนรู้จักกันเกือบทั้งหมด เนื่องจากเป็นสมาชิกที่อาศัยในชุมชนมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อมูลของสมาชิกในชุมชนที่กระทำผิดและต้องโทษในเรือนจำ ซึ่งสมาชิกในชุมชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่จะกระทำผิดด้วยคดียาเสพติด ในรูปแบบของผู้ค้ารายย่อย หากแต่มีสมาชิกในชุมชนจำนวนน้อยเท่านั้นที่ได้กระทำผิดและต้องโทษจำคุกในเรือนจำ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้มีการประสานข้อมูลจากกำนันซึ่งเป็นหัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนทราบข้อมูลผู้กระทำผิดซึ่งเป็นสมาชิกในชุมชนและต้องโทษในเรือนจำ

นอกจากนี้ ทางเรือนจำยังได้ประสานกับทางเรือนจำและทางคุมประพฤติจังหวัดในการแจ้งข้อมูลผู้ต้องขังที่พ้นโทษซึ่งเป็นสมาชิกของชุมชน ทำให้กระบวนการในการดำเนินการป้องกันแก้ไขไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับมาอาศัยอยู่ในชุมชนได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมและไม่กระทำผิดซ้ำ สำหรับแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้ดำเนินการดังนี้

- **การสร้างการยอมรับแก่ผู้พันโท และการสร้างความไว้วางใจของผู้พันโทต่อชุมชนด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน**

แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้พันโทที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การดึงผู้พันโทให้มามีส่วนร่วมกับการรับผิดชอบต่อชุมชนด้วยการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยผู้ที่กระทำผิดในพื้นที่ตำบลนาถ่อนทั้งหมดเป็นผู้ที่กระทำผิดในคดียาเสพติดในรูปแบบของผู้เสพและผู้ค้ารายย่อย ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้เห็นความสำคัญของการทำให้ผู้ต้องขังที่พันโทได้เห็นคุณค่าของตนเองด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นของตนเอง ด้วยการดึงผู้พันโทให้มาเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เพื่อให้ผู้พันโทเห็นคุณค่าของตนเอง แสดงให้เห็นว่าสังคมให้การยอมรับ และได้ทำงานในสิ่งที่เป็ประโยชน์แก่ชุมชนอย่างแท้จริง สำหรับกิจกรรมที่ให้ทำ อาทิ การทำงานสาธารณะในการป้องกันดูแลความสงบเรียบร้อยให้แก่ชุมชน การลอกผักตบชวา และการดูแลความสะอาดของชุมชน

สำหรับการให้ผู้พันโทได้ทำงานสาธารณะดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้พันโทเกิดความไว้วางใจแก่ชุมชนที่ให้โอกาสตนเองในการกลับตนเป็นคนดีอีกครั้ง รวมทั้งแนวทางดังกล่าวนำไปสู่การป้องกันไม่ให้ชุมชนมีการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เนื่องจากผู้พันโทดังกล่าวจะทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารเครือข่ายที่สำคัญในการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในชุมชน

- **การสอบถามปัญหาความต้องการ และสร้างงานให้แก่ผู้พันโท**

องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนได้มีแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่สมาชิกของชุมชนที่พันโทด้วยการร่วมกับผู้นำชุมชน คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการสอบถามผู้พันโทและครอบครัวว่า มีปัญหาความต้องการอย่างไร ประสบปัญหาอย่างไรจึงไปยุ่งเกี่ยวกับการเสพและการค้ายาเสพติด เมื่อทราบปัญหาดังกล่าวแล้ว หากยังไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้จะส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบำบัดรักษาต่อไป และหากประสบปัญหาไม่มีอาชีพจะสร้างงานให้ โดยเฉพาะการตีเหล็ก หรือ การจักสาน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่มีความโดดเด่นมากกว่าท้องถิ่นอื่น ๆ จนกระทั่งทำให้ตำบลนาถ่อนสามารถช่วยผู้พันโทจากคดียาเสพติดไม่ได้กระทำผิดซ้ำอีกเลย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนมีข้อมูลผู้กระทำผิดจำนวน 8 ราย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้ต้องโทษในเรือนจำจำนวน 6 ราย ซึ่งปัจจุบันมีผู้พันโทจากเรือนจำจำนวน 2 ราย และไม่กระทำผิดซ้ำอีกเลย

จึงอาจกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนมีบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้พันโทด้วยการใช้มาตรการสร้างการยอมรับ การสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้พันโทว่าสังคมให้การยอมรับและเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อชุมชน รวมทั้งการติดตามผู้พันโทด้วยการสอบถามจากผู้พันโทและครอบครัวถึงปัญหาและความต้องการ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในชีวิตที่เกิดขึ้นร่วมกับชุมชนและสามารถแก้ไขปัญหาคความต้องการของผู้พันโทได้อย่างตรงตามความต้องการ และสามารถป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้พันโทได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จึงเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยการอาศัยความร่วมมือจากผู้นำชุมชน การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชน การสร้างการมีส่วนร่วมจากสมาชิกของชุมชน และการสร้างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนเป็นสำคัญ

สรุป

จากการสร้างการมีส่วนร่วมในธรรมนุญสุขภาพตำบลนาถ่อนดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการสร้างสังคมที่มีสุขภาพที่ดี โดยเน้นการสร้างสังคมที่ดีในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน

โดยการกำหนดกฎระเบียบในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและทำให้สังคมมีความสงบสุขได้อย่างแท้จริง สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในตำบลนาถ่อน ได้แก่

1. การมีผู้นำที่มีความเข้มแข็ง

โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมมือกับสมาชิกตำบลอย่างต่อเนื่องในการสร้างความสามัคคี การสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน รวมทั้งการสร้างความร่วมมือในการสร้างธรรมนูญสุขภาพตำบล และการมีกำนันซึ่งเป็นผู้นำตำบลที่มีความเข้มแข็งได้เป็นหัวหน้าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ทำให้สามารถสร้างความร่วมมือของสมาชิกชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การมีส่วนร่วมของสมาชิกของชุมชน

สมาชิกในชุมชนนาถ่อนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม โดยประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ (อปท. รพ.สต. รร. ผู้นำชุมชน ประชาชน อสม. ราษฎรชาวบ้าน) เนื่องจากสมาชิกของชุมชนเป็นคนในพื้นที่ มีเชื้อสายมาจาก “เผ่าไทยกวน” ทำให้สามารถสร้างความเป็นปึกแผ่นและความสามัคคีได้มาก ประกอบกับชาวบ้านเป็นผู้ที่มีความรักความผูกพันต่อชุมชน จึงทำให้การป้องกันอาชญากรรมสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ลักษณะของสมาชิกของชุมชน

สมาชิกของชุมชนนาถ่อนเป็น ชาวเผ่าไทยกวน อันเป็นผู้ที่มีประเพณีวัฒนธรรมที่ต้งาม แสดงให้เห็นถึงความเป็นปึกแผ่น ความสามัคคีกลมเกลียวที่ต้งามของวัฒนธรรมชุมชน อันส่งผลให้ชาวชุมชนตำบลนาถ่อนมีความรักความผูกพันต่อท้องถิ่น มีจิตสำนึกที่ดีที่ไม่ต้องการประกอบอาชญากรรม

4. การประชาสัมพันธ์การสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

โดยการประชาสัมพันธ์การสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนผ่านทางหอกระจายข่าว การประชุมประชาคม จึงทำให้ชาวบ้านตำบลนาถ่อนมีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมเนื่องจากมีจิตสำนึกต่อการรักชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในชุมชน

จากการสัมภาษณ์ประชาชนในตำบลนาถ่อน ซึ่งเป็นเพศชาย อายุ 35 ปี ประกอบอาชีพเกษตรกร มีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาท จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นคนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ที่ตำบลนาถ่อนมาตั้งแต่เกิด กลุ่มตัวอย่างไม่เคยประสบกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม แต่ทราบว่าตำบลนาถ่อนมีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ คือ ปัญหายาเสพติด โดยมีผู้เสพ จำนวนไม่มากนัก หากแต่พื้นที่ของตำบลนาถ่อนเป็นพื้นที่ในการเป็นทางผ่านสำหรับพักยาเสพติดที่แอบลักลอบนำเข้าจากประเทศลาว หรือ นำยาเสพติดที่ได้จากประเทศไทยเพื่อเตรียมลักลอบในการนำไปขายต่อยังประเทศลาว จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างรับทราบเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวคือ

“ตำบลนาถ่อนไม่มีปัญหาอาชญากรรม จะมีบ้างก็ปัญหายาเสพติดที่พื้นที่ของเราเป็นเขตทางผ่านยาเสพติด และมีผู้ที่เสพยาและยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แต่มีจำนวนไม่มากนัก ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนนาถ่อน ทำให้ผมไม่รู้สึกลัวอาชญากรรมในชุมชนเรา ชุมชนของเรามีกฎกติกาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ทำให้คนในชุมชนไม่มีปัญหาต่อกัน หากมีบ้างก็เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน ปัญหาหมอมรดก ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นเนื่องจากไม่สามารถตกลงในเรื่องที่ดินมรดกได้

ทาง อบต.ก็เข้ามาช่วยเหลือแก้ไขความขัดแย้ง ด้วยการเข้ามาไกล่เกลี่ยร่วมกับผู้นำชุมชน และคู่กรณี ถ้าไม่สามารถแก้ไขได้จะส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการ แต่เท่าที่ผ่านมาก็ไม่ได้มี ปัญหาความขัดแย้งในชุมชนมากนัก หรือ ในกรณีที่พบคนยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หากชุมชนรู้แจ้ง ให้กับกำนันแล้วจะประสานกับ อบต.ในการส่งไปบำบัดร่วมกับอำเภอ ทาง อบต.ได้เข้ามาช่วย ชุมชนได้มาก ทำให้คนในชุมชนไม่มีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมแต่อย่างใดครับ”

สำหรับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อนในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างมี ความเห็นดังนี้

“ผมคิดว่า อบต.นาถ่อนมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมให้กับชุมชนมากครับ ด้วย การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรม ทั้งที่เป็นอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการกำหนดธรรมนูญสุขภาพ และธรรมนูญ ตำบลร่วมกันครับ อบต.มีบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนการป้องกันอาชญากรรมให้แก่คนใน ชุมชนครับ ชาวบ้านในชุมชนจึงมีไม่มีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมครับ”

กรณีศึกษาที่ 3
องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

**บทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน
และการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด**

**“แก้ปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุด้วย ทับน้ำโมเดล
ทำให้สมาชิกของชุมชนมีอาชีพ รายได้ และหันกลับมาดูแลชุมชน”**

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน และการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ

บ้านทับน้ำเป็นหมู่บ้านที่มีพื้นที่อยู่ที่ราบลุ่ม พื้นที่โดยทั่วไปเต็มไปด้วยหนอง และบึงเป็นที่สำหรับเลี้ยงช้างที่ดีในยุคสมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานีในยามที่บ้านเมืองสงบนายโฆลงช้างจะนำช้างมาเลี้ยงในย่านนี้ทั้งหมดปล่อยช้างให้กินหญ้า และลงอาบน้ำในบึงแห่งนี้ จนทำให้เรียกว่า “ท่าช้าง” ต่อมา สภาพหนองบึงเริ่มตื้นเขิน จึงมีคนเข้าไปปลูกบ้านอาศัยอยู่แล้วเหมือนบ้านอยู่ในน้ำจึงเรียกว่า “บ้านทับน้ำ”

พื้นที่และอาณาเขตตำบลทับน้ำและตำบลบ้านม้า มีเนื้อที่ประมาณ 12.56 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,852 ไร่ โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง จึงเหมาะแก่การทำการเกษตร อีกทั้งยังมีลำคลองเชื่อมต่อหลายสาย มีสภาพดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การเพาะปลูกทำให้เกษตรกรในพื้นที่มีน้ำสำหรับทำการเกษตรเกือบตลอดทั้งปี สภาพภูมิศาสตร์พื้นที่ชุมชนรายล้อมไปด้วยพื้นที่นาและพื้นที่เกษตรอื่น ๆ โดยเป็นพื้นที่ทำการเกษตร 5,429 ไร่ หรือ ร้อยละ 69 ของพื้นที่ทั้งหมด และเป็นพื้นที่อยู่นอกเขตชลประทานทำการเกษตรพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก คือ การรับน้ำจากน้ำฝน หนอง คลอง บึง ที่ได้รับการกักเก็บเอาไว้ รายได้หลักของครัวเรือนมาจากการทำการเกษตรและอาชีพรับจ้างทางการเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำมีสมาชิก จำนวน 1,285 ครัวเรือน ประชากรรวม 4,667 คน จำแนกเป็นชาย 2,242 คน หญิง 2,425 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีผลิตภัณฑ์ประจำตำบล คือ เครื่องจักรสานและการปลูกมันเทศ ประชากรในพื้นที่ตำบลรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ มีวิถีชีวิตแบบสังคมชนบท เนื่องจากส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี และลักษณะของครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยาย

ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำต้องประสบ คือ ปัญหายาเสพติด และปัญหายาเสพติดแข่งรถจักรยานยนต์ กล่าวคือ

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้องประสบกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเยาวชน โดยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการรวมกลุ่มกับเยาวชนนอกพื้นที่และในพื้นที่ในการใช้ถนนซึ่งเป็นพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบในการแข่งรถจักรยานยนต์ด้วยความคึกคะนองตามช่วงอายุวัยรุ่นที่ต้องการลองและต้องการแสวงหาความตื่นเต้นหวาดเสียว

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำในการป้องกันอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำเห็นว่าสมาชิกทุกคนในพื้นที่รับผิดชอบมีโอกาที่จะกระทำผิดได้หากไม่มีการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ คือ การสร้างงาน เพื่อให้สมาชิกของชุมชนมีรายได้ และทำให้สมาชิกของชุมชนทุกคนหันมามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมรวมทั้งปัญหาอาชญากรรม

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. การป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด

บทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด โดยการป้องกันการกระทำผิดของสมาชิกในชุมชนด้วยการสร้างอาชีพสร้างงานให้กับสมาชิกในชุมชน เมื่อสมาชิกในชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องปากท้อง ปัญหาอาชญากรรมจะไม่เกิดขึ้น รวมทั้งการป้องกันสมาชิกที่เป็นเด็กและเยาวชนไม่ให้มีการกระทำผิด ด้วยการป้องกันที่ต้นเหตุของอาชญากรรม คือ การสร้างครอบครัวที่อบอุ่น การสร้างชุมชนที่ดีมีความรักความสามัคคี ให้ครอบครัวและชุมชนทำหน้าที่ในการดูแลสมาชิกของชุมชน อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุและองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพจนกระทั่งอาชญากรรมในชุมชนแทบจะไม่มี กล่าวคือ ชุมชนไม่ประสบกับปัญหาความขัดแย้งในชุมชนเนื่องจากสมาชิกในชุมชนมีอาชีพ จึงไม่มีปัญหาเรื่องปากท้อง รวมทั้งสมาชิกทุกคนในชุมชนมีหน้าที่ในการเลี้ยงชีพตนเองจึงไม่มีเวลาในการก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง ปัญหาในการทะเลาะวิวาท อันส่งผลให้ชุมชนมีความสงบสุขได้อย่างแท้จริง รวมทั้งแนวทางในการสร้างครอบครัวและชุมชนให้มีความรักความอบอุ่นมีความสามัคคี ด้วยการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนทำหน้าที่ในการดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชน จึงส่งผลในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในขณะเดียวกันหากเด็กและเยาวชนมีการกระทำผิดจะได้รับการแก้ไขจากครอบครัวและชุมชน ทำให้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนลดน้อยลงจนกระทั่งแทบจะไม่มีปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำผิด

สำหรับแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิดขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ ประกอบด้วย

1.การวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้มีการวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่นและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้ทราบถึงปัญหาที่ชุมชนประสบและแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกับสมาชิกของชุมชน ซึ่งการร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกับสมาชิกของชุมชนนับเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ อันส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมลดลงและหมดไปจากชุมชนรวมทั้งส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำประสบ ประกอบด้วย

1.1 ปัญหาภัยธรรมชาติ

พื้นที่ของชุมชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้รับผลกระทบประสบกับปัญหาภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะปัญหาภัยแล้งในช่วงหน้าแล้ง หรือ ฤดูร้อน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา อันส่งผลต่อการทำเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของสมาชิกในชุมชนในช่วงฤดูร้อน หน้าแล้ง เมื่อทราบปัญหาดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการบูรณาการโครงการในการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ รวมทั้งสรรพกำลังที่มีเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาเรื่องน้ำ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการ ดังนี้

- การเพิ่มขนาดแก้มลิงที่เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติให้มีความลึกมากขึ้น เพื่อให้สามารถกักเก็บน้ำได้มากขึ้น
- การขุดคลองซอยขนาดเล็กให้แหล่งน้ำมีลักษณะเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกัน
- โครงการก่อสร้างระบบน้ำเพื่อนำน้ำเข้าสู่พื้นที่เกษตร (ระบบท่อ)
- โครงการก่อสร้างเขื่อนคันล้อมเมืองเพื่อป้องกันอุทกภัย

สำหรับแนวทางในการสร้างแหล่งน้ำให้สมาชิกของชุมชนเพื่อเป็นแหล่งในการประกอบอาชีพ เป็นการสร้างความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ชุมชน นำไปสู่การสร้างอาชีพให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยสมาชิกในชุมชนได้ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ มันเทศ โดยสมาชิกของชุมชนมีการประกอบอาชีพปลูกมันเทศเป็นส่วนใหญ่และมีรายได้จากการประกอบอาชีพ อันนำไปสู่แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ ทำให้สมาชิกของชุมชนมีอาชีพ มีรายได้ ไม่มีเวลาในการก่อให้เกิดความขัดแย้งอันนำไปสู่ความสงบสุขของชุมชนอย่างแท้จริง

ดังนั้น รูปแบบ (Model) ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันอาชญากรรม คือ การใช้โมเดลเรื่อง “น้ำ” เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนา เมื่อมีน้ำสมาชิกของชุมชนจะสามารถทำการเกษตรกรรมเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ตลอดทั้งปี และเมื่อสมาชิกของชุมชนมีรายได้ ไม่มีปัญหาเรื่องปากท้อง ปัญหาอาชญากรรมจะไม่เกิด โดยใช้ชื่อว่า “ทับน้ำโมเดล”

1.2 ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ อันอาจนำไปสู่ปัญหาที่สมาชิกของชุมชนมีรายได้ไม่สูง รวมทั้งอาจเป็นสิ่งที่ทำให้สมาชิกของชุมชนไม่สนใจทำเกษตรกรรม และอาจออกจากพื้นที่เพื่อไปทำงานนอกพื้นที่ โดยเฉพาะการเข้าไปทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำจึงได้จัดทำโครงการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบดังนี้

- การจัดทำโครงการก่อสร้างตลาดกลางเกษตรกร เพื่อเป็นศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารปลอดภัย
- ก่อสร้างโรงเรือนสำหรับแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- ส่งเสริมประชาชนที่มีพื้นที่ในบ้านเรือน ปลูกผักสวนครัวเพื่อรับประทานและจำหน่าย โดยใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ส่งเสริมประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกิน ให้มีที่ดินทำการเกษตร และส่งเสริมให้ประชาชนได้ทำการเกษตรโดยนาระบบการส่งเสริมการจำหน่ายแบบคอนแทรคฟาร์มมิ่ง (Contract Farming) มาใช้ เพื่อให้ผู้ขายได้ทำสัญญากับบริษัทผู้รับซื้อโดยตรง
- ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสินค้าให้เป็นแบบผู้ประกอบการ ทำการเกษตรแบบก้าวหน้าและส่งเสริมการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

1.3 ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

เมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่ผ่านมาปัญหาที่สำคัญของพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารตำบลทับน้ำ คือ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน อันส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนไม่สามารถพัฒนาชุมชนที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากแต่ภายหลังจากที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนปัจจุบันซึ่งได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาเป็นระยะเวลา 12 ปี ได้ตระหนักถึงปัญหาประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ซึ่งอาจทำให้ชุมชนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยอาจนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมเนื่องจากหากท้องถิ่นขาดการพัฒนาอย่างยั่งยืนอาจส่งผลต่อปากท้องความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชนและอาจนำไปสู่การกระทำผิดของสมาชิกในชุมชนที่เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ

ดังนั้น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำจึงมุ่งเน้นการแก้ปัญหาประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ชุมชน ไปสู่กลุ่มผู้นำที่รวมกลุ่มกัน ร่วมมือพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถขยายเครือข่ายไปแต่ละชุมชนที่มีความถนัดในอาชีพที่แตกต่างกันโดยใช้กระบวนการบริหารจัดการดำเนินไปด้วยภาวะผู้นำและประชาชนในทุกภาคส่วนสอดประสานความร่วมมือกันด้วยความสามัคคี แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนในการพัฒนาจึงมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้นำในแต่ละตำบล หมู่บ้าน ที่ได้ประสานความร่วมมือในการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนจนกระทั่งก่อให้เกิดความสามัคคีความเป็นหนึ่งเดียวของชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกในชุมชนและสามารถป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุได้อย่างแท้จริง

1.4 ทักษะทางสังคมถดถอย

ปัญหาที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำเห็นว่าส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรม โดยเป็นต้นเหตุของอาชญากรรม คือ ปัญหาสังคมถดถอย เนื่องจากปัญหาของสังคมภายนอกชุมชนที่เป็นกระแสวัตถุนิยมและสื่อที่กระตุ้นให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนในสังคมได้รับค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพชีวิตอย่างแท้จริง โดยก่อให้เกิดปัญหาสังคมที่ตามมาและอาจนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ สำหรับปัญหาทักษะทางสังคมถดถอยที่ประสบ อาทิ ครอบครัวขยายที่มีความรักใคร่สามัคคีได้ลดจำนวนลง โดยมีครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น รวมทั้งครอบครัวเดี่ยวที่พ่อ แม่ ทำงานในเมืองจนกระทั่งขาดการเอาใจใส่ต่อบุตรจะนำไปสู่ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งปัญหาสังคมที่มีความขัดแย้งขาดความสามัคคีเป็นต้น

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำในการแก้ปัญหาทักษะทางสังคมถดถอยในชุมชนดังกล่าวข้างต้น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงได้ดำเนินการในการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการเน้นการบูรณาการให้ทุกภาคส่วนของสังคมตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกันพัฒนาแนวคิดการอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคี ใช้เวทีในการพูดคุย โดยผู้นำชุมชนได้จัดให้มีการถ่ายทอดนโยบายในทุกเดือน รวมทั้งการร่วมพูดคุยในทุกสถานที่ที่สามารถกระทำได้ เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของชุมชนเพื่อทำให้สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง เป็นวิถีชีวิตภายในชุมชนที่สภาพแวดล้อมภายนอกไม่สามารถทำให้สมาชิกของสังคมหวั่นไหวและก่อให้เกิดการกระทำผิดขึ้น

2. การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุซึ่งเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มที่เสี่ยงต่อการ

กระทำผิด โดยเน้นการสร้างเครือข่ายและการทำงานเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันแบบบูรณาการ ซึ่งประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ
- กำนัน
- ผู้ใหญ่บ้าน
- ผู้นำชุมชน
- สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ทหารที่ดูแลพื้นที่ตำบลทับน้ำและตำบลบ้านม้า

โดยมีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือและจัดประชุมร่วมกับพี่น้องประชาชนทุกพื้นที่เพื่อชี้แจงถึงปัญหาสังคมและปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่คือ ปัญหายาเสพติดและปัญหารถชิงหรือ การแข่งขันรถจักรยานยนต์ของกลุ่มเยาวชน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้วิเคราะห์ว่าปัญหาดังกล่าวมาจากปัจจัยสำคัญ คือ ครอบครัว จึงต้องมีการชี้แจงให้ประชาชนในพื้นที่ได้เล็งเห็นความร้ายแรงของปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดที่ได้คุกคามเข้าไปในพื้นที่ต่าง ๆ มากขึ้น รวมทั้งพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำรับผิดชอบ

โดยเริ่มให้ครอบครัวได้สอดส่องสมาชิกคนในครอบครัวของตนเอง หากพบปัญหาการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดให้แจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน หรือ คนใกล้ชิดได้รับทราบเพื่อจัดปัญหายาเสพติดในชุมชนให้หมดไป ทั้งนี้การแก้ปัญหายาเสพติดต้องอาศัยความเข้าใจของคนในชุมชนและความร่วมมือจากคนในชุมชนเป็นสำคัญ

3. โครงการ อบต.เคลื่อนที่บริการประชาชน

โครงการ อบต.เคลื่อนที่บริการประชาชน และอำเภอย้ายเคลื่อนที่ พร้อมกิจกรรมพบปะสภาคาแฟของอำเภอบางปะหัน โดยมี อบต.ทับน้ำ เป็นเจ้าภาพ มีการจัดกิจกรรมพบปะสภาคาแฟ รับมอบนโยบายจาก นายอำเภอบางปะหัน ประชุมประชาคมรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชน การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของ อบต.ทับน้ำ และ การออกหน่วยบริการประชาชนเคลื่อนที่ของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจในเขตพื้นที่ อำเภอ บางปะหัน

อย่างไรก็ตาม โครงการ อบต.เคลื่อนที่บริการประชาชนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้มีการพบปะประชาชนในพื้นที่ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา โดยบรรยากาศของการพบปะพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เพื่อให้ประชาชนได้แลกเปลี่ยนพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อให้้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของประชาชนและนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหารวมทั้งปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

สำหรับแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ทับน้ำ เพื่อป้องกันการมั่วสุมของเด็กและเยาวชนและปัญหายาเสพติด ได้ดำเนินการโดย

- โครงการออกตรวจในเวลากลางคืน

ซึ่งเป็นการออกตรวจในเวลากลางคืนโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกของชุมชน ทำให้สมาชิกของชุมชนเห็นว่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำสามารถช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังนั้น เมื่อครอบครัวใดประสบปัญหา

เด็กและเยาวชนยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะแจ้งให้กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ และร่วมมือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

- **โครงการตั้งด่านสกัดการแข่งขัณรถจักรยานยนต์**

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำประสบปัญหาเยาวชนในพื้นที่ได้ร่วมกับเยาวชนนอกพื้นที่ในการแข่งขัณรถจักรยานยนต์ เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำมีถนนใหญ่ที่ตัดตรงผ่าน ทำให้เป็นที่ประลองความเร็วสำหรับเยาวชนในพื้นที่ที่มาร่วมตัวกับเยาวชนนอกพื้นที่ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำได้วางแผนในการแก้ไขปัญหาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตั้งด่านสกัดรถจักรยานยนต์ (เด็กแวนท์) บนถนนทางหลวงหมายเลข 33 ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก ส.อบต. สมาชิก อพปร. เพื่อป้องกันปัญหาเด็กและเยาวชนมีการแข่งขัณรถจักรยานยนต์ (รถซิ่ง) ในเวลากลางคืน ซึ่งได้มีการป้องปราม อาทิ การยิงปืนลงสู่พื้นเพื่อเป็นการป้องปรามเด็กและเยาวชนดังกล่าว ซึ่งปรากฏว่าได้สร้างความเกรงกลัวให้แก่เยาวชนที่มีพฤติกรรมจับกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ จนกระทั่งปัญหาการแข่งขัณรถจักรยานยนต์ได้หมดไปจากพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ

- **โครงการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ที่ผ่าน**

การบำบัดฟื้นฟูการเสพยาเสพติด

สำหรับแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือ ผู้เสพยาเสพติดที่พัฒนาเป็นผู้ค้ารายย่อย คือ การบำบัดผู้เสพยาเสพติดด้วยการส่งผู้เสพยาเสพติดให้ไปบำบัดยังสถานที่ที่ได้จัดไว้ให้ รวมทั้งการส่งเสริมการฝึกวิชาชีพทางการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักในพื้นที่ให้แก่ผู้เสพที่พัฒนาเป็นผู้ค้ารายย่อย เพื่อให้มีงานทำและมีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อันส่งผลให้สมาชิกของชุมชนที่กระทำผิดโดยพลั้งพลาดได้รับโอกาสในการกลับตนเป็นคนดี สามารถแก้ไขฟื้นฟูและคืนคนดีสู่สังคมได้อย่างแท้จริง

มาตรการในการสร้างความสำเร็จต่อการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ

1. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

โดยต้องเริ่มจากความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ทั้งฝ่ายบริหาร คือ องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ และฝ่ายปกครอง คือ ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้านต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อป้องปรามปัญหา คือ ความเข้มงวดในการเข้าออกพื้นที่ของตำบล โดยการตรวจตราพื้นที่อย่างเข้มข้นร่วมกัน

2. การทำความเข้าใจกับสมาชิกของชุมชน

จะต้องมีการทำความเข้าใจกับสมาชิกของชุมชนให้เข้าใจถึงความร้ายแรงของปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมร่วมกัน

3. การสร้างจิตสำนึกให้แก่สมาชิกของชุมชน

จะต้องมีการสร้างจิตสำนึกให้แก่สมาชิกของชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรม ว่า

“ในเมื่อเราต้องการที่จะพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญ ประชาชนอยู่ดีกินดี ด้วยการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ร่วมกันแล้ว ก็จะต้องไม่ละเลยที่จะดูแลคนในครอบครัว ลูก หลานของเรา ให้

เดบิตเป็นคนดีของสังคม และช่วยกันพัฒนาพื้นที่ตำบลทับน้ำและตำบลบ้านม้า ไม่นำปัญหาภายนอกเข้ามาในชุมชน และปัญหาภายในให้ขจัดให้หมดไป ทุกคนต้องกล้าที่จะชี้เบาะแสแจ้งเหตุ กับผู้นำทุกคนได้ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาย่างตรงจุด จับกุมดำเนินคดี ไม่ปล่อยปัญหาหลุกลามจนขยายวงกว้าง”

4. การสร้างกฎกติกาของชุมชน

ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโดยผู้นำและฝ่ายปกครอง คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งประชาชนซึ่งเป็นสมาชิกในชุมชนได้มีการสร้างกฎกติกาของชุมชนร่วมกัน แม้จะไม่เป็นกฎหมายที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรหากแต่เป็นกฎกติกาที่สมาชิกทุกคนในชุมชนยอมรับกฎกติกาในการสร้างชุมชนเข้มแข็งซึ่งเป็นมาตรการที่สำคัญในการสร้างการพัฒนาให้แก่ชุมชน โดยการสร้างงานทางเกษตรกรรมให้สมาชิกในชุมชนทุกคนมีอาชีพที่ดี มีรายได้ในการเลี้ยงชีพ และต้องหันมาเหลียวแลลูกหลานให้เจริญเติบโตเป็นคนดีของสังคม อันจะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ

หากสมาชิกของชุมชนทราบว่ามีความผิดในการกระทำผิดจะต้องมีการแจ้งให้ผู้นำของชุมชนรับทราบ และร่วมมือกันแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้น รวมทั้งไม่นำปัญหาจากภายนอกเข้ามาสร้างปัญหาความขัดแย้งให้แก่ชุมชน ในขณะที่เดียวกันจะต้องไม่สร้างปัญหาภายในพื้นที่ โดยทุกคนต้องมีวิถีชีวิตแบบพอเพียง ห่างไกลจากปัญหาความขัดแย้งและปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นความเดือดร้อนที่เป็นกติกาที่ทุกคนในชุมชนและทุกภาคส่วนต้องยอมรับ

5. การรักษาวัฒนธรรมสิ่งที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญประการหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การทำให้สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่ดีงามของครอบครัวขยายที่มีสมาชิกของครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกับปู่ย่า ตายาย เพื่อให้ลูกหลานได้รับค่านิยมที่ดีงามมีสัมมาคารวะ มีความเคารพต่อผู้ใหญ่ มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจที่จะไม่กระทำผิด การรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามด้วยการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ทุกคนเป็นนายของตัวเอง ไม่ต้องเป็นมนุษย์เงินเดือนที่ดำเนินชีวิตในสังคมใหญ่ที่เต็มไปด้วยวัตถุนิยมจนกระทั่งก่อให้เกิดปัญหาการใช้จ่ายเกินตัว และอาจนำไปสู่กระทำผิดได้

ซึ่งแนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ คือ การรักษาวิถีชีวิตที่ดีของชุมชน รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดของสังคมภายนอกที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้เข้ามามีผลต่อวิถีชีวิตของสมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุและสามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง

6. การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานที่จะนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ
- ฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
- ผู้นำชุมชน
- สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ทหารที่ดูแลพื้นที่ตำบลทับน้ำและตำบลบ้านม้า
- มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพให้แก่สมาชิกของชุมชน

ซึ่งการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ ด้วยการสร้างอาชีพ รายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชน ด้วยการให้ “ทับน้ำโมเดล” คือ พื้นที่ที่มีแหล่งน้ำในการทำเกษตรกรรมอย่างเพียงพอทุกพื้นที่ เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ต่อการทำเกษตรกรรม อันนำมาสู่รายได้ที่สำคัญของชุมชน เพื่อไม่ให้สมาชิกของชุมชนมีปัญหาปากท้องอันจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุได้อย่างแท้จริง

หากแต่เมื่ออาชญากรรมเกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ ได้สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวไม่ให้ลุกลามมากขึ้นจนกระทั่งยากต่อการเยียวยาแก้ไข ซึ่งการสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพแนวทางหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ

จากการสอบถามประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม อายุ 60 ปี มีรายได้เดือนละประมาณ 30,000 บาท ได้กล่าวว่า

“ผมไม่เคยรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมแต่อย่างไร เพราะชุมชนเรามีลักษณะเป็นชุมชนปิด ทุกคนทำงานปลูกมันสำปะหลัง รายได้ดี ไม่มีเวลาในการประกอบอาชญากรรม หรือ สร้างความขัดแย้งอะไรกัน เพราะแต่ละบ้านมีงานทำ มีรายได้ดี องค์การบริหารส่วนตำบลดีมาก เขาเข้ามาดูแลเราทุกเรื่อง แก้ปัญหาเรื่องน้ำให้เรา เราทำเกษตรกรรมได้ตลอดปี มีรายได้ดี ปัญหาเด็กแวนท์ก็จบไป เพราะเขาแก้ไข ผมอาศัยอยู่ที่นี่มานาน ไม่เคยมีปัญหาอาชญากรรมอะไรเลย จะมีบ้างก็คนนอกเข้ามา แต่ทาง อบต.ก็ช่วยป้องกันอาชญากรรมให้เรา ทำให้เราไม่กลัวอาชญากรรมอะไรครับ”

กรณีศึกษาที่ 4

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

บทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน
และการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

**“แก้ปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ : ด้วยการจัดสวัสดิการชุมชน
สร้างกองทุนที่เข้มแข็ง การจ้างงานและการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในชุมชน”**

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งและการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงของสมาชิกของชุมชนที่จะมีโอกาสในการกระทำความผิดโดยเป็นองค์กรที่เน้นการจัดสวัสดิการให้แก่ชุมชน เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุให้แก่สมาชิกของชุมชน

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม มีอาณาเขตพื้นที่ 31.69 ตร.กม. ครอบคลุมพื้นที่ 10 หมู่บ้าน ประชากรจำนวนประมาณ 1,966 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 5,233 คน โดยเป็นประชากรชายทั้งสิ้น 2,478 คน และเป็นประชากรหญิงทั้งสิ้น 2,475 คน

ลักษณะของสมาชิกในครัวเรือน

สมาชิกของชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม มีลักษณะเป็นคนในท้องถิ่นอาศัยอยู่เกือบทั้งหมด ซึ่งเป็นลักษณะเป็นเมืองชนบทที่คนในท้องถิ่นมีความผูกพันกัน อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของชุมชนท่างาม คือ เป็นชุมชนที่เป็นเขตทางผ่าน โดยเป็นพื้นที่ของเส้นทางผ่านไปยังตัวเมืองจังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลางตอนบนและภาคเหนือ

ลักษณะที่สำคัญของชุมชนท่างามที่สำคัญประการหนึ่งที่ท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้กล่าวไว้ คือ เป็นชุมชนที่ไม่มีทุนทางวัฒนธรรม หากแต่ได้มีการรับวัฒนธรรมจากที่อื่นเข้ามา อันอาจสร้างความแปลกแยกและความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ หากแต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมกันพัฒนาชุมชนเพื่อทำให้สมาชิกของชุมชนมีความเป็นหนึ่งเดียวและสามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามประสบ คือ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากคนนอกพื้นที่กระทำความผิดและนำเหยื่ออาชญากรรมมาทิ้งในพื้นที่เพื่อปกปิดอาชญากรรม เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นชนบทมีต้นไม้ปกคลุมจำนวนมาก นอกจากนี้ ยังประสบกับปัญหาอาชญากรรมที่คนต่างพื้นที่ได้เข้ามาหลอกลวงผู้สูงอายุในชุมชน โดยอาจเห็นว่ามีผู้สูงอายุอาศัยตามลำพังในช่วงเวลากลางวันเนื่องจากลูกหลานต้องออกไปทำงานข้างนอก

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ บทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมและการป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด กล่าวคือ

บทบาทในการป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

บทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด โดยการป้องกันการกระทำความผิดของสมาชิกในชุมชนด้วยการสร้างอาชีพสร้างงานให้กับสมาชิกในชุมชน เมื่อสมาชิกในชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องปากท้อง ปัญหาอาชญากรรมจะไม่เกิดขึ้น รวมทั้งแนวทางที่สำคัญคือ การจัดสวัสดิการชุมชนให้แก่สมาชิกในชุมชน เพื่อให้สมาชิกของชุมชนที่มีปัญหาได้รับการแก้ไข รวมทั้งสมาชิกที่ไม่มีปัญหาเรื่องปากท้องได้รับการดูแลเพื่อป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดการกระทำความผิด โดยการจัดสวัสดิการชุมชนจะเป็นแนวทางที่ดีในการป้องกันการกระทำความผิดให้แก่สมาชิกของชุมชนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการหรือกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม

โครงการหรือกิจกรรมที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม ประกอบด้วย

1. กระบวนการสร้างการเรียนรู้จากการปฏิบัติซ้ำ

แนวทางที่สำคัญที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามสามารถพัฒนาชุมชนรวมทั้งแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ แนวทางการเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยทางนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่สมาชิกของชุมชนจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และให้เรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาด้วยการปฏิบัติซ้ำจนกระทั่งค้นพบแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนซึ่งรวมทั้งแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ดังที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้กล่าวว่า

“กระบวนการพัฒนา คือ กระบวนการทำซ้ำบ่อย ๆ เมื่อเกิดปัญหามาจะเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน จนกระทั่งเกิดเป็นแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญของชุมชน รวมทั้งการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน”

2. การใช้ชุมชนเป็นแนวทางในการจัดการกับปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้ใช้แนวทางที่สำคัญ คือ การใช้ชุมชนเป็นแนวทางในการจัดการกับปัญหาอาชญากรรม ด้วยการทำประชาคมเพื่อสอบถามถึงความต้องการของสมาชิกในชุมชน และใช้สมาชิกของชุมชนเป็นแนวทางในการจัดการกับปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชน

3. การจัดทำฐานข้อมูลของชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามมีการจัดทำฐานข้อมูลของชุมชน เพื่อทราบถึงลักษณะของประชากรอย่างแท้จริง นำไปสู่การจำแนกประชากรของชุมชนตามอายุ อาชีพ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่สมาชิกของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีองค์กรภายนอกเข้ามาจัดทำฐานข้อมูลเบื้องต้นของประชากรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม หากแต่องค์การบริหาร

ส่วนตำบลท่างามได้จัดทำฐานข้อมูลของประชากรในชุมชน เพื่อให้ทราบข้อมูลที่แท้จริงและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. การสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามในการพัฒนาชุมชนและนำไปสู่การป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ แนวทางการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ การพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ และเป็นต้นทุนทางสังคมที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชน อันเป็นการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชนได้อย่างแท้จริง ดังที่ได้กล่าวว่า

“องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้เรียนรู้ในการพัฒนาชุมชน ด้วยการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่ว่าจะเป็นถนน ไฟฟ้า ประปา หากแต่แนวทางดังกล่าวเป็นเพียงการพัฒนาชุมชนได้ระดับหนึ่งเท่านั้น เป็นการพัฒนาชุมชนแต่เพียงภายนอก หากแต่ยังไม่สามารถจะพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง

ผมจึงหันมาพัฒนาคน ซึ่งคิดว่าเป็นแนวทางที่จะพัฒนาชุมชนในพื้นที่ตำบลท่างามให้มีประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามจึงได้หันมาเน้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชนอย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน และทำให้สมาชิกของชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมได้ และนำไปสู่การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริง ”

ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาที่ยั่งยืนของตำบลท่างามโดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาชุมชน คือ การทำให้สมาชิกของชุมชนมีความเข้มแข็ง โดยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีอันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุอย่างแท้จริง สำหรับแนวทางในการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชนท่างาม ประกอบด้วย

5. การสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้เน้นกระบวนการในการสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยการสร้างสรรค์ผลิตของชุมชนออกมาจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อาทิ

การรวมกลุ่มของแม่บ้านบางตาโหมในการผลิต ดอกไม้ผ้าใยบัว น้ำพริกแกง ดอกไม้จันทน์ พวงหรีด โดยกลุ่มแม่บ้าน บ้านบางตาโหมมีความเข้มแข็งมาก โดยเคยได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดหมู่บ้านเศรษฐกิจชุมชนดีเด่น ได้รับการสนับสนุนงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดสิงห์บุรี เป็นจำนวนเงิน 1,000,000 บาท

นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสตรีสตรีสลายครามซึ่งได้ผลิตสินค้าที่ได้มีการจดทะเบียนขึ้นเป็นสินค้า OTOP ตั้งแต่ พ.ศ.2555 โดยได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากมือ อาทิ กระเป๋าถือใบใหญ่ ใบเล็ก กระเป๋าสตางค์ พวงกุญแจ และหมอน เป็นต้น

กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสาน อาทิ ตะกร้า ฝาชี หมวก ตะแกรง โดยจัดเป็นสินค้า OTOP เช่นเดียวกัน

การสร้างสรรค์จากผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ รวมทั้งไม้สัก ในการสร้างผลิตภัณฑ์ของใช้ อาทิ พาน แก้ว ไซฟา เชิงชาย อาสนะสงฆ์ ที่ตั้งสวดศพ ธรรมาส และมณฑป เป็นต้น

กลุ่มผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร อาทิ ข้าวเกรียบสมุนไพรรสเผือก รสมัน รสพริกทอง และขนมกง รวมทั้งการเปิดร้านอาหารรองรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าว อาทิ การเปิดร้านกาแฟใน

บริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม เพื่อรองรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และการสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกในชุมชนจากการเปิดร้านค้าแพในบริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามและร้านอาหาร รวมทั้งที่พักในรูปแบบของโฮมสเตย์ในบริเวณพื้นที่ติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม

การผลิตน้ำดื่มในการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้มีการผลิตน้ำดื่ม ด้วยการว่าจ้างสมาชิกของชุมชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ให้มาทำงานในโรงงานขนาดเล็กที่ทำหน้าที่ผลิตน้ำดื่ม โดยสมาชิกของชุมชนสามารถซื้อน้ำดื่มได้ในราคาถูก และนำเงินที่ได้เข้าสู่กองทุนของตำบลท่างาม เพื่อนำไปสู่การจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่สมาชิกของชุมชนต่อไป

6. การสร้างความยั่งยืนแห่งเกษตรกรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้มีการสร้างความยั่งยืนแห่งเกษตรกรรมให้แก่ชุมชน โดยมีการน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 มาปรับใช้ เป็นการสร้างชีวิตที่เรียบง่ายหากแต่ก่อให้เกิดวิถีชีวิตแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง ด้วยการให้สมาชิกของชุมชนมีการใช้วิถีชีวิตแบบเกษตรกรรมที่สามารถพึ่งพาตัวเองและเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างแท้จริง โดยมีวิถีชีวิตที่สามารถอาศัยอยู่ในชุมชนได้อย่างมีความสุข

7. การลดช่องว่างให้แก่ชุมชน

แนวทางหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน จึงเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชนตำบลท่างาม เพื่อให้สมาชิกของชุมชนมีความเท่าเทียมกัน ลดปัญหาช่องว่างที่เกิดจากความยากจนในชุมชน เมื่อสมาชิกในชุมชนไม่มีปัญหาความยากจนจะเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาความยากจนที่สำคัญ

8. การสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่สมาชิกในชุมชน

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม คือ การสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนรวมทั้งการป้องกันของสมาชิกในชุมชน ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม ที่กล่าวว่า

“ถ้าเรา คือ องค์การที่ถูกกำหนดขึ้นมาตามรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ไขปัญหา สร้างความกินดีอยู่ดี บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้บริการแก่ชุมชนท้องถิ่น

พวกเราทั้ง 3 ส่วน อันได้แก่

นักการเมืองท้องถิ่นฝ่ายปกครอง

ข้าราชการพนักงานส่วนตำบล

และประชาชน

ต้องร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ และมององค์กรแห่งนี้เสมือนที่คล้ายทุกข์ ทำให้เกิดความสุขกับทุกคน สุดท้ายองค์กรแห่งนี้จะสถานที่แห่งความสุขของคนทุกคนในชุมชน โดยพวกเราจะเป็นผู้ประสานที่ดี คือ ประสานงบประมาณ คน หน่วยงาน พื้นที่ และกิจกรรม ที่จะก่อให้เกิดเป็นความสุขบนฐานรากแห่งสวัสดิการ และการบริหารจัดการที่ชุมชนจัดการตนเอง”

ดังนั้นแนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ คือ การสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่สมาชิกในชุมชนให้เข้ามามีบทบาทในการร่วมป้องกันอาชญากรรม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามทำหน้าที่รับฟังปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่รับผิดชอบและทำหน้าที่ในการบูรณาการการป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกับสมาชิกของชุมชน

โดยเฉพาะการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุของอาชญากรรมอย่างแท้จริง คือ การทำให้สมาชิกของชุมชนไม่มีปัญหาด้านปากท้อง โดยการสอบถามปัญหาของสมาชิกในชุมชน และมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพ การจัดสวัสดิการชุมชนในการสงเคราะห์ผู้ที่ด้อยโอกาสในชุมชนรวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลท่างามของชาวบ้านยังส่งผลทำให้ตำบลท่างามปราศจากความขัดแย้ง อันส่งผลที่สำคัญทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากความขัดแย้งไม่เกิดขึ้น ดังนั้นแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนท่างามจึงเป็นแนวทางที่สำคัญที่ทำให้ตำบลท่างามปราศจากปัญหาอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง

9. การจัดสวัสดิการชุมชน

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ แนวทางการจัดสวัสดิการชุมชนจากแนวทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของครัวเรือนและชุมชน โดยเป็นการเน้นชุมชนจัดการตนเอง เพื่อสร้างความสุขความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยเป็นการบูรณาการในการสร้างชุมชนจัดการตนเองร่วมกันระหว่างประชาชน นักการเมืองฝ่ายปกครอง และข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของชุมชน ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนปัญหาคนไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการของรัฐได้อย่างเพียงพอ ด้วยการนำแนวคิดการจัดสวัสดิการชุมชนมาเป็นแนวทางสำคัญ ภายใต้หลักการของแนวคิด “พึ่งตนเอง พึ่งพาพวกเรากันเอง” ภายใต้รูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 5 แนวทางในการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนท่างาม

แนวทางในการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนท่างาม พบว่า กองทุนสวัสดิการชุมชนท่างามได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2551 ซึ่งกรรมการกองทุนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ภาคประชาชน

ส่วนที่ 2 ส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม)

ส่วนที่ 3 ที่ปรึกษา

ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 1,413 คน หรือ ร้อยละ 33.40 ของสมาชิกในชุมชนทั้งหมด

สำหรับรูปแบบของการจัดสวัสดิการประกอบด้วย สวัสดิการที่มีความครอบคลุม การเกิด แก่ เจ็บ และตาย รวมทั้งการช่วยเหลือในกรณีการเกิดภัยพิบัติให้แก่สมาชิกของกองทุน ซึ่งปัจจุบันเงินทุนของกองทุนประกอบด้วย

- เงินในธุรกิจการลงทุน / กองทุน/ สวัสดิการ จำนวนเงินลงทุนรวมทั้งหมด 1.4 ล้านบาท
- เงินทุน จำนวน 3.38 ล้านบาท ด้วยการซื้อสลากออมสินและการฝากธนาคาร

ซึ่งกองทุนที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยกองทุนที่สำคัญ อาทิ

- กองทุนใบหยก

ได้รับการบริจาคจากตระกูลใบหยก เพื่อนำไปใช้การจัดสวัสดิการชุมชนทำงาน อันนำไปสู่การพัฒนาชุมชนตำบลทำงานเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ตระกูลใบหยกยังมีการจ้างงานให้แก่ชาวบ้าน ในชุมชนทำงาน อาทิ การส่งเสริมให้มีการปลูกมะนาวและมีการรับมะนาวหรือพืชผลทางการเกษตรอื่น ๆ ไปจำหน่ายที่กรุงเทพฯ

- กองทุนหมุนเวียนผู้ประสบภัยพิบัติ

ด้วยการจัดตั้งกองทุนขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านที่ต้องประสบภัยพิบัติ เนื่องจากพื้นที่ของตำบลทำงาน เคยประสบปัญหาน้ำท่วมหนักเนื่องจากประตูระบายน้ำบางโฉมศรีพัง ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลทำงานได้มีการจัดทำเสื่อยึดมีภาพของประตูระบายน้ำบางโฉมศรีจำหน่าย และสามารถหาเงินเข้ากองทุนได้จำนวน 80,000 บาท เพื่อนำไปใช้ในการจัดสวัสดิการสำหรับช่วยเหลือสมาชิกของชุมชน

- กองทุนตามความเชื่อของประชาชน

ได้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นมาจากความเชื่อของประชาชนในชุมชน อาทิ เมื่อสมาชิกของชุมชนถูกหวย จึงได้ตั้งตู้รับบริจาคจากชาวบ้านที่ถูกหวยดังกล่าวข้างต้น จนกระทั่งนำเงินที่ได้รับดังกล่าวมาดำเนินการในรูปแบบของกองทุนเพื่อนำไปจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกในชุมชนเป็นสำคัญ

- กองทุนจากการขายขยะ

ด้วยการให้สมาชิกของชุมชนได้มีการแยกขยะ และทางองค์การบริหารส่วนตำบลทำงานได้มีการนำขยะดังกล่าวไปจำหน่าย และนำรายได้ที่ได้รับเข้าสู่กองทุนเพื่อนำไปใช้ในการจัดสวัสดิการให้แก่ชุมชน

สำหรับแนวทางที่กองทุนนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่สมาชิกของชุมชน และเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุให้แก่สมาชิกของชุมชน ได้แก่

การพัฒนาการประกอบอาชีพให้แก่สมาชิกของชุมชน

ด้วยการให้สมาชิกของชุมชนสามารถกู้ยืมเงินเพื่อซื้อวัสดุทางการเกษตร หรือ การกู้เพื่อลงทุนในดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม อาทิ การปลูกมะนาว การจัดทำอบาตาล โดยมีวงเงิน 1.45 ล้านบาท โดยให้กู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ มีสมาชิกในชุมชนที่กู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพจำนวนมากกว่า 80 ราย

พัฒนาระบบเศรษฐกิจ

โดยกองทุนมีเงินทุนหมุนเวียน 9.5 แสน เพื่อนำไปสู่ “การทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)” เพื่อนำไปสู่การจ้างแรงงานและการนำรายได้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดสวัสดิการให้แก่ชุมชน ตำบลทำงานเป็นสำคัญ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทำงานได้ก่อให้เกิดการพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนด้วยการทำธุรกิจเพื่อสังคม ประกอบด้วย

- โรงงานน้ำดื่มทำงาน

เป็นโรงงานน้ำดื่มขนาดย่อมที่ได้ก่อตั้งขึ้นในบริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลทำงาน โดยมีการจ้างงานผู้ที่ว่างงาน และผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ ให้มาทำงานที่โรงงานน้ำดื่ม เพื่อเป็นการสร้างงาน

และสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชนทำงานที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชีพ คือ ผู้ที่ไม่มีงานทำ ขาดรายได้ ให้มีรายได้ในการดำรงชีวิต อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลทำงานจะมีการจำหน่ายน้ำดื่มในราคาถูกให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยเฉพาะหากมีการจัดงานเลี้ยงที่มีการใช้น้ำดื่มจำนวนมากจะมีการจำหน่ายน้ำดื่มในราคาถูก หรือ การให้น้ำดื่มไปก่อนแล้วค่อยมีการชำระเงินภายหลัง หากน้ำดื่มเหลือโดยยังไม่ได้เปิดขวดจะสามารถคืนน้ำดื่มดังกล่าวได้ อันเป็นการทำให้สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลทำงานซื้อน้ำดื่มจากองค์การบริหารส่วนตำบลทำงาน รวมทั้งรายได้ที่ได้รับจากโรงงานน้ำดื่มทำงานจะนำเข้าสู่กองทุนและนำไปใช้ช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหายากจน หรือ ผู้ที่ด้อยโอกาสในชุมชน อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุประการหนึ่ง

- ร้านกาแฟ (Tarngam Coffee)

องค์การบริหารส่วนตำบลทำงานได้มีการเปิดร้านกาแฟ เพื่อจำหน่ายเครื่องดื่มให้แก่ เจ้าหน้าที่ข้าราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลทำงาน รวมทั้งประชาชนที่เข้ามาติดต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทำงาน รวมทั้งได้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มให้แก่ผู้ที่มาศึกษาดูงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำงาน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลทำงานเป็นองค์กรที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี

โดยเฉพาะนวัตกรรมด้านการจัดสวัสดิการชุมชน จึงเป็นองค์กรที่มีคณะผู้ที่เข้ามาศึกษาดูงานจำนวนมาก นอกจากนี้ ร้านกาแฟดังกล่าวยังเป็นแหล่งในการจำหน่ายของที่ระลึกที่ผลิตโดยกลุ่มสตรีในพื้นที่ตำบลทำงาน โดยร้านกาแฟดังกล่าวจึงเป็นแหล่งในการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากกลุ่มสตรีในตำบลทำงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพและการสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชน สำหรับรายได้ที่ได้รับจากร้านกาแฟ นอกจากจะเป็นรายได้ให้แก่กลุ่มที่ผลิตสินค้าและนำมาจำหน่ายในร้านกาแฟแล้ว รายได้ที่ได้รับยังคงนำเข้าสู่กองทุน เพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในชุมชนเป็นสำคัญ

การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิกของชุมชน

แนวทางที่สำคัญในการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนทำงาน คือ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิกในชุมชน เพื่อไม่ให้สมาชิกของชุมชนต้องไปกู้ยืมจากแหล่งภายนอกและการเป็นหนี้ในระบบ จนกระทั่งก่อให้เกิดปัญหาชีวิตและปัญหาสังคมในตำบลทำงาน โดยแนวทางที่สำคัญ คือ การป้องกันการเป็นหนี้สินจนกระทั่งยากต่อการชำระ ด้วยการเสริมสร้างให้สมาชิกในชุมชนตำบลทำงานมีการออมเงิน โดยจัดตั้งเป็นกลุ่มออมทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่มออมทรัพย์มีจำนวน 315 ราย หรือ จำนวนร้อยละ 22.30 ของสมาชิกทั้งหมด

สำหรับแนวทางในการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนทำงาน สามารถสรุปรูปแบบการดำเนินงานได้ดังนี้

ภาพที่ 6 การพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลท่างาม

ดังนั้นแนวทางที่สำคัญของกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลท่างาม คือ ระดมเงินเพื่อนำไปจัดสวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกของชุมชน โดยเฉพาะสมาชิกผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่จัดเป็นกลุ่มชายขอบที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องประกอบอาชีพการเกษตรให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ทำให้สมาชิกของชุมชนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และไม่มีปัญหาปากท้อง อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุและสามารถทำให้ประชาชนในตำบลท่างามมีความสุขได้อย่างแท้จริง

10. การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

สำหรับจังหวัดสิงห์บุรีนับเป็นจังหวัดที่มีผู้สูงอายุมากที่สุดในประเทศไทย ดังนั้น กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชนตำบลท่างามมากที่สุด คือ กลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งมักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยมีผู้ที่เข้าไปหลอกลวงเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางทรัพย์สินต่อกลุ่มผู้สูงอายุ ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้ตระหนักถึงแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุ ดังนี้

โครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย

- การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่างามที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้จัดให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ กิจกรรมที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของโครงการ วงเดือนลำดวน ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรมสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ และมอบเงินจากกองทุนสวัสดิการชุมชนท่างามให้แก่ชมรมผู้สูงอายุเดือนละ 6,000 บาท โดยให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมและดูแลซึ่งกันและกัน ทั้งที่เป็นกิจกรรมเยี่ยมบ้าน การซ่อมแซมบ้านเรือนให้แก่ผู้สูงอายุ

โดยแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุดังกล่าวโดยการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ จะมีการสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับระวังเหตุจากการตกเป็นเหยื่อ

อาชญากรรมของผู้สูงอายุ ที่อาจมีคนอื่นจากต่างถิ่นเข้ามาหลอกลวงเพื่อแสวงหาทรัพย์สินจากผู้สูงอายุ ซึ่งแนวทางดังกล่าวเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชนทำงาน

- **การเตือนภัยอาชญากรรมด้วยเสียงตามสายในพื้นที่ตำบลท่างาม**

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ผู้สูงอายุในตำบลท่างาม โดยความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม คือ การแจ้งเตือนภัยด้วยระบบเสียงตามสายในบริเวณพื้นที่ตำบลท่างาม ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับแจ้งว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นแก่ผู้สูงอายุ จะเข้าไปช่วยเหลือ และดำเนินการแจ้งเตือนผู้สูงอายุในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามผ่านเสียงตามสาย อันส่งผลให้ผู้สูงอายุในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างามได้รับทราบ และสามารถป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้เล่าว่า

“เคยมีคนจากต่างถิ่นเข้าไปหลอกลวงผู้สูงอายุในบริเวณตำบลท่างาม ซึ่งผู้สูงอายุคนนั้นได้แจ้งมายังองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม เมื่อเจ้าหน้าที่รับทราบการหลอกลวงดังกล่าว จึงมีการแจ้งเตือนผ่านระบบเสียงตามสายไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่สามารถกระทำความผิด และต้องออกจากพื้นที่ของตำบลท่างาม”

การเตือนภัยผ่านระบบเสียงตามสายดังกล่าวข้างต้น นอกจากจะมีการแจ้งเตือนเมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว ยังมีการแจ้งเตือนภัยเมื่อมีข่าวการหลอกลวงผู้สูงอายุในพื้นที่ต่าง ๆ ให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ได้รับทราบ อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพแนวทางหนึ่งของตำบลท่างาม

ความหวาดกลัวอาชญากรรม

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลท่างาม ซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่างามมาตั้งแต่เกิด โดยเป็นคนในท้องถิ่นพบว่าไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรมแต่อย่างใด เนื่องจากเห็นว่า พื้นที่ในตำบลท่างามเป็นพื้นที่ที่ทุกคนมีการประกอบอาชีพ โดยมีรายได้ที่แน่นอนที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนในการสร้างอาชีพ ตลอดจนการจัดสวัสดิการในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่มีความเกรงกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมแต่อย่างใด เพราะเห็นว่าในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น หากแต่เคยมีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับการฆาตกรรม ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากคนภายนอกพื้นที่กระทำความผิด และนำศพของเหยื่ออาชญากรรมมาทิ้งในพื้นที่ของตำบลท่างาม ไม่ได้เป็นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในตำบลท่างามที่เกิดจากสมาชิกในชุมชนแต่ประการใด ดังนั้น ประชาชนในเขตชุมชนทำงานไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบแต่ประการใด

นอกจากนี้ ประชาชนในชุมชนยังเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยเป็นที่พึ่งของประชาชนในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการประกอบอาชีพ ที่พึ่งสำหรับผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งที่พึ่งด้านการป้องกันอาชญากรรม และที่พึ่งเมื่อประสบความเดือดร้อนในด้านต่าง ๆ จะมาหาองค์การบริหารส่วนตำบลท่างามเพื่อไปช่วยเหลือ ดังที่กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“เคยมีสมาชิกของชุมชนหายไปจากพื้นที่นาน เมื่อเป็นโรคที่รุนแรงได้กลับมาอาศัยตำบล
ทำงาน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทำงานได้ให้ไปอาศัยวัด และใช้เงินจากกองทุนสวัสดิการ
ชุมชนในการช่วยดูแล จนกระทั่งเสียชีวิต

หรือ ในกรณีที่มีคนหลงทางมาในพื้นที่ จะมีชาวบ้านพามาให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่ง
บุคคลดังกล่าวกลับไปบ้าน”

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทำงานจึงเป็นสถานที่ที่ประชาชนในตำบลทำงานไว้วางใจและมี
ความเชื่อมั่นต่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะแนวทางในการ
ป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ สมาชิกทุกคนในพื้นที่ตำบล
ทำงาน โดยการแก้ปัญหาปากท้อง และการจัดสวัสดิการชุมชนที่ดี อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ
อย่างแท้จริง

กรณีศึกษาที่ 5

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง

บทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

“การบูรณาการทำงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานอื่น ๆ และประชาชนร่วมกับ อบต.”

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนโดยการสร้างการมีส่วนร่วมและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในท้องถิ่นและสมาชิกของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่ตำบลตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลตำนานและพื้นที่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง โดยห่างจากอำเภอเมืองพัทลุงเป็นระยะทางประมาณ 2.5 กิโลเมตร โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งหมด 27.02 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 16,887.50 ไร่

โดยสภาพทั่วไปของตำบลตำนานมีสภาพที่ราบลุ่มกระจายอยู่ทั่วไป และมีสภาพที่ราบสลับที่ดอนในบริเวณทางตอนใต้ของพื้นที่ ด้านทิศเหนือของตำบลตำนานมีคลองตำนานและคลองชลประทานตอนกลางของตำบลมีคลองม่วงเกลียว หรือ นบปริง หรือ ท่าลาด หรือ ดอนเต้ (มีชื่อเรียกตามกลุ่มบ้านที่ลำคลองไหลผ่าน) ด้านทิศใต้ของตำบลมีคลองลำมุดและคลองลำเบ็ดไหลผ่าน โดยมีลักษณะสภาพพื้นดินจะเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การทำนาทำสวน ดังนั้น พื้นที่ส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลตำนานจึงเป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติและแหล่งน้ำสำคัญ และองค์การบริหารส่วนตำบลตำนานได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชน อาทิ ฝ่ายทำนบ พนังกันน้ำ เป็นต้น อันส่งผลต่อความอุดมสมบูรณ์ในการทำเกษตรกรรมของชุมชน

ลักษณะของสมาชิกในครัวเรือน

ประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวน 2,797 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิก 8,059 คน ซึ่งลักษณะของประชากรส่วนใหญ่จะเป็นคนในชุมชนดั้งเดิมที่อาศัยในบริเวณตำบลตำนานมาตั้งแต่เกิด โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนาเป็นหลัก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศในพื้นที่ทำให้พื้นที่มีความเหมาะสมในการทำเกษตรกรรม โดยเฉพาะการปลูกข้าวเป็นหลัก ซึ่งข้าวที่นิยมปลูก คือ ข้าวพันธุ์เล็บนกเงี้ยว ชัยนาท และเบตง นอกจากนี้ยังปลูกไม้ผลพืชไร่และพืชผัก รวมทั้งการทำสวนยางพารา เพื่อเป็นรายได้หลักของสมาชิกในชุมชน

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานประสบ ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ซึ่งในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนานพบว่าการแพร่กระจายของยาเสพติด เช่น พืชใบกระท่อม กัญชา เมทแอมเฟตามีน

สำหรับปัญหาการแพร่กระจายของเมทาเมเฟตามีน หรือ ยาบ้า พบว่าในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนานมีทั้งผู้เสพและผู้ค้า

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนานในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรม คือ ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ จึงได้มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเครือข่ายหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหายาเสพติด และการสร้างการมีส่วนร่วมกับสมาชิกของชุมชนอย่างต่อเนื่องในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนให้ได้มากที่สุด โดยผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนานได้ร่วมกับผู้นำของตำบลในการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่ชุมชน และบทบาทในการบูรณาการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนตำบลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเพื่อทำหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วย

1. การจัดทำผังเมืองเพื่อการพัฒนาตำบลตำนาน

องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานมีการจัดทำผังเมืองเพื่อการพัฒนาตำบลตำนานเป็น 3 โซน ได้แก่

โซนพัฒนาเมืองเศรษฐกิจ

ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 5 10 และ 11

โซนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ประกอบด้วย คลองตำนาน หมู่ที่ 1 5 10 คลองลำมุด หมู่ที่ 7 14 และ คลองลำเบ็ด หมู่ที่ 12 และ 15 โดยดำเนินการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้ธรรมชาติคงอยู่คู่หมู่บ้านและชุมชน

โซนพัฒนาอาชีพการเกษตร

เป็นพื้นที่สำหรับส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกรควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

แม้แนวทางในการจัดทำผังเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลตำนานให้แก่ตำบลตำนานมีแนวทางเพื่อไปสู่การพัฒนาตำบลตำนานเป็นสำคัญ ซึ่งแนวทางของจัดทำผังเมืองดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการแบ่งพื้นที่ในตำบลตำนานทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานสามารถร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถจัดสายตรวจลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดอาชญากรรมได้ง่าย อันส่งผลต่อการป้องปรามอาชญากรรมและทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าว

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตำนานจึงมีบทบาทที่สำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน แม้วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการแบ่งพื้นที่การจัดทำผังเมืองเพื่อเป็นการ

พัฒนาตำบลตามแนวทางในการพัฒนาตำบลเป็นสำคัญ หากแต่แนวทางในการจัดทำผังเมืองด้วยการแบ่งโซนพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรม ที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญ

2. การทำให้สมาชิกของชุมชนได้มีจิตสำนึกต่อการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลได้สร้างจิตสำนึกให้แก่สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดด้วยการให้ผู้นำของชุมชนได้มีการตระหนักถึงปัญหายาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของตำบล และให้ผู้นำของชุมชน คือ กำนัน และผู้ใหญ่บ้านได้สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกของชุมชน ให้มีความตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของปัญหายาเสพติดที่ได้แพร่กระจายเข้ามาในบริเวณพื้นที่และทำให้สมาชิกของชุมชนได้มีจิตสำนึกในการร่วมมือป้องกันปัญหายาเสพติดให้แก่ชุมชนของตนเองเป็นสำคัญ

3. การสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ให้มีการแพร่กระจายไปในชุมชนตำบลด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ การสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่สมาชิกในชุมชนได้เห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญทำลายสมาชิกของชุมชน แนวทางที่สำคัญคือ สมาชิกของชุมชนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยการทำหน้าที่ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดให้แก่สมาชิกของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้านในแต่ละหมู่บ้าน หรือ กำนัน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านและกำนันเป็นบุคคลที่สมาชิกของชุมชนได้ให้ความเชื่อถือและไว้วางใจ อันส่งผลให้สมาชิกของชุมชนที่ได้แจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจะได้รับการคุ้มครอง และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะดำเนินการในการตักเตือนว่ากล่าวสมาชิกของชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่อไป

แนวทางที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การสร้างความสามัคคี สร้างความกลมเกลียวให้แก่สมาชิกของชุมชน ให้สมาชิกของชุมชนมีความรักความผูกพันต่อชุมชน ทำหน้าที่เป็นหูตาให้แก่ชุมชน ด้วยการร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งแนวทางที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การสร้างความรักสามัคคี ให้เกิดความกลมเกลียว ให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมที่สำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยการให้ความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยการแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนให้แก่หัวหน้าของชุมชนได้รับทราบ และหัวหน้าของชุมชน คือ กำนัน และผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบลจะร่วมมือในการดำเนินการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมร่วมกัน ซึ่งจากแนวทางในการสร้างความร่วมมือให้แก่สมาชิกของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดร่วมกันส่งผลให้ปัญหายาเสพติดในบริเวณชุมชนตำบลได้ลดจำนวนลง อันแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการสร้างความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การติดอาวุธ คุณงามความดี ให้แก่สมาชิกของชุมชน

แนวทางที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลนำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ แนวทางในการติดอาวุธ คุณงามความดีให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งแนวทางในการติดอาวุธคุณงามความดี สามารถกระทำได้โดย

การสร้างเสริมอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่สมาชิกของชุมชน เพื่อให้สมาชิกของชุมชนไม่มีปัญหาด้านปากท้อง ปัญหาด้านรายได้ในการดำรงชีพสำหรับตนเองและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเมื่อสมาชิกของชุมชนตำบลมีรายได้หลักจากเกษตรกรรมในการเลี้ยงชีพ ทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านเศรษฐกิจของสมาชิกในครอบครัวได้ลดน้อยลงจนกระทั่งแม้จะมีปัญหาเสียดินได้แพร่กระจายเข้ามาในพื้นที่ตำบลมานาน แต่ก็ไม่สามารถจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้สมาชิกในชุมชนให้ความสำคัญกับการค้ายาเสพติด เนื่องจากสมาชิกของตำบลมานานไม่ประสบปัญหาขาดรายได้ หรือ ปัญหาเศรษฐกิจแต่ประการใด

ดังนั้น แนวทางแรกในการติดอาวุธ คุณงามความดีให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ การสร้างงาน เพื่อให้สมาชิกของชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดี ทำให้ปัญหาเสียดินแม้จะมีการแพร่กระจายเข้ามาหากแต่ไม่สามารถส่งผลทำให้สมาชิกของชุมชนหันมาค้ายาเสพติด เนื่องจากสมาชิกมีรายได้หลักจากการเกษตรกรรมที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ สำหรับแนวทางในการส่งเสริมอาชีพ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจเบื้องต้นให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ

- การสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำให้มีความเพียงพอต่อการทำเกษตรกรรม และเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน

- การสร้างและพัฒนาอาชีพให้แก่สมาชิกของชุมชน

การสร้างและการพัฒนาอาชีพให้แก่สมาชิกของชุมชน ประกอบด้วย การทำนา ทำสวนยางพารา การปลูกไม้ผล พืชไร่ และพืชผัก การทำประมงทั้งในบ่อเพาะเลี้ยงและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ การเลี้ยงโคและสุกร รวมทั้งด้านการบริการและพาณิชยกรรม อาทิ สถานบริการนั้น โรงสี และร้านค้าทั่วไป เป็นต้น และด้านอุตสาหกรรม คือ โรงงานแปรรูปไม้ และโรงงานผลิตพลาสติก

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านศาลาพระนาย วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตข้าวซ้อมมือ ข้าวสังข์หยด อันเป็นการสร้างอาชีพให้แก่สมาชิกของชุมชน ทำให้สมาชิกของชุมชนมีรายได้ ไม่ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมทางอ้อม หากแต่สามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างแท้จริง เพราะเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่สาเหตุของอาชญากรรมที่เกิดจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

- การปลูกฝังให้สมาชิกของชุมชนมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันอาชญากรรมซึ่งอาจเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การปลูกฝังสมาชิกของชุมชนให้มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นการติดอาวุธ คุณงามความดี ให้กับสมาชิกของชุมชนในการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหาเสียดินที่กำลังแพร่กระจายในพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย รวมทั้งได้มีการแพร่กระจายมายังพื้นที่ในตำบลมานาน แนวทางที่สำคัญในการปลูกฝังสมาชิกของชุมชนให้มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เริ่มตั้งแต่การปลูกฝังแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับอายุน้อย ซึ่งศึกษาในระดับเตรียมความพร้อมอนุบาล ซึ่งตำบลมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 3 แห่ง รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรมโดยผ่านกระบวนการถ่ายทอดผ่านโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของตำบล จำนวน 3 แห่ง โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 1 แห่ง

นอกจากนี้ สำหรับการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนที่เป็นผู้ใหญ่ ด้วยการอบรมผ่านวัด รวมทั้งผ่านผู้นำของตำบลไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องเป็นต้นแบบในการสร้างความเชื่อมั่นต่อการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน

5. การบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างสถาบันทางสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนตำบลนาค คือ การบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างสถาบันทางสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในตำบลตำบลนาค เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เพื่อนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่ตำบลตำบลนาคทั้งที่เป็นการป้องกันอาชญากรรมทางตรงและการป้องกันอาชญากรรมทางอ้อม

โดยโครงสร้างทางสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลนาค ประกอบด้วยสถาบันองค์กร กลุ่มผู้นำ กลุ่มอาชีพ และกลุ่มที่สำคัญต่าง ๆ ที่ช่วยกันส่งเสริมให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่เป็นไปอย่างมีคุณภาพอันจะส่งผลให้ครอบครัวและชุมชนเกิดความเข้มแข็งนำไปสู่ความยั่งยืนในการพัฒนา และการป้องกันอาชญากรรม โดยสถาบันทางสังคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลนาค ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วย

สถาบันการศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งมีสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับเตรียมความพร้อมอนุบาล จำนวน 3 แห่ง ระดับประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จำนวน 15 แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) 1 แห่ง ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรระดับตำบล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 1 แห่ง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพตำบลตำบลนาค

นอกจากนี้ สถาบันทางศาสนา ซึ่งประกอบด้วย วัด มีจำนวนทั้งสิ้น 6 แห่ง ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนให้มีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง มีการประกอบอาชีพที่สุจริต ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การกระทำความผิด

สำหรับแนวทางที่สำคัญในการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในท้องถิ่น ประกอบด้วย

- การเฝ้าระวังกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด

แนวทางการเฝ้าระวังกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด ประกอบด้วย แนวทางในการบูรณาการระหว่างสถาบันทางสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในตำบลตำบลนาค กล่าวคือ ทั้งหน่วยงานฝ่ายปกครอง ประกอบด้วยกำนันและผู้ใหญ่บ้าน และองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลนาคได้มีการวิเคราะห์ถึงปัญหาในชุมชนร่วมกัน การวิเคราะห์ถึงกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดในชุมชน ซึ่งได้แก่ กลุ่มเยาวชนในตำบลตำบลนาคที่อาจมีโอกาสดำเนินการกระทำความผิดได้หากมีการคบเพื่อนที่ไม่ดี หรือ ครอบครัวไม่ได้ให้ความสนใจรวมทั้งหากโรงเรียนไม่ได้ให้ความสนใจในพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอาจทำให้เด็กและเยาวชนถูกชักชวนไปสู่การกระทำความผิด หรือ การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ง่าย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลนาคจึงได้มีการดำเนินการในการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะมีโอกาสดำเนินการกระทำความผิด ด้วยการร่วมมือกับผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลาน หากเห็นเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด จะมีผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสายแจ้งให้แก่ผู้ใหญ่บ้านให้รับทราบ และผู้ใหญ่บ้านจะเข้าไปพูดคุยสอบถามปัญหา รวมทั้งการว่ากล่าวตักเตือนผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานให้มีพฤติกรรมที่ไม่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดหรือการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากนี้ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลนาคร่วมกับเจ้าหน้าที่

ฝ่ายปกครองในการประสานกับโรงเรียนเพื่อทำหน้าที่ในการสอดส่องพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงต่อการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมและการจัดกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนห่างไกลจากปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหายาเสพติด นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านและองค์กรฝ่ายปกครอง ประกอบด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังทำหน้าที่ในการประสานกับทางวัดในการจัดกิจกรรมทางศาสนาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการกระทำผิดในตำบลตำบ่าน

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยังได้ประสานกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในจังหวัดพัทลุง เพื่อดำเนินการในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิดด้วยการประสานให้ความรู้ความเข้าใจต่อเด็กและเยาวชนที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตเพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติดและไม่กระทำผิดในคดีอื่น ๆ และสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่เป็นเด็กในท้องที่ของตำบลตำบ่าน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านได้ประสานกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จ.พัทลุง ในการดำเนินการดูแลหากพ้นโทษและกลับเข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่ของตำบลตำบ่าน เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนต้องมีการกระทำผิดซ้ำอีกต่อไป

- การบูรณาการเพื่อป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านได้มีการบูรณาการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนในรูปแบบของการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน อยู่ในความดูแลด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง โดยมีตำรวจและสายตรวจจากสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุงลาดตระเวนอย่างสม่ำเสมอ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านได้มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง โดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ประกอบด้วย

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมในตำบลตำบ่านร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน โดยทำหน้าที่ในการสอดส่องดูแลความสงบเรียบร้อยและปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลตำบ่าน หากประสบปัญหาอาชญากรรมจะมีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน นอกจากนี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีบทบาทที่สำคัญในการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน โดยทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยเบื้องต้นให้แก่สมาชิกในชุมชนที่มีความขัดแย้ง โดยมีการดำเนินการลดความขัดแย้งร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน นอกจากนี้ กำนันและผู้ใหญ่บ้านยังทำหน้าที่ในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ตำบลตำบ่านร่วมกับเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัย กลุ่มอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครตำรวจชุมชนตำบลตำบ่าน

ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

ร่วมสนับสนุนในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการร่วมลาดตระเวน หรือ การตั้งสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของตำบลตำบ่าน

กลุ่มอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน มีกลุ่มอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครตำรวจชุมชนตำบลตำบ่าน ทำหน้าที่เฝ้าระวังรักษาเวรยามดูแลความสงบในหมู่บ้านและตำบล และมีหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน คอยรับส่งผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง โดยหมายเลขโทรศัพท์ในการแจ้งเหตุฉุกเฉิน ซึ่งรวมทั้งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน คือ หมายเลข 1669 โดยอาสาสมัครทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่ได้รับเงินในการปฏิบัติงาน หากแต่เป็นผู้ที่มีจิตอาสาในการปฏิบัติงานเพื่อรับใช้สังคมอย่างแท้จริง

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน ประกอบด้วยโครงการที่สำคัญ อาทิ

โครงการจัดตั้งศูนย์บริการประชาชน

เป็นศูนย์บริการรับแจ้งเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หน่วยอาสาสมัครตำรวจชุมชน หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (1669) และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ร่วมปฏิบัติการเฝ้าระวังดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน โดยจะมีการออกลาดตระเวนในการป้องกันอาชญากรรมเป็นประจำทุกวัน ระยะเวลาระหว่าง 21.00-03.00 น.ทุกวัน โดยเป็นการจัดตั้งจุดสกัดและจุดชุดเฝ้าระวังตรวจตราประจำหมู่บ้านร่วมกับฝ่ายปกครองงบประมาณที่ใช้เป็นเงิน 632,700 บาท

โครงการจัดตั้งจุดตรวจในช่วยเหลือกัลวันสำคัญ

องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านได้มีการจัดตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาลวันสำคัญ เช่น กิจกรรม 7 วันอันตราย ช่วงขึ้นปีใหม่ และวันสงกรานต์ งบประมาณที่ใช้ 20,000 บาท

โครงการสนับสนุนรถตรวจการณ์

ด้วยการให้การสนับสนุนรถในการตรวจการณ์ลาดตระเวนให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเจ้าหน้าที่ของฝ่ายปกครอง คือ ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน คือ อาสาสมัครรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครตำรวจชุมชนตำบลตำบ่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและทำให้การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสมาชิกในชุมชนตำบลตำบ่านสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านจึงได้ร่วมมือกับสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง จัดชุดสายตรวจประจำตำบลออกลาดตระเวนร่วมกับฝ่ายปกครองกำนันผู้ใหญ่บ้านที่จัดชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ประจำหมู่บ้านโดยการจัดตั้งจุดตรวจตราประจำหมู่บ้านในแต่ละหมู่บ้าน โดยปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครตำรวจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านรวมทั้งหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อเฝ้าระวังรักษาเวรยามในการดูแลความสงบในหมู่บ้านตลอด 24 ชั่วโมง อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงการบูรณาการในการสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนตำบลตำบ่าน และส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. การประสานขอความร่วมมือประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลตรวจตราแจ้งเบาะแสที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม คือ การประสานขอความร่วมมือจากประชาชนในแต่ละหมู่บ้านให้มีส่วนร่วมในการดูแลตรวจตราและแจ้งเบาะแสที่สำคัญเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละหมู่บ้านให้ผู้นำของชุมชนได้รับทราบ

เนื่องจากแนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานฝ่ายปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน โดยผู้ใหญ่บ้านและกำนันซึ่งเป็นผู้ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือจะมีบทบาทที่สำคัญในการทำให้สมาชิกของตำบลในแต่ละหมู่บ้านให้ความไว้วางใจและทำหน้าที่ในการแจ้งเบาะแสที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละหมู่บ้านให้ผู้ใหญ่บ้านในแต่ละหมู่บ้านได้รับทราบปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ใหญ่บ้านจำนวน 15 คน จะทำหน้าที่ในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกับกำนันและองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน โดยเป็นการบูรณาการในการปฏิบัติงานป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน ซึ่งจะมีการพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมที่ได้รับเบาะแส หากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ไม่มีความรุนแรง ผู้ใหญ่บ้านจะทำหน้าที่เรียกผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวมาพบ หรือเข้าไปพบผู้ที่มีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรมโดยการว่ากล่าวตักเตือนและแก้ไขปัญหาร่วมกับสมาชิกของหมู่บ้านที่ได้ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว แต่หากปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้โดยผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกของหมู่บ้านที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว จะมีการดำเนินการโดยนำปัญหาดังกล่าวมาร่วมกันประชุมร่วมกันระหว่างผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และองค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงการประสานความร่วมมือในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมอันเป็นเป้าหมายสูงสุดในการสร้างความสงบและเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สินของสมาชิกในตำบลตำบ่านเป็นสำคัญ

7. การลดความขัดแย้งให้แก่สมาชิกของชุมชน

แนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่สมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่าน คือ แนวทางในการลดความขัดแย้งให้แก่สมาชิกของชุมชน เพื่อสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นภายในชุมชนตำบ่านได้อย่างแท้จริง เนื่องจากทางองค์การบริหารส่วนตำบลตำบ่านเห็นว่า สังคมที่ปราศจากความขัดแย้งจะเป็นสังคมที่มีความสงบสุขและสามารถป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง

สำหรับแนวทางในการลดความขัดแย้งให้แก่สมาชิกของชุมชน ประกอบด้วย

- การให้ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิกของชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านจะเป็นผู้ที่สมาชิกในชุมชนให้ความไว้วางใจ โดยผู้ใหญ่บ้านบางท่านเป็นผู้ใหญ่บ้านมาเป็นระยะเวลามากกว่า 25 ปี อันส่งผลต่อการเคารพยำเกรงของสมาชิกในชุมชน ผู้ใหญ่บ้านจึงทำหน้าที่เป็นประธานในการไกล่เกลี่ยปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นให้แก่สมาชิกในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การให้กำนันทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

กำนันทำหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการไกล่เกลี่ย ในกรณีที่ปัญหาที่สำคัญในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในระดับหมู่บ้านไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้ เนื่องจากสมาชิกในหมู่บ้านไม่ยอมรับฟังในการไกล่เกลี่ยของผู้ใหญ่บ้าน จะให้กำนันทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่อไป อย่างไรก็ตาม ผู้ใหญ่บ้านกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลดังนี้

“โดยปกติในตำบลตำบ่านจะไม่ค่อยมีปัญหาข้อพิพาท เนื่องจากสามารถพูดคุยตกลงปัญหากันได้ทุกเรื่อง เคยมีกรณีหนึ่งที่ต้องมีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คือ ต้นไม้ล้มไปโดนบ้านอีก

หลังหนึ่ง โดยผู้ใหญ่บ้านได้เข้าไปไกล่เกลี่ยปัญหาข้อพิพาทดังกล่าว ซึ่งสามารถระงับข้อพิพาทได้โดยไม่ต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปยังสถานีตำรวจ”

อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงตำบลตำบลน่านเป็นชุมชนที่มีความขัดแย้งไม่มาก เนื่องจากมีการบูรณาการในการลดปัญหาความขัดแย้งร่วมกันระหว่างหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการความขัดแย้งในชุมชนร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีความสงบสุขปราศจากความขัดแย้ง ซึ่งแนวทางที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านได้นำมาใช้ในการลดความขัดแย้งคือ การสอบถามความต้องการของประชาชนทั้งที่เป็นการประชุมอย่างเป็นทางการในการจัดทำประชาคมหมู่บ้าน หรือ การจัดประชุมไม่เป็นทางการ คือ การพูดคุยกับชาวบ้าน เพื่อให้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้น และทราบความต้องการของชาวบ้าน และนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งของสมาชิกในชุมชน อย่างไรก็ตาม แนวทางในการดำเนินการเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ การดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของสมาชิกในชุมชนและแนวทางในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาระหว่างหน่วยงานปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบล อันนำไปสู่แนวทางที่สามารถลดความขัดแย้งภายในชุมชนได้อย่างแท้จริง

สรุปบทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านในการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่าน คือ การเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีบทบาทที่สำคัญในการ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ประชาชน” การสร้างความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนร่วมกับการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีพลังที่เป็นเกราะคุ้มกันในการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะการป้องกันกลุ่มเสี่ยงไม่ให้ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม หรือ ปัญหายาเสพติดที่ไม่สามารถสร้างปัญหาให้แก่สมาชิกของชุมชนได้

ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนกับองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านต่อการป้องกันอาชญากรรม และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการรวมพลังในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็งของชุมชนที่เป็นพลังเครือข่ายในการเป็นเกราะป้องกันไม่ให้ปัญหาอาชญากรรมเข้าไปสู่ชุมชนตำบลตำบลน่าน ซึ่งหากปัญหาอาชญากรรมได้เกิดขึ้นในตำบลตำบลน่าน พลังที่เข้มแข็งของชุมชนจะเป็นพลังที่สำคัญในการทำให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการบรรเทาแก้ไขให้หมดไปจากตำบลตำบลน่านได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ความหวาดกลัวอาชญากรรม

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลตำบลน่าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเพศหญิง ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้เดือนละประมาณ 20,000 กว่าบาท ไม่มีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมแต่ประการใด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในตำบลตำบลน่านมาตั้งแต่เกิด ดังนั้น จึงรู้จักกับสมาชิกอื่น ๆ ในชุมชน และเห็นว่าชุมชนตำบลตำบลน่านมีความร่วมมือระหว่างสมาชิกของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มแข็งมีพลังในการพัฒนาชุมชนรวมทั้งการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

โดยกลุ่มตัวอย่างไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรม เนื่องจากเห็นว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลน่านได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

ในการลาดตระเวนดูแลความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน และหากประสบปัญหาความเดือดร้อนในเรื่องใด ๆ สามารถแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลให้ดำเนินการได้ รวมทั้งหากทราบเบาะแสของปัญหาอาชญากรรมสมาชิกของชุมชน สามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารไปยังกำนัน หรือ ผู้ใหญ่บ้านได้ ทำให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในชุมชนแห่งนี้

นอกจากนี้ สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนมีลักษณะเป็นสังคมชนบท สังคมเกษตรกรรมที่สมาชิกในชุมชนรู้จักกันเกือบหมด ไม่มีปัญหาประชากรแออัดเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกัน ประกอบกับไม่มีแหล่งอบายมุขในชุมชน จึงทำให้สมาชิกของชุมชนไม่มีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมแต่ประการใด

กรณีศึกษาที่ 6

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช

บทบาทในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม และการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เข้มแข็ง : ป้องกันและช่วยเหลือแรงงานพม่าและลูกฝาแฝดจากการถูกข่มขืน”

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ตำบลนาหมอบุญ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์ ระยะทาง ห่างจากตัวอำเภอ ประมาณ 5 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 42,700 ไร่ หรือ 68.32 ตารางกิโลเมตร ตำบลนาหมอบุญมีตำบลนาหมอบุญ มีจำนวนประชากร 2,410 ครอบครัว และมีสมาชิกของชุมชน จำนวน 7,183 คน จำแนกเป็นชาย จำนวน 3,571 คน และหญิง จำนวน 3,612 คน ลักษณะของสมาชิกในตำบลนาหมอบุญส่วนใหญ่เป็นคนเกิดและอาศัยในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญมาตั้งแต่เกิด โดยเป็นคนในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกรรมทำนา รวมทั้งการทำสวนยางพารา อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญยังเป็นพื้นที่ที่เป็นทางผ่านเพราะมีถนนสายเอเชียที่ตัดผ่านเชื่อมโยงระหว่างตำบลนาหมอบุญไปยังจังหวัดพัทลุงและจังหวัดต่าง ๆ ดังนั้น จึงมีแรงงานต่างด้าวส่วนหนึ่งที่ได้เข้าไปทำงานรับจ้างเกษตรกรรมในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญประสบได้แก่ ปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่กระจายในกลุ่มเยาวชนลักษณะของผู้เสพหรือผู้ค้ารายย่อย รวมทั้งปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับคดีลักทรัพย์ และคดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งลักษณะของปัญหาอาชญากรรมโดยทั่วไปไม่ได้มีความถี่ของการเกิดอาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์ หรือ คดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกายมากนัก หากแต่เป็นการกระทำผิดที่ความเกี่ยวข้องกับการเสพยาและยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่ได้เข้าไปกระทำผิดในพื้นที่จนกระทั่งบางครั้งเป็นอาชญากรรมที่มีความรุนแรง โดยก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์หรือชีวิต

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับบทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชนพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยมีการวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสมาชิกในตำบลนาหมอบุญ และการจัดกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยมีบทบาทที่สำคัญทั้งที่เป็นผู้นำในการป้องกัน บทบาทในการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนนาหมอบุญ

โดยบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญที่สำคัญ คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญสามารถพัฒนาศักยภาพของบุคลากรจนกระทั่งสามารถเป็นกำลังสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมและช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดเหตุร้ายรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญมีสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 97 คน เข้าเวรสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนทำงานวันละ 35 คน ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพอันส่งผลต่อความสงบสุขของพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ รวมทั้งการได้รับรางวัลในการพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้เข้ามาศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร โดยเฉพาะแนวทางการพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยแนวทางต่าง ๆ ดังนี้

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยการลาดตระเวนสุ่มตรวจยาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการออกลาดตระเวน รวมทั้งการสุ่มตรวจยาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งที่เป็นการสุ่มตรวจการเสพยาเสพติดและการสุ่มตรวจการค้ายาเสพติด ซึ่งผลจากการลาดตระเวน หรือ การสุ่มตรวจได้พบผู้ที่เสพยาเสพติด ซึ่งหากเป็นเยาวชนจะมีไม่มีการจับกุมที่มีการบันทึกประวัติในการเสพยาเสพติดหรือการค้ายาเสพติดรายย่อย หากแต่จะเรียกผู้ปกครองมาพบและตักเตือนผู้ปกครอง รวมทั้งการบังคับให้ผู้เสพยาเสพติดเข้าร่วมการบำบัดยาเสพติด โดยผู้ปกครองจะต้องรับทราบและให้การดูแลควบคุมไปการบังคับบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติด

2. การสุ่มตรวจการเสพยาเสพติดที่โรงเรียน

แนวทางที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้นำมาใช้ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่พื้นที่ของตำบลนาหมอบุญ คือ การสุ่มตรวจสารเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่กระจายของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งหากพบว่าเด็กเยาวชนมีปัญสาวะเป็นสีม่วง อันแสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนดังกล่าวได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงมีการแจ้งไปยังผู้ปกครองให้รับทราบและให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเด็กและเยาวชนดังกล่าวไปเข้าระบบการบังคับบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยที่จะต้องไม่มีการบันทึกประวัติเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนในการแก้ไขฟื้นฟู และการให้ครอบครัวเข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อการแก้ไขฟื้นฟูและการดูแลเด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ

การสุ่มตรวจยาเสพติดที่โรงเรียนจะเริ่มจากโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ง่าย เนื่องจากเป็นวัยที่อยู่ในวัยศึกษาค้นคว้า อยากรู้ อยากเห็น และอยากลองสิ่งใหม่ ๆ อันสามารถทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ไม่ยาก อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญยังได้ให้ความสำคัญกับการสุ่มตรวจปัญสาวะในกลุ่มเด็กที่กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

3. โครงการตั้งด่านตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการตั้งด่านตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งที่เป็นช่วงเทศกาลสำคัญ อาทิ ช่วงวันสงกรานต์ ปีใหม่ โดยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งด่านตรวจค้นการกระทำผิดในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การดื่มสุราแล้วขับรถ หรือ การเสพสุรายาเสพติด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แนวทางที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการตั้งด่านตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อเป็นการป้องปรามบุคคลที่ต้องการกระทำความผิดให้มีจำนวนลดน้อยลง ซึ่งภายหลังจากที่มีการตั้งด่านตรวจได้ส่งผลให้สมาชิกของชุมชนแจ้งว่ามีการขโมยยาก่อน หรือ ขี้ยาลดน้อยลง อันส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนได้แนวทางหนึ่ง

4. โครงการ 25 ตาสับปรด

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้จัดทำโครงการ 25 ตาสับปรด เพื่อให้ประชาชนในตำบลนาหมอบุญเกิดความตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันยาเสพติดที่จะเข้ามาในหมู่บ้านและชุมชน โดยการสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดในตำบลนาหมอบุญอย่างแท้จริง รวมทั้งแนวทางในการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลเกาะคอเขา โดยปฏิบัติหน้าที่ในการเฝ้าระวังป้องกันการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สังเกตการณ์ รายงานพฤติกรรม ของกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ คัดกรอง ผู้เสพ เพื่อเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู เพื่อดำเนินงานตามนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นวาระสำคัญของชาติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญมีฐานข้อมูลที่สำคัญในการดำเนินงานด้านยาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบล

โดยแนวทางที่สำคัญของโครงการ 25 ตาสับปรด คือ การให้สมาชิกของชุมชนแต่ละหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ผู้เสพยาเสพติด ให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดในคดียาเสพติดให้ผู้ใหญ่บ้านในแต่ละหมู่บ้านได้รับทราบ และแจ้งข้อมูลดังกล่าวไปยังกำนัน และองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ เพื่อร่วมมือในการคัดกรองผู้เสพ และแสวงหาแนวทางในการบังคับบำบัดรักษาที่มีความเหมาะสมต่อไป รวมทั้งกระบวนการในการดำเนินการที่เหมาะสมกับผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ซึ่งโครงการ 25 ตาสับปรด ได้ส่งผลให้ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญลดน้อยลง เนื่องจากมีเครือข่ายในการเฝ้าระวังผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นสำคัญ

5. โครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้ให้ความสำคัญกับโครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เนื่องจากเห็นว่าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขทั้งในการดำเนินงานด้านสาธารณูปโภคและงานทางด้านการป้องกันภัยรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของตำบลนาหมอบุญ สำหรับแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

การเชิญชวนให้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ตำบลนาหมอบุญ คือ การเชิญชวนในการให้สมาชิกของชุมชนตำบลนาหมอบุญเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการทำให้สมาชิกของชุมชนเห็นว่าการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

เป็นงานที่มีคุณค่า เนื่องจากเป็นงานที่ทำหน้าที่สำคัญในการช่วยเหลือดูแลความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน เป็นงานที่ได้ช่วยเหลือสังคม อันเป็นการทำงานด้วยจิตอาสาเพื่อป้องกันเหตุร้ายให้กับสมาชิกของชุมชนได้อย่างแท้จริง

สำหรับแนวทางหนึ่งในการกระตุ้นให้ประชาชนได้ให้ความสนใจต่อการสมัครเข้ามาเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) คือ การที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ไม่ว่าจะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ รองนายกบริหารส่วนตำบล ได้แต่งตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการลงพื้นที่ เพื่อให้สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อป้องกันเหตุร้ายให้กับชุมชนของตนเป็นสำคัญ โดยสมาชิกของชุมชนเมื่อเห็นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความสำคัญต่ออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและได้เชิญชวนให้สมาชิกของชุมชนอื่น ๆ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้เสียสละช่วยเหลือตำบลนาหมอบุญ

หลังจากที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญจะดำเนินการสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้เสียสละทำงานด้วยจิตอาสาให้แก่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการฝึกอบรมและการกระตุ้นให้สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ เนื่องจากงานที่ปฏิบัติ คือ งานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนส่วนรวม ซึ่งสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นสมาชิกของสังคมนาหมอบุญด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น หากการทำให้สังคมประสบความสงบสุขมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ การส่งผลต่อความสุขในชีวิตของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และครอบครัวด้วยเช่นเดียวกัน

รวมทั้งจะต้องมีการอบรมปลูกฝังให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ประชาชน ดังจะเห็นได้จากจะต้องมีการสุ่มตรวจปัสสาวะเพื่อแสดงให้เห็นว่าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนที่จะมีการดำเนินการสุ่มตรวจปัสสาวะเด็กและเยาวชนที่โรงเรียน เป็นต้น

การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการจัดฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ชุมชนเป็นสำคัญ สำหรับหลักสูตรในการฝึกอบรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้จัดอบรมให้แก่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่สำคัญ ประกอบด้วย

- หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เบื้องต้น จำนวน 5 วัน เพื่ออบรมถึงกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ แนวทางในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในการช่วยเหลือสังคมด้วยจิตอาสา รวมทั้งการฝึกภาคสนาม เพื่อให้สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเข้าใจทั้งกฎระเบียบและการปฏิบัติงานภาคสนามได้อย่างแท้จริง

- การฝึกอบรมในหลักสูตรป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการจัดอบรมหลักสูตรการป้องกันอาชญากรรม โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญได้มีการฝึกทักษะในการปฏิบัติงานให้แก่สมาชิก อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- การฝึกอบรมหลักสูตรการช่วยเหลือสังคม
โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการฝึกอบรมทักษะในการช่วยเหลือสังคม ให้แก่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรในการช่วยเหลือคนชรา ผู้ที่ เจ็บป่วย
- การฝึกอบรมหลักสูตรวิชาการต่อสู้เพื่อป้องกันตัว
องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการจัดฝึกอบรมหลักสูตรการป้องกันตัวให้แก่ สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทั้งในหลักสูตรเบื้องต้นของการเป็นอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน และการจัดหลักสูตรในการทบทวนการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อที่จะสามารถป้องกัน ตนเองและผู้อื่นจากปัญหาอาชญากรรมได้
- การฝึกอบรมหลักสูตรในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
การฝึกอบรมหลักสูตรในการสร้างความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ การอบรมหลักสูตร ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟไหม้ร่วมกับหน่วยงานราชการที่ร้องขอ เป็นต้น
- การฝึกอบรมการใช้วิทยุสื่อสาร
องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้ให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อบรมการใช้วิทยุสื่อสาร เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกันภัยให้แก่สมาชิกตำบลนาหมอบุญ ซึ่งการฝึกอบรมการใช้วิทยุสื่อสารดังกล่าวข้างต้นนับได้ว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งต่อเจ้าหน้าที่เนื่องจากเมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถเข้าไประงับเหตุ หรือ ช่วยเหลือได้ทันทีทั้งที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการจัดการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) แรกเข้าทำงาน และมีหลักสูตรในการฝึกทบทวนเป็นประจำทุกปี รวมทั้ง ยังมีการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการนำอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร.) ฝึกทักษะความชำนาญในการป้องกันภัยให้แก่สมาชิกของชุมชนทั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งการฝึกอบรมที่วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา อันเป็นการสร้างความพร้อมและความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย พลเรือน (อปพร.) อย่างต่อเนื่อง

การจัดสวัสดิการ

แนวทางในการสร้างประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การจัดสวัสดิการให้แก่บุคลากร โดยเฉพาะ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เนื่องจากการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร.) เป็นการปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ และในบางสถานการณ์มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัย ในชีวิต หากแต่ในการปฏิบัติงานดังกล่าวกลับพบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ไม่ได้รับ ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้ตระหนักถึงความสำคัญของ ค่าตอบแทนดังกล่าวข้างต้น จึงได้เน้นการจัดสวัสดิการที่มีความเหมาะสมเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการ ตอบแทนต่อการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สำหรับ แนวทางในการจัดสวัสดิการที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร.) ประกอบด้วย

- ชุดในการปฏิบัติหน้าที่
- การจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นกองทุนในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการนำรายได้ที่ได้จากกองทุนมาสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาทิ การจัดคอนเสิร์ตวงดนตรีลูกทุ่งชื่อดังในภาคใต้ รายได้จากการที่เก็บขยะให้ผู้ที่ใช้สนามของทางองค์การบริหารส่วนตำบล และนำรายได้ส่วนหนึ่งมาเป็นเงินของกองทุนในการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากนี้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญยังได้มีการนำรายได้ที่ได้รับจากกองทุนมาใช้ในการจัดหาอาหารให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) โดยจะมีอาหารให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่เข้าเวร โดยจะมีการเข้าเวรในการปฏิบัติหน้าที่สลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง
- การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจเพื่อช่วยเหลืออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่เสียชีวิต

การสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้สร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเห็นความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการเชิญประชุมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกเดือน นอกจากนี้ในวันที่ 22 มีนาคม ของทุกปีจะมีการจัดกิจกรรมสวนสนามของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่บริเวณสนามหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ โดยมีนายอำเภอ และผู้กำกับสถานีตำรวจร่วมเป็นสักขีพยานในการเดินสวนสนามดังกล่าว รวมทั้งมีการประสานระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมสวนสนามร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ อันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความสำคัญของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากนี้ ยังได้มีการให้รางวัลแก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น ด้วยการเป็นผู้ที่เสียสละ ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยให้นายอำเภอเป็นผู้มอบรางวัลดังกล่าว

การมีศูนย์ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญมีศูนย์การปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โดยจะมีการติดรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ประชาชนสามารถติดต่อได้ รวมทั้งมีศูนย์วิทยุสื่อสารที่สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

นอกจากนี้ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้ให้ความสำคัญกับร้องขอในการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อันเป็นการอำนวยความสะดวกในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาทิ หากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ร้องขอในการมีอาวุธติดตัวเพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญจะทำหน้าที่ในการขออนุญาตให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถมีอาวุธปืนได้ เป็นต้น ซึ่งการที่มีศูนย์ในการปฏิบัติงานและการดำเนินการในการอำนวยความสะดวกต่ออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทำให้การป้องกันอาชญากรรมในตำบลนาหมอบุญมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวอย่างการให้ความช่วยเหลือสมาชิกของชุมชนโดยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

สำหรับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้มีการช่วยเหลือชาวบ้านในการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่สมาชิกของชุมชนหลายรูปแบบ อาทิ การเข้าเวรเพื่อดูแลความสงบสุขให้แก่ประชาชนในเวลากลางคืน การลาดตระเวนในเวลากลางคืน การร่วมตรวจยาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

หากแต่การดำเนินงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ได้ดำเนินการช่วยเหลือสมาชิกของชุมชนจากปัญหาอาชญากรรมที่กำลังเกิดขึ้นและทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญเป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศ คือ การช่วยเหลือหญิงพม่าและลูกแฝดจำนวน 2 คน จากการถูกข่มขืนชำร่วย เนื่องจากได้ยินเสียงปืนดังขึ้น และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ใช้วิทยุในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่จนกระทั่งทราบถึงเสียงปืนที่เกิดขึ้น และได้เร่งรีบไปยังจุดเกิดเหตุจนกระทั่งสามารถช่วยเหลือ 3 แม่ลูกจากการถูกฆาตกรรมได้ทัน ดังจะเห็นได้จากข่าวที่ปรากฏดังนี้

“กรณี นายดำ ไม่มีนามสกุล อายุ 32 ปี แรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่เข้ามาทำงานรับจ้างกรีดยางพารา ถูกคนร้ายเป็นชายฉกรรจ์ 5 คน มีอาวุธปืนและอาวุธมีดครบมือบุกเข้าไปปล้นทรัพย์ก่อนลงมือข่มขืนนายดำ อย่างโหดเหี้ยมโดยการใช้อาวุธปืนลูกซองยิงจนพ่นไปทั้งร่าง ก่อนจะใช้มีดพร้าฟันสับร่างของนายดำ จนแขนขวาขาดร่างกายแหลกเหลวเสียชีวิตสยอง ต่อหน้านางอุ อายุ 24 ปี เมียและลูกแฝด 2 คนอายุ 2 ขวบของนายดำ ก่อนรื้อค้นหาทรัพย์สินได้เงินสดไปจำนวนหนึ่ง ก่อนจะช่วยกันทำลายข้าวของและทรัพย์สินในบ้านแล้วใช้อาวุธปืนจี้บังคับลากตัวนางอุ เมียนายดำ ไปรวมข่มขืนในป่าละเมาะข้างบ้าน เหตุเกิดในกระท่อมไม่มีเลขที่ ภายในสวนยางพารา ท้องที่หมู่ 6 บ้านอ่าวศรีเมือง ซอยควนยาง ต.นาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช เมื่อกลางดึกคืนวันที่ 28 เมษายน 2556 มูลเหตุหลักแห่งคดีกลุ่มคนร้ายมีเป้าหมายที่จะข่มขืนกระทำชำเราเมียของผู้ตาย

นางอุ ให้การว่า ด้วยความตื่นตระหนกตกใจ จึงวิ่งหนีลูกแฝดแล้ววิ่งไปยังบ้านของนายชีก เพ็งจันทร์ ที่อยู่ไม่ไกลจากกระท่อมที่เกิดเหตุ มากนักเพื่อขอความช่วยเหลือ โดยนายชีกพยายามโทรศัพท์ไปแจ้งตำรวจและศูนย์อปพร.นาหมอบุญ แต่ในบริเวณที่เกิดเหตุเป็นหุบเขาไม่มีสัญญาณโทรศัพท์มือถือ นายชีก จึงต้องเดินทางออกไปขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านอีกคนหนึ่ง ให้ช่วยโทรศัพท์แจ้งตำรวจ ขณะที่ตน ได้วิ่งกลับมาที่บ้านด้วยความเป็นห่วงลูกสาวฝาแฝด และในขณะที่รอเจ้าหน้าที่อยู่ในกระท่อมจนเวลาผ่านไปประมาณครึ่งชั่วโมงกลุ่มคนร้ายได้หวนกลับมาที่กระท่อมของตน อีกครั้งและตรงเข้าไปจ่อยิงที่ศีรษะของนายดำอีก 2 นัด เพื่อให้แน่ใจว่านายดำเสียชีวิตแล้วจริงๆ ก่อนวิ่งกรูบุกขึ้นไปบนกระท่อมใช้อาวุธปืนจี้บังคับลากตน ลงมาจากกระท่อมท่ามกลางเสียงหวีดร้องด้วยความตกใจกลัวอย่างสุดขีดของลูกสาวฝาแฝดของตน

สาวพม่าแม่ลูก 2 เคราะห์ร้าย กล่าวอีกว่ากลุ่มวัยรุ่นจี้บังคับกระชากลากถูกพาตนไปยังป่าละเมาะข้างบ้าน จากนั้นจึงลงมือข่มขืนกระทำชำเราตนอย่างโหดร้ายป่าเถื่อนและทารุณไม่สนใจเสียงวิงวอนขอร้องของตน แม้น้อย และเมื่อคนแรกซึ่งคาดว่าเป็นหัวหน้าแก๊งข่มขืนตน จนสำเร็จความใคร่เรียบร้อยแล้ว วัยรุ่นคนที่สองถอดเสื้อผ้าเตรียมลงมือข่มขืนตนเป็นคนที่ 2 แต่โชคดีที่เจ้าหน้าที่ อปพร.ศูนย์ อปพร.นาหมอบุญ ขับรถมาถึงกระท่อมที่เกิดเหตุพอดี กลุ่มวัยรุ่นคนแรกทั้ง 5 คนจึงรีบวิ่งหนีหายไปในความมืด

เจ้าหน้าที่ อปพร.นาหมอบุญ จึงเข้าช่วยเหลือตน และร่างโศกเลือดของนายดำ สามียังหายใจรวยรินส่ง รพ.จุฬารัตน์ เพื่อให้แพทย์เยียวยาช่วยเหลือ แต่นายดำ ทนพิษบาดแผลไม่ไหว เสียชีวิตระหว่างทาง ขณะที่ชาวบ้านคนหนึ่งกล่าวด้วยอาการหวาดกลัวว่า นายดำ ผู้ตายเป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่า แต่มีนิสัยดีมาก ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ไม่เคยสร้างปัญหาใด ๆ ในพื้นที่ทำงานขยัน ซื่อสัตย์ จนเป็นที่รักใคร่ของชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง โดยก่อนหน้านี้ นายประสาธ และนางนิตย จินนุพงศ์ นายจ้าง ได้ให้โกนายดำ ไป 2 ตัวเพื่อเลี้ยงไว้ให้ลูกฝาแฝดได้กินไข่” (ไทยรัฐออนไลน์,2556)

จากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญดังกล่าวข้างต้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดเหตุร้าย เนื่องจากได้เข้าไปช่วยเหลือชาวบ้านได้อย่างรวดเร็ว แม้จะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ หากแต่สามารถเข้าไปช่วยเหลือชาวบ้านได้จากเสียงปืน และการใช้วิทยุสื่อสารเพื่อหาพิกัดตำแหน่งเสียงปืน จนกระทั่งสามารถเข้าไปช่วยชีวิตของแม่และลูกทั้งสามคนได้ทันเวลาที่

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

สำหรับแนวทางหนึ่งที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญแนวทางหนึ่ง คือ การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษจากเรือนจำ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

การสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ

แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญภายหลังจากที่ทราบว่ามีผู้ต้องขังพ้นโทษเป็นคนในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ คือ การสร้างงานให้แก่ผู้พ้นโทษ ซึ่งงานที่ให้ผู้พ้นโทษทำประกอบด้วย

การทำศาลาไม้ไผ่ ซึ่งในอดีตจะมีการส่งเสริมอาชีพศาลาไม้ไผ่ให้ผู้พ้นโทษได้ทำ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ผู้พ้นโทษและครอบครัวเป็นสำคัญ หากแต่ปัจจุบันประสบปัญหาขาดแคลนไม้ไผ่ จึงได้สร้างอาชีพใหม่ให้แก่ผู้พ้นโทษ คือ

- รับจ้างทาสี

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีการรับงานทาสีและให้ช่างทั่วไปและผู้พ้นโทษได้ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อเป็นการฝึกอาชีพและการสร้างรายได้ให้แก่ผู้พ้นโทษ

- ช่างตัดผม

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้เปิดร้านตัดผม เพื่อให้ผู้พ้นโทษได้มีอาชีพในการตัดผมให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และชาวบ้านทั่วไป โดยนำเงิน 40 บาทเข้าศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีการปฏิบัติงานร่วมกับช่างตัดผมทั่วไป โดยที่ไม่ได้มีการแบ่งแยกว่าเป็นผู้พ้นโทษ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ อาทิ การทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ ช่างไม้ เพื่อสร้างงานให้แก่ผู้พ้นโทษเป็นสำคัญ

การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษ

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำต่อผู้พ้นโทษที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีการดำเนินการ คือ การสร้างคุณค่าในตนเองให้แก่ผู้พ้นโทษ ด้วยการสร้างอาชีพ และการให้ผู้พ้นโทษได้มีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้วยการให้ทำหน้าที่คอยช่วยเหลือคนชราและเด็กในเทศกาลสงกรานต์ หรือ เทศกาล

พิเศษอื่น ๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้พันโทได้เห็นคุณค่าของตนเองที่สังคมให้โอกาสในการกลับตนเป็นคนดี ได้ทำประโยชน์เพื่อตนเองและสังคม อันส่งผลให้ผู้พันโทเห็นคุณค่าของตนเองและไม่ต้องการกระทำผิดซ้ำ

การลดการตีตราให้แก่ผู้พันโท

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้นำมาใช้ คือ การลดการตีตราให้แก่ผู้พันโท ด้วยการให้ผู้พันโททำงานร่วมกับสมาชิกทั่วไปของชุมชน โดยไม่มีการแยกแยะว่าเป็นงานสำหรับผู้พันโทหรือบุคคลที่ไม่เคยกระทำผิด นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมวัยรุ่นรักบ้านเกิด ซึ่งมีการรวมกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 200 กว่าคน และมีผู้พันโทประมาณ 10 กว่าคนที่รวมกลุ่มด้วย เพื่อเป็นการให้วัยรุ่นที่อายุมากกว่า 18 ปี ที่ได้กระทำผิด ได้มีโอกาสในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมกับบุคคลทั่วไป รวมทั้งการสร้างโอกาสในการกลับตนเป็นคนดี อันเป็นการลดการตีตราและทำให้ผู้พันโทไม่ต้องการกระทำผิด เพราะสังคมให้การยอมรับ สามารถใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติ

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญได้มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยจัดสภาพแวดล้อมด้วยการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในรัศมี 2 – 3 กิโลเมตรจากบริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ เพื่อป้องกันและเป็นพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นยกพวกตีกัน ปัญหาที่เกิดจากการใช้รถใช้ถนน เป็นต้น

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย อายุ 50 ปี และเป็นผู้ที่อาศัยในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญมาเป็นระยะเวลามากกว่า 20 ปี รายได้เดือนละประมาณ 50,000 บาท พบว่าปัจจุบันตำบลนาหมอบุญยังคงมีปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหายาเสพติด และปัญหาการกระทำผิดของกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมบ้าง เพราะเห็นว่าหากยังมีกลุ่มวัยรุ่นที่ยังคงเสพยาเสพติด อาจจะประสบกับปัญหาอาชญากรรมที่ตามมา โดยเฉพาะคดีที่เกี่ยวข้องกับลักทรัพย์ที่ตามมาเพื่อให้ได้เงินไปซื้อยาเสพติดเพื่อเสพต่อไป หากแต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่มีศักยภาพ มีมาตรการในการลาดตระเวนสอดส่องดูแลความเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในเวลากลางคืน และในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมได้ง่าย ดังนั้น จึงทำให้รู้สึกปลอดภัยในระดับหนึ่ง รวมทั้งการที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถติดต่อได้ง่าย เพราะมีเบอร์โทรศัพท์ให้ชาวบ้านสามารถติดต่อได้ตลอดเวลา ทำให้ความรู้สึกหวาดกลัวต่ออาชญากรรมลดน้อยลง

กรณีศึกษาที่ 7 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

บทบาทป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

“โครงการติดตั้ง CCTV พื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม”

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ครอบคลุม 16 อำเภอในจังหวัดสงขลา ซึ่งลักษณะทั่วไปของจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ทั้งหมด 7,393.889 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,621,181 ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ และใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ การพาณิชย์ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และอื่นๆ

จังหวัดสงขลาเป็นเมืองเก่าเมืองแก่ มีโบราณสถาน ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและการละเล่นพื้นเมืองที่เป็นมรดกวัฒนธรรมประเพณีมากมาย เช่น การชักพระ การทำบุญวันสารทเดือนสิบ และการละเล่นกีฬาพื้นบ้านที่น่าสนใจ เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา การเล่นสะบ้า ใน 5 อำเภอชายแดน มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก มีวัฒนธรรมการถือศีลอด การจัดงานวันเมาลิด ชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธในพื้นที่จังหวัดสงขลา มีความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ครอบคลุมสมาชิก 520,894 ครอบครัว มีประชากรทั้งสิ้น 1,419,357 คน โดยจำแนกเป็นเพศหญิง 726,833 คน และชาย จำนวน 692,594 คน

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาประสบ

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาดำเนินการในการพัฒนาจังหวัดสงขลาทั้งจังหวัด ดังนั้นปัญหาอาชญากรรมที่จังหวัดสงขลาประสบ ได้แก่ คดีฆาตกรรม คดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน คดียาเสพติด รวมทั้งคดีที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ซึ่งปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวเป็นปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่ได้มีการลอบวางระเบิดในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อพ.ศ.2555 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา

บทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

บทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมให้แก่ชุมชน
- การบูรณาการปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สถานีตำรวจภูธรสงขลา กองบังคับการตำรวจภูธรสงขลา หรือ องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ภาควิชาการปกครองส่วนท้องถิ่น และมูลนิธิต่าง ๆ ในการจัดสภาพแวดล้อมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลา ด้วยการบูรณาการ CCTV เข้ากับระบบ 191 และมีส่วนช่วยในระบบ 1669 ในการนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล หรือส่งให้ถึงมือแพทย์โดยเร็ว โดยใช้ศูนย์ 191 ในการอำนวยความสะดวกส่งผู้ป่วยในกรณีที่การจราจรติดขัดอันส่งผลให้ระบบการแพทย์ฉุกเฉินมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีแนวทางในการพัฒนาจังหวัดสงขลา ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น คือ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาจังหวัดสงขลาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬา การส่งเสริมอาชีพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการบริหารการจัดการ

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลาเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลา เนื่องจากประชาชนในจังหวัดสงขลาส่วนหนึ่งต้องเผชิญกับปัญหาความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบ ซึ่งภายหลังจากที่ได้มีการก่อเหตุระเบิดในพื้นที่ อ.หาดใหญ่ เมื่อ พ.ศ.2555 อันส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยวและส่งผลต่อความหวาดกลัวของประชาชนในจังหวัดสงขลา ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาจึงได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดสงขลาเป็นสำคัญ

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพแวดล้อมโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย

- โครงการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม

โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้ร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 191 ในการจัดให้มีโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ในบริเวณจุดเสี่ยง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลา โดยเริ่มจากพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 ณ อาคารศรีเกียรติพัฒน์ อบจ.สงขลา มีการจัดพิธีเปิดศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา 1669 ศูนย์ควบคุมระบบโทรศัพท์สนัวงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) และศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย

- ศูนย์ควบคุมระบบโทรศัพท์สนัวงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV)

ซึ่งอบจ.สงขลา ดำเนินการติดตั้งระบบกล้องโทรศัพท์สนัวงจรปิด CCTV ในจุดเสี่ยงที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ภายในจังหวัดสงขลาติดแล้วกว่า 337 จุด จำนวน 13 อำเภอ จาก 16 อำเภอ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและควบคุมดูแลระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน

- ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา

เป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา

โดยใช้หมายเลข 1669 เป็นหมายเลขที่ใช้แจ้งเหตุในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน มีการจัดทำระบบสารสนเทศของระบบการแพทย์ฉุกเฉิน มุ่งเน้นรองรับและสนับสนุนการทำงานของบุคลากรที่อยู่ในระบบบริการแพทย์ฉุกเฉินอย่างครบวงจร ส่งผลให้การช่วยเหลือผู้ป่วยที่ตกอยู่ในภาวะฉุกเฉินได้อย่างทันเวลาและถูกต้อง

ซึ่งการบูรณาการที่รวมทั้ง 3 ศูนย์ เข้าไว้ที่เดียวกัน จะทำให้ประชาชนสามารถแจ้งเหตุฉุกเฉิน และได้รับการปฏิบัติการช่วยเหลือเหตุฉุกเฉินในเรื่อง การแพทย์ฉุกเฉิน ความปลอดภัย ดับเพลิง กู้ภัย และการจราจร อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ โดยบูรณาการรับแจ้งและช่วยเหลือเหตุฉุกเฉิน อันจะทำให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างปลอดภัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยังก่อให้เกิดความร่วมมือด้านการปฏิบัติการฉุกเฉินช่วยเหลือประชาชนร่วมกันอีกด้วย

โดยการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวข้างต้นเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาที่ได้กล่าวว่า

“จังหวัดสงขลาของเรานั้นถือเป็นเมืองท่าที่มีความสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม และยังมีการขยายตัวของประชาชนและชุมชนอยู่ตลอดเวลา การดูแลประชาชนให้ครอบคลุมในทุกๆ ด้านเพื่อรองรับการขยายตัวในด้านต่างๆ จึงเป็นหน้าที่ที่พวกเราทุกฝ่ายต้องช่วยกัน โครงการนี้จึงเกิดขึ้นโดยการร่วมมือกันของหลายฝ่าย โดยอันดับแรกนั้นเราได้ดำเนินการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในจุดเสี่ยงของจังหวัดสงขลาจำนวน 337 จุด พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิดไว้ที่ อบจ.สงขลา ซึ่งจะทำให้เราดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสงขลาได้ง่าย

และเพื่ออำนวยความสะดวกเรายังได้รวมจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธร ไว้ในที่เดียวกันอีกด้วย นอกจากนี้แล้วสิ่งที่พวกเราให้ความสำคัญที่สุดอีกเรื่องของการดูแลประชาชนในจังหวัดสงขลาเป็นเรื่องของการเจ็บป่วยฉุกเฉินที่เราไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า เราจึงได้จัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ 1669 จังหวัดสงขลาไว้ที่อบจ.สงขลา เพื่อจะทำให้เกิดการบูรณาการในการทำงานร่วมกันของทั้ง 3 ศูนย์ และจะทำให้ประสิทธิภาพในการช่วยเหลือชีวิตประชาชนทั้งเรื่องเจ็บป่วยฉุกเฉินและเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น” (อบจ.สงขลา,2559)

ด้านอดีตผู้กำกับการตำรวจสงขลากล่าวถึงประสิทธิภาพของการป้องกันอาชญากรรมของโครงการ

“ทางตำรวจเราได้จัดเจ้าหน้าที่มาประจำที่ศูนย์ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ที่จัดตั้งอยู่ที่ อบจ.สงขลา 2 ช่วง คือเช้าและเย็น โดยจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง ถือเป็นเรื่องที่ดีมาก ที่เราได้ร่วมกันทำงานกับทุกฝ่ายแบบนี้ การช่วยเหลือประชาชนก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมมุติหากเกิดเหตุประชาชนเจ็บป่วยฉุกเฉินขึ้นเราก็สามารถดูที่ CCTV ได้ว่าการเคลื่อนย้ายประชาชนนั้นมีอุปสรรคตรงไหนหรือไม่อย่างไร และหากติดปัญหาที่เรื่องของสัญญาณไฟจราจรเราก็สามารถประสานปล่อยสัญญาณไฟได้อย่างทันท่วงที่

หรือหากมีเหตุด่วนเหตุร้ายเราก็สามารถเข้าให้การช่วยเหลือประชาชนได้ทันท่วงที่ได้ด้วยเช่นกัน เมื่อก่อนนั้นการทำงานของพวกเราจะเป็นการทำงานที่ปลายเหตุ คือเมื่อมีการร้องเรียน

หรือแจ้งเหตุมาเราก็จะออกให้การช่วยเหลือ แต่เมื่อมีการบูรณาการการทำงานของทุกศูนย์เข้าไว้ด้วยกันเช่นนั้นเราก็สามารถทำงานตั้งแต่ต้นเหตุได้ ระวังเหตุก่อนที่จะเกิดเหตุได้ จึงเป็นประโยชน์ที่จะเกิดกับประชาชนอย่างมาก”

ปัจจุบันศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา 1669 ศูนย์ควบคุมระบบโทรศัพท์สนัวงจรปิด อบจ.สงขลา ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้เปิดพร้อมให้บริการกับประชาชนแล้ว โดยในศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ 1669 นั้นจะมีเจ้าหน้าที่ที่คอยรับแจ้งเหตุหรือ Call talker ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน พยาบาลวิชาชีพ หรือ เจ้าหน้าที่พารามedik แพทย์ เมื่อมีประชาชนโทรขอความช่วยเหลือผ่านสายด่วน 1669 ศูนย์รับแจ้งเหตุก็จะรีบประเมินอาการของผู้ป่วยหากเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินสีแดงก็จะให้เจ้าหน้าที่พยาบาลที่ประจำที่ศูนย์ให้คำแนะนำในการปฐมพยาบาลผู้ป่วยในเบื้องต้นแก่ผู้แจ้งเหตุก่อนที่จะรถพยาบาลที่ออกมารับเหตุจะเดินทางไปถึงด้วย

นอกจากนี้ หากมีอาชญากรรมเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเห็นได้จากศูนย์รับแจ้งเหตุตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งศูนย์รับแจ้งเหตุตลอด 24 ชั่วโมง จะทำหน้าที่ในการรับแจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและจะมีการประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ที่ใกล้เคียงให้ได้มากที่สุด เพื่อทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

- การใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับแนวทางการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) ในการป้องกันอาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากจากกรณีการเกิดเหตุระเบิดในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ เมื่อ พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา ส่งผลต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมและผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลาเป็นอันมาก การใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) จึงมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ จ.สงขลา โดยจะมีการใช้รถดังกล่าวเคลื่อนที่ไปยังพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เห็นพฤติกรรมของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย หากพบพฤติกรรมที่ต้องสงสัยจะได้ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจใกล้เคียงให้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ อาทิ หากพบรถจักรยานยนต์ต้องสงสัยไม่มีทะเบียนรถจอดในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม จะมีการประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ดังกล่าวเข้าไปจัดการนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวออกจากพื้นที่ต้องสงสัย

นอกจากนี้วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของรถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เพื่อเป็นการป้องปรามอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม กล่าวคือ จะมีการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) ไปยังพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม อันเป็นการแสดงให้เห็นผู้ที่ต้องการกระทำผิดรับรู้ว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกำลังติดตามพฤติกรรมกระทำผิดผ่านทางรถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) ที่เชื่อมโยงไปยังศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา อันเป็นการป้องปรามผู้ที่ต้องการจะกระทำผิดให้หยุดยั้งพฤติกรรมในการกระทำผิด อันส่งผลให้สถิติคดีอาชญากรรมในพื้นที่สูงเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมลดน้อยลง ดังจะเห็นได้จาก ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ โดยใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เพื่อลาดตระเวนบันทึกภาพไปตามจุดต่างๆโดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันอาชญากรรมและเพิ่มความความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สำหรับแนวทางการใช้ศูนย์ควบคุมระบบโทรศัพท์สนัวงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา เป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเจ้าหน้าที่

ตำรวจกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ทำงานประจำที่ศูนย์ดังกล่าว ได้กล่าวว่า แนวทางดังกล่าวสามารถป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก

1. เป็นการป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้น

เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวสามารถป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้น ด้วยการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด หรือ CCTV ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) ไปยังพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมจะส่งผลต่อการป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าว

2. ในกรณีที่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น สามารถแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อระงับเหตุร้ายได้อย่างทันท่วงที

หากมีอาชญากรรมเกิดขึ้น การมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา จะสามารถทำให้แจ้งเหตุร้ายให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่จากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการได้ประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ที่ใกล้มากที่สุดในการเข้าไประงับเหตุและช่วยเหลือผู้ประสบเหตุอาชญากรรมได้อย่างทันท่วงที

3. การใช้ในการติดตามอาชญากร หรือทรัพย์สินที่ถูกขโมย

การมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินการติดตามทรัพย์สินที่อาชญากรได้ขโมยได้ อาทิ สุ่มตรวจรถที่ถูกโจรกรรมสูญหาย ด้วยการการติดตามรถยนต์ หรือ รถจักรยานยนต์ที่ถูกลักขโมยได้อย่างทันท่วงที ด้วยการที่เจ้าหน้าที่ที่ศูนย์สั่งการสามารถขยายภาพทะเบียนรถต้องสงสัยและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่สังกัดจับรถยนต์ หรือ จักรยานยนต์ต้องสงสัยได้ทันที

นอกจากนี้ การมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา ยังสามารถใช้ในการติดตามตัวอาชญากรที่มีการหลบหนีผ่านเส้นทางต่าง ๆ ด้วยการติดตามผ่านกล้องวงจรปิดและประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ที่ใกล้มากที่สุด

4. การใช้เป็นพยานหลักฐานในการติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิด

การมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) สามารถนำมาเป็นพยานหลักฐานในการติดตามจับกุมและการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด เนื่องจากมีพยานหลักฐานที่สามารถบันทึกไว้อย่างชัดเจน อันส่งผลให้สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ ซึ่งหากเมื่อมีการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิดถูกจับกุมดำเนินคดีได้ จะเป็นการป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิดให้เกรงกลัวต่อการกระทำความผิด ดังจะเห็นได้จากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสงขลาที่ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนไว้ว่า

“ในกรณีของการเกิดเหตุใหญ่ ๆ ในพื้นที่จังหวัดสงขลาเราสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ เพราะ กล้อง CCTV เพราะฉะนั้น กล้อง CCTV จะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและภายหลังจากที่เกิดเหตุร้ายแล้วจะนำไปสู่การจับกุมคนร้ายได้ ทำให้ประสิทธิภาพเรามีมากขึ้น

ถ้าใครทำผิดแล้วโดนจับ ใครทำผิดแล้วโดนจับ ในที่สุดคนที่คิดร้ายก็ต้องหาตัวกระทำความผิด เพราะฉะนั้น นี่คือการป้องกันอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด”

จึงอาจกล่าวได้ว่า แนวคิดของการมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นำไปสู่การจับกุมตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งหากผู้กระทำความผิด มีการกระทำความผิด และถูกจับกุมทุกครั้ง จะเป็นการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ อันเป็นการป้องปรามการกระทำความผิดในชุมชน เพราะจะไม่มีใครกล้ากระทำความผิดได้อีก เพราะจะทราบว่าหากมีการกระทำความผิด จะมีพยานหลักฐานในการดำเนินคดี อันจะส่งผลให้เกิดการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ยังมีการจัดอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดสงขลา ซึ่งเคยประกอบอาชีพรับราชการ หากแต่ปัจจุบันได้มีการเกษียณอายุราชการแล้ว ได้กล่าวว่า เดิมทีภายหลังเกิดเหตุระเบิดใน อ.หาดใหญ่ จะมีความกลัวต่ออาชญากรรมค่อนข้างมาก และเหตุระเบิดมักจะเกิดใน อ.หาดใหญ่ ซึ่งเป็นแหล่งเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา จะมีความรู้สึกกลัวต่ออาชญากรรม แต่หากเป็นอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ไม่ได้มีความรู้สึกเกรงกลัวต่ออาชญากรรมแต่ประการใด

แต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนด้วยการมีศูนย์ควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด อบจ.สงขลา (CCTV) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา และศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา ก็มีความรู้สึกปลอดภัยมากขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่ติดกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมักจะมีปัญหาการก่อการไม่สงบด้วย แต่หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ดังกล่าว จะทำให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยมากขึ้น แม้ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในคดีเกี่ยวกับการลอบวางระเบิด เกี่ยวกับความไม่สงบจะคงมี หากแต่มีความรู้สึกหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมน้อยลง เพราะเห็นว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการประสานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาในการดูแลรักษาความสงบและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนในจังหวัดสงขลาได้อย่างแท้จริง

กรณีศึกษาที่ 8 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

บทบาทป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

“การนำนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเข้าสถานพินิจเพื่อเป็นการป้องปราม การประสานงานด้านคุมประพฤติ ฝึกวิชาชีพและการสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ”

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงรายด้วยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดและบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดและต้องโทษจำคุกในเรือนจำ

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

เชียงราย เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นที่ตั้งของเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคก่อตั้งอาณาจักรล้านนา เช่น เมืองเชียงแสน เมืองเชียงราย เมืองเชียงของ เมืองเทิง หรือเมืองเทิง เชียงรายเดิมก่อน "ยุคเก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง" สมัยพระเจ้ากาวิละ ขนชาติที่เป็นต้นกำเนิดของคนเชียงรายดั้งเดิม (อาจรวมถึงคนในภาคเหนือทั้งหมด) ก่อนมีแคว้นโยนกซึ่งเป็นรัฐของชาวไทยวน หรือที่เรียกว่าคนเมือง กลุ่มชาติพันธุ์ไท-กะไดหรือผู้พูดตระกูลภาษาไท-กะได ก็คือ ขนชาติจีนแถบมณฑลยูนนานที่อพยพลงมาตั้งรกรากนั่นเอง ได้แตกเป็นกลุ่มหลายกลุ่มชนเผ่า ซึ่งคนเมืองจะมีพื้นฐานรากเหง้าเป็นคนจีนยูนนาน ปัจจุบันจังหวัดเชียงรายแบ่งการปกครองออกเป็น 18 อำเภอ มีแม่น้ำกก แม่น้ำอิง และแม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำสายสำคัญ ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดเชียงรายอยู่บริเวณรอยต่อระหว่าง 3 ประเทศ คือ ประเทศไทย ประเทศลาว และประเทศพม่า หรือรู้จักกันในนามของดินแดนสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งอดีตเป็นแหล่งผลิตฝิ่นที่สำคัญของโลก ปัจจุบัน จังหวัดเชียงรายได้รับความสนใจในฐานะประตูสู่พม่า ลาว และจีนตอนใต้ ผ่านทางหลวงเอเชียสาย 2 และทางหลวงเอเชียสาย 3 มีพื้นที่ประมาณ 11,680 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,290,000 ไร่ ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มีป่าไม้ปกคลุม บริเวณเทือกเขามีชั้นความสูง 1,500-2,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล มีที่ราบเป็นหย่อม ๆ ในระหว่างหุบเขา และตามลุ่มน้ำสำคัญ จังหวัดเชียงรายมีภูเขาล้อมรอบโดยเฉพะทางทิศตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาผีปันน้ำ ติดต่อกันไปเป็นพืดตลอดเขตจังหวัด

ปัจจุบันจังหวัดเชียงรายมีจำนวนประชากร 526,132 คน โดยจำนวนประชากร รวม 1,284,825 คน จำแนกเป็นชาย จำนวน 627,720 คน และเพศหญิง จำนวน 657,105 คน

ปัญหาอาชญากรรมที่จังหวัดเชียงรายประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่จังหวัดเชียงรายประสบ ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาคดีเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายและชีวิต รวมทั้งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“จังหวัดเชียงรายมีปัญหาอาชญากรรมที่ไม่มีความรุนแรงแต่ประการใด มีปัญหายาเสพติด หรือ คดีอื่นๆ อาทิ คดีเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ หรือ การหลอกลวงนักท่องเที่ยว หากแต่ไม่ได้มีความรุนแรงมากนัก ยังคงเป็นจังหวัดที่มีความสงบสุข ”

บทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

สำหรับบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงราย พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงราย โดยได้มีการวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้มีการดำเนินการจัดกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงรายอย่างต่อเนื่อง โดยบทบาทที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ บทบาทในการป้องกันเยาวชนกลุ่มเสี่ยงไม่ให้กระทำผิด บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ และ บทบาทในการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงราย

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

สำหรับกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้มีจิตสำนึกที่สำคัญในการป้องกันตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม สำหรับแนวทางในการประชาสัมพันธ์ทั้งที่ผ่านสื่อที่เกี่ยวข้อง อาทิ อินเทอร์เน็ต ข่าวสารประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาลตำบลในการร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของยาเสพติดและการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

นอกจากนี้ แนวทางที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ การรณรงค์ป้องกันอาชญากรรมให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีจุดเด่นในด้านของการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนในจังหวัดเชียงราย โดยมีโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจำนวนประมาณ 2,500 คน ที่มีการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงราย โดยแนวทางการจัดการศึกษาของทางโรงเรียน คือ ไม่ได้เน้นการคัดเลือกเด็กนักเรียนที่เป็นคนเก่งแต่ประการเดียว หากแต่ได้มีการให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสให้มีโอกาสได้ศึกษา รวมทั้งการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจเรียนไม่เก่ง หรือ อาจไม่ตั้งใจเรียน แต่ทางโรงเรียนได้ค้นหาศักยภาพของนักเรียน อาทิ เด็กนักเรียนบางคนที่มีความสามารถทางด้านกีฬาจะได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้เป็นนักกีฬาสังกัดทีมชาติเป็นต้น รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาทั้งภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาจีน การส่งเสริมให้เด็กได้มีการพัฒนาความคิด และมีความกล้าแสดงออก นอกจากนี้ หากเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาค่าใช้จ่ายใน

การเรียน องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจะมีการดูแลหลังการเรียน หรือ การให้ทุนการศึกษาแก่เด็ก และเยาวชน และการดูแลติดตามเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหา

ดังนั้นแนวทางหนึ่งที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมด้วยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีโอกาสจะกระทำความผิดด้วยการเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด ด้วยการสอนและสร้างจิตสำนึกให้เด็ก และเยาวชนเห็นถึงโทษของปัญหายาเสพติดและไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการใช้โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเป็นสถานที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนและการปลูกจิตสำนึกที่สำคัญให้แก่เด็ก และเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

นอกจากนี้ แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ร่วมมือกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฝึก หรือ สถานพินิจจังหวัดเชียงราย ด้วยการวิเคราะห์ถึงเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดในโรงเรียนต่าง ๆ หรือ เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในชุมชนต่าง ๆ รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำความผิดโดยเฉพาะการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจะร่วมมือกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงรายในการจัดงบประมาณในการอบรมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงรายจะจัดหาวิทยากรในการอบรมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง และจะให้เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้มีการไปศึกษาดูงานที่ศูนย์ฝึกอบรม หรือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงราย เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำผิด เพราะหากกระทำผิดต้องเข้าไปถูกควบคุมตัวในสถานที่ดังกล่าว อันเป็นการป้องปรามเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงให้มีความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำผิด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการร่วมมือกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงรายในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและการศึกษาดูงานที่ศูนย์ฝึกอบรม หรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปีละประมาณ 10 – 12 รุ่น โดยจะมีเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว รุ่นละประมาณ 200 คน อันเป็นการทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและเป็นการป้องปรามเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงไม่ให้กระทำผิด ซึ่งจากการดำเนินการดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ส่งผลให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงรายที่เป็นกลุ่มเสี่ยงมีอัตราการกระทำผิดที่น้อยลง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

ตัวอย่างการดำเนินการป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงใน พ.ศ.2558

นายเกรียงศักดิ์ วันไชยธนวงศ์ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดเปิด “โครงการสร้างเครือข่ายอบจ.ชร.และสถานพินิจสานใจห่วงใยเด็กและเยาวชน เชียงราย ด้านภัยยาเสพติด ประจำปี 2558” เพื่ออบรมให้ความรู้แก่นักเรียนแกนนำโรงเรียนดอนชัยวิทยาคม ในการป้องกันปัญหาเสพติด ปัญหาพฤติกรรม และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จำนวน 260 คน จัดโดย สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงราย ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย คณะกรรมการสงเคราะห์ฯ และสมาคมแม่ดีเด่นแห่งจังหวัดเชียงราย ณ หอประชุมโรงเรียนดอนชัยวิทยาคม”

และตัวอย่างการดำเนินการป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงใน พ.ศ.2559

การดำเนินการเปิดโครงการสร้างเครือข่ายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและสถานพินิจสถาน
ใจห่วงใยเด็ก และเยาวชน “ต้านภัยยาเสพติด” ประจำปีงบประมาณ 2559 ได้รับเกียรติจาก นายบรรเจ็ด
ภูสมศรี รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รักษาการแทนปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติ
หน้าที่นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการดังกล่าว ตาม
โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการในอำเภอต่างๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย
โรงเรียนดอนศิลาผางามวิทยาคม โรงเรียนแม่ตำตาดควันวิทยาคม โรงเรียนเวียงเชียงรุ้ง โรงเรียนดอนชัย
วิทยาคม โรงเรียนพญาเม็งราย และได้รับความร่วมมือจากสถาบันดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยโครงการดังกล่าว
มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการป้องกันและสกัดกั้นการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน
ภายใต้หลักการ

“รังเด็กได้หนึ่งคน เท่ากับ ไม่มีเด็กกระทำผิดกฎหมายหนึ่งคน”

อบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนและด้านยาเสพติด
สร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่และกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชนและปัญหาเสพติดอย่างจริงจัง และเสริมสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน
เพื่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในเด็กและเยาวชน

จากการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมสำหรับกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดซึ่งเป็นเด็ก
และเยาวชนดังกล่าวข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมต่อประชาชน
ในจังหวัดเชียงราย โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง โดยได้มีการบูรณาการ
การปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมร่วมกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแล
และการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดดังกล่าว อันเป็นการทำให้การป้องกันอาชญากรรมด้วยการ
ป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำผิดสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

แนวทางที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการป้องกัน
อาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงราย คือ การป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ
โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการจัดฝึกอบรมทักษะในการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังหญิง
ในเรือนจำ ซึ่งจะมีการสอนการฝึกวิชาชีพที่ผู้ต้องขังหญิงสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ภายหลัง
พ้นโทษ สำหรับการฝึกวิชาชีพที่ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้จัดให้แก่ผู้ต้องขังหญิงเพื่อให้
สามารถประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษ อาทิ การตัดเย็บเสื้อผ้า การทำอาหาร การทำขนม เบเกอรี่
อาชีพนวด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ร่วมกับทางเรือนจำ โดยการจัดหาวิทยากรผู้ที่มี
ความรู้ความเชี่ยวชาญในอาชีพต่าง ๆ ที่ผู้ต้องขังหญิงสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษ
เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเห็นว่าผู้ต้องขังหญิงที่ต้องกระทำผิดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ด้อย
โอกาสทางสังคม ซึ่งมีการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด อันอาจเกิดจากการขาดความรู้และ
ทักษะอาชีพในการเลี้ยงชีพ ดังนั้น ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจึงได้ให้ความสำคัญต่อการจัด
ฝึกอบรมทักษะวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำ ซึ่งหากผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำพ้นโทษเมื่อมีทักษะ
อาชีพในการเลี้ยงชีพจะส่งผลต่อการไม่กระทำผิดซ้ำ และผู้ต้องขังหญิงจะสามารถทำหน้าที่ในการเลี้ยงดู
บุตร อันจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาที่เกิดจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงรายได้มีการพัฒนาทักษะอาชีพ จัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังหญิง ปีละประมาณ 1 – 2 ครั้ง ทุกปี
อย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้ต้องขังหญิงที่ได้เข้าร่วมการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพจำนวนไม่น้อยกว่าปีละ 200 คน

โดยทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่ทางเรือนจำเพื่อจัดหาวิทยากรในการจัดอบรมฝึกทักษะวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง มีงบประมาณไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท

อย่างไรก็ตาม สำหรับการฝึกอาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ปรากฏว่าในบางปีทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการจัดการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังชายควบคู่กับผู้ต้องขังหญิง โดยผู้ต้องขังชายจะได้รับการฝึกวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับอาชีพช่าง เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังชายมีอาชีพติดตัวภายหลังพ้นโทษและสามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ในการเลี้ยงตัวได้ อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ นอกจากนี้ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายยังได้มีการจัดหาตลาดในการจ้างงาน หรือ รองรับอาชีพที่ผู้ต้องขังได้มีการฝึกวิชาชีพ เพื่อต้องการให้ผู้ต้องขังสามารถกลับตนเป็นคนดีและไม่ต้องกระทำผิดซ้ำต่อไป

สำหรับแนวทางการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ซึ่งทางผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายกลุ่มตัวอย่างได้ให้สัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับข่าวที่ปรากฏดังนี้

“เชียงราย – องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจับมือเรือนจำกลางเชียงรายเปิดฝึกอาชีพผู้ต้องขังในคุกหวังให้มีอาชีพติดตัวหลังพ้นโทษ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เชียงราย ได้ร่วมกับเรือนจำกลางจังหวัดเชียงราย เปิดโครงการฟื้นฟูและพัฒนาสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติด หลักสูตร “การพัฒนาชีวิตผู้ต้องขังด้วยวิธีชุมชนบำบัด” ภายในเรือนจำกลางเชียงราย ต.ดอยฮาง อ.เมือง จ.เชียงราย โดยมีนางสลักจุฑาภรณ์ ตียะไพรัช นายก อบจ.เชียงราย เป็นประธาน และนายณรงค์ คงปิ่น รักษาการแทนผู้อำนวยการเรือนจำกลางเชียงราย นำผู้ต้องขังทั้งชายหญิง และผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดตามโครงการชุมชนบำบัดเข้าร่วมจำนวน 250 คน

นายณรงค์กล่าวว่า ปัจจุบันเรือนจำกลางเชียงรายมีผู้ต้องขังจำนวนประมาณ 5,000 คน ซึ่งกว่าร้อยละ 83 เป็นผู้ต้องขังในคดียาเสพติด สำหรับผู้ที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ไม่ได้เป็นผู้ที่มีความชำนาญด้านอาชีพใดแต่จะได้รับการฝึกฝนฝีมือเพื่อให้เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วจะสามารถมีความรู้ความสามารถในการนำไปประกอบอาชีพและไม่กลับสู่การกระทำผิดเหมือนเดิมอีก

ด้านนางสลักจุฑาภรณ์กล่าวว่า ได้มีโอกาสในการสัมผัสชีวิตภายในเรือนจำกลางเชียงรายแล้ว พบว่ามีผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในแดนหญิงที่แนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นจนเกินเนื้อที่คุมขังในเรือนจำกลางเชียงรายแล้ว จึงต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เล็งการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยได้ร่วมกับทุกอำเภอและตำบลตรวจสอบกลุ่มผู้เสพยาและนำมาบำบัดฟื้นฟู

โดยโครงการนี้ อบจ.เชียงรายได้จัดสรรงบประมาณให้ทางเรือนจำประมาณ 340,000 บาทเพื่อทำการฝึกอบรมอาชีพให้แก่เรือนจำกลางเชียงรายเพื่อนำมาฝึกอบรมฝีมือให้แก่กลุ่มเป้าหมายทั้ง 250 คน เป็นชาย 100 คน ประกอบด้วยการฝึกฝีมือเป็นช่างเชื่อม 50 คน ช่างไม้ 50 คน ส่วนผู้หญิงมีจำนวน 150 คน แยกเป็นฝึกฝีมือเป็นช่างถักโครเชต์ 50 คน ปักผ้า 50 คน และทำอาหาร 50 คน ทั้งหมดมีทั้งผู้ต้องขังที่ต้องคดีด้วยโทษเด็ดขาด ผู้ที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดี และผู้เสพยา ใช้เวลาการฝึกอบรมเป็นเวลา 3 วัน และฝึกสภาพจิตใจอีก 1 วันเพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ที่จะต้องกลับออกไปสู่สังคมให้มีความรู้และได้รับการยอมรับ เพราะปัญหาที่ผ่านมาคือเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วไม่ได้รับการยอมรับ และไม่มีความรู้จึงทำให้กลับคืนสู่การกระทำ

ผิดเหมือนเดิม ดังนั้นจึงคาดหวังว่าจะแก้ไขปัญหาเรื่องจำนวนผู้ต้องขังคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต ทั้งนี้โครงการจะมีอย่างต่อเนื่องทุกปีต่อไป” (ผู้จัดการออนไลน์,2556)

ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายยังคงมีการฝึกวิชาชีพและสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังและผู้พ้นโทษอย่างต่อเนื่องทุกปี นอกจากนี้แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีส่วนสำคัญในการป้องกันการกระทำผิด คือ การร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติและได้อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่คุมประพฤติที่ได้แจ้งให้แก่ชุมชนได้รับทราบถึงผู้พ้นโทษที่ถูกคุมประพฤติ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจะมีการประสานความร่วมมือระหว่างนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งอาสาสมัครคุมประพฤติในการติดตามสอดส่องดูแลความประพฤติของผู้ต้องขังที่ถูกคุมประพฤติ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นในการอบรมด้านการคุมประพฤติจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงราย รวมทั้งการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติจากคุมประพฤติจังหวัดเพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญต่อการคุมประพฤติกมากยิ่งขึ้น โดยบุคลากรจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย รวมทั้งบุคลากรภาคประชาชนที่มีอาสาสมัครเข้าร่วมดำเนินการกับ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงราย เพื่อช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติในการปฏิบัติงานคุมประพฤติ โดยการสอดส่อง ติดตามเยี่ยมเยียน ช่วยเหลือส่งเคราะห์และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด โดยอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม จังหวัดเชียงราย ที่เข้าร่วมอบรมและช่วยเหลือในการคุมประพฤติผู้ถูกคุมประพฤติ จะได้รับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางด้านกฎหมาย การปฏิบัติงานคุมประพฤติ ปัญหา และสาเหตุของการกระทำผิดทั้งเด็กเยาวชนและผู้ใหญ่ รวมทั้งแนวทางป้องกันและแก้ไขเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เป็นแนวทางและแนะนำช่วยเหลือผู้กระทำผิดโดยเฉพาะ ในการทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดชายแดน ยังคงประสบปัญหายาเสพติดทั้งผู้เสพและผู้จำหน่าย โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายซึ่งได้สร้างความร่วมมือและการดำเนินการในการเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ร่วมกับคุมประพฤติจังหวัดเชียงราย มีจำนวนมากกว่า 200 คน เป็นการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย และสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมทั้งปัญหาในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

ดังนั้น แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายในการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในพื้นที่ที่ผู้ต้องขังที่ถูกคุมประพฤติจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิด หรือ ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและถูกคุมประพฤติ อันส่งผลในการให้ชุมชนร่วมกันรับผิดชอบต่อการกระทำผิดและป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังมีการกระทำผิดซ้ำ ด้วยการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามสอดส่อง การว่ากล่าวตักเตือนหากผู้ถูกคุมประพฤติมีการกระทำผิด

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสอบถามอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงราย ซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย เพศหญิง อายุ 50 ปี ได้กล่าวว่า เชียงรายเป็นเมืองใหญ่และเป็นเมืองท่องเที่ยว เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดไม่ได้มีความรุนแรงมากนัก อาจจะมีปัญหายาเสพติดเพราะเป็นจังหวัดที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน หากจะถามถึงความกลัวอาชญากรรม ประชาชนกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า ไม่ได้มี

ความกลัวอาชญากรรม แต่กลัวเศรษฐกิจไม่ดี หรือ กลัวนักท่องเที่ยวไม่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เพราะรายได้หลักที่ได้รับ คือ การค้าขายนักท่องเที่ยว สำหรับเหตุผลที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างไม่กลัวอาชญากรรมได้กล่าวว่า

“ดิฉันไม่กลัวอาชญากรรม เพราะคิดว่าจังหวัดเชียงรายไม่มีปัญหาอาชญากรรมอะไรที่ร้ายแรงนักแล้ว ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็ช่วยกันดูแลไม่ให้ปัญหาอาชญากรรมเกิด ดิฉันเลยไม่กลัวอาชญากรรมค่ะ

ถ้าจะกลัว ก็คือ กลัวนักท่องเที่ยวไม่เข้ามาเที่ยว เพราะจะทำให้เรามีรายได้ไม่ดี”

กรณีศึกษาที่ 9 เทศบาลนครเชียงราย

บทบาทโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

**“การสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ อปพร.
: ทำให้มี อปพร.จำนวนมากที่สุดในประเทศ”**

เทศบาลนครเชียงรายมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงรายด้วยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลนครเชียงราย

เทศบาลนครเชียงราย มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 60.85 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ของตำบลต่างๆ ทั้งหมด 4 ตำบล คือ ตำบลเวียงทั้งตำบล ตำบลรอบเวียง (หมู่ที่ 1-26) ตำบลริมกก (บางส่วน หมู่ที่ 1 - 6) และตำบลสันทราย (บางส่วน หมู่ที่ 6 และ 13) เทศบาลนครเชียงราย ประกอบด้วยชุมชน 64 ชุมชน มีจำนวนประชากรอาศัยตามชุมชนต่างๆ กว่า 1 แสนคน กล่าวคือ มีสมาชิกจำนวน 46,512ครัวเรือน เพศชาย 51,205 คน เพศหญิง 55,563 คน ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลนครเชียงราย ตั้งอยู่ในที่ราบสูงระหว่างภูเขา พื้นที่มีลักษณะรูปกะทะมีแม่น้ำสายสำคัญ คือ แม่น้ำกก และแม่น้ำกรณ์ไหลผ่าน ซึ่งเอื้อต่อการประกอบอาชีพที่สำคัญต่างๆ ในเมืองเชียงราย เช่น ธุรกิจการบริการด้านการท่องเที่ยว การค้า การอุตสาหกรรม และการเกษตรกรรมของจังหวัดเชียงราย

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลนครเชียงราย

สำหรับบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลนครเชียงราย คือ การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม โดยจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มากที่สุดในประเทศไทย โดยมีจำนวนประมาณ 2,700 คน ซึ่งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ทำหน้าที่ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือเทศบาลนครเชียงรายในการดูแลรักษาความสงบให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย ดังนั้น เทศบาลนครเชียงรายจึงมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างจิตสำนึก การฝึกอบรมให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ของจังหวัดเชียงรายมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานและการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลของจังหวัดเชียงรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมในการพัฒนาประสิทธิภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

สำหรับกิจกรรมในการพัฒนาประสิทธิภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ของจังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย

- การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

แนวทางที่สำคัญของจังหวัดเชียงรายในการพัฒนาประสิทธิภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สังกัดเทศบาลนครเชียงราย คือ การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้วยการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

เพื่อครอบครัวของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) โดยการทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีการทำงานเปรียบประดุจการทำงานเพื่อเสียสละในการดูแลความเรียบร้อยให้แก่สมาชิกของครอบครัว และให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ได้เข้ามาทำงานให้แก่เทศบาลนครเชียงรายได้มีการเชิญชวนเพื่อนหรือคนรู้จักให้เข้าเป็นอาสาสมัครเพื่อปฏิบัติงานให้แก่ประชาชน เปรียบประดุจการปฏิบัติงานในการดูแลความปลอดภัยในครอบครัวของตนเอง หรือ การปกป้องอาชญากรรมให้แก่ครอบครัวเป็นสำคัญ ซึ่งการทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานป้องกันภัยให้แก่ชุมชนเปรียบประดุจการปฏิบัติงานปกป้องความสงบสุขให้แก่ครอบครัว เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่เป็นแรงจูงใจให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ได้สมัครเป็นอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือสังคมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เนื่องจากเทศบาลนครเชียงรายมีความเชื่อมั่นว่าประชาชนทุกคนมีความรักความผูกพันต่อครอบครัวของตนเองเป็นสำคัญ หากให้ประชาชนเป็นอาสาสมัครเข้ามาเพื่อทำงานในการปกป้องความสงบสุขให้แก่ครอบครัว จะทำให้ประชาชนในสังคมย่อมให้ความสำคัญและเข้ามาเป็นอาสาสมัครปฏิบัติงานร่วมกับเทศบาลนครเชียงรายเพื่อปกป้องครอบครัวของตนเองเป็นสำคัญ

- **การฝึกอบรมและพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)**

เทศบาลนครเชียงรายได้มีการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้มีศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรมรวมทั้งการป้องกันภัยและสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายได้อย่างแท้จริง โดยเทศบาลนครเชียงรายได้มีการจัดสรรงบประมาณปีละประมาณ 2 ล้านบาทบาทในการพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ซึ่งกิจกรรมในการฝึกอบรมมีหลักสูตรต่าง ๆ ที่สำคัญเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมและการรักษาความสงบสุขให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายประการการปกป้องดูแลรักษาความสงบให้แก่ครอบครัวของตนเอง โดยมีหลักสูตรในการฝึกอบรมที่สำคัญประกอบด้วย

- **การอบรมหลักสูตรแรกเข้าสำหรับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)**

โดยเป็นการอบรมหลักสูตรแรกเข้าการปฏิบัติงานเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้เข้าใจถึงแนวทางในการปฏิบัติงาน กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การฝึกศักยภาพทางร่างกาย เพื่อให้มีความพร้อมต่อการช่วยเหลือประชาชนในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ

- **การบูรณาการในการฝึกอบรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)**

เทศบาลนครเชียงรายได้มีการบูรณาการในการฝึกอบรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาทิ ทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน เจ้าหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยอาศัยการเรียนรู้ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยหลักสูตรที่มีการฝึกอบรมจะมีความหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสังคมในเขตเทศบาลนครเชียงราย อาทิ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน หลักสูตรกระโดดร่ม หลักสูตรอาสาสมัครจราจร หลักสูตรการเฝ้าระวังสังเกตวัตถุต้องสงสัย ซึ่งภายหลังจากที่ได้มีการจัดฝึกอบรมให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) แล้ว จะมีการประเมินผลการฝึกอบรม โดยผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องผ่านการประเมินในระดับร้อยละ 60 ขึ้นไป

ซึ่งหลักจากที่ได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากจะมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่แล้วยังพบว่าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ของเทศบาลนครเชียงรายยังได้ทำหน้าที่ในการฝึกอบรมการป้องกันอาชญากรรมและการป้องกัน สาธารณภัยให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ของหน่วยงานเทศบาลตำบลหรือ องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ในจังหวัดเชียงราย

- การฝึกอบรมหลักสูตรทบทวนการปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) เทศบาลนครเชียงรายได้มีการฝึกอบรมหลักสูตรทบทวนการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) โดยจะมีหลักสูตรในการฝึกอบรมทบทวนการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ปีละประมาณ 1 สัปดาห์ เพื่อทบทวนแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ ระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ รวมทั้งการฝึกอบรมป้องกันภัยและป้องกันอาชญากรรมที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

- โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังการก่อเหตุในชุมชนเมือง เทศบาลนครเชียงรายได้มีการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังการก่อเหตุในชุมชนเมืองให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้สามารถเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังการก่อเหตุร้ายในชุมชนเมืองซึ่งรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

- การทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็นคุณค่าในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือประชาชน

แนวทางที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) คือ แนวทางในการทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็นว่างานของตนเองเป็นงานที่ต้องเสียสละ หากแต่เป็นงานที่มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อสังคมเชียงราย ทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสงบสุข มีชีวิตที่ปลอดภัยจากอาชญากรรมและเหตุร้ายเป็นสำคัญ โดยแนวทางในการทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็นคุณค่าในการปฏิบัติงานภายหลังจากที่ได้เข้ามาปฏิบัติงานกับเทศบาลนครเชียงรายที่สำคัญได้แก่

- การจัดกิจกรรมเดินสวนสนามอย่างยิ่งใหญ่ในวันอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) โดยเทศบาลนครเชียงรายจะมีการจัดเดินสวนสนามใน “วัน อปพร.” ของทุกปี เพื่อให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้เห็นว่าเทศบาลนครเชียงรายและหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งประชาชนได้เห็นความสำคัญต่ออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ดังจะเห็นได้จาก ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลนครเชียงราย ร่วมกิจกรรมเนื่องใน “วันอปพร.” ประจำปี 2560 รวมพลังสมาชิกอปพร.ในเขตเทศบาลนครเชียงรายเดินสวนสนาม ในวันอาทิตย์ที่ 19 มีนาคม 2560 นี้ ณ หอประชุมโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย ตั้งแต่เวลา 08.30 น. เป็นต้นไป

โดยนายวันชัย จงสุทธานามณี นายกเทศมนตรีนครเชียงราย กล่าวว่า

“ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไปจะต้องมีการทำงานร่วมกับประชาชนในท้องถิ่นในแต่ละแห่งด้วยการสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการเป็นเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หรือ อปพร. ที่มีบทบาทสำคัญร่วมในการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ โดยที่สมาชิกอปพร.ทุกคนนั้นต่างเป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการอุทิศตนเพื่อส่วนรวมโดยไม่

เห็นแก่ความเหนื่อยยากและไม่หวั่นเกรงต่ออันตรายใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือและการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ทั้งของทางราชการและเอกชน/ชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง”

- ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง ได้กำหนดให้ทุกวันที่ 22 มีนาคม ของทุกปี เป็น “วัน อปพร.” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชิดชูความสำคัญของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้ปรากฏแก่สาธารณชนให้ตระหนักถึงความเสียสละ ความสมานฉันท์ ความรัก ความผูกพัน สามัคคีและรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่เทศบาลนครเชียงรายภายใต้การบริหารของ นายวันชัย จงสุทธนามณี นายกเทศมนตรีนครเชียงรายในฐานะประธานศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลนครเชียงรายมีนโยบายในการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มศักยภาพให้กับสมาชิกอปพร.เทศบาลนครเชียงราย เพื่อให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจรวมถึงการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกอปพร.เทศบาลนครเชียงรายได้มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในส่วนของการเฝ้าระวังและป้องกันภัยต่างๆ ทั้งภายในชุมชนตนเองและในพื้นที่ในเขตเทศบาลฯ ในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งปัจจุบันเทศบาลนครเชียงรายมีจำนวนสมาชิกอปพร.แบ่งเป็น 4 เขต มีจำนวนรวมกว่า 2,700 คน โดยการเปิดโอกาสให้สมาชิกอปพร.แต่ละเขตได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลมาโดยตลอด

นายกเทศมนตรียังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“ในแต่ละปีที่ผ่านมาศูนย์อปพร.เทศบาลนครเชียงราย ได้รับการคัดเลือกให้เป็นศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนดีเด่นมาโดยตลอด และในปีนี้นี้เทศบาลนครเชียงรายได้กำหนดจัดกิจกรรมชุมชนเดินสวนสนาม เนื่องในวันอปพร.ขึ้นในวันที่ 19 มีนาคม 2560 นี้ เพื่อแสดงพลังความสามัคคีของสมาชิกอปพร.เทศบาลนครเชียงราย ณ บริเวณสนามฝึกกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดน จังหวัดเชียงราย และจัดให้มีพิธีมอบโล่ประกาศเกียรติคุณเชิดชูเกียรติสมาชิก อปพร.ดีเด่น ณ หอประชุมโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับสมาชิก อปพร. ทุกคนที่ร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่ ในทำนองเดียวกันนี้เพื่อให้สมาชิกอปพร.ทุกคนได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมร่วมกันพัฒนาและขับเคลื่อนให้การปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์อปพร.ของเทศบาลฯ ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา และในวันดังกล่าวถือว่าเป็นวันที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งของพี่น้องสมาชิกอปพร.เทศบาลนครเชียงราย ที่จะได้ออกมาแสดงพลังความสามัคคีให้ประชาชนทั่วไปได้เห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชนในการดูแลชีวิตและความปลอดภัยของคนในเขตเทศบาลนครเชียงรายให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป” (เทศบาลนครเชียงราย,2560)

ดังนั้น การจัดงานสวนสนามอันยิ่งใหญ่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จึงนับเป็นแนวทางที่สำคัญในการแสดงให้เห็นถึงการที่เทศบาลนครเชียงรายได้ให้ความสำคัญกับบทบาทของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการป้องกันอาชญากรรมและการบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชนในพื้นที่นครเทศบาลนครเชียงราย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเพื่อทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีความภาคภูมิใจในการ

ปฏิบัติหน้าที่เพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายเปรียบประดุจการสร้างความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชนเป็นสำคัญ

- การมอบรางวัลอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ดีเด่น

เทศบาลนครเชียงรายได้มีการจัดให้การมอบรางวัลให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่นในแต่ละปี ในวัน อปพร. เพื่อให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ปฏิบัติหน้าที่ดีได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติ รวมทั้งเพื่อเป็นการขอบคุณอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพดีเยี่ยม และการให้รางวัลอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ดีเด่นดังกล่าวเป็นโล่ห์ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจที่ดีให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งเพื่อเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อื่น ๆ ได้มีการปฏิบัติตัวตาม อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายอย่างแท้จริงที่มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ปฏิบัติหน้าที่ดี มีความเสียสละต่อประชาชนอย่างแท้จริง

- การจัดตั้งกองทุนของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

เทศบาลนครเชียงรายมีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครดังกล่าว เนื่องจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละหากแต่ไม่ได้รับค่าตอบแทนแต่ประการใด ดังนั้น ทางเทศบาลนครเชียงรายจึงได้มีการจัดตั้งกองทุนให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) โดยให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้มีเงินเก็บวันละ 1 บาท ซึ่งปรากฏว่าบางชุมชนกองทุนสำหรับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีเงินเก็บจำนวนมากถึงล้านกว่าบาท

สำหรับแนวทางในการจัดตั้งกองทุนของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทางเทศบาลนครเชียงรายมีการส่งเสริมให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้มีการจัดตั้งกองทุนดังกล่าวขึ้นเองในแต่ละชุมชน เพื่อนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมทั้งค่าใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน อาทิ กรณีที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประสบอุบัติเหตุ เพื่อนำเงินที่ได้จากกองทุนไปช่วยเหลือ หรือซื้อกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมในยามประสบอุบัติเหตุ หรือ การใช้เงินจากกองทุนในการทำบุญให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่เสียชีวิต เป็นต้น

แนวทางในการส่งเสริมให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในแต่ละชุมชนจัดตั้งกองทุนและมีการบริหารเงินกองทุนดังกล่าวเอง เนื่องจากเทศบาลนครเชียงรายเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ทำให้สมาชิกของชุมชนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพิงจากภาครัฐบาลแต่เพียงประการเดียว อันเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกของชุมชนดูแลสมาชิกของชุมชนด้วยตนเอง โดยที่เทศบาลนครเชียงรายทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานของสมาชิกในชุมชนให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือสวัสดิการในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็น และการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ทำให้อาสาสมัครดังกล่าวเห็นว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มศักยภาพเพื่อรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน เปรียบประดุจการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่สมาชิกของครอบครัวตนเองเป็นสำคัญ เนื่องจากเทศบาลนครเชียงรายมีความเชื่อมั่นว่าทุกคนจะต้องรักครอบครัวของตนเอง ดังนั้น การให้ทุกคนดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชนเปรียบประดุจการดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่

ครอบครัวของตนเอง จึงเป็นแนวทางที่สำคัญที่ทำให้เทศบาลนครเชียงรายมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวนมากถึง 2,700 คน

อันส่งผลต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สามารถประสานการปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างพื้นที่ของชุมชนต่าง ๆ ภายในความรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถประสานการดำเนินการตามการร้องขอในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัยและการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่สมาชิกของชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางอื่น ๆ ในการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลนครเชียงราย

สำหรับแนวทางอื่น ๆ ในการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลนครเชียงราย ประกอบด้วย

- การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด CCTV เสริมศูนย์วิทยุสื่อสารเทศบาล

เทศบาลนครเชียงราย จัดงบประมาณสนับสนุนระบบเฝ้าระวังและรักษาความปลอดภัยชุมชน พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการระบบกล้อง CCTV เพิ่มศักยภาพอุปกรณ์สื่อสาร สร้างเครือข่ายป้องกันและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยเมืองเชียงราย โดยเทศบาลนครเชียงรายได้มีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อเป็นแนวทางในการรักษาความปลอดภัยและการจัดสวัสดิภาพต่อร่างกายและชีวิตให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเชียงราย ดังจะเห็นได้จากนายวันชัย จงสุทธานามณี นายกเทศมนตรียะบาลนครเชียงราย ที่ได้กล่าวว่า

“ปัจจุบันเชียงรายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคเหนือ ด้วยมีสภาพภูมิทัศน์และวัฒนธรรมประเพณีล้านนาที่ทรงคุณค่าและเป็นอัตลักษณ์ของชาวเชียงราย รวมถึงมีการจัดงานเทศกาลประจำปีต่างๆมากมายทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวรวมถึงผู้คนที่มาอยู่อาศัยภายในเขตเทศบาลนครเชียงรายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

และสิ่งสำคัญที่สุดของเมืองท่องเที่ยว คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่อาศัยตามแหล่งชุมชนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลนครเชียงรายมีพื้นที่กว่า 60.85 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากรอาศัยตามชุมชนต่างๆ กว่า 1 แสนคนใน 64 ชุมชน ดังนั้นการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญที่เทศบาลนครเชียงราย ภายใต้การบริหารของนายวันชัย จงสุทธานามณี นายกเทศมนตรีนครเชียงราย โดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลฯ ให้มีประสิทธิภาพมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ทั้งในส่วนของการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระบบ กล้องวงจรปิด หรือ CCTV ที่มีการติดตั้งตามจุดสำคัญๆ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลนครเชียงราย อีกส่วนหนึ่ง คือ การพัฒนาระบบการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพด้วยการจัดสรรงบประมาณจากการได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีประจำปี 2559 มาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย โดยที่อุปกรณ์สื่อสารชุดใหม่นี้สามารถสื่อสารออกอากาศพร้อมกันในการกดส่งสัญญาณครั้งเดียวได้ถึง 5 ความถี่ ด้วยเครื่องรับส่ง 2 ช่องความถี่หลัก 162.550 MHz และ 162.525 MHz ความถี่ย่าน CB 245 ช่อง 60 (245,7375 MHz) และระบบสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือที่มี App Zello รวมถึงระบบรับแจ้งเหตุ 199 (3 คู่สาย) ซึ่งจะทำให้ระบบสื่อสารสั่งการ ในกรณีหากเกิดเหตุฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทดแทนเครื่องวิทยุรับส่งชุดเดิมที่ใช้งานมาอย่างยาวนานหลายสิบปีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงเฝ้าฟังการใช้ความถี่วิทยุ CB. หรือ ว. เครื่องแดง ซึ่งถือเป็นวิทยุความถี่ภาคประชาชนที่มีการใช้งานอย่าง

แพร่หลาย ทั้งในส่วนของบริษัทเอกชนที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้ประกอบการต่างๆ พนักงานขับรถโดยสาร รถรับจ้างสาธารณะ และรถ Taxi จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสื่อสาร ตรวจสอบการรับแจ้งเหตุร้ายต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และถือเป็นการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเฝ้าระวังเหตุร้ายในชุมชนร่วมกับทางราชการ

นายกเทศมนตรีได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“การทำให้เมืองเชียงรายได้เป็นเมืองที่น่าอยู่ นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลฯ ให้มากที่สุด โดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์ก็เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชนที่อยู่อาศัยรวมถึงเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรของเทศบาลฯ ที่ต่างตั้งใจและทุ่มเทการทำงานในการเฝ้าระวังและป้องกันการเกิดเหตุต่างๆ ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการทำงานในรูปแบบเครือข่ายบูรณาการทำงานร่วมกันหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตามโครงการประชารัฐซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายของรัฐบาลเพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและสร้างความสุขให้กับประชาชนชาวเชียงรายได้ในภาพรวม” (เทศบาลนครเชียงราย, 2560)

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสอบถามอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงราย ซึ่งประกอบอาชีพรับราชการเพศชาย อายุ 60 ปี ได้กล่าวว่า แม้จังหวัดเชียงรายจะเป็นจังหวัดใหญ่และมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้มีความกลัวอาชญากรรมแต่ประการใด กล่าวคือ

“ผมไม่กลัวอาชญากรรม เพราะคิดว่าจังหวัดเชียงรายไม่มีปัญหาอาชญากรรมอะไรที่ร้ายแรงนักแล้ว ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็ช่วยกันดูแลไม่ให้ปัญหาอาชญากรรมเกิด ผมไม่กลัวอาชญากรรม เพราะเป็นจังหวัดที่อาศัยมาตั้งแต่เกิด ก็ไม่ได้เห็นว่าเป็นจังหวัดที่มีความน่ากลัวแต่ประการใด”

กรณีศึกษาที่ 10

เทศบาลตำบลลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

“ป้องกันเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อและการถูกทำร้ายในครอบครัว”

เทศบาลตำบลลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม โดยการลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและเยาวชน นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการป้องกันเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ตำบลลวงเหนือไม่ให้กระทำผิด

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลลวงเหนือ

เทศบาลตำบลลวงเหนือ อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอดอยสะเก็ด ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 125 ตารางกิโลเมตรที่ตั้ง ระยะห่างจากอำเภอดอยสะเก็ด ประมาณ 7 กิโลเมตร โดยมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ตั้งของเขื่อนแม่งวง เหมาะสำหรับพื้นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินดำเหมาะแก่การเพาะปลูกพืชสวนแต่บางแห่งเป็นลักษณะดินลูกรังไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร หมู่บ้านส่วนใหญ่ตั้งอยู่เรียงรายที่ราบใต้เขื่อนแม่งวง-อุตมธารา สำหรับเขตการปกครอง พบว่า มีจำนวนหมู่บ้านในเขต เทศบาลตำบลลวงเหนือ จำนวน 10 หมู่

เทศบาลตำบลลวงเหนือ ประกอบด้วยประชากรจำนวน 2,946 ครัวเรือน จำแนกเป็นประชากรเพศชาย จำนวน 2,863 คน เพศหญิง จำนวน 3,140 คน รวมประชากร จำนวน 6,003 คน โดยมีการประกอบอาชีพของประชากรในเขตเทศบาลตำบลลวงเหนือ ประกอบด้วย อาชีพเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการและอาชีพรับจ้างทั่วไป

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในเทศบาลตำบลลวงเหนือประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในเทศบาลตำบลลวงเหนือประสบที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยเฉพาะปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน โดยเทศบาลตำบลลวงเหนือได้ให้ความสำคัญต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน เนื่องจากงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยท่านหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการทำงานวิจัย และได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่สำคัญในเขตพื้นที่ตำบลลวงเหนือ คือ ปัญหาการที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวได้มีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ และมีการนำเสนอข้อมูลจนกระทั่งทำให้เทศบาลตำบลลวงเหนือได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น

สำหรับปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในตำบลลวงเหนือ ประกอบด้วย

1. การใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในครอบครัว
2. การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมกระทำที่ไม่เหมาะสม
3. การละเมิดทางเพศต่อเด็กและเยาวชนในครอบครัว
4. การใช้แรงงานเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสม

แม้พื้นที่ตำบลลวงเหนือจะครอบคลุมหมู่บ้านที่มีลักษณะเป็นชนบท หากแต่จากผลงานวิจัยที่ได้มี

นักวิจัยเข้าไปศึกษาในตำบลลงเหนือ กลับพบว่าเด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง การใช้แรงงานเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและการละเมิดทางเพศต่อเด็กและเยาวชน

บทบาทของเทศบาลตำบลลงเหนือในการป้องกันอาชญากรรม

เทศบาลตำบลลงเหนือได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ภายหลังจากที่ได้มีนักวิจัยเข้าไปศึกษาการใช้ความรุนแรงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือ ทำให้เทศบาลตำบลลงเหนือได้ตระหนักถึงเหยื่ออาชญากรรมที่เป็นเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือ แม้พื้นที่ดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นชนบท หากแต่ปัญหาเด็กและเยาวชนต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอาจไม่ได้แตกต่างจากชุมชนในเมืองแต่ประการใด นอกจากนี้ เทศบาลตำบลลงเหนือยังได้ตระหนักถึงปัญหาการปกป้องเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อเนื่องจากเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่ไม่สามารถปกป้องดูแลตัวเองได้ โดยเฉพาะจากบุคคลที่ใกล้ชิดภายในครอบครัว ซึ่งหากเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการป้องกันการตกเป็นเหยื่อที่เหมาะสมในวันนี้ อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่กระทำความผิดและก่อให้เกิดเหยื่ออาชญากรรมอื่น ๆ ที่ตามมาจากการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อในวันนี้ได้ ทางเทศบาลตำบลลงเหนือจึงได้ร่วมมือในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็กและเยาวชน

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลลงเหนือยังได้ตระหนักต่อพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กและเยาวชนที่อาจมีการแสดงออกในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและอาจนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือ การกระทำความผิดขึ้นในพื้นที่ตำบลลงเหนือได้ เนื่องจากแม้ตำบลลงเหนือจะเป็นสังคมชนบทหากแต่สภาพสังคมเมืองได้เข้ามาในพื้นที่ตำบลลงเหนือเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ ค่านิยมของสังคมเมืองที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนมากขึ้น จนอาจทำให้เด็กในวันนี้จะต้องกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อไป หากเทศบาลตำบลลงเหนือและคนในพื้นที่ตำบลลงเหนือไม่ได้มีมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่มีความเหมาะสมต่อไป

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลลงเหนือดำเนินการในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลลงเหนือได้ดำเนินการในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย

1. การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือ ที่ต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

เทศบาลตำบลลงเหนือได้มีการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือ ที่ต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ด้วยการร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส.ในการจัดทำฐานข้อมูลภายในพื้นที่ของตำบลลงเหนือ ทั้งที่เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับอายุ รายได้ อาชีพ ปัญหาสุขภาพ รวมทั้งปัญหาสตรี เด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาจากการใช้ความรุนแรง หรือ การทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งการมีฐานข้อมูลที่จำเป็นสำหรับพื้นที่เทศบาลตำบลลงเหนือจึงส่งผลให้เทศบาลตำบลลงเหนือทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสตรี เด็กและเยาวชนในพื้นที่ อันจะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเทศบาลตำบลลงเหนือ พบว่าพื้นที่ตำบลลงเหนือมีประชากร จำนวน 6,003 คน มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่อายุน้อยกว่า 25 ปี จำนวน 1,132 คน

หรือ ร้อยละ 18.86 ของประชากรทั้งหมด พบว่าเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายจำนวน 148 ราย และมีเด็กและเยาวชนที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจำนวน 10 ราย ซึ่งการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นถึงจำนวนประชากร รวมทั้งประชากรเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ทำให้เทศบาลตำบลลงเหนือสามารถวางแผนและดำเนินการในการให้ความช่วยเหลือต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การสำรวจถึงปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน

เทศบาลตำบลลงเหนือได้ตระหนักถึงสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนที่นับวันจะมีความรุนแรงและสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยสาเหตุประการหนึ่งเกิดจากสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ครอบครัวไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา สำหรับปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในตำบลลงเหนือ ประกอบด้วย

- ปัญหาเด็กถูกกระทำความรุนแรง
- เด็กถูกทอดทิ้ง
- เด็กถูกแสวงหาผลประโยชน์
- มีพฤติกรรมกระทำความผิดที่ไม่เหมาะสม
- การละเมิดทางเพศต่อเด็กและเยาวชนในครอบครัว
- การใช้แรงงานเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสม

3. การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กและเยาวชนในพื้นที่เทศบาลตำบลลงเหนือต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

เทศบาลตำบลลงเหนือได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนต้องตกเป็นเหยื่อโดยเฉพาะการถูกทำร้ายร่างกายจากภายในครอบครัว คือ การขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันสำหรับเด็กและเยาวชนต่อผู้ปกครองที่ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิของเด็กและเยาวชนที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4. การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน

แนวทางที่สำคัญที่เทศบาลตำบลลงเหนือนำมาใช้ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและเยาวชน คือ การร่วมมือกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านเด็กในการรับเด็กไปดูแล โรงเรียน วัด และโรงเรียน ในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ต้องตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง หรือ การทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือในการดูแลและป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ต้องตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง หรือ การก่อให้เกิดความประพฤติที่ไม่เหมาะสม

สำหรับเครือข่ายในการให้ความคุ้มครองต่อเด็กและเยาวชนของเทศบาลตำบลลงเหนือ ประกอบด้วย

- พระ เจ้าคณะตำบล
- เทศบาลตำบล
- ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน
- ตำรวจ

- ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

คณะกรรมการเครือข่ายเด็กมีจำนวนทั้งสิ้น 41 คน โดยมีหน้าที่ที่สำคัญในการคุ้มครอง ปกป้อง และการให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในชุมชน รวมถึงการจัดบริการในพื้นที่ การประสาน ส่งต่อช่วยเหลือไปยังหน่วยงานต่าง ๆ โดยคณะกรรมการมีจำนวน 4 ฝ่าย ประกอบด้วยบทบาทและหน้าที่ในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรวมทั้งการมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ดังนี้

1. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการและบริหาร มีหน้าที่ดังนี้
 - ประสานงานแต่ละฝ่าย เมื่อการดำเนินงานสำเร็จจุล่ง
 - ประสานเครือข่ายพันธมิตร เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
 - ร่วมประชุมวางแผน นโยบายในการจัดกิจกรรม
 - ส่งเสริมการพัฒนาความรู้
 - ติดตามประเมินผล
2. คณะกรรมการฝ่ายกิจกรรมและนันทนาการ ทำหน้าที่ดังนี้
 - จัดฝึกอบรมเด็กและเยาวชน
 - ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
 - จัดทิวทัศน์วิทยาการและฝึกอบรม
 - สรุป ประเมินผลการฝึกอบรม
 - จัดหากิจกรรมเป้าหมาย จัดการสถานที่ อาคารและอาหาร
3. คณะกรรมการฝ่ายข้อมูล ทำหน้าที่ดังนี้
 - จัดเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน
 - รวบรวมข้อมูลและคัดแยก
 - การวิเคราะห์ข้อมูล
 - นำเสนอข้อมูลให้คณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. คณะกรรมการฝ่ายช่วยเหลือรายกรณี ทำหน้าที่ดังนี้
 - สืบค้นข้อมูล ข้อเท็จจริง
 - คัดกรองพิจารณาให้ความช่วยเหลือ นำเสนอที่ประชุม
 - เมื่อได้รับแจ้งเหตุ ให้รีบดำเนินการช่วยเหลือ
 - ติดตามรายกรณีที่ได้รับการช่วยเหลือเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง

การจัดตั้งเครือข่ายเด็กมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนไม่ให้ต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรวมทั้งการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในชุมชนที่ต้องถูกใช้ความรุนแรงหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ให้สามารถได้รับการช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยการสร้างพลังชุมชนที่เข้มแข็งเพื่อให้ชุมชนได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในตำบล และมีบทบาทในการบูรณาการความร่วมมือในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

นอกจากนี้ ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือยังได้ประสานกับโรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุดแห่งหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและทางโรงเรียนจะดำเนินการในการแจ้งพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาให้ผู้ปกครองทราบ หากผู้ปกครองไม่สามารถดำเนินการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาได้

ทางโรงเรียนจะประสานมายังเทศบาลตำบลลวงเหนือในการดำเนินการต่อมาตรการในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนดังกล่าว โดยการให้สหวิชาชีพเข้าไปดำเนินการสอบถามถึงปัญหาและความต้องการและร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนดังกล่าว

รวมทั้งได้ประสานความร่วมมือกับวัดในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในตำบลลวงเหนือ โดยพยายามปลูกฝังพ่อแม่ผู้ปกครองให้พาเด็กและเยาวชนเข้าวัด รวมทั้งการจัดกิจกรรมอบรมการปฏิบัติธรรม เป็นต้น

5. แนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชนในเขตเทศบาลตำบลลวงเหนือ

แนวทางในการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชนในเขตเทศบาลตำบลลวงเหนือ ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ การส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ด้วยการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีการจัดตั้งสภาเด็ก ค่ายผู้นำสภาเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้มีเวทีในการแสดงออกทั้งความคิดเห็น พฤติกรรมการแสดงออกเพื่อช่วยเหลือสังคม เด็กและเยาวชนได้รับการเสริมสร้างศักยภาพในด้านภาวะผู้นำ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล และเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีของเด็กและเยาวชนให้มีความแน่นแฟ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำงานร่วมกันในอนาคต

โดยสภาเด็กของเทศบาลตำบลลวงเหนือได้มีการจัดตั้งเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2560 ที่ผ่านมา มีแกนนำในการจัดตั้งสภาเด็กจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นแกนนำจากทุกหมู่บ้านในตำบลลวงเหนือ จำนวน 10 หมู่บ้าน ซึ่งจะมีการดำเนินการเพิ่มจำนวนสมาชิกในสภาเด็กต่อไป ซึ่งเด็กที่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาเด็กจะมีความภูมิใจในบทบาทของเด็กและเยาวชนดังกล่าว ซึ่งบทบาทที่สำคัญของสภาเด็กเทศบาลตำบลลวงเหนือ คือ เป็นองค์กรของเด็กและเยาวชนที่มุ่งเน้นในการสะท้อนปัญหาของเด็กและเยาวชน เพื่อให้ผู้ใหญ่ในชุมชนได้รับทราบและเข้าใจถึงปัญหาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลวงเหนือได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยสภาเด็กจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน รวมทั้งการจัดตั้งสภาเด็กจะเป็นการส่งเสริมต่อการพัฒนาแนวความคิดและการปฏิบัติตนของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของตนเองในการทำประโยชน์เพื่อชุมชนส่วนรวม

แนวทางที่สำคัญของการจัดตั้งสภาเด็กของเทศบาลตำบลลวงเหนือ เพื่อต้องการให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงการดูแลตนเองและชุมชน โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นสมาชิกจะมองเห็นและสนใจในปัญหาของตนเอง รวมทั้งการกำหนดปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ในกลุ่มเด็กและเยาวชน เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน รวมทั้งการตระหนักถึงปัญหาของชุมชนและการแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนร่วมกัน นอกจากนี้ มาตรการที่สำคัญของสภาเด็กคือ เพื่อเป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็น การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชนเป็นสำคัญ รวมทั้งเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้หันมามองยังกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหา เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนร่วมกันกับผู้ใหญ่ โดยมีผู้ใหญ่ทำหน้าที่ในการแนะนำการแก้ปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนอันเป็นแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และเป็นการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน เนื่องจากหากเด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็งไม่กระทำผิด จะส่งผลต่อชุมชนที่สงบสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

6. การทำงานในเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เกิดกระทำผิด

แนวทางที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการป้องกันและคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน คือ การป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยการที่เทศบาลตำบลลวงเหนือได้มีมาตรการเชิงรุกสำหรับการป้องกันเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงไม่ให้เกิดกระทำผิด โดยการจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งแนวทางในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อันเป็นแนวทางที่

สำคัญในการป้องกันการกระทำผิดให้แก่เด็กและเยาวชน สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกันการกระทำผิด ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ อาทิ

- การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน

ด้วยการที่เทศบาลตำบลลงเหนือได้มีการเข้าไปพบกับกลุ่มเด็กและเยาวชนสอบถามถึงปัญหา ความต้องการ และการให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมโครงการเข้าวัดฟังธรรม เพื่อเป็นการอบรมจิตใจ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการสร้างสิ่งยึดเหนี่ยวใจในการดำรงชีวิตที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน

- การจัดโครงการอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์

เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ป้องกันตนเองไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยการจัดอบรมโครงการเยาวชนรุ่นใหม่ต้านภัยยาเสพติด เนื่องจากปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการลอง รวมทั้งหากมีการคบเพื่อนที่ไม่ดี อาจทำให้เด็กและเยาวชนหันไปสู่การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ง่าย รวมทั้งเด็กและเยาวชนอาจมีพฤติกรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เทศบาลตำบลลงเหนือจึงได้ให้ความสำคัญกับการจัดโครงการอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชน และการอบรมป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ ทั้งที่เป็นการอบรมผ่านโรงเรียน หรือ การจัดกิจกรรมอบรมโดยเทศบาลตำบลลงเหนือ เพื่อให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือห่างไกลจากปัญหายาเสพติด และปัญหาโรคเอดส์

- โครงการอบรมการทำขนม หรือ การทำผลิตภัณฑ์ของชุมชน

การจัดกิจกรรมในการอบรมทำขนม หรือ การทำผลิตภัณฑ์ของชุมชน อาทิ ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรสาน หรือ ผลิตภัณฑ์สิ่งประดิษฐ์จากผ้า เพื่อเป็นการฝึกอาชีพ และเป็นการเสริมสร้างรายได้ให้แก่เด็กและเยาวชน อันเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างที่มีให้เกิดประโยชน์ อันเป็นการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม

- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ของชุมชน

เทศบาลตำบลลงเหนือมีความเกี่ยวข้องกับชนเผ่าไทลื้อ จึงมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ของชุมชนให้แก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ของชุมชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีการเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ของชุมชน มีความรักความผูกพันต่อชุมชน

- การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องด้านครอบครัว

เทศบาลตำบลลงเหนือได้จัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนได้มีการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยการให้การอบรม และการศึกษาดูงานในโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดร่วมกันระหว่างเด็กและเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรักความผูกพันต่อครอบครัว และทำให้ครอบครัวเข้าใจปัญหาของเด็กและเยาวชน และให้ความสำคัญต่อการป้องกันบุตรหลานไม่ให้เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด

รวมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันให้พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนได้เข้าใจถึงปัญหาของสังคมและเตือนบุตรหลานไม่ให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากปัญหาการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทางเทศบาลตำบลลงเหนือได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสตรีในเขตตำบลลงเหนือได้ จึงได้มีการพูดคุยกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนให้มี

ความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคม เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้พื้นที่ตำบลลงเหนือต้องมีปัญหาที่เกิดจากการค้าประเวณีเด็กและเยาวชน

ซึ่งการพูดคุยกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนจะเป็นการสร้างแนวทางที่ถูกต้องในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยเป็นกระบวนการที่เทศบาลตำบลลงเหนือได้ดำเนินการเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดที่ต้นเหตุของปัญหา เพื่อเป็นการป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความเข้าใจต่อเด็กและเยาวชน และร่วมมือในการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนต้องมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือ พฤติกรรมในการกระทำผิด

- การจัดกิจกรรมในการเข้าค่ายให้แก่เด็กและเยาวชน

เทศบาลตำบลลงเหนือได้มีการจัดกิจกรรมในการเข้าค่ายให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการอบรมให้ความรู้ การสร้างความสามัคคี การให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพและพฤติกรรม การดำเนินชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน

- โครงการอบรมเครือข่ายเด็ก

การอบรมเครือข่ายเด็กเพื่อให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งบทบาทหน้าที่ในการให้การให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน และการอบรมเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการละเมิดสิทธิของเด็กและเยาวชน แนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน

- กิจกรรมการรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการจัดการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีความตระหนักต่อการเลือกรับข้อมูลและการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคมในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือต้องตกเป็นเหยื่อของการใช้อินเทอร์เน็ต อาทิ การถูกหลอกลวงไปเกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อทางเพศ หรือ การใช้เวลาให้หมดไปกับการเล่นโทรศัพท์ หรือ เล่นเกมส์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

- โครงการป้องกันเด็กจมน้ำ

เทศบาลตำบลลงเหนือได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยการว่ายน้ำให้แก่เด็ก รวมทั้งเป็นการป้องกันเด็กและเยาวชนจากปัญหาจมน้ำ เนื่องจากเทศบาลตำบลลงเหนือครอบคลุมพื้นที่ที่มีน้ำ อาทิ เขื่อนแม่กวง ซึ่งหากไม่ป้องกันเด็กและเยาวชนด้วยการสอนว่ายน้ำให้แก่เด็กและเยาวชน อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนประสบปัญหาจมน้ำเสียชีวิตได้

- กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความเข้าใจในการคุ้มครองเด็กระดับตำบล

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้คณะทำงานได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของคณะทำงานด้านการคุ้มครองเด็กระดับตำบล รวมทั้งเพื่อให้คณะทำงานได้มีการทบทวนแนวคิดในการให้ความช่วยเหลือเด็กในพื้นที่ และมีการขยายเครือข่ายคณะทำงานในตำบล

- กิจกรรมการประชุมติดตามความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือเด็กในพื้นที่ตำบลลงเหนือ

การจัดประชุมติดตามความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือเด็ก โดยคณะทำงานมีการวางแผนในการช่วยเหลือเด็กอย่างเป็นระบบร่วมกับบ้านพักเด็กและเยาวชนเทศบาลตำบลลงเหนือและมีการดำเนินการช่วยเหลือเฝ้าระวังติดตามเด็กและเยาวชนที่ได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

- โครงการส่งเสริมกิจกรรมเครือข่ายคุ้มครองเด็ก

ซึ่งเป็นกิจกรรมในการเพิ่มศักยภาพคณะทำงานเด็กและเยาวชน เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน ความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพคณะทำงานด้านเด็กในตำบลลงเหนือ ในการเฝ้าระวังและ

คุ้มครองเด็ก รวมทั้งการจัดกิจกรรมเฝ้าระวัง ป้องกัน คุ้มครองเด็กในตำบลลวงเหนือ และการจัดฝึกอบรมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน การป้องกันการละเมิดทางเพศ การค้ามนุษย์ การป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวและพิษภัยของยาเสพติด ซึ่งโครงการนี้ส่งผลให้มีเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการเลี้ยงดูเด็กและครอบครัว และผู้นำชุมชนในการเฝ้าระวังและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในตำบลลวงเหนือ

7. การดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนหันหลังให้กับบ้าน

เทศบาลตำบลลวงเหนือได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมในการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งพฤติกรรมในการกระทำผิด คือ การป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนต้องหันหลังให้กับบ้าน เพราะหากเด็กและเยาวชนหันหลังให้กับบ้านจะนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมา ซึ่งแนวทางในการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนต้องหันหลังให้กับบ้านสามารถกระทำได้โดยเทศบาลตำบลลวงเหนือได้จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัวของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการจัดการอบรม การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบำบัดยาเสพติดร่วมกันระหว่างเด็กและครอบครัว

นอกจากนี้ ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือจะทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ถึงเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจมีปัญหากับครอบครัว เพื่อนำทีมสหวิชาชีพเข้าไปพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเด็กและครอบครัว เพื่อเป็นการปรับทัศนคติ ปรับความเข้าใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้เด็กและครอบครัวสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเป็นการล้อมรั้วด้วยความรัก เป็นการป้องกันเด็กและเยาวชนจากการหันหลังให้ครอบครัว ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมในการติดเพื่อน ติดเกมส์ หรือ ติดสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ดังนั้น ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือ จึงได้ให้ความสำคัญต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีในครอบครัว เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดที่เป็นต้นเหตุได้อย่างแท้จริง

8. การดำเนินการโครงการเด็กดี ศรีสังคม

ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือมีการดำเนินการส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติดีให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในตำบลลวงเหนือ ด้วยการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กที่มีความประพฤติดี เพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่เด็กและเยาวชนอื่น ๆ ได้มีการเลียนแบบพฤติกรรมในการกระทำดี ซึ่งทางเทศบาลตำบลลวงเหนือได้มีการประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติดี โดยการให้ทุนการศึกษาในแต่ละปีเป็นทุนการศึกษาไม่ต่ำกว่า 20 ทุน

รวมทั้งแนวทางในการส่งเสริมเด็กดี ศรีสังคม ที่จะส่งเสริมให้เด็กที่เข้าร่วมสภาเด็ก ได้รับการศึกษาที่ดี ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างเด็กและเยาวชนในสภาเด็กของจังหวัดเชียงรายที่ได้รับการส่งเสริมให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของจังหวัดเชียงรายในระบบโควต้าได้ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติดี และเป็นแบบอย่างของการประพฤติปฏิบัติตนดีให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลวงเหนือเป็นสำคัญ ซึ่งโครงการเด็กดี ศรีสังคม เป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีความประพฤติดี อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในตำบลลวงเหนือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. การหลีกเลี่ยงกระบวนการในการลงโทษเด็กและเยาวชนด้วยมาตรการที่เป็นทางการ

มาตรการที่สำคัญของเทศบาลตำบลลวงเหนือในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมกระทำผิด คือ มาตรการในการหลีกเลี่ยงกระบวนการในการลงโทษเด็กและเยาวชนด้วยมาตรการที่เป็นทางการ กล่าวคือ หากมีเด็กและเยาวชนในเทศบาลตำบลลวงเหนือกระทำผิด ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือจะมีการใช้สหวิชาชีพในการวิเคราะห์ปัญหาของเด็กและเยาวชนร่วมกับเทศบาลตำบลลวงเหนือ ด้วยการ

พิจารณาถึงสาเหตุในการกระทำผิดเป็นสำคัญ และการดำเนินการในการเข้าไปพูดคุยกับครอบครัว หรือ ผู้ปกครองเด็กและเยาวชนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกระทำผิด เพื่อให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่า ของตนเอง และสังคมของตำบลลงเหนือพร้อมจะให้ภัยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดดังกล่าว ด้วยการ แก้ปัญหาที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด อาทิ หากกระทำผิดในคดีลักขโมยเพราะความยากจน จะแก้ไข ปัญหาให้ทุนการศึกษาในการเรียน การส่งเสริมให้เด็กและครอบครัวมีรายได้ หรือ หากพบว่าเด็กมี พฤติกรรมเกร จะเข้าไปพูดคุยกับเด็กและเยาวชน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกระทำผิดให้แก่เด็กและ เยาวชน หรือ หากพบว่าเด็กและเยาวชนมีปัญหาในการทะเลาะเบาะแว้ง ใช้ความรุนแรงกับผู้อื่น จะใช้ กระบวนการในการไกล่เกลี่ยในระดับชุมชน โดยผู้ที่ทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยจะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาลตำบลลงเหนือ ผู้ปกครอง หรือ ผู้ที่เด็กและเยาวชนให้ความไว้วางใจ โดยจะไม่ใช้ผู้ที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยมากเกินไป เพราะอาจทำให้เด็กมีความรู้สึกอับอาย

การใช้มาตรการในการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชนด้วยการใช้กระบวนการยุติธรรม คือ ตำรวจ หรือ การลงโทษด้วยการใช้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะเป็นแนวทางที่เทศบาลตำบลลง เเหนือไม่เคยนำมาใช้ เพราะเห็นว่าเด็กและเยาวชนเปรียบเสมือนผ้าขาวที่บริสุทธิ์ การที่เด็กกระทำผิด เพราะเกิดจากความบกพร่องของสังคม ดังนั้น สังคมจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและ เยาวชน มากกว่าการส่งเด็กและเยาวชนให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการ

แนวทางในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็กและ เยาวชนที่ประสบความสำเร็จ

สำหรับแนวทางในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็ก และเยาวชนที่ประสบความสำเร็จของเทศบาลตำบลลงเหนือ คือ การจัดทำฐานข้อมูลของประชากรในเขต เทศบาลตำบลลงเหนือ รวมทั้งการศึกษาถึงปัญหาของประชากรในแต่ละช่วงวัยจนกระทั่งทราบว่าปัญหา เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อ หรือ การถูกละเมิดสิทธิเนื่องจากการใช้ความรุนแรงเป็นปัญหาที่สำคัญของ พื้นที่ตำบลลงเหนือ ดังนั้น เทศบาลตำบลลงเหนือจึงประสานความร่วมมือในการบูรณาการความ ช่วยเหลือต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่ในการให้ความคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน โดยการทำงานร่วมกัน เป็นเครือข่ายเด็กในลักษณะของรูปแบบสหวิชาชีพ โดยใช้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญต่อการปฏิบัติงานใน การคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนร่วมกันในตำบลลงเหนือ โดยการทำให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือ เห็นความสำคัญของการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน

โดยทีมงานเครือข่ายเด็กจะทำหน้าที่ประเมินเด็กและครอบครัวที่ประสบปัญหา เพื่อประชุม คณะทำงานในการดำเนินการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนเป็นรายกรณี และการเก็บจาก อำนาจหรือ หน้าที่ที่เทศบาลตำบลลงเหนือสามารถดำเนินการได้ จะมีการส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ในการให้การช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาดังกล่าว

สำหรับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า เทศบาลตำบลลงเหนือมีความพึงพอใจกับการให้ความ คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อ รวมทั้งการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมกร แสดงออกที่ไม่เหมาะสม เช่นเดียวกับเด็กและเยาวชนรวมทั้งประชาชนในพื้นที่ตำบลลงเหนือที่มีความพึง พอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลลงเหนือในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน โดยนับตั้งแต่ได้ก่อให้เกิดความร่วมมือดังกล่าวของเทศบาลตำบลลงเหนือ ปรากฏว่า สามารถช่วยเหลือ เด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงภายในครอบครัวเป็นรายกรณีได้จำนวน 10 รายนับตั้งแต่ ค.ศ.2558 เป็นต้นมา กรณีศึกษาที่เทศบาลตำบลลงเหนือได้ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน อาทิ

การให้เด็กและผู้ปกครองได้ปรับทัศนคติและความเข้าใจในการใช้ชีวิตร่วมกัน โดยการทำให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาของเด็กและเยาวชน และหันมาปรับความเข้าใจกันจนกระทั่งเด็กและเยาวชนดังกล่าวมีความรักความผูกพันกับครอบครัวและไม่กระทำผิดแต่อย่างใด

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชนชายที่มีปัญหาเกร ด้วยการเข้าไปสอบถามถึงปัญหาและความต้องการ จนกระทั่งทราบว่าเด็กในตำบลลงเหนือรายหนึ่งที่มีปัญหาเป็นเด็กเกรในสายตาผู้อื่น โดยเคยมีพฤติกรรมการขโมยเงิน และการระบายสีในพื้นที่ที่ไม่ควรกระทำ ทางเทศบาลตำบลลงเหนือได้วิเคราะห์ปัญหาของเด็กคนดังกล่าวซึ่งขณะมีพฤติกรรมดังกล่าวมีอายุเพียง 12 ปี ต่อเทศบาลตำบลลงเหนือได้ให้สหวิชาชีพเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชน จนกระทั่งทราบว่า เด็กคนดังกล่าวมีปัญหาครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงดู เอาใจใส่อย่างเต็มที่เนื่องจากพ่อแม่ของเด็กต้องโทษจำคุกด้วยคดียาเสพติดในเรือนจำ เด็กอาศัยอยู่กับตาและยาย จนกระทั่งเด็กมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมด้วยการแสดงออกด้วยการเกร ทางเทศบาลตำบลลงเหนือได้ร่วมกับทางสหวิชาชีพในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ทำให้เด็กเห็นถึงคุณค่าของตนเอง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก จนกระทั่งเด็กเลิกพฤติกรรมเกรและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่าจนกระทั่งเติบโตเป็นวัยรุ่นอายุ 17 ปี ในปัจจุบัน โดยไม่ได้มีการกระทำผิดแต่อย่างใด และเด็กคนดังกล่าวสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่เกิดจากครอบครัวไม่มีความพร้อม โดยเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่เกิดมาในครอบครัวที่พ่อแม่แยกทาง อาศัยอยู่กับตาและยายในการเลี้ยงดู มีปัญหาติดเพื่อน ติดเกม และอาจนำไปสู่พฤติกรรมในการเสพยาเสพติด ทางเทศบาลตำบลลงเหนือได้นำข้อมูลที่ได้มีการเก็บข้อมูลของตำบลมาพิจารณาและป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวแตกแยกและมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด ด้วยการส่งเสริมกิจกรรมให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ให้เข้าร่วมกิจกรรมในการทำประโยชน์ต่อชุมชน เพื่อให้เด็กมีแนวคิด ทัศนคติที่ดีต่อการดำรงชีวิต และไม่กระทำผิดด้วยการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

การให้ความช่วยเหลือต่อเด็กที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของครอบครัว ด้วยการเข้าไปพูดคุย ปรับทัศนคติกับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ซึ่งหากการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากความไม่เข้าใจกัน และเป็นปัญหาของการใช้ความรุนแรงที่ไม่มากนัก เด็กและผู้ปกครองจะสามารถปรับความเข้าใจให้กับครอบครัวได้ ไม่หันหลังให้กับครอบครัว เป็นการสร้างความรักความเข้าใจร่วมกันในครอบครัว แต่หากเด็กถูกใช้ความรุนแรงจากครอบครัวมาก โดยพ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ จะมีการแยกเด็กและเยาวชนออกจากครอบครัว โดยการส่งต่อเด็กและเยาวชนให้แก่กระทรวงพัฒนาความสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีการดูแลต่อไป เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนต้องตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกระทั่งเด็กมีปัญหาในการใช้ชีวิตในสังคม รวมทั้งอาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนดูดซับความรุนแรงไว้กับตัว และอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการหันไปใช้ความรุนแรงและมีเหยื่ออาชญากรรมของความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนดังกล่าวต่อไป อย่างไรก็ตาม แนวทางในการให้เด็กและเยาวชนที่ประสบกับความรุนแรงไปอาศัยอยู่ที่อื่นที่ไม่ใช่ครอบครัวจะเป็นแนวทางสุดท้ายในกรณีที่ไม่สามารถพูดคุยหรือปรับทัศนคติของพ่อแม่ผู้ปกครองได้อย่างแท้จริง เพราะทางเทศบาลตำบลลงเหนือไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชนต้องหันหลังให้กับครอบครัว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จในการทำคุณประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน

ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการคุ้มครองเด็กของตำบลลงเหนือ คือ ตำบลลงเหนือมีเครือข่ายคุ้มครองเด็ก โดยคณะกรรมการเครือข่ายที่เป็นบุคคลในพื้นที่ ซึ่งคณะกรรมการเครือข่ายคุ้มครองเด็กตำบลลงเหนือ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชนในทุกหมู่บ้านที่ทำหน้าที่คอยสอดส่องดูแล

เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ คณะทำงานยังมีการทำงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน มีการประสานงานเครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กเพื่อนำมาปรับใช้ในการของเด็กในชุมชน มีการทำงาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รวมทั้งคณะทำงานยังมีความสามัคคี มีการขยายการทำงานได้ครอบคลุมทั้งระดับตำบล อีกทั้งตำบลลวงเหนือยังมีคณะผู้บริหารที่คอยให้การสนับสนุนในการดำเนินงานคุ้มครองเด็กในระดับตำบล

โดยปัจจัยแห่งความสำเร็จ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้นำชุมชนมีความเข้าใจและเล็งเห็นถึงปัญหา จึงให้การสนับสนุนต่อการคุ้มครองปกป้องสิทธิของเด็กเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิด
2. ประชาชนในชุมชนเห็นความสำคัญในการปกป้องคุ้มครองเด็ก และให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการเป็นอย่างดี
3. ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองเด็ก มีการระดมความคิดและการให้ความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองเด็ก และสามารถเชื่อมโยงกระบวนการกับการดำเนินงานจริงในพื้นที่
4. ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่
5. ผู้บริหารเทศบาลตำบลลวงเหนือให้ความสำคัญและสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเต็มที่

รางวัลแห่งความสำเร็จ

เทศบาลตำบลลวงเหนือได้รับรับโล่พระราชทานรางวัลองค์กรผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน ประจำปี 2559 โดยนายกเทศมนตรีตำบลลวงเหนือเป็นตัวแทนประธานเครือข่ายคุ้มครองเด็กตำบลลวงเหนือรับโล่เกียรตินิยมเพื่อแสดงว่าเครือข่ายคุ้มครองเด็กตำบลลวงเหนือเป็นองค์กรที่ทำคุณประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน สาขา กฎหมายและการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน ประจำปี 2559 ใน พิธีเปิดงานวันเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2559 วันอังคารที่ 20 กันยายน 2559

อย่างไรก็ตาม รางวัลแห่งความสำเร็จที่เทศบาลตำบลลวงเหนือมีความภาคภูมิใจมากกว่ารางวัลที่ได้รับ คือ การที่สามารถป้องกันเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง และการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยทำให้เด็กและเยาวชนของตำบลลวงเหนือสามารถเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

ความหวาดกลัวอาชญากรรม

จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลลวงเหนือ ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกร อายุ 45 ปี ซึ่งเป็นคนในตำบลลวงเหนือมาตั้งแต่เกิด ได้กล่าวถึงความกลัวอาชญากรรมว่า ไม่มีความกลัวอาชญากรรมแต่ประการใด กล่าวคือ

“ไม่มีความกลัวอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลลวงเหนือ เพราะเป็นสังคมชนบท รู้จักกันเกือบหมด มีวัฒนธรรมของชาวไทลื้อ อาศัยอยู่ร่วมกันโดยไม่มีปัญหาอาชญากรรม แต่ประการใด แม้จะมีปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมบ้าง แต่ทางเทศบาลตำบลลวงเหนือได้ร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการแก้ปัญหานี้ ผมไม่มีความกลัวอาชญากรรมเลยครับ ตำบลเรามีความสงบ ไม่มีปัญหาอาชญากรรม แม้จะมีความเป็นเมืองที่กำลังบุกรุกเข้ามาในชีวิตพวกเรา หากแต่เราเองก็ไม่มีปัญหาอาชญากรรมให้ต้องคอยระวังครับ

กรณีศึกษาที่ 11 เทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จ.น่าน

บทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

“เมืองน่าน ปลอดภัยล้ำ เปียร์”

เทศบาลเมืองน่านมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในเทศบาลเมืองน่านโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยการให้ประชาชนป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุด้วยการไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขที่สำคัญ คือ สุรา จนกระทั่งเทศบาลเมืองน่านได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองที่ปลอดภัยสุรา อันเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพสุรา

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองน่าน

เทศบาลเมืองน่านมีพื้นที่ครอบคลุม 2 ตำบล คือ ตำบลในเวียงทั้งหมด และตำบลผาสิงห์ จำนวน 3 หมู่บ้าน ภายในเขตเทศบาลมีที่ตั้งของศูนย์ราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันการเงินต่าง ๆ ทำให้มีฐานะเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัด

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

เทศบาลเมืองน่าน ประกอบด้วยประชาชนจำนวน 22,635ครัวเรือน ประกอบด้วยเพศชายจำนวน 31,265 คน เพศหญิง 30,755 คน รวม จำนวน 62,020 คน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม สภาพสังคมของเมืองน่านจะเป็นเมืองที่มีความสงบสุข ชุมชนในเขตเทศบาลเมือง เป็นชุมชนเก่าแก่อายุหลายร้อยปี เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมที่งดงาม ประชาชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย แต่แฝงไว้ด้วยความเข้มแข็งของทุนทางสังคม แต่สิ่งหนึ่งที่ชุมชนมีความต้องการคือความปลอดภัย ซึ่งเทศบาลเมืองน่านได้ร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิ โรงพยาบาลน่านองค์กรชุมชนในเขตเทศบาลเมืองน่าน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ร่วมกันขับเคลื่อนชุมชนในเขตเทศบาลเมืองน่านส่งผ่านองค์ความรู้ในการสร้างความปลอดภัยของชุมชน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองน่านประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองน่านประสบพบว่ามีน้อยมาก โดยจังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมเกิดขึ้นน้อย โดยก่อนปี พ.ศ.2547 สถิติอาชญากรรมในจังหวัดน่านจะมีมากกว่าปัจจุบัน โดยเฉพาะสถิติอาชญากรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นผลจากการดื่มสุรา เนื่องจากในอดีตจังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่ประชาชนมีการดื่มสุรามาก เนื่องจากระเพณีในการแข่งเรือที่มีวัฒนธรรมที่สนุกสนาน รื่นเริง ใช้สุราเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสนุกสนานรื่นเริง หากแต่เมื่อจังหวัดน่านได้มีการรณรงค์ให้เป็นเมืองปลอดภัยล้ำเปียร์ จึงส่งผลให้จังหวัดน่านมีสถิติอาชญากรรมที่ลดน้อยลงจนกระทั่งปัจจุบัน

บทบาทของเทศบาลเมืองน่านในการป้องกันอาชญากรรม

เทศบาลเมืองน่านมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่ประชาชนในการเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุของอาชญากรรม คือ พัฒนาระบบการปลอดภัยของชุมชนให้ยั่งยืน โดยได้สร้างองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยให้กับประชาชน สร้างความตระหนักทำให้ประชาชนทราบว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ

ทำให้ชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยมีความปลอดภัยตั้งแต่ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการและร่วมรับผลประโยชน์ โดยมีชุมชนที่ปลอดภัยมีการสร้างวินัยการรักความปลอดภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ มีอาสาสมัครเฝ้าระวังและรักษาความปลอดภัยในชุมชนนอกจากนี้ยังได้มีมาตรการรณรงค์ลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างจริงจัง

โดยเทศบาลเมืองน่านได้ร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการณรงค์ให้จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่ปลอดภัย เปียร์ จนกระทั่งทำให้ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากปัญหาการดื่มสุรา ลดน้อยลง จนกระทั่งทำให้จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่ปลอดภัยอาชญากรรมและเป็นจังหวัดที่มีความสงบ เป็นเมืองที่ได้รับรางวัลจากสหประชาชาติด้วยการจัดอันดับให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยเป็นเมืองที่มีความปลอดภัยในลำดับที่ 316 ของโลก ในพ.ศ.2556 ซึ่งการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในพื้นที่เทศบาลเมืองน่านเป็นความร่วมมือของหลายเครือข่าย โดยมีโรงพยาบาลน่าน เทศบาลเมืองน่านและองค์กรชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองน่าน เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยให้กับประชาชนร่วมวางแผน และ ดำเนินการด้านความปลอดภัยในศูนย์เด็กเล็ก และ โรงเรียน จัดอาสาสมัครเฝ้าระวัง และ รณรงค์งดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานประเพณีสำคัญ

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลเมืองน่านได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลเมืองน่านได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอาชญากรรมรวมทั้งการสร้างเมืองปลอดภัยให้แก่ประชาชนในจังหวัดน่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ คือ

1. โครงการเมืองน่าน ปลอดภัย เปียร์

จากการสำรวจการดื่มเหล้าเปียร์ในจังหวัดน่านในปี 2547 โดยสำนักควบคุมโรคติดต่อกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ประชาชนจังหวัดน่านดื่มเหล้าเปียร์สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของประเทศ ถึงร้อยละ 52.67 ต่อมาได้มีทั้งภาคประชาสังคม ภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายพระสงฆ์ และเทศบาลเมืองน่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดื่มสุรา เปียร์ในเขตจังหวัดน่านที่อาจนำไปสู่ปัญหาอุบัติเหตุ หรือ ปัญหาอาชญากรรมที่ตามมาจึงได้ร่วมมือการในการแสวงหาแนวทางในการป้องกันสังคมเมืองน่านไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสุรา เปียร์ โดยเทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาการดื่มสุรา เปียร์ของในจังหวัดน่านว่าเกิดจากประเพณีการแข่งขันเรือ ซึ่งเป็นงานสนุกสนานรื่นเริง ส่งผลให้ประชาชนดื่มสุรา เปียร์ เพื่อแสดงออกถึงความสนุกสนานรื่นเริง ตลอดจนเป็นการดื่มสุรา เปียร์ กันมาเป็นเวลานาน ซึ่งมักจะมีปัญหาอุบัติเหตุ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่ตามมา โดยเทศบาลเมืองน่านได้สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจกับชุมชนถึงปัญหาที่เกิดจากการดื่มสุรา เปียร์ ซึ่งเทศบาลเมืองน่านได้ใช้งบประมาณ 6 ล้านบาทในการดำเนินการเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชน รวมทั้งการไม่รับการสนับสนุนจากโฆษณาสุรา เปียร์ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้ชุมชนเมืองน่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของการลด ละ เลิก สุรา เปียร์ ให้หมดไปจากงานเทศกาลแข่งเรือ รวมทั้งการรณรงค์ให้สุรา เปียร์ หมดไปจากสังคมเมืองน่าน

สำหรับการดำเนินการเพื่อรณรงค์และสร้างข้อตกลงร่วมกันต่อประชาชนในเมืองน่าน เทศบาลเมืองน่านและหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องพบว่าประสบปัญหาในการดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากในการดำเนินการรณรงค์เพื่อลด ละ เลิก สุรา เปียร์ ในช่วงแรก ๆ มีประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่เกิดจากการจำหน่ายสุรา เปียร์ มีการต่อต้านไม่เห็นด้วยกับนโยบายในการสร้างเมืองน่านเป็นเมืองปลอดภัย เปียร์ อย่างไรก็ตาม เทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องไม่ได้ละความพยายามในการสร้างเมืองน่านปลอดภัยจากปัญหาสุรา เปียร์ จึงได้มีการรณรงค์ร่วมกันขึ้นป้ายประชาสัมพันธ์ และแสดงให้ประชาชนได้รับทราบถึงข้อดีและข้อเสียของการดื่มสุรา เปียร์ รวมทั้งทางเทศบาลได้มีการดำเนินการอย่างจริงจังต่อนโยบายในการลด ละ เลิก สุรา เปียร์ โดยมีแนวทางที่สำคัญในการดำเนินการดังนี้

- รมรณรงคใหลู้ที่ไหลมาไหลงไหลนเรื่อ รวมทั้งเด็กและเยาวชน ตระหนักถึงความสำคัญของการไหลดื่มสุรา เปียร

ซึ่งการรณรงคประกอบดว้ยการใช้ปายโฆณา รวมทั้งการรณรงคดว้ยการพูดคุยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของผูไหลงแ่งเรื่อ รวมทั้งการแสดงใหลเด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงการไหลดื่มสุรา เปียร เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

- บริษัทที่ไหลรับการประมุลใหลทำหน้าທີ່จัดงานแ่งเรื่อ จะต้องห้ามไหลให้ร้านค้ายที่ไหลร่วมในงานมีการจำหน่ายสุรา และ เปียรโดยเด็ดขาด

- เทศกิจ จะทำหน้าທີ່ในการตรวจสอบว่ามีร้านค้ายใดที่ขายสุรา เปียร ควบคู่กับอาหารจะไหลอนุญาตใหลมีการจำหน่ายอาหารในบริเวณงานแ่งเรื่อประจำปี

ซึ่งเทศบาลเมืองน่านได้ร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการปิดประตูตายเมืองน่านใหลกับสุรา เปียร จนกระทั่งสถิติในการดื่มสุรา เปียร ลดลงมาก ซึ่งใน พ.ศ.2553 สถิติของผูที่ดื่มสุรา เปียร ในจังหวัดน่านลดลงมาก ซึ่งใน พ.ศ.2554 ประชาชนในเมืองน่านได้ใหลความร่วมมือต่อโครงการปลอดสุรา เปียร ของจังหวัดน่าน ได้อย่างดียิ่ง ซึ่งผูที่ดื่มสุรา เปียร ในจังหวัดน่านจะถือว้าเป็นตัวประหลาดและเป็นที่รังเกียจของสังคมเมืองน่าน ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้ส่งผลดีต่อจังหวัดน่าน คือ อุบัติเหตุทางท้องถนนลดน้อยลง รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดน่านเกิดขึ้นน้อย โดยสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากงานแ่งไหลประจำปีได้มีการลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ซึ่งทางเทศบาลเมืองน่านได้ประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงคการเป็นเมืองปลอดเหล้า สุรา โดยผ่านสื่อที่เกี่ยวข้องในการถ่ายทอดสดประเพณีการแ่งไหลยาว หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านกองเชียร์ โดยเทศบาลเมืองน่านได้มีการประชาสัมพันธ์ในการลด ละ เลิก สุรา เปียร จนกระทั่งประชาชนในจังหวัดน่านเริ่มเคยชิน และเห็นว้าการดื่มสุรา เปียร เป็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ หากแต่จะก่อให้เกิดโทษต่อตนเองและสังคม ในที่สุดเทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายได้ประสบความสำเร็จที่ใหลให้สุรา เปียร เป็นสิ่งแปลกปลอมและต้องรังเกียจ สำหรับประชาชนในจังหวัดน่าน อันส่งผลใหล พ.ศ.2555 จังหวัดน่านเป็นจังหวัดปลอดสุรา เปียร ในงานเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

เทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายได้ร่วมมือรณรงคใหลระวัง เตือนภัย ใช้มาตรการกลุ่ม มาตรการทางสังคม มาตรการด้านประเพณีวัฒนธรรม การบังคับใช้กฎหมาย ผลักดันใหลเกิดนโยบาย ลด ละ เลิก การดื่มสุราในทุกภาคส่วน จนประสบผลสำเร็จ สามารถสร้างกิจกรรม และรณรงคังดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในงานประเพณีสำคัญ ๆ ของจังหวัดได้ อาทิ

- งานประเพณีแ่งเรื่อปลอดเหล้า-เปียร

ซึ่งสามารถทำได้เป็นแห่งแรกของประเทศไทย โดยการจัดงานประเพณีแ่งเรื่อปลอดเหล้า ที่ไหลมีการดื่มการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาโดยตลอด ซึ่งจังหวัดน่านเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่สามารถใหลให้การแ่งเรื่อปลอดเหล้าเป็นแบบอย่างดี จะเห็นได้ว่าภายในบริเวณงาน ไหลมีการวางจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไหลมีการโฆษณาของบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และไหลมีการนำเข้ามาดื่มในบริเวณงาน ซึ่งสามารถลดปัญหาความรุนแรง อุบัติเหตุ เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง สูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นการแ่งเรื่อปลอดเหล้า จึงถือเป็นประเพณีที่ไม่สร้างผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- งานลอยกระทงปลอดเหล้า-เปียร

- ถนนข้าวแต่น ปลอดเหล้า-เปียรในเทศกาลสงกรานต์

เทศบาลเมืองน่าน ได้จัดใหลมีการประกวดข้มน้ำถนนวัฒนธรรม นุ่นผ้าเมืองปลอดเหล้า-เปียร การประกวดขบวนแห่นางสงกรานต์ ขบวนแห่บ้องไฟขึ้น สำหรับถนนข้าวแต่น ได้เปิดเวทีใหล

เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถด้านดนตรี สร้างสีสันให้กับถนนข้าวแต๋น อีกทั้งเชิญชวนให้เยาวชน เล่นสงกรานต์ด้วยความสุภาพ อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และปลอดภัย-เปียร์ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดน่าน เทศบาลเมืองน่าน และสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่รณรงค์งดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานประเพณีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ที่มาเล่นน้ำสงกรานต์ ณ ถนนข้าวแต๋นต่างให้ความร่วมมืองดเหล้า-เปียร์ เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังได้มีการร่วมรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่นด้วยการลด ละ เลิก ใสสายเดี่ยวในช่วงเทศกาลสงกรานต์ รวมทั้งป้องกันการทะเลาะวิวาท และการลด ละ เลิก สุรา ซึ่งมีการจัดการแสดงดนตรีให้แก่เยาวชน หากเยาวชนมีการสวมใส่เสื้อสายเดี่ยวจะถูกดำเนินจากพิทักษ์บนเวที ทำให้การสวมใส่เสื้อสายเดี่ยวจะหายไปจากชุมชน รวมทั้งหากมีการดื่มสุรา เปียร์ วงดนตรีจะหยุดเล่น อันส่งผลให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงปัญหาของการดื่มสุรา เปียร์

- งดเหล้าครบพรรษา ศรัทธากล้าถึงสิ้นปี

เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนลด ละ เลิก สุรา เปียร์ ตลอดเทศกาลเข้าพรรษาด้วยการปฏิญาณตนในการไม่ดื่มสุรา เปียร์ เพื่อนำไปสู่แนวทางที่สำคัญในการลด ละ เลิก สุรา เปียร์ ตลอดชีวิตต่อไป

สำหรับแนวทางในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันปัญหาการดื่มสุราและเปียร์ในจังหวัดน่านปัจจุบัน ได้ดำเนินการโดยเทศบาลเมืองน่านและภาคีเครือข่ายดังกล่าวข้างต้น ได้มีการดำเนินการโครงการจังหวัดยุทธศาสตร์สร้างพลังเครือข่าย สืบสานประเพณี ปลอดภัย-เปียร์ คืนความสุขสู่คนน่าน ตามยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ เพื่อการลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในทุกภาคส่วน ดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายกลไกการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วัฒนธรรมประเพณี กีฬา ปลอดภัย-เปียร์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สื่อสารสร้างพลังขยายเครือข่ายสู่กลุ่มเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างมาตรการชุมชนเพื่อเชื่อมโยงกับมาตรการกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 คัดคนดีสู่อ้อมกอดชุมชน หรือ การบำบัดผู้ติดสุรา

ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์ หน่วยงานที่รับผิดชอบและที่เกี่ยวข้อง สามารถดำเนินการได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สามารถเพิ่มจำนวนผู้ลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเป้าหมาย และประชาชนทั่วไป ตลอดถึงเยาวชนได้ในระดับหนึ่ง โดยสามารถดำเนินการสร้างพลังเครือข่าย สืบสานประเพณี ปลอดภัย-เปียร์ คืนความสุขสู่คนน่าน ซึ่งได้ดำเนินการตามแนวทางดำเนินงาน เชื่อมร้อยเครือข่ายเดิม เสริมเครือข่ายใหม่ ป้องกันนักดื่ม นักสูบนานาชาติใหม่ เฝ้าระวัง คัดกรอง ให้คำปรึกษาต่อการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ การดื่ม ให้การบำบัด ติดตามการบำบัดในชุมชน สร้างมาตรการชุมชน สังคม มาตรการกฎหมาย เชื่อมโยงกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ และเชิญชวนร่วมกิจกรรม ซึ่งผลจากโครงการรณรงค์เมืองปลอดภัย-เปียร์ในเขตจังหวัดน่านของเทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง พบว่าใน พ.ศ.2559 สามารถลดอัตราการดื่มสุราลง 10 % จากปี 2558 ได้ 46.7 % ดื่มสุรา 76.6 % และสุราเถื่อน 54.6 % ลดอัตราการสูบบุหรี่ลง 10 % จากปี 2554 คิดเป็น 16.7 % จากการบูรณาการทำงานจิตอาสาร่วมกันจากความร่วมมือร่วมใจ ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน และเครือข่ายหน่วยงานสุขภาพทุกตำบล สำนักงานสรรพสามิต เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานศึกษา อาสาสมัครสาธารณสุข สภาวัฒนธรรม พระภิกษุสงฆ์ ร้านอาหาร และร้านจำหน่ายยา สื่อมวลชนทุกแขนง และเทศบาลเมืองน่าน นอกจากนี้ ได้สร้างเครือข่ายพร้อมบริหารจัดการมีผลการทำงานเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม ให้เกิดวัฒนธรรมกีฬา กลายเป็นประเพณี

ปลอดเหล้า ด้วยการสื่อสารสร้างพลัง สร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางกฎหมาย ทำให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และจุดมุ่งหมายตามโครงการยุทธศาสตร์ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ จังหวัดน่าน เพื่อคืนคนดีสู่อ้อมกอดชุมชน

สำหรับแนวทางที่สำคัญในการดำเนินงาน ประกอบด้วย

- เชื่อมร้อยเครือข่ายเดิม เสริมเครือข่ายใหม่
- ป้องกันนักสูบ นักดื่มหน้าใหม่
- เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษาส่งต่อการ ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่
- ใช้การบำบัดและติดตามหลังการบำบัดในชุมชน
- สร้างกระแสประชาสัมพันธ์เคลื่อนจากงานงดเหล้าครบพรรษาต่อเนื่องถึงสวดมนต์

ข้ามปี

- สร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทางกฎหมายเชื่อมโยงกับ

กลุ่มเป้าหมาย

จากผลการติดตามดำเนินงานกิจกรรมตามโครงการฯ ที่ผ่านมา สรุปจาก 8 อำเภอ ได้แก่

อ.เมืองน่าน - ประเพณีแข่งเรือ ประเพณีลอยกระทง การประชุมเครือข่าย อสม.

อ.เชียงกลาง-จัดประชุม อสม.เครือข่ายแกนนำ งานสัปดาห์ปลอดเหล้า การเดินรณรงค์

ประชาสัมพันธ์

อ.นาหมื่น-มีการปรับเปลี่ยนการแต่งตั้งคณะกรรมการ ประชุมชี้แจง พรบ.เหล้า-บุหรี่ มาตรการชุมชน งานศพปลอดเหล้า งานสลากภัตร งานกีฬาปลอดเหล้า งดเหล้าเข้าพรรษา เกิดหมู่บ้านรักษาศีล 5 และร่วมลงนามเลิกเหล้าและบุหรี่

อ.บ้านหลวง- เกิดกลไกขับเคลื่อนมีการประกาศคำสั่งคณะกรรมการ ประชุมแกนนำจัดทำแผน ลดละเลิกเหล้า-บุหรี่ การจัดทำมาตรการชุมชนลดละเลิกบุหรี่ งานประเพณีต่าง ๆ และงดเหล้าในสถานที่ราชการ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายได้อย่างดี

โดยมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบในจังหวัดน่านที่ผ่านมา ได้ร่วมกันบูรณาการขับเคลื่อนและรณรงค์เฝ้าระวัง เตือนภัย โดยใช้มาตรการกลุ่ม มาตรการสังคม มาตรการด้านประเพณีวัฒนธรรม การบังคับใช้กฎหมาย ผลักดันให้เกิดนโยบายสาธารณะ ลด ละ เลิก การดื่มแอลกอฮอล์ และยาสูบ จากมาตรการในการดำเนินงานของเทศบาลเมืองน่านและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องต่อมาตรการในการลด ละ เลิก สุรา เบียร์ ดังกล่าวข้างต้นจนกระทั่งส่งผลให้จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่ปลอดจากสุรา เบียร์ และประสบความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดจากสุรา เบียร์ รวมทั้งเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นจากการดื่มสุรา เบียร์ อันส่งผลให้จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่ได้รับการยกย่องจาก WHO ให้เป็นเมืองที่ปลอดภัยของโลกเมืองหนึ่ง เนื่องจากสามารถป้องกันปัญหาอุบัติเหตุและอาชญากรรมที่ต้นเหตุ คือ การป้องกันไม่ให้สมาชิกของชุมชนต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข คือ สุรา เบียร์ เป็นสำคัญ

2. โครงการ “พลังสร้างสรรค์ละอ่อนน่าน อักบ้านเกิด”

เป็นโครงการที่เสริมสร้างพลังของเยาวชนรุ่นใหม่ที่จะลุกขึ้นมายืนเคียงบ่าเคียงไหล่ในการช่วยแก้ปัญหาสังคมร่วมกับผู้ใหญ่ในชุมชนต่อไป เนื่องจากปัญหาต่างๆ ที่กำลังถาโถมสู่เมืองน่านท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ ในการเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและเมืองแห่งทรัพยากร สำหรับการพัฒนาดังกล่าว ด้วราก คือ วัฒนธรรม ซึ่งต้องให้เด็กและเยาวชนทั้งหลายไปช่วยกันค้นหาคำว่าวัฒนธรรมแท้จริงประกอบด้วยอะไรบ้าง และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของน่าน คืออะไร ต้องกลับไปหาคำนี้กันให้เห็นแก่นแท้ของมันแล้วเราจะเดินกันได้อย่างถูกต้อง

เนื่องจาก "น่านมีต้นทุนทางสังคมหลายอย่าง ทั้งด้านประเพณีวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การแต่งกาย ภาษา ปราชญ์ชุมชน ฯลฯ และที่สำคัญ คือ ฐานทุนของกลุ่มเยาวชน หากแต่วิถีชีวิตแบบเดิม ในขณะนี้น่านมีวิกฤติในเรื่องของสิ่งแวดล้อม การเสื่อมถอยของวัฒนธรรม หากสามารถดึงเยาวชนเหล่านี้กลับมาให้สำนึกรักบ้านเกิด สำนึกรักถิ่นฐานชุมชนของตนเองได้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ส่งผลให้เยาวชนได้ปรับเปลี่ยน "วิถีคิด" ทำให้มีมุมมองใหม่ว่าปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ มันไม่ได้เป็นหน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง คนในพื้นที่ พื้นถิ่นนี้จะต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบเหมือนกัน เยาวชนได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนเรื่องเกิดความรู้สึกสำนึกรักบ้านเกิด เช่น เยาวชนลูกหลานไทลื้อ ไม่ได้ทิ้งวัฒนธรรม การแต่งกาย เป็นจุดที่เยาวชนสนใจนำมาทำโครงการ เป็นโครงการที่เปิดพื้นที่เพื่อจัดกิจกรรมพลังสร้างสรรค์ละอ่อนน่าน อีกบ้านเกิด วัตถุประสงค์หลัก ต้องการให้เด็กได้มีพื้นที่แสดงความสามารถของตนเองให้ผู้ใหญ่หรือคนในสังคมได้รับรู้ว่าเยาวชนน่านวันนี้ ได้รู้ตื่นแล้วนะ พร้อมทั้งจะเคียงบ่าเคียงไหล่ไปกับทุกภาคส่วนและก็ผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย ประการที่สอง การให้เด็กและเยาวชน ได้มีส่วนร่วมในการที่จะมาสร้างมุมมองว่าน่านวันข้างหน้าควรจะเป็นแบบไหน ประการที่สาม ให้เด็กได้รับการสืบทอดในเรื่องขององค์ความรู้ ภูมิปัญญา วิถีวัฒนธรรมน่านจากผู้ใหญ่ และสุดท้ายเด็กและเยาวชนจะได้เป็น "แกนนำ" ที่มีส่วนรับผิดชอบในของความเป็นสังคมน่าน ซึ่งจังหวัดน่านจะได้เยาวชนน่านที่จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้น่านน่าอยู่ยิ่งขึ้นในอนาคต

สำหรับโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่นอกจากจะทำให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดน่านมีความรักบ้านเกิด เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรม อัตลักษณ์ที่มีคุณค่าของตนเองแล้ว ยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนต้องรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีจากสังคมภายนอก และการมีจิตสำนึกรักบ้านเกิดจะเป็นพลังสำคัญที่สำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนในวันนี้ซึ่งคือผู้ใหญ่ในวันหน้าจะไม่กระทำความผิด อันเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในเมืองน่านเป็นสำคัญ

3. โครงการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองน่านได้มีส่วนสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ชุมชนเมืองน่านให้เป็นเมืองที่น่าอยู่และปลอดภัยจากอุบัติเหตุรวมทั้งอาชญากรรมจนกระทั่งเป็นเมืองที่มีความปลอดภัยเมืองหนึ่งของโลก ดังนี้

- มีการห้ามติดป้ายโฆษณาเหล้า – เบียร์ ในเขตเทศบาลเมืองน่าน

รณรงค์งดการดื่มเหล้า – เบียร์ ในงานประเพณีที่สำคัญ เข้มงวดการออกใบอนุญาตการจำหน่ายสุรา โดยมีการห้ามติดป้ายโฆษณาเหล้า – เบียร์ในเขตเทศบาลเมืองน่าน โดยเป็นการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองน่านต่อการไม่ยุ่งเกี่ยวกับเหล้า เบียร์

- มีศูนย์แจ้งเตือนภัยและศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ให้กับประชาชน

เทศบาลเมืองน่านมีศูนย์แจ้งเตือนภัยและศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ให้กับประชาชนในเทศบาลเมืองน่าน เพื่อให้ประชาชนที่ประสบปัญหาสามารถแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ได้

- การจัดระเบียบความปลอดภัยทางถนน

เทศบาลเมืองน่านได้มีการจัดระเบียบความปลอดภัยทางถนน ชุมชนร่วมใจสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยการจัดระเบียบการจราจรในชุมชนให้มีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมทาสี ตีเส้นในตรอกซอย ถนน เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน มีการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไข ซึ่งแนวทางดังกล่าวนำมาสู่ความปลอดภัยจากอาชญากรรมของชุมชน เนื่องจากการปรับปรุง

พื้นที่ในตรอก ซอย ถนน เพื่อไม่ให้เป็นที่ที่นำไปสู่อุบัติเหตุได้ง่าย จะนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมควบคู่ไปด้วย เพราะทำให้พื้นที่ในชุมชนไม่เป็นพื้นที่อับ หรือ เป็นที่ล่อแหลมที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

- **การจัดระเบียบความปลอดภัยให้แก่ชุมชน**

โดยเทศบาลเมืองน่านได้จัดตั้งทีมเฝ้าระวังปัญหาสังคมที่เกิดในชุมชน เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาหลักขโมย ปัญหาเด็กเยาวชนมั่วสุม กำหนดมาตรการชุมชนปลอดภัยห้ามจำหน่ายเหล้าเบียร์ รวมทั้งการจัดสายตรวจจักรยานชุดปฏิบัติการเฝ้าระวังปัญหาสังคมเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในเทศบาลเมืองน่าน โดยเฉพาะการจัดสายตรวจในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองน่าน

จากการสอบถามประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลเมืองน่าน ซึ่งประกอบอาชีพรับราชการ โดยเป็นคนพื้นเพในจังหวัดน่าน พบว่า ไม่มีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมแต่ประการใด โดยได้กล่าวว่า

“จังหวัดน่าน เป็นจังหวัดเล็ก ๆ ดิฉันเติบโตมาที่นี่ ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยเห็นปัญหาอาชญากรรมใดที่รุนแรงในเขตเมืองน่าน ตอนนี้องเมืองน่านเป็นเมืองปลอดภัย เหล้า เบียร์ ดิฉันว่าดื่มมากเลยคะ เมื่อก่อนแข่งเรือที่ไร่ ยังเคยเห็นการทะเลาะวิวาท แต่ตอนนี้ปัญหานี้หายไป ถ้าจะซื้อเหล้าในเมืองน่านจะหายาก ดิฉันคิดว่าดีมาก การเป็นเมืองปลอดภัย ทำให้ดิฉันยังมีความเชื่อมั่นต่อเมืองน่าน ว่าเป็นเมืองที่ห่างไกลจากปัญหาอาชญากรรมอย่างแน่นอน”

เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ซึ่งเคยเข้าร่วมการแข่งขันประเพณีแข่งเรือปลอดภัย ได้กล่าวว่า

“ก่อนการแข่งขันจะมีการเตรียมตัวประมาณ 3 - 4 เดือน ซึ่งผมและทีมฝีพายประมาณ 50 คน จะไปเก็บตัวเพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อม ให้เกิดความแข็งแรง และที่สำคัญจะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอดการฝึกซ้อม 3- 4 เดือนโดยเด็ดขาด และทางลูกเรือเราทุกคนพร้อมใจใส่เสื้อธรรงค์แข่งเรือปลอดภัย แทนการใส่เสื้อของบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเราต้องการแสดงออกว่าประเพณีแข่งเรือนี้ต้องปลอดภัยจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยแท้จริง ไม่จำเป็นต้องพึ่งบสนับสนุนจากบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทางจังหวัดเราสามารถจัดงานกันเองได้

ทุกปีเราจะไม่มีการดื่มเหล้าในงาน ซึ่งเป็นกติการ่วมกันและชาวจังหวัดน่านและจังหวัดใกล้เคียงที่มาร่วมงานต่างยอมรับได้ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับในอดีตจะคนละเรื่องกันเลย เพราะร้านเหล้ามีตลอด 2 ข้างทาง มีการตั้งวงจนตึกตื่น และเกิดเหตุการณ์ทะเลาะกันขึ้นเป็นประจำ บางรายถูกลูกหลงต้องเข้าโรงพยาบาล มีปัญหาเกิดขึ้นทำให้งานกร่อย งานไม่สนุก

ตั้งแต่มีโครงการเมืองน่านปลอดภัยโดยเฉพาะในช่วงเทศกาลแข่งเรือ หรือ ประเพณีสำคัญต่าง ๆ ผมคิดว่ามันมีประโยชน์มาก ทำให้ปัญหาอุบัติเหตุรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมลดลงอย่างแท้จริง ผมไม่เคยกลัวปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากเหล้า เบียร์ จากงานแข่งเรือเลยครับ”

และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดน่าน

พบว่า

“ผมคิดว่าเป็นความร่วมมือที่ดีจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการป้องกันปัญหาเหล้า เบียร์ ในเทศกาลต่าง ๆ รวมทั้งการทำให้เมื่องน่านเป็นเมืองปลอดเหล้า เบียร์ ผมอยากให้มีการจัดงาน ประเพณีแข่งเรือปลอดเหล้าทุกปีและทุกจังหวัด เพราะพิสูจน์ให้เห็นว่าการจัดงานปลอดเหล้า สามารถลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ และไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นให้เห็น ซึ่งแตกต่างจากงานที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตำรวจจะทำงานยากและต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่จำนวนมากไว้คอยควบคุมสถานการณ์ แต่ในงานแข่งเรือปลอดเหล้าของเทศบาล เมื่องน่านนี้ แทบจะไม่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจ และตำรวจผู้ปฏิบัติงานก็สามารถทำได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผมคิดว่าการแข่งเรือปลอดเหล้าของชาวจังหวัดน่าน สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจของท้องถิ่นและชุมชน ที่จะร่วมกันสร้างสรรค์ สืบสานประเพณีการแข่งขันเรือ ให้เป็นกีฬาที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชุมชนต่างๆ ว่า การแข่งเรือที่ดีและสนุกต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”

กรณีศึกษาที่ 12

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรดิตถ์

บทบาทป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ ความผิด

“การดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา และสภาเด็กที่เข้มแข็ง”

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรดิตถ์ มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ ความผิด ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนในชุมชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กและเยาวชนในวันนี้ คือ ผู้ใหญ่ในวันหน้า ซึ่งหากเด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็ง ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือ กระทำผิด จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนในวันนี้ที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้าสามารถมีจิตสำนึกและสร้างความเข้มแข็งรวมทั้ง ความสงบสุขให้แก่ชุมชนได้อย่างแท้จริง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว ตำบลหาดสองแคว อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นหนึ่งใน 5 ตำบลในอำเภอตรอน ตำบลหาดสองแควจากที่ว่าการอำเภอตรอน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ 10 กิโลเมตร ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 มีเนื้อที่ ประมาณ 38 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 23,750 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบล

มีประชากรทั้งสิ้น 4,195 คน แยกเป็นชาย 2,036 คน แยกเป็นหญิง 2,159 คน มีความหนาแน่น เฉลี่ย 110 คน/ตารางกิโลเมตร ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว มี 7 หมู่บ้าน 3 วัฒนธรรม ลาว เวียง ลาวอีสาน ลาวสุโขทัย โดยประชากรมีความเกี่ยวข้องกับชุมชนลาวเวียงจันทน์ กล่าวคือ การตั้งถิ่นฐานของชุมชนลาวเวียงจันทน์หมู่บ้านหาดสองแคว ตำบลหาดสองแคว อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ จากคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ได้กล่าวไว้ว่า บรรพบุรุษของตนได้อพยพมาจากเมืองลาวเวียงจันทน์ มาตั้งหลักแหล่งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่านที่หมู่บ้านกองโค ตำบลคอรุม อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรดิตถ์ ในปัจจุบัน เมื่อชุมชนขยายใหญ่ขึ้น จึงขยายขึ้นไปทางทิศเหนือ ตามลำแม่น้ำน่าน จนถึงเขตบ้านแก่งจนเกิดเป็นชุมชนเล็กๆ ได้แก่บ้านวังสะโม บ้านหาดสองแคว บ้านเด่นสำโรงและบ้านวังแดง

พัฒนาการของชุมชนชาวลาวเวียงหมู่บ้านหาดสองแคว สันนิษฐานว่าเกิดจากการขยายตัวของจำนวนประชากร ออกไปในพื้นที่ใกล้เคียงและกว้างไกลออกไปเพื่อบุกเบิกที่ดินทำกินเป็นของตนเอง โดยได้เดินทางอพยพขึ้นเหนือมาตามลำแม่น้ำน่านจากหมู่บ้านกองโค จนมาถึงบ้านวังสะโม ส่วนหนึ่งได้หักล้างทางพงสร้างบ้านปลูกเรือน ณ ที่นี้ ส่วนกลุ่มอื่นๆ ก็ได้เคลื่อนย้ายกันไป จนกระทั่งถึงยังบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านหาดสองแควในปัจจุบัน ที่มีลักษณะเป็นทางออกของลำน้ำสองสาย ที่ไหลมาบรรจบกันคือ แม่น้ำน่านกับคลองตรอน

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่พื้นที่ตำบลตรอนประสบพบว่า ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงแต่ประการใด หากแต่ประสบปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดบ้าง หากแต่ไม่ได้เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงมากนัก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนด้วยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต โดยได้เน้นการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ออกไปเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดเป็นสำคัญ

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควในการป้องกันอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรธานี มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนในชุมชน ด้วยการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนต้องตกเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิด รวมทั้งแก้ไขเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดให้กลับมาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อชุมชนและสังคมต่อไป

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชน ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ คือ

1. การให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนที่จะอาศัยอยู่ในชุมชนตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนตั้งแต่อาศัยอยู่ในครรภ์มารดา โดยสตรีในชุมชนที่ตั้งครรภ์จะได้รับสมุดสีชมพู จะมีการดูแลสุขภาพเด็กและเยาวชนในครรภ์ให้เกิดมาเป็นผู้ที่มีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะให้สตรีที่ตั้งครรภ์ทานไขวันละ 1 ฟอง พร้อมด้วยเกลือไอโอดีน เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่คลอดมามีความสมบูรณ์ โดยมีน้ำหนักตัวตั้งแต่ 2,500 กรัมขึ้นไป โดยเด็กที่คลอดมาเป็นสมาชิกของพื้นที่ตำบลหาดสองแควจะต้องเป็นเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่พิการ และจะต้องมี IQ EQ ที่สมบูรณ์เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

2. การพัฒนาเด็กที่เข้ารับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในตำบลหาดสองแคว

เด็กที่เข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะได้รับการพัฒนาให้เป็นเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย รวมทั้งได้รับการดูแลเอาใจใส่เปรียบเสมือนลูกหลาน และจะได้รับการปลูกฝังโดยใช้วิถีชีวิตชุมชน เพื่อให้เด็กที่จะเติบโตต่อไปได้มีการเติบโตท่ามกลางรากเหง้าของท้องถิ่น โดยมีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ดีของชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการที่เด็กที่เข้ารับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดังกล่าวจะยังคงเป็นเด็กที่มีสมองว่างเปล่า ยังสามารถแต่งเติมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ง่าย ซึ่งจะมีการสอนเด็กถึงวัฒนธรรมที่ดีงามของชุมชน การใช้ภาษาพื้นเมือง นอกจากนี้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดังกล่าวยังได้ส่งเสริมให้เด็กได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ได้รับประทานอาหารพื้นเมือง โดยการห้ามนำอาหารประเภทขนมขบเคี้ยวที่ไม่มีประโยชน์ทางโภชนาการให้แก่เด็ก รวมทั้งห้ามไม่ให้เด็กนำเงินมายังศูนย์เด็กเล็ก โดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะเป็นแหล่งในการสร้างความรักความผูกพันของเด็กที่มีให้แก่ชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งในการปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีงามของชุมชนให้แก่เด็กและเยาวชน

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควยังได้สนับสนุนพัฒนาการของเด็กในแต่ละหมู่บ้าน โดยจะมีการสนับสนุนให้เงินสนับสนุนการศึกษาให้แก่โรงเรียน ซึ่งหากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจะใช้งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนละ 100,000 บาท หากเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะใช้งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนละ 150,000 บาท รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะมีการกระตุ้นให้โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกที่รักและผูกพันต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง อาทิ ทักษะอาชีพ เกษตรกรรม การแข่งขันทักษะทางด้านอาชีพ และการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะมาตรการในการจัดการขยะให้แก่ชุมชน โดยให้อำนาจโรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญในการจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนให้เกิดสำนึกต่อความรักและรับผิดชอบต่อสังคม

อย่างไรก็ตาม มีเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่ไม่ได้เรียนหนังสือในเมือง โดยไม่ได้เรียนหนังสือในพื้นที่ตำบลหาดสองแคว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควเห็นว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงค่านิยม หรือวิธีการเรียนการสอนของโรงเรียนนอกพื้นที่ได้ หากแต่สิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้มีการกระทำเพื่อสร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่นรวมทั้งการมีความรับผิดชอบต่อสังคมท้องถิ่นที่อยู่อาศัยให้แก่เด็กและเยาวชน คือ ให้เด็กและเยาวชนได้รวมตัวที่บ้านผู้นำเด็กและเยาวชนในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ เพื่อรวมกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมของเด็กและเยาวชน อันเป็นการสร้างความรักความผูกพันให้แก่เด็กและเยาวชนในตำบล โดยเด็กแม้จะไปเรียนหนังสือในตัวเมืองจังหวัดอุดรธานี หากแต่เด็กจะไม่หายไปจากชุมชน เพราะเสาร์อาทิตย์ เด็กและเยาวชนจะรวมกลุ่มที่บ้านของผู้นำ เพื่อรวมพลังในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะมี 7 หมู่บ้าน ซึ่งจะมีผู้นำเด็กและเยาวชนทั้ง 7 หมู่บ้าน โดยผู้นำเด็กและเยาวชนจะมีหน้าที่ในการดูแลเด็กและเยาวชนในแต่ละหมู่บ้าน รวมทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการพัฒนาสังคมของตำบลหาดสองแควเป็นสำคัญ

3. กลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อม หมู่ที่ 1 - 7 ตำบลหาดสองแคว

กลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อม หมู่ที่ 1-7 ตำบลหาดสองแคว จุดเริ่มต้นของกลุ่มนี้เกิดเมื่อประมาณ พ.ศ.2543 โดยมีกลุ่มเยาวชนรุ่นแรกเรียนรู้ทำปุ๋ยหมักและใช้ปุ๋ยกับการปลูกผักของกลุ่ม โดยแปลงผักตั้งอยู่บริเวณที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน โดยเมื่อปลูกผักได้ผลผลิตแล้วจะนำไปขายแก่คนในตำบลและหมู่บ้าน โดยเด็กๆ จะปั่นจักรยานไปขาย และขณะปั่นไปตามถนนมองเห็นขยะที่เรี่ยราดข้างทางและรู้สึกไม่สบายใจให้คนอื่น ๆ มองว่าหมู่บ้านไม่มีระเบียบ สกปรก จึงเริ่มการเก็บขยะไปพร้อมๆ กับการขายผัก และเยาวชนก็ได้ชักชวนรุ่นน้องเข้ากลุ่ม ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2546 พื้นที่แปลงผักกลายเป็นพื้นที่ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มจึงต้องเลิกปลูกผัก แต่ก็ยังปั่นจักรยานเก็บขยะโดยเก็บขยะทุกหมู่และในขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีงบประมาณซื้อรถขยะ จึงได้ระดมความคิดเห็นระหว่างคนในพื้นที่ ตกลงกันว่า จะจัดการขยะกันเองและได้ทำข้อตกลง (MOU) กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเข้ามาสอนการจัดการขยะ สอนเยาวชนคัดแยกขยะ ใน พ.ศ 2548 กำนันหมู่ 3 เห็นว่าหมู่ 2 สามารถทำให้เด็กและเยาวชนจัดการขยะได้ จึงได้กระตุ้นให้เยาวชนเข้าร่วมกลุ่มและเก็บขยะของหมู่บ้านตนเอง และได้แพร่ขยายไปหมู่ที่เหลือทั้งหมด ซึ่งปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมโครงการดังกล่าวจำนวน 135 คน มีเด็กและเยาวชนบางคนเคยปั่นจักรยานตั้งแต่อายุ 4 ขวบจนกระทั่งเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็ยังคงมีการปั่นจักรยานสานฝันเพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะมีการให้รางวัลแก่เด็กและเยาวชนที่มีการทำดีตามโครงการนี้ด้วยการให้รางวัล อาทิ พาไปเที่ยวทะเล หรือ สถานที่ที่เด็ก ๆ ต้องการไป เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กและเยาวชนได้

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนในตำบลหาดสองแควยังปั่นจักรยานเก็บขยะ โดยเฉพาะขยะอวกาศในพื้นที่ ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียก ขยะที่เป็นเส้นทางสัญจรผ่านไปมาของคนภายนอก และยังบำรุงดูแลต้นไม้ข้างทางด้วย การขายขยะจะทำการขายกับธนาคารขยะในหมู่บ้านโดยจะบันทึกรายได้จากการขายและจะ

จ่ายเงินปีละครั้ง กลุ่มเยาวชนเองก็มีการสลับสับเปลี่ยนรุ่นใหม่ขึ้นมาจัดการ โดยกลุ่มเด็กที่ขึ้นมาใหม่ ก็คือรุ่นน้องที่เห็นรุ่นพี่ทำและทำพร้อมพี่ รุ่นพี่เองก็ยังคอยดูแลให้คำแนะนำแก่น้องๆ รุ่นพี่หรือผู้ใหญ่ที่คอยดูแลจะคอยระวังอันตรายจากภัยจราจร ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคือ เด็กมีสำนึกรักบ้านเกิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ชุมชนสะอาด ร่างกายแข็งแรง เด็กๆ มีพื้นที่เรียนรู้และสร้างสรรค์ทางสังคม และสมาชิกกลุ่มยังเป็นคนสำคัญของสภาเด็กซึ่งเป็นองค์กรที่จะสะท้อนปัญหาความต้องการของเด็กในการร่วมพัฒนาท้องถิ่น

โครงการปั่นจักรยานสานฝันจึงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นการออกกำลังกาย ทำให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพร่างกายที่ดี นอกจากนี้ ยังเป็นการรวมตัวเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและยังมีประโยชน์ที่เป็นการสร้างความรักสามัคคีให้แก่เด็กและเยาวชน และเป็นการสร้างจิตสำนึกให้แก่เด็กและเยาวชนต่อการรักบ้านเกิดและการทำความดีต่อสังคมเป็นสังคม อันส่งผลต่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนไม่กระทำผิด อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพแนวทางหนึ่งให้แก่สังคมเป็นสำคัญ

4. สภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควมีบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว ดังคำกล่าวที่ว่า “เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” ด้วยคำกล่าวนี้นสภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแควจึงมุ่งหวังที่จะสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ที่เป็นคนดี มีความเป็นผู้นำ มีจิตสาธารณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อนำความเจริญมาสู่บ้านเกิด ภายใต้การสนับสนุนและผลักดันของผู้ใหญ่ใจดี ที่ต้องการเห็นเด็กรุ่นใหม่เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ

สภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว เป็นการรวมตัวของกลุ่มเด็กและเยาวชน เพื่อร่วมกันสร้างกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ให้กับเด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ในการแสดงออกทางความคิด การทำกิจกรรมต่างๆ โดยได้อาศัย พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางกลไกในการประสานความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนตลอดจนเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปสู่ระดับนโยบาย โดยมีการพัฒนาของสภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว ดังนี้

จากการที่เด็กและเยาวชนในแต่ละหมู่บ้านไม่มีกิจกรรมทำ ใช้เวลาว่างไม่เกิดประโยชน์ บางกลุ่มก็รวมกลุ่มแล้วเป็นปัญหาต่อชุมชน ทางผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงร่วมกันชักชวนเด็กและเยาวชนมาร่วมกันทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ให้เกิดประโยชน์กับตนเองและชุมชน โดยปรับตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ทำให้มีกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนเข้าร่วมมากมาย ส่งผลให้ลดปัญหาสังคมที่เกิดจากเด็กได้อย่างมาก และเด็กและเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ บางกลุ่มเกิดการเรียนรู้จนมีรายได้ให้กับกลุ่ม ตนเอง และครอบครัว

จากกลุ่มเล็กๆ ของเด็กและเยาวชนที่ทำกิจกรรมกันอย่างเข้มแข็งและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และสามารถเป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่นได้เรียนรู้ จึงมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่ม ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ผู้นำชุมชนผู้ปกครองก็ให้การสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน โดย พ.ศ. 2553 จากกลุ่มเด็กที่รวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว ที่ใช้การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจึงต้องการให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสังคมและมีส่วนร่วมกับผู้ใหญ่และหน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภาเด็กและเยาวชนได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วม บางกิจกรรมเป็นการปลูกจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการดูแลและพัฒนาชุมชนที่ตนได้

อาศัยอยู่ จึงมีการรวมกลุ่มแกนนำเด็กและเยาวชนเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มแต่ละหมู่บ้าน มาเป็น คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว เพื่อขับเคลื่อนการทำงานของสภาเด็กฯ และ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดกิจกรรม

การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว ได้มีการลงพื้นที่แบบหมุนเวียนไปในพื้นที่ ทั้ง 7 หมู่บ้าน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เป็น ประโยชน์ รับทราบปัญหาความต้องการและรับฟังข้อเสนอแนะจากเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เพื่อนำข้อมูล หรือปัญหาดังกล่าวมาทำการปรับปรุงแก้ไขให้แก่เด็กและเยาวชนต่อไป

นอกจากนี้สภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแควยังมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีการทำ กิจกรรมร่วมกันของเด็กและเยาวชนในตำบลและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมที่สภาเด็ก และเยาวชนตำบลหาดสองแควได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน จึง ทำให้ได้รับการคัดเลือกให้ได้รางวัลชนะเลิศสภาเด็กและเยาวชนเพื่อสุภาพะในระดับจังหวัด สำหรับ กิจกรรมที่สภาเด็กได้จัดขึ้น อาทิ

- ลานขนมขมจันทร์

ด้วยการจัดกิจกรรมของดีของแต่ละหมู่บ้าน ให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการขายของดีของ แต่ละหมู่บ้าน โดยจัดเดือนละ 1 ครั้ง

- การจัดแข่งขันกีฬา เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน ด้วยการให้รุ่นพี่ทำหน้าที่ใน การตัดสินกีฬาดังกล่าว เพื่อเป็นการสร้างความสามัคคีเป็นสำคัญ

- การทำผลิตภัณฑ์ของแต่ละหมู่บ้านโดยเด็กและเยาวชน และจำหน่ายเป็นรายได้ของ ตนเอง รวมทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีการซึมซับวัฒนธรรมที่ดีงามของชุมชน

บทบาทของสภาเด็กในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน พบว่า สภาเด็กเป็นเวทีในการ แลกเปลี่ยนพูดคุยถึงปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชนในตำบลหาดสองแคว โดยเด็กและ เยาวชนผู้นำแต่ละหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้านจะรับทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านของตน และนำมา พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่ม เสี่ยงในพื้นที่ของตนเอง อาทิ กรณีที่ทราบว่าเด็กในหมู่บ้านของตนเองมีการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รุ่นพี่ใน หมู่บ้านจะแจ้งหัวหน้าหมู่บ้านและจะให้รุ่นพี่ทำหน้าที่ในการเตือนรุ่นน้องที่มีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ดังกล่าว หากยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ จะมีการจัดการไม่ให้เข้าร่วมกลุ่มกับเด็กและ เยาวชนในหมู่บ้าน และหากเด็กและเยาวชนดังกล่าวยังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจะร่วมมือกับผู้ใหญ่ในการ ดำเนินการทางกระบวนการกฎหมายกับเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดดังกล่าวข้างต้น โดยจะให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหาดสองแควเข้าไปพูดคุยกับเด็กและเยาวชน ใช้ความเป็นพี่น้อง ความรู้สึกที่เป็นครอบครัวเดียวกันในการพูดคุยและร่วมแก้ปัญหาให้กับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ดังกล่าวข้างต้น

นอกจากนี้ แนวทางที่สำคัญที่สภาเด็กและองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ดำเนินการ ร่วมกัน คือ การสร้างความรัก ความคุ้นเคย ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อเด็กและเยาวชนใน ตำบลตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งเด็กเกิดความไว้วางใจ โดยสมาชิกของสภาเด็กจะทำหน้าที่ในการแจ้งข้อมูล ข่าวสารของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านที่ตนรับผิดชอบผ่านไปยังหัวหน้าเด็กและเยาวชนประจำ หมู่บ้าน เพื่อให้เด็กและเยาวชนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำได้ให้ข้อมูลข่าวสารของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงต่อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง รวมทั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว ยังให้เด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาสามารถพูดคุยได้

ตลอดเวลาทั้งผ่านโทรศัพท์ หรือ เฟซบุ๊กส์ ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงประสบปัญหา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควสามารถช่วยเหลือเด็กและเยาวชนดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที ดังจะเห็นได้จาก

“บางครั้งเด็กประสบปัญหาชีวิตที่เขาารู้สึกว่ามันเป็นปัญหาสาหัสมาก ต้องการคนระบาย ต้องการที่พึ่ง ผมก็เปิดโอกาสให้เด็กสามารถโทรศัพท์หาผม และพูดคุยได้ตลอด เคยมีครั้งหนึ่งที่เด็กเขารู้สึกอยากฆ่าตัวตาย เป็นปัญหาสาหัสที่เขาไม่สามารถแก้ได้ ผมก็ให้เขาโทร.มาระบายความรู้สึก และหาทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทำให้เด็กเลิกความคิดจากการฆ่าตัวตายได้ ซึ่งเป็นการช่วยเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยง และทำให้ได้เด็กคนดังกล่าวมาเป็นของชุมชน ร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนต่อไป”

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยังได้ปลูกฝังความคิดให้เด็กและเยาวชนเห็นว่าการพนัน บุหรี่ สุรา ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี โดยผ่านทั้งระบบการศึกษาในโรงเรียน การถ่ายทอดผ่านสภาเด็กและการจัดทำกิจกรรมในการประชาสัมพันธ์ให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงปัญหาของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งดังกล่าว

ความเชื่อมโยงของสภาเด็กและเยาวชนกับระบบย่อยอื่นๆ ในชุมชนหาดสองแคว

สำหรับความเชื่อมโยงของสภาเด็กและเยาวชนกับระบบย่อยอื่น ๆ ในชุมชนหาดสองแคว ประกอบด้วย

ระบบบริหารจัดการ งานเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

เป็นหน้าที่หลักขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องจัดทำ ผลการประชาคมของเด็กและเยาวชน แต่ละหมู่บ้านก็จะนำมาเข้าไว้ในแผนการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้บริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับสภาเด็กและเยาวชน

ระบบการจัดการขยะ

เด็กและเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการขยะในชุมชนโดยมีกลุ่มจักรยานสานผืนร่วมกับเยาวชน รักษาสีแวล้อมเป็นแกนนำในการเก็บขยะภายในตำบล เป็นคณะกรรมการในกลุ่มธนาคารขยะ

ระบบเกษตรเพื่อสุขภาพ

มีการอบรมความรู้ให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในตำบลในการจัดทำปุ๋ยหมัก การทำปุ๋ยแห้ง (ใบกาคิ) และการปลูกผักปลอดสารพิษ

ระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น

ถ่ายทอดองค์ความรู้ในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่มีในท้องถิ่นและร่วมรักษวัฒนธรรมพื้นบ้านของตำบล หาดสองแคว เช่น การถ่ายทอดภูมิปัญญาด้านการจักสาน การทำไม้กวาด งานประดิษฐ์ต่างๆ และอนุรักษ์ ประเพณีท้องถิ่น

ระบบสุขภาพและอาสาสมัคร

มีการอบรมความรู้ให้เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับงานสาธารณสุขจนเกิดเป็นกลุ่ม อสม.น้อย คอย ให้บริการสาธารณสุขร่วมกับ อสม.ใหญ่ สนับสนุนงบประมาณให้สภาเด็กและเยาวชนในการจัดกิจกรรม เพื่อสุขภาพ

วิธีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว

สำหรับวิธีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาเด็กและเยาวชนตำบลหาดสองแคว ประกอบด้วย

- การพัฒนาศักยภาพกลุ่มให้มีความสามารถในการถ่ายทอดได้ดีขึ้น เช่น การศึกษาดูงานยัง พื้นที่ต้นแบบ การปฏิบัติจริง เรียนรู้ร่วมกัน การร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสภาเด็กและเยาวชนที่ประสบความสำเร็จในการทำงานเพื่อนำมาปรับแนวคิดในการทำงานมาปรับใช้ในตำบล

- สร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มเครือข่าย เช่น การเข้าร่วมประชุมเสนอแนวทางการทำงาน ร่วมกันในการจัดกิจกรรมต่างๆ และการขยายผลการทำกิจกรรมไปยังแต่ละหมู่บ้าน
- การถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยการให้รุ่นน้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นตัวแทนรุ่นพี่ที่เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ต่อไป และสานต่อการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สรุปสภาเด็กจะเข้ามามีบทบาทร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควในการป้องกันอาชญากรรมสามารถสรุปได้ดังนี้

- การสำรวจปัญหาของเด็กและเยาวชนในแต่ละหมู่บ้าน และแจ้งปัญหาดังกล่าวไปยังหัวหน้าเด็กและเยาวชนประจำหมู่บ้าน
 - การแจ้งเตือน จะมีการแจ้งเตือนไปยังเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
 - การจัดการไม่ให้เข้าร่วมกลุ่ม หากเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจะมีการจัดการไม่ให้เข้าร่วมกลุ่มกับเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านและตำบล
 - การใช้มาตรการทางกฎหมายในการข่มขู่ให้เลิกพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะใช้มาตรการทางกฎหมายในการข่มขู่เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดให้เลิกพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมดังกล่าว

สำหรับแนวทางที่สำคัญในการจัดการต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คือ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงด้วยมาตรการของความเป็นพี่น้องและครอบครัวเดียวกันเป็นสำคัญ

5. การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสำนึกรักและผูกพันต่อบ้านเกิด

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกที่รักบ้านเกิด โดยการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและเยาวชนในแต่ละช่วงวัย รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิดด้วยการส่งเสริมให้ทุนการศึกษาในการเรียนและระดับจนกระทั่งเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่เรียนได้เห็นว่าบ้านเกิดได้มีการสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้น เมื่อเรียนจบควรจะมีการตอบแทนบ้านเกิดด้วยการกลับมาทำงานที่บ้านเกิด หรือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีช่วยเหลือบ้านเกิดรวมทั้งสังคม

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ส่งเสริมการทำงานให้แก่เด็กและเยาวชน โดยได้มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้ทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้มีการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะในช่วงปิดเทอมหากเยาวชนที่ต้องการหารายได้พิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะส่งเสริมให้เด็กมีรายได้ ด้วยการให้ทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว โดยจะเงินค่าตอบแทนสำหรับเยาวชนที่ได้มาทำงานในช่วงปิดเทอมกับองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งเยาวชนที่ต้องการเข้ามาฝึกงานในองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะได้รับค่าตอบแทน เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีความรักความผูกพันกับท้องถิ่นเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควจะมีการให้ทุนการศึกษาสำหรับเยาวชนในพื้นที่ตำบลหาดสองแควที่สามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้ โดยจะให้ทุนการศึกษาปีแรก ทุนละ 5,000 บาท เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกให้แก่เด็กและเยาวชนให้เห็นว่า เงินทุนการศึกษาที่ได้รับไป เป็นเงินที่ได้จากการเก็บภาษีสมาชิกในชุมชน ดังนั้น เมื่อเด็กและเยาวชนเรียนจบในระดับมหาวิทยาลัยจะต้อง

กลับมาใช้ทุนคืนให้แก่สังคม โดยจะมีรุ่นพี่สอนรุ่นน้องว่า จะลงทุนอย่างไรให้แก่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักสิ่งแวดล้อม โดยปั่นจักรยานเพื่อเก็บขยะในช่วงวันปิดเทอม รวมทั้งเพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนรักบ้านเกิด เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องกลับมาพัฒนาบ้านเกิด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ดำเนินการให้ทุนมาแล้วเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปี โดยใช้งบประมาณมากกว่า 1,000,000 บาท

รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้สนับสนุนในการสร้างงานให้แก่เด็กและเยาวชน กล่าวคือ หากเด็กและเยาวชนที่เรียนจบมาและได้แจ้งว่าต้องการทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควเพื่อพัฒนาบ้านเกิด ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะสนับสนุนหาตำแหน่งงานให้แก่เด็กและเยาวชนดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรักบ้านเกิด ด้วยการแสดงให้เห็นว่าแม้เงินรายได้จะไม่มากนักเมื่อเทียบกับการทำงานในเมืองใหญ่ ๆ หากแต่มีความสุขที่ได้กลับมาพัฒนาบ้านเกิด ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนมีความรักบ้านเกิด รู้จักรากเหง้า วัฒนธรรมที่ดั่งามของชุมชน จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่ดั่งามให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันและผู้ใหญ่ในวันหน้าที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

6. แนวทางการส่งเสริมการทำความดีในตำบลหาดสองแคว

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควมีการยกย่องคนดีของตำบล เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกของชุมชนรวมทั้งแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน โดยจะมีคณะกรรมการในการคัดเลือกคนดีศรีหาดสองแคว โดยจะมีการพิจารณาจากผู้ที่มีความดีด้านต่าง ๆ และมีการมอบรางวัลคนดีศรีหาดสองแคว ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่มีลูกหลานกลับมาบ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้คนดีทำความดีเพิ่มมากขึ้น และเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นรวมทั้งเด็กและเยาวชนได้มีการทำความดีเพิ่มขึ้น

รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลหาดสองแควได้ร่วมในการเป็นผู้ให้ ด้วยการบริจาควันละ 50 สตางค์ หรือ เดือนละ 15 บาท เพื่อนำเงินดังกล่าวไปช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม เพื่อเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสมาเป็นระยะเวลา 4 ปี สามารถช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสได้มากกว่า 20 คน และมีเงินดังกล่าวในรูปแบบของกองทุนจิตอาสาประมาณ 50,000 บาท เพื่อเป็นการทำให้คนในสังคมมีความสุข มีการให้ เพื่อให้ชุมชนสามารถดูแลซึ่งกันและกันต่อผู้ด้อยโอกาส ทำให้เกิดความสมานสามัคคี เป็นแบบอย่างที่ดีในการให้เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เห็นเป็นตัวอย่างและส่งผลกระทบต่อความไว้วางใจ เห็นใจซึ่งกันและกันในชุมชน อันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

สรุป

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ก่อให้เกิดกระบวนการสร้างความเป็นพลเมืองอย่างยั่งยืนให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลหาดสองแคว โดยมีการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนทั้งทางร่างกายและจิตใจให้แก่เด็กและเยาวชนตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเติบโตเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด รู้ถึงรากเหง้า วัฒนธรรมที่ดั่งามของชุมชน ด้วยการให้รุ่นพี่สอนน้อง สร้างความรักความผูกพันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควและเด็กเยาวชน เปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนผ่านเครือข่ายเด็กและเยาวชนในการรวมกลุ่มสำนึกรักบ้านเกิด พี่เดือนน้อง การสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่เด็กและเยาวชนในการเฝ้าระวังเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงร่วมกับผู้ใหญ่ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนเป็นสำคัญ

โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้กล่าวว่าการทำงานด้านเด็กและเยาวชนจะประสบความสำเร็จได้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควได้ถามเด็กว่า “มีความคิดที่จะพัฒนา

ตนเองอย่างไรบ้าง” คำถามเดียวแต่ได้คำตอบในการนำมาปฏิบัติ เพื่อให้ตรงใจเด็กและเยาวชนมากมาย ดังนั้น ผู้ใหญ่ต้องสร้างตัวให้กลมกลืนกับเด็กทุกสถานการณ์ ตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิคุยกับแม่สื่อถึงลูก ต้องรู้จักเด็กในตำบลครบทุกคน ด้วยความใส่ใจ เมื่อเด็กเติบโตตามวัยเข้าสู่วัยเรียน โดยองค์การบริหารส่วนตำบล นำภาษีที่ดินไร่ละ 5 บาท มาเป็นทุนการศึกษาให้กับผู้ด้อยโอกาส ยากไร้ ดังนั้น เด็กและเยาวชนต้องสำนึก บุญคุณแผ่นดินเกิดของตนเอง อีกทั้ง ต้องให้เด็กและเยาวชนคิดทำโครงการที่สอนน้อง เพื่อให้คนรับทุนไป แล้วกลับมาพัฒนาบ้านเกิดของตนเอง ฉะนั้น ความยั่งยืนเกิดจากรุ่นสู่รุ่น นอกจากองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแควยังได้สร้างสำนึกรักบ้านเกิดแก่เด็กและเยาวชนเพื่อเป็นพลังของสังคม ทำให้หาดสองแคว อยู่ได้ด้วยตนเอง

โดยบริบทของเด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว ต้องมองตั้งแต่เริ่มต้นว่าเกิดอะไรขึ้นในชุมชนของเรา อย่างนี้ความจริงที่เกิดขึ้น ต้องแก้ปัญหาในหมู่บ้านให้จบ ขณะนี้ สิ่งที่กำลังหายไปคือความเป็นพลเมืองของตำบล คนรักท้องถิ่นมีไม่ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น ต้องช่วยกันสร้างคน เปลี่ยนแนวความคิด อย่าหวังผลตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด 100 เปอร์เซ็นต์เป็นไปไม่ได้ การทำงานให้เชื่อมทุกมิติเป็นเนื้องานเดียวกัน เพราะหากทำมิติเด็กและเยาวชนด้านเดียว มิติอื่นก็จะเกิดปัญหา ดังนั้น ต้องทำงานให้เชื่อมกันทั้งหมดทุกเรื่อง

นอกจากนี้ พยายามสร้างคนให้เรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น ให้คงอยู่กับงานพื้นฐานของชุมชนให้ได้ เด็กหาดสองแควต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความแข็งแรง เมื่อเกิดสิ่งที่เป็นปัญหาระดับชาติ เช่น ยาเสพติด รู้ใครคิด ใครค้า ใครเสพ การแก้ไขต้องกันกลุ่มเสี่ยง ไม่ให้เสพ กันกลุ่มเสพยาไม่ให้ค้า ฉะนั้น การสร้างคนสำคัญ และไม่ได้มองแคในหมู่บ้าน ตำบล แต่ต้องเป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป”

เช่นเดียวกับที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชนหาดสองแคว กล่าวว่า

“การทำงานด้านเด็กและเยาวชน การแก้ไขปัญหา เมื่อใช้คำว่าปัญหา แต่ปัญหายังไม่เกิด เราจึงใช้คำว่า “ป้องกันปัญหา” เด็กแว่น หรือ เด็กมีปัญหา ก็มีทุกพื้นที่ หาดสองแควก็มีแต่ไม่ เป็นข่าว เพราะเชื่อว่าเราสามารถแก้ไขได้ในพื้นที่ของเราเอง โดยใช้หลัก “เอาส่วนดี ลบ ส่วน ด้อย” จัดงานที่ถนัดให้เด็กทำ แต่ไม่ให้เดือดร้อนกับสังคม และโดยพื้นฐานนายก อบต.หาดสอง แควทำงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมอยู่แล้ว โดยเปิดโอกาสให้สภาเด็กฯ เป็นผู้ดำเนินการแก้ปัญหา ได้

“ตัดหาง ปล่อยวัด” ไม่ควรใช้กับเด็ก เพราะทำให้เด็กด้อยลง ต้องใช้แนวทางของ พระพุทธเจ้า คือบัว 4 เหล่า หากเราดึงเด็กเหล่านี้ให้พ้นจากน้ำได้ ก็จะเป็นการช่วยชุมชนได้แล้ว การดำเนินงานที่ผ่านมาของ อบต.หาดสองแคว สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน คือ

- 1.ความเข้มแข็งในชุมชน ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับประโยชน์
- 2.ความสามัคคี
- 3.ปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไข ตรงจุด เพราะปัญหาเกิดจากเด็ก ปัญหาไม่ได้เกิดจาก ผู้ใหญ่คิด และ
- 4.สำนึกรักบ้านเกิด ที่ทำให้ทุกคนห่วงหาไม่ทิ้งบ้านของตนเองไปไหน”

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในตำบลหาดสองแคว

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในตำบลหาดสองแคว พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอาหารตามสั่งในตำบลหาดสองแคว ไม่มีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมแต่อย่างใด ซึ่งจากการสังเกตสภาพแวดล้อมภายนอกพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการป้องกันภัยอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษแต่ประการใด และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“ผมเป็นคนหาดสองแควมาตั้งแต่เกิด ปัญหาอาชญากรรมในตำบลเราก็ไม่ได้มีอะไรที่มีความรุนแรงเลยครับ จะมีบ้างก็เป็นปัญหาเด็กและเยาวชนที่ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ก็คงเหมือนปัญหาในทุกพื้นที่ละครับ แต่ผมว่าปัญหานี้ค่อนข้างเป็นปัญหาเล็กน้อยสำหรับตำบลเรา เพราะเรามีเด็กดีจำนวนมาก เด็กปั้นจรรย์นเกียบขะ เด็กทำความดี เด็กรวมกลุ่ม รุ่นพี่สอนรุ่นน้อง มีเด็กดีที่เป็นพลังที่เข้มแข็งมากกว่าเด็กไม่ดีครับ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาก็เข้ามาดูแลปัญหาต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกในชุมชน ผมไม่มีความกลัวอาชญากรรมเลยครับ”

กรณีศึกษาที่ 13

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร

บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

“ธรรมนูญตำบล และตำบลจัดการตนเอง สู่ตำบลต้นแบบแห่งคุณธรรม”

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ วัด โรงเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และผู้ที่มีเกี่ยวข้องทั้งหมดในชุมชน โดยการให้สมาชิกของชุมชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลลำประดา ซึ่งรวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในพื้นที่ตำบลลำประดา

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา ประกอบด้วยพื้นที่ 39.79 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยประชากรจำนวน 919 ครัวเรือน จำแนกเป็นประชากรเพศชาย 1,320 คน เพศหญิง จำนวน 1,307 คน รวมประชากร 2,627 คน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนา โดยอาศัยน้ำจากธรรมชาติและน้ำจากฝนเป็นสำคัญ

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลลำประดาประสบพบว่า ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงแต่ประการใด หากแต่ประสบปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งบ้างเล็กน้อย หรือ คนนอกสถานที่เข้าไปกระทำความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน หากแต่องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดามีแนวทางในการดำเนินการสร้างความสงบสุขให้แก่พื้นที่ลำประดา รวมทั้งแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุของอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาในการป้องกันอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการในการป้องกัน

สำหรับแนวทางที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดา ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญคือ

1. การกำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้กำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล ซึ่งรวมทั้งแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดา โดยได้จัดเวทีประชาชนลำประดาในการแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตำบลลำประดา

โดยได้กำหนดเป็น “ปัญหาที่ยากแก่...ความดีที่ยากทำ” ซึ่งประกอบด้วยวาระสำคัญในการดำเนินการต่อการพัฒนาตำบลลำประดา ดังนี้

เรื่องที่ 1 ห้ามจับสิ่งและนกที่กินหนุนา

เรื่องที่ 2 ปัญหายาเสพติดในตำบลลำประดา

เรื่องที่ 3 ห้ามเล่นการพนันภายในวัดตำบลลำประดา

เรื่องที่ 4 การทะเลาะวิวาทงานพิธีต่าง ๆ ในตำบลลำประดา

เรื่องที่ 5 บทบาทของ อปพร.ตำบลลำประดา

เรื่องที่ 6 งานศาสนพิธีตำบลลำประดา

เรื่องที่ 7 การบริหารจัดการน้ำในตำบลลำประดา เพื่อการเกษตร

เรื่องที่ 8 การจัดตั้งจิตอาสาพัฒนาตำบลลำประดา

เรื่องที่ 9 การจัดตั้งสภาองค์กรชุมชน

เรื่องที่ 10 สารเคมีในเส้นเลือด

เรื่องที่ 11 มาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการรวมพลังชุมชนท้องถิ่นในการร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล โดยได้ร่วมกันแสวงหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนที่สมาชิกของชุมชนลำประดาต้องการแก้ไขให้หมดไปจากชุมชน และต้องการทำความดีในสิ่งใดที่เป็นการพัฒนาตำบลลำประดาให้ประสบความสำเร็จนำไปสู่การพัฒนาชุมชนลำประดาอย่างยั่งยืน

สำหรับการกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประดาได้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชนได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากการกำหนดวาระที่เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญที่จำเป็นต้องได้รับการให้ความตระหนักไม่ให้เกิดขึ้นในตำบลลำประดา คือ ปัญหายาเสพติดในตำบลลำประดา ห้ามเล่นการพนันภายในวัดตำบลลำประดา การทะเลาะวิวาทงานพิธีต่าง ๆ ในตำบลลำประดา ซึ่งการกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งผลต่อความสงบสุขและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในตำบลลำประดาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมกันกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกับประชาชนในตำบลลำประดา โดยการกำหนดมาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาและสมาชิกของชุมชนได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน เพราะหากตำบลลำประดาไม่ได้เตรียมการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอาจส่งผลให้อาชญากรรมเกิดขึ้นจนส่งผลกระทบต่อความสงบสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลลำประดาเป็นสำคัญ

2. การดำเนินการตำบลจัดการตนเอง

ตำบลจัดการตนเองเป็นแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยบรรเทาปัญหาที่ประชาชนในตำบลลำประดาเคยประสบ ซึ่งตำบลลำประดาเป็นพื้นที่ที่เคยประสบปัญหาดังเช่นพื้นที่ตำบลอื่น ๆ อาทิ ปัญหาเกษตรกรรมด้วยการใช้สารเคมี ปัญหาความเห็นที่แตกต่าง ปัญหาคุณภาพแม่ข่าย ปัญหายาเสพติด

โดยตำบลลำประด้า มีเป้าหมายที่ชัดเจนให้เริ่มจากปัญหาที่สมาชิกของตำบลลำประด้าต้องการแก้ไขในชุมชน หรือสิ่งที่ประชาชนในชุมชนต้องการให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประชาชนต้องไปร่วมการจัดกระบวนการเรียนรู้ และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องต้องร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ในตำบลของตนเองโดยจะต้อง “ต้องพึ่งพากันเองให้ได้”

การเชื่อมโยงมิติต่างๆ ทางสังคมของคนลำประด้าได้เริ่มขึ้น จากการร่วมมือของหลายฝ่าย การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อให้เข้าใจบริบทของตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ทุกคนในลำประด้า ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมออกแบบวิถีชีวิตตนเองแบบฉบับของลำประด้า เพื่อให้เห็นภาพเป้าหมายแห่งอนาคตเป็นภาพเดียวกัน การโยงโยมิติต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับสังคมลำประด้า

สำหรับตำบลจัดการตนเองของตำบลลำประด้า ประกอบด้วยแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังนี้

- การวิเคราะห์ปัญหาร่วม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประด้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัญหาร่วมที่เกี่ยวข้อง 4 ด้านในตำบลลำประด้า กล่าวคือ

ด้านเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจร่วมกันของสมาชิกในตำบลลำประด้า พบว่า ประสบปัญหาหนี้สิน การเช่าที่ดินทำกินที่ต้นทุนสูง ประสบปัญหาค่าครองชีพสูง ประสบปัญหาภัยจากธรรมชาติ และนโยบายจากรัฐบาล

ด้านสิ่งแวดล้อม

ประสบปัญหาการใช้สารเคมีของเกษตรกร ซึ่งนำไปสู่การสะสมสารพิษในร่างกาย นอกจากนี้ยังประสบกับปัญหาขยะมูลฝอย เผาตอซัง ปัญหาฝุ่นละออง ภัยพิบัติจากธรรมชาติ และไม่มีป่าชุมชน

ด้านสังคม

ประสบปัญหายาเสพติด การแตกแยกทางการเมือง ปัญหาท้อง แท้ง ทั้ง ปัญหาอบายมุข ปัญหาครอบครัว รวมทั้งการทะเลาะในงานบุญ และการจัดตั้งสภาองค์การชุมชน

ด้านสุขภาพ

สมาชิกในตำบลลำประด้าประสบปัญหาเบาหวาน ความดันโลหิต อัมพฤกษ์ จิตเวช สารพิษตกค้าง และไขมันในเส้นเลือด

- การจัดทำแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประด้าได้ดำเนินการจัดทำแผนเพื่อพัฒนาตำบลลำประด้า โดยได้ดำเนินการจัดทำแผน 4 ด้าน ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประด้าได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประด้าด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย แผนเศรษฐกิจชุมชน การลดหนี้ อาชีพเสริม สินค้าชุมชน และเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประด้าได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประด้าด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย โครงการคลองสวนน้ำใส ไฟสว่าง ทางไร้ฝุ่น จัดการขยะ พื้นที่สีเขียว

ด้านสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประดาด้านสังคม ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาดี ครอบครัวอบอุ่น พื้นฟูวิถีวัฒนธรรม และสร้างการรวมกลุ่ม

ด้านสุขภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประดาด้านสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย สุขภาพดี มีการเฝ้าระวัง รักษามาตรฐาน มีอาหารปลอดภัย

- การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและแนวทางในการแก้ไขปัญหา

แนวทางที่สำคัญต่อตำบลจัดการตนเองขององค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา ประกอบด้วย แนวทางในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาและการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่ตำบลลำประดาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งและความยั่งยืนในการพัฒนาให้แก่ชุมชน ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการพัฒนาตำบลลำประดาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย การบริหารจัดการน้ำในตำบลลำประดาเพื่อการเกษตร การจัดตั้งโรงสีชุมชนตำบลลำประดา โรงปุ๋ยชุมชนตำบลลำประดา กลุ่มตุ๊กตาเปเปอร์มาเช่ กลุ่มสานตะกร้า กลุ่มดอกไม้จันทน์ กลุ่มเกษตรคุณธรรม และกลุ่มพริกแกง

ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดากว่าร้อยละ 95 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทางชุมชนจึงจัดสร้างโรงสีข้าวชุมชน ขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาพ่อค้าคนกลางซึ่งจากเดิมขายได้เกวียนละ 10,000 บาท เป็น 20,000 บาท ต่อ เกวียน มีการพัฒนาสายพันธ์ข้าวให้มีความเหมาะสมกับท้องที่และสภาพอากาศ ทำให้ผลผลิตต่อไร่ดีขึ้นจาก 45 ถึง ต่อ 1 ไร่ เป็น 65 ถึง ต่อ 1 ไร่ และลดต้นทุนการผลิตได้จากเดิม 2,500 บาท / ไร่ ปัจจุบันเหลือเพียง 600 บาท ต่อ ไร่

ด้านสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการพัฒนาตำบลลำประดาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดข้อกำหนดห้ามจับจองสิ่งและนกที่กินหนุณา กลุ่มรักษาสีสิ่งแวดล้อมตำบลลำประดา ชมรมจิตอาสาพัฒนาตำบลลำประดา

องค์การบริหารตำบลลำประดาได้ส่งเสริมให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตด้วยการหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนสารเคมี การรณรงค์ห้ามจับจองสิ่ง นกแสม นกเค้าแมว หรือนกต่างๆ ที่คอยจับหนุณา เนื่องจากในนาข้าวมีหนุณาจำนวนมาก จึงต้องอาศัยอาศัยระบบนิเวศน์คอยจัดการกำจัดหนุณา

ด้านสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการพัฒนาตำบลลำประดาด้านสังคม ซึ่งประกอบด้วย การแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบลลำประดา ห้ามเล่นการพนันภายในวัดตำบลลำประดา ห้ามทะเลาะวิวาทงานพิธีต่าง ๆ ในตำบลลำประดา รวมทั้งการกำหนดบทบาทของ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการดำเนินงานทั้งที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน การกำหนดระเบียบปฏิบัติในงานศาสนพิธีตำบลลำประดา และการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชน เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมมือกับสถาบันโรงเรียน ครอบครัว เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเด็กตั้งครรภ์ในวัยเรียน เนื่องจากครอบครัวจำนวนไม่น้อย ขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องเพศศึกษา จึงไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นทางชุมชนจึงได้ร่วมกันให้

ความรู้กับเยาวชนที่ถูกต้อง จนทำให้ปี 2557-2558 อัตราการท้องในวัยเรียนของคนตำบลลำประดา เท่ากับศูนย์

ด้านสุขภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ดำเนินการพัฒนาตำบลลำประดาด้านสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย การแก้ไขปัญหาเรื่องสารเคมีในเลือดสูง การจัดตั้งชมรมคนรักสุขภาพ มิตรภาพบำบัด กลุ่มปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ กลุ่มแอร์โรบิก

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา ยังได้จัดส่งเสริมให้มีอาสาสมัครตำบล คอยดูแลผู้สูงอายุในชุมชนอย่างใกล้ชิด และการจัดตั้งแผนกจิตเวช ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อดูแลรักษาผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับผลกระทบจากยาเสพติด ปัจจุบันมีผู้ป่วยที่หายขาดแล้วจำนวน 3 ราย จากจำนวน 10 ราย และสนับสนุนให้ผู้ที่หายขาดแล้วเข้าทำงานในโรงสีชุมชน เพื่อเป็นการสร้างรายได้ และให้โอกาสกับผู้ที่เคยหลงผิดไป

จากแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ตำบลจัดการตนเองของตำบลลำประดา ซึ่งประกอบด้วยมิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมิติ ด้านสุขภาพ ล้วนแล้วแต่เป็นแนวทางในการบูรณาการการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ตำบลลำประดา ทำให้ตำบลลำประดาสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดามีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งแนวทางกำหนดยุทธศาสตร์ตำบลจัดการตนเองเป็นแนวทาง ที่สำคัญที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการแก้ปัญหา ด้านเศรษฐกิจของชุมชนเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุของอาชญากรรม เพราะเมื่อประชาชน ในพื้นที่ไม่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจจะนำไปสู่การไม่ประกอบอาชญากรรม นอกจากนี้แนวทาง การกำหนดแผน ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสังคมเป็นแนวทางที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในตำบลลำ ประดา ไม่ว่าจะเป็นปัญหา ยาเสพติด ปัญหาการพนัน การทะเลาะวิวาท และการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลลำประดา

3. การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในตำบลลำประดา

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดามีบทบาทที่สำคัญในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมใน ตำบลลำประดา โดยจุดเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา คือ การเมืองท้องถิ่นยินดีให้ประชาชน ทุกกลุ่มมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย ทั้งระดับหมู่บ้าน และเวทีตำบลทุกเดือนของภาคประชาชนและ องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา คำนึง เพื่อให้มีอิสระทางความคิดในการพัฒนานโยบายที่เป็น ประโยชน์ของชาวบ้าน สังคมที่มีผู้นำกลุ่มที่มีจิตสำนึกสาธารณะ สามารถรวมตัวร่วมคิดร่วมทำร่วมทุน ติดตามประเมินอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมทำให้ประชาชนในพื้นที่ร่วมกันร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหาที่ เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลลำประดาด้วยการวิเคราะห์หาเหตุใดพื้นที่ตำบลลำประดาจึงไม่เป็นพื้นที่ที่มีความ เข้มแข็งเหมือนพื้นที่อื่นๆ โดยการร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลลำประดา ปัญหาใดที่ เกิดขึ้นในพื้นที่และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข โดยควรมีวิธีการในการร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาของชุมชนร่วมกัน อย่างไร เป็นประเด็นที่สมาชิกของตำบลลำประดาได้ร่วมกันวิเคราะห์ และเสาะแสวงหาแนวทางแก้ไข ปัญหาพร้อมกัน

แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบลลำประดาเริ่มต้นจากปัญหาการจัดการ ขยะในตำบลลำประดา ไม่มีแหล่งกำจัดขยะในพื้นที่ ชาวบ้านขาดความเข้าใจในการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีจึง ต้องนำขยะไปทิ้งในพื้นที่ห่างไกล นอกพื้นที่ ในป่า สถานที่รกร้าง ข้างถนนหนทาง ซึ่งได้สร้างปัญหาให้กับ ชุมชนในพื้นที่ตามมา ซึ่งในอดีตประชาชนในตำบลลำประดา ยังมองไม่เห็นคุณค่าของขยะเพราะว่ามีมูลค่า

เล็กน้อย ไม่ทราบว่ายยะบางชนิดมีมูลค่า เมื่อแยกขยะแล้วจะไปขายที่ไหน หรือมีวิธีใดบ้างที่จะจัดการขยะได้โดยเปลี่ยนให้เป็นรายได้เข้ามา ขยะสร้างปัญหาให้ชุมชนมากมาย เช่น ปัญหาโลกร้อน ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ ซึ่งเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ตำบลจัดการตนเอง คือ การจัดการในทุกมิติ ผู้ที่มาร่วมขับเคลื่อน ผู้ก่อการดี ผู้นำตามธรรมชาติ และสุดท้าย คือ ประชาชน โดยมีการเริ่มต้นจากประชาชนในตำบลลำประดาจำนวน 10 คนที่ตั้งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการจำกัดขยะ เนื่องจากไม่มีเตาเผาขยะในชุมชน เพราะชุมชนอยู่นอกเขตเมืองไม่มีรถจัดเก็บขยะเหมือนเทศบาล คนในชุมชนจะต้องแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในขณะที่จัดเก็บนั้นก็จะคัดแยกขยะที่กลับมาใช้ได้ ส่วนที่เหลือจะนำไปกำจัดโดยวิธีเผา แม้จะทราบว่า เป็นการกำจัดอย่างไม่ถูกวิธีนัก แต่ด้วยข้อจำกัดที่ไม่มีเตาเผาขยะ จึงต้องอาศัยที่โล่งในชุมชนเป็นที่เผาขยะแทน กลุ่มรักษ์สิ่งแวดล้อมตำบลลำประดาได้กำหนดวันที่ออกปฏิบัติการในวันเสาร์อาทิตย์แรกของเดือน สาเหตุที่ต้องทำในวันหยุดนั้นเพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม เมื่อเก็บขยะกันแล้ว สมาชิกจะช่วยกันคัดแยกขยะอย่างขะมัดระวัง พลาสติก กระป๋อง และจะมีพ่อค้าในชุมชนมารับซื้อถึงที่ กลายเป็นวงจรทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เนื่องจากจะลดปัญหาทางสิ่งแวดล้อมแล้วยังสร้างรายได้ให้กับกลุ่ม ซึ่งการจัดการขยะนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงประชาชนในตำบลลำประดาได้ตระหนักถึงปัญหาของชุมชนร่วมกัน และมีกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนร่วมกัน และดำเนินการในการป้องกันแก้ไขปัญหายะดั่งกล่าวร่วมกัน ซึ่งกระบวนการในการจัดการกับขยะดังกล่าวข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การจัดทำ “ธรรมนูญตำบลลำประดา” ที่เป็นกฎกติกาข้อตกลง ในการดำเนินชีวิตร่วมกันของประชาชนในตำบลลำประดา

4. การจัดทำธรรมนูญตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดามีบทบาทที่สำคัญในการจัดทำธรรมนูญตำบลร่วมกับสมาชิกของชุมชน โดย “ธรรมนูญตำบลลำประดา” เป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างความสงบเรียบร้อย รวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยธรรมนูญตำบลลำประดาเริ่มต้นจากแนวคิดและการปฏิบัติต่อการกำจัดขยะของสมาชิกในชุมชน และนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ในการกำหนด “ธรรมนูญตำบลลำประดา” โดยการจัดทำธรรมนูญตำบลลำประดาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ธรรมนูญตำบลลำประดาเป็นข้อปฏิบัติและกฎเกณฑ์ที่อยู่ร่วมกันของคนในชุมชน เป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาร่วมกัน และฝ่ายท้องถิ่น ท้องที่และประชาชนได้ ร่วมกันประกาศเจตนารมณ์ในการบังคับใช้ธรรมนูญตำบล เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2558

อาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการตำบลจัดการตนเอง จึงได้กำหนดให้มี “ธรรมนูญตำบล ตำบลลำประดา ตำบลจัดการตนเอง” ขึ้น โดยความเห็นชอบของเวทีวาระประชาชน เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2557 ประกาศและให้มีผลใช้บังคับกับประชาชนหรือผู้อยู่อาศัยในตำบลลำประดา และภายในอาณาเขตตำบลลำประดา

ธรรมนูญตำบล ตำบลลำประดา

เป็นหลักปฏิบัติที่คนท้องถิ่นเห็นชอบร่วมกัน ที่จะยึดเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันในทุกมิติ ผ่านการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ภายใต้หลักประชาธิปไตย ซึ่งจะเป็นจุดส่งเสริมหลักนำไปสู่ความเข้มแข็งของภาคพลเมืองจนนำไปสู่ความเข้มแข็งของท้องถิ่น

แบ่งออกเป็น 5 หมวด ที่สำคัญ ประกอบด้วย

หมวดที่ 1 บททั่วไป

เป็นส่วนแรกที่ย่อความหมายขององค์ประกอบของธรรมนูญตำบล

หมวดที่ 2 เศรษฐกิจและทุนชุมชน

ว่าด้วยการเศรษฐกิจและทุนในชุมชน สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนหรือธนาคารในชุมชน เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในระดับตำบลสู่การพึ่งพาตนเองเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้

หมวดที่ 3 สังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป็นการดูแลปัญหาทางสังคมของชุมชน ตลอดจนมีการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

หมวดที่ 4 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกครัวเรือน ชุมชน มีการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี รวมถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

หมวด 5 สุขภาพ

ว่าด้วยการดูแลสุขภาพคนในชุมชนครอบคลุมทุกเพศทุกวัย

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประด้า ร่วมกับชาวบ้านร่วมกันเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบข้างนำไปสู่ความยั่งยืน โดยจะมีการจัดเวทีรับฟังความเห็นเป็นประจำทุกเดือน ได้รวบรวมประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในตำบลลำประด้าและสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม 11 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1. ห้ามจับงูสิงห์และนกที่กินหนูนา

เพราะจะทำให้ระบบนิเวศเสียหายไปทำให้หนูกัด กินข้าวในน้ำเกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก เมื่อประชาสัมพันธ์แล้ว ประชาชนร่วมมือกันดูแลพื้นที่ ห้ามบุคคลภายในและนอกพื้นที่จับงู หรือ นกที่กินหนู เช่น งูสิง นกปากห่าง นกเหยี่ยว เป็นต้น ดังนั้น การอาศัยอาศัยระบบนิเวศค่อยจัดการกำจัดหนูนาทางชุมชนจึงมีมติ ไม่ให้จับงูสิง เพราะงูสิงจะช่วยกินหนู รวมถึงนกบางชนิดดังกล่าว เพื่อให้ธรรมชาติจัดการกันเอง เกษตรกรจะได้ไม่ต้องใช้สารเคมี

เรื่องที่ 2. ปัญหายาเสพติดในตำบลลำประด้า

สาเหตุเกิดจากเด็กและเยาวชนหลงผิดติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น ผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ และสายตรวจตำบลได้ทำการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำทุกเดือน เพื่อติดตามสถานการณ์ยาเสพติดในชุมชน ปัจจุบันเด็กและเยาวชนตำบลลำประด้าติดยาเสพติดลดน้อยลง ส่วนใหญ่จะพบในพื้นที่ใกล้เคียง

เรื่องที่ 3. ห้ามเล่นการพนันภายในวัดตำบลลำประด้า

ตำบลลำประด้ามียอด 8 วัด ซึ่งวัดเป็นศูนย์กลางทางศาสนาพุทธ จึงขอความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ห้ามเล่นการพนันในบริเวณวัด ปัจจุบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

เรื่องที่ 4. การทะเลาะวิวาทงานพิธีต่างๆ ในตำบลลำประด้า

ในอดีตมีงานบุญที่ไหนจะพบเห็นว่ามีวัยรุ่นตีกันเป็นประจำสร้างความเดือดร้อนให้กับเจ้าภาพเป็นอย่างมาก จึงทำข้อตกลงกันและประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่าเมื่อวัยรุ่นคนใดสร้างความเดือดร้อนให้กับเจ้าภาพจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดงาน เช่น ค่าดนตรี ต้องจ่ายเป็น 2 เท่าของค่าจ้าง ปัจจุบันไม่มีปัญหาวัยรุ่นตีกันในงานบุญแล้ว

เรื่องที่ 5. บทบาทของ อปพร.ตำบลลำประดา

การให้บริการประชาชนโดยเน้น “จิตอาสา” ช่วยเหลือกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ ดูแลช่วยเหลือประชาชนในตำบลในการจัดสถานที่และอื่นๆ ที่ชาวบ้านร้องขอ เช่น งานฌาปนกิจศพ งานบวชพระ งานแต่งงาน และกิจกรรมสาธารณะในพื้นที่ที่ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

เรื่องที่ 6. งานศาสนพิธีตำบลลำประดา

แนวทางการปฏิบัติในการจัดทำกิจกรรมศาสนพิธี อาทิเช่น งานฌาปนกิจศพของแต่ละวัดมีความแตกต่างกัน เรื่องการเปลี่ยนแปลงตามรูปแบบเดียวกันจะสามารถกระทำได้ยาก ส่วนที่สามารถปรับได้ คือ การใช้คำพูด การแต่งกายของผู้ที่เจ้าภาพให้เกียรติเป็นผู้ทอดผ้าควรแต่งกายให้เรียบร้อย สวมรองเท้าหุ้มส้น (ไม่ควรสวมรองเท้าแตะ) การเชิญผ้าและดอกไม้จันทน์ เป็นต้น

เรื่องที่ 7. การบริหารจัดการน้ำในตำบลลำประดาเพื่อการเกษตร

ตำบลลำประดาเป็นพื้นที่ประสบภัยทุกปีทั้งน้ำท่วมซ้ำซาก แล้งซ้ำซาก เมื่อพ.ศ. 2556 ชาวลำประดาประสบปัญหาน้ำท่วมนานถึง 2 เดือนเต็ม ๆ และต่อมาก็ประสบภัยแล้งฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลทำให้ในปีไม่มีน้ำใส่ข้าวที่กำลังตั้งท้อง ผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นได้นำเรื่องปรึกษากันในเวทีวาระประชาชน และได้จัดทำแผนที่ทางเดินน้ำภายในตำบลลำประดาเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำทำนา

ผู้นำตำบลลำประดาได้ประสานงานไปยังผู้นำตำบลห่อไกรและตำบลบางไผ่ซึ่งเป็นตำบลใกล้เคียง ช่วยสูบน้ำจากแม่น้ำน่านผ่านคลองพลังงานไฟฟ้าส่งเข้าลำคลองสายหลักในตำบล ระยะทาง 5-6 กิโลเมตร และสูบน้ำขึ้นลำเหมืองส่งไปให้ชาวนาที่อยู่ตอนบนก่อนเหมือนเขื่อนครกขึ้นภูเขา ปีนั้นถึงจะลำบากแค่ไหน ชาวบ้านก็ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน บ้างก็ช่วยกันตรวจตราเส้นทางน้ำ บ้างก็จัดหาอาหาร ระดมทุนกันช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ สุดท้ายชาวนาทุกคนก็ได้น้ำใส่ข้าว ผ่านวิกฤตไปได้ด้วยดี

เรื่องที่ 8. การจัดตั้งชมรมจิตอาสาพัฒนาตำบลลำประดา

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการของชมรมจิตอาสาพัฒนาตำบลลำประดาดูแลความสะอาด บริเวณสถานที่สาธารณะ เช่น วัดในตำบลลำประดา สถานที่ราชการ โรงเรียนสองข้างทางหลวงชนบท รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการป้องกันภัยพิบัติจากภัยธรรมชาติ

เรื่องที่ 9. การจัดตั้งชมรมจิตอาสาพัฒนาตำบลลำประดา

ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2556 ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา เป็นอีกหนึ่งองค์กรหนึ่ง ที่ร่วมกันพัฒนาตำบลให้มีความเข้มแข็งสู่ความยั่งยืนต่อไป

เรื่องที่ 10 สารเคมีในเส้นเลือด

เนื่องจากสมาชิกของตำบลลำประดาว่าร้อยละ 95 ประกอบอาชีพเกษตรกร ในแต่ละปีจะมีการใช้สารเคมีเร่งการเจริญเติบโตในนาข้าวรุนแรง เพราะเกษตรกรมีความเชื่อผิดๆ ว่าการทำนาต้องสะดวกสบาย จึงพยายามพึ่งพาสารเคมี ทั้งปุ๋ยเคมี ทำให้ต้นทุนในการผลิตเพิ่มสูงขึ้นมาก ส่งผลให้ในการทำนาแต่ละครั้งเกษตรกรต้องไปกู้ยืมเงินจากแหล่งต่างๆ มาเป็นทุนในการทำนา ทำให้เกิดหนี้สินขึ้นจำนวนมาก และผลจากการใช้สารเคมีในปริมาณมากยังส่งผลเสียต่อระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นการทำลายสมดุลของระบบนิเวศ การสะสมของสารเคมีในห่วงโซ่อาหาร นอกจากนี้สารเคมียังส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อระบบกล้ามเนื้อ ระบบประสาท การเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมของเซลล์ หรือการก่อมะเร็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้บริโภคได้รับสารเคมีหลายชนิดร่วมกัน

เรื่องที่ 11 มาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดา เพื่อเป็นสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชนในพื้นที่ลำประดาเป็นสำคัญ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการป้องกัน

ปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบล โดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากบุคคลแต่ละคน ซึ่งมีสภาพจิตใจที่แตกต่าง การให้ความสำคัญกับครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักในการขัดเกลาและพัฒนาจิตใจของสมาชิกในสังคม ซึ่งได้มีการกำหนดมาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดาร์่วมกับสมาชิกของตำบลลำประดาในเวทีวาระประชาคม เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดาร์่วมกัน

ซึ่งหากประชาชนในแต่ละหมู่บ้านของตำบลลำประดาประสบปัญหาอาชญากรรม อาทิ ปัญหา ยาเสพติด จะพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงปัญหาและดำเนินการแสวงหาแนวทางในการป้องกันปราบปรามปัญหา ยาเสพติดรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ ร่วมกัน ทำให้ปัจจุบันตำบลลำประดาประสบปัญหาอาชญากรรมน้อยมาก ปัญหา ยาเสพติดได้ลดลง

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลลำประดา โดยได้วิเคราะห์และแสวงหาแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลลำประดาร์่วมกัน ซึ่งปัญหาที่สำคัญซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้ความสำคัญและร่วมกันแสวงหาแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมกับประชาชน หน่วยงาน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบลลำประดา ประกอบด้วย

การป้องกันเด็กและเยาวชนในพื้นที่ลำประดาไม่ให้กระทำผิด

สำหรับแนวทางการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิด อาทิ

- การร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับโรงเรียนในการดูแลเด็กและเยาวชน

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้ความสำคัญกับโรงเรียนซึ่งมีบทบาทที่สำคัญในการดูแลเด็กและเยาวชน ซึ่งนอกจากโรงเรียนจะทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้คุณธรรมให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ อาทิ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมผ่านการเล่นกีฬาร่วมกัน ที่ไม่เน้นการเอาชนะฝ่ายตรงข้าม หากแต่จะต้องมีวินัย รู้แพ้ รู้ชนะ การสร้างความสามัคคี และการเป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน การให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด ปัญหา ชู้สาว การท้องในวัยไม่สมควร และปัญหาอื่น ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่มีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง มีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิตและไม่กระทำผิด

นอกจากนี้ ทางโรงเรียนยังได้ร่วมมือกับผู้ปกครองในการดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชน โดยทางโรงเรียนมีการเยี่ยมบ้านเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหา รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่เรียนดี หรือ เด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหายากจน

สำหรับแนวทางที่สำคัญของโรงเรียนและองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาในการป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลลำประดา คือ การประชุมร่วมกันระหว่างโรงเรียนและองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิด

- การจัดตั้งสภาเด็ก

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้มีการจัดตั้งสภาเด็กขึ้นในพื้นที่ตำบลลำประดา โดยปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนที่เป็นสมาชิกสภาเด็กจำนวนประมาณ 100 กว่าคน ซึ่งเป็นเวทีที่สำคัญสำหรับเด็กและเยาวชนในการแสดงออก รวมทั้งการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชน ซึ่งในการจัดตั้งสภาเด็กในช่วงแรกประสบปัญหาไม่เป็นที่ยอมรับของตำบล เนื่องจากเป็นสิ่งที่เพิ่งเริ่มต้น รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมส่วนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่เหมาะสม ทำให้สมาชิกของตำบลลำประดาไม่ให้การยอมรับต่อการจัดตั้งสภาเด็ก ต่อมาเมื่อเด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมในการทำกิจกรรมที่มีประโยชน์และได้แสดงให้เห็นว่าสภาเด็กเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อ

ตำบลลำประดา เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตำบลลำประดา ทำให้ปัจจุบันสภาเด็กได้รับการยอมรับในพื้นที่ตำบลลำประดา และนำไปสู่แนวทางที่สำคัญในการป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่

สำหรับมาตรการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอื่น ๆ ของตำบลลำประดาจะมีความเกี่ยวข้องกับเวทีประชาชนลำประดาที่ได้กำหนดถึงปัญหาที่อยากแก้...ความดีที่อยากทำ กล่าวคือ

- **ปัญหายาเสพติดในตำบลลำประดา**

การกำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ต้องขจัดให้หมดไปจากพื้นที่ตำบลลำประดา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ร่วมมือกับประชาชน หน่วยงาน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาเสพติด ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ และสายตรวจตำบลได้ทำการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำทุกเดือน เพื่อติดตามสถานการณ์ยาเสพติดในชุมชน

- **ห้ามเล่นการพนันภายในวัดตำบลลำประดา**

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ขอความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่นท้องที่ห้ามเล่นการพนันในบริเวณวัด ซึ่งปัจจุบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อันเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากการเล่นการพนัน อาทิ อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ลักเล็กขโมยน้อย หรือ การปล้นจี้ เป็นต้น

- **การทะเลาะวิวาทงานพิธีต่างๆ ในตำบลลำประดา**

องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาได้ให้สมาชิกในตำบลทำข้อตกลงร่วมกันและประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่าเมื่อวัยรุ่นคนใด หรือ ผู้ใดสร้างความเดือดร้อนให้กับเจ้าภาพจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดงาน เช่น ค่าดนตรี ต้องจ่ายเป็น 2 เท่าของค่าจ้าง ซึ่งปัจจุบันไม่มีปัญหายุวเร่ร่อนกันในงานบุญแล้ว อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดข้อตกลงร่วมกันดังกล่าวเป็นมาตรการที่สำคัญประการหนึ่งในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดา

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ลำประดาในการร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลลำประดา ร่วมกัน ด้วยการร่วมกันแสดงความคิดเห็นในเวทีวาระประชาชนเพื่อสำรวจความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในตำบลลำประดา “ปัญหาที่อยากแก้ ความดีที่อยากทำ” และนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบลใน 4 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ โดยแนวทางการพัฒนาทั้ง 4 มิติ ดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาและประชาชนในตำบลลำประดา ได้ร่วมกันกำหนดกฎกติกาในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ซึ่งเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตอันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชนตำบลลำประดาเป็นสำคัญ

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการครูในพื้นที่ตำบลลำประดา กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“ตำบลลำประดาเป็นตำบลที่มีความสงบสุข ไม่มีปัญหาอาชญากรรมใด ๆ ที่เป็นปัญหารุนแรง แม้จะประสบปัญหาอาชญากรรมซึ่งเกิดขึ้นในทุกชุมชน ก็เป็นปัญหาเล็ก ๆ น้อย เท่านั้น อาทิ ปัญหายาเสพติด หรือ ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยจากคนนอกพื้นที่ แต่ประชาชนในพื้นที่ตำบลลำประดาไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรมแต่ประการใด

เพราะชุมชนตำบลลำประดามีความรักสามัคคี มีกฎกติกาในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน เราอาศัยอยู่ร่วมกันเหมือนเครือญาติ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในชุมชนทำหน้าที่ดูแลกัน

ผู้ใหญ่ทำหน้าที่ดูแลเด็ก หากมีปัญหาใด ๆ เราจะทำงานร่วมกันกับ อบต. จะมีการปรึกษาหารือ แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่ชุมชนมาโดยตลอด เราจึงไม่มีปัญหาอาชญากรรมใด ๆ ให้ต้องเกรงกลัวครับ แต่ทาง อบต. และชาวบ้านก็ไม่ได้ละเลยต่อภัยที่เกิดจากอาชญากรรม โดยเราได้กำหนดเป็นวาระที่สำคัญของชุมชนที่จะต้องดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน เพราะเราจะประมาทกับอาชญากรรมไม่ได้ ป้องกันไว้ดีกว่าแก้

ผมไม่มีความเกรงกลัวต่ออาชญากรรมในพื้นที่ลำประดาหรงครับ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ เพราะเรามีกฎกติการ่วมกัน เรามีความเอื้ออาทร และร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ร่วมกันมาโดยตลอดครับ ”

กรณีศึกษาที่ 14 องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม อ.พาน จ.เชียงราย

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

“ธนาкарความดี : ความดีที่จับต้องได้”

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม อ.พาน จ.เชียงราย มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ วัด โรงเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และผู้ที่มีเกี่ยวข้องทั้งหมดในชุมชน โดยการให้สมาชิกของชุมชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลห้วยม ซึ่งรวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในพื้นที่ตำบลห้วยม

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม

ตำบลห้วยม นับเป็นตำบลที่เก่าแก่ตำบลหนึ่งของอำเภอพาน มีพื้นที่ 61.2 ตารางกิโลเมตร เริ่มก่อตั้ง เมื่อ พ.ศ. 2458 โดยมี พระยาใจ เชื้อเมืองพาน เป็นผู้ตั้งชื่อตำบล โดยใช้ดอยห้วยม หรือดอยด้วน เป็นสัญลักษณ์ของการตั้งชื่อตำบล พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนส่วนประกอบอาชีพทางการเกษตร ตำบลห้วยมแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 หมู่บ้าน ประกอบด้วย วัด 10 แห่ง และโรงเรียน จำนวน 3 แห่งตำบลห้วยมมีประชากรทั้งสิ้น 1,885 ครัวเรือน จำนวน 5,914 คน เป็นชาย 2,924 คน หญิง 2,990 คนประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ ทำนา ทำไร่ ทำสวน ตลอดจนเลี้ยงสัตว์

ปัญหาอาชญากรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยมประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลห้วยมประสบพบว่า ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงแต่ประการใด หากแต่ประสบปัญหาอาชญากรรมที่เป็นการแพร่กระจายไปยังกลุ่มเยาวชนบ้าง หากแต่ไม่ได้เป็นปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงแต่ประการใด หากแต่ปัญหาที่พื้นที่ตำบลห้วยมเคยประสบ คือ ปัญหาคนเข้าวัดน้อย วัฒนธรรมใหม่ที่ได้เข้ามาในพื้นที่ตำบลห้วยม เด็กและเยาวชนติดเกมส์ และท้องก่อนวัยอันควร

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยมในการป้องกันอาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม อ.พาน จ.เชียงราย มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นด้วยการใช้ธนาкарความดีในการสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลและการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในตำบลห้วยม

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม ได้อาศัยทุนทางสังคมที่สำคัญอันได้แก่ วิถีชีวิตของคนในชุมชนที่มีความผูกพันมาอย่างยาวนานกับวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น เป็นกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมี

ส่วนร่วมพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ประกอบกับนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่มุ่งมั่นให้ความสำคัญกับการพัฒนา “คน” ให้มีคุณภาพ และให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา จึงช่วยให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลุ่มพลังมวลชนอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา อันกลายเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนท้องถิ่นดังเป้าหมายประการหนึ่งที่กำหนดไว้ คือ “ประชาชนเป็นสุข”

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยมุ่นได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับแนวทางที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยมุ่นได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยมุ่น ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

ธนาคารความดี

ธนาคารความดีตำบลห้วยมุ่น เกิดขึ้นท่ามกลางความสับสนในการร่วมทำดีที่ผ่านมา และการทำดีต่อไปของคนที่ตำบลห้วยมุ่นส่วนหนึ่ง อันเป็นที่มาของการแสวงหาหนทางที่จะตอบคำถามที่เกิดขึ้นในใจของผู้คนในสังคมปัจจุบันว่า ความดีคืออะไร ความดีมีจริงหรือไม่ ทำดีแล้วได้อะไร จึงเริ่มต้นที่การทำให้ความดีที่มีอยู่ในตัวของทุกคน ซึ่งเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม จับต้องได้ ใช้ได้ กินได้ และมีจุดหมายสูงสุดอยู่ที่ทุกคนกลับมาทำความดีเพื่อความดี ทำความดีเพื่อความสุขที่เกิดจากใจที่เป็นสุขตามแนวทางแห่งพุทธศาสนา ซึ่งก็คืออนามธรรมอีกครั้งหนึ่ง โดยธนาคารความดีตำบลห้วยมุ่น เปิดทำการตั้งแต่วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยมุ่น

ธนาคารความดีตำบลห้วยมุ่น จึงได้ตั้งขึ้นมาท่ามกลางความสับสนในการร่วมทำความดีที่ผ่านมา และการทำดีต่อไปในอนาคตของตำบลห้วยมุ่นส่วนหนึ่ง รวมทั้งเพื่อตอบคำถามที่เกิดขึ้นในใจของผู้คนในสังคมปัจจุบันเสมอ ๆ ว่า

“ความดีคืออะไร ความดีมีจริงหรือไม่ ทำดีแล้วได้อะไร”

โดยมีทุนทางสังคมเชิงบวก ที่สั่งสมมาเป็นเสมือนทุนประเดิมในการก่อตั้งธนาคาร การสะสมความดีจะขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นทุนประกอบการของธนาคารให้ก้าวต่อไป ภายใต้หลักการ

“**ทำความดีสร้างค่าความเป็นคน ยามขัดสนเราให้แลกละเป็นสิ่งของ**”

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งธนาคารความดี

เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผู้คนได้ดำเนินชีวิตตามหลักของศีลห้า ธรรมห้า เพื่อสร้างสุขให้กับตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยรวม เพื่อยกย่อง เชิดชูคนดี สร้างกระบวนการเรียนรู้คุณค่าของการทำดี และมั่นใจในการทำดี ไม่ย่อท้อกับการทำดี รวมทั้งเพื่อใช้เป็นกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสุขภาพ ภายใต้สังคมแห่งคุณธรรม

รูปแบบการดำเนินงาน “ธนาคารความดี”

ธนาคารความดี ได้ประยุกต์เอารูปแบบของกองทุนหมู่บ้าน และธนาคารพาณิชย์ มาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจกับมวลสมาชิก โดยมีทุนทางสังคมเชิงบวกที่สั่งสมมาของผู้คนในตำบลห้วยมุ่น ที่ได้ทำร่วมกันมาโดยตลอด เป็นเสมือนทุนประเดิมในการก่อตั้งธนาคาร และความดีที่จะขับเคลื่อนไปพร้อมกับการพัฒนาด้านต่างๆ เป็นทุนประกอบการของธนาคาร ภายใต้หลักการ “ทำความดีสร้างค่าความเป็นคน ยามขัดสนเราให้แลกละเป็นสิ่งของ”

ธนาคารความดีได้นำหลักของศีลห้าและ ธรรมห้าขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มากำหนดเป็นผังบัญชีธนาคารความดี โดยมุ่งที่จะให้ศีลห้าคอยควบคุมทางกาย วาจา และหลักของธรรมห้ามาน้อมนำจิตใจในการทำดีของทุกคน แล้วเปลี่ยนความดีที่เป็นคุณค่าให้เป็นมูลค่าที่สามารถจับต้องได้

ตัวอย่างเช่น รหัสความดี 001 เว้นจากการฆ่าสัตว์ 007 ให้อภัยผู้อื่น 002 เว้นจากการลักทรัพย์ 008 การเสียสละเวลา 003 เว้นจากการประพฤติผิดในกาม 009 บริจาคทรัพย์ 004 เว้นจากการพูดปด 005 เว้นจากการเสพสิ่งมีค่า

ประเภทสมาชิก

สมาชิก ของธนาคารความดีประเภทสมาชิกประกอบด้วย

สมาชิกสามัญ คือ นักเรียน ประชาชนทั่วไป ฝากถอนได้ตามเงื่อนไขธนาคาร

สมาชิกวิสามัญ หรือ สมาชิกกิตติมศักดิ์ หมายถึง กลุ่มผู้นำชุมชน พระสงฆ์ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวมัม พนักงาน ข้าราชการ และหน่วยงาน ซึ่งสามารถฝากได้ แต่ถอนไม่ได้

การฝาก ถอนความดี

สำหรับแนวทางการฝากและถอนความดีสามารถกระทำดังนี้

การฝากความดี

สมาชิกสามารถฝากความดีได้ทั้งแบบสะสมและแบบสัจจะ โดยความดีประเภทการเลิखข้องเกี่ยวกับอบายมุข และการเว้นจากการละเมิดศีลห้าตลอดไป ต้องฝากโดยการตั้งสัจจะอธิษฐานที่จะตั้งมั่นในการทำความดีต่อหน้าองค์พระรัตนตรัย ส่วนการฝากความดีประเภทการเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ สามารถฝากได้กับเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ เจ้าอาวาสวัดทุกวัด ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน ในตำบลหัวมัม

การถอนความดี

สมาชิกที่ต้องการถอนความดีต้องมีความดี สะสมอย่างน้อย 250 ความดี ถึงจะถอนความดีได้ แต่ต้องเหลือคะแนนความดีไว้ในบัญชีอย่างน้อย 100 ความดี

การถอนความดี เนื่องจากไม่สามารถทำความดีได้ตามที่ฝากความดี หรือตั้งใจทำความดีไว้ หรือถอนความดีเพื่อแลกกับสิ่งของ โดยสิ่งของแต่ละอย่างจะมีมูลค่าของความดีกำกับ หากต้องการสิ่งใดก็จะต้องมีความดีเพียงพอกับสิ่งของชิ้นนั้นแต่ต้องเหลือ ความดีไว้ในบัญชีอย่างน้อย 100 ความดีเพื่อนำเข้ากองทุนความดีช่วยเหลือสมาชิกในยามจำเป็น

"ทำความดีสร้างค่าความเป็นคน ยามขัดสนเราให้ถอนเป็นสิ่งของ" เป็นคติพจน์ประจำใจของสมาชิกทุกคน

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน จากข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2553 จำนวนสมาชิกทั้งหมด 1,086 คน แยกเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน 59 คน สมาชิกสามัญ จำนวน 1,027 คน จำนวนความดี ความดีสะสมรวมทั้งสิ้น 228,677 ความดี ความดีที่ถอนเพื่อแลกเป็นสิ่งของจำนวน 35,371 ความดี

หากแต่ผลการดำเนินงานปัจจุบัน ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2560 พบว่า ธนาคารความดีตำบลหัวมัม ประกอบด้วย 16 สาขา จำนวนแยกเป็นธนาคารความดีของหมู่บ้าน 13 แห่ง และ ธนาคารความดีประจำโรงเรียน จำนวน 3 แห่ง มีจำนวนสมาชิกจำนวน 2,755 คน แยกเป็นสมาชิกในตำบล 2,320 คน สมาชิกนอกตำบลจำนวน 435 คน สมาชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน 362 คน สมาชิกสามัญ จำนวน 2,393 คน จำนวน

ความดี ความดีสะสมรวมทั้งสิ้น 1,910,002 ความดี ความดีที่ถอนเพื่อแลกเป็นสิ่งของจำนวน 47,250 ความดี

ธนาการความดีกับการพัฒนาชุมชน

เป็นกระบวนการที่ขับเคลื่อนความดีให้เดินไปพร้อมกับโครงการหรือกิจกรรมที่ถูกบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนภายในตำบลหัวงัม ซึ่งโครงการกิจกรรมเหล่านั้นล้วนมีวัตถุประสงค์หลักที่มุ่ง “พัฒนาคน” ให้เป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข

ธนาการความดีจะคอยตอบคำถาม ปลุกจิตสำนึกในใจของทุกคนที่มีส่วนร่วมในโครงการกิจกรรมนั้นๆ ว่ากำลังทำดีเพื่อตนเอง ครอบครัวและสังคมรอบข้าง ธนาการความดีจึงเปรียบเป็นร่มใหญ่ของโครงการกิจกรรมทั้งหมด ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจของผู้คนและของหน่วยงาน

ธนาการความ ดีกับงานด้านสุขภาพ

เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจำเป็นที่ต้องเริ่มจากใจ จากจิตใต้สำนึกที่ดี อยากทำดีเพื่อสุขภาพดีของตนเอง การนำความดีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของตนเองมาฝากกับธนาการ โดยการเสนอ

"เมนูคนดี คิดดี ทำดี สุขภาพดี" ให้เลือกทำดีเพื่อตนเอง เช่น เมนูคนดีไม่มีพุง ลดพุง 1 นิ้วรับ 50 ความดี เป็นต้น

การทำความดี เก่าก่อนเป็นเพียงปิดทองหลังพระ ปัจจุบันนอกจากปิดทองหน้าพระแล้ว ยังสามารถเปลี่ยนความดีเป็นคะแนน ฝากไว้มากๆ ก็ได้สิ่งของเป็นการตอบแทนอีกด้วย

จากเป้าประสงค์ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัมที่มุ่งสร้างสังคมคุณธรรม ด้วยเห็นว่ามีสอดคล้องกับบริบทของชุมชนที่เป็นสังคมเอื้ออาทร ประกอบกับเพื่อเป็นการ “ทำความดี ถวายในหลวง เฉลิมพระเกียรติฯ 84 พรรษา” องค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัม ร่วมกับคณะสงฆ์ ผู้นำชุมชน ส่วนราชการ และกลุ่มประชาชน จึงดำเนินโครงการต่างๆ มากมายที่ส่งเสริมให้คนทำความดีเพื่อตัวเองและสังคม โดยหนึ่งในโครงการที่ประสบความสำเร็จอย่างมากคือ “โครงการธนาการความดี”

ในปี 2550 การพูดคุยกันในประชาคมทุกหมู่บ้านตามโครงการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัมพบประชาชน ได้นำมาสู่บทสรุปของการจัดตั้ง “ธนาการความดีตำบลหัวงัม” โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนคุณธรรมความดีให้คงอยู่หรือกลับมามีบทบาทในสังคมตำบลหัวงัมกระทั่งก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ การตื่นตัว และการเบิกบานสำราญสุข

ธนาการความดีตำบลหัวงัม ได้เปิดทำการอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 28 ธันวาคม 2550 ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัม และได้นำระบบของธนาการพาณิชย์ทั่วไปมาใช้เป็นต้นแบบในการดำเนินงาน โดยให้ผู้ทำความดีซึ่งสมัครเป็นสมาชิกและได้รับสมุดธนาการความดีประจำตัว สามารถติดต่อฝาก - ถอน ความดีที่ธนาการความดีได้ ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารธนาการซึ่งมีผู้แทนจากชุมชน คณะสงฆ์ และส่วนราชการ ได้ร่วมกันกำหนดค่าของการกระทำความดีไว้ โดยแบ่งความดีออกเป็น 2 ประเภท คือ ความดีประเภทสัจจะ และความดีประเภทสะสม อาทิ การถือศีลห้าแต่ละข้อจะได้รับ 3 ความดีต่อวัน การเสียสละแรงกายจะได้รับ 15 ความดีต่อวัน การบริจาคทรัพย์ทุก 5 บาทจะได้รับ 1 ความดี เป็นต้น แม้เป็นการยากที่จะพิสูจน์หรือเชื่อได้ว่าผู้ที่มาฝากความดีจะสามารถทำความดีได้ตามที่ฝากจริงหรือไม่ แต่เนื่องจากเป็นโครงการที่มุ่งส่งเสริมคนดี จึงเชื่อในความซื่อสัตย์ของผู้ฝากความดี อย่างไรก็ตามหากผู้ฝากไม่สามารถทำความดีได้ตามที่ตั้งใจไว้ ก็สามารถถอนความดีออกไปได้ หรือในกรณีที่มีความดี

สะสมไว้เป็นจำนวนมากและเกิดขัดสนในปัจจัยการดำรงชีวิต ผู้ฝากก็สามารถถอนความดีเพื่อนำไปแลกกับสิ่งของเหล่านั้นได้ โดยสิ่งของแต่ละอย่างเทียบเท่ากับค่าคะแนนความดีแตกต่างกันไป อาทิ น้ำปลา มีค่าเท่ากับ 10 ความดี หรือพัดลม มีค่าเท่ากับ 350 ความดี เป็นต้น ขณะที่สิ่งของที่จัดไว้ให้สมาชิกใช้แลกเปลี่ยนในธนาคารความดีก็มีที่มาจากชุมชนหลายช่องทาง อาทิ การรับบริจาคทั่วไป ผู้มีจิตศรัทธาส่งของที่วัดได้จากการรับทานซึ่งเกินความจำเป็น และจากโครงการ 1 วัน 1 บาท เพื่อเติมโอกาสให้แก่ผู้ยากไร้ หรือในกรณีที่สมาชิกมีความจำเป็นและได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการแล้ว ธนาคารความดีก็จะจัดซื้อสิ่งของให้โดยใช้เงินจากกองทุนธนาคารความดีตำบลห้วยม

ปัจจุบัน การดำเนินงานของธนาคารความดีตำบลห้วยมมีการพัฒนาต่อยอดหลายเรื่องจากปีที่ผ่านมา กล่าวคือ

- การใช้ระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์เหมือนธนาคารพาณิชย์ทั่วไปบันทึกข้อมูลการฝาก - ถอน

ความดีของสมาชิก โดยได้รับการสนับสนุนระบบโปรแกรมจากธนาคารกรุงไทย ขณะที่ในช่วงเริ่มต้นมีการจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบของเอกสารเท่านั้น

- การขยายสาขาเข้าไปในโรงเรียนทุกโรงเรียน จากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและประชาสัมพันธ์ รับสมัครสมาชิกเพิ่มขึ้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนทุกคนในตำบลห้วยม จึงได้มีการขยายสาขานธนาคารความดีเข้าไปในโรงเรียน โดยโรงเรียนจะมีการกำหนดค่าของการเป็นนักเรียนที่ดีที่พึงประสงค์ไว้ อาทิ มาโรงเรียนทุกวันโดยไม่ขาด 1 ภาคเรียน จะได้รับ 40 ความดีต่อภาคเรียน บันทึกการอ่าน จะได้รับ 10 ความดีต่อเล่ม และร่วมกิจกรรมวันสำคัญของชุมชน จะได้รับ 10 ความดี เป็นต้น ซึ่งแต่เดิมสมาชิกส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุ

- การมีเครือข่ายในการทำความดีเพิ่มมากขึ้น จากการที่ธนาคารความดีตำบลห้วยมได้ขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้ป่วย ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ หรือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนในด้านต่างๆ ในชุมชนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง จึงทำให้มีเครือข่ายในการร่วมแรงร่วมใจทำงานเพื่อชุมชนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

- ธนาคารความดีได้นำหลักศีลห้า และธรรมห้าขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากำหนดเป็นบัญญัติธนาคารความดี โดยมุ่งจะให้ศีลห้าทำหน้าที่ควบคุมทางกาย วาจา ใจ และหลักธรรมห้ามาน้อมนำจิตใจในการทำความดีของทุกคน แล้วเปลี่ยนความดีเป็นคุณค่าที่ให้มูลค่าที่สามารถจับต้องได้

ผังบัญชีความดีที่ได้กำหนดตามกรอบของศีล 5 ประกอบด้วย

รหัส 001 เว้นจากการฆ่าสัตว์	ค่าความดี	3	ความดีต่อวัน
รหัส 002 เว้นจากการลักทรัพย์	ค่าความดี	3	ความดีต่อวัน
รหัส 003 เว้นจากการประพฤตินิโคตในกาม	ค่าความดี	3	ความดีต่อวัน
รหัส 004 เว้นจากการพูดปด พูดจาส่อเสียด	ค่าความดี	3	ความดีต่อวัน
รหัส 005 เว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา	ค่าความดี	5	ความดีต่อวัน
รหัส 006 เว้นจากการเล่นการพนันขั้นต่อ	ค่าความดี	4	ความดีต่อวัน
รหัส 007 การให้อภัยผู้อื่น	ค่าความดี	3	ความดีต่อวัน
รหัส 008 การเสียสละแรงกาย	ค่าความดี	15	ความดีต่อวัน
รหัส 009 การบริจาคทรัพย์	ค่าความดี	5	บาทต่อ 1 ความดี
รหัส 010 การบริจาคโลหิต	ค่าความดี	1	ซีซีต่อ 1 ความดี

เมนูในการทำความดีของธนาคารหัวงัม

เมนู “ทำดีถวายในหลวง” ได้แก่

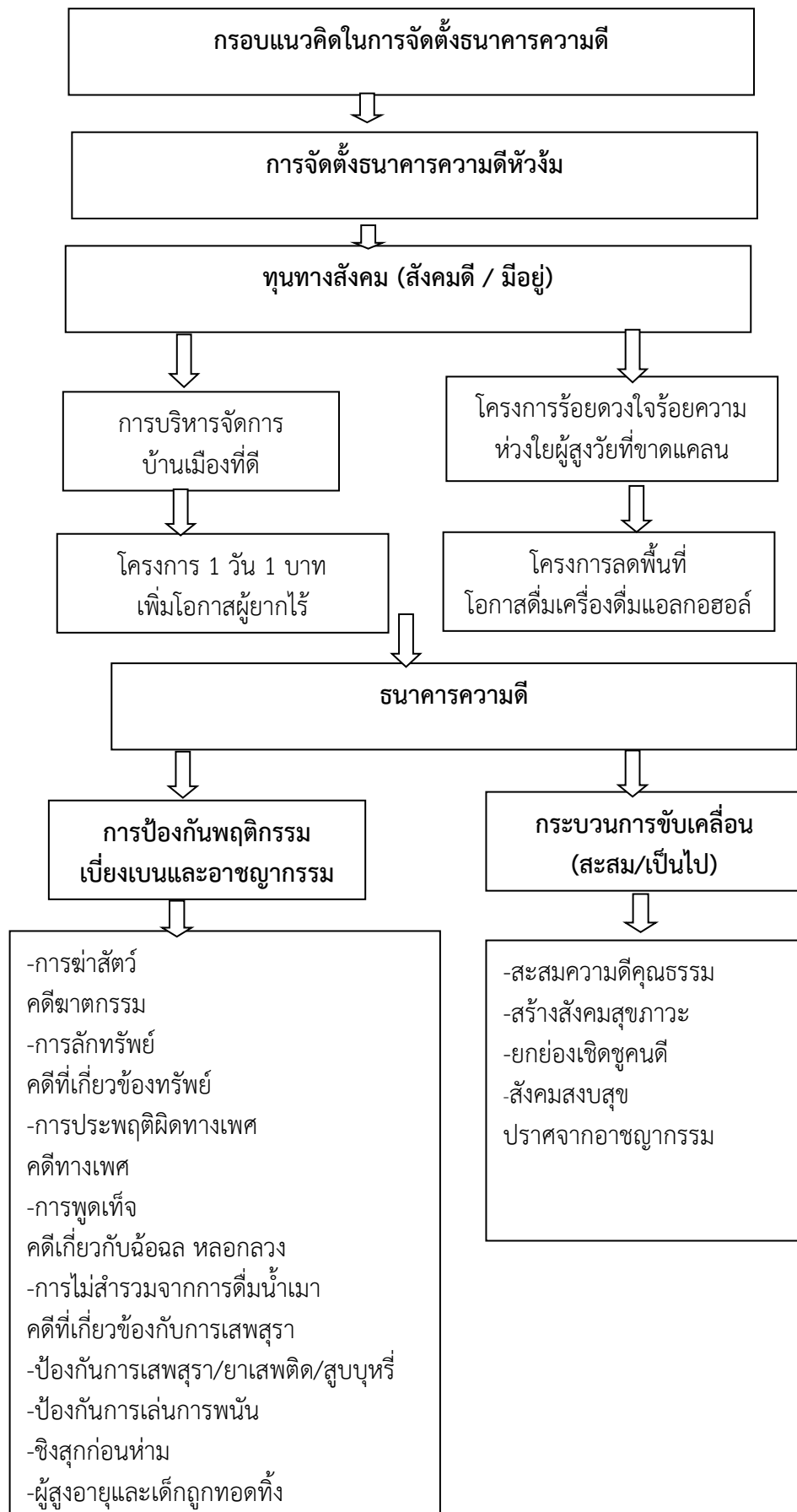
- ปลุกต้นไม้ถวายในหลวง	ต้นละ	10	ความดี
- ลดการใช้ถุงพลาสติก	วันละ	1	ความดี
- พบกันวันพระ (วันเข้าพรรษา)	วันละ	10	ความดี
- สวดมนต์ก่อนนอน	ครั้งละ	3	ความดี
- บริจาคทรัพย์กับโครงการ 1 วัน 1 บาท	5 บาท ต่อ	1	ความดี
- จัดทานเนื้อสัตว์	วันละ	10	ความดี
- จัดซื้อหอย (ลือตเตอร์)	งวดละ	10	ความดี

เมนู “คนดี คิดดี ทำดี สุขภาพดี”

- คนดีไม่มีพุง ลดพุง 1 นิ้ว	รับ	50	ความดี
- จัดเหล่าเข้าพรรษา ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	รับ	300	ความดี
- ลด ละ เลิก บุหรี่ เข้าพรรษา	รับ	500	ความดี
- ให้เลือดให้ชีวิต บริจาคโลหิตทุก 1 ซีซี	รับ	1	ความดี
- ทำดีเพื่อลูกเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างน้อย 6 เดือน	รับ	300	ความดี
- ผู้ป่วยโรคเบาหวานควบคุมน้ำตาลได้ไม่เกิน 130 ติดต่อกัน 6 เดือน	รับ	300	ความดี
- ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงควบคุมระดับความดันได้ไม่เกิน 120/80 ติดต่อกัน 6 เดือน	รับ	300	ความดี

เมนู “คนดี มีส่วนร่วม สร้างความโปร่งใส ไร้ทุจริต”

- ร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล รับฟังการประชุมสภา อบต. การประชุมอื่น ๆ ที่ อบต.หัวงัมจัดขึ้น	ครั้งละ	15	ความดี
- ร่วมกิจกรรม	ครั้งละ	15	ความดี
กิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่จัดโดย อบต.หัวงัม การฝึกอบรม/สัมมนา ที่จัดโดย อบต.หัวงัม งานรัฐพิธี/ประเพณี ที่จัดโดย อบต.หัวงัม			
- ร่วมเป็นคณะกรรมการ	คณะละ	30	ความดี
คณะกรรมการดำเนินงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง คณะกรรมการจัดทำและติดตามแผนพัฒนาสามปี คณะกรรมการอื่นที่แต่งตั้งโดย อบต.หัวงัม			
- ร่วมตรวจสอบ	ครั้งละ	50	ความดี
ร่วมตรวจสอบการดำเนินงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง แจ่งเบาะแส ข่าวสารการทุจริต			

ความสำเร็จของธนาการความดีหัวงัม

สำหรับความสำเร็จของธนาการความดีหัวงัม พบว่า ธนาการความดีก่อให้เกิด

ธนาการความดีตำบลหัวงัมกับการป้องกันอาชญากรรม

การจัดตั้งธนาการความดีตำบลหัวงัมนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมให้แก่ตำบลหัวงัม เนื่องจากการจัดตั้งธนาการความดีเกิดขึ้นจากแนวคิดที่สำคัญ คือ การทำความดีสร้างความเป็นคน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัมได้ร่วมกับพระครูสุจินต์กัลยาณธรรมในการนำหลักสอนที่สำคัญของทางพระพุทธศาสนามาเป็นแนวทางที่สำคัญในการให้สมาชิกของชุมชนได้ดำเนินชีวิตตามกรอบของ “ศีล 5” ซึ่งคือ ความปกติในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ด้วยการทำให้เห็นว่าความดีมีจริง สัมผัสได้ และคนที่ทำความดีต้องได้รับสิ่งตอบแทน ภายใต้หลักการ “ทำความดีสร้างค่าความเป็นคน ยามขัดสนเราให้แลกเป็นสิ่งของ”

ซึ่งธนาการความดีทำให้สมาชิกของชุมชนตำบลหัวงัมได้ตระหนักถึงการทำความดี การใช้หลักของความดีในการดำรงชีวิต โดยการดำเนินชีวิตตามหลักของศีล 5 ซึ่งหากมนุษย์ได้ปฏิบัติตามหลักของศีล 5 จะเกิดความเป็นปกติขึ้นในสังคม และส่งเสริมให้สังคมประสบความสำเร็จ เพราะบุคคลที่ปฏิบัติตามศีล 5 จะไม่ประกอบอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นการฆ่าสัตว์ การลักทรัพย์ การประทุษร้ายในกาม การพูดเท็จหรือฉ้อฉลหลอกลวงผู้อื่น และการไม่ดื่มสุราของมึนเมาที่เป็นสาเหตุทำให้ขาดสติอันจะนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมในด้านต่าง ๆ

ธนาการความดีตำบลหัวงัมจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมให้สมาชิกของสังคมตำบลหัวงัมได้มีการปฏิบัติตามศีล 5 อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดให้แก่ชุมชน ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยการตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยสมาชิกของชุมชนตำบลหัวงัมจะมีความภูมิใจกับการสะสมความดีที่สามารถจับต้องได้ เป็นรูปธรรม เมื่อมีการทำความดีทุกคนจะได้รับคะแนนความดี และหากประสบปัญหาใดๆ สมาชิกของชุมชนสามารถนำความดีดังกล่าวมาใช้ในการแลกกับสิ่งของได้ อันเป็นแนวทางที่ป้องกันไม่ให้ผู้ที่ยากไร้ต้องหันไปประกอบอาชญากรรมเพื่อความอยู่รอดในการดำรงชีวิต แต่เป็นการทำให้สมาชิกของชุมชนเห็นว่าการทำความดีเป็นรูปธรรมที่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งของในการดำรงชีวิตยามประสบปัญหาความยากไร้

นอกจากนี้ ธนาการความดีตำบลหัวงัมยังเปรียบเสมือนร่มใหญ่ในการทำความดีที่สามารถแยกเป็นโครงการย่อย ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเป็นการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนซึ่งประกอบด้วยโครงการที่สำคัญ คือ

- การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในตำบลหัวงัม

ธนาการหัวงัมได้ก่อให้เกิดกลไกขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งก่อให้เกิดการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่ตำบลหัวงัม ดังนี้

โครงการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การกำหนดวันปลอดเหล้า โรงเรียนปลอดเหล้า สำนักงานปลอดเหล้า และครอบครัวปลอดเหล้า เพื่อเป็นการสร้างเสริมสังคมที่ดีซึ่งปลอดเหล้าให้แก่ตำบลหัวงัม อันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากการดื่มสุรา หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาทิ ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาการกระทำผิดทางเพศที่เกิดจากการดื่มสุรา เป็นต้น ตัวอย่างที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในโครงการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาทิ

งานศพปลอดเหล้า

- ทุกงานศพที่เกิดขึ้นในตำบลหัวงัม ได้เข้าร่วมโครงการฯ โดยติดป้าย “งานศพปลอดเหล้า” ไว้หน้างานทุกคน

- เจ้าภาพงานศพที่เข้าร่วมโครงการพึงพอใจที่จัดงานศพโดยปราศจากวัฒนธรรมการเลี้ยงเหล้า เบียร์ และในแง่เศรษฐกิจเจ้าภาพงานศพประหยัด ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ

- ผู้ที่ไปร่วมงานศพ พึงพอใจต่อความเหมาะสมของการใช้ป้าย “งานศพปลอดเหล้า” แทนคำบอกกล่าวของเจ้าภาพ และพึงพอใจต่อการจัดงานศพที่ปลอดเหล้า

วัดปลอดเหล้า

- วัดในพื้นที่ตำบลห้วยมั่ง ทั้งหมด 10 วัด เข้าร่วมโครงการ และปิดป้าย “วัดปลอดเหล้า”

- ในกรณีการจัดงานบุญ หรือทุกงานที่จัดในวัด จะไม่มีการดื่มเหล้าในบริเวณวัด และห้ามนำเครื่องดื่มมึนเมาทุกชนิดเข้าไปในบริเวณวัด

โรงเรียนปลอดเหล้า

- โรงเรียนทั้ง 3 โรงเรียนในพื้นที่ตำบลห้วยมั่ง เข้าร่วมโครงการฯ และปิดป้าย “โรงเรียนปลอดเหล้า” ไว้หน้าโรงเรียน

- ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำตนเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนโดยการไม่ดื่ม เครื่องดื่มมึนเมาในบริเวณโรงเรียน และไม่ดื่มให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ไม่ดี

ครอบครัวปลอดเหล้า

- มีครอบครัวที่สมัครเข้าโครงการ จำนวน 30 ครอบครัว และรับป้าย “ครอบครัวนี้ปลอดเหล้า เทิดไท้ องค์ราชัน 80 พรรษา” โดยปิดป้ายไว้หน้าบ้าน และปฏิญาณตนว่าครอบครัวนี้จะไม่ดื่มสิ่งมึนเมาตลอดไป

จากการส่งเสริมสังคมปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวข้างต้น จึงส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในสังคมตำบลห้วยมั่ง เนื่องจากการตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดที่เกิดจากอบายมุขเป็นสำคัญ

โครงการโรงเรียนส่งเสริมคุณธรรม

ธนาคารความดีได้เปิดสาขาย่อยในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำความดีตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน อันนำไปสู่แนวทางการสร้างคุณธรรมจริยธรรม ทำให้นักเรียนเกิดจิตสำนึกและไม่ต้องการกระทำผิด อันเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ คือ การตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

โครงการมรรคนายกน้อย

ด้วยการส่งเสริมให้เยาวชนได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดให้แก่เด็กและชุมชน

โครงการ 1 วัน 1 บาท เพื่อเติมโอกาสให้กับผู้ยากไร้

การส่งเสริมให้สมาชิกของชุมชนออมวันละ 1 บาท หรือ ตามศรัทธา เพื่อนำเงินไปช่วยเหลือผู้ยากไร้ หรือ ผู้ที่กำลังเดือดร้อน

โครงการร้อยคน ร้อยดวงใจ ร้อยความห่วงใย ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ขาดแคลน

การระดมเงินและสิ่งของจำเป็นเพื่อมอบให้แก่ผู้สูงอายุที่ยากจน เจ็บป่วย และขาดคนดูแล

โครงการก๋วยสลากเพื่อการศึกษา

การทำบุญทานก๋วยสลาก ปีจจ่ายถ้วยละ 10 บาท เพื่อมอบให้แก่เด็กนักเรียนที่ยากจน โดยการจับสลาก

โครงการกลุ่มสัมพันธ์ผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุรวมกลุ่มทำกิจกรรม เพื่อให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์กับร่างกาย จิตใจ สดชื่น มีอายุ ยืนยาว อยู่อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชน สังคม โดยมีการดำรงชีวิตที่ยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียง

โครงการจิตอาสา

เยาวชน ประชาชน ผู้มีจิตอาสา ร่วมเยี่ยม ดูแล และมอบสิ่งของที่จำเป็น การให้กำลังใจผู้ป่วย ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อ

โครงการ “เมนูความดี” ส่งเสริมการทำความดีเพื่อตัวเองและสังคม อาทิ

คนดีไม่มีพุง

“ผม” ผู้เฒ่าเฝ้าวัด

ให้เลือด ให้ชีวิต

ทำดีเพื่อลูก เลี้ยงลูกด้วยนมแม่

ทำดีเพื่อตัวเอง รักษาระดับน้ำตาล ความดัน

ทำดีมีอาชีพ

ดังนั้น ธนาคารความดีตำบลห้วยงิ้วจึงเป็นแหล่งที่สำคัญของตำบลห้วยงิ้วในการส่งเสริมให้สมาชิกของชุมชนสร้างความดีโดยปฏิบัติตามหลักธรรมที่สำคัญของพระพุทธศาสนา คือ “ศีล 5” ซึ่งเป็นการสร้างความดีที่เป็นปกติให้แก่ชุมชนตำบลห้วยงิ้ว เมื่อสมาชิกได้ปฏิบัติตามหลักของศีล 5 จะส่งผลให้เป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุของอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน คือ การตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดให้แก่สมาชิกของชุมชน อันส่งผลให้สมาชิกของชุมชนตำบลห้วยงิ้วมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำความดี ที่สามารถเห็นเป็นรูปธรรม และไม่กระทำความผิด อันส่งผลให้ตำบลห้วยงิ้วเป็นตำบลหนึ่งที่ปลอดจากอาชญากรรม

ความหวาดกลัวอาชญากรรม

จากการสัมภาษณ์สมาชิกของชุมชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลห้วยงิ้ว ซึ่งเป็นผู้สูงอายุ อายุ 70 ปี กลุ่มตัวอย่าง พบว่า

“ยายไม่มีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในชุมชนห้วยงิ้วเลย เพราะชุมชนที่เราอยู่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่เคยมีปัญหาอาชญากรรมอะไรให้เราต้องกลัว เรามีธนาคารความดีที่ส่งเสริมให้สมาชิกของชุมชนเป็นคนดี ทำความดี เมื่อทำความดีเราสามารถแลกความดีกับสิ่งของเพื่อใช้ในยามขัดสนได้ แรก ๆ ก็มีการทำความดีเพื่อแลกกับสิ่งของ แต่ตอนหลังเรารู้สึกภูมิใจมากกับความดีที่เราได้ทำ ไม่ต้องการสิ่งของอะไร หรือ หากจะต้องการแลกกับสิ่งของก็จะนำไปช่วยเหลือผู้ยากไร้ในสังคมค่ะ ”

กรณีศึกษาที่ 15

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

“โครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข

การระงับข้อพิพาท ขจัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน”

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของตำบลบ้านกลางด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่สมาชิกของชุมชน โดยมีแนวทางการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนตำบลบ้านกลาง คือ การสร้างความสงบสุขด้วยการเสริมสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชนด้วยการสร้างหลักการที่สำคัญ คือ “ชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุขให้แก่ชุมชน”

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง จำนวนเนื้อที่ 10.45 ตารางกิโลเมตร จำนวน 6,531.25 ไร่ ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทางการเกษตร ประกอบด้วยหมู่บ้าน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านปวงสนุก(บางส่วน) หมู่ที่ 5 บ้านท่ากาน หมู่ที่ 7 บ้านสันห่าว หมู่ที่ 8 บ้านใหม่สามหลัง หมู่ที่ 10 บ้านสันกอเกิด ประชากรทั้งสิ้น 3,930 คน แยกเป็นชาย 1,840 คน หญิง 2,090 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 376 คน ต่อตารางกิโลเมตร

ประชากรส่วนใหญ่ มีอาชีพหลัก คือ การทำนา ทำสวน ปลูกพืชไร่ พืชสวนที่ปลูกเป็นส่วนมาก คือ ลำไย นอกจากนี้จะมีการเพาะปลูกพืชผักสวนครัว เช่น กระเทียม ถั่วเหลือง เป็นต้น ส่วนอาชีพรอง คือ การรับจ้าง และทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในตำบล นอกจากนี้ มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และสตรีสหกรณ์บ้านสันกอเกิด หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านกลาง เป็นประเภทร้านค้าชุมชน จัดจำหน่ายสินค้าราคาถูก และสินค้าที่ได้จากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของกลุ่มแม่บ้าน เช่น ข้าวแต่น ข้าวเกรียบสมุนไพร เป็นต้น รวมทั้งยังมีกลุ่มเกษตรทำนา กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไย กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้ง เป็นต้น ชุมชนเข้มแข็งมีการรวมกลุ่มของชุมชน 3 หมู่บ้าน จัดทำโรงน้ำดื่มเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง

ปัญหาอาชญากรรมที่ตำบลบ้านกลางประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่ตำบลบ้านกลางประสบพบว่า ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรง หากแต่ในอดีตที่ผ่านมาสมาชิกของตำบลบ้านกลางมักประสบปัญหาความขัดแย้งในชุมชน อาทิ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างโรงงานที่มีการจัดตั้งในชุมชนที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อชุมชนกับชาวบ้านซึ่งเป็นสมาชิกของชุมชน จนกระทั่งนำไปสู่แนวทางที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางในการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในตำบลบ้านกลาง คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นใน

ชุมชนอันเป็นการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสร้างสังคมที่ลดความขัดแย้ง อันเป็นการสมานฉันท์ ช่อมทุกซ์ และสร้างสุขให้แก่สมาชิกของชุมชนตำบลบ้านกลาง

โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางดำเนินการในการป้องกัน

อาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ได้แก่

โครงการชุมชนช่อมทุกซ์สร้างสุข

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ขับเคลื่อนร่วมกันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการระบข้อพิพาทชุมชนเพื่อความเข้มแข็งของคนในชุมชนอย่างแท้จริง เนื่องจากปัญหาเกิดจากความขัดแย้งในชุมชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้เข้าไปแก้ไขปัญหา เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในชุมชน คือ โรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ดาเลียนทาเลี่ยน โฮม เดคคอร์ด (ไทย) จำกัด ซึ่งได้ประกอบกิจการผลิตเทียน หากแต่ในการผลิตเทียนหอมได้ก่อให้เกิดกลิ่นของหัวน้ำหอมที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในบริเวณรอบข้างโรงงาน อันนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับบริษัท ดาเลียนฯ ซึ่งประกอบด้วยความขัดแย้งระหว่าง 2 ฝ่าย

ฝ่ายแรกคือ ฝ่ายที่มีญาติพี่น้องเข้าไปทำงาน บริษัท ดาเลียนฯ และอีกฝ่ายหนึ่งคือ เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงในการประกอบกิจการของบริษัท ดาเลียนฯ ที่ผลิตเทียนหอม ณ เวลานั้น ซึ่งมีกลิ่นฟุ้งกระจายทั่วชุมชนอยู่ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 7 บ้านสันท้าว หมู่ที่ 8 บ้านใหม่สามหลัง และหมู่ที่ 10 บ้านสันก่อเกิด จาก 5 หมู่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ดูแล โดยบ้านสันท้าวเป็นหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด

นอกจากนี้ ประชาชนในเขตตำบลบ้านกลางยังประสบความขัดแย้งโดยมีข้อพิพาทเรื่องปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงหมูซึ่งจะมีผลกระทบต่อประชาชนมาก โดยเป็นเรื่องพิพาทเรื่องที่สองระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเรื่องกลิ่น แมลงวัน และอื่น ๆ

จากการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางระหว่างบริษัท ดาเลียนฯ กับประชาชนและผู้ประกอบการปศุสัตว์กับประชาชน จึงเป็นที่มาของกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระบข้อพิพาทชุมชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง จึงได้สร้างกระบวนการให้ประชาชนได้รับรู้ว่าการความขัดแย้งหากเกิดในชุมชนจะต้องมีวิธีการแก้ไขปัญหาการสร้างการมีส่วนร่วมหรือบทบาทในการแก้ไขปัญหา จึงได้มีการให้ความรู้คนภายในองค์กร การแสวงหาเครือข่ายที่มาจากภาคประชาชน เพื่อร่วมเข้าไปแก้ไขปัญหาเป็นเครือข่ายในแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนที่ได้รับการยอมรับในชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือสมาชิกสภา อบต. โดยจะเรียกผู้ประกอบการที่ขัดแย้งกับประชาชน หรือการขัดแย้งโดยคนในชุมชนเองทุกๆ เรื่อง เข้ามาให้ความรู้ เจาะลึกในการประกอบกิจการ และข้อบัญญัติของกฎหมายที่ต้องรับทราบ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้จัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลบ้านกลาง ในการดำเนินงานป้องกันแก้ไข ปัญหาข้อพิพาทขัดแย้ง และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เนื่องจากเมื่อเกิดปัญหาเรื่องกฎหมายประชาชนส่วนมากขาดความเข้าใจในตัวบทกฎหมาย ทำให้ไม่ได้รับความยุติธรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้รู้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางร่วมกับยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่ศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลบ้านกลาง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง จึงได้จัดทำโครงการ “ชุมชนช่อมทุกซ์สร้างสุข” เพื่อให้ชุมชนไร้ทุกซ์สร้างสุข เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลริเริ่มจะ

ดำเนินการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้ง โดยการสร้างความยุติธรรมให้แก่ชุมชน โดยคนในชุมชนร่วมแก้ไข ปัญหาภายใต้หลักกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน โดยสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้งของชุมชนในสังคมไทย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้เห็นปัญหาระยะความขัดแย้งข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในชุมชน ส่วนใหญ่ก็เกิดจากคนในชุมชนเอง ดังนั้นคนในชุมชนย่อมรู้ปัญหา ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ซึ่งการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้งข้อพิพาทในชุมชนจะสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยคนในชุมชน ส่งผลให้เกิดความสามัคคี ลดความขัดแย้ง ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง มีความสุขภายใต้ความพอเพียง แบบยั่งยืน

ดังนั้น โครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ดำเนินงานในการป้องกัน อาชญากรรมจนกระทั่งประสบความสำเร็จ คือ “โครงการชุมชนซ่อมทุกข์สร้างสุข โดยคนชุมชน เพื่อคนในชุมชน” โดยมีแนวทางที่สำคัญในการดำเนินการเพื่อป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางริเริ่มจะดำเนินการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้ง โดยการยุติธรรม โดยคนในชุมชนร่วมแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้งภายใต้หลักกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนราชการ เอกชน แบบยั่งยืน

ปัญหาระยะความขัดแย้งของชุมชนสังคม โดยส่วนใหญ่ก็เกิดจากคนในชุมชน ดังนั้นคนในชุมชนย่อมรู้ปัญหา ทราบสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง ซึ่งจะสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยคนในชุมชน ส่งผลจะเกิดความสามัคคี ลดความขัดแย้ง ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง มีความสุขภายใต้หลักความพอเพียง แบบยั่งยืน

กลยุทธ์ที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่สำคัญของโครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

- ความยุติธรรม เกิดโดยชุมชน เพื่อคนในชุมชน เพื่อชุมชนสงบสุข

โดยผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้กำหนดนโยบายที่สำคัญในการสร้างชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข ให้แก่ชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งเกิดขึ้นในชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขและบริหารจัดการ สามารถดำเนินการตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน อันเป็นการลดความขัดแย้งและสร้างความสามัคคีให้แก่ชุมชน

แนวทางการสร้างชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข

สำหรับแนวทางการสร้างชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุขให้แก่ตำบลบ้านกลาง ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ขั้นตอนการให้ความรู้ สร้างทัศนคติ ประชาชน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง เป็นผู้ประสานงาน แสวงหาเครือข่ายในการดำเนินงาน โดย การให้ความรู้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

- 1) การให้ความรู้แก่บุคลากรภายในองค์กร

ซึ่งเกี่ยวกับความหมายของความขัดแย้ง วิธีการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้งโดยบุคลากรภายในจะเข้าไปมีบทบาท ร่วมกันอย่างไร

- 2) ให้ความรู้แก่บุคลากรนอกองค์กร

คือ การให้ความรู้กับเครือข่ายประชาชน กำนัน ผู้ใหญ่ รวมถึงตัวแทนตำรวจชุมชน เป็นการให้ ความรู้ กระบวนการปัญหาระยะความขัดแย้ง แนวคิดในการแก้ไขปัญหาระยะความขัดแย้ง

- 3) ให้ความรู้แก่กลุ่มผู้ที่ก่อเกิดปัญหาระยะความขัดแย้ง

กล่าวคือ กลุ่มผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เกี่ยวกับการป้องกัน เหตุนำไปสู่ความ ขัดแย้ง เช่น เรื่องกลิ่นเหม็นน้ำเสีย แมลงวัน และข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการจัดการปัญหาระยะความขัดแย้ง

4) ให้ความรู้แก่เยาวชน

โดยวิธีการส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มของเยาวชนที่สนใจ ในกระบวนการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในชุมชน โดยเรียกชื่อกลุ่มว่า “ยุวยุติธรรมชุมชน” เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุความขัดแย้งโดยชุมชน ข้อดี ข้อเสียในการดำเนินการโดยชุมชน การเข้าถึงการแก้ไขโดยกลไกขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกลางและวิธีการที่เยาวชนจะเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือในการดำเนินการในเรื่องแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในชุมชน การปรับทัศนคติด้วยการประชาสัมพันธ์ หรือสอดแทรกในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ประชุมประชาคมตำบล วิทยุชุมชน การเข้าให้ความรู้ตอนประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง การแก้ไขความขัดแย้ง ลงมือทำตัวอย่าง โดยนำชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาค

2. กิจกรรมค้นหาปัญหาคความขัดแย้ง

กระบวนการขั้นตอนในการค้นหาปัญหาคความขัดแย้งในชุมชน เป็นการให้ประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล การดึงความรู้จากหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุความขัดแย้ง วิธีการแก้ไขปัญหาค เพื่อนำมารวบรวมเป็นหมวดหมู่ โดยเรียงลำดับในการแก้ไขก่อนหลัง ปัญหาใดยังดำเนินการแก้ปัญหาคใดกำลังจะเกิดปัญหาคใดแก้ไขได้ไม่ยั่งยืน หรือปัญหาคใดส่อไปในทางที่รุนแรง เพื่อสังเคราะห์ รวบรวมกันแก้ไขปัญหาคและร่วมกันป้องกันโดยได้แยกออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

1) บุคลากรภายในที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

เบื้องต้นจะเป็นการสำรวจความขัดแย้งของชุมชนโดยบุคลากรภายในเพื่อนำมาวิเคราะห์ในมุมมองของบุคลากรภายใน หาที่มาของสาเหตุความขัดแย้งที่บุคลากรดังกล่าวได้รับรู้ หรือกำลังเกิดขึ้นหรือกำลังแก้ไขปัญหาคอยู่ เพื่อนำมารวบรวมในมุมมองต่างๆในปัญหาคความขัดแย้ง

2) ประชุมประชาคมหมู่บ้านและประชาคมตำบล

เพื่อค้นหากิจกรรมปัญหาคความขัดแย้งในชุมชน ดำเนินการ ออกประชุมประชาสัมพันธ์ การจัดประชุมประชาคม ครบทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง โดยการสอบถาม แสดงความเห็น โดยเริ่มจากการประชุมประชาคมระดับหมู่บ้านเป็นลำดับแรก การเข้าร่วมในการระงับข้อพิพาท การมีข้อพิพาทในชุมชนทุกเรื่อง แต่ละหมู่บ้านจะมีเครือข่ายอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางจะพานำเครือข่ายเหล่านี้เข้าร่วมเป็นกลไกในการระงับข้อพิพาทให้แต่ละคนที่เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นปัญหาคความขัดแย้งของชุมชน มีการแยกเป็นด้านๆ เช่น ด้านที่ดิน ด้านเกษตร ด้านสังคม ด้านไม่ได้ รับความเป็นธรรม เป็นต้น รวบรวมปัญหาคความขัดแย้งของแต่ละชุมชนแล้ว ก็จะมีการนำปัญหาคดังกล่าวเข้าสู่การประชุมประชาคมตำบล เพื่อเรียบเรียงลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาค เวลาที่ต้องใช้ในการแสวงหาพยาน หลักฐาน ข้อเท็จจริง โดยการออกพื้นที่ โดยมีชุมชนประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาค แยกปัญหาคใดเป็นปัญหาคเร่งด่วน ปัญหาคใดเป็นปัญหาคเร่งด่วน ปัญหาคใดเป็นปัญหาคที่ต้องส่งต่อหน่วยงานอื่น ที่มีหน้าที่หลักตามบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบที่ได้ระบุไว้ ซึ่งใช้เป็นแผนที่เดินในการนำไปแก้ไขปัญหาค ป้องกันความขัดแย้ง

3) จัดกิจกรรมค้นหาสาเหตุขัดแย้งในชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง จะดำเนินการค้นหาสมาชิกเครือข่ายจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และปราชญ์ชุมชนที่ประชาชนในชุมชนนับถือ

3. ขั้นตอนการแสวงหาเครือข่ายในการดำเนินการ

การค้นหาตัวแทนภาคประชาชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความขัดแย้งต้องคำนึงถึงบุคคลที่ประชาชนในชุมชนยอมรับนับถือ และมีความเป็นจิตอาสาที่จะช่วยเหลือสังคม โดยลักษณะทั่วไปไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่ต้องทราบข้อกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการระงับข้อพิพาทจัดการความขัดแย้ง โดยการแสวงหาแกนนำเครือข่ายมีขั้นตอนต่อไปนี้

1) แสวงหาในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และประชาคมตำบล

ประชุมประชาคมระดับหมู่บ้านจะเป็นผู้เสนอบุคคลที่จะเข้าร่วม โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องมีความยินยอมพร้อมใจ ซึ่งที่ประชุมระดับหมู่บ้านจะเป็นผู้แสวงหาในการประชุมประชาคมตำบลก็จะมีวิธีการลักษณะเช่นเดียวกัน เพียงแต่บุคคลที่ถูกเสนอชื่อจะมีหลากหลายหมู่บ้าน และรายชื่อต้องไม่ซ้ำกับระดับชุมชนหมู่บ้าน

2) แสวงหาจากปราชญ์ชุมชนที่ประชาชนนับถือ

พิจารณาจากประสบการณ์ในอดีตที่มีการระงับข้อพิพาทและบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ประสานงานดำเนินการได้ดีหรือจากประสบการณ์ในการทำงาน หรือตำแหน่งในลักษณะผู้นำธรรมชาติ เช่น หัวหน้าเหมืองฝาย ประธานกองทุนหมู่บ้าน มัคทายก ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นต้น ถ้าบุคคลเหล่านี้ไม่รับการคัดเลือกจากประชาคมหมู่บ้าน หรือประชาคมตำบล ก็จะดำเนินการเชิญบุคคลดังกล่าวโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางจะเป็นผู้เชิญ ทั้งนี้จะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลดังกล่าวก่อน

3) แสวงหาจากผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง

การแสวงหาบุคคลดังกล่าว ซึ่งเป็นบุคคลที่มีการคัดเลือกในเบื้องต้นจากประชาชน โดยกระบวนการระบบตัวแทนของประชาชนมีการเลือกตั้งแล้ว จะเป็นบุคคลที่ประชาชนในพื้นที่ให้ความไว้วางใจ การเข้าถึงข้อมูลข้อเท็จจริงในการบำบัดทุกข์บำรุงทุกข์ ก็จะทราบและเข้าถึงผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน หรือเข้าถึงรากของปัญหาชัดเจน ซึ่งการแก้ไขจัดการความขัดแย้ง จึงจำเป็นต้องให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหา

4) แสวงหาจากข้าราชการบ้านาญ หรือบุคคลที่เสนอเข้ามาคัดเลือก

ถือเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานในด้านต่างๆผ่านการใช้ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ อันเป็นผู้ทรงคุณค่าของชุมชน บุคคลดังกล่าวจะต้องถูกเสนอชื่อเข้าไปที่ประชุมประชาคมระดับตำบลอีกครั้งหนึ่ง เพื่อถ่วงถ่วงเพราะบุคคลที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความขัดแย้งระดับหนึ่งต้องมีการยอมรับทางชุมชน

5) แสวงหาเครือข่ายจากอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง หรือ จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การคัดเลือกวิธีนี้ ก็จะส่งหนังสือไปเชิญบุคคลดังกล่าวโดยได้รับการยินยอมสมัครใจ

4. ขั้นตอนอำนวยความสะดวก

สำหรับขั้นตอนการอำนวยความสะดวกให้แก่ชุมชนที่ประสบความขัดแย้ง ประกอบด้วย

1) การป้องกันปัญหาที่ได้รวบรวมข้อมูลจากชุมชน

กิจกรรมป้องกันปัญหาสาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ด้วยการสร้างเครือข่ายที่ก่อความเดือดร้อนในการป้องกันและช่วยแก้ไขปัญหา เป็นการรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งหมดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางมาวิเคราะห์ แยกเป็นกลุ่มปรากฏว่าในเขตมีผู้ประกอบการเลี้ยงปศุสัตว์ที่เป็นธุรกิจ สุกร ไก่ จำนวนมาก มีอุตสาหกรรมประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนำไปสู่การร้องเรียน ร้องทุกข์ ความไม่สามัคคีในชุมชน ดำเนินการให้บุคคลผู้ประกอบการรวมกลุ่ม

ผู้ประกอบการ ชื่อ เครือข่ายผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ(ผู้เลี้ยงปศุสัตว์) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) ประสานขอรายชื่อโดยการสำรวจจากชุมชน และดำเนินการประสานขอรายชื่อผู้ที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากผู้ที่ยื่นขอใบอนุญาต จากส่วนการสาธารณสุข จากกองคลัง การจัดเก็บรายได้มาวิเคราะห์รายชื่อรวบรวมทั้งหมดในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง

(2) เชิญบุคคลที่มีรายชื่อผู้ประกอบการทั้งหมด มาประชุมเพื่อคัดเลือกเครือข่ายของผู้ประกอบการทำหน้าที่ประสานงานในการจัดทำกิจกรรมต่อไป

(3) ประสานเครือข่ายผู้ประกอบการเสนอของบประมาณการจัดโครงการ การป้องกันระงับเหตุ ความเดือดร้อนรำคาญจากกองทุน ส่งเสริมสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางการประสานงานการทำกิจกรรม

(4) อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเหตุเดือดร้อนรำคาญ วิธีแก้ไขปัญหาระเบียบกฎหมาย และขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในนาม โครงการกิจกรรมชุมชนซ่อมทุกข์สร้างสุข

(5) ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อตั้งชุมชนเครือข่ายผู้ประกอบการเลี้ยงปศุสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ผลการดำเนินการของชมรมดังกล่าวจะคอยดูแลสมาชิกมิให้เกิดปัญหาจากการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีผลกระทบต่อชุมชน หากเกิดปัญหาก็จะเป็นตัวแทนประสานงานเข้าร่วมแก้ไขปัญหาค้นหากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ ขณะเดียวกันก็มีการเชิญวิทยากรจากสำนักปศุสัตว์ สาธารณสุขจังหวัด เพื่อมาให้ความรู้วิชาการเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงปศุสัตว์ ซึ่งเกิดนวัตกรรมใหม่ กล่าวคือ ชมรมผู้ประกอบการดังกล่าวมีการดำเนินการเองโดยการประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง หลักการคือ เมื่อผู้ประกอบการต้องไม่ก่อเกิดปัญหาให้กับชุมชน ผู้ประกอบการอยู่ได้ ชุมชนก็ต้องอยู่ได้

(6) ให้ผู้ประกอบการเสนอปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนเอง เช่น ทำเทียนหอม ก็เกิดปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบ เช่น การฟุ้งกระจายของกลิ่นน้ำหอม เป็นต้น แล้วให้ผู้ประกอบการเสนอแนวทางป้องกันในเหตุที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญอันนำไปสู่ความขัดแย้งของชุมชน

(7) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางจะนำสาเหตุแห่งปัญหา วิธีการแก้ปัญหามากำหนดเป็นเงื่อนไขในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในใบอนุญาตให้ประกอบการซึ่งหากมีเหตุปัญหากเกิดขึ้นโดยผิดเงื่อนไขก็จะนำมาพิจารณาการต่อใบอนุญาต หรือการบังคับใช้กฎหมาย

2) การรับเรื่องเพื่ออำนวยความสะดวกจากประชาชน

การรับเรื่องที่จะนำมาแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้กำหนดช่องทาง เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึง

- (1) ช่องทาง การร้องเรียน ร้องทุกข์ ผ่านทางสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง
- (2) รับเรื่องร้องเรียนผ่าน www.banglang.org
- (3) ร้องเรียนผ่านตู้/กล่องรับความเห็น (จดหมาย/บัตรสนเท่ห์/เอกสาร)
- (4) ไปรษณีย์ปกติ (จดหมาย/บัตรสนเท่ห์/เอกสาร)
- (5) ยื่นโดยตรง (จดหมาย/บัตรสนเท่ห์/เอกสาร)
- (6) ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน
- (7) โทรศัพท์ 053-481052
- (8) ข่าจากหนังสือพิมพ์

- (9) Email ของหน่วยงาน
- (10) ร้องเรียน Line (ศูนย์รับฟังปัญหา)
- (11) ร้องเรียนทาง Facebook

3) ขั้นตอนอำนวยความสะดวก โดยประชาชนมีกระบวนการมีส่วนร่วม

หลังจากได้รับเรื่องร้องเรียน/ความขัดแย้งของชุมชน ก็จะมีการจัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพื่อไม่ให้มีปัญหาลูกกลามขยายวงกว้างอันเป็นปัญหาที่รุนแรงในอนาคตได้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ใช้กระบวนการ ขั้นตอนตามกฎหมาย ระเบียบกำหนด มีการออกตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานสาธารณสุข กรมควบคุมมลพิษ อำเภอ จังหวัด เป็นต้น กระบวนการแก้ไขมีขั้นตอนที่หลากหลาย เช่น ต้องทำตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด การออกมาตรการคำสั่งทางปกครองมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ต้องหยุดกิจการชั่วคราว มีการฟ้องคดีระหว่างทางโรงงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง แต่ประชาชนก็ยังได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการดังกล่าวมาโดยตลอด จนกระทั่งเริ่มการจัดโครงการ การระงับข้อพิพาท หรือระงับความขัดแย้งโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (ชุมชนซ่อมทุกข์สร้างสุข) ความขัดแย้งระหว่างโรงงานกับชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง เปลี่ยนเป็นชุมชนอยู่ได้ โรงงานอยู่ได้ ความขัดแย้งกลายเป็นความสุข ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นจนกระทั่งปัจจุบัน โดยวิธีการดำเนินการ คือ

1) วิเคราะห์เรื่องร้องเรียน/ปัญหาความขัดแย้งมาจากเรื่องอะไร เพื่อที่แสวงหาเครือข่าย หน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้อง ภายนอก ร่วมดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือวิธีการแก้ไขปัญหา เช่น เรื่องความขัดแย้งกรณีประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพก็จะประกอบไปด้วย เครือข่ายภาคประชาชน เครือข่ายชมรมผู้ประกอบการ นักวิชาการสาธารณสุข สมาชิกสภา อบต. ผู้ใหญ่บ้านที่ร้องเรียน บางครั้งก็ต้องมีปศุสัตว์อำเภอ หน่วยงานสาธารณสุขจังหวัด โดย นายดำรงชัย ไชยมงคล นิติกรประจำองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง

2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ก็ได้ออกหนังสือแจ้งบุคคล ตามข้อ(1) เพื่อประชุมหรือแสวงหาข้อเท็จจริงที่นำมาประกอบการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง รวมถึงทำหนังสือเชิญผู้ที่ก่อปัญหาความขัดแย้งเข้ามาให้ข้อเท็จจริง

3) การแสวงหาข้อเท็จจริงและยุติปัญหา

เครือข่ายตามข้อ (1) ที่ได้เชิญมาร่วมดำเนินการโดยแยกเป็นกรณีดังกล่าวต่อไปนี้

1) การแก้ไขความขัดแย้งอันเนื่องจากการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชน จะมีวิธีการที่แตกต่างกันไปโดยจะมีรายละเอียด เช่น เครือข่ายออกพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง บางประเด็นมีการออกตรวจ เช่น โรงงานดาเลี่ยนฯ ผลิตเทียนหอมมีกรณีพิพาทเวลากลางคืนใกล้รุ่ง เครือข่ายก็จะมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยวิธีการพิสูจน์กลิ่นในเวลาดังกล่าว การแจ้งให้คู่กรณีพิพาทเข้ามาชี้แจง อาจเป็นหนังสือหรือวาจาโดยเครือข่ายก็จะมีการนัดประชุม เพื่อฟังข้อเท็จจริงหรือประชุมสรุปข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อเท็จจริงจากประชาชนในชุมชนเข้าไปสอบถามจากประชาชนในพื้นที่ จากพยานเอกสารอาจจะเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในใบอนุญาต เป็นต้น บางเรื่องจะเป็นประเด็นเกี่ยวกับความรุกรานที่ดินระหว่างเอกชน แต่มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตก่อสร้างอาคารด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง และเครือข่ายจะต้องมีการดำเนินการหาข้อยุติในเรื่อง ที่ดินรุกรานก่อน เมื่อมีข้อยุติดังกล่าวแล้ว จึงต้องมาพิจารณาในเรื่องข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารต่อไป

2) การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากกรณีพิพาทเรื่องอื่นของชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางมีโครงการการระงับความขัดแย้งโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (ชุมชนซ่อมทุกข์สร้างสุข) เมื่อประชาชนเกิดปัญหาความขัดแย้งเกิดเป็นข้อพิพาทระหว่างกัน ไม่มีหนทางออกในการแก้ไขปัญหา ได้รับคำแนะนำเข้ามาปรึกษาผู้เสนองานก็จะรับเรื่องเข้ากระบวนการดำเนินการออกหนังสือเชิญเครือข่ายภาคประชาชน สมาชิกสภา อบต. ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านที่ผู้ร้องอาศัย รองนายกที่ได้มอบหมายให้กำกับดูแลงานกฎหมายและคดีโดยวิธีการ เช่น เชิญคู่กรณีมาหารือเท็จจริง และประนีประนอมข้อพิพาทหาหนทางออกโดยเครือข่ายเป็นกลไกในการยุติข้อพิพาท จัดทำบันทึกข้อตกลง และมอบให้ทั้งสองฝ่าย

4) การประชาสัมพันธ์ โครงการกิจกรรม

เมื่อมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเกิดการแก้ไขปัญหาโดยชุมชนที่ยั่งยืนและให้เครือข่ายเกิดความภูมิใจในการแก้ไขช่วยเหลือสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางมีการประชาสัมพันธ์บุคคลที่ร่วมเป็นเครือข่ายให้ชุมชนทราบว่าเครือข่ายภาคประชาชนมีบทบาทความสำคัญอย่างไร เช่น เมื่อมีปัญหาในชุมชนบุคคลเหล่านี้ก็จะเป็นตัวเชื่อมข้อเท็จจริง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมวิเคราะห์เพื่อให้เป็นข้อมูลตัดสินใจในการยุติข้อพิพาท

ประชาสัมพันธ์ วิธีการขั้นตอนการอำนวยความสะดวกที่ประชาชนมีกระบวนการมีส่วนร่วม โดยได้จัดทำคู่มือประชาชนเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ และการยุติความขัดแย้งของชุมชนและเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบ

5. การขยายผลสู่เยาวชน (ยุวยุติธรรมชุมชน)

เป็นการให้เยาวชนได้เรียนรู้กระบวนการ ขั้นตอน แนวคิด ประโยชน์ของการระงับข้อพิพาทในชุมชนเพื่อคนชุมชน โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางเป็นผู้ประสาน โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1) รับสมัครเยาวชนที่มีความสนใจในเรื่องดังกล่าว โดยเยาวชนจะมาดำเนินการเรียนรู้ขั้นตอนวิธีการแนวคิด เกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งของชุมชน โดยนายดำรงชัย ไชยมงคล ตำแหน่งนิติกรเป็นพี่เลี้ยงในนามชื่อกลุ่ม“ยุวยุติธรรมชุมชน”

2) เยาวชน จะดำเนินการจัดบอร์ดในเรื่องที่ได้ศึกษาเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งของชุมชน

3) เยาวชน จะดำเนินการขยายผล การที่ได้เรียนรู้ กระบวนการ ขั้นตอน โดยเป็นผู้ช่วยในการทำกิจกรรมขยายผลต่อเยาวชนอื่นๆ ในโครงการเยาวชนสร้างสรรค์

4) เยาวชน จะดำเนินการบรรยายสรุป ผลการเรียนรู้ ฐานกิจกรรม ยุวยุติธรรมชุมชน โดยสรุปให้กับกลุ่มเยาวชนอื่นๆ โดยมีพี่เลี้ยงเป็นผู้ให้คำแนะนำ

ขั้นตอนสำคัญในการระงับข้อพิพาท

ในส่วนของการส่งเสริมในการระงับข้อพิพาทโดยประชาชนมีส่วนร่วม ก็คือให้เครือข่ายแกนนำเป็นผู้นำระดับหนึ่งที่ทำข้อยุติในชุมชนเบื้องต้น ถ้ามีกรณีพิพาทในหมู่บ้านก็จะให้ทางผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้พิจารณาไกล่เกลี่ยก่อน ถ้าหากไกล่เกลี่ยในระดับหมู่บ้านไม่ประสบความสำเร็จ ก็จะต้องเข้าสู่ศูนย์ยุติธรรมชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ซึ่งทาง อบต. ก็จะเชิญคณะกรรมการที่มีอยู่ของแต่ละหมู่บ้านเข้ามาช่วยในการไกล่เกลี่ยในกรณีข้อพิพาทต่างๆ เพื่อหาแนวทาง เพื่อให้ผู้มีกรณีพิพาทมีความพึงพอใจ ให้กรณีพิพาทหมดไปจากคู่กรณี ถ้าคู่กรณีไม่สามารถที่ตกลงกันได้จริงๆ ก็ต้องไปสู่ขั้นตอนต่อไป คือ ให้ผู้ที่ขัดแย้งกันไปฟ้องร้องกันเอง แต่หลักการหลักก็คือ ให้สำเร็จในชุมชน ให้เครือข่ายชุมชนไปแก้ไขปัญหาเบื้องต้น

ก่อน ทาง อบต. มีการประชาสัมพันธ์ ทั้งในส่วนเสียงตามสาย ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา อบต. และในส่วน ของคณะกรรมการยุติธรรมชุมชน ในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านแต่ละบ้านได้รับทราบว่ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง มีศูนย์ยุติธรรมชุมชนสามารถที่จะไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชุมชน การไกล่เกลี่ยความขัดแย้งมันไม่ถือเป็นเรื่องรุนแรงมาก ทาง อบต. สามารถที่จะยุติให้สำเร็จในพื้นที่ได้โดย ไม่ต้องฟ้องร้องกันในกระบวนการในชั้นศาล เนื่องจาก การฟ้องร้องในชั้นศาลจะมีความยุ่งยากในขั้นตอน ต่างๆ และมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง หากเกิดเรื่องที่ไม่เข้าใจกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือเรื่องใดๆ ถ้าไม่มีคนกลางในการไกล่เกลี่ยก็จะหาข้อยุติไม่ได้ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านกลางจึงได้แต่งตั้ง คณะกรรมการยุติธรรมชุมชน หรือที่เรียกว่า เครือข่ายแกนนำ เพื่อที่จะเป็นคนกลางในการเข้าไปไกล่เกลี่ย ปัญหาความขัดแย้งแก้ไขปัญหาเบื้องต้น ซึ่งจะช่วยให้ข้อพิพาทยุติลงได้ ทำความตกลงเข้าใจกันได้ซึ่งกันและ กันโดยผ่านกระบวนการยุติธรรมชุมชน

เริ่มแรกการที่ที่เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนกับโรงงาน อุตสาหกรรม ดาเลี่ยนฯ ทางองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้ใช้กฎหมายในการเข้าไปบีบบังคับ โรงงานทำให้ใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลจริง แต่ยังทำให้ความขัดแย้งยังคงอยู่ จึงเปลี่ยนกลไก วิธีการ ร่วมกันหาหรือจะหาอย่างไรเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งสองด้านและที่สำคัญต้องไม่ให้ฝ่ายใด เสียเปรียบ หรือเดือดร้อน คือ ก่อนที่จะใช้มาตรการ กฎหมายที่ อบต. มีอยู่ไปบังคับ ต้องการนำชุมชนที่ เกิดปัญหาเข้ามาคุยกันก่อน โดยทาง อบต. ได้สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้สร้างเครือข่ายของ หมู่บ้านเข้ามาเป็นกลไกกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกิดขึ้น ซึ่งเครือข่ายจะมีทุกหมู่บ้านเขตพื้นที่องค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านกลางดูแลอยู่ โดยเครือข่ายเหล่านี้จะมาจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา อบต. นักปราชญ์ ชำราชากร หรือเป็นบุคคลที่ชาวบ้านนับถือ เมื่อแสวงหาเครือข่ายจะมีส่วนร่วมเข้ามาแก้ไข อย่างไร

1) ร่วมคิด คือ จะทำอย่างไรให้ความขัดแย้งในชุมชนเบาบาง หรือหมดไป โดยการระดมความคิด กันเพื่อหาแนวทางในการทำกิจกรรม การหาวิธีการแก้ไข การใช้กลวิธีในการไกล่เกลี่ย

2) ร่วมทำ คือ การลงมือทำร่วมกันในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง เป็นกลไกกลางในการแก้ไขปัญหา เวลาเกิดข้อพิพาท

3) ร่วมตัดสินใจ คือ เวลามีปัญหา ปัญหาในการทำงาน ต้องมาปรึกษากันหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้น

4) ร่วมประเมินผล คือ ในรอบ 1 ปีผ่านไปก็กลับมาดูว่า ความขัดแย้งที่ผ่านมานั้น ส่วนมากเกิด จากเรื่องใด และหาวิธีป้องกันการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะเรื่องอำนาจหน้าที่ กฎหมาย หรือเรื่องอื่นๆ ที่เป็น อุปสรรคในการดำเนินงาน

5) ร่วมทุน คือ ทุนความคิดที่เปิดให้คนนอกมาแสดงความคิดเห็น หรือร่วมแรงในการเข้าร่วมในการ ทำกิจกรรม รวมถึงขยายผลไปสู่เยาวชน โดยที่ไม่ได้ให้ผลตอบแทนเป็นตัวเงินซึ่งเป็นการเสียสละส่วนตน เพื่อส่วนรวม

เมื่อได้แนวคิดของคน วิธีการ กระบวนการที่กล่าวมาข้างต้น ก็จะทำให้เกิดการทำงาน เมื่อมี ข้อพิพาทเข้ามา องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านกลางก็จะดำเนินการส่งเรื่องให้เครือข่ายรับทราบ เข้ามา ดำเนินการเรื่องการแก้ไข หรือร่วมกันเข้ามาทำกิจกรรมต่างๆเช่น การให้ความรู้ประชาชน เป็นต้น

สรุปกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทของชุมชนตามแนวทาง ชุมชนซ่อมทุกซ์ สร้างสุข

- **การขยายความคิดการแก้ไขปัญหโดยคนในชุมชน**

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ขยายความคิดในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยคนในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ การเริ่มต้นให้ความรู้และขยายความคิดในการแก้ไขปัญหความขัดแย้งโดยคนในชุมชนผ่านเวทีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางสัญจรประมาณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2557

- **กิจกรรมค้นหาปัญหาในชุมชน**

สำหรับแนวทางของการดำเนินการในกิจกรรมค้นหาปัญหาในชุมชน ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญผ่านกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชุมชน โดยการให้เครือข่ายภาคประชาชนดำเนินการในการสอบถามถึงปัญหาในชุมชนผ่านการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรมที่สมาชิกของชุมชนควรจะได้รับ รวมทั้งการสอบถามถึง

ปัญหาสังคม หรือ ปัญหาความขัดแย้งในหมู่บ้าน

วิธีการแก้ไขปัญหสังคม หรือ ปัญหาความขัดแย้งในหมู่บ้าน

ต้องการให้เครือข่ายยุติธรรมชุมชนในหมู่บ้านเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่บ้านอย่างไร

- **ชุมชนรวมกันเสนอปัญหา**

ภายหลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้ขยายความคิดในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชุมชนผ่านเวทีองค์การบริหารส่วนตำบลสัญจร พบว่าสมาชิกของชุมชนได้รวมตัวกันและได้ให้ความร่วมมือในการเสนอปัญหาที่ประสบในพื้นที่ ซึ่งได้มีการเริ่มประชุมดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557

- **จัดอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกในองค์กร**

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกในองค์กร ซึ่งเป็นผู้ที่มบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหซึ่งรวมทั้งปัญหาความขัดแย้งให้แก่ชุมชน นอกจากนี้ ยังมีการเรียนรู้แนวทางในการความปรองดองสมานฉันท์ความสามัคคีในหมู่คณะ รวมทั้งการนำประสบการณ์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับการพัฒนาชุมชนตำบลบ้านกลาง

- **สร้างความเข้าใจด้านการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้แก่สมาชิกของชุมชน**

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางได้จัดกิจกรรมเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจด้านการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้แก่สมาชิกของชุมชน ดังนี้

1. การให้ความรู้ประชาชน สร้างความเข้าใจ และทัศนคติในความสามัคคี

2. การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อนำไปสู่การตระหนักถึงปัญหาและการแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหให้แก่ชุมชนร่วมกัน

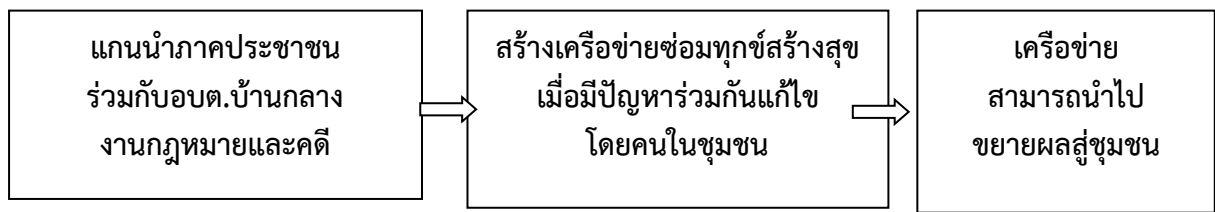
3. การสร้างความรู้ เสริมความเข้าใจในวิธีการแก้ไขปัญหเมื่อมีปัญหาโดยคนในชุมชนร่วมหาวิธีแก้ไข และร่วมมือแก้ไข ซึ่งมีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางเป็นผู้ประสาน อำนวยความสะดวกเชื่อมโยงในการแก้ไขปัญห

4. การค้นหากิจกรรมปัญหาในชุมชน โดยส่งต่อหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม หากบางเรื่องที่ชุมชนแก้ไขได้ด้วยตนเองก็จะเริ่มช่วยกันแก้ไข

- **สร้างเครือข่ายและขยายเครือข่าย**

แนวทางหนึ่งที่สำคัญในการสร้างสังคมซ่อมทุกข์ สร้างสุข คือ การสร้างเครือข่ายและขยายเครือข่ายในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน แนวทางที่สำคัญของการขยายเครือข่าย คือ

การสร้างเครือข่ายในการซ่อมทุกข์สร้างสุขให้แก่ชุมชนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้สมาชิกของชุมชนได้เข้ามาเป็นแกนนำภาคประชาชนเพื่อร่วมกันดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยปฏิบัติงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง งานกฎหมายและคดี ภายหลังจากนั้น จึงมีการสร้างเครือข่ายสังคมซ่อมทุกข์สร้างสุข เมื่อชุมชนตำบลบ้านกลางประสบปัญหาจึงได้ร่วมกันดำเนินการในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนร่วมกัน สำหรับแนวทางของการสร้างเครือข่ายประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ อาทิ การอบรมให้ความรู้แก่เครือข่ายภาคประชาชน การแบ่งกลุ่มจัดทำหัวข้อจัดความขัดแย้งในชุมชน

สำหรับเครือข่ายภาคประชาชนของชุมชนตำบลบ้านกลาง ประกอบด้วย สมาชิกในชุมชน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ซึ่งเครือข่ายดังกล่าวจะสามารถนำไปขยายผลสู่ชุมชน คือ รวมมือกับชุมชนในการแสวงหาแนวทางในการลดความขัดแย้งของชุมชน เพื่อสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้แก่ชุมชนร่วมกัน

- กิจกรรมด้านการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยคนในชุมชน

เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งขึ้นในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง แนวทางที่สำคัญ คือ การจัดกิจกรรมด้านการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยคนในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ สมาชิกของชุมชนได้ร่วมกันแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยการให้คู่กรณีที่ประสบความขัดแย้งได้มีการมาพูดคุยเพื่อแสวงหาทางออกที่เป็นแนวทางที่ทั้งสองฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยการให้คู่กรณีที่สร้างปัญหาให้แก่ชุมชนได้รับทราบถึงปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อชุมชน หรือ ต่อคู่กรณี ซึ่งหากคู่กรณีที่สร้างความเดือดร้อนไม่ยอม อาทิ สมาชิกของชุมชนจะมีการดำเนินการ อาทิ ตัดประปา ขวางพื้นที่ไม่ให้เข้าออก ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลและเครือข่ายภาคประชาชนจะต้องอธิบายให้ประชาชนในชุมชนตำบลบ้านกลางทราบว่าเป็นวิธีการที่ผิดกฎหมาย แต่ควรทำความเข้าใจเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน และทำบันทึกข้อตกลงระหว่างผู้ที่สร้างปัญหาให้แก่ชุมชน

ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างกรณีศึกษา

ประชาชนในหมู่ 7 ตำบลบ้านกลางซึ่งประสบปัญหาความขัดแย้งกับบริษัทแห่งหนึ่งที่ได้ตั้งขึ้นในพื้นที่หมู่ที่ 7 ซึ่งบริษัทดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับชุมชนหมู่ 7 เนื่องจากเป็นโรงงานที่ผลิตเทียนผสมหัวน้ำหอม ทำให้ส่งผลกระทบต่อกลิ่นจากโรงงานที่ไปรบกวนสมาชิกของชุมชน โดยกลิ่นมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตความเป็นอยู่โดยสงบสุขของประชาชนในพื้นที่หมู่บ้านดังกล่าว ตั้งแต่ พ.ศ.2551 ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ปัญหาโดยบริษัทไม่ทำการผลิตเทียนที่ผสมน้ำหอม เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2553 บริษัทได้มีการเชิญหน่วยงานราชการ ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชน เพื่อปรึกษาหารือ การทำโรงงานระบบปิด เพื่อรับรายการส่งสินค้าที่มีกลิ่นน้ำหอมกลับเข้ามาผลิต โดยเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553 ประชนหมู่ 7 ผู้จัดการบริษัทดังกล่าว และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้ตกลงเพื่อหาข้อยุติปัญหาดังกล่าวดังนี้

1. บริษัท โดยกรรมการผู้จัดการได้ตกลงกับประชาชนหมู่ 7 โดยมีเนื้อความว่าบริษัทจะไม่ดำเนิน

การสร้างระบบปิดที่โรงงาน ไม่มีการรับรายการสั่งซื้อที่มีน้ำหอมกลับเข้ามาผลิตในโรงงาน โดยจะผลิตเฉพาะส่วนที่ไม่มีกลิ่นเท่านั้น

2. เมื่อประชาชนได้รับกลิ่นการฟุ้งกระจายจากบริษัท โดยการพิสูจน์จากคณะกรรมการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีความเป็นกลางและน่าเชื่อถือได้ บริษัทยินดีที่จะปิดบริษัททันทีเพื่อเป็นการรับประกันว่าบริษัทจะไม่ผลิตเทียนที่ผสมหัวน้ำหอมในบริเวณโรงงานหมู่ที่ 7 อีก

- การขยายผลสู่เยาวชน (ยุวติธรรมชุมชน)

การส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้กระบวนการ ขั้นตอน แนวคิด ประโยชน์ของการระงับข้อพิพาทในชุมชนเพื่อคนชุมชน โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางเป็นผู้ประสาน เนื่องจากเด็กและเยาวชนในวันนี้คือ ผู้ใหญ่ในวันหน้า การที่เด็กและเยาวชนมีแนวคิดที่ดีต่อกระบวนการจัดการความขัดแย้งระงับข้อพิพาทในชุมชน จะเป็นการสร้างสังคมที่ไร้ทุกข์ สร้างสุข ในอนาคตให้แก่ตำบลบ้านกลางได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการระงับข้อพิพาท แก้ไขความขัดแย้งในชุมชน โดยได้เริ่มจากสร้างเครือข่ายขึ้นมาเป็นกลไกกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกิดขึ้น โดยต้องตั้งอยู่บนหลักการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือที่จะทำให้รัฐสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง และตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการดำเนินงานที่สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทั้งภาคประชาชน เอกชน และรัฐบาล โดยประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันในการจัดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน โดยได้มีขั้นตอนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่สำคัญ 5 ประการ คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมประเมินผล และร่วมทุน อันส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางสามารถสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทชุมชน อันเป็นการลดความขัดแย้ง สร้างสมานฉันท์และก่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคมอันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากความขัดแย้ง ข้อพิพาทของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหวาดกลัวอาชญากรรม

จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลบ้านกลาง ซึ่งเป็นผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรวมอายุ 60 ปี กลุ่มตัวอย่าง พบว่า

“ผมเป็นคนในท้องที่ตำบลบ้านกลาง ตำบลบ้านกลางไม่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมอะไรที่รุนแรง ปัญหาทำร้ายกัน ปล้น จี้ ข่มขืน ไม่ต้องพูดถึงครับ ไม่มีในตำบลเรา จะมีบ้างก็ปัญหาความขัดแย้ง เดิมที่เราไม่ชอบโรงงานเทียนที่มาตั้งในตำบล เพราะส่งกลิ่นรบกวนในบางหมู่บ้าน หรือ บางทีปัญหาเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ชาวบ้านไม่พอใจจะทะเลาะกับโรงงานเหล่านั้น แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางมีโครงการช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ปัญหาวงนี้ก็ไม่เกิดขึ้น ตำบลเราก็ออยู่กันอย่างสงบไม่มีปัญหาความขัดแย้ง

ผมไม่กลัวอาชญากรรมในตำบลบ้านกลางเลยครับ เพราะเรามีความสามัคคีกัน มีอะไรก็มีการช่วยเหลือเป็นหูเป็นตาให้แกกัน หลังจากองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามาดูแลปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ชุมชนตำบลบ้านกลางก็มีความสุขมากขึ้น เราไม่มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้ง มีความเอื้ออาทรต่อกัน ผมไม่กลัวอาชญากรรมอะไรในตำบลนี้เลยครับ”

กรณีศึกษาที่ 16

เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
และการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

**“การป้องกันเด็กและสตรีจากการตกเป็นเหยื่อ
การป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง
และการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชน”**

เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขั้นสูง (high crime) คือ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม คือ การป้องกันกลุ่มเสี่ยงในการกระทำความผิด และการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่ประชาชนในตำบลเกาะคา

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลเกาะคา

เทศบาลตำบลเกาะคาตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเกาะคา ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของ 3 ตำบล คือ ตำบลศาลา ตำบลท่าผา และตำบลเกาะคา ประกอบด้วยจำนวน 7 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 270 เมตร สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ โดยมีแม่น้ำวังไหลผ่านตรงกลางพื้นที่ มีพื้นที่ 3.95 ตารางกิโลเมตร ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเกาะคามีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 2,119 ครัวเรือน มีประชากรรวม 5,030 คน เป็นชาย 1,940 คน หญิง 2,297 คน ลักษณะชุมชนของเทศบาลตำบลเกาะคา จะหนาแน่นเฉพาะบริเวณชุมชนตลาดและสองฝั่งริมแม่น้ำวัง นอกจากนี้ที่ดังกล่าว เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและที่ทำการเพาะปลูกแต่ไม่มากนัก การก่อสร้างบ้านเรือนจะแออัดในเขตชุมชนตลาด และอุตสาหกรรม บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย สำหรับดีกอาคารพาณิชย์จะอยู่หนาแน่นบริเวณหน้าโรงงานน้ำตาลเกาะคา ส่วนถนน ตรอก ซอย คับแคบ พื้นที่จำกัด เพราะเป็นชุมชนที่อยู่กันมานานไม่มีการวางผังเมืองมาก่อน ทำให้การพัฒนาและดูแลรักษาทำได้ตามข้อจำกัด

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง การเกษตรทำเป็นส่วนน้อย บางส่วนของประชากรประกอบอาชีพทางด้านรับจ้างทำงานตามโรงงาน อุตสาหกรรม ในเขตเทศบาลตำบลเกาะคาและเขตติดต่อการเกษตรกรรม ประชาชนบางส่วนประกอบอาชีพทางการเกษตร ปลูกพืชสวนตามริมฝั่งแม่น้ำวัง ที่สำคัญ คือ ลำไย ส้มโอ มะม่วง เป็นต้น โดยผลผลิตทางการเกษตรจะนำไปจำหน่ายในตลาดในหมู่บ้าน ผลผลิตส่วนใหญ่จะได้ผลดีมีมากเพราะมีน้ำจากแม่น้ำวัง

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาประสบ

สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาประสบพบว่า ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรง หากแต่ประสบปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือ มีพฤติกรรมในการกระทำความผิด รวมทั้งปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี หากแต่ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงแต่ประการใด

บทบาทของเทศบาลตำบลเกาะคาในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญของเทศบาลตำบลเกาะคาในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในตำบลเกาะคา คือ เน้นความสำคัญที่การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเกาะคา โดยให้ทุกฝ่ายในชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของ ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมทำ และร่วมตัดสินใจในโครงการต่างๆ ทุกฝ่าย ก่อเกิดเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของชุมชน รับรู้ข่าวสารในพื้นที่ด้วยกัน สามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงาน เป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ช่วยกันดูแลพื้นที่ นำมาซึ่งความโปร่งใสในการทำงาน เทศบาลตำบลเกาะคาใช้กลไกการจัดการแบบครอบครัวเดียวกันเพราะเมื่อรู้สึกเป็นครอบครัวเดียวกันแล้วจะนำมาซึ่งความไว้วางใจและเชื่อมั่นในการทำงาน สร้างการยอมรับเพื่อพัฒนาชุมชนและพื้นที่ให้น่าอยู่บนรากฐานแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกสาธารณะร่วมกันของคนในชุมชน ทำให้ทุกคนรู้สึกเป็นเจ้าของท้องถิ่น ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การสร้างเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยทำให้สมาชิกของชุมชนเห็นว่าการที่ชุมชนจะมีบรรยากาศของการเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกๆ คน อาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ หากแต่ความสุขที่แท้จริงเกิดจากความเข้มแข็งของคนในชุมชนจนนำไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ ไม่ใช่แค่วัตถุนิยมที่เป็นเพียงความสุขฉาบฉวยซึ่งสร้างสีสันให้ชีวิตเพียงครั้งคราว อันส่งผลให้เกิดความเป็นชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนแห่งการเอื้ออาทร อันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพในชุมชน

บทบาทที่สำคัญของเทศบาลตำบลเกาะคาในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและสตรี และการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชน

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลเกาะคาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลตำบลเกาะคาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. เวทีในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

เทศบาลตำบลเกาะคามีแนวทางที่สำคัญ คือ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกคนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเกาะคา โดยมีเครื่องมือที่เทศบาลตำบลเกาะคานำมาใช้กับทุกโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่ คือ เวทีสาธารณะรับฟังความคิดเห็น 2 เวที ได้แก่

- เวทีช่วงผลึกษา เวทีห้อมกำกิด

เป็นเวทีกลางในการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาคนในชุมชนด้วยคนในชุมชน

โดย “ช่วงผลึกษา” เป็นภาษาเหนือแปลว่า ลานความคิด (ช่วง แปลว่า ลาน , ผลึกษา แปลว่า ความคิด)

ดังนั้น ลานความคิดของแต่ละหมู่บ้านจึงเป็นเวทีที่ทุกคนจะได้ร่วมนำเสนอและกำหนดประเด็นปัญหาได้อย่างอิสระ เมื่อค้นพบประเด็นปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ ทุกคนจะร่วมกันสรุปต้นเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา พร้อมจัดทำเป็นแผนชุมชน แล้วนำเสนอต่อเวทีประชาคมที่ได้เชิญให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมรับฟังและสรุปแนวทางแก้ไขปัญหาก็สามารถทำได้จริง ก่อนนำแผนดังกล่าวไปปรับใช้ในชุมชน เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

จากการทำเวทีช่วงผลึกษาโดยศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านไร่อ้อย มีประเด็นปัญหาสำคัญหลายประการที่ต่อมาได้รับการประกาศเป็นเทศบัญญัติของเทศบาลฯ ก่อนจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการคืนให้แก่ชุมชน อาทิ โครงการเกี่ยวกับเด็กและสตรี และโครงการเกี่ยวกับยาเสพติด

ซึ่งก่อให้เกิดศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรีเทศบาลตำบลเกาะคา ที่ทางเทศบาลตำบลเกาะคา ร่วมกับ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำปาง จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการถูกรังแกและถูกทำร้ายทางเพศ

ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในชุมชน โดยในเวทีช่วงผลัดส่งผลให้ประชาชนทุกคนตระหนักว่าไม่สามารถจัดการกับปัญหาดังกล่าวได้ จึงได้ขอความช่วยเหลือมายังเทศบาลตำบลเกาะคาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหามา แม้จะมีหลายขั้นตอนแต่ชุมชนก็ไม่ย่อท้อที่จะร่วมผลักดันแผนชุมชนไปสู่นโยบายของท้องถิ่นให้ได้ จนกระทั่งเทศบาลตำบลเกาะคาได้กำหนดนโยบายและแนวทางที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหามารดาตกเป็นเหยื่อของเด็กและสตรี

เมื่อมีการร่วมคิดร่วมทำจากความรู้สึกจิตสาธารณะ ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาได้แบบไม่พลาดเป้า และเมื่อแผนชุมชนที่ทุกคนช่วยกันทำ ถูกนำไปประกาศเป็นเทศบัญญัติเพื่อแก้ไขปัญหามารดาตกเป็นเหยื่อของเด็กและสตรี ก็ยังทำให้คนในชุมชนมีความเป็นจิตสาธารณะมากยิ่งขึ้น เพราะภาคภูมิใจที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหา และทำให้ถิ่นกำเนิดมีความปลอดภัยและน่าอยู่

ข้อดีของการทำเวทีช่วงผลัด นอกจากจะเปิดโอกาสให้คนในชุมชนร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชุมชนอย่างได้ผลแล้ว ยังเป็นการตัดทอนขั้นตอนที่ยังยากจากการรอให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การช่วยเหลือ เพราะอาจแก้ไขปัญหามาได้ไม่ทันการณ์และไม่ตรงจุด ซึ่งการทำเวทีช่วงผลัดของศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านไร่อ้อยได้มีการถอดเป็นบทเรียนสำหรับให้ชุมชนอื่นได้มาเรียนรู้กระบวนการและนำไปปรับใช้กับชุมชนของตนเองได้ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายในการเป็นเมืองน่าอยู่ร่วมกัน โดยหัวใจสำคัญก็คือการที่ทุกคนในชุมชนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของท้องถิ่น

- เวทีประชาคม

เป็นเวทีในการปรึกษาหารือระหว่างเทศบาลกับชุมชน

ทั้งสองเวทีทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับทราบปัญหาในพื้นที่ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของเทศบาล ในขณะเดียวกันเทศบาลสามารถสื่อสารกลับไปยังประชาชน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาทำให้ประชาชน รับทราบความเคลื่อนไหวของแต่ละโครงการต่างๆ ในพื้นที่ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวกผ่านกลไกต่างๆ และสามารถติดตามตรวจสอบการทำงานของเทศบาลได้หลายช่องทาง โดยแนวคิดหลักสำคัญ คือ เทศบาลเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนใช้หลักร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เมื่อทั้งสองฝ่ายรับรู้ข้อมูลและสามารถเข้าถึงข้อมูลการทำงาน ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าการที่เทศบาลมีความใกล้ชิดรู้สึกผูกพันเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน

2. การค้นหาวิจัยชุมชน

ปัญหาต่างๆ ทั้งเรื่องเล็กและเรื่องใหญ่ในทุกสังคม คนในชุมชนจะเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดถึงรากเหง้าของปัญหา ซึ่งจากการใช้พื้นที่สาธารณะในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมถกประเด็นปัญหาสาธารณะในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเกาะคา ทำให้เกิดกลุ่มคนในชุมชนที่มีจิตอาสาต้องการพัฒนาและดูแลหมู่บ้านให้มีความสุข โดยหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้านมีการค้นหาบุคคลที่มีจิตอาสาประมาณ 10 คน เป็นนักวิจัยชุมชน เพื่อทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนในตำบลเกาะคา และนำปัญหาดังกล่าวไปเสนอให้เทศบาลตำบลเกาะคาได้รับทราบ

บทบาทของนักวิจัยในตำบลมีหน้าที่ชวนคุย วิเคราะห์พื้นที่ ค้นหาปัญหา หาพื้นที่สร้างสรรค์ ค้นหาข้อมูล นำเสนอข้อมูล และจัดเวทีสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนร่วมกัน ซึ่งนักวิจัยชุมชนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้เทศบาลตำบลได้รับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อนำไปสู่แนวทางในการวางแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดัง ๓ ที่เกิดขึ้นในชุมชนตำบลเกาะคาด้วยกัน ซึ่งนักวิจัยชุมชนมี

บทบาทที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา ดังจะเห็นได้จาก นักวิจัยชุมชนในแต่ละหมู่บ้านจะทำการสอบถาม ชวนคุย และวิเคราะห์ร่วมกัน จนกระทั่งทราบว่าพื้นที่ตำบลเกาะคา ประสบปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยเด็กและสตรีตกเป็นเหยื่อจากการถูกทำร้ายในครอบครัว จึงได้ประชุมร่วมกับเทศบาลตำบลเกาะคา เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการจัดตั้งศูนย์ที่สำคัญ ดังนี้

3. การสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน

เทศบาลตำบลเกาะคาได้สร้างการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมซึ่งมีความจำเป็นต้องเปิดพื้นที่ทางความคิดในทุกชุมชน โดยให้แต่ละชุมชนได้ร่วมกันออกแบบกิจกรรมอย่างอิสระ โดยพื้นที่ที่สามารถสร้างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมได้ง่ายที่สุด คือ ศูนย์เรียนรู้ชุมชน ที่สมาชิกในชุมชนจะได้มาจับกลุ่มอ่านหนังสือพิมพ์ ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ตั้งวงเล่นดนตรี และเล่นกีฬาด้วยกัน เมื่อเกิดการรวมตัวตั้งแต่ 2-3 คน ขึ้นไป ก็จะมีการเปิดประเด็นพูดคุยเรื่องของตนเองไปจนถึงเรื่องของประเด็นสาธารณะ ความมีจิตสาธารณะและจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชนก็เริ่มเกิดขึ้นจากตรงจุดนี้ โดยผ่านการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกของชุมชนตำบลเกาะคา

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคาได้ถอดบทเรียนของทุกชุมชนออกเป็น 8 ระบบ 33 แหล่งเรียนรู้ โดย “ศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านไร่อ้อย” เป็นแหล่งเรียนรู้อีกหนึ่งแห่งหนึ่งที่มีเอกลักษณ์และมีความเข้มแข็งสูง มีการร่วมคิดร่วมสร้างแผนชุมชน โดยใช้ “เวทีช่วงวงญา” เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ทางความคิด เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างการเรียนรู้ร่วมกันจึงเป็นสิ่งที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมทั้งปัญหาอาชญากรรม เนื่องจากสมาชิกของตำบลเกาะคาได้มีการเรียนรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันและมีการถอดบทเรียนในการเรียนรู้ร่วมกัน อันเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ

เทศบาลตำบลเกาะคาได้ป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่ประชาชนกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ ซึ่งเกิดจากนักวิจัยชุมชนที่ได้ค้นหาปัญหาจากเวทีช่วงวงญา จนกระทั่งทราบว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในตำบลเกาะคา คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนรวมทั้งสตรีตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงโดยเฉพาะจากคนใกล้ชิดหรือครอบครัว ดังนั้น นักวิจัยชุมชนและประชาชนในตำบลเกาะคาจึงได้ร่วมกันแสวงหามาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกับเทศบาลตำบล โดยเทศบาลตำบลได้กำหนดนโยบายในการดำเนินการเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ รวมทั้งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกับประชาชนในตำบลเกาะคา เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กและสตรีในตำบลเกาะคา รวมทั้งการจัดทำโครงการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ตำบลเกาะคา ดังนี้

โครงการสร้างสังคมสมานฉันท์ สู้สังคมชาวเกาะคาไม่ทอดทิ้งกัน

เป็นโครงการที่เครือข่ายภาคประชาสังคมจำนวนหลายเครือข่ายที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น เครือข่ายคุ้มครองเด็ก เครือข่ายครอบครัวเข้มแข็ง กลุ่มจิตอาสาภาคประชาสังคม ชมรมผู้สูงอายุ เครือข่ายกลุ่มอาชีพ อาสาสมัครดูแลผู้พิการ ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส และอาสาสมัครเยี่ยมบ้าน เข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบลเกาะคาเพื่อช่วยเหลือดูแลผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี ผู้ยากไร้ และผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยมีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างเป็นรูปธรรม 2 กิจกรรม คือ การจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว และการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี

ในขั้นตอนการเริ่มดำเนินงาน เทศบาลตำบลเกาะคาได้เก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื้อมีในในพื้นที่ ทั้งในเรื่องของจำนวนกลุ่มเป้าหมาย ลักษณะและ

สาเหตุการกระทำรุนแรงทางเพศ/การทำร้ายร่างกายเด็ก และรูปแบบการสงเคราะห์ความช่วยเหลือ กลุ่มเป้าหมายจากเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเป็นผู้ให้ข้อมูล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเวทีช่วงพญา ซึ่งเป็นเวทีที่จัดขึ้นโดยชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จากนั้น เทศบาลตำบลเกาะคาและชุมชนได้ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลและพิจารณาเห็นว่า เพื่อเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว สมควรให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว และศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรีภายในพื้นที่

ศูนย์พัฒนาครอบครัว

เทศบาลตำบลเกาะคาได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวขึ้น ในวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2551 ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเกาะคา โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขและส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ครอบครัว โดยมีการบริหารจัดการในรูปของคณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัว ที่ได้รับการคัดเลือกจากบุคคลที่มีจิตอาสาสาธารณะ การบริหารจัดการศูนย์อยู่ภายใต้การกำกับดูแลและสนับสนุนของเทศบาลตำบลเกาะคา โดยลักษณะกิจกรรมของศูนย์นอกจากให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับสถาบันครอบครัวแล้ว ยังประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาสถาบันครอบครัว และส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมโดยตรงในการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งเพื่อเป็นรากฐานให้แก่ชุมชนท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างยั่งยืน

ศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี

เทศบาลตำบลเกาะคาได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เป็นพื้นที่นำร่องการพัฒนาและขับเคลื่อนงานคุ้มครองเด็ก โดยเทศบาลตำบลเกาะคาได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551 เป็นต้นมา การดำเนินงานได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น ตัวแทนจากชุมชน โรงเรียน ตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมเด็กและสตรี โดยมีการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน และมุ่งเน้นการทำงานเชิงรุกร่วมกัน เทศบาลตำบลเกาะคาได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรีขึ้น ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเกาะคา เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเด็กและสตรีในพื้นที่และพื้นที่ข้างเคียง

สำหรับโครงการที่เทศบาลตำบลเกาะคาได้ดำเนินการในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็กและสตรี อาทิ

- โครงการอบรมอาสาสมัครศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรีในเครือข่ายระดับพื้นที่อำเภอเกาะคา

โดยร่วมกับแกนนำชุมชน คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 แห่ง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของพรบ.คุ้มครองเด็ก พรบ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินด้านเด็ก สตรี และครอบครัวในชุมชนการเฝ้าระวัง การช่วยเหลือ และขั้นตอนการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ

- โครงการกฎหมายที่ผู้หญิงควรรู้

โดยการส่งเสริมให้ความรู้แก่กลุ่มสตรีในเรื่องของกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่สตรีควรรู้

- โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

การจัดส่งเสริมให้ความรู้ในการป้องกันและการช่วยเหลือ ขั้นตอนการทำงานของ คณะทำงานชุมชนในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

- โครงการเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างชายหญิงในครอบครัว
จัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านกฎหมายและกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว
- โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแกนนำกลุ่มสตรี
เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ การฝึกทักษะการเป็นผู้นำของกลุ่มสตรี
- โครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการค้ามนุษย์
การจัดอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้แก่กลุ่มแกนนำในพื้นที่ เพื่อให้ความรู้ต่อประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อไป เพื่อป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ รวมทั้งมีความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการค้ามนุษย์ในพื้นที่ตำบลเกาะคา

5. การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด

แนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิดในพื้นที่ตำบลเกาะคา ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ การป้องกันเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิด อาทิ การหนีเรียน ติดเกม หรือ การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ดังนี้

โครงการสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชนเทศบาลตำบลเกาะคา

จากโครงการส่งเสริมและพัฒนาทางด้านครอบครัวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2557-2558 ได้มีการพัฒนาโครงการต่อยอดให้ชัดเจนขึ้นด้วยการพัฒนาเป็นโครงการสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชนเทศบาลตำบลเกาะคาเพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานเชิงบูรณาการด้านการคุ้มครองเด็กอย่างเป็นรูปธรรม และดำเนินการสร้างระบบข้อมูล และสถานการณ์ของเด็กในพื้นที่ ดำเนินการวางแผนให้การช่วยเหลือพร้อมทั้งเฝ้าระวังคุ้มครองเด็ก และครอบครัวได้อย่างเหมาะสม โดยระบบดังกล่าวเป็นฐานข้อมูลสำคัญที่เทศบาลจะนำมาพัฒนาและวิเคราะห์จัดทำแผน/กิจกรรม/โครงการ ภายใต้การทำงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาเด็กเยาวชนในชุมชนที่มีความเสี่ยง

เทศบาลได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายคุ้มครองเด็กอำเภอเกาะคา โดยขยายพื้นที่การสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง และคุ้มครองเด็กทั้งเกาะคาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้บทบาทการทำงานด้านการคุ้มครองเด็กในพื้นที่ นอกจากนี้เทศบาลตำบลเกาะคายังดำเนินกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมให้เด็กเยาวชนในพื้นที่รู้จักป้องกันตัวเองในสถานการณ์ต่าง ๆ รู้จักวิธีการปฏิเสธต่อสิ่งยั่วยุและสร้างภูมิคุ้มกันทางความคิดอันก่อให้เกิดรูปธรรมในการทำงานที่ชุมชนมีส่วนร่วมให้การทำงานและดูแลเฝ้าระวังเด็กในชุมชนของตนเอง

ความโดดเด่นในกระบวนการดำเนินการโครงการดังกล่าว คือ การที่เทศบาลนำระบบ CPMS (Child Protection Monitoring System) ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศที่ได้รับการออกแบบให้จำแนกเด็กทุกคนในเขตเทศบาลมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเด็กในทุกชุมชน โดยจะมีกลุ่มจิตอาสาในชุมชนสำรวจข้อมูลเด็กว่ามีภาวะเสี่ยงมากน้อยเพียงใด หรือมีเด็กที่ตกเป็นเหยื่อจำนวนเท่าใด หรือมีความเสี่ยงในการถูกปล่อยปละละเลยหรือไม่ ในแต่ละปีการใช้ความรุนแรงและการถูกล่วงละเมิดในครอบครัวมากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์ของระบบ CPMS จะสะท้อนผลไปถึงสภาพปัญหาครอบครัว ซึ่งจะช่วยให้เทศบาลตำบลเกาะคามีข้อมูล และสถานการณ์ในการวางแผนเพื่อดำเนินการให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังนำข้อมูลนี้ไปสู่การวางแผนการเฝ้าระวัง และคุ้มครองเด็กด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อดำเนินกิจกรรม/โครงการ ในการป้องกันส่งเสริมความเข้มแข็งของเด็กและครอบครัวได้ในอนาคต อาทิ การจำแนกเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง 3 ระดับ

กลุ่มที่มีความเสี่ยงน้อย ปานกลาง และเสี่ยงมาก และดำเนินการในการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับเด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่มเพื่อนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน สำหรับตัวอย่างการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีกลุ่มเสี่ยง

สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีกลุ่มเสี่ยงน้อยและปานกลางจะมีการดำเนินการให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เด็กและเยาวชนต้องเสี่ยงต่อการกระทำผิด เช่น ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติด การให้เข้าค่ายร่วมกับครอบครัวเพื่อสร้างความเข้มแข็งและความผูกพันให้แก่เด็กและครอบครัว

ในกรณีที่เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงระดับมาก จะมีการดูแลแบบใกล้ชิด โดยให้นักวิจัยชุมชนและผู้ที่มีจิตอาสาในชุมชนได้ติดตามดูแลเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมากดังกล่าว รวมทั้งมีกระบวนการในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงมาก โดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาของเด็กและเยาวชน และการให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดจนกระทั่งยากต่อการแก้ไข ซึ่งจากการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาทางเทศบาลตำบลเกาะคาได้มีการดำเนินการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงมากจำนวน 14 คน ร่วมกับเครือข่ายและฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติไม่ประสบปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิด โดยสามารถกลับคืนสู่ชุมชนได้อย่างปกติสุข

นอกจากการใช้ฐานข้อมูล CPMS ดังกล่าวแล้วเทศบาลยังดำเนินการจัดทำระบบติดตามดูแลเด็กแบบหน่วยจัดการดูแลรายกรณี Case Management Unit (CMU) ซึ่งได้ดำเนินการร่วมกับโรงเรียนอนุบาลเกาะคา เพื่อพัฒนา โดยจะดูแลเด็กด้อยโอกาสนอกระบบการศึกษาและเด็กที่มีความเสี่ยงที่อยู่ในระบบการศึกษาในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้การแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุมและทำให้เด็กที่มีความเสี่ยงมีความมั่นคงในจิตใจมากขึ้น มีการพัฒนาศักยภาพเชิงบวกรวมถึงได้รับการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมและเข้าถึงแหล่งทรัพยากรในการได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือเพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพในชุมชนและสังคมต่อไป กิจกรรมสำคัญอื่นๆ ที่เทศบาลตำบลเกาะคาดำเนินการภายใต้การมีส่วนร่วมในโครงการดังกล่าว ได้แก่

- โครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน เป็นโครงการที่เทศบาลฯร่วมกับเครือข่ายผู้ติดเชื้อHIV/AIDS จังหวัดลำปาง และคณะทำงานเครือข่ายผู้ติดเชื้อฯ จัดหาวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมเป้าหมายชีวิตของเยาวชน, รู้จักเส้นทางชีวิตและอนาคต (เน้นเรื่องเพศสัมพันธ์) รู้จักวิธีป้องกันและการดูแลตนเอง

- โครงการค่ายเยาวชน To be number one “สานฝันปันรัก”

เพื่อสร้างตัวแทนแกนนำกลุ่มเด็กเยาวชนในแต่ละชุมชน

- โครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

โดยมีสถานีดารวจภูธรเกาะคา/เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีดารวจภูธรเกาะคา นักเรียนโรงเรียนอนุบาลเกาะคา และโรงเรียนบ้านท่าผา/ฝึกอบรมการแก้ไขปัญหามารยาทของยาเสพติด ควบคุมการขยายตัว และลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน และชุมชน ทักษะในการหลีกเลี่ยงและการปฏิเสธการใช้ยาเสพติด

- โครงการพัฒนาครอบครัวมุ่งสู่ครอบครัวเข้มแข็ง

จัดกิจกรรมค่ายครอบครัวเพื่อสร้างความเข้าใจ ความรัก และสามัคคีของคนในครอบครัว โดยความสำเร็จของโครงการดังกล่าวมาจากการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการความร่วมมือของคนในชุมชนที่เห็นความสำคัญของงานด้านคุ้มครองเด็กในชุมชนของตัวเอง ต้องการป้องกันปัญหาล่วงหน้าโดยเข้ามามีส่วนร่วมเสมอเพื่อกำหนดมาตรการที่ช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของ

เด็กในชุมชนไม่ให้เกิดเป็นความเสี่ยงต่อการพัฒนาสังคมในภาพรวมต่อไป ความสำเร็จดังกล่าวยังได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากทีมสหวิชาชีพ ผู้บริหารและทีมงานของเทศบาลตำบลเกาะคาที่มีส่วนผลักดันตั้งแต่ริเริ่มโครงการและยังคงประสานช่วยเหลือให้งานด้านการพัฒนาครอบครัวและการคุ้มครองเด็กอย่างต่อเนื่องมาหลายปี โดยจัดสรรงบประมาณมาดำเนินงานเป็นประจำทุกปี

6. การป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลเกาะคา มีแนวทางในการสร้างเมืองน่าอยู่ใน 4 มิติ ซึ่งประกอบด้วย

ด้านเศรษฐกิจ คือ การที่คนมีงานทำ

ด้านสังคม คือ คนมีความเอื้ออาทรเสมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน

ด้านการเมือง คือ คนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของหรือที่เรียกว่าการเมืองภาคพลเมือง

และด้านสิ่งแวดล้อม คือ การเป็นต้นแบบในการจัดการขยะ

ซึ่งแนวทางที่สำคัญในการสร้างเมืองน่าอยู่ใน 4 มิติ เป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม กล่าวคือ หากสมาชิกของชุมชนมีงานทำจะส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีทรัพย์สินน้อยลง นอกจากนี้ คนในสังคมมีความเอื้ออาทรเสมือนครอบครัวเดียวกัน หรือ การมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของตำบลเกาะคาจะส่งผลให้สมาชิกในสังคมตำบลเกาะคาไม่กระทำความผิด เพราะสมาชิกในชุมชนเกาะคา มีความรักความผูกพันต่อสังคมตำบลเกาะคาเปรียบประดุจครอบครัวของตนเอง อันเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ

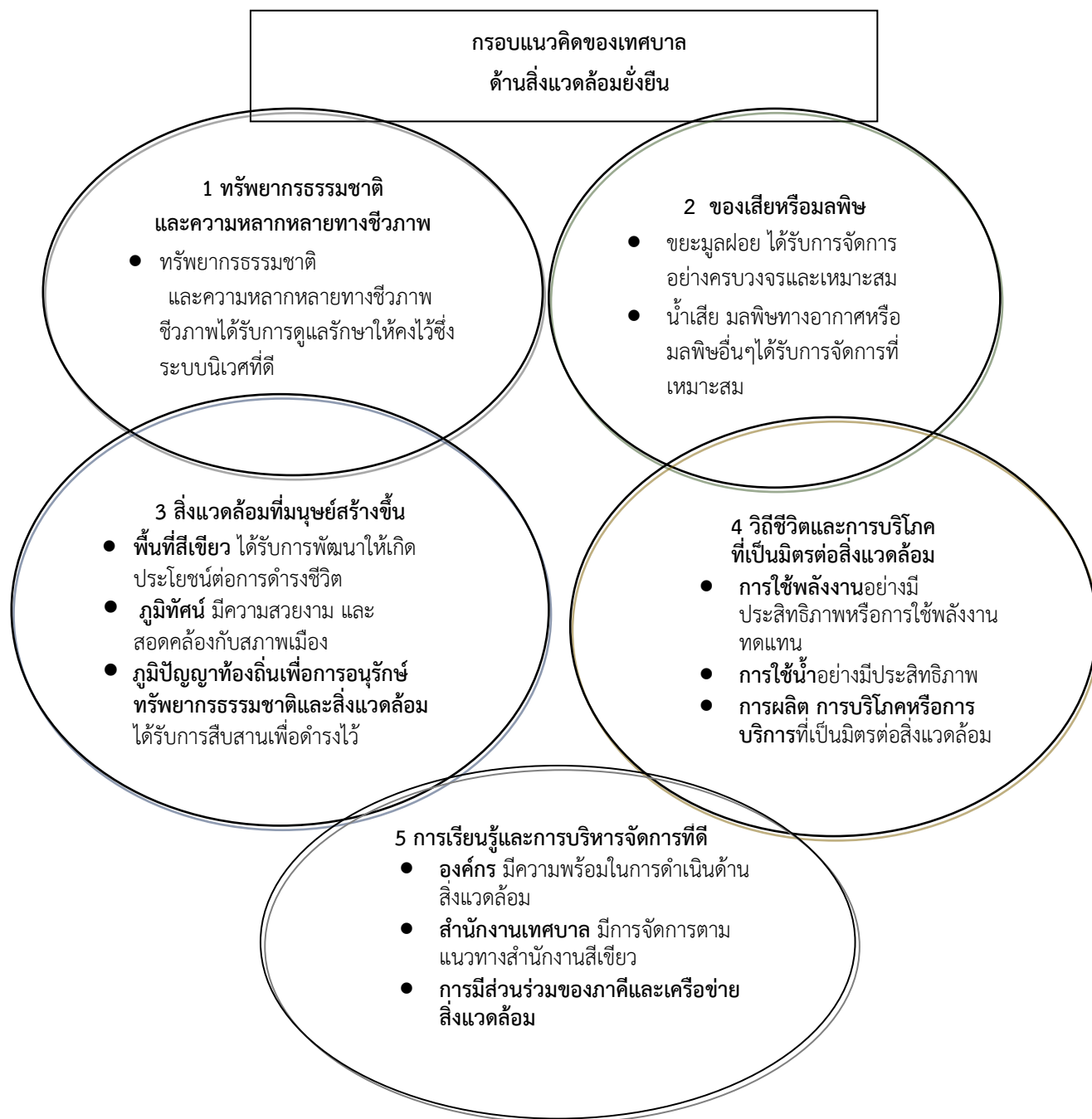
นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคายังมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมขั้นสูง (high crime) คือ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่พื้นที่ตำบลเกาะคา โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

การป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลเกาะคาได้มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ดังนี้

กรอบแนวคิดของเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อม

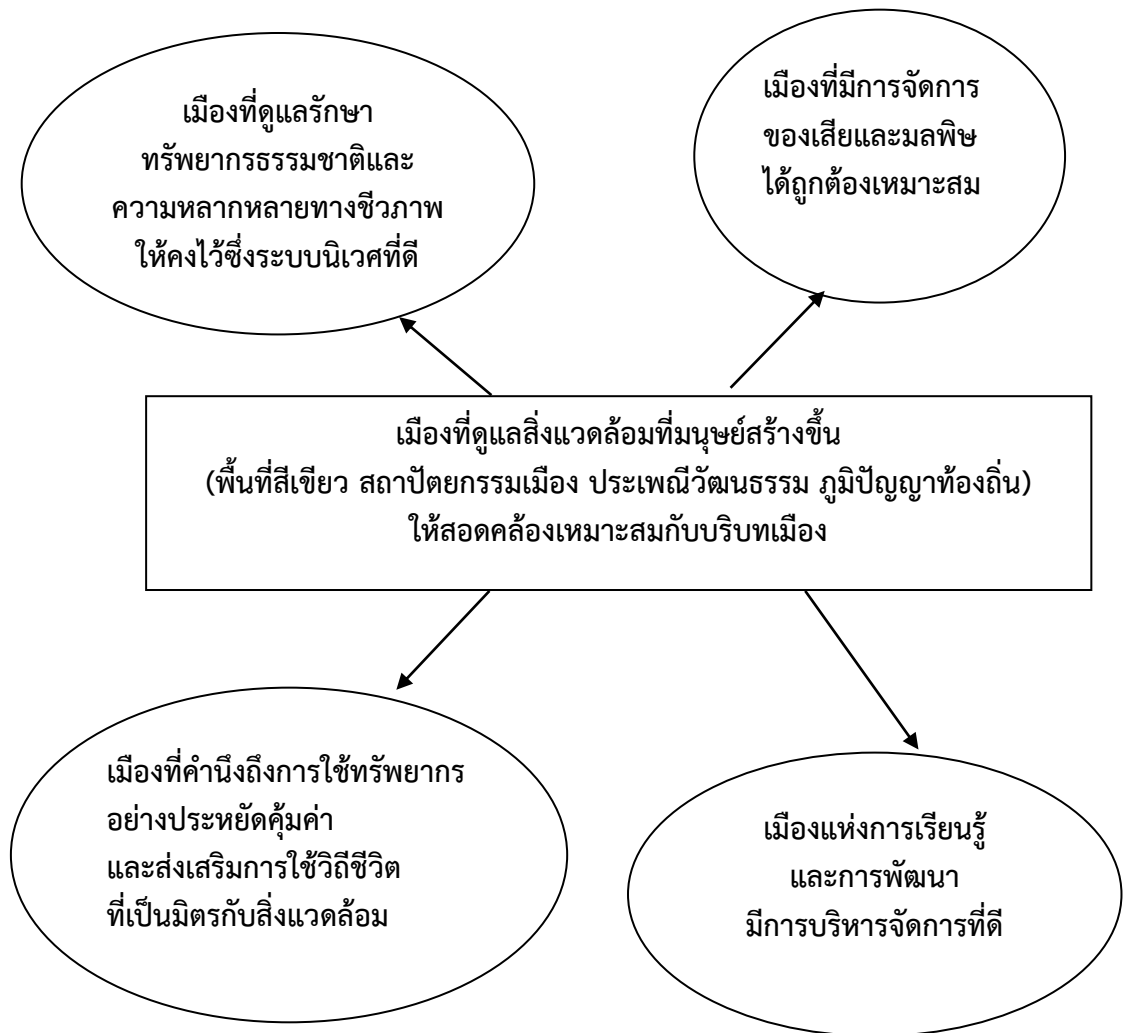
ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดของเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

การสร้างเมืองน่าอยู่ด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน เทศบาลเกาะคาหมิบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างเมืองน่าอยู่ด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ดังนี้

การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง

เทศบาลตำบลเกาะคาเป็นเทศบาลขนาดกลางที่ได้รับรางวัลชนะเลิศด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ยอดเยี่ยม ระดับประเทศ ประจำปี 2558 จึงเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว ที่พร้อมเป็นศูนย์เรียนรู้เมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างยั่งยืนและเป็นเสมือนตัวอย่างเมืองที่มีรูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม ที่สามารถเป็นแบบอย่างการปฏิบัติงานที่ดีคือ

แนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมเมืองยั่งยืน

สำหรับแนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมเมืองยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ กลไกของการทำงานซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จ

กลไกหนึ่งที่เป็นกระบวนการนำไปสู่ความสำเร็จของ เทศบาลตำบลเกาะคา การใช้เวทีที่มีชื่อว่า “เวทีช่วงผลึก เพื่อ หอมกำกั๊ด ” โดยภาษาเหนือ คำว่า “ ช่วง ” คือ ลาน “ผลึก ” คือ ปัญญา “หอม ” คือ เอมารวมกัน “กำกั๊ด ” คือ ความคิดเห็น ความหมายโดยรวมนั่นก็คือ ลานแห่งปัญญาที่รวบรวมความคิดเห็นของคนในสังคม ซึ่งเกาะคาใช้เวทีช่วงผลึก เพื่อหอมกำกั๊ด เป็นเวทีที่สร้างจิตสำนึกสาธารณะ และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการทำงานร่วมกัน

ปรับทิศทางนโยบาย...สู่การบริหารจัดการขยะชุมชน

เทศบาลตำบลเกาะคาได้เข้าร่วมกิจกรรมกับกรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม โดยเข้าเป็นสมาชิกใน โครงการส่งเสริมพหุภาคีในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ภายใต้แผนปฏิบัติการ 21 ระดับท้องถิ่น (Local Agenda21)มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 จึงได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายคือ สร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพพึ่งพาตนเองได้ มีส่วนร่วมในการดูแล อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน ภายใต้แนวความคิดแบบองค์รวม 3 มิติ คือ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีกลยุทธ์พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ โดยเน้นการจัดการที่ต้นทางคือ เริ่มคัดแยกขยะตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการเกิดขยะ และให้ความสำคัญกับการนำขยะที่มีศักยภาพกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณขยะที่จะต้องนำไปกำจัดให้น้อยที่สุดตามหลัก 3Rs คือ Reduce Re-use และ Recycle

ระบบจัดการขยะ

เทศบาลตำบลเกาะคาได้มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลกันในมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและการอนุรักษ์ อีกทั้งยังมุ่งหวังให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน จากการดำเนินงานที่ผ่านมา เทศบาลตำบลเกาะคามีความโดดเด่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการจัดการขยะเนื่องจากในปี พ.ศ. 2549 ตำบลเกาะคาเริ่มมีปัญหาขยะล้นพื้นที่ เทศบาลตำบลเกาะคาจึงเริ่มมีการพูดคุยกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญห และมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ควรใช้วิธีการคัดแยกขยะ เทศบาลจึงนำเสนอแนวคิดดังกล่าวต่อประชาชนผ่านเวทีประชาคมและเวทีช่วงณญา พร้อมกับคัดเลือกหมู่บ้านนำร่องในการดำเนินงานคัดแยกขยะ

ต่อมา ได้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานและบริหารจัดการร่วมด้านการบริหารจัดการขยะ อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นศูนย์ที่เกิดจากความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลเกาะคา เทศบาลตำบลศาลา เทศบาลตำบลสบยาว องค์การบริหารส่วนท่าผา และองค์การบริหารส่วนตำบลวังพร้าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 แห่งได้ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันเพื่อจัดบริการสาธารณะด้านการจัดการขยะโดยใช้มาตรฐานความร่วมมือระหว่างท้องถิ่น โดยเทศบาลตำบลเกาะคาเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ ทำหน้าที่สนับสนุนงบประมาณและบุคลากรหลักในการบริหารจัดการขยะ ส่วนภาคีสมาชิกที่เหลือให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรในการบริหารร่วมในโครงการนี้ อีกทั้ง ศูนย์ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร JICA และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การทำงานมีลักษณะการบูรณาการการทำงานร่วมกันในรูปแบบศูนย์บริการสาธารณะแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันของภาคีเครือข่าย โดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน คือ ลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ให้เหลือน้อยที่สุด โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์คัดแยกขยะ

ระบบการคัดแยกขยะของเทศบาลตำบลเกาะคาได้จำแนกขยะออกเป็น 4 ประเภท คือ

ขยะเปียก : ได้มีการอบรมให้ความรู้ในการทำปุ๋ยหมักปุ๋ยอินทรีย์จากขยะเปียก และมอบวงขอบซีเมนต์กับสมาชิกผู้สนใจ เพื่อไปทำปุ๋ยหมักจากขยะเปียก และมีการส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักโดยใช้ไส้เดือนในการย่อยสลายขยะเปียก โดยใช้ไส้เดือนพันธุ์พื้นเมืองหรือที่เรียกว่า"ขี้ตาแร่ "

ขยะรีไซเคิลหรือขยะขายได้ : ให้ความรู้ในการคัดแยกขยะให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้น และส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารขยะในชุมชน

ขยะอันตราย : ให้เอกชนรับไปดำเนินการกำจัด

ขยะแห้ง : ที่เหลือจากการคัดแยกแล้ว นำไปฝังกลบที่บ่อขยะ

ธนาคารชยะ

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคายังต่อยอดกิจกรรมจากการคัดแยกขยะคือ การจัดตั้งธนาคารชยะที่บ้านแสนตอ หมู่ 11 ตำบลท่าผา ซึ่งถือเป็นชุมชนต้นแบบในการจัดการขยะแบบครบวงจร และต่อมาได้ขยายผลไปยังชุมชนอื่นเพิ่มอีก 6 หมู่บ้าน เพื่อเป็นจุดรับซื้อขยะจากประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นจุดในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ โดยนำขยะที่สามารถแปรรูปหรือนำมาประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่สร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น ตะกร้าจากกระดาษ/หนังสือพิมพ์ กระเปาะและหมวกจากกล่องเครื่องดื่มหรือกล่องนม การบริหารจัดการธนาคารชยะใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ สมาชิกผู้สนใจได้ซื้อหุ้นเพื่อใช้เป็นเงินเริ่มลงทุน เมื่อถึงสิ้นปีสมาชิกจะได้รับเงินปันผลจากผลกำไร ซึ่งส่วนหนึ่งจัดแบ่งเป็นทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ พร้อมทั้งขยายกิจกรรมสู่สถานศึกษาและชุมชนอื่นในเขตเทศบาลตำบลเกาะคา

ผลการดำเนินงานสามารถช่วยลดปริมาณขยะในชุมชนและโรงเรียนได้ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การทำให้ชุมชนและโรงเรียนเกิดความตระหนักถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และร่วมดำเนินกิจกรรม โดยเฉพาะโรงเรียนเกาะคาวิทยาคมได้เรียนรู้ร่วมกันในการแก้ไขปัญหา โดยมีการจัดแหล่งเรียนรู้เรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งหมด 6 ฐานภายในโรงเรียน ประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้บ้านดอกไม้ แหล่งเรียนรู้บ้านพืชสมุนไพร แหล่งเรียนรู้บ้านนักประดิษฐ์ แหล่งเรียนรู้บ้านธนาคารชยะ แหล่งเรียนรู้บ้านปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ และแหล่งเรียนรู้บ้านกระดาษรีไซเคิล โดยอาศัยบ้านพักครูเก่าที่ไม่ได้ใช้งานแล้วเป็นสถานที่สำหรับแหล่งเรียนรู้ในแต่ละฐาน นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคายังสามารถต่อยอดกิจกรรมอื่นอีกมากมายในชุมชน เช่น โครงการคืนชีวิตสู่สายน้ำ อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม นักสืบสายน้ำ การทอดผ้าป่าขยะ และการทอดผ้าป่าต้นไม้ เป็นต้น

การจัดการสิ่งแวดล้อม-การจัดการขยะ : ขยายผลสู่สถานการเรียนรู้

จากแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะปลูกฝังให้ประชาชนเกิดการตระหนักถึงชุมชนของตนเอง สร้างความมีจิตอาสาในการจัดการสิ่งแวดล้อม และยังสามารถขยายแนวคิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมออกไปสู่เด็กและเยาวชนในโรงเรียน โดยอาศัยกลไกการมีส่วนร่วมและกลไกของการจัดเวทีประชาคม การศึกษาดูงานแล้วนำมาปฏิบัติจริง พร้อมกับเผยแพร่ต่อยอดแนวคิดในการจัดตั้งเป็นสถานีแหล่งเรียนรู้ชุมชน โดยทุกแหล่งเรียนรู้ในระบบ สามารถสร้างงานสร้างอาชีพให้ประชาชนมีรายได้และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เทศบาลตำบลเกาะคา ณ ปัจจุบันนี้ จึงได้รับการยกระดับให้เป็นชุมชนต้นแบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และยังดำเนินการเผยแพร่ในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนในตำบลเกาะคา และยังทำให้ผู้มีจิตสาธารณะในตำบลขึ้นอีกมากมายเกิดการสื่อสารในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่คนในตำบลตลอดจนเกิดผู้มีจิตสาธารณะในตำบลขึ้นมากมาย

โครงการที่ดำเนินการในการพัฒนาเมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมเมืองยั่งยืน

สำหรับโครงการที่ดำเนินการในการพัฒนาเมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมเมืองยั่งยืน ประกอบด้วย

1. ไล่เดือนรักษ์โลก

กลุ่มเลี้ยงไล่เดือนได้แนวความคิดจากการไปศึกษาดูงานกลุ่ม ธนาคารชยะบ้านแสนตอ และศูนย์สาธิตการผลิตปุ๋ยไล่เดือนของ บริษัท เจนเนอร์รัลฟาร์ม ซึ่งสามารถลดปริมาณขยะได้เป็นจำนวนมาก จึงเกิดการรวมกลุ่มของพนักงานจิตอาสาในชุมชนที่สนใจทดลองเลี้ยงไล่เดือนดินเพื่อกำจัดขยะเปียก โดยมีเป้าประสงค์เพื่อแก้ปัญหาขยะเปียกที่เกิดจากเศษอาหารในชุมชนทั้งจากในครัวเรือน ตลาด และโรงเรียน

2. ร้านค้าแต่ไม่ขาย

ร้านค้าศูนย์บาทบ้านแสนตอ ร้านค้าศูนย์บาท เป็นโครงการที่ถือกำเนิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือลดภาระค่าครองชีพให้กับพี่น้องประชาชนที่มีรายรับไม่สมดุลกับรายจ่าย และความต้องการในการสร้าง

จิตสำนึกในเรื่องการคัดแยกขยะแก่คนในชุมชนท้องถิ่น ด้วยการนำวัสดุรีไซเคิล เช่น กระดาษ กล่อง เครื่องดื่ม ขวดแก้ว ขวดพลาสติก และอื่นๆ มาใช้แทนเงินสด เพื่อแลกซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคด้วยจุดประสงค์ที่ต้องการรณรงค์และปลูกฝังให้ประชาชนมองเห็นมูลค่าของขยะหรือบรรจุภัณฑ์ใช้แล้วที่สามารถนำกลับมารีไซเคิลได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดปริมาณขยะและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่คนในชุมชนด้วยวิธีการง่ายๆ อย่างนี้ ทำให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจกับการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น เนื่องจากสามารถนำขยะที่อาจมองดูไร้ค่ามาแลกเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคสำหรับใช้ในครัวเรือนได้จริงด้วยแนวคิด “ขยะจะไม่ใช่อุปสรรคอีกต่อไป หากเราใช้ปัญญาจัดการอย่างเป็นระบบและถูกวิธี”

3. บ้านฉันทจัดการขยะ

เนื่องจากปัญหามลพิษจากขยะและสิ่งปฏิกูลในชุมชนที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้น การแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืนต้องเริ่มต้นจากต้นทาง โดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกทุกครัวเรือนในชุมชน และการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในระดับบุคคล ครัวเรือน ชุมชน สังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อค้นหาครัวเรือนต้นแบบด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพทุกครัวเรือนที่เกิดขึ้นโดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกคนในชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และขยายผลอย่างยั่งยืน

4. บ้านพอเพียง

เทศบาลตำบลเกาะคา มุ่งเน้น “สร้างวิถีชุมชนเกษตรพอเพียงตามรอยพ่อหลวง” ส่งเสริมให้ทุกครัวเรือนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนดำรงชีวิตด้วยการพึ่งตนเองปลูกพืชผลไว้กินเองในครัวเรือน ที่เหลือนำออกจำหน่ายเป็นการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้

5. บ้านน้อมอง

เทศบาลตำบลเกาะคาส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกครัวเรือน ชุมชน มีส่วนร่วมจัดการบ้านเรือน ชุมชน สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เป็นสัดส่วน ถูกสุขลักษณะ มีการคัดแยกขยะอย่างถูกต้อง ปลูกผักสวนครัว ปลอดสารพิษ ปลูกสมุนไพร ปลอดลูกน้ำยุงลาย สำหรับผลิตผลได้จากโครงการ ได้แก่ การจัดตั้งธนาคารขยะรีไซเคิล ร้านค้าแต่ไม่ขาย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมครัวเรือน ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม และการสังเคราะห์ปัญหารวมทั้งการสร้างกระบวนการทางความคิดการทำงานอย่างเป็นระบบของชุมชน

6. ตู๋เย็นในสวน ตู๋เย็นพอเพียง

การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมให้ประชาชนเพิ่มพื้นที่สีเขียวในบริเวณบ้านโดยการปลูกพืชผักสวนครัวไว้รับประทานเองในครัวเรือน ด้วยแนวคิด “ตู๋เย็นในสวน ตู๋เย็นพอเพียง” ที่ต้องการให้ประชาชนมีการปลูกพืชผักสมุนไพรหลากหลายชนิดไว้รับประทานเองในครอบครัว เพื่อเป็นการสร้างเสริมสุขภาพที่ดี ได้ออกกำลังกาย และลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจของครัวเรือน โดยสามารถรับประทานผักได้อย่างมั่นใจ สะดวก สะอาด ปลอดภัย ประหยัดทั้งเงินและเวลา ในการต้องออกไปซื้อหาจากนอกครัวเรือน เพื่อนำมาบริโภคหรือประกอบอาหาร อีกทั้งสามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านหรือคนในชุมชนด้วยการแบ่งปันผลผลิตต่อกัน หรือจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้เสริมในครอบครัว

7. ป่าชุมชน คนเนรมิต

“สวนป่าชุมชน ไม่ผลกินได้” บ้านแสนตอ เริ่มต้นจากปัญหารุกป่าพื้นที่สาธารณะในชุมชน โดยบ้านแสนตอ มีพื้นที่สาธารณะที่คนในชุมชนมีความคิดเห็นตรงกันในเรื่อง การพัฒนาพื้นที่สาธารณะของชุมชนให้เกิดประโยชน์ เพื่อป้องกันการรุกรานจากคนทั้งในและนอกชุมชน โดยร่วมกันกำหนดแนวเขตการปลูกป่าและทำกิจกรรมทอดผ้าป่าต้นไม้ เพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สาธารณะจากคนทั้งในและนอกชุมชน และเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว

วิธีการที่สำคัญ คือ การทอดผ้าป่าต้นไม้เพื่อสร้างป่าชุมชนไม่ผลิกันได้ ในบริเวณพื้นที่ริมฝั่งน้ำบ้านแสนตอเป็นหนึ่งในสี่มิติของแนวทางการดำเนินงานลดโลกร้อนด้วยมือเราของชาวเกาะคา เป็นมิติการทำงานเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวแกนนำชุมชนบ้านแสนตอมีการมอบหมายให้มีผู้ดูแลต้นไม้ในสวน ป่าชุมชนไม่ผลิกันได้ โดยแบ่งตามหมวดในชุมชนทุกหมวดมีหน้าที่ ช่วยกันดูแลรดน้ำต้นไม้ให้เจริญเติบโต และมีการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องทุกปี โดยใช้กิจกรรมทอดผ้าป่าต้นไม้ เป็นเครื่องมือรวบรวมพันธุ์ไม้จากคนในชุมชนทั้งไม้ยืนต้น ไม้ผล สมุนไพร ไม้ดอก ไม้ประดับ พันธุ์ไม้หายากที่ใกล้สูญพันธุ์ ฯลฯ จากในครัวเรือน เพื่อนำเป็นปัจจัยในการทอดผ้าป่าแทนการใช้เงิน หรือสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันและปลูกเพิ่มขึ้นทุกปีเพื่อนเป็นแหล่งอาหารและแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชน

8. ยุววิทยากรพิทักษ์โลก

เทศบาลตำบลเกาะคาได้ปลูกฝังจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชนให้มีความรัก ห่วงแหน เห็นความสำคัญ และตระหนักถึงรู้คุณค่าของทรัพยากรในท้องถิ่น รวมทั้งการปลูกฝังการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด รู้ค่า โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการรณรงค์สร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชน โดยอาศัยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและเน้นการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

9. กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม หรือนักสืบสายน้ำ

เริ่มจากการเผชิญปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหามลพิษทางน้ำจากการประกอบการอุตสาหกรรมโรงงาน และการปล่อยน้ำเสียจากอาคารบ้านเรือนในชุมชนที่ขยายตัว ทำให้มีการรวมเป็นกลุ่มคนจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เรียกว่า “นักสืบสายน้ำ” ขึ้น เพื่อช่วยกันดูแลตรวจตราเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงาน เครื่องและอุปกรณ์การตรวจวัดจากทางเทศบาล และสำนักงานสิ่งแวดล้อมจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน ทำให้เกิดกระแสการรักสายน้ำในชุมชนท้องถิ่นตนเองเพิ่มขึ้น ทุกชุมชนต่างเฝ้าระวังรักษาสิ่งแวดล้อม เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน เกิดความสามัคคี และเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและลุ่มน้ำวังอย่างจริงจัง

10. ศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมปลายทาง

เทศบาลได้จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้นมาไม่น้อยกว่า 10 ปี โดยเริ่มสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการขยะแก่ชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมฝึกอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกชุมชน จนสามารถขยายผลไปสู่กิจกรรมต่างๆและเชื่อมโยงกันเป็นระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการโดยส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและเทศบาล ฉะนั้น จึงได้รวบรวมองค์ความรู้ในหลายๆ เรื่องมาบูรณาการและจัดตั้งเป็นศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลเกาะคาจึงได้จัดตั้งศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมปลายทาง โดยรวบรวมองค์ความรู้ที่ผ่านประสบการณ์การทำงานด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน รวมทั้งการบูรณาการและจัดตั้งเป็นศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมที่มีความพร้อมในการถ่ายทอดการเรียนรู้ สานิตและขยายแนวคิดแก่บุคคล ชุมชน องค์กรทั้งในและนอกพื้นที่

โดยก่อให้เกิดศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลความรู้ ด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชนในชุมชน เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สืบทอดภูมิปัญญา อีกทั้งเป็นแหล่งบริการชุมชนด้านต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของชุมชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิถีของคนในชุมชนให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน อาทิเช่น

- ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่ความร่วมมืออื่นๆ ที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวม
- การขับเคลื่อนแผนงานในเชิงนโยบาย ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน
- เกิดเครือข่ายการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมทั้งในชุมชนเขตเทศบาล นอกเขตเทศบาล และมีผลเชื่อมโยงต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม
- ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมปลายทางถูกนำไปใช้หนุนเสริมการทำกิจกรรมต่างๆ

สรุป

เทศบาลตำบลใช้เป้าหมายการพัฒนาที่ “ต้องการให้เกาะคาเป็น เมืองน่าอยู่ น่าประทับใจอย่างแท้จริง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชน” มาเป็นแนวทางในการทำงานเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นมาตั้งแต่ปี 2547 โดยมีเป้าหมายให้คนในชุมชนมีความสุขทั้งกายและใจ นำไปสู่สุขภาวะชุมชนทั้ง 4 มิติ คือ กาย ใจ สังคมและสติปัญญา และส่งเสริมสนับสนุนในการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วม มีศักยภาพ พึ่งพาตนเองได้ ภายใต้แนวคิดแบบองค์รวม 3 มิติ คือ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา นำรูปแบบระบบบริหารจัดการขยะโดยชุมชน เน้นการจัดการที่ต้นทาง คือ เริ่มคัดแยกขยะตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการเกิดขยะ และให้ความสำคัญกับการนำขยะที่มีศักยภาพกลับมาใช้ให้ เกิดประโยชน์ให้มากที่สุดเพื่อลดปริมาณขยะที่จะต้องนำไปกำจัดให้น้อยที่สุด ด้วยหลัก 3 Rs คือ Reduce Re-use และ Recycle โดยระบบการบริหารงานข้างต้นจะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาชน โดยมีนโยบายและเป้าหมายการจัดการขยะของพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคาในระยะยาว

ซึ่งทิศทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกาะคา มีแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน โดยเริ่มต้นให้ความสนใจกับการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางก่อนส่งถึงปลายทาง โดยเน้นกระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชน หนุนเสริมการทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ ธนาคารขยะรีไซเคิล/ร้านค้าศูนย์บาท ถนนปลอดถังขยะ ส่งเสริมการรวมกลุ่มและประดิษฐ์วัสดุจากสิ่งของเหลือใช้ และแสวงหาครัวเรือนตัวอย่างหรือพื้นที่ต้นแบบเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชนสำหรับการขยายผลและต่อยอดกิจกรรมส่งผลการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะภายในชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม

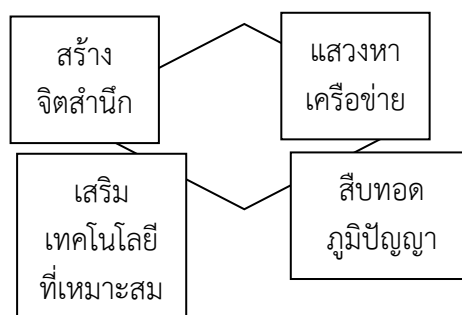
การจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ เป็นระบบที่มีแนวคิดในการปลูกฝังให้ประชาชนรักชุมชนของตนเอง สร้างการมีจิตอาสาในการจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะและขยายแนวคิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่เด็กและเยาวชนในโรงเรียน โดยอาศัยกลไกการมีส่วนร่วมกับกลไกของการจัดเวทีประชาคม การศึกษาดูงานแล้วนำมาปฏิบัติการจริง พร้อมกับเผยแพร่ต่อยอดแนวคิดในการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ในชุมชน โดยทุกแหล่งเรียนรู้ในระบบสามารถสร้างให้ประชาชนมีระบบเศรษฐกิจดีขึ้น เกิดการสื่อสารในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แก่คนในตำบลด้านสิ่งแวดล้อมตลอดจนเกิดจิตสาธารณะในตำบล

ดังนั้น การส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึก มีส่วนร่วมและมีศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมถึงรู้คุณค่าของการนำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้เพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล

อีกทั้ง ได้พัฒนางานด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเข้าร่วมโครงการต่างๆ ของของหลายภาคส่วน อาทิเช่น กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง เครือข่ายลุ่มน้ำวัง ฯลฯ มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและยกระดับชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนอย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่ และได้นำกรอบแนวคิดที่เป็นแบบอย่างของการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีจากหลายภาคส่วนมาปรับใช้ในพื้นที่ ด้วยหลักคิดในการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมอันนำไปสู่แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

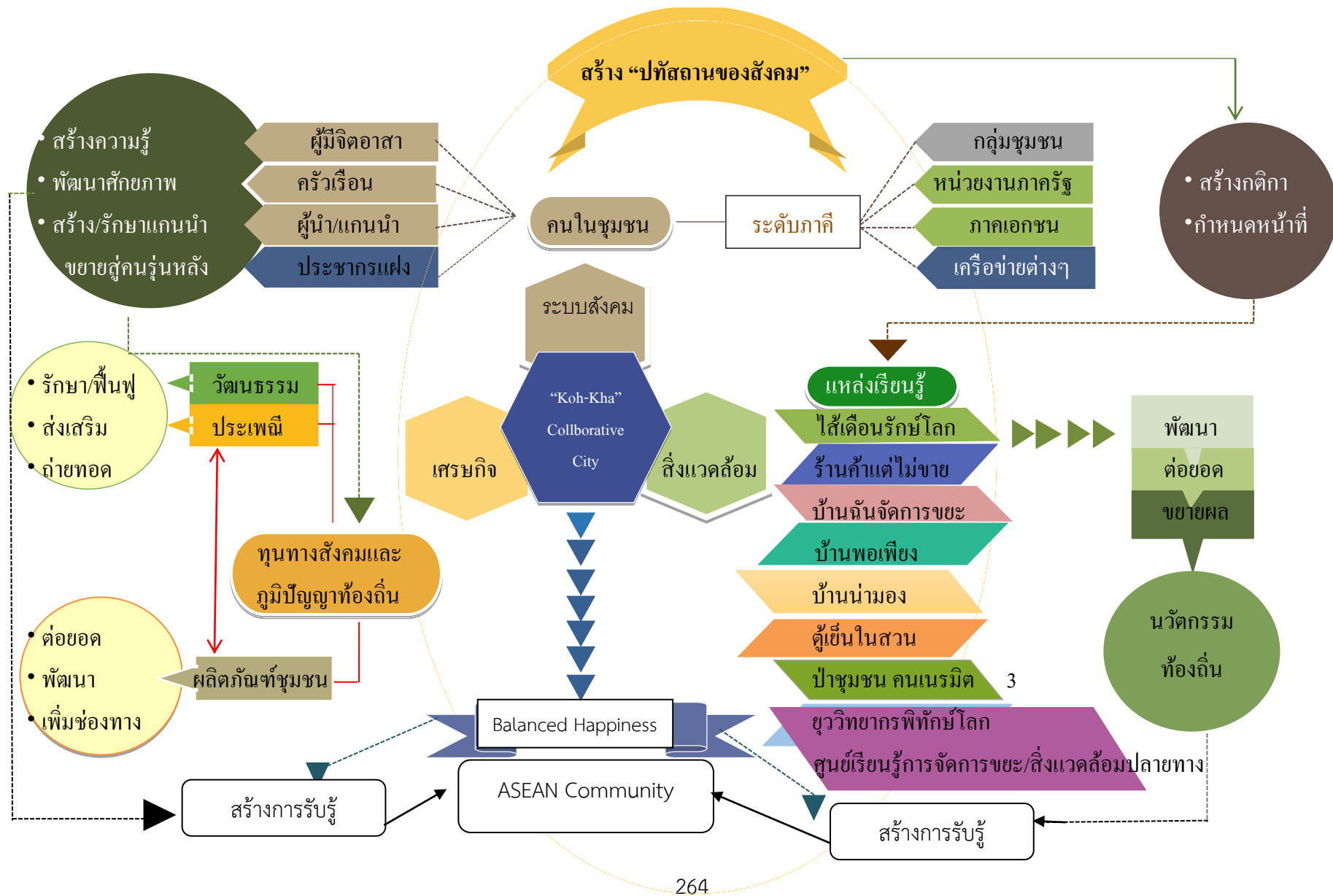
1. ค้นหาทุนทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีในชุมชน ความเอื้ออาทร ความไว้วางใจ และการพึ่งพาอาศัยกัน หรือสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
2. การสร้างการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ทุกคน ทุกภาคส่วนสามารถเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกันได้ในทุกขั้นตอนตามแต่ศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของตนเอง
3. การจัดการที่ยั่งยืน หมายถึง เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ด้วยกระบวนการจัดการที่เหมาะสม ต่อเนื่อง และตอบสนองต่อความต้องการของคนในปัจจุบันโดยไม่ส่งผลเสียต่อคนรุ่นต่อไป

จากแนวทางการดำเนินงานจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลเกาะคาดังกล่าวข้างต้น ได้ก่อให้เกิดรูปธรรมการทำงานที่ชุมชนสามารถพัฒนาและยกระดับการทำงานให้เกิดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมให้กับชุมชน และพัฒนาศักยภาพกลุ่มแกนนำชุมชนให้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้หรือกิจกรรมในพื้นที่ที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชนและ หรือท้องถิ่นอื่นได้ด้วยตนเอง อันเป็นแนวทางที่สำคัญสำหรับการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพให้แก่ชุมชน

จากแนวทางการดำเนินงานจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลเกาะคา สามารถสรุปเกาะคาโมเดล เมืองแห่งความสุขอย่างสมดุลในการป้องกันอาชญากรรมดังแสดงให้เห็นในแผนภาพที่ 9 ดังนี้

ภาพที่ 8 เกาะคาโมเดล เมืองแห่งความสุขอย่างสมดุลในการป้องกันอาชญากรรม

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะคา พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 46 ปี ซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย ไม่มีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมแต่อย่างใด ซึ่งจากการสังเกตสภาพแวดล้อมภายนอกพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการป้องกันภัยอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษแต่ประการใด และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“ดิฉันไม่กลัวปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เลยคะ ดิฉันเป็นคนในพื้นที่นี้ตั้งแต่เกิด ก็ค้าขายอาหารมานานแล้ว พื้นที่ตำบลเกาะคาไม่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมอะไรที่มีความรุนแรง โดยเฉพาะบ้านดิฉันตั้งอยู่ใกล้เทศบาลตำบลเกาะคา ทางเทศบาลมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เราทำมากมาย ดิฉันไม่เคยกลัวอาชญากรรมในพื้นที่นี้เลยคะ

เรารู้สึกมีความรักความผูกพันกับเทศบาลตำบลเกาะคา มาก เพราะทางเทศบาลส่งเสริมเราหลายอย่าง รวมทั้งหากเรามีปัญหาอะไรสามารถแจ้งให้ทางเทศบาลทราบได้ หากมีปัญหาเด็กหรือ ผู้หญิงถูกทำร้าย ทางเทศบาลก็ให้การดูแลอย่างเต็มที่ รวมทั้งเทศบาลตำบลเกาะคาได้ส่งเสริมให้เราทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ทำให้เรามีรายได้ มีการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ดิฉันจึงไม่มีความกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมอะไรเลยคะ ”

กรณีศึกษาที่ 17
เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

**บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม
การมีส่วนร่วมของประชาชน
การลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
และการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม**

“โครงการสายตรวจจักรยาน อปพร.”

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ 16.96 ตารางกิโลเมตร ประชากร 35,066 คน จำนวนครัวเรือน 15,055 ครัวเรือน ประชากรแฝงประมาณ 22,125 คน รวม 36 ชุมชน (ข้อมูล ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2560)

กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก โดยข้าวเป็นพืชที่สำคัญของจังหวัด ส่วนมากนิยมทำนาดำ มีการทำนาหว่านบ้างในเขตที่ลุ่มริมฝั่งน้ำขาว และแม่น้ำชี มีการปลูกข้าวเหนียวเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นมันสำปะหลัง ปอ อ้อย ยาสูบ ถั่วลิสง ฝ้าย และการทำไร่แตงโม พื้นที่ใช้ทำนาประมาณร้อยละ 25 ของพื้นที่ทั้งหมด แม้ว่าจะเป็นจังหวัดเล็กแต่มีการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์มากพอสมควร การเลี้ยงสัตว์มีในบริเวณที่ราบสูง เนินเขา รวมถึงการหาของป่า ตามแหล่งน้ำมีการทำประมงและการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด ส่วนอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การทอผ้าไหม ทอเสื่อ เครื่องปั้นดินเผา เศรษฐกิจของจังหวัดกาฬสินธุ์ นับว่าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเศรษฐกิจของจังหวัดกาฬสินธุ์ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรกรรมเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีผลผลิตด้านปศุสัตว์ การประมง สำหรับด้านอุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ย่อมที่ใช้ทุนไม่มาก โรงงานในจังหวัดกาฬสินธุ์ส่วนมากเป็นโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร เช่น โรงสีข้าว โรงงานผลิตแบริ่งมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาลทรายดิบและน้ำตาลทรายขาว เป็นต้น อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ประสบ

พื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ประสบปัญหาการเกิดอาชญากรรมโจรกรรม การมั่วสุม ยาเสพติด รวมทั้งมีการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นบ่อยครั้ง ซึ่งกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอยู่ไม่สามารถดูแลความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง และไม่สามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ ส่งผลให้ประชาชนไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของตนอย่างเต็มที่ และแม้ที่ผ่านมาก่อน พ.ศ.2545 เทศบาลจะมีอาสาสมัครป้องกันภัยพล

เรือน (อปพร.) ที่ผ่านการฝึกอบรมจำนวน 579 คน แต่อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ก็ไม่ได้มีบทบาทในการดูแลความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่มากนัก

บทบาทของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ความรับผิดชอบ คือ การป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบซึ่งเป็นบทบาทหลักที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ยังมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชน และการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพบุคคลากรในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้ให้ความสำคัญต่อการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ซึ่งเป็นกล้องที่มีความเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้น เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์จึงได้ร่วมมือกับหอการค้าจังหวัดกาฬสินธุ์ ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรเมืองกาฬสินธุ์ สมาคมพ่อค้าจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยได้ดำเนินโครงการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ด้วยระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) ภาคประชาชน ซึ่งเปิดรับสมัครหน่วยงานของรัฐ เอกชน ห้างร้าน และประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมโครงการฯ โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) จำนวน 1 จุด ที่บริเวณหน้าสำนักงาน หน้าร้าน และหน้าบ้านหรือที่ได้ติดตั้งไว้แล้ว ให้หันออกสู่ถนนด้านหน้า เพื่อเป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังเหตุร้าย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และใช้เป็นหลักฐานตรวจสอบ หากเกิดเหตุอาชญากรรมหรือเหตุที่ต้องสงสัยขึ้นในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสืบสวนสอบสวนหาผู้กระทำความผิด เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จึงขอเชิญชวนห้างร้านและพี่น้องประชาชนชาวกาฬสินธุ์ที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ที่สนใจและประโยชน์สาธารณะ ซึ่งหากได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วมโครงการฯ จะได้รับเงินสนับสนุนในการติดตั้งกล้องวงจรปิดรายละไม่เกิน 4,000 บาท เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อกล้อง อุปกรณ์ และค่าติดตั้ง แต่มีเงื่อนไขการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ของผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องติดตั้งกล้องหันออกมาสู่ถนน และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรเมืองกาฬสินธุ์ตรวจสอบการใช้งานของกล้องวงจรปิด CCTV ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยได้ดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นระยะเวลา 2 ปี ปีละ 100 จุด รวม 200 จุด เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

สำหรับตัวอย่างของการจับกุมผู้กระทำความผิดด้วยพยานหลักฐานจากกล้องวงจรปิด CCTV

- กรณีคนร้ายขโมยสลากกินแบ่งรัฐบาลที่หน้าธนาคารกรุงไทย

เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมคนร้ายและดำเนินคดีกับคนร้ายได้ โดยการนำภาพจากกล้องวงจรปิดมาใช้ในการจับกุมและเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับคนร้าย

- กรณีคนร้ายกระชากกระเป๋าถือผู้หญิง

เนื่องจากการกระทำผิดที่รวดเร็วมาก อันส่งผลให้เหยื่อไม่สามารถจดจำรายละเอียดของผู้กระทำผิดได้ หากแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมคนร้ายและดำเนินคดีกับคนร้ายได้ โดยการนำภาพจากกล้องวงจรปิดมาใช้ในการจับกุมและเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับคนร้าย

ดังนั้นโครงการกล้อง CCTV ภาครัฐฯ เป็นโครงการที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ร่วมกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมโครงการและส่วนรวม รวมทั้งภาพที่บันทึกได้จากกล้องวงจรปิด CCTV จะเป็นหลักฐานสำคัญในการติดตามตัวคนร้ายและผู้กระทำความผิดคดีต่างๆที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

2. โครงการจ้างเหมาเอกชนรักษาความปลอดภัย

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้จ้างเหมาเอกชนรักษาความปลอดภัยเพื่อเฝ้าระวังดูแลรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินของทางราชการ และเพื่อเป็นการป้องกันการลักขโมยหรือโจรกรรมทรัพย์สินของทางราชการ ในช่วงเวลา 18.00 – 06.00 น.ของวันรุ่งขึ้น โดยใช้งบประมาณ 280,000 บาทต่อปี ซึ่งการจ้างเหมาเอกชนรักษาความปลอดภัยจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ทางเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ทรัพย์สินของทางราชการเป็นสำคัญ

3. โครงการสายตรวจจักรยาน

ที่มาของโครงการสายตรวจจักรยานเริ่มต้นจาก“ยามท้องถิ่น” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดตั้งยามท้องถิ่น พ.ศ. 2497 ได้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้ว่าราชการฯ นายกเทศมนตรี ผกก.ตร.จว และสมาคมพ่อค้า โดยการว่าจ้างบุคคลเป็นยามท้องถิ่น หากแต่ต่อมาได้มีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2533 ปัจจุบันได้มีการอบรมจัดตั้งสมาชิก อปพร. ไปแล้วทั้งหมด 11 รุ่น จำนวน 896 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของประชากรในพื้นที่

นโยบายของนายกเทศมนตรีเมืองกาฬสินธุ์

ได้กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยอาศัยอำนาจ/หน้าที่/ตาม

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

การจัดทำโครงการสายตรวจจักรยาน

จัดทำโครงการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (สายตรวจจักรยาน อปพร.) เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2546 เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์จึงจัดทำโครงการ “สายตรวจจักรยาน” ขึ้น โดยมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทำหน้าที่เป็นสายตรวจจักรยาน และนายตรวจ เพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรม โจรกรรม ยาเสพติด และเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน

ผลงานที่ได้ดำเนินการ

1. เทศบาลแต่งตั้ง อปพร. ให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (คำสั่งเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่ 169/2546) โดยแบ่ง อปพร. เป็น 2 ชุด ดังนี้

1.1 สายตรวจ อปพร. 12 คน แบ่งเป็น 2 ผลัด ๆ ละ 6 คน สลับผลัดละ 1 ค่ำ มีหน้าที่ปฏิบัติดังนี้ คือ

- ทำหน้าที่สายตรวจจักรยานสองล้อตรวจตามจุดตรวจ ตามชุมชนที่กำหนดไว้ในเขตเทศบาล
- ทำหน้าที่ช่วยเหลือ รายงานเหตุการณ์ผู้ประสบภัยต่าง ๆ ตามชุมชนต่าง ๆ ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทำการช่วยเหลือตามอำนาจหน้าที่

- สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ตรวจติดตามสนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้จังหวัดกาฬสินธุ์ปลอดภัยอย่างยั่งยืน เพื่อสนองตอบให้ชุมชนเป็นชุมชนแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง

1.2 ผู้ตรวจเวรสายตรวจ 10 คน ปฏิบัติงานค้ำละ 1 คนสลับกัน มีหน้าที่ปฏิบัติดังนี้ คือ

- ตรวจติดตามสายตรวจ อปพร. แต่ละท่านตามที่ได้รับมอบหมายว่าได้ปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ อย่างไร ในแต่ละค้ำที่ทำการตรวจ

- ควบคุม กำกับ ดูแล อปพร. ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ ตามพ.ร.บ. ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2542

- ให้ผู้ตรวจแต่ละท่านมีหน้าที่ตรวจการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจ ท่านละ 1 ค่ำ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน เริ่มจากลำดับที่ 1 วันที่ 22 มีนาคม 2546

2. เทศบาลจัดการอบรมแก่ อปพร. และชุมชน ดังนี้

- เทศบาลร่วมกับสำนักงานอัยการจังหวัด อบรมเรื่องกฎหมายแก่ อปพร. ที่ร่วมโครงการ และผู้นำชุมชนทั้ง 27 ชุมชน

- เทศบาลร่วมกับหน่วยทหารบกพิเศษ เชื่อน้ำพุ จังหวัดสกลนคร อบรมเรื่องการปฏิบัติงานสายตรวจแก่ อปพร. ที่ร่วมโครงการ

- เทศบาลร่วมกับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อบรมเรื่องการรักษาความปลอดภัย ประสานงาน และแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่จำเป็น ฉกฉก เร่งด่วน แก่ อปพร. ที่ร่วมโครงการ

- ดำเนินการจัดสายตรวจจักรยานค้ำละ 1 ชุด ชุดละ 6 คน แบ่งเป็น 3 สาย ๆ ละ 2 คน ตรวจตราวนสลับสวนทาง ดูแลความสงบเรียบร้อยบริเวณจุดที่มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมในเขตเทศบาล จำนวน 30 จุด ตั้งแต่เวลา 18.00 – 06.00 น. ของทุกวัน และในแต่ละวันจะมีหัวหน้าสายตรวจจำนวน 1 คน ทำหน้าที่ตรวจติดตามการทำงานของสายตรวจจักรยาน

การระดมทรัพยากรในช่วงแรกของการดำเนินงานสายตรวจจักรยาน

ค่าใช้จ่าย/การลงทุน

สำหรับค่าใช้จ่ายในการลงทุนสำหรับกิจกรรมสายตรวจจักรยาน พบว่า มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินของโครงการในช่วงเริ่มต้นโครงการตั้งแต่ พ.ศ.2546 ทั้งสิ้นจำนวน 433,368 บาท ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ คือ

ค่ารถจักรยาน 6 คัน เป็นเงิน 9,600 บาท

ค่าตู้ประจำจุดตรวจ 30 ตู้ เป็นเงิน 4,500 บาท

ค่ากุญแจใส่ตู้ 30 ดอก เป็นเงิน 1,500 บาท

ค่ากระบอก 12 อัน เป็นเงิน 600 บาท

ค่าไฟฉาย 20 กระบอก เป็นเงิน 2,100 บาท
ค่าถ่านไฟฉาย 6 โหล เป็นเงิน 648 บาท
ค่าสมุดรายงานการตรวจ 4 โหล เป็นเงิน 1,920 บาท
ค่าฝึกทบทวนความรู้ของ อปพร. เป็นเงิน 100,000 บาท
ค่าฝึกอบรมสายตรวจและนายตรวจ 1 วัน เป็นเงิน 6,500 บาท
ค่าตอบแทนสายตรวจ 6 คน/วัน
อัตราตอบแทนคืนละ 120 บาท ต่อ/คน เป็นเงิน 259,200 บาท
ค่าตอบแทนหัวหน้าสายตรวจ 1 คน/วัน
อัตราตอบแทนคืนละ 130 บาท ต่อ/คน เป็นเงิน 46,800 บาท

บุคลากร

1. อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน(สายตรวจ) จำนวน 12 คน
2. อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน(หัวหน้าสายตรวจ)จำนวน 10 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์และกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้มองเห็นปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จึงเกิดแนวคิดในการนำอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์มาทำหน้าที่สายตรวจจักรยาน และนายตรวจ ในโครงการสายตรวจจักรยาน เพื่อดูแลความเรียบร้อยภายในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

ตัวอย่างกิจกรรมที่ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการสายตรวจจักรยาน

กิจกรรมใน พ.ศ.2545

-อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์จำนวน 579 คน คัดเลือก อปพร. จำนวน 28 คน เป็นคณะกรรมการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ โดยมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 2 ปี

-คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ และกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ประชุมเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ และมีมติให้แต่งตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) เป็นสายตรวจจักรยาน และนายตรวจ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาลเวลากลางคืน

-เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ติดต่อหน่วยทหารบกพิเศษ เชื่อน้ำพุ จังหวัดสกลนคร เพื่อขอใช้สถานที่และเจ้าหน้าที่ในการฝึกทบทวนความรู้ให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

- ประชาสัมพันธ์การจัดฝึกอบรมทบทวนความรู้และจัดส่งหนังสือแจ้งให้ อปพร. ทราบกิจกรรมที่ดำเนินการใน พ.ศ.2546

- ติดต่อสำนักงานอัยการ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ สายตรวจจักรยานและนายตรวจ

- ติดต่อสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการดูแลรักษาความปลอดภัยในชุมชนแก่ สายตรวจจักรยาน และนายตรวจ

-จัดอบรมทบทวนความรู้ ที่ หน่วยทหารบกพิเศษ เชื่อน้ำพุ จังหวัดสกลนคร โดยมี อปพร. เข้าร่วมจำนวน100 คน จาก อปพร.ทั้งสิ้น 579 คน

-คัดเลือกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจำนวน 36 คนที่สมัครเข้าร่วมโครงการสายตรวจจักรยาน เป็นสายตรวจจักรยานจำนวน 12 คน และนายตรวจ 10 คน จัดอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายและ

การดูแลรักษาความปลอดภัยในชุมชนแก่สายตรวจจักรยาน และนายตรวจ เพื่อการปฏิบัติงานสายตรวจจักรยานเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการสายตรวจจักรยานทุกวัน ระหว่างเวลา 18.00 น. – 06.00 น.

- แบ่งสายตรวจจักรยาน 12 คนเป็น 2 ชุด ชุดละ 6 คน ในแต่ละวันจะใช้สายตรวจ 1 ชุด แบ่งเป็น 3 เส้นทางโดยมีจุดตรวจทั้งหมด 30 จุด

- สายตรวจขี่จักรยานตรวจตามจุดที่ติดตั้งตู้จุดตรวจ โดยสายตรวจแต่ละเส้นทางจะขี่จักรยานหมุนเวียนไปจนครบทั้ง 30 จุดในแต่ละคืน และลงบันทึกการตรวจในสมุดรายงานการตรวจ

- เมื่อสิ้นสุดเวลาการตรวจ (06.00 น.) สายตรวจจักรยานจะรายงานการตรวจแก่ นายตรวจ

- นายตรวจทำหน้าที่ตรวจดูการทำงานของสายตรวจจักรยานในแต่ละคืน และรับรายงานการตรวจจากสายตรวจจักรยาน และรายงานต่อหัวหน้าศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จังหวัดกาฬสินธุ์

- กองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของสายตรวจจักรยาน ช่วงทดลองการทำงาน 3 เดือน โดยส่งแบบสอบถามไปยังทุกครัวเรือนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

- ดำเนินโครงการต่อและทำการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก ๆ 3 เดือน

กิจกรรมในการดำเนินงานของโครงการสายตรวจจักรยานในปัจจุบัน (พ.ศ.2560)

1. ประชุมคณะกรรมการประสานงานศูนย์ อปพร. ทุกเดือน เพื่อคัดเลือกนายตรวจและชุดสายตรวจจักรยาน อปพร. มาปฏิบัติหน้าที่

2. ออกคำสั่งศูนย์ อปพร. เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้ปฏิบัติหน้าที่นายตรวจและชุดสายตรวจจักรยาน อปพร.

3. เริ่มปฏิบัติหน้าที่ในวันที่ 1 ของทุกเดือน ออกตรวจตามจุดตรวจ 42 จุดภายในชุมชนทั้ง 36 ชุมชน และสถานที่ราชการ ตั้งแต่เวลา 16.30 น. ถึง 06.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

จุดตรวจทั้ง 42 จุด ที่ชุดสายตรวจออกตรวจมีดังนี้

- ที่ทำการชุมชนทั้ง 36 ชุมชน

- ส่วนราชการ สวนสาธารณะ และสถานที่ที่อยู่ในความดูแลของเทศบาล

สำหรับกิจกรรมที่สายตรวจจักรยานได้ปฏิบัติ อาทิต

- ชุดสายตรวจจักรยานอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) เข้าให้การสนับสนุนการระงับเหตุเพลิงไหม้บ้านพักอาศัยของประชาชนในชุมชน

ชุดสายตรวจอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ได้ให้การสนับสนุนการระงับเหตุเพลิงไหม้บ้านพักอาศัยของประชาชนในชุมชนจากเหตุเพลิงไหม้อันเป็นการป้องกันและระงับเหตุในการเกิดเพลิงไหม้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับการป้องกันและระงับเหตุเพลิงไหม้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

- ชุดสายตรวจจักรยานอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) เข้าช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ

อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ หรือ อุบัติเหตุด้านอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบอันเป็นบทบาทที่สำคัญในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

- ชุดสายตรวจจักรยาน อปพร. ร่วมพิธีปล่อยแถวระดมกวาดล้างอาชญากรรม

โดยได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระดมกวาดล้างอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นการป้องกันและป้องปรามการเกิดเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เป็นสำคัญ

- การป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่

สำหรับการประสบความสำเร็จของสายตรวจจักรยานในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ได้แก่ ชุดสายตรวจจักรยาน อปพร. พบเหตุคนร้ายกำลังจะลักทรัพย์ภายในบ้านเรือน จึงได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและร่วมกันทำการระงับเหตุได้อย่างทันท่วงที่ทรัพย์สินไม่สูญหาย อันเป็นการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

- จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) มีอาคารสถานที่เป็นสัดส่วนของตนเอง สวนสาธารณะริมแก่งดอนกลาง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อทำหน้าที่สำคัญในการดูแลความปลอดภัย ประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะและชุมชนใกล้เคียง เป็นศูนย์ประสานงาน และศูนย์รับแจ้งเหตุที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและความเหตุภัยของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

อย่างไรก็ตาม การรับแจ้งเหตุที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและความไม่สงบเรียบร้อยในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์นอกจากจะแจ้งผ่านศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) แล้วยังสามารถแจ้งเหตุดังกล่าวผ่านทางระบบไลน์ที่ทางอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ได้จัดทำกลุ่มไลน์ในการรับแจ้งเหตุ ซึ่งได้มีการเชื่อมต่อไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งได้มีการเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้ากลุ่มไลน์ของอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ทำให้การป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับศูนย์ อปพร.ประกอบด้วยห้องอำนวยการ ห้องวิทยุสื่อสาร และห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์สำหรับการกู้ภัย นอกจากนี้ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ยังประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์และการขนส่งกำลังบำรุง ซึ่งประกอบด้วยรถกู้ภัยเคลื่อนที่เร็ว รถลำเลียงอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) และรถกู้ชีพ รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับช่วยกู้ภัยและตู้เก็บอุปกรณ์กู้ภัยเพื่อทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจุบันชุดอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ผ่านการฝึกอบรม 10 รุ่น มีความพร้อมเพื่อปฏิบัติหน้าที่นายตรวจและสายตรวจจักรยาน อปพร. ออกตรวจพื้นที่เสี่ยงภัยในชุมชนทั้ง 36 ชุมชน และสถานที่ราชการภายในเขตเทศบาล จำนวน 42 ชุด ทุกวันไม่เว้นวันหยุด ตั้งแต่เวลา 16.30 – 06.00 น.ของวันรุ่งขึ้น เพื่อเป็นการเฝ้าระวังการเกิดเหตุสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดจนเป็นการสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐในการจัดระบบการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน โดยการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2559 โดยใช้งบประมาณ 558,000 บาท โดยมีการเบิกค่าเดินทางจำนวน 240 บาทต่อวันให้แก่ อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.)

การสร้างขวัญและกำลังใจที่สำคัญให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) ของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ คือ การเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานในรูปแบบของค่าเดินทางจำนวน 240 บาทต่อวัน เพื่อให้สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มความสามารถ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการเสียสละของอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.)

การส่งเสริมให้มีการปลูกผัก พืชสวนครัว โดยเป็นศูนย์เศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่ศูนย์อาสาสมัคร ป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.)

เพื่อส่งเสริมให้อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) มีพืชผักสวนครัวที่ปลอดสารพิษรับประทาน รวมทั้งเพื่อเป็นแหล่งอาหารให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) อันจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งเพื่อเป็นการสร้างความรักความผูกพันต่อเพื่ออาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.)

การจัดตั้งกองทุนสำหรับอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน (อปพร.)

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการต่อโครงการสายตรวจจักรยาน ประกอบด้วย

สำนักงานอัยการจังหวัดกาฬสินธุ์

ให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการแก่งสายตรวจจักรยาน และนายตรวจ

สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองกาฬสินธุ์

ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ประสานงาน และแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่จำเป็น ชุกฉิน เร่งด่วน

หน่วยรบพิเศษเขื่อนน้ำพุงจังหวัดสกลนคร

จัดการฝึกอบรมทบทวนความรู้ให้แก่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

หน่วยงานเครือข่ายอื่น ๆ

หน่วยงานเครือข่ายอื่น ๆ ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้อบรมทบทวนการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาทิ ค่ายฝึกทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี เทศบาลยะลา เป็นต้น

ความยั่งยืนในการดำเนินการ

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้สร้างความยั่งยืนในการดำเนินการให้แก่โครงการสายตรวจจักรยาน ดังนี้

- การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การจัดอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือนมาเป็นสายตรวจและนายตรวจนั้นยังดำเนินต่อไป นับตั้งแต่ พ.ศ.2545 โดยเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของสายตรวจจักรยาน อปพร. นับตั้งแต่มีการปฏิบัติงานใน พ.ศ.2545 ซึ่งหลังจากผ่านการทดลองปฏิบัติการในช่วงสามเดือนแรก ประชาชนต่างพึงพอใจในการทำงาน เทศบาลจึงดำเนินงานต่อตามแผนงานที่ได้วางไว้ โดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 3 เดือน และมีการปรับเปลี่ยนจุดตรวจตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่และบริเวณที่มีโอกาสเสี่ยงในการเกิดปัญหาอาชญากรรมสูง

- โครงการอบรมทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และทัศนศึกษาดูงาน

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้จัดฝึกอบรมทบทวนความรู้ด้านการป้องกันสาธารณภัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดย พ.ศ.2559 มีการฝึกอบรมทบทวนการปฏิบัติงาน ณ ค่ายฝึกทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีจำนวนผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 60 คน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 200,000 บาท นอกจากนี้ ใน พ.ศ.2560 เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์มีโครงการอบรมทบทวนความรู้ร่วมกับเทศบาลนครยะลา เป็นต้น

การประเมินผลความสำเร็จของโครงการสายตรวจจักรยาน

สำหรับผลการประเมินความสำเร็จของโครงการสายตรวจจักรยาน พบว่า

ก่อนการดำเนินการ

1. ก่อนดำเนินการสายตรวจจักรยาน พ.ศ.2545 พบว่าในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์มีปัญหาอาชญากรรม โจรกรรม การมั่วสุมของวัยรุ่น และปัญหายาเสพติด สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาล
2. เทศบาลมีจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนน้อย และไม่ครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลทั้งหมด
3. ประชาชนในเขตเทศบาลเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยเฉพาะในยามวิกาล

ภายหลังการดำเนินการ

1. ภายหลังจากการดำเนินการสายตรวจจักรยาน ใน พ.ศ.2546 พบว่าปัญหาอาชญากรรม โจรกรรม การมั่วสุมของวัยรุ่น และปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ลดลงประมาณร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับก่อนมีสายตรวจจักรยาน และในปัจจุบัน พ.ศ.2560 พบว่าสถิติอาชญากรรมลดลงประมาณมากกว่าร้อยละ 90
2. ภายหลังจากที่สายตรวจจักรยานได้เริ่มดำเนินการในพ.ศ.2546 เทศบาลมีจุดตรวจของสายตรวจจักรยานจำนวน 30 จุด โดยจุดตรวจเหล่านี้มีการปรับเปลี่ยนตามความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ หากแต่ ปัจจุบัน พ.ศ.2560 มีจุดตรวจ 42 จุดภายในชุมชนทั้ง 36 ชุมชน และสถานที่ราชการ โดยจุดตรวจครอบคลุมพื้นที่เทศบาลประมาณร้อยละ 90
3. ประชาชนในเขตเทศบาลมีความพึงพอใจกับการปฏิบัติงานของสายตรวจจักรยานมากกว่าร้อยละ 90 และต้องการให้เทศบาลดำเนินโครงการนี้ต่อไป โดยประชาชนจะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดตรวจในแต่ละพื้นที่ด้วย
4. การได้รับรางวัลนวัตกรรมโครงการด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเป็นรางวัลธรรมมาภิบาล ประจำปี 2559 ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่ได้เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินการสายตรวจจักรยานในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

สำหรับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินการสายตรวจจักรยานในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารเห็นความสำคัญ และให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง
2. ชุมชนมีความต้องการและเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ พร้อมทั้งให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงาน
3. การใช้สายตรวจจักรยานซึ่งใช้ความเงียบในการปฏิบัติการ ทำให้อาชญากร หรือ ผู้ที่ต้องการประกอบอาชญากรรมไม่ทราบ อันนำไปสู่การป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. การใช้พลังการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ร่วมกับเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ทำให้ประชาชนทราบพื้นที่จุดเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมอันเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างตรงจุด

5. การใช้พลังการมีส่วนร่วมจากประชาชน เปรียบเสมือนการสร้างพลังเครือข่ายตาข่ายตาข่ายในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 46 ปี ซึ่งประกอบอาชีพรับราชการ ไม่มีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมแต่อย่างใด ซึ่งจากการสังเกตสภาพแวดล้อมภายนอกพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการป้องกันภัยอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษแต่ประการใด และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“เมื่อก่อนก็เคยกลัวอาชญากรรม เพราะในตัวเมืองจะมีปัญหาวัยรุ่นติดยา มีปัญหาหลักเล็กขโมยน้อย แต่ปัจจุบันนี้ไม่มีความหวาดกลัวอาชญากรรมแล้วค่ะ

เทศบาลเขาจัดสายตรวจจักรยาน เราก็อุ่นใจขึ้นเยอะ ถ้ามีปัญหาอะไรก็แจ้งสายตรวจจักรยานได้ เมืองกาฬสินธุ์เป็นเมืองปลอดภัยอาชญากรรม ดินฉันไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรมอะไรที่มีความรุนแรง ดินฉันไม่กลัวปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เลยคะ ”

กรณีศึกษาที่ 18
เทศบาลนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น

**บทบาทป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ
ความผิด**

“โครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง”

เทศบาลนครขอนแก่นมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดโอกาสการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชน

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลนครขอนแก่น

เทศบาลนครขอนแก่นแบ่งเป็น 4 เขต 95 ชุมชน มีพื้นที่ 46 ตารางกิโลเมตร ประชากร 120,045 คน จำนวนครัวเรือน 64,022 ครัวเรือน เพศชาย 55,632 คน เพศหญิง 64,413 คน (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2559) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ ยังมีประชากรแฝงจำนวนมาก รวมทั้งมีการเคลื่อนย้ายประชากรสูง การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากภาคเกษตรไปเป็นที่อยู่อาศัยและธุรกิจบริการมากขึ้น

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครขอนแก่น

พื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครขอนแก่นมีลักษณะเป็นสังคมเมือง ดังนั้นปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญประการหนึ่งในพื้นที่ คือ ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งเทศบาลนครขอนแก่นประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัด 11 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอีก 11 แห่ง มีเด็กและเยาวชนประมาณ 15,680 คน ศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนประมาณ 14,405 คน ส่วนที่เหลืออีกประมาณหนึ่งพันกว่าคนหลุดออกจากระบบโรงเรียนไปซึ่งส่วนใหญ่ถลำตัวเข้าสู่วงจรอบายมุข และสุ่มเสี่ยงต่อการก่อปัญหาสังคมที่น่าตกใจ ตัวเลขจากการสำรวจจำนวนเด็กหลุดจากระบบการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ปัจจุบันมีเด็กหลุดออกจากระบบจำนวนมากกว่า 3,600 คนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น รวมกลุ่มรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นแก๊งมากกว่า 20 แก๊งในตัวเมือง และมีการวางระบบการปกครองตนเอง มีระบบอำนาจมืด (มาเฟีย) มีลูกพี่คอยจัดการและวางอำนาจกับลูกน้อง รวมทั้งคุ้มครองความปลอดภัยแก่ลูกน้อง

ดังนั้นปัญหาอาชญากรรมซึ่งพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครขอนแก่นประสบ จึงได้แก่ ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด ซึ่งนำไปสู่ปัญหาสังคมและปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปัญหาการทำร้ายร่างกาย หรือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคดีทางเพศ ปัญหาการก่อวินาศกรรม หรือ ปัญหาเด็กแว้นท์ เป็นต้น

บทบาทของเทศบาลเมืองขอนแก่นในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญของเทศบาลนครขอนแก่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ความรับผิดชอบ คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด คือ กลุ่มเด็กและเยาวชนในการกระทำผิด

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลนครขอนแก่นดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลนครขอนแก่นดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญในการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด คือ

โครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง

ในปีพ.ศ.2554 สถานการณ์เด็กเยาวชนหลุดจากระบบการศึกษาภาคปกติมาอยู่นอกระบบมากขึ้นจนเป็นปัญหาระดับชาติ สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และพยายามหาวิธีแก้ไข ซึ่งคิดค้น วางแผน และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเข้าถึง เข้าใจ และจัดการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเด็กเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา ซึ่งในตอนนั้นได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกจากสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) และได้ดำเนินงานภายในโครงการพลิกฟื้นพลังหนุ่มสาวสู่ก้าวอย่างใหม่วัยใสอนาคตขอนแก่นในระหว่าง พ.ศ. 2554 - 2555 ก่อนจะพัฒนาต่อยอดโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมืองตั้งแต่ปี 2555 ถึงปัจจุบันซึ่งใช้งบประมาณของเทศบาลนครขอนแก่น

นอกจากนี้ เทศบาลนครขอนแก่นได้ตระหนักถึงปัญหาที่สำคัญในพื้นที่รับผิดชอบ คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและพฤติกรรมกระทำผิด เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครขอนแก่นมีลักษณะความเป็นสังคมเมือง หากแต่มีเด็กและเยาวชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “เยาวชนชายขอบ” โดยเป็นเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาครอบครัว ขาดความรักความเอาใจใส่จากครอบครัว หรือ ขาดความพร้อม แตกต่างจากเด็กและเยาวชนทั่วไปในสังคมที่ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักความเอาใจใส่จากครอบครัว ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาในโรงเรียนจำนวนมากกว่า 3,600 คนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น โดยเด็กและเยาวชนชายขอบดังกล่าวได้รวมกลุ่มรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นแก๊งมากกว่า 20 แก๊งในตัวเมือง และมีการวางระบบการปกครองกันเอง มีระบบอำนาจมือ(มาเฟีย) มีลูกพี่คอยจัดการและวางอำนาจกับลูกน้อง รวมทั้งคุ้มครองความปลอดภัยแก่ลูกน้อง ทั้งนี้ปัญหาจะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าเด็กในกลุ่มแก๊งต่างๆ เลือกที่จะทำกิจกรรมทางบวก แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่าวิถีชีวิตของเด็กกลุ่มแก๊งกลับถือตัวใบด่าและเลือกเดินบนเส้นทางไปตามเส้นทางมืด ก่อปัญหาสังคม ก่อความวุ่นวาย ยกพวกตีกัน แต่ละกลุ่มแก๊งก็มีประเด็นขัดแย้งกัน

ด้วยเทศบาลนครขอนแก่นมีแนวคิดที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีคุณค่าในตัวเองหากได้รับการพัฒนา ที่ถูกต้องตามศักยภาพ ชีวิตก็จะมีคุณค่าพร้อมที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดี การส่งเสริมเด็กและเยาวชน ให้ได้รับการพัฒนาและเติบโตอย่างเหมาะสมตามศักยภาพ หรือดึงศักยภาพในตัวเด็กและเยาวชนให้ลุกขึ้นมาเห็นคุณค่าในตนเอง ให้มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในตนเอง เพื่อเริ่มก้าวอย่างใหม่แห่งชีวิตที่ดงามของวัยที่มีพลัง เป็นพลังสร้างสรรค์ที่น่าชื่นชม เทศบาลนครขอนแก่นจึงได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กเยาวชนนอกระบบดังกล่าว และถือเป็นภารกิจสำคัญยิ่งของเทศบาลนครขอนแก่นที่จะละเลยไม่ได้ จึงได้จัดทำ “โครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง” ขึ้นมา

วัตถุประสงค์โครงการ

สำหรับวัตถุประสงค์ที่สำคัญของโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ประกอบด้วย

1. เพื่อจัดการศึกษาเรียนรู้ให้กับเด็กชายขอบในเทศบาลนครขอนแก่น ให้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่นและสังคม
2. เพื่อพลิกฟื้นพลังเด็กชายขอบให้มาเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงที่มีจิตอาสาในการริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น
3. เพื่อสร้างโอกาสให้เด็ก เยาวชนได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ ให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีสติ มีปัญญา มีเป้าหมายชีวิต อันจะนำไปสู่การมีอาชีพที่ดีที่เหมาะสมต่อไป
4. เพื่อยุติความรุนแรงอันนำไปสู่การสร้างสันติสุขและสมานฉันท์ในชุมชนเขตเทศบาลนคร

โดยเป้าประสงค์ที่สำคัญของโครงการ คือ เด็กชายขอบในเขตเทศบาลนครขอนแก่น เกิดการเรียนรู้ตนเอง เรียนรู้ผู้อื่นและสังคมจนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวคิด ทศนคติในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย เกิดผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีจิตอาสา มีพลังทางความคิดในการริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาตนเองและการสร้างอาชีพให้ตนเองสามารถ อยู่รอด อยู่ร่วม และ อยู่อย่างมีความหมายกับผู้คนในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

โดยลักษณะการดำเนินงานเป็นโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายสำหรับพัฒนาเด็กเยาวชนที่หลงผิดให้คิดได้ และหันกลับมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ ให้มีการศึกษา มีอาชีพไม่ก่อปัญหาสังคม เพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในพื้นที่ชุมชนเมือง ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าอาศัยอย่างปลอดภัย

เน้นสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างองค์กรต่างๆในเมืองขอนแก่น ด้วยการดึงหัวหน้าองค์กรหรือผู้นำกลุ่มต่าง ๆ มาจับมือกันและร่วมมือกันในการทำงานเป็นเครือข่ายเพื่อแก้ปัญหาวัยรุ่นในกลุ่มพวกเขา กันเองโดยผ่านการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายด้านบวก จนสามารถปรับเปลี่ยนแนวคิด และพลิกฟื้นพลังชีวิตด้านบวกที่หายไปให้กลับคืนมา เป็นพลังใหม่ที่สร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลงตนเอง ทั้งการสร้างอาชีพ การกลับคืนสู่ระบบการศึกษามีส่วนทั้งช่วยเหลือตัวเอง เพื่อน และสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม จนสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าพวกเขาเหล่านี้แม้เคยหลงผิดก็สามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคมได้ ในขณะเดียวกันเด็กเยาวชนในกลุ่มองค์กรต่าง ๆ สามารถพัฒนาตนเองมาเป็นแกนนำเยาวชนคอยทำหน้าที่กำกับดูแลคอยช่วยเหลือเพื่อน พี่น้อง ในกลุ่มองค์กรด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาอย่างหลากหลาย จนเกิดกระแสที่เป็นปรากฏการณ์ที่น่าทึ่งและน่าสนใจที่เยาวชนจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ที่เคยก้าวพลาดซึ่งเป็นผู้สร้างปัญหาให้สังคมเมืองขอนแก่นกลับตัว กลับใจ ลูกขึ้นมาจับมือกันที่จะพยายามแก้ปัญหา และเปลี่ยนแปลงตนเอง หยุดก่อปัญหาสังคม และหันกลับมาทำประโยชน์เพื่อสังคมในที่สุด

วิธีการดำเนินงาน 5 c พิชิตใจเด็กชายขอบ

สำหรับวิธีการดำเนินงานเพื่อพิชิตใจเด็กชายขอบของเทศบาลนครขอนแก่น ประกอบด้วย

1. Core person : หากกลุ่มคนที่ใช่และสร้างเครือข่ายคนที่ชอบ

คือ การค้นหาทีมงาน จากองค์กรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและต้องการมีส่วนร่วมในการยกระดับ และพัฒนาเด็กชายขอบ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน เจ้าหน้าที่เทศบาล เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่การศึกษานอกโรงเรียน วัด ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการ ซึ่งหากสามารถสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานพัฒนาขึ้นมาเป็นทีมงานที่ประกอบด้วยผู้รู้จากหลายสาขาวิชาช่วยทำให้เกิดการประสานพลังการทำงานของทีมงานขึ้นมาได้ นอกจากนี้ การให้ความสำคัญ และมุ่งค้นหาตัวแกนนำเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ย่อมทำให้เกิดการทำงานเพื่อการพัฒนาเด็ก และเยาวชนไม่ต้องทำงานกับเด็กเยาวชนทุกคน แต่สามารถเชื่อมต่อกับกลุ่มแกนนำที่มีอิทธิพลเป็นผู้นำในด้านการชักนำเพื่อนคนอื่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยมีกระบวนการดังนี้

- ค้นหาทีมงานระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ที่มาจากหลากหลายองค์กรที่เกี่ยวข้องและมีนโยบายแก้ปัญหาพัฒนาเด็กชายขอบหรือเยาวชนนอกระบบด้วยพื้นฐานการทำงานจิตอาสา โดยการพูดคุยชักชวนตัวต่อตัวกับผู้มุ่งหวังจนเกิดความสนใจ จัดการประชุมทีมผู้ปฏิบัติงานเพื่อกำหนดเป้าหมายการทำงาน กำหนดขอบเขต วัตถุประสงค์การทำงาน ระยะเวลา วาดฝันให้เห็นประโยชน์ร่วมกัน ประชุมวางแผนปฏิบัติการ ร่วมกัน วางระบบทีมงานบนฐานของเงื่อนไขทรัพยากรที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากร

บุคคล งบประมาณ การระดมวัสดุอุปกรณ์ เวลา การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง หรือองค์กรหน่วยงาน ต่างๆ ที่เป็นภาคี

- ค้นหาแกนนำเพื่อพิชิตใจ “หัวใจ แกนนำชุมชน ผู้ปกครอง” โดยการสร้างสัมพันธ์ แน่นแฟ้น สร้างความเป็นกลุ่ม พวก หรือ เป็นเพื่อนกัลยาณมิตร สิ่งเหล่านี้สามารถสร้างได้จากการใช้เวลา เข้าไปคลุกคลีกับกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ทำกิจกรรมร่วมกับเยาวชน กลมกลืน เป็นหนึ่ง เดียวกับเด็กและเยาวชนชายขอบมากกว่าจะเข้าไปจับผิดเพื่อให้พวกเขายอมรับในตัวของทีมงาน ย่อมทำให้เด็กเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมของเทศบาลได้เป็นประจำกับบรรดาแกนนำชุมชน หัวใจเพื่อค้นหา กลุ่มเด็กเยาวชน รวมถึงการพูดคุยทำความเข้าใจ ซึ่ให้เห็นถึงประโยชน์ และแนวทางการดำเนินงาน โครงการเพื่อให้เยาวชนทราบเป้าหมาย และวัตถุประสงค์โครงการ

2. Connect : ติดต่อ เกาะเกี่ยว เชื่อมสัมพันธ์เชิงลึก

เชื่อมโยงผู้นำชุมชน แกนนำชาวบ้าน แกนนำเยาวชน รวมถึงคนทำงานเยาวชนในพื้นที่ ลงพื้นที่ ประชุมพูดคุยกับผู้นำเยาวชน แกนนำชาวบ้าน แกนนำเยาวชน และคนทำงานเยาวชน และคนทำงานเยาวชน ในพื้นที่ หรือแบบไม่เป็นทางการ เช่น ร่วมรับประทานอาหารกับแกนนำเยาวชน บ้านผู้นำชุมชนหรือ ศาลากลางบ้าน เพื่อดึงดูดผู้คนเข้าร่วมวงพูดคุยชักชวนเข้าร่วมโครงการร่วมกิจกรรมเพื่อเข้าถึงเด็กและ เยาวชนโดยเจ้าหน้าที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เยาวชนรวมตัวกัน เช่น เล่นกีฬา ฟุตบอล ฟุตซอล ฯลฯ หล่อหลอม ความสัมพันธ์กลุ่มเด็ก เยาวชนเชื่อมประสานการทำงานแกนนำเยาวชนในพื้นที่ โดยมีกระบวนการในการ ดำเนินงาน ดังนี้

- สร้างความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชา และผู้บริหารเทศบาล การประชุมทีมงานระดับปฏิบัติเพื่อ นำเสนอแผนงานปฏิบัติการสู่ผู้บริหารระดับสูง รับฟังความคิดเห็น/ข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินงาน

- เชื่อมโยงผู้นำชุมชน แกนนำชาวบ้าน แกนนำเยาวชน รวมถึงคนทำงานเยาวชนในพื้นที่ ลงพื้นที่ ประชุมพูดคุยกับผู้นำเยาวชน แกนนำชาวบ้าน แกนนำเยาวชน และคนทำงานเยาวชนในพื้นที่ หรือแบบไม่เป็นทางการ เช่น ทานข้าวกับแกนนำเยาวชน บ้านผู้นำชุมชนหรือศาลากลางบ้าน เพื่อดึงดูด ผู้คนเข้าร่วมวงพูดคุยชักชวนเข้าร่วมโครงการร่วมกิจกรรมเพื่อเข้าถึงเด็กโดยเจ้าหน้าที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ เยาวชนรวมตัวกัน เช่น เล่นกีฬา ฟุตบอล ฟุตซอล ฯลฯ แล้วเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ เสี่ยง แหล่งเสื่อมโทรมในเมือง เพื่อเจาะกลุ่มเด็ก กลุ่มเป้าหมายและชักชวนเข้าร่วมโครงการ จัดกิจกรรม นันทนาการโดยชักชวนเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม

- การสร้างความร่วมมือ และรับฟังความคิดเห็นจากภาคีเครือข่ายด้านเด็กเยาวชน ประชุมพูดคุย กับแกนนำคนทำงานด้านเด็กเยาวชน เช่น ทีมศูนย์เยาวชน ทีมสิ่งแวดล้อม ทีมผู้บริโภค ฯลฯ จัดเวทีสัมมนา เครือข่าย คนทำงานด้านเด็กเยาวชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นและสร้างแนวทางความร่วมมือ และนำเสนอ ในเวทีร่วมสู่การปฏิบัติ จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือ และนำเสนอในเวทีร่วมสู่การปฏิบัติ

- หล่อหลอมความสัมพันธ์กลุ่มเด็กเยาวชน เชื่อมประสานคนทำงานแกนนำเยาวชน ผู้นำเยาวชน แกนนำชาวบ้านประสานเครือข่าย เครือข่ายเยาวชนก้าวใหม่วัยสะออนทัศนศึกษาดูงาน วงหล่อเลี้ยง หลังค่าย เล่นกีฬาร่วมกัน

3. Control : ควบคุม กำหนดทิศทาง

3.1 ผู้บริหารเทศบาลมีบทบาทในการสร้างความเข้าใจ ประสานความร่วมมือ ระหว่างทีมงาน และองค์กร วาดฝันให้เห็นประโยชน์ร่วม ผลักดันนโยบาย สนับสนุน

3.2 เด็ก เยาวชนที่ร่วมโครงการ จิตใจ ทักษะ แนวคิด โครงการสร้างกลุ่มแบ่งบทบาทหน้าที่

ทักษะ เช่น ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม ฯลฯ กฎระเบียบ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การเข้าร่วมกิจกรรม

3.3 ภาศึเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือ ความเชื่อมโยง การสนับสนุนในพื้นที่

4. Continue : ติดตาม ต่อเนื่องยั่งยืน

จัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน สังเกตพัฒนาการเด็ก เป็นรายบุคคล เสริมจุดแข็ง – ลดจุดอ่อน ดูแลชีวิต เรื่องปากท้อง ที่อยู่ ที่กินให้สมบูรณ์ เพิ่มคุณภาพชีวิตให้ ได้รับการศึกษาและการประกอบอาชีพ ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ตั้งแต่เด็กและเยาวชนออกจากกิจกรรมเสี่ยง

5. Complete : บรรลุความสำเร็จ

เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และการยอมรับจากสังคม

จากการดำเนินงานภายใต้กระบวนการ “5 C กลยุทธ์พิชิตใจเด็กชายขอบ ผ่านการเรียนรู้นอกกรอบ “ทำให้เกิดนวัตกรรมเด่นด้านกระบวนการเข้าถึงกลุ่มเด็ก เช่น วงกินเนื้อย่างเกาหลี เป็นต้น ในขณะเดียวกันการทำงานร่วมกันต่อเนื่องของคณะทำงานทำให้เกิดความร่วมมือจากหลายภาคส่วนทั้ง ภาครัฐ เอกชน กลุ่มเด็กเยาวชน และประชาชน โดยทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายฯ ภายใต้ชื่อเครือข่าย คนทำงานด้านเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง

ลักษณะเด่นของเครือข่ายฯ เริ่มจากเครือข่ายกลุ่มเล็ก ๆ ในตอนแรกซึ่งเป็นคนทำงานจิตอาสาเพื่อ เด็กเยาวชนในพื้นที่ซึ่งทำงานดูแลเด็กอยู่แล้วก่อนที่จะมารู้จักกับเทศบาล คนเหล่านั้นทำหน้าที่ด้วยจิตอาสา ด้วยความเมตตาเด็ก และดูแลช่วยเหลือเด็กโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนใดๆทำแบบค่อยเป็นค่อยไปตามกำลังใจ และกำลังใจของตนเองที่มี จุดเริ่มเกิดขึ้นหลังจากเจ้าหน้าที่เทศบาลได้ลงพื้นที่เพื่อค้นหาและเข้าถึงเด็ก ในพื้นที่ และเด็กๆได้นำพาให้ได้ไปเจอผู้ใหญ่ใจดีที่ดูแลเด็กกลุ่มต่างๆ เช่นหัวหน้าแก๊งค์มั่งกรดำ หัวหน้า แก๊งค์โลงแตก ประธานชุมชนที่มีจิตอาสา แม่ค้ารายย่อยทอดที่ดูแลกลุ่มเด็กเร่ร่อน และผู้ที่ดูแลเด็กชุมชน เหล่านี้ดำเนินกิจกรรมทางรถไฟ ฯลฯ การเจอคนกลุ่มดังกล่าวที่มีเป้าหมายอยากดูแลเด็กเยาวชนชายขอบด้วยจิตอาสา มีความสงสารต้องการช่วยเหลือ ต้องการพัฒนาเด็กเยาวชน คนทำงาน พัฒนาระบบการเรียนรู้ และ พัฒนากลไกการทำงาน และขยายเครือข่ายความร่วมมือสู่องค์กรสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องได้อย่างกว้างขวางขึ้น ในปัจจุบัน ทั้งนี้เทศบาลทำหน้าที่เชื่อมประสาน เชื่อมโยงงาน รวมทั้งดูแล โอบอุ้ม หนุนเสริมให้เครือข่ายมีความเข้มแข็ง เสริมพลังให้คนทำงาน ให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้อย่างต่อเนื่อง

จุดเด่นสำคัญของการดำเนินงาน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเป็นโครงการที่ริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่จาก ความคิดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติระดับล่างเสนอต่อระดับนโยบายก่อนพัฒนาเป็นโครงการที่ริเริ่มสร้างสรรค์ ใหม่จากโครงการที่ไม่ได้มาจากนโยบายหรือการสั่งจากเบื้องบนตั้งแต่แรก จึงทำให้เกิดการดำเนินงานมี ประสิทธิภาพมาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการ จึงทุ่มเทแรงกายแรงใจ สามารถ ขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องด้วยพลังใจที่เกิดจากความต้องการของตนเองเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ในการทำงานในขณะเดียวกันโครงการนี้มีกระบวนการทำงานแบบคู่ขนานระหว่างในระบบและนอกระบบ ราชการ นั่นคือมีการทำงานร่วมกันระหว่างภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่ราชการที่ทำงานผานกันอย่างลง ตัว ที่สำคัญได้ให้บทบาทภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโครงการอย่างเต็มที่โดยภาครัฐเป็น เพียงผู้สนับสนุน จนทำให้เกิดความเข้มแข็งของกลุ่มภาคประชาชนและสามารถทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย ความร่วมมือจากหลายภาคส่วนประเด็นเนื้อหาของโครงการ สามารถตอบโจทย์แก้ปัญหาสังคมได้โดยตรง นั่นคือ ประเด็นเด็กเยาวชนในสังคมเมืองเป็นกลุ่มเป้าหมายที่กำลังเป็นปัญหาและกำลังทวีความรุนแรงมาก ขึ้นเรื่อยๆ การดำเนินงานโครงการนี้สามารถไปแก้ปัญหาเด็กเยาวชนกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวซึ่งเป็นเด็กนอก

ระบบ เด็กแก๊งค์ เด็กแว้นซ์ รวมถึงเด็กยากจนและเด็กเร่ร่อนได้จึงเป็นนวัตกรรมใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดัง เช่น เทศบาลนครขอนแก่น

ความน่าสนใจของโครงการ คือ สามารถเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนา เด็กเยาวชนกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวได้ **โดยพยายามดึงเด็กเยาวชนเหล่านี้ออกจากพื้นที่มืดในสังคม**

ดึงความดีออกจากใจ พื้นฟูเยียวยาจิตใจ ส่งเสริมให้มีชีวิตใหม่

ให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และสร้างอาชีพให้สามารถทำมาหากิน และพึ่งพาตนเองได้จนไม่หันกลับไปบนเส้นทางมืดอีก

ความสำเร็จและความต่อเนื่องของโครงการส่งผลให้ได้รับการยกย่องด้านกระบวนการทำงานเป็นนวัตกรรมใหม่ “5C กลยุทธ์พิชิตใจเด็กเยาวชนชายขอบกับการเรียนรู้นอกรอบ” จากสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน สสค. และได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากสื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งส่วนกลาง และ ส่วนท้องถิ่นทั้งนี้เป็นผลจากการทำงานโดยใช้พลังเครือข่ายขับเคลื่อนเพื่อการแก้ปัญหาเทศบาลทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้ภาคประชาชนลุกขึ้นมาแก้ปัญหาด้วยวิธีของตนเองด้วยการกระจายอำนาจของเทศบาลนครขอนแก่น

ปัญหาอุปสรรคและการแก้ปัญหาระหว่างการดำเนินงาน

สำหรับปัญหาอุปสรรคและการแก้ปัญหาระหว่างการดำเนินงานของเทศบาลนครขอนแก่นต่อโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ประกอบด้วย

- ปัญหาการเข้าถึงเด็กเยาวชนกลุ่มเสี่ยงการสร้างควมไวใจยากมาก เนื่องจากเด็กและเยาวชนชายขอบอยู่ในมมมมืดไม่เปิดตัวคุยกับใครนอกจากคนที่ไวใจ ต้องแสดงความจริงใจที่จะช่วยจริงไม่ใช่เพื่อได้งาน ต้องหาแบบไม่เป็นทางการ นอกรอบ นอกกระบบ ใช้วิธีการและทำที่แบบคนธรรมดาคุยกัน ไม่มีอำนาจเน้นความเท่าเทียม ใช้ระยะเวลาพิสูจน์ความจริงใจ

- ในช่วงแรกต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นวิถีปกติของเด็กและเยาวชนชายขอบก่อน อย่าพยายามเปลี่ยนวิถีเด็กและเยาวชนชายขอบทันที คนทำงานต้องมีทัศนคติเชิงบวกและพยายามเข้าใจเด็กและเยาวชนชายขอบอยู่ข้างพวกเขา จนพวกเขาและเยาวชนชายขอบรู้สึกเป็นพวก หลังจากนั้นค่อยทำงานความคิดกับเด็กและเยาวชนชายขอบเพื่อค่อย ๆ เปลี่ยนวิถีไปสู่กิจกรรมสร้างสรรค์เชิงบวก

- คนทำงานต้องอุทิศตนเพื่อเด็กเยาวชนจริงๆ คือ ให้เวลากับพวกเขาตลอด 24 ชั่วโมงเด็กสามารถโทรศัพท์หาได้ตลอด ช่วยเหลือทันทีเมื่อเด็กและเยาวชนชายขอบมีปัญหา ทำหน้าที่เสมือนเป็นพ่อ แม่ พี่ น้อง และเป็นเพื่อนกับเขาจริงๆ สามารถกระทำได้เป็นรูปธรรม คือ การดูแลให้ที่อยู่ ที่กิน ที่นอน ให้อาชีพ รวมทั้งการศึกษา ฯลฯ

- การค้นหา เข้าถึง วิธีการพวกเขาอยู่ที่ไหนไปหาที่นั่น เช่น วงเหล้า พื้นที่เสี่ยง สถานบันเทิง สนามกีฬา หน้าเวทีกอนเสิร์ต เวทีหมอลำ ทั้งนี้ต้องไปเจอบ่อยๆ ตีสันท จนเขายอมรับเข้ากลุ่ม / นับถือ

การประสานความร่วมมือกับเครือข่าย คณะทำงานด้านเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

เทศบาลขอนแก่นได้มีการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำหน้าที่ในการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ซึ่งได้ร่วมมือกับเครือข่ายที่สำคัญดังนี้

- **ศาสตราจารย์ อ.เมือง** จัดอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพการป้องกันปัญหายาเสพติดและลงพื้นที่ติดตามผล

- การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเมืองขอนแก่น ดูแลเรื่องวุฒิการศึกษาและออกแบบหลักสูตรการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก
 - สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น ให้ความรู้กิจกรรมตำรวจครูแดร์สามัคคีครอบครัว
 - โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น ดูแลฟื้นฟูบำบัดรักษาเด็กกลุ่มที่ติดยาเสพติดในระดับต้องเข้าบำบัดรักษา
 - โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ฟื้นฟูสภาพจิตใจในกรณีเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงจนได้รับความเสียหายจนสติไม่ดี
 - ศูนย์ oscc โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น ประสานงาน ประเมินสถานการณ์การลงพื้นที่ช่วยเหลือเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรง
 - มูลนิธิช่วยเหลือเด็กบ้านลูกรัก ช่วยเหลือรับเด็กเข้าดูแลในกรณีเด็กถูกทิ้งไม่มีใครดูแล
 - มูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์เน็ต สนับสนุนงบประมาณให้ทุนการศึกษาและการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องเพศ
 - กรมกิจการเด็กและเยาวชน สนับสนุนงบประมาณ และ จัดประชุมระบบการทำงานเครือข่ายเด็กชายขอบ
 - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขอนแก่น จัดอบรมให้ความรู้กฎหมายสิทธิเด็ก และสงเคราะห์อุปการะของใช้ให้กับเด็กด้วยโอกาส
 - มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาการให้ความรู้และลงพื้นที่ทำงานวิจัยด้านการพัฒนาศักยภาพเด็กชายขอบ
 - สมาคมไทลื้อฯ จัดการศึกษาทางเลือกและการปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนทำงานระบบเครือข่าย
 - สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ให้คำปรึกษาการวางแผนครอบครัวและรับเด็กเข้าดูแลรักษา
 - อัยการจังหวัดขอนแก่น ให้ความรู้กฎหมายคุ้มครองเด็ก และรับผิดชอบความรุนแรงด้านสิทธิเด็กเข้าดูแล
 - คุมประพฤติกองทัพขอนแก่น สนับสนุนด้านความรู้และร่วมกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกับเครือข่าย
 - ศูนย์สร้างโอกาสเด็ก เยาวชนบ้านเรา เทศบาลนครขอนแก่น ส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพ ความเป็นอยู่ พัฒนาความเป็นผู้นำ และสร้างอาชีพ
 - ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นเฟรนด์คอนเนอร์ เทศบาลนครขอนแก่น เปิดพื้นที่ให้แสดงความสามารถศิลปะ ดนตรี กีฬา
 - ศูนย์ฝึกอบรมเด็ก และเยาวชน เขต 4 ขอนแก่น สนับสนุนด้านองค์ความรู้ในการทำงานระบบเครือข่าย
 - ศูนย์เยาวชนและครอบครัว เทศบาลนครขอนแก่น เปิดพื้นที่ให้แสดงความสามารถ ศิลปะ ดนตรี และการเข้าใจตนเอง
- บทบาทหน้าที่เครือข่าย**
- สำหรับบทบาทหน้าที่เครือข่าย ประกอบด้วย
1. ด้านสนับสนุนงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

- จากเทศบาลนครขอนแก่น
 - สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน สสค.
 - สมาคมไทศึกษา
 - กศน.อำเภอเมืองขอนแก่น
2. ด้านสนับสนุนบุคลากร
- เจ้าหน้าที่สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น
 - เจ้าหน้าที่สมาคมไทศึกษา
 - เจ้าหน้าที่ กศน.อำเภอเมืองขอนแก่น
 - คณะทำงานเครือข่ายภาคประชาชน 5 กลุ่ม
3. ด้านสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์
- เทศบาลนครขอนแก่น
 - สมาคมไทศึกษา
 - กศน.อำเภอเมืองขอนแก่น
4. สนับสนุนองค์ความรู้ / หลักสูตรการศึกษา / ฝึกอบรม
- สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น
 - จากสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน สสค.
 - ศูนย์เยาวชนและครอบครัวเทศบาลนครขอนแก่น
 - มูลนิธิช่วยเหลือเด็ก จ.ขอนแก่น มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก กรุงเทพฯ
 - สมาคมไทศึกษา จ.ขอนแก่น เครือข่ายเพื่อแผ่นดินและสันติภาพ (แตร้เดซอม)
 - กศน.อำเภอเมืองขอนแก่น
 - สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองขอนแก่น
 - ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กเยาวชนเขต 4 จ.ขอนแก่น
 - สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองขอนแก่น
 - โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น
 - มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเขต 6
 - โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น
 - โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
 - มูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์เนท
 - พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น
 - ศูนย์ป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดอำเภอเมืองขอนแก่น

การพัฒนาต่อยอดโครงการศูนย์สร้างโอกาสเด็กและเยาวชนบ้านเรา เทศบาลนครขอนแก่น

นอกจากนี้ เทศบาลนครขอนแก่นได้มีการพัฒนาต่อยอดจากโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง โดยจุดเริ่มต้น คือ การทำงานที่มุ่งสร้างช่วยเหลือเด็กที่หลุดจากการระบบการศึกษาเด็กเร่ร่อนเด็กแก๊ง เด็กแว้น เด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา ให้กลับมามีคุณภาพชีวิตที่ดี หากแต่จากการทำงานกับเด็กและเยาวชนชายขอบกลุ่มนี้ที่ผ่านมาทำให้เทศบาลนครขอนแก่นได้ข้อสรุป

ได้ว่า ต้องมีการทำงานที่ยึดเยื้อและต่อเนื่องถึงจะเปลี่ยนแปลงเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ได้ ถ้าทำงานกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ใช้ระยะเวลาพอสมควร

แนวทางที่สำคัญ คือ การใช้ความทุ่มเทความรัก และความเมตตาอยู่ใกล้ชิดเด็กและเยาวชนดังกล่าวตลอดเวลา และในขณะเดียวกันมีเด็กและเยาวชนอีกกลุ่มหนึ่งไม่มีครอบครัวเป็นเด็กเร่ร่อนไม่มีที่พำนัก ไม่มีบ้านอยู่ จึงทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้มีพัฒนาการที่ถอยหลัง เทศบาลนครขอนแก่นจึงพัฒนาต่อยอดจากโครงการอบรมฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง จึงมีความคิดริเริ่มก่อตั้งศูนย์สร้างโอกาสเด็กและเยาวชนบ้านเราเทศบาลนครขอนแก่นขึ้น ภายใต้แนวคิดหลักการที่อยากจะให้มีบ้านที่เป็นศูนย์พักพิงสำหรับเด็กที่ไม่มีบ้านอยู่ หรือครอบครัวแตกแยก ไม่สามารถกลับเข้าบ้านได้ให้มาอยู่พักพิงอาศัยชั่วคราว ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาตัวเองผ่านกิจกรรมต่างๆ มีระบบพี่เลี้ยงที่ดูแลเปรียบเสมือนครอบครัวดูแล ซึ่งจะทำให้เขาไม่กลับไปสู่พื้นที่มืด หรือพื้นที่เสี่ยงอันตรายอีก ศูนย์สร้างโอกาสเด็กและเยาวชนบ้านเรา จึงเป็นศูนย์ที่มุ่งสร้างโอกาสเด็กเยาวชนที่กลับตัวกลับใจหรือเด็กที่ด้วยโอกาส มีที่อยู่ที่กินที่หลับ ที่นอน มีเพื่อน มีพี่ มีน้อง เป็นครอบครัวเสมือนที่มาดูแลพวกเขา เป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับพวกเขาให้สามารถพลิกฟื้นพัฒนาตัวเองเริ่มต้นชีวิตใหม่ และเป็นคนดีของสังคมต่อไป

ผลการดำเนินงานและความสำเร็จของโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง

การดำเนินงานของเทศบาลนครขอนแก่นต่อโครงการดังกล่าวมีลักษณะงานที่ต้องทำต่อเนื่อง จึงไม่มีวันสิ้นสุดหรือแล้วเสร็จ หากแต่ปรากฏความสำเร็จของโครงการ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ (Output)

ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ ปรากฏผลดังนี้

1. เด็กเยาวชนสามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตประจำวันของตนเองได้ เพราะก่อนเริ่มโครงการเด็กเยาวชนส่วนใหญ่จะนอนกลางวัน ออกเที่ยวเล่นตอนกลางคืน แต่หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กเยาวชนจำนวนหลายคนสามารถกลับมานอนตอนกลางคืน และทำงาน ทำกิจกรรมตอนกลางวันสามารถตื่นนอนแต่เช้าได้ ส่งผลให้บุคลิกภาพ สีหน้า ผิวพรรณมีความสดใส เบิกบานขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. เด็กเยาวชนลด ละ เลิกอบายมุขได้มากขึ้น เพราะก่อนเริ่มโครงการเด็กเยาวชนส่วนใหญ่พัวพันอยู่กับยาเสพติด การพนัน เที่ยวกลางคืน ติดเกม และอยู่กับโลกออนไลน์ แต่หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมโครงการหลายคนเลิกยาเสพติดชนิดรุนแรงได้ เช่น กาว ยาบ้า กัญชา ในขณะเดียวกันการติดเกม และโลกออนไลน์ก็น้อยลง หันมาติดเพื่อน และติดการทำกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ ทำให้ไม่มีเวลาไปยุ่งกับเรื่องอื่นๆ ดังเช่นในอดีตก่อนเข้าสู่โครงการ

3. เด็กเยาวชนได้ฝึกภาวนาใช้ธรรมะเยียวยาจิตใจ และอารมณ์ เพราะก่อนเริ่มโครงการเด็กเยาวชนส่วนใหญ่จะมักมีปัญหาชกต่อย ทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมแข่งกระด้าง แต่หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการเด็กเยาวชนมีสภาพจิตใจที่อ่อนโยนมากขึ้น หลายคนที่เคยจัดการอารมณ์โกรธตนเองไม่ได้ก็สามารถจัดการอารมณ์ได้ดีขึ้น การใช้กระบวนการเรียนรู้จิตตปัญญาศึกษา ทำให้เด็กได้เรียนรู้สภาพพื้นที่ภายในของตนเอง ทำให้เด็กเยาวชนเรียนรู้และเข้าใจตนเองมากขึ้น ทำให้มีสติ มีจิตใจที่เย็น และอ่อนโยนมากขึ้น

4. การเปิดรับเพื่อนต่างกลุ่มได้มากขึ้น เพราะจากเดิมบุคลิกของเด็กชายขอบจะมีตัวตนสูงมาก คือจะคบเฉพาะเพื่อนกลุ่มของตนเองไม่เปิดรับเพื่อนกลุ่มใหม่ได้ง่ายๆ จะมีการเหม็นหน้าหรือข่มขู่เพื่อนต่างกลุ่มเสมออันเป็นปัญหาการทะเลาะวิวาทกันบ่อยๆ แม้แต่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการในตอนแรกยังมีอาการ

เขม่นเพื่อนต่างกลุ่มอยู่ให้เห็น แต่หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมไประยะหนึ่งก็เห็นพัฒนาการที่ดีขึ้น เริ่มเปิดรับเพื่อนใหม่ได้มาก

5.เด็กเยาวชนกลับสู่ระบบการศึกษาและภาคประกอบอาชีพ จากสถิติที่สำรวจพบว่า เด็กเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 50 คน ในปีแรกและขยายเป็น 120 คน ในปี 2 และ 250 คนในปีที่ 3 และ 300 คนในปีที่ 4 พบว่าเด็กเยาวชนหันกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา เช่น เรียนต่อ กศน. ระบบพิเศษของเทศบาล จำนวน 150 คน นอกจากนี้ ยังได้ทำงานเป็นอาสาจากรในหน่วยเทศกิจเทศบาล จำนวน 9 นาย ในขณะเดียวกันเยาวชนจำนวนประมาณ 81 คน เริ่มไปทำงานประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว

ผลผลิตกลุ่มเป้าหมายเยาวชนชายขอบที่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 4.15 ผลผลิตกลุ่มเป้าหมายเยาวชนชายขอบที่เข้าร่วมโครงการ

ปี พ.ศ.	เด็กเยาวชน เร่ร่อน	เด็กเยาวชน ยากจน และเสียโอกาส	เด็กเยาวชน นอกระบบ การศึกษา	เด็กเยาวชน กลุ่มเสี่ยง	รวม ทั้งสิ้น
2554 ปีที่ 1	-	-	40	10	50
2555 ปีที่ 2	10	5	40	65	120
2556 ปีที่ 3	20	10	70	150	250

ที่มา : เทศบาลนครขอนแก่น,2560

หมายเหตุ:

1.เด็กเยาวชนเร่ร่อน หมายถึง กลุ่มเด็กเยาวชน สังกัดกลุ่มตลาดสดเทศบาล ผู้ดูแล คือ แม่มี (นางยุพดี เต็งกิตติไพศาล) ร้านหอยทอดเจ้าเก่า

2.เด็กเยาวชนยากจนและเสียโอกาส หมายถึง เด็กเยาวชนในชุมชนที่สำรวจเจอ ถ้าเป็นเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 12ปี จะร่วมมือกับมูลนิธิช่วยเหลือเด็ก (บ้านลูกรัก) โดยส่งเด็กไปอยู่ที่นี่ และเจ้าหน้าที่ลงไปติดตามและพัฒนาต่อเนื่อง

3.เด็กเยาวชนนอกระบบการศึกษา หมายถึง กลุ่มเยาวชน สังกัดกลุ่มชุมชนสามเหลี่ยม ผู้ดูแล คือ ประธานชุมชนสามเหลี่ยม นายชมชาติ ชัยอยุธยา และกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ ชุมชนสนามกีฬา ชุมชนศรีฐาน ชุมชนเทพารักษ์ ผู้ดูแล คือ พี่เหมย (นางพรรณธิดา ศรีสวัสดิ์) จิตอาสาในชุมชน

4.เด็กเยาวชน(กลุ่มเสี่ยง) หมายถึง กลุ่มเด็กแก๊งค์ เด็กแว้น สังกัดแก๊งค์มังกรดำ และ แก๊งค์โรงแตก หัวหน้าแก๊งค์ คือ พี่เปี้ยก มังกรดำ (นายประดิษฐ์จรัส อสุชีวะ) และพี่กุงโรงแตก (นางธาริณี ใจขาน)

ผลลัพธ์กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ.2554 – ปัจจุบัน

ตารางที่ 4.16 ผลลัพธ์กลุ่มเป้าหมายของเยาวชนชายขอบที่เข้าร่วมโครงการ

ผลลัพธ์	เด็กเยาวชน เร่ร่อน	เด็กเยาวชน ยากจน และเสียโอกาส	เด็กเยาวชน นอกระบบ การศึกษา	เด็กเยาวชน กลุ่มเสี่ยง	รวม ทั้งสิ้น
เรียนต่อ กศน. ระบบพิเศษ เทศบาล	10	5	25	110	150
ทำงาน	-	-	25	66	91
ใช้ชีวิตเร่ร่อน	10	-	-	-	10
อาสาจรรจร หน่วยเทศกิจ เทศบาล	-	-	3	6	9
ทำผิดกฎหมาย ติดคุก	-	-	-	13	13
ไม่เรียน ไม่ทำงาน ร่วมกิจกรรม โครงการต่อเนื่อง	-	-	5	22	27
รวมทั้งสิ้น	20	5	58	217	300

ที่มา : เทศบาลนครขอนแก่น,2560

สรุปผลลัพธ์ปัจจุบัน

1.เรียนจบ กศน.ระบบพิเศษ ระดับ ม.3 ม.6 แล้ว	จำนวน 36 คน
2.กำลัง เรียนต่อ กศน.ระบบพิเศษเทศบาล	จำนวน 137 คน
3.ทำงาน	จำนวน 91 คน
4.ใช้ชีวิตเร่ร่อน	จำนวน 20 คน
5.อาสาจรรจรหน่วยเทศกิจเทศบาล	จำนวน 20 คน
6.ไม่เรียน ไม่ทำงาน อยู่ระหว่างฟื้นฟู	จำนวน 14 คน

หมายเหตุ : เปลี่ยนแปลงตนเอง มีทัศนคติที่ดี เป็นแกนนำคณะทำงานโครงการ จำนวน 30 คน
ช่วยพิสูจน์สถานะบุคคลเด็กเร่ร่อนให้มีบัตรประชาชน จำนวน 3 คน

ความสำเร็จของโครงการ (Outcome)

สำหรับความสำเร็จของโครงการ ประกอบด้วย

1.การค้นหา การเชื่อมต่อ และเข้าถึงจิตใจเด็กเยาวชนชายขอบ

- เข้าหาแบบไม่เป็นทางการ นอกกรอบ นอกกระบวน ใช้วิธีการและท่าทีแบบคนธรรมดาคุยกัน ไม่มีอำนาจ เน้นความเท่าเทียม และเคารพความเป็นมนุษย์ (ไม่มองเด็กกว่าแล้ว ศรัทธาในตัวเขา เชื่อมั่นทุกคนพัฒนาได้ ให้โอกาสทำดี)

- ค้นหาเชื่อมต่อผ่านคนทำงาน เช่น หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าแก๊งค์ ผู้นำชุมชน ผู้นำทางจิตวิญญาณ ผู้ใหญ่ใจดีที่มีบาร์มีที่เด็กเคารพนับถือและเชื่อฟัง โดยทำงานซื้อใจผู้นำเหล่านี้และชวนเขาทำงานเชื่อมต่อกับเด็ก เน้นส่งเสริมให้ผู้นำเหล่านี้ลุกขึ้นมาทำเอง รู้สึกเป็นเจ้าของโดยฝ่ายราชการทำหน้าที่กระตุ้นและสนับสนุนเท่านั้นไม่ต้องไปทำแทน

- สร้างคนทำงานขึ้นมาใหม่ให้มาทำงานกับกลุ่มเด็กเยาวชน (กรณีหาคนทำงานอยู่แล้วในพื้นที่ไม่เจอ) อาจมาจากเยาวชนในกลุ่ม เจ้าหน้าที่ หรือใครก็ได้ที่สนใจและสมัครใจ ก่อนลงพื้นที่ให้มีการอบรมและสอนวิธีการทำงานให้ก่อนเพื่อทำหน้าที่ประสานกลุ่มเด็ก ทำหน้าที่ดูแล หล่อเลี้ยง และเยียวยาเด็กเยาวชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิด จึงเป็นบทบาทสำคัญมาก

- ประสานผ่านผู้นำชุมชน หรือคนที่เด็กเชื่อฟังเพื่อให้เขานัดเด็กเยาวชนรวมตัวไว้ในที่ใดที่หนึ่งแล้วเจ้าหน้าที่ลงไปพบปะ เลี้ยงข้าว เลี้ยงเนื้อย่าง ใช้เวทีกี่เชื่อมความสัมพันธ์ ตีสันทเด็กให้ได้มากที่สุด วงเนื้อย่างอาจต้องจัดบ่อยๆจนกว่าเด็กเยาวชนกับเจ้าหน้าที่จะสนิทกันและนำไปสู่การอยากทำกิจกรรมร่วมกันต่อ

- ผู้นำหรือคนทำงานต้องมีบาร์มี คือ สามารถบอกสอน ควบคุม และมีความพร้อมทางด้านฐานะ เศรษฐกิจในระดับหนึ่ง ซึ่งสามารถดูแลคนอื่นได้ เพราะต้องดูแล ให้ที่อยู่ ที่กิน ที่นอน และมีอาชีพให้ทำ มีเงินให้เด็กใช้ ถึงแม้ว่าไม่จำเป็นต้องมาก แต่จำเป็นในระดับดูแล กิน อยู่ ช่วยเหลือเกื้อกูลพวกเขาได้

- การเข้าถึงจิตใจเด็กเยาวชนชายขอบ สิ่งสำคัญต้องรู้จักและมีความสัมพันธ์กันเบื้องต้น หลังจากนั้นต้องมีกิจกรรมร่วมกับพวกเขาอย่างต่อเนื่อง มีความถี่ที่บ่อยมากๆเป็นไปได้อดต้องทุกวัน ทุกอาทิตย์ และกิจกรรมเหล่านั้นต้องเป็นกิจกรรมตามความสนใจและหลากหลาย เช่น กินข้าว เลี้ยงเนื้อย่าง เทียว ดูหนัง ฟังเพลง ร้องคาราโอเกะ เล่นกีฬา แว่นซ์ วงเหล้า ฯลฯ

- เข้าถึงด้วยกิจกรรมค่ายเยาวชนกระบวนทัศน์ใหม่ คือ เน้นสร้างความสัมพันธ์คนด้วยกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีส่วนร่วม ยึดความพร้อมและอารมณ์ความรู้สึกผู้เข้าอบรมเป็นหลัก ไม่เคร่งระเบียบวินัย ให้อิสระเสรี มีความยืดหยุ่นสูง ค่ายลักษณะนี้เด็กเยาวชนจะชอบและมีความสุขในกิจกรรมมีความสัมพันธ์และเข้าถึงจิตใจเด็กเยาวชนนอกกระบวนทัศน์ได้มาก ซึ่งต่างจากค่ายเยาวชนแบบเก่า ที่มีรูปแบบเนื้อหาสาระวิชาการ มีวิทยากรมาอบรมบรรยายให้ความรู้ต่างๆ เคร่งระเบียบวินัย ขาดอิสระ

2.วิธีการหรือกระบวนกรที่สร้างการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กชายขอบ

- ทำให้ตัวผู้นำ หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าแก๊งค์ เปลี่ยนพฤติกรรมก่อน แล้วเด็กเยาวชนในกลุ่มจะเปลี่ยนตาม ซึ่งตัวผู้นำจะมีวิธีการ หรือมาตรการที่ทำให้เด็กเยาวชนเปลี่ยนพฤติกรรมตาม เป็นวิธีที่ได้ผล ทุกคนยอมรับได้ และเห็นการเปลี่ยนแปลงได้จริง

- ตัวผู้นำ หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าแก๊งค์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเด็กชายขอบ ทำหน้าที่เสมือนเป็นทั้งพ่อแม่ รวมทั้งเป็นพี่ น้อง และเพื่อนของเขา วิธีการ กิน อยู่ หลับนอนอยู่บ้านเดียวกัน ทำงานสร้างอาชีพร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน การบอกสอนอบรมจึงเกิดขึ้นตลอดเวลาอย่างไม่เป็นทางการ

- กระบวนการค่ายกระบวนทัศน์ใหม่ และกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา ช่วยให้เด็กเยาวชนได้ทบทวนและใคร่ครวญตนเอง รู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น ซึ่งการรู้จักตนเองเป็นขั้นตอนเริ่มต้นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง

- การใช้ชีวิตรวมหมู่และมีกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อคนอื่นและสังคมอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมปลูกป่า กิจกรรมค่าพัฒนาชุมชน กิจกรรมรณรงค์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ กิจกรรมช่วยเหลือน้ำท่วม เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ทำให้เด็กรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ภูมิใจที่ได้ทำความดี และที่สำคัญผู้คนรอบข้าง สัมคมชุมชนให้การยอมรับและเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อพวกเขา นี่คือการกระตุ้นที่ดีที่ทำให้เด็กเยาวชนชายขอบเปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดี

- ใช้กิจกรรมที่ทำต่อเนื่องเชิงลึก เช่น ร้านนมสด สวนเกษตรอินทรีย์ ร้านหอยทอด ร้านทำโลงศพ เป็นกระบวนการที่เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ทำให้เด็กเยาวชนได้ใช้ชีวิตร่วมกันจริงๆ ได้ทำงานร่วมกัน ได้พบเจอกันทุกวัน ทำให้มีความสัมพันธ์กันมาก เกิดกลุ่มที่เข้มแข็งเหนียวแน่น สุดท้ายก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่งดงาม ข้อสรุปที่สำคัญ คือความสัมพันธ์คือการศึกษ เพราะเมื่อเด็กมีความสัมพันธ์กันเด็กจะเริ่มเรียนรู้ การอยู่ร่วมกัน การปรับตัวเข้าหากัน การห่วงใยกัน การดูแลกันจึงเกิดขึ้นซึ่งต่อไปจะเริ่มเปลี่ยนแปลงโดยการชักชวนกันทำสิ่งดีงามร่วมกันต่อไป

- กระบวนการเปิดพื้นที่ เปิดโอกาส รับฟังเสียงของเด็กเยาวชนจริง โดยการเปิดโอกาสให้เด็กเยาวชนได้ตามหาความฝันของตนเอง ผู้ใหญ่ทำหน้าที่ช่วยเหลือผลักดันให้ความฝันนั้นเป็นจริง นี่จะเป็นบันไดขั้นแรกที่สร้างความมั่นใจให้กับเด็กเยาวชน ซึ่งจะทำให้ความฝัน ความหวังของเด็กกลับมา และความมั่นใจจะเป็นพลังในตัวเขา หลังจากนั้นสิ่งดีงามจะถูกรังสรรค์ออกมาจากพลังความคิด พลังกายของเด็กเหล่านี้อย่างมีพลัง เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่เพราะวันนี้เป็นวันที่มีพลัง “วัยใสออน”

- ต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่กับการสร้างรายได้ เพราะการจะเปลี่ยนแปลงเด็กกลุ่มดังกล่าว ขั้นต้นต้องดูแลเรื่องปากท้องให้สมบูรณ์ก่อน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นการทำให้เกิดรายได้แก่เด็กเยาวชนควบคู่ไปด้วย ซึ่งหากได้กินอิ่มท้องแล้ว และเมื่อร่างกายมีความพร้อมค่อยเข้าไปเยียวยา และฟื้นฟูจิตใจในลำดับต่อไป

- ใช้กิจกรรมเชิงบวกดึงเด็กออกจากกิจกรรมเชิงลบ เช่นการทำให้เด็กติดค่ายแทนติดเกม โดยให้นัมน้าวเด็กเข้าร่วมกิจกรรมค่ายที่มีบรรยากาศสนุก มีความสุข อย่างต่อเนื่องจนไม่หิวเวลาว่าง จะทำให้เด็กไม่มีเวลาไปยุ่งกับเกมส์ และอบายมุขอื่นๆ ซึ่งจะสามารถดึงเด็กออกจากพื้นที่เชิงลบได้และเปลี่ยนวิถีชีวิตจากนอนกลางวันเป็นนอนกลางคืนได้

3.การสร้างความยั่งยืนของโครงการ / กิจกรรมเครือข่ายในอนาคต

- ตัวของเด็กเยาวชนเอง องค์ประกอบนี้สำคัญที่สุดเพราะว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำงานด้วย ซึ่งมีเงื่อนไขสำคัญที่ทำหาย คือ สามารถตามหากลุ่มเป้าหมายได้หรือไม่ และเมื่อหาเจอแล้วจะสามารถเข้าถึงจิตใจพวกเขาได้หรือไม่ ถ้าหากสามารถเข้าถึงได้แล้ว โจทย์ปัญหาสำคัญต่อไปคือจะต้องทำอย่างไรให้เด็กเยาวชนเหล่านั้นได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ถ้าหากคณะทำงานโครงการไม่สามารถเข้าถึงและพัฒนาศักยภาพเด็กเยาวชนได้ เด็กเยาวชนจะไม่เติบโต และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเอง จะส่งผลทำให้การทำงานโครงการไปไม่ถึงเป้าหมาย(คณะทำงานจะตัน) คือไม่สามารถพัฒนางานต่อไปได้ ในทางกลับกันถ้าสามารถพัฒนาและสร้างการเติบโตแก่เด็กเยาวชนได้ จะเกิดแกนนำเยาวชนที่มาเป็นพลังขับเคลื่อนโครงการได้อย่างไม่มีวันสิ้นสุดต่อไป

- คนทำงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นเดียวกัน เพราะกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวถือเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่ต้องใช้ทักษะพิเศษในการเข้าไปทำงานด้วย ดังนั้นคนทำงานจึงมีความสำคัญมากตั้งแต่กระบวนการขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย

ทักษะที่ว่าคือ 1.มีแนวคิดทัศนคติเชิงบวกกับเด็กเยาวชน

2.มีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนดีสามารถพัฒนาได้
3.มีประสบการณ์ทำงานพัฒนาสังคม ถ้าเข้าใจงานพัฒนาภาคประชาชนได้ยิ่งดี
4.มีทักษะการจัดกิจกรรมเด็กเยาวชน
5.มีใจอุทิศตนเพื่อคนอื่นซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ของคนทำงานจะช่วยทำให้การทำงานกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวสามารถไปสู่เป้าหมายได้ และจะพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง และเอาจริงเอาจังอันจะทำให้เกิดความยั่งยืน

- โครงการ / งบประมาณ ปัญหาเด็กเยาวชนชายขอบมีมานานแต่ไม่ได้รับความสนใจ ดังนั้นการมีโครงการและงบประมาณมากระตุ้นจากองค์กรภายนอก หรือนโยบายระดับประเทศ จะช่วยให้ท้องถิ่นเกิดการตื่นตัวในการจัดการปัญหา โครงการและงบประมาณที่มาส่งเสริมจึงมีความสำคัญทั้งช่วยกระตุ้นและรับรองการทำงานจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความยั่งยืนของโครงการ

- นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จของโครงการ เพราะคนทำงานในพื้นที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ถ้าผู้บริหารเทศบาลไม่ให้นโยบายในเรื่องนี้ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งหมายรวมถึงงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆด้วย ดังนั้นการมีผู้บริหารที่เข้าใจ และสนใจกลุ่มเป้าหมายยิ่งจะทำให้การทำงานโครงการเกิดประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

การทำประโยชน์เพื่อชุมชนของเด็กและเยาวชนที่เป็นผลผลิตของโครงการ

จากการจัดโครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง พบว่าเด็กและเยาวชนชายขอบส่วนหนึ่งได้หันกลับมาเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมโดยได้ทำประโยชน์เพื่อชุมชน ดังนี้

1.เด็กและเยาวชนชายขอบในสังคมเมืองในอดีตเคยมีพฤติกรรมด้านลบเปลี่ยนมาเป็นบวก และลดละเลิกอบายมุขและสิ่งเสพติด การทะเลาะวิวาท และการก่ออาชญากรรม

2.เด็กและเยาวชนที่ผ่านกระบวนการจนพัฒนาเป็นแกนนำของโครงการ และอีกส่วนหนึ่งผันตัวเองไปทำงานในฝ่ายปกครองบ้านเมือง เป็นอาสาสมัครเทศกิจ เทศบาลนครขอนแก่น มีหน้าที่ดูแลงานจราจร และรักษาความปลอดภัยหน้าโรงเรียน หน้าตลาดสด หน้าวัด และตามจุดสำคัญต่างๆ

3.เป็นกลุ่มจิตอาสา ช่วยออกแรงสร้าง ซ่อมบ้านให้ผู้ยากไร้ในเขตเทศบาลนครขอนแก่นตามโครงการคนขอนแก่นไม่ทอดทิ้งกัน

4.เด็กแก๊งเด็กแว้นเลิกป่วนเมือง และลดละเลิกการก่อปัญหาสังคม ไม่สร้างความวุ่นวายดังเช่นในอดีตก่อนเริ่มโครงการ อันเป็นการคืนความสงบสุขร่มเย็นแก่ผู้คนในชุมชนท้องถิ่นนครขอนแก่น

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

สำหรับความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างชาย อายุ 32 ปี ซึ่งประกอบอาชีพรับราชการ ไม่มีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมแต่อย่างใด ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการป้องกันภัยอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษแต่ประการใด และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“เมื่อก่อนตัวเองขอนแก่นประสบปัญหาเด็กวัยรุนยกพวกตีกัน ติดยา เด็กแว้นท์ แต่ตอนนี้ปัญหาเด็กแว้นท์ไม่มีแล้วครับ ผมเป็นคนขอนแก่นตั้งแต่เกิด เมื่อก่อนก็กลัวอาชญากรรม

โดยเฉพาะกลัวปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด แต่ตอนนี้ผมไม่กลัวเรื่องเด็กและเยาวชนกระทำความผิดแล้วครับ เพราะมีทางเทศบาล หน่วยงานอื่น เข้ามาช่วยเหลือกลุ่มเด็กเยาวชนที่กระทำความผิด

แต่เมืองขอนแก่นเป็นเมืองใหญ่ มีประชากรแฝงมาก ผมก็ยังรู้สึกว่าการอาชญากรรมสามารถเกิดขึ้นได้ตลอด คงเหมือนเมืองใหญ่ทั่วไป ที่มีคนมากหน้าหลายตา เราเองก็ต้องระวังตัวเราไม่ให้เหยื่ออาชญากรรม

แต่ผมไม่ได้กลัวอาชญากรรมอะไรมากมายหรอกครับ แค่รู้สึกว่าการเมืองขอนแก่นเปลี่ยนแปลงเร็ว มีคนเข้าออกเมืองนี้เยอะมาก อาชญากรรมก็พร้อมจะเกิดขึ้น แต่ไม่ได้กลัวอาชญากรรมมากหรอกครับ”

กรณีศึกษาที่ 19

เทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

“โครงการชุมชนเข้มแข็ง People’s Network Yalacity”

เทศบาลนครยะลามีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลนครยะลา

ประชากร ณ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2559 มีครัวเรือน 24,230 ครัวเรือน จำนวนประชากรรวมทั้งหมด 61,213 คน จำแนกเป็น เพศหญิง 32,221 คน เพศชาย 28,992 คน ความหนาแน่นของประชากร 3,155 คนต่อตารางกิโลเมตร เขตเทศบาลนครยะลาเป็นพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม จึงปรากฏให้เห็นถึงศาสนสถานที่มีในเขตเทศบาล ประกอบด้วย วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 9 แห่ง โบสถ์คริสต์ จำนวน 4 แห่ง และมัสยิด จำนวน 12 แห่ง จังหวัดยะลาได้รับการขนานนามว่าเป็นเมือง 3 อ. คือ อากาศดี อาหารอร่อยและประชาชน ออกกำลังกาย เทศบาลนครยะลาจึงให้ความสำคัญกับสุขภาวะของประชาชนในพื้นที่ ได้ก่อสร้างสนามกีฬาและสวนสาธารณะรอบเขตเทศบาลนครยะลา เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ เทศบาลนครยะลาได้จัดแบ่งโซนพื้นที่ต่างๆ เพื่อให้สามารถดูแลและให้บริการแก่ประชาชน ได้อย่างทั่วถึง โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นชุมชน แต่ละชุมชนจะมีคณะกรรมการชุมชนบริหารจัดการภายในชุมชนและมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือชุมชนติดต่อประสานงาน แจ้งข่าวสารต่างๆ ระหว่างเทศบาลกับประชาชน โดยมีชุมชนทั้งสิ้น 40 ชุมชน

ปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครยะลา

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา ส่งผลให้เทศบาลนครยะลาได้รับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนเกิดความหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจเชื่อใจกัน การแบ่งแยกเป็นฝักฝ่าย หลายชุมชนต้องเผชิญกับความรุนแรงจนบาดเจ็บ สูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เทศบาลนครจังหวัดยะลาต้องเผชิญจึงเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดน อันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลานานและส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจรวมทั้งความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดยะลาเป็นสำคัญ

บทบาทของเทศบาลเมืองยะลาในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทที่สำคัญของเทศบาลนครยะลาในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ความรับผิดชอบ คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลนครยะลาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลนครยะลาดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมโดยใช้กล้องวงจรปิด CCTV

เทศบาลนครยะลาได้มีการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ประชาชนในพื้นที่โดยสภาพแวดล้อมโดยการวางผังเมืองและการใช้กล้องวงจรปิด CCTV

โดย“ผังเมืองยะลา” เมืองยะลาได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่มีการวางผังเมืองที่ดีและสวยงามแห่งหนึ่งในประเทศไทยพื้นที่ ในเขตเทศบาลนครยะลา 19 ตารางกิโลเมตร มีถนนกว่า 400 สาย ตัดเชื่อมต่อกัน ส่วนหนึ่งเป็นใยแมงมุม มีวงเวียนซ้อนกัน 3 วงคล้ายกับกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ให้ถนนทุกสายไปรวมกันที่วงเวียนหลักเมือง เป็น การแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นโซนนิ่งที่ชัดเจน เช่น สถานศึกษา สถานที่ราชการ ย่านธุรกิจการค้า บ้านพักอาศัย และสวนสาธารณะหรือพื้นที่สีเขียวของเมือง อีกส่วนหนึ่งตัดกันเป็นตารางหมากรุก คล้ายกับนครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา มีทางเท้าควบคู่รางระบายน้ำช่วยให้แนวของอาคารเป็นแนวเดียวกัน ส่งผลให้เมืองยะลา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเมืองที่สวยงามร่มรื่น สะดวกในการพัฒนาทุกด้าน จนได้รับการกล่าวขานจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ อยู่เสมอ

จากการวางผังเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้เทศบาลเมืองยะลาสามารถป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการป้องกันอาชญากรรมของเทศบาลเมืองยะลาควบคู่กับผังเมืองยะลาที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย คือ การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการติดตั้งกล้องวงจรปิด (ระบบ CCTV) เพื่อเฝ้าระวังดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง เร่งจัดหาอุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการป้องกันเหตุร้าย มุ่งมองหาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการรักษาความปลอดภัย อีกทั้งมีการฝึกซ้อม จำลองสถานการณ์เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีรูปแบบการ หมั่นฝึกซ้อม จำลองสถานการณ์เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีรูปแบบการทำงานในภาวะฉุกเฉินที่ชัดเจน และมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับตั้งแต่ พ.ศ. 2553 เทศบาลนครยะลาได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV มีจำนวน 300 ตัว ซึ่งเทศบาลนครยะลาได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยได้เพิ่มมาตรการป้องกันเหตุร้ายด้วยการใช้กล้องวงจรปิดเพื่อสอดส่องดูแลประชาชน รวมถึงตรวจสอบรถยนต์ต้องสงสัย อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เพื่อใช้ในการสอดส่องดูแล ความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

2. โครงการชุมชนเข้มแข็ง People's Network Yalacity

สำหรับแนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครยะลา ประกอบด้วยโครงการที่สำคัญ คือ โครงการชุมชนเข้มแข็ง People's Network Yalacity สืบเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา ส่งผลให้เทศบาลนครยะลาได้รับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนเกิดความหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจกัน การแบ่งแยกเป็นฝักฝ่าย หลายชุมชนต้องเผชิญกับความรุนแรงจนบาดเจ็บ สูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐดูแลไม่เพียงพอและทั่วถึง ดังนั้นเพื่อช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น เทศบาลนครยะลาจึงเห็นความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและได้สนับสนุนและส่งเสริมโครงการอาสาสมัครพิทักษ์ชุมชนให้มีการตรวจตรา ดูแลรักษาความปลอดภัยในชุมชนโดยชาวชุมชน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการระงับภัยผ่านวิญญูภาคประชาชน พร้อมกับมีเครือข่าย “ตาสับปรด” ขึ้นเยี่ยม

จากประชาชนและชุมชนในพื้นที่ที่ช่วยระแวดระวังการก่อเหตุความรุนแรงที่สามารถเกิดขึ้นได้
ทุกขณะ โดยในการดำเนินโครงการชุมชนเข้มแข็ง เทศบาลนครยะลา มีบทบาทหลักในการประสานการ
ดำเนินงานระหว่างประชาชน กับหน่วยงานอื่นๆ เช่น ทหาร ตำรวจ อำเภอบึงนาราง ซึ่งระยะหลังได้ขยายผลไปถึง
สถานศึกษา หน่วยงานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข โดยดำเนินการตั้งแต่การทำความเข้าใจรายละเอียด
โครงการ การอบรมให้ความรู้ การสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ การจัดตั้งชุดปฏิบัติการชุมชนเข้มแข็งและจัดตั้ง
เครือข่ายวิทยุสื่อสารเพื่อความสะดวก โดยให้แจ้งเหตุไปยังศูนย์ข่าวเผือกเทศบาลนครยะลา ตลอดจนเร่ง
ผลักดันนโยบายรวมถึงความช่วยเหลือ จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มีการแก้ปัญหาเป็นระบบอย่าง
จริงจัง เพื่อให้เทศบาลนครยะลากลับคืนสู่สันติสุขโดยเร็วที่สุด ให้ชุมชนร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลซึ่งกัน
และกัน

กิจกรรมหลัก

สำหรับกิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้องกับโครงการชุมชนเข้มแข็ง People's Network Yalacity
ประกอบด้วย กิจกรรมหลักที่สำคัญ ดังนี้

1. สร้างความเข้าใจกับชุมชนต่างๆ

เพื่อให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการรักท้องถิ่น การเอื้ออาทรดูแลซึ่งกันและกัน ฝานความร่วมมือ
ในการดูแลท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ไม่ให้บุคคลใดเข้ามาทำลายพื้นที่จังหวัดยะลา

2. ประสานความร่วมมือไปยังตำรวจ/ทหาร

เพื่อขอความอนุเคราะห์วิทยากรเพื่ออบรมให้ความรู้กับประชาชนในเรื่องการดูแลป้องกันภัยใน
ชุมชน

3. รับอาสาสมัครจากชุมชนต่างๆ

เพื่อเข้าร่วมโครงการชุมชนเข้มแข็งไม่จำกัดเพศ วัย อายุ หรือ การศึกษา โดยให้ผู้ที่มิจิตอาสาใน
การดูแลท้องถิ่นชุมชนมีความเสียสละเพื่อท้องถิ่นเป็นประเด็นหลัก

4. จัดอบรมให้ความรู้

โดยเป็นการจัดอบรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสังเกตสิ่งผิดปกติที่เกิดขึ้นในชุมชน การแจ้ง
รายงานเหตุการณ์ การดูแลสร้างความปลอดภัยสร้างความสามัคคีในชุมชน

5. สนับสนุนเงินและวัสดุอุปกรณ์

เพื่อเป็นการช่วยเหลือ เพื่อสนับสนุนกิจกรรม “ตาสืบประรด” คอยสอดส่องดูแลทุกพื้นที่ในการแจ้ง
เหตุให้กับเทศบาล

6. จัดตั้งชุดปฏิบัติการชุมชนเข้มแข็ง

เพื่อเฝ้าระวังภัยที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน

7. จัดตั้งเครือข่ายวิทยุ

เพื่อเป็นช่องทางในการแจ้งเหตุซึ่งมีความรวดเร็วและเชื่อถือได้

8. จัดกิจกรรมที่ถักทอสายใยแมงมุม (สายใยชุมชน)

เพื่อสร้างความเข้าใจอันลึกซึ้งหรือรากฐานวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของแต่ละชุมชน เพื่อสร้าง
บรรยากาศมีส่วนร่วมและลดความหวาดระแวงของคนในชุมชน การปรับตัวของประชาชนในเขต

ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ

สำหรับผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ ประกอบด้วย

1. เกิดชุดปฏิบัติการชุมชนเข้มแข็ง

ประกอบด้วย ชุดปฏิบัติการชุมชนเข้มแข็ง จำนวน 49 ชุมชน ในเขตเทศบาลนครยะลา และ 29 ชุมชนนอกเขตที่ได้รับการจัดตั้ง พร้อมทั้งเครือข่ายวิทยุเครื่องแดง 3 เครือข่ายหลักในพื้นที่

2. มีรถไซเรนที่ออกปฏิบัติการภารกิจ “ไซเรนราตรีสวัสดิ์”

เพื่อดูแลความสงบในพื้นที่ให้กับประชาชนในชุมชนจำนวน 3 คับ

3. ชุมชนที่ได้รับการเฝ้าระวัง

ชุมชนจำนวน 40 ชุมชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่ได้รับการดูแลเฝ้าระวัง

4. การสนับสนุนเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน

ชุดปฏิบัติการชุมชนเข้มแข็ง ได้รับการสนับสนุนเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน 2 ชุมชน

ลักษณะเด่นของโครงการชุมชนเข้มแข็ง People’s Network Yalacity ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างชุมชนเข้มแข็งให้แก่เทศบาลนครยะลา

ลักษณะเด่นของโครงการที่นำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชน ประกอบด้วย

1. เทศบาลนครยะลาได้สร้างนวัตกรรมจากการออกแบบจากความเข้าใจอันลึกซึ้ง ได้แก่

การรับรู้ถึงทิศทาง เข้าใจบริบท รู้ผู้คน กรอบความเข้าใจที่ลึกซึ้ง สำรวจแนวความคิดวางกรอบการแก้ปัญหาข้อเสนอกที่เป็นจริง ทำให้เป็นโครงการที่มีความต่อเนื่องและเกิดการต่อยอดในเชิงปฏิบัติที่เป็นจริง นำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่เทศบาลนครยะลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เทศบาลนครยะลามีพลังในงานประสานงานร่วมกับภาคประชาชน หน่วยงานต่างๆ

เทศบาลนครยะลาได้มีการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการสร้างพลังชุมชนจากประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือกันสร้างสันติสุขให้แก่ยะลา

3. เครือข่ายทุกภาคส่วนมีความเสียสละ แน่วแน่ในการปฏิบัติงานเพื่อนำความสันติสุข คืนสู่ยะลา

เครือข่ายทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน ประชาชน และหน่วยงานในการดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เทศบาลนครยะลาที่มีความเสียสละ แน่วแน่ในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบในจังหวัดยะลา เพื่อนำความสงบสุขและความสันติสุขคืนสู่ยะลาอย่างแท้จริง

4. ความพร้อมในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ บุคลากรและงบประมาณในการดำเนินงาน

โครงการชุมชนเข้มแข็ง People’s Network Yalacity มีความพร้อมในการดำเนินงานเนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

5. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนมีความต่อเนื่องและมีการต่อยอดแนวความคิดที่เกิดจากประสบการณ์จริง

โครงการชุมชนเข้มแข็ง People’s Network Yalacity สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยการต่อยอดแนวคิดจากประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบในพื้นที่

บทสรุปของโครงการชุมชนเข้มแข็ง People’s Network Yalacity

จุดเริ่มต้นของโครงการนี้มาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เทศบาลนครยะลา จึงได้แสวงหาวิธีการในการสร้างความเข้าใจ รวมทั้งการตรวจตราและป้องปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่

โดยมีเป้าหมายประชาชนที่สำคัญ คือ “รู้จักสามัคคี คืนสู่สันติสุข”

ทั้งนี้เทศบาลได้ดำเนินนวัตกรรมโครงการชุมชนเข้มแข็ง People's Network Yalacity มาระยะหนึ่งแล้ว ประกอบด้วย

โครงการชุดปฏิบัติการหมู่บ้าน โครงการวิทยุเครื่องแดง โครงการตาสับปะรด และในปี 2558 เทศบาลต่อยอดนวัตกรรมด้วยการจัดกิจกรรมเพิ่ม ๒ กิจกรรม ได้แก่

1. “ไซเรนราตรี”

โดยอาศัยความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลผู้ที่มีรถไซเรน โดยนำรถไซเรนเข้าตรวจตราพื้นที่ 2 ช่วงเวลา คือช่วงเวลากลาง 18.30-19.30 น. และช่วงที่สองเวลา 20.00-21.00 น. การดำเนินการนี้เป็นเพียงการเปิดไฟไซเรน แต่ไม่ได้เปิดเสียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนอบอุ่นใจและป้องปรามให้ผู้ก่อความไม่สงบเกิดความหวาดกลัว

2. “ยุทธการหิंहฮ้อย”

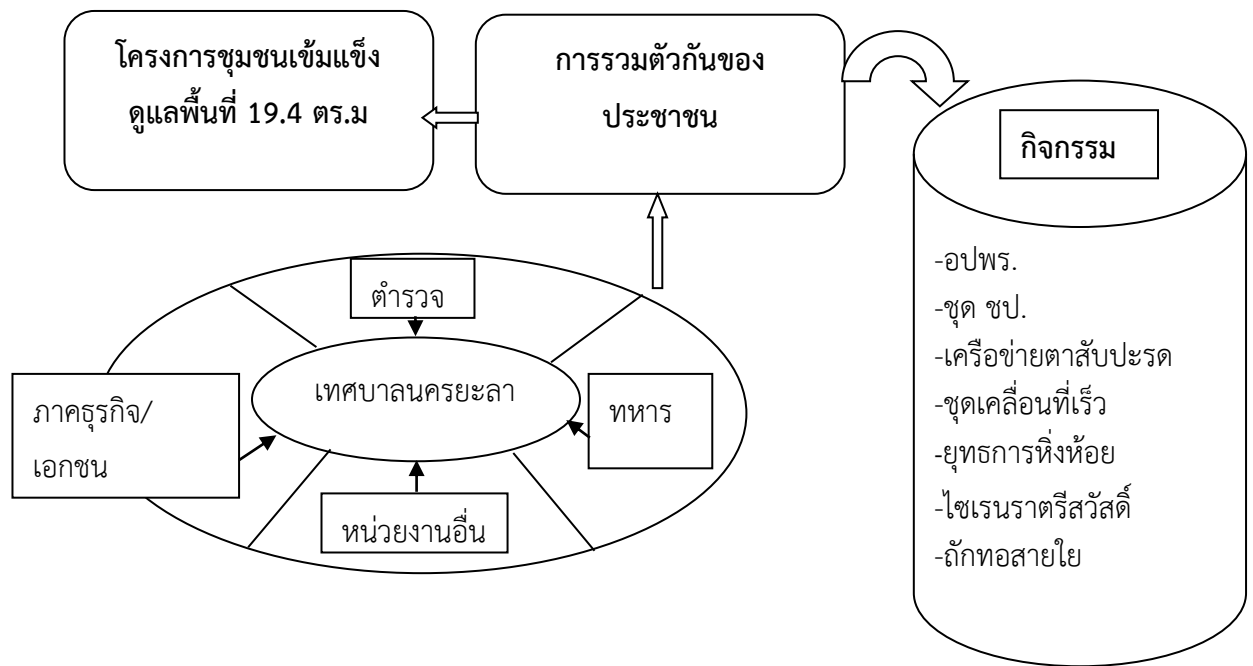
เป็นการมอบไฟให้กับชุดปฏิบัติการชุมชนไว้ดูแลความสงบในพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้สถิติการเกิดเหตุการณ์ในพื้นที่ลดลงและหมดไปในที่สุด โดยมีการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจค้นดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของผู้ที่สัญจรในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครยะลา ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการที่เป็นรูปธรรมมากที่สุดคือ ไม่มีสถิติเกี่ยวกับคดีชิงทรัพย์เกิดขึ้น

และใน พ.ศ.2559 ได้เกิดโครงการชุมชนยะลาเข้มแข็งที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น โดยแนวทางการดำเนินโครงการที่สำคัญ คือ

1. สร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึกหวงแหนถิ่นเกิด
2. สร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน
3. สร้างความรู้
4. สนับสนุนบุคลากร อุปกรณ์
5. จัดตั้งชุดปฏิบัติการเพื่อเฝ้าระวังเหตุ
6. จัดตั้งเครือข่ายตาสับปะรด
7. จัดตั้งศูนย์ CCTV
8. โครงการชุมชนเข้มแข็ง ต่อยอดความยั่งยืน
9. ยุทธการหิंहฮ้อย
10. ไซเรนราตรีสวัสดิ์
11. ถักทอสายใย
12. โครงการชุมชนเข้มแข็ง ความยั่งยืน

ได้ก่อให้เกิดเครือข่าย และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสามัคคี จนกระทั่งเกิดกิจกรรมโครงการชุมชนเข้มแข็งที่สมบูรณ์

ซึ่งอาจสรุปได้ว่า เทศบาลนครยะลาได้มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นการติดตั้งกล้องวงจรปิด หรือ ไซเรนราตรี ซึ่งเป็นการจัดสภาพแวดล้อมในการป้องกันและป้องปรามปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบรวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่จังหวัดยะลา โดยการป้องกันอาชญากรรมของพื้นที่เทศบาลนครยะลาในภาพรวมนั้นโครงการรูปแบบเช่นนี้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีความเสี่ยงหรือความอันตรายมากเกินกว่าที่ประชาชนจะดูแลตัวเองได้ หรือเกินกว่าผู้ที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะดูแลได้ทั่วถึง

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมรูปแบบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการชุมชนเข้มแข็ง People's Network Yalacity

สำหรับแนวทางการป้องกันอาชญากรรมรูปแบบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้ ประกอบด้วย

- การป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

นอกจากนี้ เทศบาลนครยะลาได้มีการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้มีประสิทธิภาพ มีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในโครงการชุมชนเข้มแข็ง ดังจะเห็นได้จาก เทศบาลนครยะลา มีอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 1,328 คน และมีการอบรมและฝึกซ้อม จำนวน ประมาณ 90 ครั้งต่อปี รวมทั้งการฝึกอบรมเพื่อเป็นฝ่ายรุกในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อให้สามารถป้องกันเหตุร้ายรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลยะลาได้

- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

การดำเนินการตามโครงการยะลาเข้มแข็ง ของเทศบาลนครยะลา ยังเป็นการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เนื่องจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลนครยะลาเป็นอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดน ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่ไม่ได้ระบุเจาะจงเหยื่ออาชญากรรม การดำเนินการสร้างความเข้มแข็งของเทศบาลนครยะลา ในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการลดโอกาสในการตกเป็นเหยื่อของการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดยะลาเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ จากบทสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง พบว่า

“สำหรับความปลอดภัยในเขตเทศบาลนครยะลาดีขึ้นเป็นลำดับเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากมีพี่น้องในชุมชนได้เข้ามาดูแล และสิ่งที่สำคัญ คือ ผู้นำชุมชนกับผู้นำทางศาสนาได้เขาดูแลพื้นที่ให้เกิดความปลอดภัยในเขตเทศบาลนครยะลา การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดยะลา มีประโยชน์มาก ได้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยเป็นอย่างดี เหตุเกี่ยวกับความมั่นคงและเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยลง ในพื้นที่เกิดความสงบสุขได้”

“ตั้งแต่ได้มีการก่อตั้งโครงการชุมชนเข้มแข็งขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ.2549 เป็นต้นมา โดยท่านนายกเทศมนตรีเมืองยะลา ท่านพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญและ พ.ต.อ.พงเพชร พิพัฒน์เพชรภูมิ การใช้ยุทธศาสตร์พัฒนาของรัชกาลที่ 9 คือ รู้รักสามัคคี เข้าใจเข้าใจถึงพัฒนา ในการดำเนินการมีจุดแข็ง คือ การเสียสละโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ มาเป็นหลักชัยในการดำเนินงาน ทำให้เหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ ลดลง เนื่องจากพี่น้องประชาชนได้ช่วยกันดูแลและเป็นหูเป็นตา และแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐ” (เทศบาลนครยะลา, 2560)

ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน

จากการสอบถามความกลัวอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเพศหญิง อายุ 72 ปี ประกอบอาชีพค้าขาย และเป็นคนในพื้นที่จังหวัดยะลา

“ป้าเป็นคนจังหวัดยะลา เมื่อก่อนก็รู้สึกกลัวระเบิด เพราะในช่วงแรก ๆ ที่เกิดความไม่สงบ ป้าก็เหมือนกับคนทั่วไปที่ยะลาและสามจังหวัด ก็รู้สึกกลัว สำหรับปัจจุบันก็รู้ว่ามียุทธศาสตร์ต่าง ๆ เข้ามาเพื่อเฝ้าระวังเหตุระเบิดในจังหวัดยะลา ป้าก็กลัวน้อยลง ยิ่งตอนนี้รู้ว่าเทศบาลเขาร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ คอยระมัดระวังเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น มีทั้งไซเรนราตรีสวัสดิ์ การให้ทุกคนช่วยกันเป็นหูเป็นตา ป้าคิดว่าเหตุระเบิดและเหตุร้ายอื่น ๆ ในยะลาลดลงนะ

ป้ามีลูกทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ ในช่วงแรก ๆ ที่เกิดเหตุระเบิดมากในช่วงปี 2547 หรือหลังจากนั้น ลูกของป้าเขาให้ป้าไปอยู่กรุงเทพฯ ด้วย ไม่ค่อยอยากให้อยู่ที่ยะลา เขาเป็นห่วง แต่ตอนนี้เหตุระเบิดในยะลาลดน้อยลง ลูกของป้าเขาไม่ห่วงแล้ว ป้ากลับมาอยู่ยะลามาก เกือบปีแล้ว ไปกรุงเทพฯ ไม่นานก็กลับมาอยู่ที่ยะลา ก็เป็นบ้านเกิดเรา เราอยู่แล้วมีความสุข ก็เลยมาอยู่ที่นี้เกือบปีแล้ว ถามว่ากลัวไหม ก็มีบ้าง แต่เชื่อมั่นว่าปลอดภัยค่ะ”

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

ตารางที่ 4.17 ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน (n = 260)

ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้นำในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	72 (27.7)	75 (28.8)	72 (27.7)	9 (3.5)	9 (3.5)	3.81	1.0	มาก
2. ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับผู้นำชุมชน	82 (31.5)	78 (30.0)	61 (23.5)	7 (2.7)	9 (3.5)	3.91	1.0	มาก
3. สมาชิกในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	63 (24.2)	75 (28.8)	73 (28.1)	20 (7.7)	6 (3.3)	3.95	2.9	มาก
4. สมาชิกชุมชนที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม	43 (16.5)	52 (20.0)	90 (34.6)	32 (12.3)	24 (9.2)	3.31	1.1	ปานกลาง
5. ชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม	50 (19.2)	54 (20.8)	88 (33.8)	36 (13.8)	22 (8.4)	3.32	1.1	ปานกลาง
6. สภาพแวดล้อมของชุมชนเอื้อต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	34 (13.1)	17 (6.5)	101 (38.8)	12 (4.6)	14 (5.4)	3.25	1.1	ปานกลาง
- ไม่มีการแอบเปิดสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ ไนต์คลับ	56 (21.5)	40 (15.4)	103 (39.6)	16 (6.2)	22 (8.5)	3.39	1.2	ปานกลาง
- ในชุมชนไม่มีวัยรุ่นมั่วสุม	32 (12.3)	32 (12.3)	129 (49.6)	20 (7.7)	23 (8.8)	3.13	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน (n = 260)

ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
- ไม่มีการแอบเปิดบ่อนการพนัน	54 (20.8)	53 (20.4)	69 (26.5)	26 (10.0)	28 (10.8)	3.34	1.3	ปานกลาง
- ไม่มีการแอบค้าโสเภณี	47 (18.1)	54 (20.8)	88 (33.8)	23 (8.8)	20 (7.7)	3.37	1.2	ปานกลาง
- ไม่มีการค้าสุรา / ยาเสพติด	32 (12.3)	36 (13.8)	113 (43.5)	24 (9.2)	27 (10.4)	3.09	1.2	ปานกลาง
- ไม่มีแหล่งเสื่อมโทรม	41 (15.8)	58 (22.3)	94 (36.2)	20 (7.7)	19 (7.3)	3.35	1.2	ปานกลาง
7.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม	6 (2.3)	10 (3.8)	82 (31.5)	65 (25.0)	89 (34.2)	2.13	1.2	น้อย
8.มีบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม	42 (16.2)	50 (19.2)	65 (25.0)	53 (20.4)	23 (8.8)	3.15	1.2	ปานกลาง
9.มีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่เพียงพอ	14 (5.4)	46 (17.7)	102 (39.2)	39 (15.0)	38 (14.6)	2.83	1.1	ปานกลาง
10.ข้อกำหนดของกฎหมายเอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7 (2.7)	9 (3.5)	80 (30.8)	67 (25.8)	89 (34.2)	2.13	1.2	น้อย

จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้นำในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 27.7 ระดับมาก ร้อยละ 28.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้นำในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับผู้นำชุมชนระดับปานกลาง ร้อยละ 23.5 ระดับมาก ร้อยละ 30.0 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.5 โดยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับผู้นำชุมชนเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสภาพแวดล้อมของชุมชนในชุมชนไม่มีการค้าสุราหรือยาเสพติด
เฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกัน
อาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 ระดับมาก ร้อยละ 3.8 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.3 โดย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม
เฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี
ความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 25.0 ระดับมาก ร้อยละ 19.2
และระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.2 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีบุคลากรในองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่เพียงพอระดับ
ปานกลาง ร้อยละ 39.2 ระดับมาก ร้อยละ 17.1 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.4 โดยองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่เพียงพอเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข้อกำหนดของกฎหมายเอื้อต่อการป้องกัน
อาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับปานกลาง ร้อยละ 30.8 ระดับมาก ร้อยละ 3.5 และ
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.7 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข้อกำหนดของกฎหมายเอื้อ
ต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉลี่ยในระดับน้อย

ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมจากการ
สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึก ประกอบด้วย

- บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน
อาชญากรรม คือ กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่เป็นผู้บริหารและ
ผู้ปฏิบัติการเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรม หากแต่มี
บทบาทในการพัฒนาชุมชน ป้องกันสาธารณภัยให้แก่ชุมชน อันส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นอาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนดังเช่นงานที่
เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน หรือ การป้องกันสาธารณภัยให้แก่ชุมชนเป็นสำคัญ

โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น หรือ ชุมชน
คือ บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีหน้าที่
ในการป้องกันอาชญากรรม โดยกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเน้นการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนใน
ด้านอื่น ๆ หากแต่ไม่ได้เน้นบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยบทบาทที่สำคัญของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า คือ การพัฒนาชุมชนเป็นหลัก หากแต่บทบาทในการ
ป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนจะเป็นบทบาทรองในการดำเนินงานด้านการพัฒนาให้แก่ชุมชน
เนื่องจากเห็นว่าอาจเป็นบทบาทหลักที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งสังกัด
กรมการปกครองเป็นหลัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ได้เน้นบทบาทในการป้องกัน

อาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน แม้จะมีการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมแต่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ไม่ใช่เป็นบทบาทโดยตรงหากแต่เป็นบทบาทรอง หรือบทบาทในการสนับสนุนการดำเนินงานให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่หลักในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- **กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน คือ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกฎหมายที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานด้วยไม่มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายด้านการป้องกันอาชญากรรม อาทิ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 เป็นต้น ซึ่งไม่ได้ให้อำนาจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การป้องกันอาชญากรรมจะต้องมีเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การอนุญาตให้มีการพกพาอาวุธเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากแต่กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจโดยตรงในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ดังจะเห็นได้จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวว่า

“การป้องกันปัญหาอาชญากรรมนั้นเนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดเป็นหน้าที่หลักของอปท. การดำเนินการที่นอกเหนืออำนาจเจ้าหน้าที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่อาจจะกระทำได้ การที่ อปท.จะเข้าไปดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจึงต้องดูอำนาจเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นหลัก จึงถือเป็นปัญหาและอุปสรรค หากอปท.จะเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันกับปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะการตั้งงบประมาณในเรื่องดังกล่าวจะไม่สามารถกระทำได้ จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ”

- **กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามมีการกำหนดที่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับบางพื้นที่**

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดบางประการอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับบางพื้นที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ บางพื้นที่มีการจัดระเบียบผังเมืองที่ดี อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้กฎหมายผังเมือง อันเป็นการแสดงให้เห็นว่ากฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเหมือนกันทั่วประเทศอาจไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากลักษณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละท้องถิ่นจะมีความแตกต่างกัน การกำหนดกฎหมายในการปฏิบัติงานที่เหมือนกันทั้งหมดอาจส่งผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมและพัฒนาท้องถิ่น

- **ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรม หรือ มีความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ถูกต้อง**

จากผลการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม คือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่เข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรม หรือ มีความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ถูกต้อง โดย

เห็นว่าการป้องกันอาชญากรรม คือ การดำเนินการในการปราบปรามอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ เจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งจะต้องมีการถืออาวุธและจะต้องสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ หากแต่แท้จริงแล้วการป้องกันอาชญากรรมสามารถกระทำได้หลายระดับ ซึ่งบทบาทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกระทำได้ คือ การป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้น ซึ่งไม่ใช่การปราบปรามอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง ดังนั้น เมื่อผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทต่อการป้องกันอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือพนักงานฝ่ายปกครองจึงไม่ได้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ อันเห็นว่าเป็นบทบาทที่กฎหมายไม่ได้กำหนดและมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น อันส่งผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมากทั้งที่เป็นงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และงานพัฒนาชุมชนต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม งานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนเป็นหนึ่งในงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชน หากไม่มีกฎหมายหรือนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมที่ชัดเจนจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องอาจส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนเป็นหน้าที่หลัก ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีมาก อันส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพดังเช่นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรง ดังเช่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“งานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาก งานทุกอย่างมาลงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้งานที่มีอยู่ก็อาจทำไม่ทันในการพัฒนาชุมชน ช่วยเหลือประชาชน ดังนั้น หากไม่มีกฎหมายหรือนโยบายจากภาครัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอย่างแท้จริง จะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่รับผิดชอบได้

สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้ คือ โครงการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิด ซึ่งแม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการประสานให้มีการดูแลผู้ต้องขังที่พ้นโทษ หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่ได้มีการดำเนินการในการป้องกันการกระทำผิด เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งเห็นว่าการจัดกิจกรรมทั้งที่เป็นการศึกษาอาชีพ หรือ การตอบสนองความต้องการ อาจไม่ตรงตามความต้องการของผู้กระทำผิด เพราะไม่ทราบว่าผู้พ้นโทษมีความต้องการจะฝึกวิชาชีพประเภทใด ประกอบกับงานในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากจึงทำให้อาจไม่สามารถดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่บุคคลกลุ่มนี้ได้เหมาะสม

- **ปัญหาการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน**

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน คือ ปัญหาในการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประสบกับปัญหาความชัดเจนในการบริหารงบประมาณ เนื่องจากอาจโดนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพ่งเล็งในการใช้จ่ายงบประมาณ และหากมีการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ อาจทำให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกตรวจสอบและดำเนินคดีได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“ไม่สามารถใช้งบประมาณในด้านนี้ได้ เนื่องจากไม่ใช้บทบาทอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม โดยสามารถช่วยเหลือในบางประเด็นได้ แต่หากจะมีบทบาทโดยตรงจะส่งผลต่อการเบิกจ่ายงบประมาณ”

อันเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เนื่องจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอาจไม่ใช่บทบาทที่แท้จริงในการดำเนินงาน โดยบทบาทดังกล่าวควรเป็นบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ซึ่งหากผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้จ่ายงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมอาจมีปัญหที่ทำให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบในการดำเนินงานได้ อันอาจเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

- **ปัญหาทรัพยากรในการดำเนินงานป้องกันอาชญากรรม**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น คือ ปัญหาทรัพยากรในการดำเนินงานป้องกันอาชญากรรม อันได้แก่ งบประมาณ ที่ไม่เพียงพอ หรือ ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณด้านการป้องกันอาชญากรรมได้ รวมทั้งบุคลากรผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญต่อการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังประสบปัญหาเทคโนโลยีในการดำเนินงานซึ่งมีจำนวนไม่มากและอาจไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาธารณูปโภคให้แก่ท้องถิ่น จึงส่งผลให้ไม่มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

- **ปัญหาการขาดผู้นำทางธรรมชาติ**

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหาการขาดผู้นำทางธรรมชาติ โดยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลที่สำคัญของการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน คือ บทบาทดังกล่าวมักเป็นบทบาทที่เริ่มและดำเนินการโดยผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ หากแต่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต้องการความร่วมมือจากประชาชนที่มีลักษณะความเป็นผู้นำทางธรรมชาติเพื่อร่วมประสานพลังจากสมาชิกของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม แต่ปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดผู้นำทางธรรมชาติในชุมชนที่ทำหน้าที่ในการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีลักษณะ

ความเป็นผู้นำและมีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น หากแต่การขาดผู้นำทางธรรมชาติของสมาชิกในชุมชนจะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น

- **บุคคลภายนอกชุมชน**

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหาบุคคลภายนอกชุมชนที่ได้เข้าไปสร้างปัญหาสังคม หรือ ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นภายในชุมชน โดยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญของการเกิดอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่น คือ ปัญหาบุคคลภายนอกที่เข้าไปก่อให้เกิดปัญหาสังคมในชุมชน เนื่องจากบุคคลภายนอกจะขาดความรักความผูกพันกับชุมชนที่อาศัยอยู่ และเข้าไปอาศัยเป็นการชั่วคราว หากแต่บุคคลภายนอกส่วนหนึ่งจากสร้างปัญหาสังคมให้เกิดขึ้น อันอาจเป็นการเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรภายในท้องถิ่น หรือ การเข้าไปหลอกลวงกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ อาทิ คนชรา เป็นต้น โดยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างบางแห่งจึงได้มีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม โดยการเฝ้าระวังไม่ให้บุคคลภายนอกชุมชนสามารถเข้าไปกระทำความผิดภายในชุมชนเป็นสำคัญ เนื่องจากเห็นว่าปัญหาที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน คือ ปัญหาบุคคลภายนอกที่ขาดความรักความผูกพัน และขาดความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนจนกระทั่งอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมในชุมชน

- **ปัญหาการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ท้องถิ่น คือ ปัญหาในการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การตีตราว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีการดำเนินงานไม่โปร่งใส ซึ่งหากแต่แท้จริงแล้วปัญหาการดำเนินงานที่ไม่โปร่งใส หรือ มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนไม่มากนัก หากแต่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดถูกตีตรา อันส่งผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการโกงกินและไม่ได้พัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

- **ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ**

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งได้ทำงานเพื่อตอบสนองต่อนโยบายทางการเมือง ซึ่งหากการเมืองในประเทศมีความขัดแย้ง ส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจได้รับนโยบายในการบริหารประเทศที่ไม่มีความชัดเจน รวมทั้งส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมหรือการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- **ปัญหาฐานเสียงการเลือกตั้งในท้องถิ่น**

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ในการดำเนินการเพื่อป้องกันอาชญากรรม หากการดำเนินการดังกล่าวทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่ชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่ต้องการดำเนินการ อาทิ การดำเนินการบริหารความขัดแย้ง ที่มีฝ่ายที่เกิดประโยชน์และเสียประโยชน์ อาจส่งผลให้องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นบางแห่งอาจไม่ต้องการดำเนินการ เพราะการตัดสินใจความขัดแย้งอาจเกิดผลเสียต่อฐานเสียงในการเลือกตั้ง เป็นต้น ดังนั้น แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจเกิดปัญหาที่เกิดจากฐานเสียงในการเลือกตั้ง ที่อาจทำให้องค์กรบริหารการปกครองส่วนหนึ่งอาจไม่สามารถเข้าไปดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างเต็มศักยภาพ

- **ปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ปัญหาสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งไม่ต้องการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เนื่องจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเรียกเงินคืน เนื่องจากเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่เป็นบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานต้องประสบกับความท้อแท้และเบื่อหน่ายต่อระบบการตรวจสอบที่ไม่ได้มีการสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาชุมชน หากแต่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการป้องกันอาชญากรรมที่หน่วยงานตรวจสอบเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมต้องถูกเรียกเงินคืน รวมทั้งต้องถูกตั้งกรรมการในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน

ดังนั้น ปัญหาที่สำคัญซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเห็นว่าปัญหาที่สำคัญซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้ อันนำไปสู่การตรวจสอบโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการ แม้โครงการดังกล่าวจะเป็นโครงการที่ดีเป็นการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชน รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม การรักษาอัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น หากแต่หน่วยงานดังกล่าวทำหน้าที่ประหนึ่งการจ้องจับผิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะส่งผลการต่อพัฒนา การอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้งการรักษาอัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นเป็นสำคัญ

- **ปัญหาการควมบรมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชน คือ ปัญหาการควมบรมองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นเทศบาลตำบล เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความเหมาะสมกับการพัฒนาพื้นที่รวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ แต่หากมีการควมบรมจะทำให้พื้นที่ในการดูแลรักษาความเรียบร้อยให้แก่ประชาชนจะมีจำนวนมากขึ้น อันอาจส่งผลให้การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่นอาจไม่สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะอาจทำให้ไม่สามารถทราบปัญหาตลอดจนความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **ปัญหาที่เกิดจากประชาชนในท้องถิ่น**

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหาที่เกิดจากประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยอาจเนื่องจากลักษณะของชุมชนที่มีความหลากหลายของประชากร มีการเข้าออกชุมชนบ่อย หรือ สภาพ

สังคมเมืองขนาดใหญ่ที่ประชาชนในท้องถิ่นไม่มีความผูกพันต่อชุมชน หรือ ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งประชาชนในชุมชนส่วนหนึ่งไม่ได้ให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม เนื่องจากส่วนหนึ่งบุตรหลานอาจเป็นผู้ที่ติดยาเสพติด หรือ ประกอบอาชญากรรมเอง รวมทั้งการที่ผู้นำชุมชนและผู้ปกครองไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น จึงส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่ให้ความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูล หรือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

ส่วนที่ 4 : ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

1. ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย

- ผู้นำที่เข้มแข็ง

ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การมีผู้นำที่เข้มแข็งและตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน จะมีผู้นำที่เข้มแข็งเป็นที่ยอมรับของชุมชน รวมทั้งยังเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งนำไปสู่การสร้างความร่วมมือจากสมาชิกของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ควรมีการส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการส่งเสริมบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการร่วมปฏิบัติงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นจะมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างความตระหนักและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นให้เห็นความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการส่งเสริมบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมสามารถทำได้โดยการกำหนดนโยบายจากภาครัฐ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้นำชุมชน เพื่อให้เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่กระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม หากสังคมปราศจากอาชญากรรมจะทำให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี อันส่งผลต่อความสงบสุขของชุมชนเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวว่า

“ผมคิดว่าแนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ควรมีการส่งเสริมบทบาทของผู้นำ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้นำที่เกี่ยวข้องกับกรรมการปกครอง คือ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะต้องมีการทำงานประสานกัน เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากที่มีการพัฒนาเพราะมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพ แต่หากขาดผู้นำที่มีประสิทธิภาพ โอกาสของการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยเฉพาะการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอาจจะกระทำได้ยาก เพราะผู้นำมีบทบาทที่สำคัญในการนำท้องถิ่นไปสู่ทิศทางที่ดี ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ผมคิดว่าปัญหาที่สำคัญ คือ ผู้นำทางธรรมชาติ ที่ควรมีในทุกพื้นที่ เพื่อทำให้การพัฒนาชุมชนรวมทั้งการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสามารถกระทำได้ โดยผู้นำทางธรรมชาติในแต่ละชุมชน จะเป็นผู้ที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติตาม และเป็นผู้ที่ประสานความร่วมมือระหว่างผู้นำที่เป็นทางการไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือ ผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ผมคิดว่าจะต้องส่งเสริมบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำในชุมชน และผู้นำทางธรรมชาติให้มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชน”

- บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ปัจจัยที่สำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอีกประการหนึ่ง คือ บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่ที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมจะต้องมีการสร้างความร่วมมือกับประชาชนผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากการป้องกันอาชญากรรมเป็นแนวทางที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชนและสังคมเป็นสำคัญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจึงเห็นว่าแนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญ คือ การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากเป็นปัญหาที่กระทบต่อชีวิตและความสงบเรียบร้อยภายในท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมทั้งต้องปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม เพื่อนำไปสู่การสร้างความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจของปัญหาในท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยควรปลูกฝังให้ทุกคนตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชนที่จะต้องร่วมมือในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

รวมทั้งเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ให้มีจิตสำนึกต่อการป้องกันอาชญากรรม พร้อมทั้งให้การอบรมฝึกอาชีพแก่ประชาชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงด้วย”

**- การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน
อาชญากรรม**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจซึ่งเป็นค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้แก่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้ที่มีจิตอาสา ซึ่งมักจะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทน ซึ่งหากมีกฎหมายที่กำหนดให้อาสาสมัครขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสามารถเบิกค่าตอบแทนได้ หรือ ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครในการป้องกันภัยหรือป้องกันอาชญากรรม อันจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาเป็นอาสาสมัครเพื่อป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมการทำงานในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเนื่องจากผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวว่า

“ควรกำหนดกฎหมายต่างๆ ที่ให้สามารถจ่ายค่าตอบแทนแก่อาสาสมัครในชุมชนได้ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ ร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม”

- งบประมาณ

ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ งบประมาณในการดำเนินงานสำหรับการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเพียงพอตลอดจนสามารถเบิกจ่ายงบประมาณสำหรับการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบได้ ซึ่งหากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ หรือ การตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณเอื้อต่อการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยเห็นว่าการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบสามารถกระทำได้เนื่องจากเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้การป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อท้องถิ่นที่รับผิดชอบสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- เทคโนโลยี

ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญ คือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งประสบปัญหาเทคโนโลยีในการดำเนินงานซึ่งมีจำนวนไม่มากและอาจไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาธารณูปโภคให้แก่ท้องถิ่น จึงส่งผลให้ไม่มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบ ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรม จะทำให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ลักษณะทางสังคม หรือ ประชาชนในพื้นที่

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางสังคม หรือ ประชาชนในพื้นที่เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งหากประชาชนในพื้นที่มีความรักความสามัคคี รวมทั้งลักษณะทางสังคมที่มีความเรียบง่ายไม่สลับซับซ้อน จะเอื้อต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่าควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจุบันนโยบายต่างๆ ถูกกำหนดโดยชนชั้นนำ หรือผู้มีอิทธิพลบางกลุ่ม อันส่งผลต่อการแก้ปัญหาให้กับประชาชนไม่ตรงตามความต้องการและปัญหาที่แท้จริงของประชาชน ดังนั้นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันปัญหาอาชญากรรมจะทำให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวว่า

“ประชาชนในชุมชนจะต้องตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไข”

3. นโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญ คือ การกำหนดนโยบายจากรัฐบาลที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดประชาชนในท้องถิ่นทำให้ทราบปัญหาของประชาชน รวมทั้งปัญหาที่สำคัญ คือ ปัญหาอาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นสำคัญ หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเนื่องจากอาจเห็นว่ารัฐบาลไม่มีนโยบายในการส่งเสริมการป้องกันอาชญากรรมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกต่อสาธารณูปโภคพื้นฐานและป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ อาจไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม หากแต่แท้จริงแล้วปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยภายในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ดังนั้น หากรัฐบาลมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนต่อการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้การป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อชุมชนสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวว่า

“รัฐควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น โดยการกำหนดเป็นนโยบายในการดำเนินงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ไม่ใช่เป็นการทุ่มงบประมาณมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขียนโครงการเพื่อของบประมาณในการดำเนินงาน

โดยรัฐจะต้องให้ความสำคัญกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญและควรจะมีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนใน

ท้องถิ่น และรัฐควรส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ”

4. กฎหมาย หรือ การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ควรมีการกำหนดกฎหมายที่ชัดเจนถึงบทบาทหรืออำนาจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมได้ เนื่องจากหากไม่มีกฎหมาย หรือ การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจนจะส่งผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่กล้าดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากอาจถูกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการทำงานตรวจสอบการทำงาน หรือ ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมได้ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวว่า

“การป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะมีระบุอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะเวลาทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ จะถูกหน่วยงานตรวจสอบคือ สตง.เรียกเงินคืน และถูกดำเนินการทางวินัย ว่าไม่ใช่อำนาจหน้าที่

การป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน นับเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่สุด เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด รู้ปัญหาต่างๆ ได้ดีที่สุด แต่บางครั้งกฎหมายไม่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ได้เต็มที่ เพราะไปตรงกับหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ๆ จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญในด้านปัญหาอาชญากรรมในชุมชน เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจ จึงควรแก้กฎหมาย เพื่อเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และสามารถทำงานร่วม หรือบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้”

และกลุ่มตัวอย่างอีกรายได้กล่าวว่า

“เนื่องจากอปท.ทุกรูปแบบไม่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตามพรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลปี 2537 และพรบ.แผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพศ.2542 อีกทั้งยังมีได้เป็นเจ้าของพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฯ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเรื่องนี้ได้เต็มที่ มีเพียงตำรวจกับปลัดอำเภอเท่านั้นที่ดำเนินการ

การกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนตามหลักแห่งการปกครองตนเอง (Self-Government) ก็เพื่อให้ประชาชนแก้ไขปัญหาของชุมชนของตนเองให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งประชาชนในชุมชนรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้ดีไม่ว่าจะเป็นผู้มีอิทธิพล ปัญหาอาชญากรรมต่างๆ รดตู้ ร้านเกมส์

ควรมีการแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทในพื้นที่ให้บริการของตนเองได้ เพื่อให้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันอาชญากรรมได้และก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยต่อพื้นที่ของตนเอง เป็นสำคัญ”

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างอีกหนึ่งรายได้กล่าวว่า

“อยากให้มีความหมายรองรับในการทำงานบางอย่างของ อบต.ที่ยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะ การป้องกันอาชญากรรมให้แก่พื้นที่ที่รับผิดชอบ เพราะแม้ทาง อบต.จะรู้ว่าพื้นที่รับผิดชอบมี ปัญหาอาชญากรรม หากแต่ด้วยการที่ไม่มีกฎหมายรองรับการปฏิบัติงานในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทำให้แม้ อบต.จะต้องการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม หากแต่ไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่ เพราะว่ากฎหมายไม่รองรับ อาจถูก สตง.ตรวจสอบ รวมทั้งอาจถูก หว่าทำงานไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่ได้กำหนด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ อบต.หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ อาจไม่ต้องการป้องกันอาชญากรรม เพราะไม่มีกฎหมายรองรับ”

5. การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่าย สำหรับป้องกันอาชญากรรมได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องค่าใช้จ่ายที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายในการป้องกันอาชญากรรมได้ เพราะปัจจุบันองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งไม่ได้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากเห็นว่าไม่มีข้อกำหนดของกฎหมายที่ เปิดโอกาสให้สามารถกระทำได้ นอกจากนี้ หากมีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมเนื่องจากเป็นปัญหาที่ สำคัญและใกล้ชิดประชาชนแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประสบปัญหาในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการ ป้องกันอาชญากรรมที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ หรือหากมีการเบิกจ่ายอาจต้องถูกเรียกเงินคืน หรือ ถูก ฟ้องร้องว่ามีการใช้จ่ายเงินไม่ถูกประเภท อันส่งผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ต้องการดำเนินงาน ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นแม้ว่าปัญหาอาชญากรรมจะเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับ การแก้ไขโดยเร่งด่วน ดังนั้น จึงควรมีการปรับแก้กฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติในการกำหนดหลักเกณฑ์ใน เรื่องค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายได้สำหรับการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวว่า

“เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมป้องกันในด้านต่างๆ ซึ่งไม่รวมกับปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของตำรวจ จึงทำให้เวลาปฏิบัติหน้าที่ไม่ อาจใช้งบประมาณของท้องถิ่นในการสนับสนุนโดยตรงได้ มักจะถูก สตง.เรียกเงินคืน

จึงขอฝากผู้ที่เกี่ยวข้องถ้าอยากให้ท้องถิ่นสนับสนุนทุกเรื่อง หรือทำงานร่วมกันควรเปิดใจ ให้รวมบูรณาการในการทำงานและกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายว่าท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการได้ ไม่ใช่เข้าใจว่าท้องถิ่นมีเงินและสามารถเบิกจ่ายได้ทุกเรื่องซึ่งเป็นการเข้าใจผิด เพราะท้องถิ่นทำงานพื้นที่อยู่บนพื้นที่ของระเบียบข้อบังคับซึ่งประกอบด้วย อำนาจ หน้าที่ ที่ตน ต้องกระทำเท่านั้น หากนอกเหนือจากนั้นไม่ใช่หน้าที่ เป็นเพียงการร่วมทำงานบูรณาการเพื่อ ประโยชน์กับท้องถิ่นเท่านั้น

หากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกจ่ายสำหรับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น ได้ จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมาก สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่

ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของตนเอง และนำไปสู่การป้องกันแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด ตามสาเหตุของปัญหาในแต่ละท้องถิ่น”

6. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ กรมการปกครอง โรงเรียน วัด หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน เพื่อให้การป้องกันปัญหาอาชญากรรมสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องมีการสร้างความรู้ความเข้าใจและการตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมตลอดจนการแสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวว่า

“ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้ชุมชน หน่วยงานต่างๆจะต้องให้ความร่วมมือไม่ว่าผู้ใหญ่บ้าน อำเภอบ้าน ตำรวจ โรงพยาบาลและท้องถิ่น โดยควรมีการประชุมประเมินสถานการณ์ทุกเดือนว่าในแต่ละพื้นที่มีปัญหาอาชญากรรมใด และควรมีแนวทางประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวร่วมกัน”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังได้กล่าวว่า

“อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันมากกว่านี้เพราะว่ามันคือพื้นที่ของชุมชนของสมาชิกทุกคน ที่ต้องให้การสนับสนุนในการทำงานร่วมกันในทุกด้านรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม ด้านการศึกษา โดยเฉพาะการป้องกันอาชญากรรมเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือโดยการจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การฝึกวิชาชีพ การสร้างอาชีพ เพื่อให้สมาชิกของชุมชนมีรายได้ มีเงินในการใช้จ่าย อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุ

และจะต้องมีองค์กรหรือหน่วยงานที่มาทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ในท้องที่ รวมทั้งหน่วยงานภาคเอกชน NGO หรือ สถาบันต่าง ๆ ทั้งโรงเรียน ครอบครัว จะต้องให้ความสำคัญในการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างแท้จริง”

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

จากผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันให้แก่ประชาชนในพื้นที่ดังจะเห็นได้จาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมปานกลาง ร้อยละ 43.9 และให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมมาก (ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรม โดยการวางแผน การจัดกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง) ร้อยละ 36.1 โดยมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การป้องกันอาชญากรรมอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ดังจะเห็นได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย 19 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 3 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 3 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการจัดสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้โอกาสในการเกิดอาชญากรรมเกิดขึ้นน้อย และบทบาทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม คือ การป้องกันอาชญากรรมโดยกล้องวงจรปิด CCTV สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างตอบสนองบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

เทศบาลตำบลแสงพันธ์ อ.วังม่วง จ.สระบุรี ที่มีการติดตั้งกล้อง CCTV ในบริเวณจุดเสี่ยงของพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งทำให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องปรามผู้ที่ต้องการกระทำความผิด รวมทั้งการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานจากกล้องวงจรปิด CCTV เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดจุดตรวจดูแลบริเวณจุดเสี่ยง และจัดสายตรวจลาดตระเวนเวลากลางคืนตามจุดเสี่ยง รวมทั้งการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้สามารถป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ในบริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมทั้งการจัดทำโครงการ CCTV ภาคประชาชน ที่สนับสนุนเงินให้ประชาชนส่วนหนึ่งในการติดตั้งกล้อง CCTV เพื่อให้ประชาชนได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ในพื้นที่เสี่ยงและสร้างการมีส่วนร่วมต่อประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ

รวมทั้งโครงการสายตรวจจักรยาน อปพร. ซึ่งมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมมาก โดยทำหน้าที่ในการลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เพื่อเป็นการสร้างความอุ่นใจให้แก่ประชาชน รวมทั้งสามารถป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทศบาลนครยะลา มีความโดดเด่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมด้วยการวางผังเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การติดตั้งกล้องวงจรปิด (ระบบ CCTV) เพื่อเฝ้าระวังดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง “ไซเรนราตรี” โดยอาศัยความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลผู้ที่มีรถไซเรน โดยนำรถไซเรนเข้าตรวจตราพื้นที่ในเวลากลางคืน การดำเนินการนี้เป็นเพียงการเปิดไฟไซเรน แต่ไม่ได้เปิดเสียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนอบอุ่นใจและป้องกันให้ผู้ก่อความไม่สงบเกิดความหวาดกลัว รวมทั้งยุทธการหึ่งห้อย ที่มีชุดปฏิบัติการชุมชนดูแลเหตุและดูแลความสงบในพื้นที่ รวมทั้งเครือข่ายอาสาสมัครที่มีประชาชนในพื้นที่ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายในการดูแลแจ้งเหตุความปลอดภัยในพื้นที่เทศบาลนครยะลา

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลานั้นเป็นหน่วยงานที่มีความโดดเด่นมากในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยมีการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม มีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา โดยเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดเกิดขึ้นในพื้นที่ การป้องกันผู้กระทำความผิด รวมทั้งการนำพยานหลักฐานที่ได้จากกล้องวงจรปิด CCTV มาใช้ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ซึ่งหากผู้กระทำความผิดแล้วถูกจับดำเนินคดี จะไม่มีผู้ที่กล้ากระทำความผิด อันนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ปรากฏว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะหากเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นเมืองจะมีการป้องกันอาชญากรรมโดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV รวมทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่มีการติดไฟฟาสว่างรอบพื้นที่รับผิดชอบในยามค่ำคืน หรือ การจัดภูมิสถาปัตย์ให้ง่ายต่อการป้องกันอาชญากรรม ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจําหมู่บ้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากผลการศึกษาเชิงปริมาณในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะบทบาทในการสร้างอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม มีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน

อาชญากรรมโดยการจัดตั้งธรรมนูญตำบลเพื่อเป็นกติการ่วมกันในตำบล กำหนดกติกาห้ามกระทำความผิดในชุมชน การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม การตักเตือนผู้กระทำความผิดในตำบลด้วยตนเอง

เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร ที่มีการสร้างการมีส่วนร่วมแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยการกำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล การจัดตั้งธรรมนูญตำบลและการดำเนินการพัฒนาตำบลในรูปแบบของตำบลจัดการตนเอง การดำเนินการในปัญหาที่ยากแก่...ความดีที่อยากทำ โดยการกำหนดให้มาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา เป็นวาระที่สำคัญในการพัฒนาตำบลลำประดา การสร้างกฎกติกาในตำบลซึ่งรวมทั้งความประพฤติที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรืออาชญากรรม อันนำไปสู่ตำบลต้นแบบแห่งคุณธรรม

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม การให้สมาชิกในชุมชนแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด การบูรณาการป้องกันอาชญากรรม ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน และการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน ด้วยการใช้การไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการ ในขณะท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ มีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชนในรูปแบบของโครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข การระงับข้อพิพาท จัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน การให้ความรู้ สร้างทัศนคติ ค้นหาปัญหาความขัดแย้ง แสวงหาเครือข่าย การอำนวยความสะดวก และการขยายผลสู่เยาวชน (ยุวจริยธรรมชุมชน)

ในขณะท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม อ.พาน จ.เชียงราย สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยการนำหลักศีลห้า และการทำความดีเป็นพลังสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมและการทำความดีของประชาชนในพื้นที่ โดยมีการดำเนินงานที่มีความโดดเด่น คือ การจัดตั้งธนาคารความดี : ความดีที่จับต้องได้ รวมทั้งการขับเคลื่อนความดีตามหลักศีล 5 หลักธรรมของพุทธศาสนา และการส่งเสริมให้คนทำความดี ละอายต่อการกระทำความผิดอันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุของปัญหาได้อย่างแท้จริง

รวมทั้งเทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จ.น่าน มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีจิตสำนึกที่สำคัญต่อการงดเว้นอบายมุขที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมโดยมีความโดดเด่นในประเด็นของ “เมืองน่าน ปลอดภัย เปียร” อันเป็นการแก้ปัญหาอบายมุข ที่เป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรม ด้วยการสร้างจิตสำนึก สร้างเครือข่าย เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษาส่งต่อการ ลด ละ เลิก ควบคู่กับการบำบัดและติดตามหลังการบำบัด รวมทั้งการสร้างกระแสข่าวด้านสาธารณะ และสร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทางกฎหมายเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับเทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งที่เป็นการป้องกันอาชญากรรมในครอบครัว อาชญากรรมพื้นฐาน และอาชญากรรมขั้นสูง (high crime) คือ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม โดยสร้างการมีส่วนร่วมผ่านเวทีช่วงฉายาเวที สวมก่าก๊ิด การค้นหานักวิจัยในชุมชน รวมทั้งการค้นหาค้นหาทุนทางสังคม การสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกคนในพื้นที่สู่การจัดการที่ยั่งยืน นำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมในชุมชนรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชนด้วยการสร้างเมืองน่าอยู่ด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

และเทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา ที่มีความโดดเด่นในบทบาทของการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อต่อสู้กับปัญหาการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดน ด้วยการดำเนินโครงการยะลาเข้มแข็ง (People's Network Yalacity) ซึ่งมีการสร้างการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนโดยการสร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึก ห่วงเหินถิ่นเกิด การสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน จัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัคร ยุทธการหิงห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ ถักทอสายใย โครงการ ชุมชนเข้มแข็งสู่ความยั่งยืน อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งจากผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่มี บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามี ส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ทำให้ประชาชนได้มีการตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ และประชาชนในพื้นที่จะทราบถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อันนำไปสู่แนวทาง ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

จากผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันการกระทำ ผิดซ้ำน้อย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มีบทบาทในการป้องกันการกระทำ ผิดซ้ำให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำด้วยการสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้า มาอยู่ในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษโดยการให้ผู้พ้นโทษร่วมเป็น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งลดการตีตราให้แก่ผู้พ้นโทษ ด้วยการให้ทำงานกับบุคคล ทั่วไปในชุมชน โดยไม่แยกแยะว่าเป็นผู้เคยต้องโทษ เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในตำบล ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษจะมีการสร้างการยอมรับแก่ผู้พ้น โทษ และการสร้างความไว้วางใจของผู้พ้นโทษต่อชุมชนด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากนี้ยังมีการสอบถามปัญหาความต้องการของผู้พ้นโทษและการสร้างงาน ให้แก่ผู้พ้นโทษเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้พ้นโทษ

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย มีบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ด้วยการร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัดและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อื่น ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายยังมีบทบาทในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ และ การหางานให้แก่ผู้ต้องขังทำภายหลังพ้นโทษ

จากผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันการกระทำ ผิดซ้ำน้อย โดยส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจเห็นว่าเป็นบทบาทที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับกรมราชทัณฑ์ หรือ หน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้ให้ เหตุในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำไม่มากนัก เนื่องจากหน่วยงานที่ ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าไม่ใช่บทบาทขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอันนำไปสู่การริบเงินคืน อันเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการกระทำผิดซ้ำ

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำความผิดในชุมชนที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด รองลงมา คือ เด็กและเยาวชน

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดพบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา ป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน นำไปสู่การทำให้สมาชิกในตำบลมีรายได้เพื่อตัดมูลเหตุในการประกอบอาชญากรรม ด้วยการดำเนินการในรูปแบบของ “ทับน้ำโมเดล” ทำให้ชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องน้ำสามารถเป็นแหล่งในการทำเกษตรกรรมอย่างแท้จริง รวมทั้งการรักษาวัฒนธรรมสิ่งที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้วยการไม่รับกระแสนิยมจากภายนอกชุมชนเข้ามา นอกจากนี้ ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันของชุมชนจากผู้นำที่ได้รับการยอมรับและเคารพ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการแก้ปัญหายาเสพติด และการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์ ด้วยการใช้มาตรการตั้งด่านสกัดเพื่อป้องปรามร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจ

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ สมาชิกของชุมชนที่ขาดโอกาส ขาดรายได้ ด้วยการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน การสร้างรายได้ เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เพื่อการลดช่องว่างให้แก่ชุมชน รวมทั้งมีความโดดเด่นในการจัดสวัสดิการชุมชนเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน ด้วยการจัดตั้งกองทุนของชุมชน อันนำไปสู่การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิก และการบูรณาการความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรม

นอกจากนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด คือ เด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้แก่กลุ่มเสี่ยงไม่ให้อยู่เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด หรือ การกระทำความผิด รวมทั้งการใช้โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเป็นสถานที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนและการปลูกจิตสำนึกที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการร่วมมือกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะกิจกรรมในการเยี่ยมสถานพินิจเพื่อเป็นการป้องปรามเด็กและเยาวชนให้เกิดความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำความผิด

ในขณะที่เทศบาลตำบลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีการทำงานในเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำความผิด ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน การจัดฝึกอบรม การจัดกิจกรรมเด็กร่วมกับครอบครัว การจัดอบรมเครือข่ายเด็ก การอบรมเด็กรู้เท่าทันเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้หันหลังให้บ้าน โครงการเด็กดี ศรีสังคม และหากเด็กและเยาวชนในพื้นที่กระทำความผิดจะมีการหลีกเลี่ยงกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนด้วยมาตรการอย่างเป็นทางการ หากแต่จะสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบและให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีการสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชนเทศบาลตำบลเกาะคา การจำแนกเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงเป็น 3 ระดับ และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรธานี ที่ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของเด็กและเยาวชนโดยการดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแต่

อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งเติบโตเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ มีการดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มจักรยานสามล้อร่วมกับเยาวชนรักสิ่งแวดล้อม ปั่นจักรยานเก็บขยะ เพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสำนึกรักและผูกพันต่อบ้านเกิด นอกจากนี้ บทบาทของสภาเด็กที่เข้มแข็ง โดยสภาเด็กเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนพูดคุยถึงปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชนในตำบลหาดสองแคว เด็กและเยาวชนผู้นำแต่ละหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้านจะรับทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านของตน และนำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ของตนเอง อันเป็นแนวทางในการป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และเทศบาลนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น ซึ่งมีโครงการอบรมฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ด้วยดำเนินการ 5 c คือ Core person : หากกลุ่มคนที่ใช่และสร้างเครือข่ายคนที่ชอบ Connect : ติดต่อ เกาะเกี่ยว เชื่อมสัมพันธ์เชิงลึก Control : ควบคุม กำหนดทิศทาง Continue : ติดตาม ต่อเนื่องยั่งยืน และ Complete : บรรลุความสำเร็จ ซึ่งความน่าสนใจของโครงการนี้ตรงที่สามารถเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาเด็กเยาวชนกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวได้ เป็นการดึงความดีออกจากใจ โดยพยายามดึงเด็กเยาวชนเหล่านี้ออกจากพื้นที่มืดในสังคม ฟื้นฟูเยียวยาจิตใจ ส่งเสริมให้มีชีวิตใหม่ ให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และสร้างอาชีพให้สามารถทำมาหากิน และพึ่งพาตนเองได้จนไม่หันกลับไปบนเส้นทางมืดอีก

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจึงมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นสมาชิกทุกคนในสังคม ผู้ที่ด้อยโอกาสไม่มีงานทำ หรือ เด็กและเยาวชน อันแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้านนี้ อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ต้นเหตุและการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการประกอบอาชญากรรมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีจนกระทั่งไม่ประกอบอาชญากรรมและเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมเป็นอย่างมาก

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ เด็กและเยาวชน รองลงมา ได้แก่ สตรี และผู้สูงอายุ

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ พบว่า

เทศบาลตำบลลงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือ ที่ต้องตกเป็นเหยื่อ การสำรวจถึงปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเด็ก และการจัดตั้งสภาเด็กเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน

ในขณะที่เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่เด็กและสตรี โดยจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี การให้

ความรู้ด้านกฎหมาย รวมทั้งการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การสร้าง
ความเป็นผู้นำในกลุ่มสตรี และโครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการค้ามนุษย์
เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ดำเนินการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ
ให้แก่ผู้สูงอายุ ด้วยวิเคราะห์หว่านเป็นเมืองที่มีผู้สูงอายุมาก จึงมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้วยการ
สอดแทรกเนื้อหาป้องกันการตกเป็นเหยื่อและการเตือนภัยผู้สูงอายุด้วยเสียงตามสาย

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ มีการดำเนินการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ
ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ด้วยการใช้สายตรวจจักรยาน อปพร. ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากประชาชนโดยใช้ความ
เจียวตรวจตราจุดเสี่ยงเพื่อเป็นการป้องกัน ป้องปราม และช่วยเหลือประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อ ซึ่ง
สามารถช่วยเหลือประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อในคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน และเทศบาลนครยะลา อ.เมือง
จ.ยะลา โครงการยะลาเข้มแข็ง ยุทธการหิงห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ เพื่อป้องกันประชาชนทุกคนในพื้นที่
ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการก่อความไม่สงบในพื้นที่

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่ม
ตัวอย่างที่ได้มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อให้แก่ประชาชนในพื้นที่ อันทำ
ให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความปลอดภัยจากชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นการสร้างความสงบ
สุขในพื้นที่รับผิดชอบ อันเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกัน อาชญากรรม

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาและ
เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีการพัฒนา
และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกัน
อาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี
แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร
ในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบล นาหมอนบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีการเชิญชวนสมาชิก
ชุมชนให้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้างจิตสำนึกในการเป็น
ผู้เสียสละช่วยเหลือตำบลนาหมอนบุญ การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหา
อาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชน นอกจากนี้ ยังมีการจัดสวัสดิการ การจัดตั้งกองทุน
อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ การมีศูนย์
ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว อันนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมและ
การช่วยเหลือประชาชนในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างทันท่วงที

เช่นเดียวกับเทศบาลนครเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย ดำเนินการการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน
ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การฝึกอบรมและพัฒนา
อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็น
คุณค่าในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือประชาชน และการจัดตั้งกองทุนของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพล
เรือน (อปพร.) รวมทั้งเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ ที่มีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่

และการจัดสวัสดิการ รวมทั้งการฝึกอบรมการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา ที่มีอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวนมากกว่าพันคน มีการอบรมและฝึกซ้อม จำนวน ประมาณ 90 ครั้งต่อปี และการฝึกอบรมเพื่อเป็นฝ่ายรุกในการป้องกันอาชญากรรม

อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างสามารถป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งไม่ได้มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นเพียงแคด้านเดียว หากแต่มีการบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมในหลายด้าน โดยใช้การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นแนวทางในการบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของต่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรม คือ ประเทศออสเตรเลียในมลรัฐวิกตอเรีย มลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีการสร้างแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ คือ การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน บทบาทของผู้นำในการสร้างความร่วมมือของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันอาชญากรรม การสร้างข้อตกลงร่วมกันกับชุมชน และการสร้างความร่วมมือการมีส่วนร่วมระหว่างภาคประชาชนและหน่วยงาน เครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรม และการติดตามประเมินผลต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

2). บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมตามที่กฎหมายกำหนด

จากผลการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรมยังมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดบทบาท อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันอาชญากรรมโดยการทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น หรือ ลดน้อยลงในพื้นที่รับผิดชอบได้ อันเป็นบทบาทที่สำคัญซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่พื้นที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งการปราศจากปัญหาอาชญากรรมเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่พื้นที่ที่รับผิดชอบ ดังจะเห็นได้จากกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดบทบาท รวมทั้งอำนาจหน้าที่ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จาก

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมตามที่กฎหมายกำหนด

- บทบาทของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

ตามพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 กำหนดไว้แจ้งชัดซึ่งอาจจำแนกที่มาของอำนาจหน้าที่ได้ คือ

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งเทศบาลกำหนด

สามารถแบ่งแยกประเภทอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้เป็น 2 ส่วน คือ หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และอำนาจหน้าที่ ที่เลือกปฏิบัติ ทั้งยังได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในฐานะต่างๆ ดังนี้

หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ มาตรา 50 53 และ 56 หน้าที่เทศบาล มีดังนี้

- **มาตรา 50**
- ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำให้เขตเทศบาล ดังต่อไปนี้
 1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. กระแสสรเงิน ซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การจัดการศึกษา
7. การส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้ง และดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลรวม
12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
13. การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุนและการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเอง หรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
16. การสร้าง และบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ ที่เชื่อมต่อระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
17. การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัดการรักษายาบาลการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ และหอจดหมายเหตุ
21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
22. การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
24. จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจ และหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ที่อยู่ในเขต

และกิจการนั้น เป็นการสมควรให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น รวมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

27. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

28. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

29. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จากข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม คือ การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด

นอกจากนี้ จากข้อกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่โดยตรงและอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อปต.)

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

1. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)

2. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 67)

1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

3. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 68)

1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

2) ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3) ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

- 5) ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8) การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 12) การท่องเที่ยว
- 13) การผังเมือง

4. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะ ดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลต้องแจ้งให้ อบต. ทราบล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณา ดำเนินกิจการนั้นด้วย (มาตรา 69)

5. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การ จัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา 69/1)

6. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ของทางราชการ ในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา 70)

7. ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ อบต. ในการ นี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา 71)

8. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้ โดยไม่ขาด จากต้นสังกัดเดิม (มาตรา 72)

9. อาจทำกิจการนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาตำบล อบต. อบจ. หรือหน่วยการบริหารราชการ ส่วน ท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการกิจการร่วมกันได้ (มาตรา 73)

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542

1. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (มาตรา 16)

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ

- (5) การสาธารณูปการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

2. อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามข้อ 1 ต้องดำเนินการตาม “แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนและ
การกระจายอำนาจ

- (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และ
สาธารณสถานอื่น ๆ
- (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติ และ
สิ่งแวดล้อม
- (25) การผังเมือง
- (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (28) การควบคุมอาคาร
- (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สิน
- (31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องที่ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล
นคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกัน
อาชญากรรมเนื่องจากเป็นบทบาทที่สอดคล้องกับภารกิจและหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและ
การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งบทบาทในการ

ป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่
รับผิดชอบ โดยนำไปสู่การพัฒนาสังคมอันเป็นการสร้างความสงบสุขให้แก่สังคม อันเป็นภารกิจที่สำคัญของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ ถนน ไฟฟ้า ประปา
ให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ หากแต่การป้องกันอาชญากรรมเป็นการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคมที่
สำคัญอันส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่และเป็นการพัฒนาสังคมที่สำคัญซึ่งเป็น
บทบาทและภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท

อย่างไรก็ตาม จากข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจไม่ได้
กล่าวถึงบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยตรง ซึ่งหากมีการตีความตามข้อกำหนดของกฎหมาย
อาจไม่ได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอย่างแท้จริง
หากแต่เมื่อพิจารณาถึงข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละ
ประเภทพบว่า

- อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งเทศบาลกำหนด พบว่าเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการ
รักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชน
- อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีข้อกำหนดของกฎหมายที่
เกี่ยวข้อง คือ การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด ซึ่งการป้องกันอาชญากรรมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยในจังหวัด
- อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีอำนาจหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์
และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งบทบาทในการรักษาความปลอดภัย
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ รวมทั้งการรักษาความ
สงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

และอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พบว่า พระราชบัญญัตินี้ได้มี
กำหนดอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ
ข้อกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการ
ป้องกันอาชญากรรมเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น รวม
ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติต่อการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาท
ที่สำคัญต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งรวมทั้งบทบาทในการรักษาความปลอดภัย
ต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่
โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น โดยได้มีข้อกำหนด
บทบาทในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ หากแต่ไม่ได้มีข้อกำหนดของ
กฎหมายต่ออำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม อันนำไปสู่ปัญหา
ในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ
อาจมีการเรียกเงินคืนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น เนื่องจากไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่
ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีบทบาทใกล้ชิดประชาชน
จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้

เป็นอย่างดี และบทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาสังคม ให้แก่พื้นที่ที่รับผิดชอบรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่พื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งการป้องกัน อาชญากรรมเป็นจึงเป็นแนวทางที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาสังคม คือ การทำให้ พื้นที่ที่รับผิดชอบมีความสงบเรียบร้อย ปราศจากปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รับผิดชอบ อันนำไปสู่แนวทางที่สำคัญในการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นสำคัญ หากแต่ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การไม่มี กฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3). ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน อาชญากรรม ประกอบด้วย

1. ปัญหาที่เกิดจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย

- ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรม หรือ มีความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ถูกต้อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งไม่ได้ทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม โดยบทบาทดังกล่าวเป็นบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งอาจมีความเข้าใจผิดต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมควรเป็นบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง อัน เป็นบทบาทในการปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

โดยองค์กรกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทต่อการป้องกัน อาชญากรรม โดยเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานด้วยไม่มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายด้าน การป้องกันอาชญากรรม อาทิ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ.2550 เป็นต้น ซึ่งไม่ได้ให้อำนาจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า การป้องกันอาชญากรรมจะต้องมีเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การอนุญาตให้มี การพกพาอาวุธเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น รวมทั้งการมีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่ง เห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจโดยตรงในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็น ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ดังจะเห็นได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวว่า

“การป้องกันปัญหาอาชญากรรมนั้นเนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดเป็นหน้าที่หลักของ อบต. การดำเนินการที่นอกเหนืออำนาจเจ้าหน้าที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่อาจจะกระทำได้ การที่

อปท.จะเข้าไปดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจึงต้องดูอำนาจเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นหลัก จึงถือเป็นปัญหาและอุปสรรค หากอปท.จะเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันกับปัญหา อาชญากรรมโดยเฉพาะการตั้งงบประมาณในเรื่องดังกล่าวจะไม่สามารถกระทำได้ จึงเป็นปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญ”

ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม คือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่เข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรม หรือ มีความเข้าใจ ต่อการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ถูกต้อง โดยเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรม คือ การดำเนินการในการปราบปรามอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ เจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งจะต้องมีการถืออาวุธและ จะต้องสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ หากแต่แท้จริงแล้วการป้องกันอาชญากรรมสามารถกระทำได้หลาย ระดับ ซึ่งบทบาทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกระทำได้ คือ การป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้น ซึ่งไม่ใช่การปราบปรามอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง ดังนั้น เมื่อ ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มี บทบาทต่อการป้องกันอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองจึงไม่ได้ดำเนินการ ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ อันเห็นว่าเป็นบทบาทที่กฎหมายไม่ได้กำหนดและมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น อันส่งผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินการ ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ผู้บริหาร หรือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่เป็นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรม หากแต่มีบทบาทในการพัฒนา ชุมชน ป้องกันสาธารณภัยให้แก่ชุมชน อันส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่ได้ ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนดังเช่นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ชุมชน หรือ การป้องกันสาธารณภัยให้แก่ชุมชนเป็นสำคัญ

โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น หรือ ชุมชน คือ บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีหน้าที่ใน การป้องกันอาชญากรรม โดยกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเน้นการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนใน ด้านอื่น ๆ หากแต่ไม่ได้เน้นบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน โดยบทบาทที่สำคัญของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า คือ การพัฒนาชุมชนเป็นหลัก หากแต่บทบาทในการ ป้องกันอาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชนจะเป็นบทบาทรองในการดำเนินงานด้านการพัฒนาให้แก่ชุมชน เนื่องจากเห็นว่าอาจเป็นบทบาทหลักที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งสังกัด กรมการปกครองเป็นหลัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ได้เน้นบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน แม้จะมีการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมแต่กลุ่มตัวอย่างเห็น ว่า ไม่ใช่เป็นบทบาทโดยตรงหากแต่เป็นบทบาทรอง หรือบทบาทในการสนับสนุนการดำเนินงานให้แก่ หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่หลักในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- **ปัญหาที่เกิดจากทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น คือ ปัญหาทรัพยากรในการดำเนินงานป้องกันอาชญากรรม อันได้แก่ งบประมาณ ที่ไม่เพียงพอ หรือ ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณด้านการป้องกันอาชญากรรมได้ รวมทั้งบุคลากรผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญต่อการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังประสบปัญหาเทคโนโลยีในการดำเนินงานซึ่งมีจำนวนไม่มากและอาจไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาธารณูปโภคให้แก่ท้องถิ่น จึงส่งผลให้ไม่มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

สำหรับปัญหาสำคัญที่เกิดจากทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

ผู้นำ

ผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น โดยเป็นบทบาทที่เริ่มและดำเนินการโดยผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่ม และเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นเป็นบทบาทที่สำคัญและจำเป็น จะส่งผลต่อการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่และมีความต่อเนื่อง สามารถดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งสามารถดึงทรัพยากรและเครือข่ายในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม แต่หากผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความตระหนักหรือเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทน้อยในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน รวมทั้งผู้นำที่มีความสำคัญควบคู่กับผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ผู้นำทางธรรมชาติในชุมชน ซึ่งเป็นประชาชนที่มีลักษณะความเป็นผู้นำทางธรรมชาติ เพื่อร่วมประสานพลังจากสมาชิกของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม แต่ปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดผู้นำทางธรรมชาติในชุมชนที่ทำหน้าที่ในการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีลักษณะความเป็นผู้นำและมีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น หากแต่การขาดผู้นำทางธรรมชาติของสมาชิกในชุมชนจะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น

บุคลากรในการปฏิบัติงาน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งประสบปัญหาการขาดแคลนจำนวนบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม อันอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นน้อย

อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้แก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่ประชาชน โดยการมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชน ซึ่งรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้ประสบกับปัญหาด้านการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครในการการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้กล่าวว่า ไม่สามารถเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือ การจัดสวัสดิการที่เพียงพอเพื่อเป็นการ

ตอบแทนต่อการเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อันส่งผลให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่เต็มที่ เพราะต้องปฏิบัติหน้าที่ประจำเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว รวมทั้งต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่

ดังนั้น ปัญหาที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม คือ การขาดแคลนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญต่อการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หากแต่ประสบปัญหาที่กฎหมายไม่เอื้อต่อการจ่ายสวัสดิการและค่าตอบแทนที่มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน อันส่งผลต่อขวัญและกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

งบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ งบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณอาจเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้รับงบประมาณที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นไม่เพียงพอ

เทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรม

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจได้รับการจัดสรรงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่เพียงพอ อันส่งผลต่อการดำเนินการจัดหาเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือ มีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ เครือข่ายจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ มากกว่าการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม อันนำไปสู่ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น

ดังนั้น ปัญหาทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ปัญหากฎหมายไม่ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ กฎหมายไม่ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรงในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่ได้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น โดยเห็นว่าบทบาทที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การสร้างสาธารณูปโภค อาทิ ถนน ไฟฟ้า สะพาน ให้แก่ท้องถิ่น มากกว่าการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เพราะหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นอาจต้องประสบปัญหาในการเบิกจ่ายเงินสำหรับโครงการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งอาจโดนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตรวจสอบในการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายที่ไม่ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นโดยตรงจึงเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

3. ปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัญหาสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งไม่ต้องการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เนื่องจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเรียกเงินคืน เนื่องจากเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่เป็นบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานต้องประสบกับความท้อแท้และเบื่อหน่ายต่อระบบการตรวจสอบที่ไม่ได้มีการสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาชุมชน หากแต่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการป้องกันอาชญากรรมที่หน่วยงานตรวจสอบเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมต้องถูกเรียกเงินคืน รวมทั้งต้องถูกตั้งกรรมการในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน

สำหรับปัญหาความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ได้นำไปสู่ปัญหาในการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ประสบกับปัญหาความชัดเจนในการบริหารงบประมาณ เนื่องจากอาจโดนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพ่งเล็งในการใช้จ่ายงบประมาณ และหากมีการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ อาจทำให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกตรวจสอบและดำเนินคดีได้ ดังจะเห็นได้จากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่า

“ไม่สามารถใช้งบประมาณในด้านนี้ได้ เนื่องจากไม่ใช้บทบาทอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม โดยสามารถช่วยเหลือในบางประเด็นได้ แต่หากจะมีบทบาทโดยตรงจะส่งผลต่อการเบิกจ่ายงบประมาณ”

อันเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เนื่องจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอาจไม่ใช่บทบาทที่แท้จริงในการดำเนินงาน โดยบทบาทดังกล่าวควรเป็นบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ซึ่งหากผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้จ่ายงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมอาจมีปัญหาคือทำให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบในการดำเนินงานได้ อันอาจเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะอาจมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ว่าการป้องกันอาชญากรรมหมายถึง การป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิดเท่านั้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ซึ่งความจริงการป้องกันอาชญากรรมมีหลายระดับ

ดังนั้น ปัญหาที่สำคัญซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเห็นว่าปัญหาที่สำคัญซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้ อันนำไปสู่การตรวจสอบโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการ แม้โครงการดังกล่าวจะเป็นโครงการที่ดี เป็น

การสร้างความสะดวกสบายให้แก่ชุมชน รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม การรักษาอัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น หากแต่หน่วยงานดังกล่าวทำหน้าที่ประหนึ่งการจ้องจับผิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะส่งผลการต่อพัฒนา การอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดั้งเดิม รวมทั้งการรักษาอัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นเป็นสำคัญ

สำหรับปัญหาดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแท้จริงแล้วการป้องกัน อาชญากรรมเป็นแนวทางที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสงบสุขเรียบร้อยของประชาชนใน สำคัญ ดังนั้น องค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจการ ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

2. ปัญหาการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า ปัญหาและ อุปสรรคที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ท้องถิ่น คือ ปัญหาในการตีตรา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การตีตราว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่โกงกิน มีแต่การ คอร์รัปชัน ซึ่งหากแต่แท้จริงแล้วปัญหาการโกงกิน หรือ การคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวน ไม่มากนัก หากแต่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดถูกตีตรา อันส่งผลต่อการให้ความร่วมมือของ ประชาชน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี การโกงกินและไม่ได้พัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ปัญหาที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหา การตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนำไปสู่ภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแต่การโกง กินและคอร์รัปชัน อันนำไปสู่ปัญหาในการกำหนดโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกัน อาชญากรรม ที่อาจทำให้หน่วยงานในการจัดสรรงบประมาณเห็นว่าเป็นการใช้จ่ายเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับ บทบาทหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการ ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน อาจเป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้อง และอาจถูกริบเงิน คืนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันส่งผลต่อปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน อาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

นอกจากนี้ จากการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรที่มีการ โกงกินและคอร์รัปชัน อาจส่งผลให้ประชาชนอาจไม่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้านการ ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนส่วนหนึ่งอาจเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ มีความตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาสังคมให้แก่ท้องถิ่น แต่อาจต้องการป้องกัน อาชญากรรมเพื่อนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไปโกงกินและคอร์รัปชัน

ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นจึงมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อการได้รับ การจัดสรรงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การตรวจสอบการปฏิบัติงาน และการสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชน ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

3. ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาที่สำคัญของ

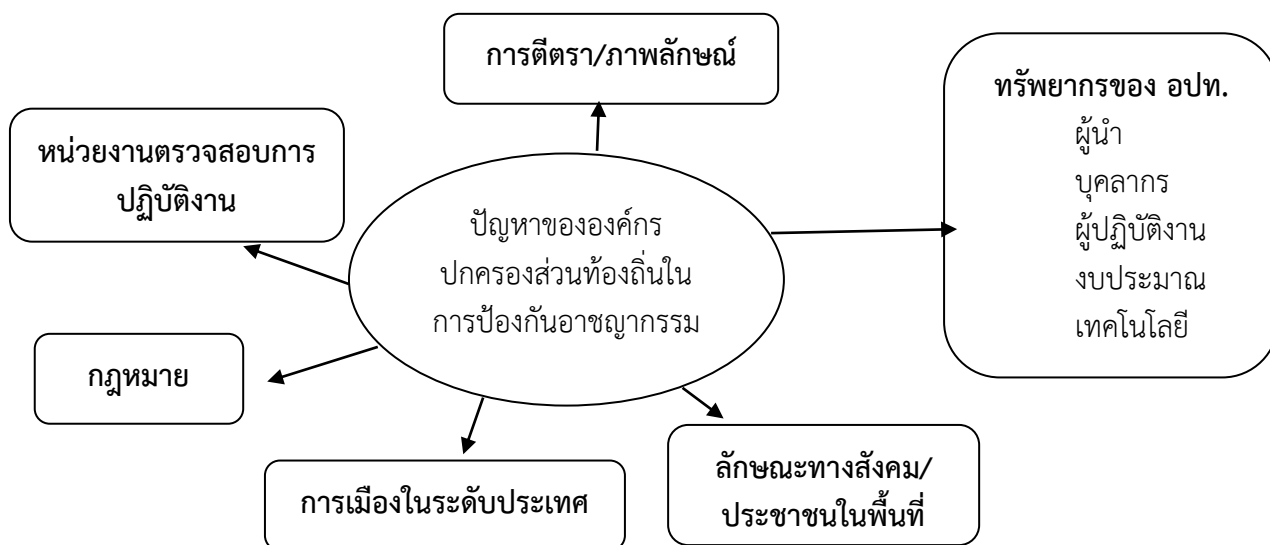
การป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งได้ทำงานเพื่อตอบสนองต่อนโยบายทางการเมือง ซึ่งหากการเมืองในประเทศมีความขัดแย้ง ส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจได้รับนโยบายในการบริหารประเทศที่ไม่มีความชัดเจน รวมทั้งส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมหรือการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ มีผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่อาจทำงานรับใช้นักการเมือง ซึ่งส่งผลต่อแนวทางในการบริการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากแต่อาจต้องการทำงานเพื่อตอบสนองต่อฐานเสียงการเลือกตั้งในท้องถิ่น ซึ่งหากการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่ชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่ต้องการดำเนินการ อาทิ การดำเนินการบริหารความขัดแย้ง ที่มีฝ่ายที่เกิดประโยชน์และเสียประโยชน์ อาจส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งอาจไม่ต้องการดำเนินการ เพราะการตัดสินใจความขัดแย้งอาจเกิดผลเสียต่อฐานเสียงในการเลือกตั้ง เป็นต้น ดังนั้น แนวทางการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจเกิดปัญหาที่เกิดจากฐานเสียงในการเลือกตั้ง ที่อาจทำให้องค์กรบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถเข้าไปดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยปัญหาการเมืองภายในประเทศที่ส่งผลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่น ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นส่วนหนึ่งต้องทำงานรับใช้นักการเมืองระดับประเทศ โดยเป็นฐานเสียงที่สำคัญของท้องถิ่นในการเลือกตั้ง อาจทำให้นักการเมืองท้องถิ่นส่วนหนึ่งขาดเอกภาพในการบริหารองค์กรที่เป็นการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

4. ปัญหาที่เกิดจากลักษณะทางสังคมและประชาชนในพื้นที่

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหาที่เกิดจากประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยอาจเนื่องจากลักษณะของชุมชนที่มีความหลากหลายของประชากร มีการเข้าออกชุมชนบ่อย ประสบปัญหาบุคคลภายนอกชุมชนที่ได้เข้าไปสร้างปัญหาสังคม หรือ ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นภายในชุมชน เนื่องจากบุคคลภายนอกจะขาดความรักความผูกพันกับชุมชนที่อาศัยอยู่ และเข้าไปอาศัยเป็นการชั่วคราว หากแต่บุคคลภายนอกส่วนหนึ่งจากสร้างปัญหาสังคมให้เกิดขึ้น อันอาจเป็นการเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรภายในท้องถิ่น หรือ การเข้าไปหลอกลวงกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ อาทิ คนชรา เป็นต้น หรือ สภาพสังคมเมืองขนาดใหญ่ที่ประชาชนในท้องถิ่นไม่มีความผูกพันต่อชุมชน หรือ ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งประชาชนในชุมชนส่วนหนึ่งไม่ได้ให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม เนื่องจากส่วนหนึ่งบุตรหลานอาจเป็นผู้ที่ติดยาเสพติด หรือ ประกอบอาชญากรรมเอง รวมทั้งการที่ผู้นำชุมชนและผู้ปกครองไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น จึงส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่ให้ความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูล หรือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ดังนี้

4). ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย

ปัจจัยภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ผู้นำที่เข้มแข็งตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความตระหนักต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ความรู้ความเชี่ยวชาญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ซึ่งจะต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งความเพียงพอของงบประมาณและการเบิกจ่ายงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรมที่สามารถกระทำได้อย่างสะดวก เทคโนโลยีที่มีความทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบจะเป็นปัจจัยที่สำคัญซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยปัจจัยภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ ลักษณะทางสังคม ที่เรียบง่ายไม่มีความสลับซับซ้อน หรือ ประชาชนในพื้นที่ที่มีความรัก ความสามัคคี นโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม กฎหมาย หรือ การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายสำหรับป้องกันอาชญากรรมได้ และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ที่สำคัญประกอบด้วย

- การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รัฐบาล หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากการป้องกันอาชญากรรมเป็นแนวทางหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่สังคม รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่รับผิดชอบ เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นส่งผลกระทบต่อชีวิตและร่างกาย ทรัพย์สิน รวมทั้งขวัญและกำลังใจของประชาชน ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมอันเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น นอกเหนือจากการพัฒนาท้องถิ่นโดยการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค อาทิ ไฟฟ้า ประปา หรือ ถนน แต่เพียงประการเดียว

- การกำหนดกฎหมาย หรือ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน

อันจะนำไปสู่บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนำไปสู่การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายสำหรับการป้องกันอาชญากรรมได้ เนื่องจากผลการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งที่ไม่ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เนื่องจากเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่าบทบาทและภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งอาจเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรม คือ การปราบปรามอาชญากรรมซึ่งเป็นบทบาทหลักของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น ดังนั้น แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น คือ การกำหนดกฎหมายเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความชัดเจนในการปฏิบัติงานและสามารถดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นบทบาทที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น

- การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม

จะต้องมีการปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้เห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทของประชาชนทุกคนรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่รับผิดชอบนอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับแนวทางที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบสามารถสรุปเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การป้องกันอาชญากรรมตามสาเหตุของการเกิด

อาชญากรรมที่สำคัญ 2 ประการ คือ การตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของสมาชิกในชุมชนทั้งที่เป็นการตัดมูลเหตุจูงใจในการป้องกันสมาชิกของชุมชนไม่ให้ประกอบอาชญากรรม หากแต่ถ้าสมาชิกของชุมชนได้มีการเดินทางชีวิตที่ผิดพลาดโดยมีการประกอบอาชญากรรม ดังนั้น แนวทางที่สำคัญของการตัดมูลเหตุจูงใจของผู้ที่เคยกระทำผิด คือ การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ และแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วยการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดความผิด ซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญของการป้องกันไม่ให้อาชญากรรมมีโอกาสในการกระทำผิด สามารถกระทำได้โดยใช้การป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการป้องกันอาชญากรรมด้วยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดของผู้กระทำผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการตัดมูลเหตุจูงใจและการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ดังนี้

- **การตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยบทบาทและแนวทางที่สำคัญในการตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด ดังนี้

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีบทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีแนวทางในการจัดทำธรรมนูญตำบล ตำบลจัดการตนเอง การจัดตั้งธนาคารความดี การสร้างจิตสำนึกไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข อาทิ เมืองปลอดเหล้าเบียร์ รวมทั้งแนวทางการสร้างชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข เพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน และการจัดการสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในปัญหาอาชญากรรมของท้องถิ่นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำ

ความผิด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดเพื่อตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด ซึ่งมีแนวทางในการเฝ้าระวังและช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงผู้ด้อยโอกาส ไม่มีอาชีพในชุมชน ด้วยการพัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ จัดสวัสดิการชุมชน รวมทั้งการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติด การบำบัดผู้ติดยาเสพติด และการป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชน ด้วยการดูแลพัฒนาการเจริญพันธุ์เด็กให้มีคุณภาพในทุกช่วงวัย การส่งเสริมสภาพเด็กที่เข้มแข็ง การจำแนกเด็กในชุมชนและเฝ้าระวังร่วมกับมาตรการปฏิบัติการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติด การบำบัดผู้ติดยาเสพติดบำบัดและช่วยเหลือที่เหมาะสม และการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการ

ป้องกันการกระทำผิดซ้ำ เพื่อตัดมูลเหตุจูงใจของสมาชิกในชุมชนที่เคยผ่านการกระทำผิด ด้วยการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังในเรือนจำ และการช่วยเหลือผู้พ้นโทษด้วยการสร้างงาน สร้างการยอมรับ และลดการตีตราแก่ผู้ที่เคยต้องโทษในเรือนจำ อันเป็นการตัดมูลเหตุจูงใจของผู้ที่เคยกระทำผิดไม่ให้มีการกระทำผิดซ้ำ

- **การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยบทบาทและแนวทางที่สำคัญในการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ดังนี้

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสภาพแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี เพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำผิดของผู้ที่ต้องการกระทำผิด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยการวางผังเมือง การใช้กล้องวงจรปิด CCTV การใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) การจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับตำรวจภูธร การใช้ไซเรนราตรีสวัสดิ์ ยุทธการหึ่งห้อย และสายตรวจจักรยาน อปพร. เพื่อให้สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบเป็นการตัดช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรมของผู้ที่ต้องการประกอบอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ เพื่อเป็นการป้องกันประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยการป้องกันเด็กและเยาวชน สตรีจากการถูกใช้ความรุนแรง / ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในครอบครัว จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี สร้างเครือข่ายในชุมชนในการเฝ้าระวังและช่วยเหลือการตกเป็นเหยื่อ แทรกเนื้อหาป้องกันการตกเป็นเหยื่อในการเรียนรู้ของสังคมผู้สูงอายุในชุมชน กระจายเสียงตามสายในชุมชนให้ผู้สูงอายุระวังตนเองจากการตกเป็นเหยื่อ อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันประชาชนในพื้นที่ที่เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและเป็นการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดของผู้ที่ต้องการกระทำผิด

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

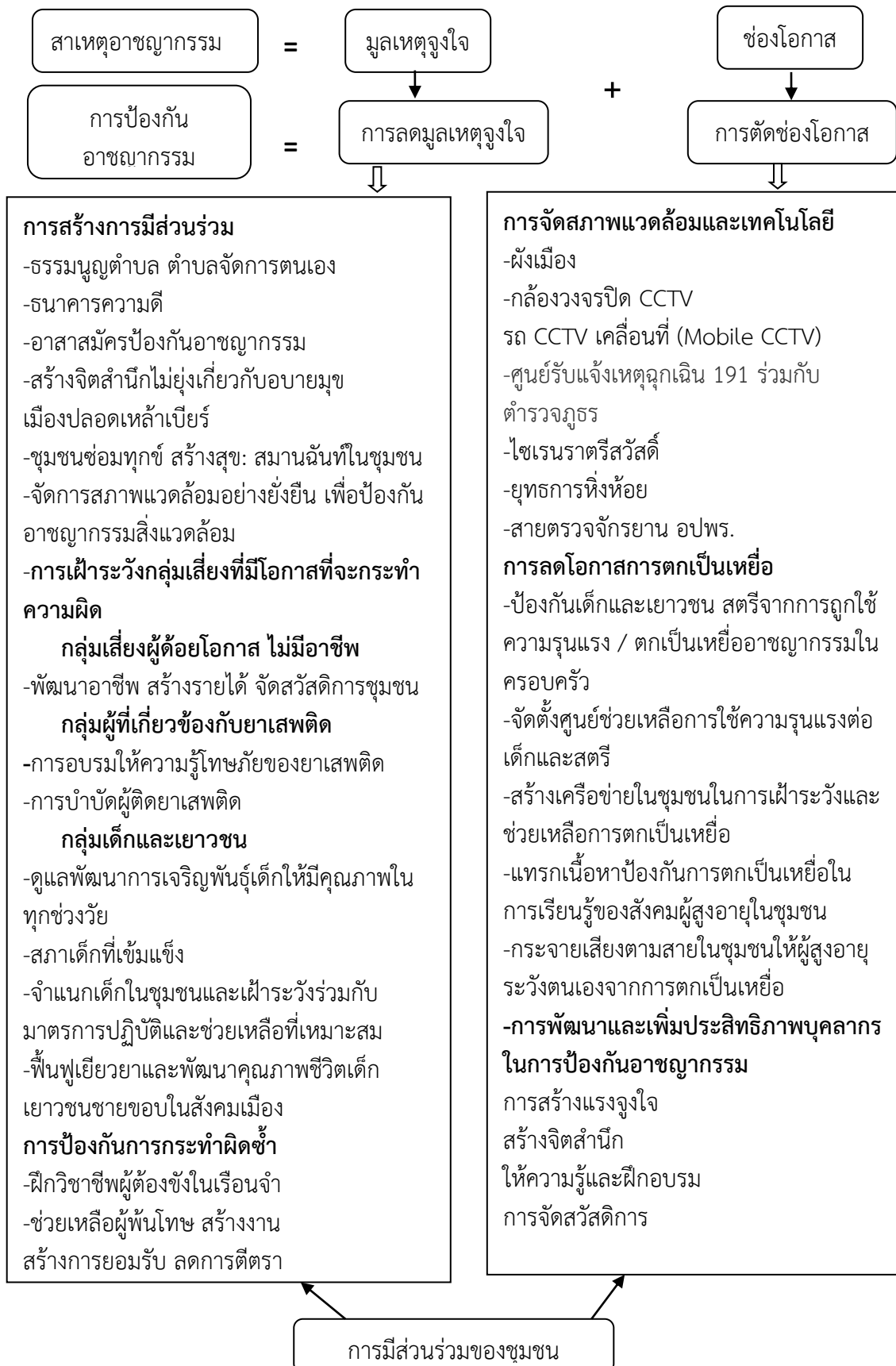
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมจะเป็นการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดของผู้ที่ต้องการกระทำผิดในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการด้วยการการสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่บุคลากร รวมทั้งการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมให้แก่บุคลากร และการจัดสวัสดิการเพื่อเป็นค่าตอบแทนและการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การตัดช่องโอกาสของผู้ที่ต้องการกระทำผิด

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องได้รับการบูรณาการบทบาทของการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการลดมูลเหตุจูงใจและการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด กล่าวคือ การป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6

แนวทางให้มีประสิทธิภาพสูงสุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการป้องกันอาชญากรรมทุกรูปแบบ เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่ประชาชนในพื้นที่จะรับรู้ ถึงปัญหาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี หากประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองต่อ ความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

สำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม สามารถสรุปตัว แบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

**ตัวแบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
ในการป้องกันอาชญากรรม**

ตัวแบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

1. การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม

2. การวิเคราะห์สาเหตุในการป้องกันอาชญากรรม

การวิเคราะห์สาเหตุอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อที่จะได้แสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและมีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

3. การดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและสาเหตุของอาชญากรรม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การตัดมูลเหตุจูงใจ และการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ซึ่งประกอบด้วยแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่สำคัญ คือ

- การตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

ประกอบด้วยบทบาทและแนวทางที่สำคัญในการตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด ดังนี้

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

- การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด

ประกอบด้วยบทบาทที่สำคัญในการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ดังนี้

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสภาพแวดล้อม บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับบทบาทที่มีความสำคัญในการบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการดึงประชาชนเข้ามามีบทบาทที่สำคัญร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

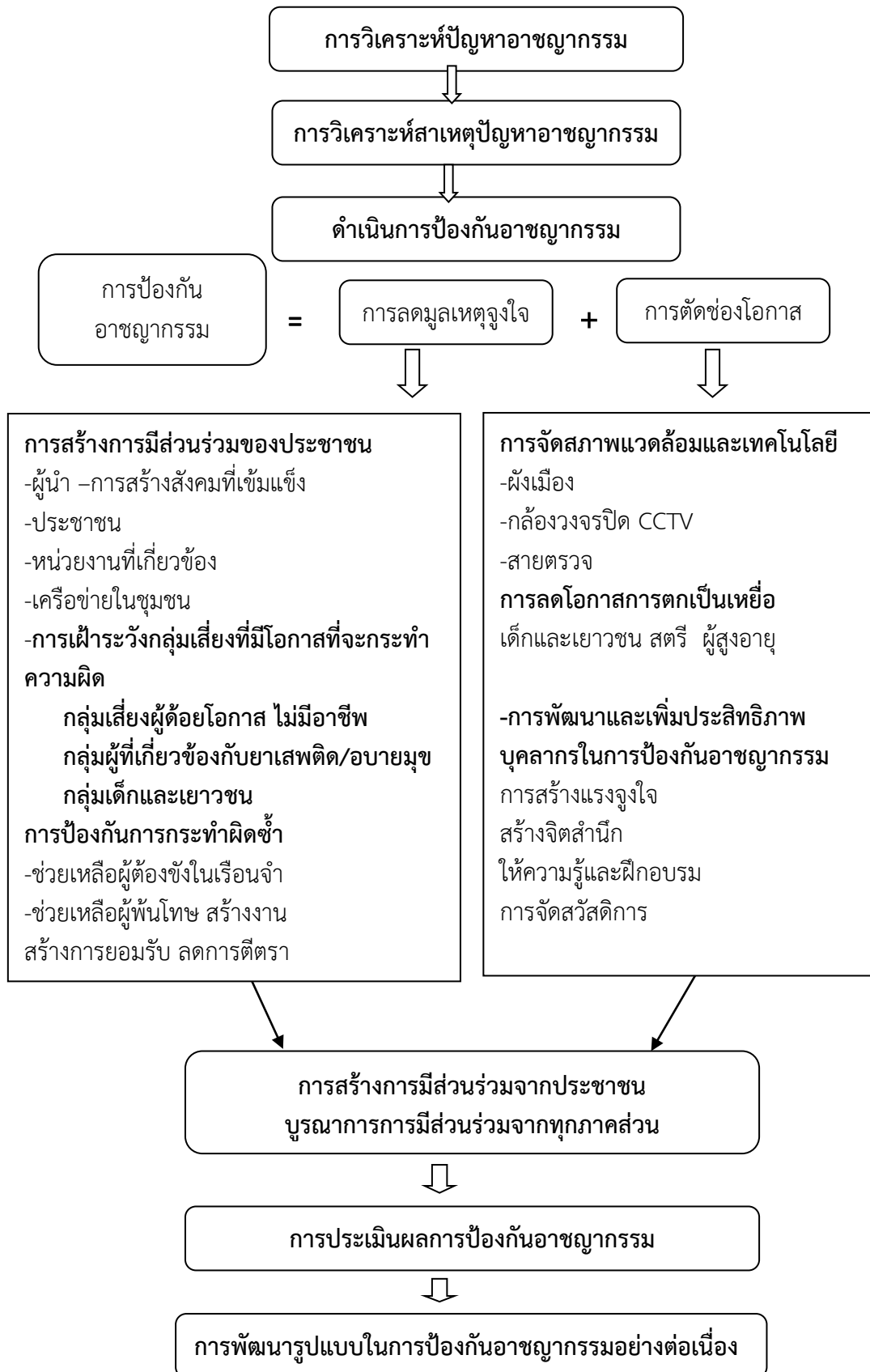
4. การประเมินผลการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องประเมินผลการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้ทราบว่าแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่ใช้ในแต่ละพื้นที่รับผิดชอบมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดสถิติอาชญากรรมที่ลดน้อยลงหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขปัญหาคือข้อจำกัดของแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. การพัฒนารูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการพัฒนารูปแบบของการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการพัฒนารูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมให้มีความทันสมัยเพื่อตอบสนองต่อปัญหาอาชญากรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

ตัวแบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และเพื่อศึกษาถึงแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

สำหรับวิธีการดำเนินวิจัยประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการใช้กรณีศึกษา (case study) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม (best practice) ด้วยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบกับการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัย เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง สำหรับเทศบาล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากจากเทศบาล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง เทศบาลนคร 30 แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 แห่ง

และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพได้ใช้เกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 แนวทาง คือ

- การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด
- การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ
- การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

ด้วยการแจกแบบสอบถามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจเบื้องต้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในเกณฑ์ของการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 แนวทาง โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีคะแนนสูงสุดในแต่ละแนวทางลำดับที่ 1-3 จะได้รับการคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในเบื้องต้น หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยจะดำเนินการเข้าไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการ

สัมภาษณ์ผู้บริหารสูงสุด หรือ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัด หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบของแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 แห่ง

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดประชุมสัมมนา ประกอบด้วย บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 25.2 องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลซึ่งประกอบด้วย เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลนคร ร้อยละ 11.6 และเขตปกครองพิเศษ ร้อยละ 0.8

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ ได้แก่ ปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 46.1 รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 19.2 และปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 13.5

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสมาชิกในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง ร้อยละ 55.9 นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมปานกลาง ร้อยละ 43.9 โดยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 46.1 สนับสนุนงบประมาณร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 44.2 และบทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ร้อยละ 31.9 ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด ประกอบด้วย คดีเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 53.8 รองลงมา ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 22.7 ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 19.6

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืน และมีการจัดภูมิสถาปัตย์ให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรม ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุมเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้านเฉลี่ยในระดับมาก

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการสำรวจและซ่อมแซมความมั่นคงแข็งแรงของบ้านเรือนสมาชิกเป็นประจำ อาทิ มีหน้าต่าง ประตู ที่ชำรุด รวมทั้งมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่ในชุมชน มีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่ในชุมชน มีการติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุ ตู้สัญญาณเตือนภัย และ/หรือโทรศัพท์ฉุกเฉินในบริเวณพื้นที่เสี่ยงต่ออาชญากรรม มีการใช้กระจกสะท้อนบริเวณหัวมุมเพื่อป้องกันภัยอาชญากรรม การจัดการกับปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในชุมชนให้มีสภาพดีขึ้น มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม มีการควบคุมพื้นที่การเข้าออกชุมชน เพื่อให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรม การแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สาธารณะหรือ สถานบันเทิงอย่างชัดเจน มีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตามจุดต่าง ๆ และ ห้ามไม่ให้มีการพกพา หรือ ค้าอาวุธในชุมชน เฉลี่ยในระดับปานกลางเท่ากัน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก

นอกจากนี้ ยังมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชน มีอาสาสมัครลาดตระเวนในยามค่ำคืน หรือ ในช่วงเทศกาล มีส่วนร่วมในการจัดสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการออกพื้นที่ตรวจ มีสมาชิกในชุมชนช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้า หรือ ยานพาหนะที่น่าสงสัยที่เข้ามาในชุมชน มีอาสาสมัครแจ้งปัญหาอาชญากรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีสมาชิกในชุมชนให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำ มีการจัดให้มีสายตรวจในชุมชนในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม มีการกระตุ้นประชาชนให้มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และมีผู้นำชุมชน หรือ ตัวแทนได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับปานกลาง

หากแต่มีการให้ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชน และการเผยแพร่ข้อมูลป้องกันอาชญากรรมผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบเฉลี่ยในระดับน้อย

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนให้ผู้ต้องขังได้ทำงานสาธารณะให้แก่ชุมชน มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดให้แก่สมาชิกในชุมชนและผู้ที่พักพิงจากเรือนจำ ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้กระทำผิดและครอบครัวและเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาค่าเงินชีวิตให้แก่ผู้พักพิง และการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อเพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้กระทำผิดเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดกิจกรรมร่วมกับทางเรือนจำในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูให้แก่ผู้ต้องขัง มีการจ้างงานรองรับให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับมาอาศัยอยู่ในชุมชน ได้จัด

การศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับอาศัยอยู่ในชุมชน ได้ให้ความช่วยเหลือต่อสมาชิกของชุมชน หรือ ครอบครัวของผู้ต้องขังที่พ้นโทษที่เป็นสมาชิกของชุมชน ได้สร้างการยอมรับให้แก่ผู้ต้องขังที่เป็นสมาชิกของชุมชนที่พ้นโทษออกมา มีการจัดอบรมพัฒนาทางจิตใจให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ ได้จัดกิจกรรมการบรรพชา/อุปสมบทให้กับผู้กระทำความผิด ได้ว่ากล่าวตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือ ครอบครัวผู้กระทำความผิดในชุมชน ไม่ให้มีการกระทำความผิดซ้ำ และได้มีการจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับกรมราชทัณฑ์ในการดูแลผู้พ้นโทษ เผลี่ยในระดับน้อย

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำความผิดในชุมชนที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 70 รองลงมา คือ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 46.9

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเด็กและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การมั่วสุม เผลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการช่วยเหลือแก่ผู้ที่ว่างงาน อาทิ ฝึกวิชาชีพ การจ้างงาน ได้มีการสร้างงานให้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ายาเสพติด ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมแก่กลุ่มที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม ได้มีการจัดกิจกรรมโครงการเรียนรู้ภายในชุมชนให้แก่สมาชิกในชุมชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิด เพื่อให้ชุมชนตระหนักถึงการไม่กระทำความผิด มีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้กระทำความผิด อาทิ การดูแลเป็นพิเศษ มีการกำหนดสัญญาข้อตกลงกับชุมชนในการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดในชุมชน ได้ว่ากล่าวตักเตือนครอบครัว หรือ ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดไม่ให้เกิดการกระทำความผิด เผลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 54.6 รองลงมา ได้แก่ สตรี ร้อยละ 34.6 และผู้สูงอายุ ร้อยละ 23.1

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และมีการปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมเผลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชน มีโครงการเสียงตามสาย หรือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยของปัญหาอาชญากรรม มีโครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อ มีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม มีการควบคุมการเข้าออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณรอบ ๆ ชุมชน มีการแสดงจุดพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนได้ระมัดระวังตนจากการเป็นเหยื่ออาชญากรรม มีการแจ้งเตือนแก่บ้านเรือนร้านค้า หรือ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ใช้บุคคลในชุมชนในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูง ให้ความรู้ต่อทักษะในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันการตก

เป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในกรณีที่เกิดเป็นเหยื่อเฉลี่ยในระดับปานกลาง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมและได้มีการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม มีบุคลากรที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน ได้จัดอบรมอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนก่อนและขณะปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะหรือแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การศึกษาดูงาน การประชุมแลกเปลี่ยน การสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้แก่อาสาสมัคร หรือ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ รางวัล มีการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมของผู้ปฏิบัติงานและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขการป้องกันปัญหาอาชญากรรม มีการจัดการความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน และมีการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการป้องกันอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่เฉลี่ยในระดับปานกลาง

หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีงบประมาณที่เพียงพอในการจัดสรรด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นเฉลี่ยในระดับน้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย 19 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 3 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 3 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 แห่ง โดยมีบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรมปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
1.การจัดสภาพแวดล้อม	1.เทศบาลตำบลแสงพันธ์ อ.วังม่วง จ.สระบุรี	-การติดตั้งกล้อง CCTV ในบริเวณจุดเสี่ยง -กำหนดจุดตรวจตู้แดงบริเวณจุดเสี่ยง -สายตรวจลาดตระเวนเวลากลางคืน -การปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม
	2.องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา	-โครงการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม -ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา - ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา -การบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - การป้องปรามผู้กระทำความผิด - การป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกิดขึ้น - พยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด หากผู้กระทำความผิดแล้วถูกจับดำเนินคดี จะไม่มีผู้ที่กล้ากระทำความผิด อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ
	3.เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์	-โครงการ CCTV ภาคประชาชน สนับสนุนเงินให้ประชาชนส่วนหนึ่งในการติดตั้งกล้อง CCTV -สายตรวจจักรยาน อปพร.
	4.เทศบาลนครยะลา	-โครงการ CCTV เครือข่ายตาข่ายประด -ยุทธการหิ๋งห้อย -ไซเรนราตรีสวรรค์

ตารางที่ 5.2 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
 อาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
2.การสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชน	1.องค์การบริหารส่วนตำบล นาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม	-การจัดตั้งธรรมนูญตำบลเพื่อเป็นกติการ่วมกัน ในตำบล กำหนดกติกาห้ามกระทำผิดในชุมชน -การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม -การตักเตือนผู้กระทำผิดในตำบลด้วยตนเอง
	2.องค์การบริหารส่วนตำบล ตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง	-การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม -สมาชิกในชุมชนแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง กับการกระทำผิด -การบูรณาการป้องกันอาชญากรรม ระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน -การลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน ด้วยการใช้ การไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการ
	3.องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่	-โครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข การระงับข้อพิพาท ขจัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน ยุติธรรมชุมชน การให้ความรู้ สร้างทัศนคติ ค้นหาปัญหาความขัดแย้ง แสวงหาเครือข่าย การอำนวยความสะดวก การขยายผลสู่เยาวชน (ยุวยุติธรรมชุมชน)
	4.เทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา	-โครงการยะลาเข้มแข็ง สร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึกหวงแหน ถิ่นเกิด สร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน จัดตั้งเครือข่ายตาสาปะรด ยุทธการหิงห้อย ไซเรนราตรีสวัสดิ์ ถักทอสายใย โครงการชุมชนเข้มแข็ง ความยั่งยืน

ตารางที่ 5.2 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
อาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
2.การสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชน	5.เทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จ.น่าน	เมืองน่าน ปลอดภัยล้ำ เปียร์ -แก้ปัญหาอบายมุข ที่เป็นสาเหตุของปัญหา อาชญากรรม สร้างจิตสำนึก สร้างเครือข่าย -เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษาส่ง ต่อการ ลด ละ เลิก -บำบัดและติดตามหลังการบำบัด -สร้างกระแสเยาวชนสาธารณะ -สร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทางกฎหมายเชื่อมโยงกับ กลุ่มเป้าหมาย
	6.องค์การบริหารส่วนตำบล ลำประดา อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร	-การกำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ใน การพัฒนาตำบล -การดำเนินการในปัญหาที่อยากแก้...ความ ดีที่อยากทำ กำหนดให้มาตรการป้องกันปราบปราม ปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา เป็น วาระที่สำคัญในการพัฒนาตำบลลำประดา -ธรรมนูญตำบลและตำบลจัดการตนเอง -สู่ตำบลต้นแบบแห่งคุณธรรม
	7.องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยงิ้ว อ.พาน จ.เชียงราย	-ธนาकरความดี : ความดีที่จับต้องได้ -การขับเคลื่อนความดีตามหลักศีล 5 หลักธรรมของพุทธศาสนา การส่งเสริมให้คนทำความดี ละอายต่อการ กระทำความผิด
	8.เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง	-เวทีช่วงฉายาเวที ฮอมก้ากิด (ลานความคิด) -การค้นหานักวิจัยในชุมชน -การค้นหาทุนทางสังคม -สร้างการมีส่วนร่วมสู่การจัดการที่ยั่งยืน นำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน การป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่ ชุมชนด้วยการสร้างเมืองน่าอยู่ด้วย สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 5.3 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
อาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
3.การป้องกันการ กระทำผิดซ้ำ	1.องค์การบริหารส่วนตำบล นาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช	-การสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ และกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ -การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษ ร่วมเป็น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -ลดการตีตรา ด้วยการให้ทำงานกับบุคคลทั่วไป ในชุมชน โดยไม่แยกแยะว่าเป็นผู้เคยต้องโทษ
	2.องค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย	-การร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการบูรณา การความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิด ที่ถูกคุมประพฤติ -การประสานงานด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ในเรือนจำ -การหางานให้ทำภายหลังพ้นโทษ
	3. องค์การบริหารส่วนตำบล นาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม	-การมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในตำบล -การสร้างการยอมรับแก่ผู้พ้นโทษ และการ สร้างความไว้วางใจของผู้พ้นโทษต่อชุมชนด้วย การเข้ามามีส่วนร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -การสอบถามปัญหาความต้องการ และการ สร้างงาน

ตารางที่ 5.4 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
 อาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
4.การเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	1.องค์การบริหารส่วนตำบล ทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา	- การวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน - การทำให้สมาชิกในตำบลมีรายได้เพื่อตัดมูลเหตุในการประกอบอาชญากรรม - “ทับน้ำโมเดล” ทำให้ชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องน้ำสามารถเป็นแหล่งในการทำเกษตรกรรมอย่างแท้จริง - การรักษาวินัยของสิ่งที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้วยการไม่รับกระแสนิยมที่ไม่ดีจากภายนอกชุมชนเข้ามา - การสร้างกฎกติกาของชุมชนจากผู้นำที่ได้รับการยอมรับและเคารพ - บูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการแก้ปัญหาอาชญากรรม - ปัญหาเด็กและเยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์ ด้วยการใช้มาตรการตั้งด่านสกัดเพื่อป้องปรามร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจ
	2.องค์การบริหารส่วนตำบล ท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	- การสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน - การสร้างรายได้ เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน การลดช่องว่างให้แก่ชุมชน - การจัดสวัสดิการชุมชนเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน ด้วยการจัดตั้งกองทุนของชุมชน - การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิก - การบูรณาการความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน
	3.องค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย จ.เชียงราย	- การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้แก่กลุ่มเสี่ยง - การใช้โรงเรียนอบจ.เชียงรายเป็นสถานที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนและปลูกจิตสำนึกที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด - การร่วมมือกับสถานพินิจฯ ในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ตารางที่ 5.4 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
อาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
4.การเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	4.เทศบาลตำบลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่	-การทำงานในเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิด ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน การจัดฝึกอบรม การจัดกิจกรรมเด็ก ร่วมกับครอบครัว การจัดอบรมเครือข่ายเด็ก การอบรมเด็กรู้เท่าทันเทคโนโลยี -การป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้หันหลังให้บ้าน -โครงการเด็กดี ศรีสังคม -ป้องกันเด็กและเยาวชนจากการส่งเสริมให้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม -การหลีกเลี่ยงกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนด้วยมาตรการอย่างเป็นทางการ
	5.องค์การบริหาร ส่วนตำบลหาดสองแคว อ.ตรอน จ.อุดรธานี	-การดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ -กลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อม ปั่นจักรยานเก็บขยะ เพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน -การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสำนึกรักและผูกพันต่อบ้านเกิด -สภาเด็กที่เข้มแข็ง สภาเด็กเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนพูดคุยถึงปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชนในตำบลหาดสองแคว เด็กและเยาวชนผู้นำแต่ละหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้านจะรับทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านของตน และนำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ของตนเอง

ตารางที่ 5.4 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
อาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
4.การเฝ้าระวังกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	6.เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง	-การสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กใน ชุมชนเทศบาลตำบลเกาะคา -การจำแนกเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงเป็น 3 ระดับ และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการ ป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชน
	7.เทศบาลนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น	โครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง ดำเนินการด้วยหลัก 5 c คือ Core person : หากกลุ่มคนที่ใช่และสร้างเครือข่าย คนที่ชอบ Connect : ติดต่อ เกาะเกี่ยว เชื่อมสัมพันธ์เชิงลึก Control : ควบคุม กำหนดทิศทาง Continue : ติดตาม ต่อเนื่องยั่งยืน และ Complete : บรรลุความสำเร็จ -ความน่าสนใจของโครงการ คือ สามารถเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาเด็กเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย ดังกล่าวได้ -เป็นการดึงความดีออกจากใจ -โดยพยายามดึงเด็กเยาวชนชายขอบออกจากพื้นที่ มืดในสังคม ฟื้นฟูเยียวยาจิตใจ ดึงความดีออกจาก ใจ ส่งเสริมให้มีชีวิตใหม่ -ให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และสร้างอาชีพให้ สามารถทำมาหากิน และพึ่งพาตนเองได้จนไม่หัน กลับไปบนเส้นทางมืดอีก

ตารางที่ 5.5 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
อาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
5.การลดโอกาสการ ตกเป็นเหยื่อ	1.เทศบาลตำบลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่	ป้องกันเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อ และการถูกทำร้ายในครอบครัว และป้องกันเด็กตกเป็นเหยื่อของการใช้แรงงาน ไม่เหมาะสม -การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและ เยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือที่ต้องตกเป็นเหยื่อ -การสำรวจถึงปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็ก และเยาวชน -การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ -การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือ เด็กและเยาวชนด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเด็ก -การจัดตั้งสภาเด็กเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา ความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน
	2.องค์การบริหารส่วนตำบล ท่างาม อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	-วิเคราะห์ว่าเป็นเมืองที่มีผู้สูงอายุมาก -พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การสอดแทรกเนื้อหาป้องกันการตกเป็นเหยื่อ -เตือนภัยผู้สูงอายุด้วยเสียงตามสาย
	3.เทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง	-ศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี ให้ความรู้ด้านกฎหมาย ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรง ต่อเด็กและสตรี การสร้างความเป็นผู้นำในกลุ่มสตรี -โครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการ ปราบปรามและป้องกันการค้ามนุษย์ (รวมทั้งการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์)
	4.เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์	-สายตรวจจักรยาน อปพร. ใช้ความเจ็บตวจตราจุดเสี่ยง ป้องกัน ป้องปราม และช่วยเหลือประชาชน จากการตกเป็นเหยื่อ
	5.เทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา	-โครงการยะลาเข้มแข็ง ยุทธการหิ๋งห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ ป้องกันประชาชนทุกคนในพื้นที่ตกเป็นเหยื่อ ของการก่อความไม่สงบ

ตารางที่ 5.6 แนวทางการปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทการป้องกัน
 อาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกัน อาชญากรรม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
6.การพัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพบุคลากร ในการป้องกัน อาชญากรรม	1.องค์การบริหารส่วนตำบล นาหมอนบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช	-การเชิญชวนสมาชิกชุมชนให้เข้าร่วมการเป็น สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้เสียสละ ช่วยเหลือตำบลนาหมอนบุญ -การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้าง ความสงบสุขให้แก่ชุมชน - การจัดสวัสดิการ การจัดตั้งกองทุน อปพร. -การสร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ -การมีศูนย์ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือ ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว
	2.เทศบาลนครเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย	การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนตระหนักถึง ความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่าย พลเรือน (อปพร.) -การฝึกอบรมและพัฒนาอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -การทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เห็นคุณค่าในการปฏิบัติงานเพื่อ ช่วยเหลือประชาชน -การจัดตั้งกองทุนของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
	3.เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์	-การสร้างแรงจูงใจ -การจัดสวัสดิการ -การฝึกอบรมการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง
	4.เทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา	-มีอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวนมากกว่าพันคน -มีการอบรมและฝึกซ้อม จำนวน ประมาณ 90 ครั้งต่อปี -การฝึกอบรมเพื่อเป็นฝ่ายรุกในการป้องกัน อาชญากรรม

สรุปบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
1.การจัดสภาพแวดล้อม	-การติดตั้งกล้อง CCTV ในบริเวณจุดเสี่ยง -การสนับสนุนให้ประชาชนมีการติดตั้งกล้อง CCTV -การบูรณาการทำงานร่วมกันเพื่อเน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยโครงการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมกับศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัด ร่วมกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด และศูนย์การแพทย์ฉุกเฉิน -การปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม -กำหนดจุดตรวจดูแลบริเวณจุดเสี่ยง -การร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารในการตั้งด่านตรวจค้นยาเสพติด หรือ การตรวจค้นในช่วงเทศกาล หรือ ยามค่ำคืน -สายตรวจลาดตระเวนเวลากลางคืน
2.การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน	-การสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม -การจัดตั้งธรรมนูญตำบลเพื่อเป็นกติการ่วมกันในตำบล กำหนดกติกาห้ามกระทำความผิดในชุมชน -การกำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล -กำหนดให้มาตรการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในตำบลลำประดา เป็นวาระที่สำคัญในการพัฒนาตำบล -มีอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน -สมาชิกชุมชนแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด -การตักเตือนผู้กระทำความผิดในตำบลด้วยตนเอง -การบูรณาการป้องกันอาชญากรรม ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน -การลดความขัดแย้งให้แก่ชุมชน ด้วยการใช้การไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
2.การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน	-โครงการชุมชนซ่อมทุกข์ สร้างสุข การระงับข้อพิพาท จัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน ยุติธรรมชุมชน การให้ความรู้ สร้างทัศนคติ ค้นหาปัญหาความขัดแย้ง แสวงหาเครือข่าย การอำนวยความสะดวก การขยายผลสู่เยาวชน (ยุวยุติธรรมชุมชน) -โครงการชุมชนเข้มแข็ง สร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึกหวงแหนถิ่นเกิด สร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน ร่วมกับการจัดสภาพแวดล้อม ถักทอสายใย ชุมชนเข้มแข็ง สู่ความยั่งยืนของการป้องกันอาชญากรรม -เมืองปลอดภัย เปียร์ -แก้ปัญหอบายมุข ที่เป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรม สร้างจิตสำนึก สร้างเครือข่าย -เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษาส่งต่อการ ลด ละ เลิก บำบัดและติดตามหลังการบำบัด -สร้างกระแสเขย่าสาธารณะ -สร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทาง กฎหมายเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมายและการสร้างการมีส่วนร่วม -การจัดตั้งธนาคารความดี : ความดีที่จับต้องได้ การขับเคลื่อนความดีโดยปฏิบัติตามหลักศีล 5 หลักธรรมของพุทธศาสนา การส่งเสริมให้คนทำความดี ละอายต่อการกระทำความผิด -สร้างการมีส่วนร่วมสู่การจัดการที่ยั่งยืน ผ่านเวทีแสดงความคิดเห็นการค้นหานักวิจัยในชุมชน การค้นหาทุนทางสังคม และการสร้างเมืองน่าอยู่ด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
3.การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	-การร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ -การมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในพื้นที่รับผิดชอบ -การประสานงานด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ -การสอบถามปัญหาความต้องการ การสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ตำบลนาหมอบุญ -การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษ ร่วมเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -ลดการตีตรา ด้วยการให้ทำงานกับบุคคลทั่วไปในชุมชน โดยไม่แยกแยะว่าเป็นผู้เคยต้องโทษ
4.การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	- การวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน -การสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน การสร้างรายได้ เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน การลดช่องว่างให้แก่ชุมชน -การจัดสวัสดิการชุมชนเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน ด้วยการจัดตั้งกองทุนของชุมชน -การแก้ปัญหาหนี้สินให้แก่สมาชิก -การปลูกจิตสำนึกให้แก่กลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำผิด -การรักษาวัฒนธรรมสิ่งที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้วยการไม่รับกระแสด่านานิยมที่ไม่ดีจากภายนอกชุมชนเข้ามา -การดูแลเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา จนกระทั่งเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ -การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนทำกิจกรรมที่ดีมีคุณค่าต่อสังคม มีสำนึกรักและผูกพันต่อบ้านเกิด -สภาเด็กที่เข้มแข็ง -บูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการแก้ปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กและเยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์ ด้วยการใช้มาตรการตั้งด่านสกัดเพื่อป้องปรามร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ -การร่วมมือกับสถานพินิจฯในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
4.การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิด	-การทำงานในเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิด ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน การจัดฝึกอบรม การจัดกิจกรรมได้ร่วมกับครอบครัว การจัดอบรมเครือข่ายเด็ก การอบรมเด็กรู้เท่าทันเทคโนโลยี -การป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้หันหลังให้บ้าน -ป้องกันเด็กและเยาวชนจากการส่งเสริมให้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม -การหลีกเลี่ยงกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนด้วยมาตรการอย่างเป็นทางการ -การสร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชน -การจำแนกเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงเป็น 3 ระดับ และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน -โครงการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนชายขอบในสังคมเมือง -การดึงความดีออกจากใจ -ดึงเด็กเยาวชนชายขอบออกจากพื้นที่มืดในสังคม ฟื้นฟูเยียวยาจิตใจ ดึงความดีออกจากใจ ส่งเสริมให้มีชีวิตใหม่
5.การลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	-ป้องกันเด็กและเยาวชนจากการตกเป็นเหยื่อและการถูกทำร้ายในครอบครัว และป้องกันการตกเป็นเหยื่อของการใช้แรงงานไม่เหมาะสม -การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง หรือที่ต้องตกเป็นเหยื่อ -การสำรวจถึงปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน -การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ -การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเด็ก -พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ - การสอดแทรกเนื้อหาป้องกันการตกเป็นเหยื่อ -เตือนภัยผู้สูงอายุด้วยเสียงตามสาย

ตารางที่ 5.7 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	แนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
5.การลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	-จัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี -ให้ความรู้ด้านกฎหมาย -ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี -การสร้างความเป็นผู้นำในกลุ่มสตรี -โครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการค้ำมนุษย์ (รวมทั้งการตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์) -ใช้สายตรวจในพื้นที่จุดเสี่ยง อาทิ สายตรวจจักรยาน รถสายตรวจในเวลาค่ำคืน
6.การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม	-การเชิญชวนสมาชิกชุมชนให้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) -การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้เสียสละช่วยเหลือชุมชนในลักษณะของครอบครัวเดียวกัน -การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้แก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง -การจัดสวัสดิการ -การจัดตั้งกองทุน อปพร. -การสร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ -การมีศูนย์ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้นำในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม สมาชิกในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เฉลี่ยในระดับมาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับผู้นำชุมชน สมาชิกชุมชนมีลักษณะเอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม ชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม สภาพแวดล้อมของชุมชนเอื้อต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม มีบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม และมีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่เพียงพอเฉลี่ยในระดับปานกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม และข้อกำหนดของกฎหมายเอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เฉลี่ยในระดับน้อย

นอกจากนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อการป้องกันอาชญากรรม เห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติมีการกำหนดที่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับบางพื้นที่ ภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาก โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ตำบลได้ ปัญหาการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาการขาดผู้นำทางธรรมชาติ บุคคลภายนอกชุมชน ปัญหาการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ ปัญหาฐานเสียงการเลือกตั้งในท้องถิ่น ปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาการควมรอมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

ส่วนที่ 4 : ปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ทรัพยากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้นำที่เข้มแข็ง บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม งบประมาณ เทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยปัจจัยลักษณะทางสังคมหรือ ประชาชนในพื้นที่ นโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม กฎหมาย หรือ การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายสำหรับป้องกันอาชญากรรมได้ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม

นอกจากนี้ แนวทางที่ส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมประกอบด้วย

การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ รวมทั้งการวิเคราะห์สาเหตุในการป้องกันอาชญากรรมทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อที่จะได้แสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและมีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมในพื้นที่ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ เหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและสาเหตุของอาชญากรรม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ

การตัดมูลเหตุจูงใจ

ซึ่งประกอบด้วยบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดและบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด

ประกอบด้วยบทบาทที่สำคัญ คือ บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับบทบาทที่มีความสำคัญในการบูรณาการการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการดึงประชาชนและทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทที่สำคัญร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องประเมินผลการป้องกันอาชญากรรม และการพัฒนารูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ให้มีความทันสมัยเพื่อตอบสนองต่อปัญหาอาชญากรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

5.2 ปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา

ปัญหาและข้อจำกัดของงานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” ประกอบด้วย

ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาเรื่องนี้มีระยะเวลาเพียง 9 เดือน หากแต่การศึกษา “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศทั้งที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจากระยะเวลาในการศึกษาที่ค่อนข้างน้อยจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการดำเนินงานวิจัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

5.3 ข้อเสนอแนะของการศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะงานวิจัย เรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม” ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ประกอบด้วย

1. การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม

ควรมีการกำหนดนโยบายจากรัฐบาลที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดประชาชนในท้องถิ่นทำให้ทราบปัญหาของประชาชน รวมทั้งปัญหาที่สำคัญ คือ ปัญหาอาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นสำคัญ ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น หากแต่เน้นบทบาทในการอำนวยความสะดวกต่อสาธารณูปโภคพื้นฐานและป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น แต่ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญที่หลายท้องถิ่นต้องเผชิญ ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้เป็นการสร้างความสงบเรียบร้อยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบอย่างแท้จริง ดังนั้น รัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อสร้างความสงบสุขเรียบร้อยให้แก่สังคมและเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบอันเป็นการตอบสนองต่อการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนเป็นสำคัญ ดังนั้น หากรัฐบาลมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนต่อการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม จะทำให้การป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อชุมชนสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การปรับแก้กฎหมายในการกำหนดให้บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทและภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น

จากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ คือ รักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งการป้องกันอาชญากรรมจะนำไปสู่การรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่เป็นบทบาทหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการป้องกันปัญหาอาชญากรรมจะนำไปสู่การรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพราะหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มเติมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจนำไปสู่การตีความว่าการป้องกันอาชญากรรมเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ อันอาจนำไปสู่การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่สามารถกระทำได้ เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบอาจเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่ควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจมีการปรับเปลี่ยนกฎหมายเพื่อ

เพิ่มเติมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมอันนำไปสู่การบรรลุอำนาจหน้าที่ของการรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

ดังนั้น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการออกกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรผลักดันหรือส่งเสริมให้มีความเด่นชัดในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีบทบาทในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการป้องกันอาชญากรรมอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องมีความกังวลกับความชัดเจนในอำนาจหน้าที่

3. การควรรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลควรพิจารณาตามความเหมาะสมของพื้นที่

ในการควรรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลควรพิจารณาตามความเหมาะสมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมรวมทั้งการพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ อาจไม่จำเป็นต้องมีการควรรวมเพื่อทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป แต่หากองค์การบริหารส่วนตำบลใดที่ไม่สามารถดำเนินการพัฒนาชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการควรรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัญหาที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม โดยการป้องกันอาชญากรรมควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองเท่านั้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจต่อการป้องกันอาชญากรรมอย่างแท้จริง หากแต่แท้จริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นอันเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถกระทำได้ในกรณีของการปราบปรามอาชญากรรมดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ดังนั้น จึงควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าสามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมได้ ซึ่งเป็นการทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้นในชุมชน หรือ การทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนลดน้อยลง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างความสงบเรียบร้อยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

2. การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมชุมชน

ควรมีการปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมชุมชนเป็นบทบาทของประชาชนทุกคน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่รับผิดชอบนอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานฝ่ายปกครอง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชน การดำเนินการป้องกัน

อาชญากรรมและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ในท้องถิ่นในลักษณะของการบูรณาการรวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อปัญหาอาชญากรรม จะนำไปสู่ความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการปลูกจิตสำนึกสามารถกระทำได้ผ่านทางสื่อ การฝึกอบรม หรือ การสั่งการ หรือ การส่งเสริมบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ดำเนินการต่อการป้องกันอาชญากรรมควรให้ความสนใจในการดูแลชุมชนในด้านการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาท้องถิ่นโดยการสร้างสาธารณูปโภคในการสร้างถนนหรือสร้างสะพานเท่านั้น

3. การประชาสัมพันธ์บทบาทที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อลดการติตรององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ควรมีการประชาสัมพันธ์บทบาทที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมีจำนวนมาก หากแต่อาจไม่เป็นที่รับรู้ของประชาชนทั่วไป เนื่องจากประชาชนทั่วไปส่วนหนึ่งอาจมององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ดี เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งประสบปัญหาการคอร์รัปชัน อันเป็นการทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ดีต่อประชาชนทั่วไป และอาจส่งผลต่อการไม่ให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม

ดังนั้น จึงควรมีการประชาสัมพันธ์บทบาทที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันอาชญากรรมเพื่อเป็นการลดการติตรององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

4. การให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แกท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันมีการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน โดยมีการประกวดและให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารงานโดยหลักธรรมาภิบาล อันเป็นการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ควรมีการประกวดและให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การรักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการสร้างขวัญและกำลังใจในการดำเนินชีวิตที่ดีของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเป็นการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่นำไปสู่ปัญหาความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในระดับประเทศต่อไป จึงควรมีการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมด้วยการให้รางวัลแก่องค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการตอบแทนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการปฏิบัติงานที่ดีด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แกท้องถิ่น และเพื่อเป็นการจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญกับบทบาทของการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริงอีกแนวทางหนึ่ง

5. หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีความยืดหยุ่นและเฝ้าตอบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

ปัญหาสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งไม่ต้องการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน เนื่องจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเรียกเงินคืน เนื่องจากเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่เป็นบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานต้องประสบกับความท้อแท้และเบื่อหน่ายต่อระบบการตรวจสอบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาชุมชน

ดังนั้น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีความยืดหยุ่นและเฝ้าตอบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม โดยเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทที่สำคัญที่ควรสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจากปัญหาอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตและร่างกาย รวมทั้งทรัพย์สินของประชาชน

6. การขับเคลื่อนบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่สำคัญของการขับเคลื่อนบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการดำเนินการในลักษณะของการบูรณาการร่วมกันกับองค์กรภาครัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรม รวมทั้ง โรงเรียน วัด หรือ หน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน เพื่อให้การป้องกันปัญหาอาชญากรรมสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องมีการสร้างความรู้ความเข้าใจและการตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมตลอดจนการแสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาท้องถิ่น

7. การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ควรมีการส่งเสริมบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการร่วมปฏิบัติงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นจะมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างความตระหนักและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นให้เห็นความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการส่งเสริมบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมสามารถทำได้โดยการกำหนดนโยบายจากภาครัฐ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้นำชุมชน เพื่อให้เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่กระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม หากสังคมปราศจากอาชญากรรมจะทำให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี อันส่งผลต่อความสงบสุขของชุมชนเป็นสำคัญ

8. การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจซึ่งเป็นค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้แก่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น เนื่องจากอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานในองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้มีจิตอาสา ซึ่งมักจะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทน ซึ่งหากมีกฎหมายที่กำหนดให้อาสาสมัครขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสามารถเบิกค่าตอบแทนได้ หรือ ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครในการป้องกันภัยหรือป้องกันอาชญากรรม อันจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาเป็นอาสาสมัครเพื่อป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมการทำงานในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเนื่องจากผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น อันจะนำไปสู่แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

9. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทางมหาวิทยาลัยควรมีการจัดตั้งศูนย์ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งศูนย์ดังกล่าวควรมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการทำให้ศูนย์ทำหน้าที่ในการให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม เพื่อผลักดันนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งควรเป็นหน่วยงานในมหาวิทยาลัยที่ควรมีการดำเนินงานในลักษณะดังกล่าว เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำไปสู่นโยบายในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

10. ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงยุติธรรมในการดำเนินงานต่อยอดงานวิจัย

กระทรวงยุติธรรมควรส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

การส่งเสริมให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บทบาทที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยการจัดสรรรางวัลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นรางวัลในระดับชาติ เพื่อสร้างกระแสการให้ความสำคัญต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การศึกษาการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สื่กลงไปในรายละเอียดด้านอื่นๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การขับเคลื่อนแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกรอบที่ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีทั้ง 6 ด้านต่อไป เพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด โดยอาจจัดตั้งเป็นวาระ 10 ปี ระหว่าง พ.ศ.2561 – 2571 เป็นต้น

และกระทรวงยุติธรรมควรมีบทบาทในการสนับสนุนและร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมในบทบาทต่าง ๆ โดยเฉพาะบทบาทด้านการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การลดความขัดแย้งในชุมชน การป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน การป้องกันการตกเป็นเหยื่อในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว การค้ามนุษย์ รวมทั้งการป้องกันปัญหานี้นอกระบบโดยผ่านศูนย์ยุติธรรมชุมชน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย. (2560). แผนยุทธศาสตร์กรมการปกครอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 – 2564. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- กระทรวงยุติธรรม. (2559, 12 กรกฎาคม). คำสั่งกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงยุติธรรมด้านยุติธรรมชุมชน. 317/2559.
- กระทรวงยุติธรรม. (2559, 13 กรกฎาคม). คำสั่งกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การบริหารศูนย์ยุติธรรมชุมชน. 322/2559.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2556). ชะตากรรมที่ บ้านหนองแหน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://suchons.wordpress.com/2013/08/01/>. (สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2556)
- ก้องเกียรติ อภัยวงศ์. (2546). องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ: ผลกระทบที่เกิดจากอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://elib.coj.go.th/managecourt/data/B6_2.pdf (สืบค้นเมื่อ: 19 มกราคม 2557)
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมสารจำกัด.
- กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2530). การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: สภาคทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- กิตติพัฒน์ นนทปัทมเดช. (2550). การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม: แนวคิดและวิธีวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิตติพงศ์ ไพเมื่อง. (ม.ป.ป.). การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้กระบวนการ AIC. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- คมชัดลึกออนไลน์. (2556). เหมืองทองบนกองทุกข์จากขบวนการล่าผลประโยชน์ 120 ล้าน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.komchadluek.net/detail/20131209/174458.html>. (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- คิด นัตรประภาชัย. (2557). ผู้ร้ายข้ามแดน ... จนมุม แต่ไม่จนตรอก! “Catch Me ... If You Can” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.sereechai.com/news/index.php/2013-05-01-06-34-> (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- ชัยสยาม ยิ่งเอง. (2550). ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทยและมาตรการแก้ไข. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ กุลนิเทศ (2556). การจัดการความรู้ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. (ม.ป.ท)

- ตระกูล มีชัย. (2560). การปกครองท้องถิ่นก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 (พ.ศ. 2435 - 2475). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://kpi.ac.th/media/pdf/M7_43.pdf (สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2560)
- ทศพัทธ์ ใบปอด. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. **วารสารการเมืองการปกครอง** 4-1: 297-313.
- เทศบาลนครขอนแก่น.(2560). โครงการฟื้นฟูเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง. เอกสารสรุปการดำเนินงานเทศบาลนครขอนแก่น.
- เทศบาลนครเชียงราย. (2560). ข่าวประชาสัมพันธ์เทศบาลนครเชียงราย.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.chiangraicity.go.th/home.php>. (สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2560)
- เทศบาลนครยะลา. (2560). โครงการชุมชนยะลาเข้มแข็ง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.youtube.com>. (สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2560)
- ไทยรัฐออนไลน์. (2556). คดีฆ่าหนุ่มพม่า.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thairath.co.th/content/346806> (สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2560)
- นางนภัส คู่ขวัญ เทียงกลม. (2551). **การวิจัยเชิงบูรณาการแบบองค์รวม: Holistically Integrative Research**. แปล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). **การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นที จิตสง่า. (2541). **หลักทฤษฎีวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.
- _____. (2546). **โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด**. กรุงเทพมหานคร: วัฒนธรรมการพิมพ์.
- _____. (2557). **สรุปผลการสัมมนาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม (ข้ามชาติ) ทางแก้ที่ไม่ใช่แค่บังคับใช้กฎหมาย**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.oknation.net/blog/LittleLee/2014/09/24/entry-1> (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2551). การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (3): วิวัฒนาการของการปกครองส่วนท้องถิ่น: 100 ปีแห่งการรอคอย. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.pub-law.net/publaw/view.aspx?id=1266> (สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2560)
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). กลวิธีแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน. ใน **ทวิทอง หงส์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ), การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- บุญเรือง กาพเนตร. (ม.ป.ป.). **บทบาทชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิด ของสำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปธาน สุวรรณมงคล.(2527). ทศนะบางประการในเรื่องสภาตำบลกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ใน **การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- ประชาไท. (2553). 15 ปีคดีฝุ่นฝ้าย ศาลฎีกาพิพากษายืน ให้นายจ้างชดใช้ค่าเสียหายคนงาน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.prachatai.com/journal/2010/11/31801>. (สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2556)

- _____. (2556). ถอดสรุปประสบการณ์คดีคดี: กว่าเจ็ดคำพิพากษาคดีประวัติศาสตร์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.prachatai.com/journal/2013/05/46684>. (สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2556)
- ประสิทธิ์ อินทโชติ. (2554). บทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดชลบุรี. รายงานการศึกษาปัญหาพิเศษ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2528). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีชา สาวม่ง. (2553). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรีดา ปูนพันธ์ฉาย. (2540). ผลของการให้คำแนะนำแบบมีส่วนร่วมต่อความร่วมมือในการรักษาผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ. วิทยานิพนธ์พยาบาลมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมหลักทฤษฎีและมาตรการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคณะ. (2531). อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). การบริหารราชการแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและการจัดระเบียบสังคม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2556). อบจ.จับมือเรือนจำเชียงราย-เปิดสอนอาชีพผู้ต้องขังในคุก.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก<http://www2.manager.co.th/Dhamma/ViewNews.aspx?NewsID=9560000104270>. (สืบค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2560)
- ผู้จัดการออนไลน์. (2556). อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม” PTTGC อย่าหวังลอยนวล.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9560000098416>. (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- ผู้จัดการออนไลน์. (2557). เขาใหญ่ป่วน ลักลอบตัด “ไม้พะยูน” สุ่มเสี่ยงเป็นมรดกโลกอันตราย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9570000059070. (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์. (2540). ความรู้เบื้องต้นการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และตำรวจผู้ใช้ชุมชน. กรุงเทพมหานคร: ศิลปสยามการพิมพ์ จำกัด.
- พงศ์พันธ์ เอียรศิริ. (2539). เอกสารประกอบการสอนมนุษย์สัมพันธ์และจิตวิทยาที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร หน่วยที่ 10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรชัย ขันดี, ธีชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คเน็ท จำกัด.

- พัชรารณ ไซยมงคล. (2559). กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระงับข้อพิพาทชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง. ภาคนิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.immigration.go.th/nov2004/doc/act_imm_2522.html. (สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2556)
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://dl.parliament.go.th/handle/lirt/343632> (สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2557)
- มูลนิธิโลกสีเขียว. (2556). แม่เมาะ เมืองในหมอกมลพิษ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: Available: [http://www. http://www.web.greenworld.or.th/library/environment-popular/410](http://www.web.greenworld.or.th/library/environment-popular/410). (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (2552) อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองพัทยา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.oja.go.th/doc/Lists/doc1/Attachments/442/ฉบับสมบูรณ์.pdf>. (สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2557).
- วิสูตร ฉัตรชัยเดช. (2554). การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก โดยทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม. (ม.ป.ท.)
- สมนึก ปัญญาสิงห์. (2532). การพัฒนาชุมชน. ขอนแก่น: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2541). **ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักข่าวไทย. (2555). ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: www.mcot.net, 2555. (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559** หน้า 99 - 104.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2556). บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. 2556-2559). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://rdo.psu.ac.th/images/D2/budget/strategic_issues/55-59_10.pdf. (สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2558)
- สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2551). **มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ**. (ม.ป.ท.)
- สุดสงวน สุธีสร. (2545). **อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุพจน์ สุโรจน์. (2550). **การบริหารงานและกระบวนการยุติธรรม**. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพัตรา สุภาพ. (2536). **สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม: ครอบครัว: ประเพณี**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

- เสรีน ปุณณะหิตานนท์. (2515). **การกระทำผิดในสังคม:สังคมวิทยาอาชญาและพฤติกรรมเบี่ยงเบน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรัญ สุวรรณบุปผา. (2515). **หลักอาชญาวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทย วัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2519). **การติดยาเสพติดให้โทษในทัศนะของระบอบวิทยา : การศึกษาปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการติดยาเสพติดเฮโรอีน.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรรถพร ชูบำรุง. (2527). **ทฤษฎีอาชญาวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. (2559). องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลากับการป้องกันอาชญากรรม.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:www.youtube.com (สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560)
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. (2559). องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลากับการป้องกันอาชญากรรม.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:www.youtube.com (สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560)
- อุทัย หิรัญโต. (2523). **การปกครองท้องถิ่น.** กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ภาษาต่างประเทศ

- Adler, Freda & Mueller, O.W. Gerhard & Laufer ,S.William.(1991). **Criminology.**U.S.A.: McGraw-Hill.
- Adler, Freda. (1998). **Criminology.** Boston: McGraw – Hill.
- Allen, Friday, Roebuck and Edward (1981). **Crime and Punishment.** New York: The Free Press.
- Alvarez ,Alex. (2000). Study Guide for Siegel’s Criminology.Wadsworth. Australian Crime Commission.2013. Environmental Crime. [Online]. Available: <https://www.crimecommission.gov.au/sites/default/files/ENVIRONMENTAL%20CRIME%20JULY%202013.pdf>. (retrieved: August 7, 2015)
- Andre Bossard. (1998). **Mafias, Triads, Yakuza and Cartels: A Comparative Study of Organized Crime.** [Online]. Available: <http://www.cjcenter.org/cjcenter/publications/cji/> . (retrieved: May 9, 2013)
- Anthony Morgan, Hayley Boxall, Kym Lindeman and Jessica Anderson (2011). **Effective crime prevention interventions for implementation by local government.** [Online]. Available : www.aic.gov.au. (retrieved : January 19, 2017).
- Bonger, Willem A. (1969). **Criminality and economic conditions.** Bloomington: Indiana Univ. Press.
- Cohen, John M. and Uphoff, Norman T. (1977). **Rural Participation:Concepts and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation.** In Rural Development Monograph No.2 The Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.
- Daniel Wit. (1967). **A Comparative Survey of Local Government and Administration.** Bangkok: Kurusapha Press.

- EFFACE. (2015) Research on Actors, Institutions and Instruments Relevant for Fighting Environmental Crime . [Online]. Available: <http://www.ecologic.eu/11925> . (retrieved: August 5, 2015)
- Gardiner. Norman. (1978). **Athletics of the Ancient World**. Chicago: Ares Gentili.
- J. James Estrada. (2008). The Forgotten Issue: Illegal Immigration and Crime [Online]. Available: http://www.americanthinker.com/2008/10/the_forgotten_issue_illegal_im.html. (retrieved: January 29, 2013)
- James O. Finckenauer. (2004). Asian Transnational Organized Crime and Its Impact on the United States: Developing a Transnational Crime Research Agenda. [Online]. Available: <https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/grants/213310.pdf> (retrieved: January 29, 2013)
- John Ashcroft. (2001). The Role of Local Government in Community Safety. [Online]. Available : www.ojp.usdoj.gov/BJA. (retrieved : January 14, 2017).
- Johnson. (1978). **Crime Correction and Society**. Homewood Illinois: The Dorsey.
- Ley, D. and Cybrisky, R. (1974). **Urban graffiti as territorial markers**. Annals of the Association of American Geographers 64 - 4: 491 – 505.
- Lilly, J. Robert. (2007). **Criminological Theory Context and Consequences**. United States of America: SAGE Publication, Inc.
- Mark Shaw, Institute for Security Studies. (1998). THE ROLE OF LOCAL GOVERNMENT IN CRIME PREVENTION IN SOUTH AFRICA. [Online]. Available :<https://oldsite.issafrica.org/publications/papers/the-role-of-local-government-in-crime-prevention-in-south-africa>. (retrieved : January 8, 2017).
- mcot.net. (2555). [Online]. Available:www.mcot.net >. (retrieved: May 9, 2013)
- Melville, William Lauriston. (1901). **A history of police in England**. London: Methuen.
- Morgan A., Boxall H., Lindeman K., and Anderson J. (2011). Effective crime prevention interventions for implementation by local government. [Online] Available: www.aic.gov.au. (retrieved : January 19, 2017).
- Peter Homel & Georgina Fuller. (2016). **Understanding the local government role in crime prevention**. [Online]. Available: <http://www.aic.gov.au/publications/current%20series/tandi/501-520/tandi505.html> (retrieved: February 22, 2017).
- Reckless, W.C. (1967). **The Crime Problem**. New York: Meredith Publishing Company.
- Reeder, William W. 1974. Some Aspects of The Informal Social Participation of Farm Families In New York State. New York: Cornell University.
- Robson, William A. (1953). **Local Government In Encyclopedia of Social Science** . New York: The Macmillan Company.
- Shanahan, Donald. (1975). **Patrol Administration**. Boston: Holbrook.

- The United Nations Interregional Crime and Justice Research Institute. (2015). [Online]. Available: <http://www.unicri.it/topics/environmental/> (retrieved: August 5, 2015)
- United Nations Office on Drugs and Crime. (2013). Transnational Organized Crime in Asia: A Threat Assessment. Vienna:UNODC.
- WHO and UNICEF. (1978). Report of the International conference on primary health care. New York: NP.press.
- Wikipedia. (2015). Environment Crime. [Online]. Available: https://en.wikipedia.org/wiki/Environmental_crime.(retrieved: May 9, 2013)
- William V. Holloway. (1959) . **Knowing One's District: How Legislators Predict Referendum Voting**. American Journal of Political Science.

แบบสอบถาม
โครงการวิจัย เรื่อง
“บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
- องค์การบริหารส่วนตำบล.....
- เทศบาลตำบล.....
- เทศบาลเมือง.....
- เทศบาลนคร.....
- เขตปกครองพิเศษ.....

2. จำนวนครัวเรือน.....ครัวเรือน จำนวนสมาชิก.....คน

3. ลักษณะของสมาชิกในครัวเรือน

- เป็นคนในท้องถิ่นอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่
- มีคนจากภายนอกท้องถิ่นอพยพมาอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
-
-

4. ลักษณะของท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลักษณะเป็นชนบท คนในท้องถิ่นรู้จักกันเกือบหมด
- ลักษณะเป็นเมืองท่องเที่ยว มีคนเข้าออกชุมชนบ่อย
- มีคนต่างชุมชนสลับหมุนเวียนเข้าออกชุมชน
- เป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม อาทิ มีสมาชิกของชุมชนนับถือศาสนาหลายศาสนา มีกิจกรรมทางสังคมที่แตกต่างกัน
- เป็นชุมชนที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนยากจน (มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการซื้อสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการครองชีพ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค)
- เป็นชุมชนที่มีคนต่างด้าวเข้ามาอาศัยอยู่ หรือ เข้ามาทำงานจำนวนมาก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
-

5. หน่วยงานของท่านเคยได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น

- ไม่เคย
- เคย (โปรดระบุ รางวัลดีเด่นด้านใด).....
-

6. โครงการหรือกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงการ หรือ กิจกรรม.....

.....

งบประมาณที่ใช้.....

โครงการ หรือ กิจกรรมที่ไม่ได้ใช้งบประมาณ

ส่วนที่ 2 ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านรับผิดชอบ

1. สถิติปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนในปีที่ผ่านมา(ที่มีการบันทึกอย่างเป็นทางการ)
 - สถิติจำนวนอาชญากรรม.....
 - ประเภทคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุด.....
2. ท่านคิดว่าสถิติปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นส่วนใหญ่เป็นเรื่องอะไร (เรียงลำดับ1-3)
 - คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต
 - คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
 - คดีเกี่ยวกับทางเพศ
 - คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
 - โจรกรรมทรัพย์สินตามบ้านเรือน โจรกรรมรถยนต์ / รถจักรยานยนต์
 - โจรกรรมตามร้านค้า โจรกรรมทรัพย์สินตามสถานที่จอดรถ
 - ฉกชิง วิ่ง รวบรวม ปล้นจี้
 - คดีเกี่ยวกับยาเสพติด
 - ผู้ผลิต/ ผู้ค้ารายใหญ่ ผู้ค้ารายย่อย ผู้เสพ
 - ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด
 - ปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ
4. สมาชิกในชุมชนได้ตระหนักให้มีความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
 - ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม
 - ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง
 - ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันกับผู้นำชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

1. ท่านคิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่ท่านรับผิดชอบ
 - น้อย (ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมเลย)
 - ปานกลาง (ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมกับการป้องกันอาชญากรรมบ้าง โดยมีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง แต่มีจำนวนไม่มากนัก)

2. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรม

..... ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม (โปรดระบุ).....

..... บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อม

..... บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

..... บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

..... คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

..... คดีเกี่ยวกับยาเสพติด

..... ปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

[illegible]

1. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกัน อาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม	ระดับของการดำเนินการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.การสำรวจและซ่อมแซมความมั่นคงแข็งแรงของบ้านเรือนสมาชิก เป็นประจำ อาทิ มีหน้าต่าง ประตู ที่ชำรุด					
2.การติดตั้งสัญญาณกันขโมยให้แก่บ้านเรือนสมาชิกในชุมชน					
3. การติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอาชญากรรมให้แก่สมาชิกใน ชุมชน					
4.การติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุ ตู้สัญญาณเตือนภัยและ/หรือโทรศัพท์ ฉุกเฉินในบริเวณสำคัญที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่ออาชญากรรม					
5.ติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืน					
6.การใช้กระจกสะท้อนบริเวณหัวมุมเพื่อป้องกันภัยอาชญากรรม					
7.การจัดภูมิสถาปัตย์ที่ทำให้ง่ายต่อการป้องกันอาชญากรรม โดย การปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่ลุ่มเสี่ยงต่อการประกอบ อาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้าน					
8.การจัดการกับปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในชุมชนให้มีสภาพดีขึ้น					
9.มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิด อาชญากรรม					
10.มีการควบคุมพื้นที่การเข้าออกชุมชน เพื่อให้ง่ายต่อการป้องกัน อาชญากรรม					
11.การแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สาธารณะหรือ สถานบันเทิงอย่างชัดเจน					
12.การจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตามจุดต่าง ๆ					
13.ห้ามไม่ให้มีการพกพา หรือ ค้าอาวุธในชุมชน					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกัน อาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับของการดำเนินการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. มีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน					
2. มีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชน					
3. มีอาสาสมัครลาดตระเวนในยามค่ำคืน หรือในช่วงเทศกาล					
4. มีส่วนร่วมในการจัดสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการออก พื้นที่ตรวจ					
5. สมาชิกในชุมชนช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้า หรือ ยานพาหนะที่น่าสงสัยที่เข้ามาในชุมชน					
6. มีอาสาสมัครแจ้งปัญหาอาชญากรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ					
7. สมาชิกในชุมชนให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ ตำรวจเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด					
8. การจัดให้มีสายตรวจในชุมชนในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิด อาชญากรรม					
9. การกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่มีจิตสำนึกความรับผิดชอบใน การป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
10. การให้ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ ประชาชนในชุมชน					
11. ผู้นำชุมชน หรือ ตัวแทนได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรม					
12. การเผยแพร่ข้อมูลป้องกันอาชญากรรมผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบ					

2. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกัน อาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ องค์กรของท่านมีการดำเนินการดังต่อไปนี้	ระดับของการดำเนินการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดในชุมชน					
2. มีการจัดกิจกรรมร่วมกับทางเรือนจำในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูให้แก่ผู้ต้องขัง					
2. ได้มีส่วนให้ผู้ต้องขังได้ทำงานสาธารณะให้แก่ชุมชน					
3. มีการจ้างงานรองรับให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับมาอาศัยอยู่ในชุมชน					
4. ได้จัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับมาอาศัยอยู่ในชุมชน					
5. มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติดให้แก่สมาชิกในชุมชนและผู้พ้นโทษจากเรือนจำ					
6. ได้ให้ความช่วยเหลือต่อสมาชิกของชุมชน หรือ ครอบครัวของผู้ต้องขังที่พ้นโทษที่เป็นสมาชิกของชุมชน					
7. ได้สร้างการยอมรับให้แก่ผู้ต้องขังที่เป็นสมาชิกของชุมชนที่พ้นโทษออกมา					
8. มีการจัดอบรมพัฒนาทางจิตใจให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ					
9. ได้จัดกิจกรรมการบรรพชา/อุปสมบทให้กับผู้กระทำผิด					
10. การว่ากล่าวตักเตือนผู้กระทำผิด หรือ ครอบครัวผู้กระทำผิดในชุมชนไม่ให้มีการกระทำผิดซ้ำ					
11. ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้กระทำผิดและครอบครัวและเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาคriminalดำเนินชีวิตให้แก่ผู้พ้นโทษ					
12. ได้มีการจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับกรมราชทัณฑ์ในการดูแลผู้พ้นโทษ					
13. การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อเพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้กระทำผิด					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด

- กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำความผิดในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านรับผิดชอบ ได้แก่

..... เด็กและเยาวชน	 คนว่างงาน
..... ผู้สูงอายุ	 หัวหน้าครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
..... ผู้ติดยาเสพติด	 ผู้ที่ติดสุรา
..... ผู้เล่นการพนัน	 บุคคลแปลกหน้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน
..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกัน อาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง ที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด	ระดับของการดำเนินการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด					
2. ได้มีการช่วยเหลือแก่ผู้ที่ว่างงาน อาทิ ฝึกวิชาชีพ การจ้างงาน					
3. ได้มีการสร้างงานให้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ายาเสพติด					
4. ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น หรือ ผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด					
5. ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมแก่กลุ่มที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม					
6. มีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การมั่วสุม					
7. การจัดกิจกรรมโครงการเรียนรู้ภายในชุมชนให้แก่สมาชิกในชุมชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิด เพื่อให้ชุมชนตระหนักถึงการไม่กระทำความผิด					
8. โครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้กระทำความผิด อาทิ การดูแลเป็นพิเศษ					
9. มีการกำหนดสัญญาข้อตกลงกับชุมชนในการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดในชุมชน					
10. การว่ากล่าวตักเตือนครอบครัว หรือ ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดไม่ให้เกิดการกระทำความผิด					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

5. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

- กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการเป็นเหยื่ออาชญากรรมในชุมชนของท่าน ได้แก่

..... เด็กและเยาวชน

..... สตรี

..... ผู้สูงอายุ

..... คนพิการ

..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกัน อาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	ระดับของการดำเนินการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. มีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน					
2. มีโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัยในชุมชน					
3. มีโครงการเสียงตามสาย หรือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยของปัญหาอาชญากรรม					
4. โครงการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อดังกล่าวข้างต้น					
5. การปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรม					
6. การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม					
7. การควบคุมการเข้าออกของชุมชน หรือ การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของชุมชน ซึ่งรวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณรอบ ๆ ชุมชน					
8. การแสดงจุดพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนได้ระมัดระวังตนจากการเป็นเหยื่ออาชญากรรม					
9. การจ้างเตือนแก่บ้านเรือน ร้านค้า หรือ สถานที่ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม					
10. การใช้บุคคลในชุมชนในการลาดตระเวนดูแลรักษาความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูง					
11. การให้ความรู้ต่อทักษะในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่กลุ่มผู้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม					
12. มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้แก่สมาชิกของชุมชน					
13. การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในกรณีที่เกิดเป็นเหยื่อ					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

.....

.....

.....

.....

6. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม	ระดับของการดำเนินการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรม					
2. ได้มีการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม					
3. มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม					
4. มีงบประมาณที่เพียงพอในการจัดสรรด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่น					
5. มีบุคลากรที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน					
6. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน					
7. ได้มีการอบรมอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนก่อนปฏิบัติงาน และขณะปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง					
8. มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน					
9. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะหรือแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การศึกษาดูงาน การประชุมแลกเปลี่ยน					
10. การสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้แก่อาสาสมัคร หรือ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน อาทิ รางวัล					
11. มีการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมของผู้ปฏิบัติงานและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขการป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
12. มีการจัดการความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน					
13. มีการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการป้องกันอาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านโดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

ลักษณะของชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเกี่ยวข้อง	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
1.ผู้นำในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
2. ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับผู้นำชุมชน					
3.สมาชิกในชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
4.สมาชิกชุมชนที่ลักษณะเอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม					
5.ชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม					
6.สภาพแวดล้อมของชุมชนเอื้อต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
- ไม่มีการแอบเปิดสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ ไนต์คลับ					
- ในชุมชนไม่มีวัยรุ่นมั่วสุม					
- ไม่มีการแอบเปิดบ่อนการพนัน					
- ไม่มีการแอบค้าโสเภณี					
- ไม่มีการค้าสุรา / ยาเสพติด					
- ไม่มีแหล่งเสื่อมโทรม					
7.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันอาชญากรรม					
8.มีบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม					
9.มีเทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรมที่เพียงพอ					
10.ข้อกำหนดของกฎหมายเอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					

ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

[illegible]

.....

คำอธิบายแบบสอบถาม

1. ระดับของการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรม

น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรม
น้อย	หมายถึง	การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมบ้างเล็กน้อย อาทิ การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมน้อยกว่า 6 เดือนต่อครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมพอสมควร อาทิ การวางแผนและการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมในทางปฏิบัติ โดยมีการดำเนินการในมาตรการดังกล่าวอย่างน้อย 1 ครั้งต่อเดือน
มาก	หมายถึง	การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมตามที่กำหนดทั้งที่เป็นการวางแผน การดำเนินการในทางปฏิบัติ โดยมีความหลากหลายของกิจกรรม โดยมีการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
มากที่สุด	หมายถึง	การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมตามที่กำหนดทั้งที่เป็นการวางแผน การดำเนินการในทางปฏิบัติ โดยมีความหลากหลายของกิจกรรมและสามารถทำให้อาชญากรรมลดลงไปจากชุมชน โดยมีการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวสัปดาห์ละ 3 ครั้งขึ้นไป

2. ความยากจน หมายถึง การมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการซื้อสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการครองชีพ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค

3. ชุมชนที่มีความหลากหลายทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง ชุมชนที่มีสมาชิกที่มีความหลากหลาย โดยมีความเชื่อ การนับถือศาสนาที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน มีประเพณีวัฒนธรรมที่มีการจัดกิจกรรมทางสังคมที่แตกต่างกัน

4. การป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การดำเนินการไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้นในชุมชน

5. ประสิทธิภาพของการป้องกันอาชญากรรม คือ การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีการใช้ทรัพยากรในการดำเนินการอย่างคุ้มค่า ทั้งที่เป็นกำลังคน งบประมาณ เทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทำให้อาชญากรรมลดน้อยลง หรือ หดไปจากชุมชน

6. บุคคลกลุ่มเสี่ยง ประกอบด้วย

เด็กและเยาวชน	หมายถึง	ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี
เด็ก	คือ	ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี
เยาวชน	คือ	ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 ปี – 18 ปี
คนว่างงาน	หมายถึง	ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ
ผู้สูงอายุ	หมายถึง	ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
หัวหน้าครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	หมายถึง	พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่มีการใช้กำลังทำร้ายสมาชิกในครอบครัวที่ดูแล

ผู้ติดยาเสพติด	หมายถึง	ผู้ที่เสพยาเสพติดจนกระทั่งติดและไม่สามารถเลิกได้หากไม่ได้รับการบำบัดรักษา
ผู้ที่ติดสุรา	หมายถึง	ผู้ที่ดื่มสุราอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งไม่สามารถเลิกได้หากไม่ได้รับการบำบัดรักษา

บุคคลแปลกหน้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมชน โดยสมาชิกของชุมชนไม่รู้จักบุคคลดังกล่าว

7. หากมีข้อสงสัยในการตอบแบบสอบถาม กรุณาติดต่อ โทร. 0-2218-7299

แบบสัมภาษณ์
โครงการวิจัย เรื่อง
“บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

..... องค์กรบริหารส่วนจังหวัด.....

..... องค์กรบริหารส่วนตำบล.....

..... เทศบาลตำบล.....

..... เทศบาลเมือง.....

..... เทศบาลนคร.....

..... เขตปกครองพิเศษ.....

2. จำนวนครัวเรือน.....ครัวเรือน จำนวนสมาชิก.....คน

3. ลักษณะของสมาชิกในครัวเรือน

..... เป็นคนในท้องถิ่นอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่

..... มีคนจากภายนอกท้องถิ่นอพยพมาอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่

..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ลักษณะของท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

5. หน่วยงานของท่านเคยได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น

..... ไม่เคย

..... เคย (โปรดระบุ รางวัลดีเด่นด้านใด).....

6. โครงการหรือกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงการ หรือ กิจกรรม.....

งบประมาณที่ใช้.....

โครงการ หรือ กิจกรรมที่ไม่ได้ใช้งบประมาณ

ส่วนที่ 2 ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านรับผิดชอบ

1. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นส่วนใหญ่

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่องค์กรท่านรับผิดชอบ

- ความถี่ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน
- ความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน
- ผลกระทบของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อชุมชนและสมาชิก
- สมาชิกในชุมชนได้ตระหนักให้มีความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนที่ท่านรับผิดชอบ

.....

.....

.....

.....

2. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรม

- เป็นผู้ดำเนินการป้องกันอาชญากรรม
- ร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม
- ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม
- สนับสนุนงบประมาณร่วมกับหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

.....

3. หน่วยงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านได้ร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

[illegible]

4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมประเภทใดมากที่สุดให้แก่ชุมชนที่ท่านรับผิดชอบ

- คดีเกี่ยวกับร่างกายและชีวิต
- คดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
- คดีเกี่ยวกับทางเพศ
- คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (โปรตระบุ).....
- คดีเกี่ยวกับยาเสพติด
- ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด(โปรตระบุ).....
- ปัญหาอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ

[illegible]

5. มาตรการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านนำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลง หรือ หดไปจากชุมชน)

[illegible]

6. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านในการป้องกันอาชญากรรม

- โครงการ หรือ กิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรม

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of numerous horizontal dotted lines spaced evenly down the page, providing a guide for letter height and placement. There are no margins, text, or other markings on the page.

7. ปัจจัยที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านประสบความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรม

[illegible]

[illegible]

- [illegible]

[illegible]

.....ขอบพระคุณมากค่ะ

แบบสัมภาษณ์ประชาชน

โครงการวิจัย เรื่อง

“บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ ปี
- อาชีพ.....
- รายได้.....บาท
- ระดับการศึกษา.....
- ภูมิลำเนาเดิม.....
เป็นคนในท้องถิ่น
ย้ายมาจากที่อื่น (โปรดระบุ).....
 ระยะเวลาอาศัยอยู่ในท้องถิ่น.....ปี

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบเกี่ยวกับอาชญากรรมในชุมชน

- เคยมีประสบการณ์ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

- ประเภทคดีที่เคยตกเป็นเหยื่อ

- ความรุนแรง หรือ ผลกระทบของอาชญากรรม

- หากไม่เคยตกเป็นเหยื่อ เคยรับทราบว่า มีอาชญากรรมในชุมชนหรือไม่

- ประเภทคดีที่เคยรับทราบว่าเป็นอาชญากรรมที่เกิดมากในชุมชน

- ความรุนแรง หรือ ผลกระทบของอาชญากรรมที่เคยรับทราบ

- เคยได้รับการช่วยเหลือในกรณีที่ประสบปัญหาอาชญากรรมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความกลัวอาชญากรรมในชุมชน

- มีความรู้สึกที่ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความปลอดภัยหรือไม่

.....

.....

.....

.....

- มีความรู้สึกหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในชุมชนหรือไม่

.....

.....

.....

.....

- ท่านสามารถเดินทางไปไหนเวลากลางคืนได้หรือไม่
- มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดหรือไม่
- มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันขโมยที่บ้านหรือไม่
- ท่านล็อกประตูบ้านกี่ชั้น
- ต้องจัดเวรยามตามหมู่บ้านหรือไม่
- มีอาวุธสำหรับป้องกันตัวหรือไม่

.....

.....

.....

.....

- ประเภทของอาชญากรรมที่รู้สึกหวาดกลัว

.....

.....

.....

.....

- สาเหตุที่รู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมในชุมชน

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ทัศนคติต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

- คิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการช่วยชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่

- บทบาทใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการช่วยชุมชนป้องกันอาชญากรรม

- ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการอย่างไรในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

- ข้อเสนอแนะต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

...ขอบพระคุณมากค่ะ